

உ-
கணபதி துணை

கடைச் சங்கப்புலவருள் ஒருவராகிய
ம து ர க்
கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார்
அருளிச்செய்த

ம ணி டே ம க லை

இது
மகாமகோபாந்தியாய நாகநீனய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்தது
நூதனமாக எழுதிய அருமபதவுரையோடும்
பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடும்
அவாகவ குமாரர்
S. கலியாணசுந்தரையரால்

உ ஈ ன லை
புரஸபாக்கம் வீனலை அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[நான்காம்பதிப்பு]

ஸ்டாப்தாரி (இ) ஸ்டாப்தாரி

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்

1	இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பேயாகள் முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பகராதி	..	V
2	பிழையும் திருத்தமும்	..	VI
3.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை நூற் பேயாகள்	..	VII-VIII
4	முகவுரை	..	VIII-XX
5	குறிப்பு		XX
6	நூலாசிரியர் வரலாறு		XXI-XXVI
7	மணிமேகலையால் தெரிந்த அரசாங்களின்பேயர் முதலியான	..	XXVII-XXXVIII
8	மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்	...	1-64
9.	மணிமேகலை மூலமும் அரும்பதவுரை முதலியனாவும்	...	க - டுகூ
	பதிப்பு	..	க
க	விழாவறை காலை...		கக
உ	வள்ளலுரைத்த காலை		கக
ங	மலர்வனம் புகழ்காலை		உஎ
ச	பலர்வகலை புகழ்காலை		சஉ
ரு	மணிமேகலையெய்வம் வந்துநோன்றியகாலை		ருச
சு	சங்கரவராக கோட்ட முரைத்தகாலை		சுசு
ஊ	நவிலெழுபரிய காலை	..	அநி
அ	மணிபல்லவத்துது அயருற்ற காலை	.	கக
ய	பீடிகைநாடு பிறப்புணாந்த காலை	..	க௦க
க௦	மந்திரங் கொடுத்த காலை		க௦எ
சு	பாத்திரம் பெற்ற காலை		கக௦

பக்கம்

கஉ.	அறவணாத தொழுத காலை	...	கநச
கங.	ஆபுத்திரன்றிறம் அறிவித்த காலை	.	கசஉ
கச	பாத்திரமரபு கூறிய காலை	..	கருஉ
கரு	பாத்திரங்கொண்டு பிசசைபுகக காலை	.	ககங
கசு	ஆதிரை பிசசையிட்ட காலை		ககசு
கள.	உலகவறவி புநககாலை		களஅ
கஅ	உதயகுமான அம்பலம் புகககாலை	.	கஅசு
கசு	சிறைகே நாட்டி அறககோட்டமாகிய காலை	உ௦உ	
உ௦	உதயகுமரனை காஞ்சன வாளாலெறிந்த காலை	,	உ௦எ
உக.	கந்திரபாவ வநவதுறாத காலை		உ௨சு
உஉ.	சிறைசெப காலை		உ௨௦
உங.	நிறநிகாலை	..	உருங
உச	ஆபுத்திரனுடைந்த காலை	..	உசுரு
உரு	ஆபுத்திரனை மணிபல்லவமுடைந்த காலை		உஎசு
உசு.	வஞ்சிமாநாட்டிந்த காலை		உசுங
உஎ.	சமயக கணககா தந்திறங்கேட்டகாலை	.	ங௦ங
உஅ	கசசிமாநகாபுகக காலை		ஙஉசு
உசு	தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்டகாலை		ஙசசு
ங௦	பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காலை	...	ஙசரு
10.	மணிமேகலை பாட்டுக்களின் முதற் துறிப்பகராதி		ஙசுக
11	மணிமேகலை பிரேபாகவிளக்கம்	ஙசஉ -	ஙசசு
12.	மணிமேகலையில வந்துள்ள வேறுகதைகள்	ஙசரு -	ஙசசு
13	புத்ததேவனுடைப் பெயர்கள்	ஙசஎ -	ஙசஅ
14	மறுப்புகள்	ஙசசு -	௨௦௦
15	அரும்பத முதலி பவற்றின் அகராதி	௨௦௧ -	௨௦௨

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அடியா - அடியார்க்கு நல்லா
அறநெறி - அறநெறிச்சாரம்
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
ஆதி - ஆதிபாவம்
இலிங்க - இலிங்க புராணம்
இறை - இறையனாகப்பொருள்
எ-ம - என்றும், எனவும்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
ஓ - ஒப்பு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கல - கல்லாடம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங்க - கலிங்கத்துப் பாணி
குண்டல - குண்டலக்கேசி
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுங் - குறுங்கொடை
கூடம் - கூடாபுராணம்
சமய - சமய திவாகரம்
சீலப - சீலப்பதிகாரம்
சிவ சித்தி - சிவஞானசித்தியார
சிறப - சிறப்புப் பாயிரம்
சிறுபா - சிறுபாறைறுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூடாமணி - சூடாமணி நிகண்டு
சூளா - சூளாமணி
ஞானப - ஞானப்பிரகாச உரை
நகக - நகையாகப்பாணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன கோவை
தமிழநா - தமிழாவலா சரிதை
தீரி - திரிபுகழம் [வையா
திருச்சிற - திருச்சிறமபலக்கோ
திருஞான - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி
திருவந - திருவநாதி [நாயனா
திருவா - திருவாசகம்
சிவ - சிவயப் பிரபாகம்

தே - தேவாரம்
தோல - தோலகாப்பியம்
ந - நச்சிலாககினியருரை
நள - நளவேணபா
நன மயிலை - நனநூல மயிலை
நாதருரை
நன வி - நனநூல விருத்தியுரை
நாலடி - நாலடியார
நீல - நீலக்கேசி
நெடுநில - நெடுநிலவாடை
ப - பகம
பட்டின (பட்டினப்) - பட்டினப்
பதி - பதிமம் [பாலை
பதிற்றுப் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல், பரிமேலழகருரை
பரிமேல - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பி - பி - பிரதிபேசம்
புறநா - புறநானூறு
பு - வெ - புறப்பொருள் வெண்பா
பெரிய - பெரியபுராணம் [மாலை
பெரியாழ்வா - பெரியாழ்வா
திருமொழி
பெருங் - பெருங்கதை [படை
பெரும்பாண - பெரும்பாணாறு
பேர - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராறுறுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மு - முறறம்
முருகு - திருமுருகாறுறுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
முத்திருப் - முத்த திருப்பதிநம்
மேருமந்தர - மேருமந்தரபுராணம்
மேற - மேற்கோள்
வீர - வீரசோழியம்

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	தீர்த்தம்
XXVI	7	யோங்கிய	யோங்கிய
1	8	காவரி	காவிரி
4	1	கதை	கதை
60	4	தந்திரம்	தந்திறம்
16	31	யுணர்ந்தப	யுணர்ந்தோய
௧௫	26	எனச்சுவக	எனச்சுவக
௧௮	13	சுரங்கென	சுரங்கென
௧௦௦	29	என்றபடி	என்றபடி
௧௧௬	௩	மெதுதல	மெயதுதல
௨௧௧	௩	பொருந்து	பொருந்து
௨௫௪	23	மரமாதலின	மரமாதலின
௩௬௨	12	கந் கூந்	கந் கூந்
௪௧௩	32	விழாவெனவும	விழாவெனவும
௪௪௧	29	உடபகைபாடி	உடபகைபாடி
௪௬௪	24	திரிகடு பதிக	திரிகடுகடு பதிக
௪௬௬	6	தேலோகந்	தேவ் டிலோகந்
௪௬௯	35	பணமை	பணமை
௫௦௦	23	பொன்னென	பொன்னென
௫௧௨	38	வண்கருந்	வண்கருந்

இப்புத்தகத்தில் எடுத்தாளப்பட்ட பலவகை

நூற்பெயர்கள்

[இவற்றிற் பெரும்பாலனவற்றைப் பற்றிய வரலாறுகளை அருமபத முதவியவற்றின் அகராதியிற் காணலாகும்.]

அஃதனாறு, அவதம் ஆறு, அங்காகமம், அபிதாமபிடகம், அபிதாமாதத சங்கிரகம், அருணசிகை, அவதானகலபலதை, அறநெறிச்சாரம், அனனம் பட்டமம், அனுமான ஸூத்திரம், ஆக்கினேய புராணம், ஆசாரக் கோவை, ஆசொச சதம், ஆசொசநிரணயம், ஆததிரேயம், ஆதித்திய பரியாய சூத்திரம், ஆபஸ்கமப கிருஹயம், ஆபஸதமபம், ஆததிப பிரபந்தம், ஆரிய பரியேஷண ஸூத்திரம், இசைத்தமிழ்தூல், இரகுவம்சம், இலகண்க விதாசு, இலகணவிநாகம், இலகுஜாதகம், இலிங்கபுராணம், இறையனார் உடம்புருள், உதபணகுமார நாவியம், உபதேசாதனமாலை, உலோகவசனம், எலாதி, இங்குதுநூறு, இந்நிரம், ஒவியதூல், கடகாபராகாவியம், கண்டபூஷணம், கம்பராமாயணம், கலபகுத்திரங்கள், கலலாடம், கலிங்கக் குப்பாணி, கலித்தொகை, காதம்பரி, காரநாறபது, காரைக்காலம்மையார் அருபுத்திருவந்தாதி, கை திருவிருட்டைமணிமாலை, கை முதத்திருப்பதிம், காவயகலபலதை, காவேரிமாதாகமியம், கிராதாஜானீயம், கிருத்தேசாடி, கிருஹயாதகம், கிருஷ்ண யஜுர்வேதபராமைணம், கிருககுத்திசைப்பரிசுக் புத்தகங்கள், கிருஷ்ணம், கதாதாபராயம், குண்டலகேசி, குமார சம்பவம், குலவாபராயம், குலோத்தங்கசோழனுலா, குவலயானந்தம், குறிஞ்சிப்பாட்டு, குறுந்தொகை, கூடம்புராணம், கோகளசிகை, கோயிற நிருபண்ணியா திருவிருத்தம், கோவிந்தராஜீயம், கௌதமதாமகுத்திரங்கள், சங்குளஸதுபம், சாகுந்தலம், சித்தாந்தத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியா, சிவஞானபோதம், சிவபோகசாரம், சிறுபாணாறுபப்படை, சிவகந்தநாணி, குடாமணி நிகண்டு, குளாமணி, ஞானசாரம், தக்யாகப பரணி, தசகுபரா சரிதம், தசந்ரணயம், தஞ்சைவண்ண கோவை, தத்துவ போதினி, ததவதரயம், தமிழ்நாவலா சரிதை, தருகக் சங்கிரகம், தாமிக சூத்திரம், தானபாரமிகை, திரிகடுகம், திருக்குறள், திருச்சிறுநம்பலக் கோவையார், திருஞானசம்பந்தா திருக்கலம்பகம், தை திருச்சண்பை விருதகம், தை திருத்தொகை, தை திருமுமணிக்கோவை, தை திருவந்தாதி, தை திருவல்லாமலை, திருக்கண்ணியபுலா, திருத்தொண்டா திருவந்தாதி, திருநாவலூர்ப் பெல்லாபிள்ளையார் திருவிருட்டைமணிமாலை, திருநாவுக் கரசா திருவேகாதம்மாலை, திருப்பங்கு, திருப்பல்லாண்டு, திருப்பெருந் திருப்புராணம், திருமுருகாறுபப்படை, திருவள்ளுவமாலை, திருவாசகம்,

திருவாதஞ்சுரிகள புராணம், திருவாயமொழி நூற்றந்தரத்தி, திருவாராதனக் கிரமம், திருவிசைப்பா, திருவெங்கைக்கோவை, திருவெண்காட்டுப் புராணம், திவ்யப்பிரபந்தம், திவாகரம், தீரக்கரிகாயம், தேவகோச நிகண்டு, தேவாரம், தொல்காப்பியம், நரிவிருத்தம், நவகுகிர, நளவெண்பா, நற்றிணை, நன்னூல், நாகானந்தம், நாமலிங்காறுசாஸனம், நாரதசிகை, நாராயணீயம், நாலடியார், நாதகவிராச நம்பியகப்பொருள், நீதிபரதீபம், நீலகேசி, நூற்றந்தரத்தி, நெடுநல்வாடை, நைஷதம், ப்ரபஞ்சஹருதயம், பரமேயஸாரம், பாஜ ஞாபாரமிதை, பஞ்சருதியாகமம், படடிகாவியம், படடினப்பாலை, பதிற்றுப்பத்து, பரதநூல், பரமத்திமிரபானு, பரிபாடல், பழமொழி, பன்னிருபடலம், பாஞ்சாததிரம், பாணினிசிகை, பாணினியவிபாகரணம், பாரததுவாசம், பாரததுவாஜசிகை, பிங்கலம், பிரதிமேதஸாரம், பிரதாபருத்திரீயம், பிரயோகவிவேகம், பிராகிருதபரகாசம், பிராதிமுத்தக வினய வினிச்சயம், பிராதிமோக்ஷம், பிருஹதகதை, பிருஹதஜாதகம், பிருஹதஸமூகை, பிருஹதாரணியகோபநிஷத, புத்தசரித காவயம், புத்தகஜாதகதை, புறத்திரட்டு, புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, பூவாகமம், பெரிய புராணம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, பெருங்கதை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, போதாயன தாமகுத்திரம், போதாயணீயம், போதிஸத்துவாவதானகலபலதை, மகாகண்டகம், மகாபரிநிர்வாணகுத்திரம், மகாவம்சம், மகாவாகம், மத்தியமநிகாயம், மதிவாணா நாடகத்தமிழ்நூல், மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம், மனுஸமிருதி, மனோரமா, மஹாபதான குத்திரம், மஹாவிஹ்மநாதகுத்திரம், மாகம், மாளவிகாகிகினிமித்திரீயம், மீமாம்ஸா சாஸதிரம், முப்பத்தாறுயிரப்படி, முமுக்ஷுப்படி, முல்லைப்பாட்டு, மேகஸந்தேசம், மேதாஜீயம், மேருமந்தர புராணம், மைதராயணீ உபநிஷதம், யதிராஜவிமசதி, யாப்பருங்கலவிருத்தி, ரதநாபரணம், வங்ககோவை, வாராகம், வானமீகராமாயணம், விகிரமசோழனுலா, விகிரமோவசீயம், விம்பசாரகதை, வியாசசிகை, வியாசபாரதம், வினயபீடகம், வீரசோழியம், வேதாலபஞ்சவிமசதி, ஜப்பானதேசத்துப் பௌத்தநூல்கள், ஸ்ரீஆதிவணசடகோபஸவாமியைப்பவம், ஸ்ரீபுராணம், ஸ்ரீவசனபூஷணம். ஸமிருதிராதன கரம், ஸருகாலவாதகுத்திரம், ஸபதகதை, ஸமயக திருஷ்டிகுத்திராந்தம், ஸம்புகத்தங்காயம், ஸாவஸமதசிகை, ஸாரஸங்கிரகம், வித்தநாதகௌமுதி, வித்தநாதசிகை, ஸுதீவிலோசனம், ஸுத்திரபீடகம்.

உ
கணபதிதுணை

மு க வு ரை

அகவல்

தன்றே னுக்கி னென்றுகைம் மிகுஉம்
கவிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெஞ்சே.”

வேண்பா

“காலையு மாலையு கைகூப்பிக காறெழுதால
மேலை வினையெல்லாங் கீழ்வாம—கோலக
கருமானரோல் வெண்ணீற்றுச செமமேனிப பைந்தாப
பெருமானைச் சிறறம் பலதது ”

கட்டுரை

உலகமாரா பன்னூற் நிலகமா யிலகி
நவையறு மொன்பான சுவைபுணாந தினிமைத
திரட்டுறு * மைநது பொருட்டொடா நிலைகளுள்
அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடநதை
அணிமே கலையா மணிமே கலையான,
நசுகம பெருமை முசசங் கததுட
கறையிடற நிறைவ னிறையனா ரெனும்பெயா
வாயந்தே † புலம்பல வாயந்த வாயந்த சங்கத
தொலலிசை பலவுறு நலலிசைப் புலவருட்

சீலமாரா மதுரைக் கூலவாணிகன் கீத்தலைக் காத்தனாரென்னும்

புலவாபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டது, இளம்பூரணா,
பேராசிரியா, தேயவசசிலையா, நசசிஞார்க்கினியா, பரிமேலழகா,
அடியாகருநல்லா, சமயதிவாகரவாமன முனிவா, இலக்கண
விளக்கவுரையாசிரியா, இலக்கணக்கோத்து உரையாசிரியா, திரு
வொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசா, மயிலைநாதா, சங்கரநமச்சிவாயர்

* ஐநது பொருட்டொடாநிலைகளாவன —சீவகசிந்தாமணி, சிலப்
பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதியென்பன

† புலம் - தூல, இதனை, “புலந்தொகுத தோனே” என்னும்
தொல்காப்பியப் பாயிரத்தாலுணாக

முதலிய உரையாசிரியர்கடால எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று, தன்மைநகிறசியணியும் பாவிசுவணியும் இன்னோரன்ன பிறவணிகளுமே ஆங்காங்கு அமைந்திருத்தலால் தன்னுட கூறப்பட்டுள்ள மலை கடல் தீவு வனம் நாடு நகர ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரில் அறிந்துகொண்டாற போலப் பாடிப்பவாசளுடைய மனத்திற்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலப்பாடுற்றது இக்காலத்தில் வேறொருவகையாலும் விளங்காதனவாகிய சில தெய்வங்களுடைய பெயர்களையும், அத் தெய்வங்களை வழிபடுமுறைகளையும், சில சாதியாரையும், அவர்களுடைய ருடை முதலியவற்றையும், சில நகரங்கள தீவுகள் மலைகள் வனங்கள தோட்டங்கள் அறச்சாலைகள் மன்றங்கள் முதலியவற்றையும், அவைகள் இன்ன இன்னவண்ணமாத இருந்தனவென்பதையும், இன்ன இன்ன சமயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திற பரவியிருந்தனவென்பதையும், அவற்றின் இலக்கணங்களையும், சில அரசர் சில முனிவர் முதலியோருடைய சரித்திரங்களையும், பிறவற்றையும் இந்நூலால் விளங்க அறிந்துகொள்ளலாம், இதன்பாலுள்ள சொல்நூட்பம் பொருள் நூட்பங்கள் நூலின் வேயாகிய நுண்ணறிவிறோடும் உவமிடத்தும் ஏரணப்படுமென்று கூறுவர், இதனை

“மந்தா கிளியணி லேணிப் பிரானெங்கை மனைவரீ
கொநசா குழையணி மேகலை நானுட்பங் கொளவதெங்கு
செவா மனியுந் திருக்கோ வையுமெழு க்கொளினும்
நந்தா உரையை யெழுதலெவ வாறு நலினறருளே”

என்று கவிஞர் பெரும்பாலாகத் துறைமங்கடும் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச முனிவர் அருளியத வேங்கைக்கோவைச் செய்யுளாலுணராக. பின்னும், “சுந்தா மணிமேகலைப் பதிகா ரம்படைத்தான், கந்தா மணிமேகலைப் பதிகா” (திருத்தணிகையுலா) என்று இந்நூற் பெயரையும், “மாதவி பெற்ற மணிமேகலைநமை வாழ்கிப் பாதே” (அம்பிகாபதிக்கோவை) என இக்காப்பியத் தணியாகிய மணிமேகலையின் பெயரையும் தத்தம் நூல்களில் தொனியில் அமைத்து வித்துவான்கள் பாடியிருப்பதும் இதன் பெருமையையும் மணிமேகலையின் பெயரையும் புலப்படுத்தும்.

சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலையென்பவளுடைய சரித்திரமாதலின் இந்நூல் சிலப்பதிகாரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது

இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பெருங்குடி வாணிகாமரபில் உதித்த கோவலனுக்கு மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகைபிட்டுத் தோன்றிய மணிமேகலை யென்பவள்தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரைபில் வெட்டுண்டிருந்தது கேட்டுப் பரத்தைமைத் தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவராகிய அறவணவடிகளைச் சரணடைந்து வாய்மைநான்கும் சீலமைந்தும் உபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்த சங்கத்திருத்தலையறிந்து அவனோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்த சருமங்களை அறிதற்கேற்ற உணர்ச்சியுற்று ஒருநாள்தாயின் கட்டளைப்படிச் சுதமதிபுடன் பூக்கொய்தற்கு மலாவனஞ்சென்று தன்னை விருமபிவந்த உதயகுமரனுக்கு அஞ்சி அங்குள்ள பளிக் சறையில் ஒளித்திருந்து அவன் போனபின் வெளியேவந்த தனக்குலதேவதையாகிய மணிமேகலாதெய்வரத்தால் மணிபல்லவத்தீவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அக்ஷிபுள்ள புத்தரீடிகைக் காட்சியால் தன்னுடைய பழம்பிறப்பில் சிக்குந்த செயதிகளையறிந்து அப்பால் அதசெய்வம் அறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களை யுணர்ந்து முற்பிறப்பிற் கணவனுமிருந்த இராகுலனென்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமரனாக வந்தானென்று அதசெய்வம் கூறக் கேட்டு அபரீதியகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதவியாற் கோபுரியென்னும் பொய்கையைடைந்து அதிலிருந்து அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரம் தன்கையில் வரப்பெற்றுப் பின் பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சார்ந்து அறவணவடிகளையடைந்து ஆபுத்திரன் வரலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரைபிற் சிறுதாதேவி அமுதசுரபியைக் கொடுத்ததையும் பசித்த உயிரகளுக்கு உணவளித்தலே எல்லாவற்றினும் மேலான தருமமென்பதையும் அவா கூறக்கேட்டு அவா கூறியவாறே உணவளித்தற பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந்திக்கொண்டு வீதியிற் சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிரையென்பவள் முதலிறிசசையிடப்பொற்றுக்காய்சண்டிகையென்னும் வித்தியா தரமங்கையின் தீராப்பசியை அப்பாததிரத்திலிருந்தெடுத்ததவிய ஒருபிடியமுதாற்போக்கி அப்பாததிரத்தில் மேனமேலும் அமுது வளரப் பெற்று அநநகரத்துள்ள உலகவறவியென்னும் அம்பலந்தையடைந்து அங்கேவந்த எல்லாவுயிர்களின் பசியையும்போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப் பூண்டு தன்னை விருமபி

வந்த உதயகுமரன் அறிந்து கொள்ளாவண்ணம மேற்கூறிய காய சண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அநநகரத்துள்ள சிறைச்சாலையை யடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல்லாம் உணவளித்து அதனை அறச்சாலையாகக்கி, தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின் கணவனாக வெட்டுண்டுவிழ்ந்தது கண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திறபாவைததெய்வத்தின் மொழிகளால் தேறுதலுற்று உதயகுமரனுடைய தந்தையாகிய மாவண கிள்ளியார் சிறையில் வைக்கப்பட்டு, இராசமாதேவியின் முயற்சியால் அச்சிறையினின்று நீங்கி நாகபுரத்தை யடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியராசனோடு மணிபல்லவஞ்சாராது புத்தபீடிகையைக்காட்டி அதனால் அவனது பழம்பிறப்பை அவனாகறிதவித்து, காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல்கொள்ளப்பட்ட செயதியைத் தீவிலகையாலறிந்துகொண்டு அப்பாறசென்று வஞ்சிகாப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின் கோயிலையடைந்து தரிசித்து, தன்னுடைய எதிராகலச செய்திகளைக் கண்ணகித்தெய்வம்கூற அறிந்துசென்று ஆங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ்சாராது அவரவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினாவி யுணர்ந்து, அநநகரில் தவமபுரிந்து கொண்டிருந்த மாசாததுவாணைக்கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங் கேட்டு அவன் கூறியவாறு காஞ்சிகரம்போய், அநநகரிற் பசியாலவருந்தி வாடிய எல்லாவுயிரகளுக்கும் உணவளித்து, அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து அவர் உபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டு, பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அநநகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

இந்நூல், பௌத்த சமயச்சார்பினளாகிய மணிமேகலையின் சரித்திரமாதலின் இதில் அச்சமயக் கொள்கைகளைப் பரக்கக் காணலாம்.

பற்பல தருமங்கள் இந்நிற சொல்லப்பட்டுள்ளன, அவற்றுள் மிகுதியாகக் காணப்படுவது ஒருவன் மனமொழிமெய்கள் தூயனாகி எல்லாவுயிரகளிததும் எப்பொழுதும் அருளுடையனாதல் வேண்டுமென்பதே

மணிமேகலை யென்பவளுடைய சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின், இஃது இப்பெயர் பெற்றதென்பா. நீலகேசி, புத்தவாதசருக்கத்தில, “சுயலாகுயலம்” என்னுஞ் செய்யுளுரையில்,

* “தீவினையென்பதி பிரமரு மாகிஎன்பது மணிமேகலைதுறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனச் சமயதிவாகரவாமன முனிவரும், சிவஞானசித்தியார பரபககத்திறசௌத்திரராதிகன் மதத்துள்ள “ஓங்கிய அருவம்” என னுந திருவிருத்தத்தின் உரையில், * “தீவினையென்பதி.பிரமருமாகி என்பது மணிமேகலை துறவாதலின், இதனால் ஸமஸ்காரமறிந்துகொள்க” எனத் திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசரும் எழுதியிருத்தலால், இந்நூல் மணிமேகலை துறவெனறும் அக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வந்ததென்று தெரிகின்றது, “மணிமேகலைதுறவாறைம பாட்டினுளறிய வைத்தனன்” என்று பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும் இதற்கு இப்பெயருண்டென்பதை வலியுறுத்தும்

இந்நூல், அமமை முதலாகிய வனப்பெட்டினுள் இயைபின் பாரபடும், தோல்காப்பியச் செய்யுளியலின் கண்ணே, ‘அமமை முதலியவனப்பெட்டும் தொடாநிலைச் செய்யுட்கிலக்கணம்’ என்று கூறுகின்றழி, † “ஞகாரை முதலா ளகார வீற்றுப, புள்ளி யிறுதியியைபெனப் படுமே” என னுஞ் சூத்திரவுரையில், ‘ஞனநமன யரலவழுவென னும் பதினொரு புள்ளிபுள் ஒன்றனை ஈருகவமைத்துச் செய்யுளைப் பொருடொடராகவும் சொற்றொடராகவுஞ் செய்வது இயைபெனப்படும், னகாரவீற்றானிறறுப பொருளுமியைந்து சொல்லுமியைந்து வந்தன, சீத்தலைச் சாத்தனொற செயயப்பட்ட மணிமேகலையும், கொங்குவேளிராற செயயப்பட்ட உதயணன்கதையும் போலவன்’ என்று பேராசிரியரும் ஆசிரியாந்சசிநாககினியரும் எழுதியிருத்தல காண்க, இந்நூலிற் சொல்லியையும் பொருளியையும் அமைந்திருத்தல அறிதற்குரியது.

இதற் கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரம் நிகழ்ந்த காலமும் இந்நூலாசிரியா காலமும் ஒன்றென்றும், இஃது அவரால் தமிழிலேதான் முதலிற் பாடப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரத்தாலும் அதன் பதிகத் தொடக்கத்தில் அடியார்க்கு நல்லாரெழுதிய உரைநடையாலும், இந்நூற் பதிகத்தாலும் விளங்குகின்றமையின், இது வேறு மொழியிலிருந்து வந்ததென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை

* மணிமேகலை, உச ௧௨௩ - ௧௩௧, ௩௦ ௬௪ - ௮௦.

† தோல்காப்பியம், செய்யுளியல், கு. ௨௪௦.

கதையைத் தொகுத்துக் கூறுவதும் பதிகமென்று வழங்கப் படுவதுமாகிய கதைபொதிபாட்டை இது முதலிற்பெற்று விழா வறை காதை முதற் பவத்திறமறுகென்ப பாலை நோற்றகாதையிறுதிபாசவுள்ள முப்பது பகுதிகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது, காதை - பாட்டு, நீலகேசி, குண்டுகேசிவாதச்சருக்கம், உள - ஆம் செய்யுளுரையில், “முன்னுன பெருமைக்கணிந்ருன என னுங் காதையை அனுவதித்தவாறு” எனவும், உஅ-ஆம் செய்யுளுரையில், “பிடகம் எனனுங்காதை சொன்னவாறு” எனவும், மொக்கவாதச்சருக்கம், உங - ஆம் செய்யுளுரையில், “தன் புறதக எனனுங்காதை சொல்லப்பட்டது” எனவும், சு0 - ஆம் செய்யுளுரையில், “எழுமபைத்தி எனனுங்காதை” எனவும், சுக - ஆம் செய்யுளுரையில், “கான்றை சுமந்துயப்பான் என னுங்காதை” எனவும், சுஉ - ஆம் செய்யுளுரையில், “மக்கட பனாபழியாது எனனுங்காதை” எனவும், அந்நூலுரையாசிரியா எழுதியிருந்தல்லாம, ‘காதைகரப்பு’ எனனும் ஒருவகைச் சித்திர சாஸ்பெயராலும் காதையென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள் கொள்ளுதல் நுனியப்படும, “ஆறைம பாட்டினு ளறியவைத தன்ன” எனப் பதிகத்திறுதியிற் கூறப்பட்டிருத்தலும், மிதிலைப் பாட்டித் திருச்சிறும்பலக்கவிராயரவாகள வீட்டிற் கிடைத்த பிரதியில் இந்நூற் பகுதிகளின் பெயர்கள் யாவும் பாட்டென்றே இருப்பதும் இசை வற்புறுத்தும், காதையென்பதை இசையோடு பாடப்படுவதாகிய செய்யுளென்று பொருள்படுகிற ‘காதா’ எனனும் வடசொற்சிதைவென்று கொண்டால யாதோ ரிழக்கு மின்றென்று வடமொழியாளர் கூறுவா, இது நிற்க;

பல வருடங்களுக்குமுன் பழைய தமிழ்ப் புத்தகங்களைத் தேடுமவண்ணம் இசைமீழநாட்டினுள்ளே செல்லுதற்குரிய பல ஊர்களுக்குச் சென்று அங்கங்குள்ள பரம்பரைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்களுடைய வீடுகளில் இருந்த கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தகாலங்களிலெல்லாம் எனக்கு மணிமேகலை மூலப்பிரதிகள் மட்டும் கிடைத்தனவேயன்றி உரைப்பிரதி யாண்டும் கிடைத்ததில்லை. சென்னை, தஞ்சை முதலிய நகரங்களிலுள்ள பழைய கையெழுத்துப் புத்தகசாலைகளும் பாரக்கப்பட்டன, அங்கும் கிடைக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலுள்ள நண்பர்கள் பலரைப் பத்திரிகைவாயிலாக இதைப்பற்றி வினாவினேன், அங்ஙனம்

வினாவப் பட்டவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற்
கைலாசபிள்ளையவர்கள் தமது கையாலெழுதிய மூலப்பிரதி
யொன்றை அனுப்பின அனுப்பினார்கள், பின் பாரிஸ்கரத்
தள்ளுபடி ரொபஸா ஐ-லியன்வின்ஸன் என்பவரால், 'இந்நகரத்துக்
கையெழுத்துப் புத்தகக் காலையில் மணிமேகலை மூலப்பிரதி ஒன்றே
யுள்ளது' என்று தெரிவித்து மாதிரிகைக்காக அதிலிருந்து பதிகத்
தைத்மட்டுமே எழுதியனுப்பினார்கள், மற்றவர்கள், 'யாதொன்றுங் கிடை
க்கவில்லை' என்று விடையளித்தாவிட்டார்கள் கிடைத்த பிரதிகளை
வைத்துக்கொண்டு ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்துவந்தபொழுது பிரதி
களில் எழுதுவோர்கள் இயல்பாகவே செயவித்திருந்த வேறுபாடு
களாலும், இது பொத்ததசமயக் காப்பியமாதலால் அச்சமயக்
கொள்கைகளைக் கூறும் பாகங்களை யெல்லாம் எளிதிறறேறிருந்து
கொள்ளல் கூடாமையாலும், அவற்றை ஒழுங்காகப் புலப்படுத்தும்
பழைய * தமிழ்ப் பெயர்கள் நூல்கள் பண்டைக் காலத்தில்
இருந்தும் பாதுகாப்போரினமையால் பிற்காலத்தில் இறந்தொழிந்
தமையாலும், அக்கொள்கைகளை விளங்கச் சொல்லுவோர் அகப்
படாமையாலும், பிழைகளைப் பிழைகளென்று நிர்ணயித்துக்
கொண்டு திருத்தமான பாடங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாதற்கு எடுத்துக்
கொண்ட முயற்சியும் கழித்தகாலமும் அடைந்த வந்ததும்
அளவுபடுவனவால்

திருஞானசம்பந்தமுரத்தினாயனா முதலிய சைவசமயாசாரியா
கள் அருளிச்செய்த தேவாரங்களிலுள்ள பொத்ததசமயம் மறுபுது
களும், பெரியபுராண முதலியவற்றுட கூறப்பட்டுள்ள அச்சமயக்
கொள்கைகளும், மறுபுது, சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துள்ள
சௌத்திராந்திகனமத முதலியனவும், அவற்றிற்குத் திருவோற்றி
யூர் ஞானப்பிரகாசரெழுதியவுரையும், அவவுரையிலுள்ள சில
உதாரணச் செய்யுட்களும், மறுபுதுகளும், நீலகேசியும் அத்தனையும்
அவவுரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ள

* பண்டைக்காலத்துப் பொத்ததநூல்களென்று தெரிந்தவை துண்ட
டலகேசி, சித்தாந்தந்தோகை, திருப்பதிகம், விற்பாரங்கை யென
பன, அவற்றிலிருந்து சில பாடல்களை நீலகேசியுரை முதலியவற்றில
தூறப்பெயர்களோடு எழுதப்பட்டுள்ளன, தக்கயாகப்பாணியின் உரையால்
கவிராசாசுரனெனும் பெயரினராகிய புலவரொருவர் பொத்ததநூ
லென்று செய்துள்ளாரென்று தெரிந்தது.

சில கவிஞரும், வீரசோழியம் யாப்புப்படலவுரையிலுள்ள சில உதாரணப் பாடல்களும், இன்னுஞ்சிலவும் பௌத்தசமயமரபுகளிற் சிலவற்றையும் அச்சமயத்தோரோ பேசிவந்த சில தமிழ்ப்பரிபாஷைகளையும் பிறவற்றையும் ஒருவாறு விளங்கச்செய்தன, செய்தும் முன்பிருந்த ஐயங்கள் முற்றுந் தீராமையாற் பின்னும் அறிந்தோர்பாற சென்றும் தூரதேசத்தார்க்குக் கடிதமெழுதியும் விசாரித்தலையே மேற்கொண்டிருந்தேன்.

இப்படி இருக்கையில், ஹிந்துதேசத்து வித்தைகளிலும் ஆங்கிலேய வித்தைகளிலும் மிகப்பயிற்சியடைந்து விளங்கியவரும் சென்னை இராசதானிக் சலாசாலையில் ஸமஸ்கிருத போதகாசிரியராக இருந்தவருமான ராவபகதூர் மஹா ஸ்ரீ அரங்காசாரியரவர்கள் எம். ஏ., பௌத்தசமய நூல்களிலும் பாண்டித்தியமுள்ளவாக் கொளப்பதை அறிந்துகொண்டு உரியகாலங்களில் அவர்களிடத்துச் சென்று வினாவிவந்தேன், வருகையில், ஒவ்வோரமயத்தும் தடையின்றி உடனுடன் அவர்கள் கூறியவிடைகளால் அதற்குமுன்பு எனக்கிருந்த ஐயங்களிற் பெருமபாலன நீங்கின, நீங்கவே இந்நூலைப் பரிசோதித்தலில் என மனம் ஊக்கமடையுமாறு. அவர்களுடைய பேருதவி இல்லையாயின், மணிமேகலையில் வந்துள்ள துடிதலோகம், பாரமிதை, அருப்பபிரமா, உருப்பபிரமா முதலிய சொற்களுக்குக்கூட உள்ளவாறே பொருள்கொள்ளுதல் எனக்கு மிக அரிதாகும், தமக்குரிய அரியவேலைகள் அநேகமிருந்தும் இப்பழைய தமிழ்நூல் வெளியேவந்து உலாவுதலையே பயனாகக்கருதி, யான செலவாங்காரத்தோறும் சிறிதும் சலிப்பின்றி அவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று, அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே பௌத்தமதத்துள் முமமணியென்று வழங்கும் புத்தசரித்திரம் பௌத்ததர்மம் பௌத்த சங்கம் எனப்பவை எழுதப்பெற்றன அம்மகோபகாரி விஷயத்தில இத்தமிழ்நாட்டினேமாகிய நாமெல்லாம் நன்றி பாராட்டுதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறோம்.

எவ்விடத்தும் இந்நூலுக்கு உரை அகப்படாமையாலும், உரை முன்பு உண்டென்று ஒருவாற்றாலும் விளங்காமையாலும் இனி மூலத்தைமட்டுமாவது வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்று நிச்சயித்தபடி பதிப்பிக்கத் தொடங்கியபொழுது, தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய அன்பர்களிற் சிலா, 'உரையெழுதியே இதனை

வெளிப்படுத்தவேண்டும் ' என்று வற்புறுத்திக் கூறினமையின, அவாசள சொல்லை மறுத்ததற்கு அஞ்சி, இது புலவாதிலகாகள செய தற்குரிய அரிய காரியமென்று கருதாமல், * “ஆங்கவன் புகழ்நத நாட்டை யனபெனு நநவ மாநதி, மூங்கையான பேச லுற்ற னென்னயான மொழிய லுற்றேன” எனத் பெரியோர் கூறியதற்கு இலக்கியமாக, தக்க நூலாராய்ச்சியும் எண்ணியவற்றைச் சுவை பயக்குமபடி நல்லநடைபில் விளங்கவெழுதும் வன்மைபுமில்லாத யான, † “மணிமேகலை நூனுட்பங்கொளவதெஙஙன்” என்று ஆனரோரார் பாராட்டப்பட்டுள்ள இந்நூற்கு அருமபதவுரை யென்ற ஏதோவொன்றை எழுத்தத் தொடங்குகினேன்.

மொழிகளுட் பெருமபாலனவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கிக் கிடக்கின்றமையின அரியவற்றிற்குமட்டுமே பொருள் செய்தும், ஆங்காங்குள்ள வாக்கியங்களை ஒத்தவைகளாக இந்த நூலிலும் வேறு நூலிலும் காணப்பட்ட வாக்கியங்களை அவ்வவ்விடத்தில தந்துகாட்டி அவற்றினிடங்களை உடனுடன் விளங்கச்செய்தும், பொருள்விளங்காத இடங்களில் (2) இக்கேள்விகுறியை அமைத் தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிற்கண்ட பாடபேதங்களை எடுத்துக் காட்டி அவற்றுள் இன்றியமையாத சிலவற்றிற்குமட்டுமே பொரு ளைப் புலப்படுத்தியும், எல்லோருக்கும் எளிதிற பொருள் விளங்கு தற்பொருட்டு வடசொற்களைப் பெருமபாலும் விரவித்தும், சில வற்றிற்குச் சங்கமருவிய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் இப் பொழுது அகப்படாமையால் அவற்றை விளக்குதற்குப் பிறகா லத்து நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்களை எடுத்துக்காட்டியும் ஒரு வாறு அதனை எழுதிமுடித்தேன.

‡ “சம்புறத தெளிநது தண்ணென ரெழுகசமும பயின்று” என்று கம்பநாட்டும், § “செல்லாறு தோறும் பொருளாழ்நது தெளிநது” எனப் பரஞ்சோதி முனிவரும் அருளிச்செய்த திரு வாகருக்களுக்கு இலக்காக விளங்குக கவிசுரினுடைய வரிசையிலே

* கம்பராமாயணம், நாட்பெட்டலம், க.

† திருவேங்கைக்கோவை.

‡ கம்பராமாயணம், சூப்பநகைப்பெட்டலம், க.

§ திருவிளையாடற் புராணம். அன்னசகுழியும் வையையும்ழைத் தப் பெட்டலம், 22

நிற்குந் தகுதியுள்ள பாட்டுக்களையுடைய இந்நூலுக்கு யானா அரும் பதவுரை எழுதுபவன்? இதுசெய்தற்குத் துணிந்த எனது தறு கணமையைப் பொறுத்தருளுமபடி. இததமிழலகத்தை மிகவும் வேண்டுகிறேன்

பழைய செந்தமிழ்தூற பரிபாலகரும் இவ்வாராய்ச்சியால் எனக்குமனசு சோர்வுண்டா நாதவண்ணம் அடிக் கடி ஊக்கமளித்து வந்தவரும் கொழுமடிகரத்ததுப் பிரிச்சிசாமணியுமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீ பொ குமாரசாமி முதலியாரவர்கள், இந்நூலிற் சிறசில விடங்களில் முன்னம் நிகழ்ந்த ஐயங்களை நீக்கிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு யான் கேட்ட வினாக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள பௌத்த வித்தியோதயப்பாடசாலைத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலர வர்களைக்கொண்டு விடைகொழுதுவித்த அனுபபிப பேருதவி செய்து வந்தாராள்.

எனக்கு அக்காலத்தில் வடமொழிப் பிரயோகங்களில் உண் டாககிய ஐயங்களை உடனுடன் போக்கியுள்ளிய ஸ்ரீபெருகவாழந் தான் மஹாமஹோபாத்தியாய அரங்காசாரியாரவர்கள், திருபலை ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரவர்கள் என னும் இருவர்களுடைய நினைவும் என்றும் என நெஞ்சினினமும் நீங்கவில்லை

மணிமேகலையின் முதற்பதிப்பு 1898-ஆம் வருஷத்திலும் இரண்டாமதிப்பு 1921-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியிடப்பெற் றன. முதற் பதிப்பிற்கு உதவியாகக் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்

1. திருவாவடு துறையாதினத்துப்	பிரதி	க.
2. எட்டயபுரம் பெரிய அரணமனைப்	,,	க.
3. மிதலைப்பட்டி ஸ்ரீ அழகிய சிறறம்பலக்
சங்கராயரவர்கள் வீட்டுப்	,,	க.
4. திருநெல்வேலி ஸ்ரீ திருவயப்பாத்தின்
எழுதம்பிள்ளை யவர்கள்	,,	க.
5. ரேலம் ஸ்ரீ இராமராமியுதலியாரவர்கள்	,,	க.
6. பாழப்பாணத்து நல்லூர் ஸ்ரீ சிற.
சைகலாச பிள்ளையவர்கள்	,,	க.

பயன்படுவதற்காகவே முதலில் எழுதப்பட்டனவாதலின் அவையும் இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்புநோக்குதல் முதலிய உதவிகளைச் செய்து வந்தவர்கள் ரெனனை, கிறிஸ்டியன் காலேஜ ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பாணடிகா சிரஞ்சீவி, விதவான வி மு சுப்பிரமணிய ஐயரும், மேகனூராத தமிழ்ப்பாணடிகா சிரஞ்சீவி, கி. வா ஜகந்நாத ஐயரும் ஆவார்கள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒன்றென நிருதெய்வ முண்டென நிருவுயா செலவமெல்லாம்
அன்றென நிருபரித தோரமுகம் பாரால் லறமுந் பும
நன்றென நிருநி நீங்காம லேநமக கிட்டபடி
என்றென நிருமன மேயுனக கேயுப தேசமிடே. ”

‘தியாகராஜ விலாசம்’
திருவேடசுவரன் பேட்டை }
28—8—31

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையா.

குறிப்பு

மேலே உள்ள எடுத்துரைவாங்களுடைய முகவுரையால் எல்லாம் விளங்கும் அவர்களுடைய கைப்புத்தகத்திற் கண்ட சில திருத்தங்களை இதில் அமைத்திருக்கிறேன் (1) மமணிகளென்று சொல்லப்படும் புத்தகரித்திரம், பொத்ததநுமம், பொத்தசங்கம் என்பவை தனிப் புத்தகமாக வெளிவந்திருப்பதால் இப்போது இப்பதிப்பிற் சோக்கப் பெறவில்லை.

S கலியாணசுந்தரம்

15—12—48

இந்நூலாசிரியராகிய மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் வரலாறு.

இவா கடைச சங்கசப புலவர்களுள் ஒருவா இவருடைய இயற்பெயரா சாத்தனாரென்பது, வணிகமரபினா, கூல வியாபாரம் செய்குகொண்டிருந்தமையின இப்பெயரா பெற்றாரா கடைச சங்கத்தா நல்லிசைப் புலவர்களுள் இவரைப்போலவே, பொன்வாணிதனூ, மதுரை அறுவைவாணிகன் இளவேட்டனா, மதுரைப் பண்டவாணிகன் இளநதேவனா என்ற வணிகமரபினா சிலா இருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவா, பத்தினிக கடவுடாகிய கண்ணகியின் வரலாற்றையும் அவள மேம்பாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தி அவனைக்கொண்டு அவளுக்காக கோயில கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவா. அவ்வரசனாக்குக் கண்ணகியின் வரலாற்றைக் கூறிய பொழுது அவனோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தவரும் அவன் சகோதரரும் திறவு பூண்டவருமாகிய இளங்கோவடிசன் அவளுடைய சரித்தரைப் பொருட்டொடாகிலைச் செய்யுடாகச் செயதற்கு வேட்கையுடையவண்ணம் செய்தவா இவரே, அரசிலப்பதிகாரத்தைக் கேட்டாரும் இவரே, இவற்றைச் சிலப்பதிகாரத்தின் பதித்தாலும் அந்நூலிலுள்ள உடு-ஆவது சாட்சிக காதைபாலும் உணாக எட்டுத்தொகையாகிய நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவா இயற்றியனவாசப பத்துச் செய்யுட்களும் (நற் 3, குறுந் 1, அகநா. 5, புறநா 1), திருவள்ளுவமாலையில் ஒரு செய்யுளும் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன. இவற்றுட்புறநானூற்றுச் செய்யுள் பாண்டியன் சித்திரமடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனைப் பாடியது

இவா பெயர் கூலவாணிகன் சாத்தனாரெனவும், மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனாரெனவும், சாத்தனாரெனவும் வழங்கும் “தண்டமிழச் சாத்தன” (பதினா, 10) என்றும், “தண்டமிழச்சான் சாத்தன” (காட்சிக 66) என்றும், “நன்னூற் புலவன்” (காட்சிக 106) என்றும் சிலப்பதிகாரத்து இவா சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனா சங்கத்தில் அரசங்கேற்றுவித்தற்பொருட்டு வரும் நூல்களிற பிழைகள் காணப்படுநதோறும் ஆக்கியோர்களைக் குற

றங் கூறுதற்குத் துணியாராய, “இந்தப் பிழைகளைக் கேட்கும்படி நேரிட்டதே” என்று மனம் வருந்தித் தமது தலையைக் குத்திக் கொள்வாரென்றும், அரனா தலை புண்பட்டுச் சீயோடிருந்தமையின் சீததலைச் சாததனாரென்பது இவருக்குப் பெயராயிற்றென்றும் கூறுவா, “வள்ளுவாபுப் பாலாற, தலைக்குத்துத் தீர்வுசாத தற்கு” என்று மருத்துவன் தாமோதரனா திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக் கூறிய செயலில் இளைக்க குறிப்பித்திருத்தலும், “இயற பெயா சினைப்பெயா” (தோல பெயா. சூ. 20) என்பதன் உரையில் ஆசிரியர் இளம்பூரணர் முதலியோர் சினைபுத்தறபெயருக்கு உதாரணமாக, ‘சீததலைச் சாததன்’ என்னும் இவா பெயரைக் காட்டியிருத்தலும் இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமாக அமைவது காண்க. சீததலையென்றும் ஷ்ரீலுள்ள ஸ்யனா பெயராகப் சீததலைச் சாததனாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்று ஒரு சாரார் கூறுவா

அகநானூற்றிலும், புறநானூற்றிலும், திருவள்ளுவமாலையிலும் இவருடைய செய்யுளும் மருத்தவன் தாமோதரனா செய்யுளும் அடுத்தடுத்துக் காணப்படுதலாலும் தாமோதரனா இவரைப்பற்றிக் கூறியிருத்தலாலும் இவனிருவரும் நெருங்கிய நட்பினரென்று கருத இடமுண்டு திருச்சரசுராச சாஸனமொன்றில், முத்தமிழாரிசியசென்னும் சிறப்புப்பெயாபெற்ற சாததனா வழிவந்த பெருமையென்னும் ஒருவா கூறப்படுகிறா. அதிற் கூறப்படும் சாததனா இவரோ வேறு யாரோ தெரியவில்லை இவா சேரன் செங்குட்டுவனபாலும் இளங்கோவடிசளபாலும் நடபுரிமைபுண்டவா. இந்நூலில் வஞ்சிமாநகர புகழ் காதையின் இறுதியில் செங்குட்டுவனுடைய செங்கோனமுறையையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் விளக்கியிருத்தலாலும் இந்நூலை இளங்கோவடிகள் கேட்டதாலும் தம் நூலில் இவரைச் சிறப்பித்திருத்தலாலும் இஃது உணரப்படும்

இவா திருக்குறளில் மிக ஈடுபட்டவரென்பது அந்நூலை இவா சிறப்பித்த பப்பாடிய திருவள்ளுவமாளேச் செய்யுளாலும், மருத்துவன் தாமோதரனா அம்முப்பாலால் இவா தலைக்குத்துத் தீர்வுசாததெனச் சொல்வதாலும், இந்நூலில் இவா, “தெய்வந தொழாஅள் கொழநற் றெழுதெழுவாள், பெய்யென்ப பெய்யும் பெருமழையென்றவப, பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய” (உஉ: 59-

61) எனத திருக்குறட் செயபுனொன்றை மேற்கோள சாட்டித் திருவள்ளுவரைப் பாராட்டியிருத்தலாலும்”, கேளவியாற நோட் கப் படாத செவி” எனனும் குறட்பகுதியை நினைந்து, ”சேளவி யாளரிற், நோட்ட ரெவியைநீ யாருவை” (க ௮ 134-5) எனபத னாலும் நிறவற்றாலும் அறிவாக கிடக்கின்றது.

இவா கண்ணகியைப்பற்றிய வரலாற்றை இளங்கோவழிகட குக கூறுகையில், ‘வினைவினை காலமாதலின் பாண்டியன் தேரா னாகிக் கோவலனைக் கொல்லுமாறு கட்டளைபிட்டுான்” என்று சொல்ல இளங்கோவழிகள, “வினைவினை காலமென்றோ, பாது அவா வினை வினைவு?” என்று கேட்க இவா, தாம் மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கையில் மதுராபதியென னும் தெய்வம் கணக்கிக்கு முற்பிறப்பின் வரலாற்றைக் கூறிக் கோவலன் கொல்லுண்டது பண்டைவினையின் பயனென்றறிவுறுத் தியதைக் கேட்டவாறு கூறினாரென்பதும், அதனைக் கேட்ட இளங் கோவழிகளால் மூன்று உண்மைகளைப் புலப்படுத்திச் சிலப்பதி காரம் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் அநநூலால் தெரிகின்றன. இவ வரலாற்றினால் சாத்தனார் எந்த நிகழ்ச்சியும் பண்டை வினையின் பயனாக விளைவதெனனும் கொள்கையுடையதாகக் காணப்படும். அக்கொள்கையை அநநூற்றான் பல்வகையிற் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றனா உதயகுமரன் காஞ்சனென்னும் விஞ்சையனால் வெட் டுண்ட செய்தியைச் சக்கரவாணகோட்டத்ததுமாதலா அரசனாக குக கூறும் பொழுது, “ஆங்கவன தீவினை உருத்தகடலின் அஃது அவளதனை அம்பலத்தேற்றி இவனை ஆங்குயதது விஞ்சையனைக் கூடிய அவன் மனததைபுங் சலக்கி இவனறனை எறிந்தது” (உஉ 193 - 203) என்று அச்செய்கையை வினையின்மேலேற்றிச் சொல்லும் பகுதியாலும், “மடையனை, உடற்றுணி செயதாங் குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சவிழி யரவினலலுயிர் வாங்கி, விஞ் சையன் வாளால் வீட்டிய தனறே” (உந. 82-5), “காண்டகு நலவினை துமமையோ கண்டதது” (உச 98) எனபன போன்ற பகுதிகளாலும் இதனை அறியலாகும்.

காவிரிபூம்பட்டினம், வஞ்சிமாநகர், கச்சியம்பதியென்னும் பெரிய நகரங்களைப்பற்றி இவா விரித்துக் கூறியுள்ள பகுதிகள் அக்காலத்து நாகரிச்ச சிறப்பையும், கைத்தொழில் மேம்பாட்டை யும், நகரவளத்தையும் விளக்கி அநநகரங்களிலெல்லாம் இவா

நன்கு பழகிக் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே அறிவிக்கும் பேராற்றலுடையாரென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகள் இடையிடையே சுவையகமுவண்ணம் இவ்வாற நூற்பெற்றிருக்கின்றன உவ்வனத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகையில் அது, பல மொழிநாள் நிறைந்து வித்தசரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச் சித்திரச் செயலைப் படாம போர்த்ததுவே யொப்பத தோன்றியதாக உரைக்கின்றா, இதே கருத்து இவருடைய அகநானூற்றுச் செய்யுள்ொன்றிற் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகின்றது, அது வருமாறு

“வானம் வாய்ப்பக கவினிக் கானம்
சுமுகுன மாமழை காபயந் துதுத்தென
மணிமருள பூவை யணிமல ரிடையிடைச்
செம்புற மூதாய பரதவி ன்னபல
முலலை வீகழ ருஅய வல்லோன
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்” (134)

இவா சித்திரச் சம்பந்தமாகக் கூறும் வேறுசில செய்திகளும் உண்டு மனைகள்தோறும் செய்வங்ள முதல் பல்வகை உயிர்கள் வரையிலுள்ளவற்றைப்போன்று சுண்ணச் சாந்தில் சிறிசுள இயற்றிய கண்கவரோவியங்கள் இருந்தமையும் (ந 127 - 31), ஓவியநூலில் பரததையரும் பயிற்சிறுடையராக இருந்தமையும் (உ 31) இவ்வாற சொல்லப்படுகின்றன அணிகலன முதலியவற்றை அணியாமல் மணிமேகலை நின்றதை, “புனையா வேவியம் போல நிறறலும்” (கக 131) என்றும், ஊரார அலாஹியத்தற்காக மணம்பெறுது யாதொரு செயற்கையழகுமின்றிக் கன்னியாக வாழ்வைக் கழிக் கத் துணிந்த விசாகை வந்ததை, “புனையா வேவியம் புறம்போர தெனன்” (உஉ 88) என்றும் கூறிய அடிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு ஒப்பனை செய்யாத சித்திரத்தை அவ்விருவர்களுக்கும் உவமைகூறியிருத்தல் காண்க. மாதவிகஞ்சு சுதமதி உவ்வனத்திலுள்ள பனிகசறை மண்டபத்தைப்பற்றி யுரைக்கும்பொழுது, “விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திடுஉம், பனிகசறை மண்டப முண்டு” (ந 63 - 4) என்றதும், மணிமேகலை அதற்குள் மறைந்திருந்தகாலையில் உதயகுமரன் அவள் உருவத்தைமட்டிலும் கண்டதுமாகிய செய்திகளால் இவா கண்ணாடியின் இயற்கையைப் புலப்படுத்தியிருக்கின்றா. இவா இந்நூலில் வருகின்ற பல

ருடைய வரலாற்றையும் யாரேனும் ஒருவருடைய கூற்றாக அமைத்த ப புலப்படுத்துகின்றார், உயிரகளின் பசிப்பிணியை நீக்கியும், அபரஹிற்கு உடை இருக்கை முதலியவற்றை வழங்கியும் செய்யப் படும் அருளறத்தினது சிறப்பைப் பல்வகையில் எடுத்துக் காட்டு கின்றார் மாதவி கண்ணகியைப்பற்றிக் கூறும் பகுதியிலும் ஆதிரை மருதியென்பவாசனுடைய வரலாறுகளிலும், சித்திரா பதியின் கூற்றிலும் பத்தினிப்பெண்டிர் இயல்பை விளங்கவைத் திருக்கின்றார்.

எடுத்துத்தொண்ட நூற்கேற்ற சொள்கைகளைச் சிறப்பித்தல் ஆசிரியரது கடப்பாடாதலின், பௌத்த சமயத்தைப் பாராட்டிக் கூறும் இந்நூலில் சுதமதியின் வரலாற்றால் சமணரையும் ஆட்திரை னது வரலாற்றால் வேளவியையும் குறை கூறுதல் அறிதற்குரியது. இடையிடையே * பல இதிகாசக கதைகள் புராணக கதைகள் முதலியன இவரால் எடுத்தாளப்படுகின்றன. மாதவர்களுக்கு அபராரம் செய்யின் அதற்கு பெருந்துன்பத்தை விளைக்குமென பதம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறிது நன்மைபுரியினும் அது பின்பு பனமடங்கு நற்பயனை உண்டாக்குமென்பதும் பலருடைய வர லாறுகளால் இந்நூற்கண் இவரற்ற காட்டப்படுகின்றன

சில இடங்களில் சிலா கூற்றில் உலகவழக்கில் நிகழும் சில வகைத் தொடர்களை இடைப்பெய்து அப்பகுதிகளைச் சுவைபெறச் செய்கின்றார். “மறந்தே னதன்றிற மாதவி கேவாய” (கூ 69), “மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து” (கூ 88), “மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத்த துரைதகனை” (கூ 119) எனப்பவற்றையும், “ஆங்கவன னன்றிற மறவண னறியுமென, நீங்கென னாவை வருத் தியது” (கூ: 38 - 9) எனபதனையும், “ஒவியச் சேனனென் னுறு துணைத் தோழன், ஆவதை யிநகாக காருரைத் தனரோ” (உக . 135-6) எனபதனையும், “இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையின்” (கசு . 69) எனபதனையும் காண்க. சுதமதி உதயகுமரனுடன் உட லின் தன்மையைக் கூறும் பகுதியும், சித்திராபதி மணிமேகலையை அழைத்துவருமாறு உதயகுமரனைத் தூண்டும் பகுதியும், சககர வாளக்கோட்டத்துமுனிவா உதயகுமரன் வெட்டுண்ட செய்தியை அரசனுக்குக் கூறும் பகுதியும், இவைபோன்ற பிறவும் இன்ன வகைச்செய்தியை இன்னொருடன் இவ்வாறு சொல்லவேண்டுமென

* இவற்றை இந்நூல், கூகூ - சு - ஆம்பகங்கன்றி காணலாம்

னும் முறையைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன சில தொடர்கள் ஒரேவிதமாகப் பல விடங்களில் இருநூலில் வந்தள்ளன. உருவ கங்சள பல இருநூலுட காணப்படும் “வலம்புரிச சங்கம வறி செழுந் தாரப்பப், புலம்புரிச சங்கம பொருளொடு முழங்க” (எ 113-24) எனபன முதலிய அடிகளிற சொற்பின வருநிலைய ணியும், “சாலிக குண்டோதவறு” (கந 98) எனனும் தொடரிற் சிலேடையணியும், * “குருகுரு வுயிர்ப்ப, ஒருசனி யோங்கிய திருமணிக காஞ்சி” (கஅ 55-60) எனவரும் அடிகளிற சிலேடை உருவகம் முதலியனவும், “பறஅக குருகி னுயிர்த்து” (கசு 28), “புத்த வஞ்சி புவா வஞ்சியில்” (உசு 78) எனபவற்றில் வெளிப் படை நிலையணியும் அமைந்தள்ளன. சமய சம்பந்தமான சில சொற்களையுட தொடர்களையும் வேறு சிலவற்றையும் இடத்திற் கேற்ப இவா மொழிபெயர்த்து அமைத்திருத்தல் மிகப்பாராட டற்றரிய சொனரும. இவருடைய வாக்கில் நனசனம் செவ்வனம் எனனும் சொற்கள பலவிடங்களில் வந்தள்ளன

வேண்பா.

“சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளெனனும்
நல்லிருந் திருதாது நாறுதலால் - மலச்சையின
வண்டார் கமழ்தாம மனறே மலையாத
தண்டாரான கூடற றமிழ்.”

* “மேயநிலை மயக்கமாவது பொருணிலைமை மயக்கங் கூறுதல், ‘குருகு குருவுயிர்ப்ப, ஒரு தனியோங்கிய திருமணிக காஞ்சி’ என்றவழி, குருகு எனபது மாதவி யெனனும் கொடிக்கும் பெயராதலின அப்பெய ருடையானைக் குருகென்றா காஞ்சி யெனபது மேகலைக்குப் பெயரா தலின், அது பணிக்காஞ்சி யெனருட்டி மணிமேகலை யென்பாளமேல வந்தது இவ்வாறு பொருண் லைமடக்க வருவனவும் இசைபெச்சமா மெழவாறு (தொல். எச்ச. 17, தேய்வா) என்றது இங்கே கருத்த ருரியது

இந்நூலால தெரிந்த அரசர்களின் பெயர்கள் முதலியன.

— — —

க அரசர்கள் — அதிபதி, இரவீவன்மன், இராகுலன், இராமன், உதயகுமரன், கருநன், கரிகால்வளவன் (கரிசாறபெரு வளத்தான்), கனகன், நாநன், கிள்ளிவளவன், குமரன், சீதன், செங்குட்டுவன், குச்சயன், துணை பிள்ளிகளளி, நாகுகெயிலெறிந்த தொடித்தோட்செம்பியன், நொடுகுழற்கிளளி, நாகநாட்டரசரிரு வா, நெடுஞ்செழியன், நெடுமுடிக்கிளளி, புண்ணியரரசன், புழி சந்திரன், மனு, மாவண்கிளளி, மாவலி, முசுருநன், வசு, வடிவேற கிளளி, வத்தவன் (வதஸராஜன்), வளவண்ண, வரணன், விரயன், விடாச்சிலபொறித்தவேந்தன், விராடன், வெளவேற்கிளளி

உ. அக்ஷயபாததீரம் — அமுதசுரபி.

ங ஆறுகள் — கங்கை, காயங்கரை, காரியாறு, காவேரி, குமரி.

ச உலகம் — தாடித்தலோகம், வித்தியாத்தருலகு.

ரு ஊர்கள் — அரோதரநகரம், இடவயம், உளுரை, கச்ச யம், கபிலை, நாடூரனபுரம், காஞ்சி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் (காகநதி), கொறரை, கோரமபி (கொராமரிநகரம்), சண்பை, சிங்கநகரம், சிந்திபுரம், ரேடி, தககணமங்கரை (மதுரை), நாக புரம், வஞ்சி, வயனங்கோடு, வரணாசி

சு குலங்கள் — இந்திரகுலம், சூரியகுலம், மாவலிகுலம்.

ள கோயில்கள் — இந்திரவிஈரம், கலைபியமம், குச்சரக குடிசை, சுகதரவாணக்கோட்டம், தருநிலை (கற்பகதரு நிறகுங் கோயில்), தீவதிலைக் கோயில், புத்தாராத பீடிசைக் கோயில், பூதசதுக்கம், மணிமேரலா ரெயங்க கோயில், வச்சிரகக்கோட்டம் (வச்சிராபுதம் நிறகும கோயில்)

அ. தருமசாலை — உலாவறன்

கூ. தீவங்கள் — இரத்தினத்தீவம், இலங்காதீவம், சம்புத தீவம், சிறுதீவு இரண்டாபிரம், பெருந்தீவுநான்கு, மணிபல்லவம்

கௌ. தெய்வங்கள் — அரதரி (தாக்கை), அருப்ப பிரமா நான்கு வகையினா, இந்திரன், உருப்பிரமபதினாவகையினா,

கண்ணகி, கந்திறபாவை (நாவதிகன), சூமரி கோவலன், சம்புததீவகநாவற றெய்வம் (சம்பாபதி), சித்திரனோனன், சிந்தாதேவி, சிவபெருமான, திரமால், தீவதிகை, பலதேவன், பிரமன், பிசம் (அங்காடி பட்டம், சதுக்கப்பட்டம்), மணிமேகலா தெய்வம், மஹாபரஹமா, மாரன், மாருதவேகன், முருகக்கடவுள், விந்தாகடிகை.

கந. நகரத்தேயவங்கள் — சம்பாபதி, மதுராபதி

கஉ. நாடுகள் — அங்கநாடு, உத்தரமகதம், கலிங்கநாடு, காரதாரநாடு, சாவகநாடு, நாகநாடு, பாண்டிநாடு, பூருவதேயம், மகதம்.

கங. நூல்கள் — ஒளியநூல், திருக்குறள், பிடகம், மடைநூல், பறகலிநூல்

கச. நோய — யானைத்திறோய

கரு. பாம்பு — திட்டிவிடம்

கக. புத்தஸ்தலமுள்ள இடங்கள் — விஞ்சி, சாலிரிபட்டம் பட்டினம், சம்பநதம் (சமனோனி, பாதபங்கயமலை), மணிபல்லவம், வஞ்சிநகரம்.

கஉ. புலவர்கள் — இளங்கோவடிகள், திருவள்ளுவர்.

கஆ. பொய்கைகள் — கோமுகி, சரவணம்

கஈ. மலைகள் — இமயம், சம்பநதம் (சமனோனி, பாதபங்கயமலை, கிரந்திரகூடம்), தவாமலை, பிராமலை, பொதியில், மேரு, மேருவைச சூழந்த ஏழு குன்றங்கள், விந்தம்

உ௦. முனிவர்கள் — அகதபாதா, அகத்தியா, அசலா, அறவணவடிசன், கவேரா, கிருதகோடி, கேசகம்பலா, கௌதம முனிவா, சங்கதருமா, சானுசக்கரா, சிருங்கி, சைமினி, தருமராவகா, பரசுராமா, பிரமதருமன், புத்தன், மணமுக புவிவன், விசுவாமித திரன், வியாசன், விரிஞ்சி, விருசகிகன்

உக. வனங்கள் — கவேரவனம், சம்பாதிவனம், தருமதவனம்

உஉ. வாதங்கள் — அளவைவாதம், ஆசீவகவாதம், சாங்கியவாதம், சைவவாதம், நிகண்டவாதம், பிரமவாதம், பூதவாதம், மந்திரவாதம், வேதவாதம், வைசேடிகவாதம், வைணவவாதம்.

உங. விழாக்கள் — இரதிரவிழா, மங்கலத்திருநாள்.

மணிமேகலைக் கதைச்சுருக்கம்.

வேண்பா

“ஓமையவாகண மோலியினை மலாததாள ஞ்சுடச
சமையந் தொறு ஁மற ஁யல—சமைய
மலைமடநதை வாச மலாட டநதை யெண்ணெண்
கலைமடநதை நாவலோர கண்”

க.—விழாவறைகாதை.

பண்டைகாலத்திற் சாவரிப்பூம்பட்டினத்தை வளமுரசு
ரெயவித்தறகு வினைந்த அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளைபின்படி
தூங்கியெழிறந்த தொழித்தோடசெம்பிய னென்னுஞ் சேரன்
இந்திரனை வணங்கிக் குறையிரந்து அவனனுமதிபெற்று இருபத
தெட்டு நாள் அநநகரில் நடத்தியதும் அச்சோழன் காலத்திற்
போலவே பிறகாலங்களில் அவன் பரம்பரையோரால் ஆண்டு
தோறும் நடத்தப்பெற்று வந்ததுமாகிய இந்திர விழாவை நடத்
தகசுருதிய அநநகரத்துள்ள பலசமயவாதிகளும் பிறரும் ஒருபுரு
கூடி, “இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுருநதனது துயரைப்
போக்கியதான நாளங்காடிப் பூதம் துன்பஞ்செய்யும், பாலிகளைப்
புடைத்துண்பதாகிய சதுக்கப்பூதம் இநநகரை விட்டுநீங்கும்,
ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாக” என்று தமமுன் ரிசர
யித்துக்கொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரத்தாருக்கு
அறிவிக்கும்படி முரசறைவோனுகுஞ் சொல்ல, அவன் வசதிக
கோட்டத்குள்ள முரசை யானையின் பிடரிவேற்றி, முதலில் ஊரை
வாழ்த்தி, “மேதம் மாதந்தோறும் பூமமழை பொழிக, அரசன்
செங்கோலினனாகுக, அறிஞர்களே ! இந்திரவிழா நடக்குங்
காலத்திற் சுவாசகலோகம் வறிதாகும்படி எல்லாதேவரும்
அதனை நீங்கி இங்கே எழுந்தருளுவாரென்பது பெரியோராக
ளுடைய ஆணிபாத்தலால், வீதிமுதலியவற்றிற் பூரண்கும்பங்களும்
பொற்பாளிகைகளும் பாவைவிளக்குகளும் ஆகிய இவற்றைப்
பரவ வைத்திடுமின, குலைக்கமுகும் குலைவாழையும் கருமபும
வஞ்சிக்கொடியும் பூங்கொடியும் ஆகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய
இடங்களிற் கட்டுமின, தூணங்களில் முதலுமாகலை நாற்றுமின,

வீதிகளிலும் மனறபுகளிலும் பழமணலை மாற்றிப் புதுமணலைப் பரப்புவின், துகிறகொடி வகைகளை மாடங்களிலும் வாயில்களிலும் கட்டுமின், சிவபெருமானமுடல் சங்ககப்பூதமிறுதியாகிய தெய்வங்கள் உறையுங் கோயில்களிறெய்யவேண்டிய சாரியங்களை ஏற பச்செய்யுமின், தருமோபதேசஞ்ஞெய்ய அறிநகவாகளே! பந்தரிலும் அம்பலங்களிலுஞ்சென்று பிரரங்கம் புரிமின், சமயவாதிகளே! வித்தியாசமண்டபத்தை அடைந்து இருத்தற்குரிய இடத்திலிருந்துவாதமாபுரிமின், யாரிடத்தும் பரைமையும் கோபமுங் கொள்ளானமின்” என்று கூறி முரரற்றைந்து இந்திரவிழாவைத் செரிவித்தான்.

உ.—ஊரலருரைத்தகாதை.

பின்பு காவிரிப் புறப்படினதில் இருதிர்விழா நடைபெற்றது, அவ்விழா உதரலத்திற பண்டைவழக்கப்படியே ஆடுதற பொருட்டு மணிமேகலையும் மாசனிபும் வாராமையால மனம புழுங்கிய சித்திராபதி வயந்தமாலையை அழைத்து, “நீ மாசனிபாற சென்று விழாவிற்று வாராதிருத்தலபற்றி இவ்வூரார கூறும் பழி மொழியை அவளுக்கஞ்சுசொல்லி வா” என்று அனுப்ப, அவள் சென்று மணிமேகலையோடு மாசனி இருந்த மலாமண்டபத்தை யடைந்து, அங்கே தவத்தால் வாயிய மாசனியின் உடம்பைக் கண்டு வருத்தமுற்று அவளை நோக்கி, “நீ உன் மகளுடன் இருதிர் விழாவிற்றுகு வராமலும், உன் மரபிற்கு ஒவ்வாத தவவொழுக்கம் புணடும் இருத்தலபற்றி ஊரார கூறும் பழிமொழிகள் பல” என்று கூற, மாசனி, “கணவன் கொலைபுண்டதற்குப் பொருளாய் மிச்ச சினந்து மதுரையை எரித்த பத்தினிக் கட்டாளாகிய கண்ணகியினுடைய மாள் மணிமேகலை தவவழியிற செலுத்தற்கு உரியளையன்றி மிகவுமிழித பரத்தைமைத் தொழிலுக்கு உரியாளல்ல, ஆதலின் அவள் அங்கேவாராள, நான் இங்கேவந்தா பெளத்தாசாரியராகிய அறவணவடிகளை வணங்கி, என் காதலன் மதுரையிற கொலைபுண்டா முசலிய பெருநதுன்பத்தை வருத்திச்சொல்லி முறைபிட்டேன், முறைபிட்ட எனக்கு அவா,

‘பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெருமபே ரினபம்
பற்றின் வருவது முன்னது பிராந
தற்றே ருறுவ தறிந’ (கூச - ஏ)

என்று நாலவகைவாயமைகளையும் அருளிச்செய்து பஞ்சாலத்தை யும் உபதேசித்து, ‘இவற்றைக் கடைப்பிடி’ என்று சொல்லி என் னைத் தவழியிற் புகுத்தினராதலின், நானும் அங்கே வருவதற்கு உரியேனல்லவே, இசையதிபை என தோழிகளுக்கும் என நற்றய் சித்திராபதிக்கும் சொல்” என்று கூற, அங்ஙனே வயநதமாலை பெறுதற்கரிய மாணிக்கநாளைக் கட்டில் வீழ்த்தியவாபோலச் செய லற்று மீண்டு சித்திராபதிநிடமொன்றா

௩.—மலர்வனம்புக்ககாதை

இங்ஙனம் மாதவி வயநதமாலைக்குச் சொல்லிப் வருதரச் சொல்லக்கேட்ட மணிமேகலைக்கு அக்கோளவிவழியாகப் பற்றறு தற்குரிய நற்சாடம் (ஏதுரிசுழ்ச்சி) வந்தாற்றமைப்பால், அவள தன னுடைய தாயதந்தைகளான தண்ணிகடும் கோவலனுக்கும் மதுரைபிலோந்தாபரச்செய்தி தனகாதுகளைச் சட்டமனங்கலங்கி அழுது சிந்தங்கின்ற கண்ணீரால் தான்தொடுக்கின்ற மாலையை நீனைத் தக்கொண்டிருப்ப, மாதவி அதனைக்கண்டு கண்ணீரைத் துடைத்து அவளுடைய துக்கத்தை ஒருவசையாக மாற்ற நீனைந்து, “இப்புமாலை உன் கண்ணீரக் கலப்பால் வாயமை யொழிந்தது, ஆதலின், ஸ்ரீமமாலை தொடுத்தற்கு நீ சோலை சென்று புதுமலர பறித்ததுவா” என்றாள்

அதனைக்கேட்ட சுடமதி மாதவியை நோக்கி, “தாயதந்தை யாக்கு நோந்த பொருந் தனபுத்தைக்கேட்டி மிககதுகதத்தை அடைந்த மணிமேகலையின் கண்ணீரைக்காரணிற காமன் தன் படைக்கலங்களை எறிந்துவிட்டு நடுங்குவான், இப்பாவையை ஆட வா புறத்தே காண்பாராயின் விட்டு நீங்குவாரோ? நீங்கா, இயற் கைத்தன்மை குன்றுவா, குன்றுமலறிந்பராயின், அவர்கள் பேடிய ரல்லரோ? ஆதலால், இவ்வை இப்பொழுது புறத்தே பூப்பறித்தற் குத் தலையே அனுப்பலாகாது இருந்தாத்தில் நான் வந்ததற்குரிய காரணங்களுவேன, கேட்பாயா? தண்ணீர்தததுள்ளானாகிய கெளடிகனென்னுய அத்தண்ணிய மகவாகிய யான், தலையே செல்லுதற்கு அஞ்சாலை ஆராய்ச்சியினை ஒரு சோலையிற்சென்று பூப்பறித்தேன, அப்பொழுது இந்திரவிழாவைக் காணுதற்கு இந் நகரைநோக்கி ஆகாயவழியேவரும் மாருதவேக நென்னும வித்தி யாதரனொருவன் என்னைக்கண்டு உடனே எடுத்துக்கொண்டு

மேலேசென்று, தனவயமாககிச சிலநாள கழித்தபின் இநநகரத்திலே என்னை விட்டு விட்டு நீங்கித் தன நகரம் போயினன், மகளிரா தனியே செல்லுதலால் உண்டாகும் தீங்கு இத்தனமையது, ஆதலால், மணிமேகலை தனியே போய்ச் சோலையிற் பூப்பறித்தல் தவறாகும் இவளுடன் யாரேனும் செல்லவேண்டும் இவ்வந்திசைச் சோலைக்குச் சென்றால் அரசனுடைய பக்கத்திலுள்ளாரா அடிகுருப்பா, உய்யானத்திற்குச் செல்லலாமோ வெனின் அதில் தேவாகளாலன்றி மனிதர்களால் விருமப்பபடாதனவும் வண்டுகள் மொய்க்கப் பெருதனவுமாகிய மலர் களையுடைய மரங்களெல்லாம் வாடாத பூமலைகளாத நூக்குதலால், 'இவ்வனம் பாசக கையையுடைய பூதங்களாற் காகக்கப்படும்' என்று நினைந்து அவ்வனத்தை அறிவுடையோர் அடையார், சூரியகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதிபிருந்த சம்பாதிவனமும், காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரனிருந்த கவேரவனமும் மிகச் முடிமையையுடையனவும் திணடிலருந்துவனவுமாகியசெய்வங்களாற்காகப்படுத்தின அவற்றினிடத்தும் அறிவுடையோர் செல்லார்,

அருளு மனபு மாருயி ரோடியும்

ஒருபெரும் பூடகையு மொழியி நோனபிற

பகவன தானையிற பனமரம் பூக்கும் (நக - சுக)

உவ்வனமென்று ஒருவன்முண்டு, அவ்வனத்தில் தன்னத்தினுள்ளோருடைய ஓசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவங்களை மட்டும் வெளிப்படுத்தவதாகிய பரிசுக்குமண்டபம் ஒன்றுள்ளது, அம்மண்டபத்தினுள்ளே மாணிசகச சோதிபரந்த ஒருபதுமபீடம் இருக்கிறது, அப்பீடத்திலிட்டால் அரும்புசள மலரும், பவ்ருடஞ்சென்றாலும் அதில் இட்டமலர்கள் வாடா, அம்மலர்களில் வண்டுகள் மொய்யா, இதுகாறும் அதன் பெருமையை உனக்குச் சொல்ல மறந்தேன், கேட்பாயாக ஒருசெய்வத்தை நினைந்தோர் அதெய்வத்தின் அடிகளைத் தியானித்து மலர்களை அப்பீடத்திற் சோததால் அம்மலர்கள் அப்பீடத்தை நீங்கி அதெய்வத்தின் அடிகளிடத்தே செல்லாநிற்கும், யாதொரு நினைப்புமின்றி அவற்றை அப்பீடத்தே சோப்பின், அவைகள் அதனை விட்டு நீங்கா, இதற்குக்காரணம் யாதென்று வினாவாயாயின் சொல்லுவேன, செய்யும் சருமங்கன் மனத்தோடு கூடாத விடத்தும் அவைகள் பலிக்கும்' எனனும் கிரதிகள் துன்பமடையவும், 'மனத

தோடுகூடாதவழிகளும்நகல்பலியா' எனபோகமுட தாரணமாகவும் மலரை இட்டுக் காட்டுதற்கு மயனென்னும் தெய்வத் தச்சனால் அபரிமம் நிருமிககப்பட்டதாகும், அவ்வனத்திலுள்ள உனம்கள வேறு வனங்குன்றி செல்லுதற்கு உரியனல்ல, அவனோடு பூப்பறித்தற்கு நானும் துணையாகச் செல்வேன" என்று சொல்லிவிட்டு மணிமேகலையோடு சேர்ந்து அவள் போகும்பொழுது உண்ணோனபி யொருவனைத் தொடர்ந்து நின்று, "ஐய, இதினை உண்ணும், உண்டால், காற்றுப்புகாத அறையிற புருந்தவார்போலே அழுகுருடைய உடம்பிற புருந்த வருந்திக் கொண்டிருக்கும் உமமுடைய உயிர அவவருந்த மொழிந்து மிகக் இன்பத்தை அடையா நிற்கும், ஆதலால் இதனையுண்டு தெனிக" என்று கள்ளை யுண்ணுமபடி வற்புறுத்திக் கூறும் ஒரு களிமகன் பின்னே வியப்புற்றுச் செல்லும் சனங்களும், ஒரு பித்தனுடைய பலவகைப்பட்ட விகாரச செயல்களைக்கண்டு வருந்தி நிற்கும் சனங்களும், பேடென்னுங் கூத்தைக்கண்டு நிற்கும் சனங்களும், தெருவின இருப்புறத்துமுள்ள மாளிகைகளில் எழுதப்பட்டுள்ள சித்திரங்களைக்கண்டு வியந்து நிற்கும் சனங்களும், சிறு தேரின மீது செயது வைக்கப்பட்டுள்ள யானையினமேற சிறுவர்களை யேற்றி மகளிர பாராட்டுதலைக் கண்டு நிற்கும் சனங்களும் ஆகிய எல்லோரும், முன்னம் விராட நகரத்திற் பேடி வடிவங்கொண்டு சென்ற அருச்சுனனைக்கண்டு வியந்து சூழ்ந்துகொண்டவர்களைப் போல மணிமேகலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "மிகக் அழகையுடைய இவளைத் தவவழியிற புகுத்திய தாய் மிகவும் கொடியவள, இவள் பூப்பறித்தற்குச் சோலையிற புகுவாளாயின, ஆங்குள்ள அன்னப்பறவைகள் முதலியன இவள் நடை முதலியவற்றைக்கண்டு என்ன பாடு படை!" என்று இவைபோலவனவற்றைச் சொல்லி அவளுடைய அழகைப் பாராட்டி மிகவும் வருந்தி நின்றனா. மணிமேகலை சுதமதியோடு மெல்லச்சென்று உவவனத்தில் மலாகொய்தற்குப் புருந்தாள்.

சு.—பளிக்கறைபுக்காதை.

புருந்தவள, அச்சோலையின வளங்களைவும் ஆங்குள்ள பெரிய கையின் அழகையும் சுதமதிகாட்டக் காண்பாளாயின

அவள் அங்கே அப்படியிருக்க, மதவெற்றிகொண்டு தெருந்தோறும் சனங்களை வருத்தித் திரிந்ததான காலவேகமென்னும்

யானையின் மதத்தை யடக்கித் தேனோறிச் சேனையுடன்வரும் உதய குமரன நாடகக் கணிகைபா வீதியில் ஒரு மாடத்தே மலரணை மேற் காகற்பரத்தை யொருத்தியோடு யாழின் கோட்டைத் தழு விகொண்டு மயங்கிப் பாவை போலிருந்த எட்டி குமரனைத் தெருப்பக்கத்திலுள்ள சாளர வழியாற கண்டு, “நீ அடைந்த துன்பம் யாது?” என்றான். உடனே அவன் துணுகுத்ற்றெழுந்தது விரைந்து அருகே சென்று உதயகுமரனை வணங்கித் துதித்து, “இயற்கை யழகுக்கெட்டு மலர்வா தத்திற்கு இவ்வீதி வழியே நடந்து ரொலும் மணிமேகலையைக் கண்டேன், கண்ட அடன் அவளது தந்தையாகிய கோவலன் மதுரையிலடைந்த கொடுந் துன்பம் நினைவிற்கு வந்து என மனத்திணமையை பாற்றி இந்த யாழிலுள்ள பக்கராமபில என கையைச் சொலுத்தியது, இதுவே நான் அடைந்தவருத்தம்” என்று சொல்ல, பலநாளாக மணிமேகலையை விருமபிக்கொண்டேயிருந்த உதயகுமரன் அவன் சொல்லால், அவள் சோலை சென்றாளென்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து, “அங்கே போய் மணிமேகலையை என தேரிலேற்றிக்கொண்டு வருவேன்” என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தேரைச் சொலுத்திச் சென்று உவவனத்தின் மதிலவாழ்வே யடைந்தான்.

மணிமேகலை அகதேரொலியைக் கேட்டுச் சுதமதியை நோக்கி, “உதயகுமரன் எனமேல் மிக்க விருப்பமுடையவ னென்று மாதவிக்கு வயந்தமலை சொல்லியதை முன்னங் கேட்டுள்ளேன், அவனுடைய தேரொலியோலும் இது, இதுபுன்பத் திற்கு யாது செயவேன்?” என்றாள் அதைக்கேட்ட சுதமதி அவளை ஆங்குள்ள பரிகரகறையிற் புருத்தித் தாமக்கொலிட்டுக் கொண்டுள்ளே இருக்கச் செய்துவிட்டு, தான் அப்பரிகரகறைக்கு ஐந்து விற்கிடைத் தூரத்தே நின்றாள் அவ்வன்ம நின்ற சுதமதியைச் சோலையினுள்ளேவந்த உதயகுமரன் கண்டு, “யாருயிலலாத இவ்விடத்தே நின்றாய், நீ மணிமேகலைபுடன் வந்தாயென்று அறிந்துகொண்டேன், அவள் முதுக்குறைவுற்றனளோ? அவளுடைய செவ்வாய் நகைத்தலைப் பெற்றதோ? கண்கள் பிறழ்ந்து உலாவி வேட்கையைப் புலப்படுத்துமோ? அவள் பொத்தச் சங்கத் தாரிருப்பிடத்தை நீங்கி இவ்விடம் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்வாய்” என்று தனது வேட்கை தோன்ற வினாவினன்.

அப்பொழுது சுதமதி, வாயிலிலலாத அறைபில் அகப்பட்ட டோரோ போல மனம்வருந்தி, “இளமைப்பருவத்திலேயே முதுமை

நு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றியகாதை 7

வேடம புணடு வழக்கைக்கேட்டு உணமையை வெளிப்படுத்திய
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடைய வழித்தோன்றலே ! நீ
ஆண்டில் இளையயாபினும் அறிவிலமுதியையல்லையோ ? உனக்கு
மகளிர தெரிவித்தற்குரியனவும் உளவோ ? ஆயினும், ஒன்று தெரி
விப்பேன் ? கேட்புநாளுக

வினையின் வந்தது வினைக்குவின வாயது
புனைவன் நீங்கிற் புலால்புறத் திடுவது
மூப்புலிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின் பற்றிடங் குற்றக் கொள்கலம்
புற்றடங் கரவிற செற்றச் சேக்கை
அவலக் கவலை கையா றழுங்கல்
தவலா வுள்ளந் தனபா லுடையது
மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்தது
மிகக்கா யிதனைப் புறமறிப பாரய ” (ககங - உக)

என்று உடம்பினியலபைக்கூறினள் அவள் அந்நாளாகூறிய
இனியவாசத்தை உதயகுமான் துகாசை அடைபுமுன்னே பளிக்
கறையினுள்ளேயிருந்த மணிமேகலையினுருவம் அவன் கண்ணுக்குத்
தோற்றியது.

நு.—மணிமேகலாதெய்வம் வந்துதோன்றியகாதை.

தோற்றியவுடன், அவவடிவத்தை மணிமேகலையின் வடிவ
மென்று நிச்சயித்தது அப்பளிக்கறையினுள்ளே சென்றடைதற்கு
நினைந்த உதயகுமரன், அதனவாயில் காணப்படாமையால் அஃது
இன்னவிடத்திலுள்ளதென்பதை அறிந்துகொள்ளுதற்குப் பளிக்
குச்சுவரைக் கையால் தடவிககொண்டு சூழ்ந்து வந்தான் ; வந்த
வன் சுதமதியைப்பார்த்து, “ மணிமேகலை எத்திறத்தினள் ?
சொல் ” என்றான். என்றவனுக்குச் சுதமதி, “ அவள் தவ
வொழுக்கமுடையவள், சூற்றஞ் செய்தாரைச் சபிசுகமவன்மை
யையு முடையவள், சிறிதும் காமவிகாரமில்லாதவள் ; ஆதலின்
நீ அவளை விருமபுதல தக்கதன்று ” என்று கூறினாள். கூறவே,
“ அவள் எத்தன்மையாளாயினும் ஆகுக ; எப்படியும் எனக்கு
உரியளாகக்கடவள் ” என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்பவன்,
மீட்டும் சுதமதியைப் பார்த்து, “ துறவொழுக்கம் பூண்ட சமண
மாதாக்களின் நடுவே ஒருவித்தியாதரனாக இடப்பட்டவளென்று

எல்லாராலும் கூறப்படும் நீ அவரை நீங்கிப் பௌத்தசங்கத்தைச் சாராத மாதனியின் மகளுடன் வந்ததற்குக் காரணம் யாது? ரொலவாய்” என்றான்.

அதுகேட்ட சுத்தி, “அரச! யான் சண்பைநகரத்துள்ள கௌசிகனென்னும் அந்நன்னுடைய மகள், என இளமைப்பரு வததில் அனனை இறந்தாள, அவளிறந்தபின்பு தந்தையால் ஆதரிகசப்பட்டவந்த நான் ஒரு சோலையிறசென்று தனியே நின்று பூக்கொய்கையில் என்னை விருமா? ஆகாயத்தே எடுத்துச் சென்று தன்வயமாகக்கொண்ட வித்தியாதரனொருவனால் இடப் பட்டு இறந்ததற்குநீதேன, இதனையறியாத என தந்தை என னைக்காணாமல் வருந்தித் தேடிக்கொண்டே கன்னியாகுமரியாற றிற்கு நீராட்சசெல்பவாகளோடு சென்றா, செல்லுகையில் இடையிலுள்ள தான இறந்தததுச் சங்கமுக்கதுறையில் நீராடி தற்கு அந்தணாகளோடுவந்து என்னை இறக்கிறகண்டு, ‘நீ இங்கே எப்படிவந்தீ’ என்றுவினாவி வருந்தி, அந்தணாகளோடருந்த தற்கு நான் தகுதியிலேனெயினும் என்னிடத்து மிக்க அன்புடையவராதலின, அவர் என்னைக் கைவிடாதவராகி மனைதோறும் பிச்சையெடுத்தது உண்பித் தந்த தாமும் உண்டு பொழுது கழிப்பா ராயினா அப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அவர் பிச்சையெடுத்தற்குச் செல்லும்பொழுது இளங்கனறையுடைய ஒருபக அவரை முட்டி வயிற்றைக் கிழித்துவிட்டது, அன்றை சரிந்த குடரைக் கையிலேந்திக்கொண்டு மனிருந்தவிடமென்று முனடி அறிந்தவ மாசலாற சமணப் பள்ளியிற்புகுந்து, ‘முனிவர்களே! யான் உங்க ளடைக்கலம், என்னைப் பாதுகாக்கவேண்டும்’ என்று முறையிட் டா, அதைக்கேட்ட அவர்கள் சினந்து அவரை எனனோடும் புறத்தே தள்ளிவிட்டனர் நாங்கனிருவரும் மிக்க துக்கமுடை வாளாய்ப் புறந்தியிறசென்று, ‘கதியற்ற எம்மைப் பாதுகாக்கும் அறவோர யாரேனுமுண்டோ?’ என்று புலம்பி முறையிட் டோம், அப்பொழுது மனைதோறும் சென்று ஐயமெடுக்கும் பாத திரத்தைப்பெறிய கையைபுடையவனும் முழுமதிபோன்ற முகத் தினனும் பொன்னிறமுள்ள சீவர ஆடையினனுமாகிய சங்க தருமனென்னும் முனிவன் விரைந்துவந்து, ‘என்னதுன்பம் அடைந்தீர்கள்?’ என்று எம்மை அருளுடன் பார்த்து இனிய மொழிகளைக் காதுகளில் நிறைந்து எம்மனத்தைக் குளிர

டு.—மணிமேகலாதெய்வமவநதுதோன்றியகாதை 9

விதது உடனே தன கையிலுள்ள டிசசைப்பாததிரத்தை என
கையிற கொடுத்துவிட்டு என் தந்தையின் துன்பம் முற்றும்
நீங்குமபடி அவரைத் தழுவி எடுத்துக்கொண்டு சென்று பொளத்த
சங்கத்தார இருப்பிடத்தைக்காட்டி என் தந்தையின் மரணத்துன்
பதையும் நீக்கினான் அம் முனிவன் எனக்குச் செவியறி
வுறுத்திய,

எங்கோ னியலகுண னேதயில் குணப்பொருள்
உலக நோன்பிற பலகதி யுணர்நது
குணக்கென வாழாப் பிறாகுரி யான்ன
இன்பச் செவலி மனபதை செய்த
அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக
காமறகடந்த வாமன (எக - ஏ)

பாதங்களை யே என்னுடைய நாவானது இடைவிடாமற் பாராட்
டுமேயலலாமல வேருென்றையும் சொல்ல அறியாது, அதுமுதல்
பொளத்த சங்கத்தைச் சாரத்திருந்த மாதவியிடத்தில் உறைவே
னாயினேன், அந்நால் இவளுடன் வந்தேன்” என்று கூறினான்.
அதுகேட்ட உதயகுமரன், “உனதீயலபை அறிந்துகொண்டேன்,
மணிமேகலையைச் சித்திராபதியால் இனி அடைதலுங் கூடும்”
என்று சொல்லிவிட்டுக் காமபரவசனாய் அச் சோலைப்பினின்றும
போயினான். போனவுடன் மணிமேகலை பனிககறையினின்றும
வெளியேவந்து சுதமதியை நோக்கி, “அன்பிலொன்றும் தவ
வுணர்ச்சி யில்லாதவனொன்றும் வருணக்காப்பிலொன்றும் விலை
மாதென்றும் எனனை உதயகுமரன் இகழ்ந்தானென்று நினையாமல்
அவன் பின்னே என்னுடைய நெஞ்சமானது செலுதுதலுற்றது,
இதற்குக் காரணம் யாது? காமத்தினியலபு இதுவோ?” என்று
சொல்லிக்கொண்டு நின்றாள் நின்றபொழுது, இந்திரவிழாவைக்
காணுதலுற்ற மணிமேகலாதெய்வம் அவர்களுக்கும் தெரிந்தவ
ளும் மாயவித்தை செய்பவளுமாகிய ஒரு மடநதை வேடம்பூண்டு
அச் சோலையைடைந்து பனிககறையிலுள்ள ஸ்ரீ பாதபீடிகையை
வலங்கொண்டு உயர் எழும்பி நின்றாள்,

“புலவன் நீரத்தன புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயர்ந்தோ யென்கோ
குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றச் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்ந்த முல்வா வென்கோ

காமற கடந்தோ யேம மாயோய
 தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யெனகோ
 ஆயிர வாரத தாழியந் திருந்தடி
 நாவா யிரமிலே நேததுவ தெவன¹) (கஅ - ௧0௫)

என்று துதிக்காத தொடங்கியது, அங்ஙனம் துதித்துக்கொண்டிருக்கையிற் பகற்சாலம் நீங்க அநதிமாலை வந்தது

கூ.—சக்கரவாளக் கோட்ட முரைத்த காதை.

வந்த அநதிமாலைப் பொழுதுநீங்க, சந்திரன் உதயமாயினன். மணிமேகலா செயவம் மீடும்,

ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன
 பாத பீடிகை பணிந்து (கக - ௨)

ஏததி அங்கே வாடிநின்ற சுதமதியைப்பார்த்து, “நீங்கள் இங்கே நின்றதற்குக் காரணம் யாது? எனன் துன்பமடைந்தீர்கள்?” என்று கேட்க, சுதமதி உதயகுமரன் மணிமேகலையை விரும்பிச் சொல்லிய சொல்லையும், பின்பு சித்திராபதியால் அவளைப் பெறலாமென்று அவன் எண்ணிச் சென்றதையும் கூறினள், கூறலும் அததெய்வம் அவளைப் பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலைப் பாலுள்ள ஆசை சிறிதும் தணிவுற்றிலது, ‘இது முனிவாசனூடைய தவவனம், இதில் யாம் தீங்கு செய்யலாகாது’ எனறெண்ணியே அவன் இசை சோலையை நீங்கினன், இவள் இசைக்கடந்து செல்வாளாயின, புறவீதியில் அவன் இவளை அடிப்படுத்திக்கொள்ளுவான். இஃது உண்மையே, நீங்கள் இசை சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்றிசைக் கண்ணதாகிய சிறியவாயில் வழியேபோய முனிவாசனாகக்கு இருப்பிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டத்திற் செல்லுக; சென்றால் ஒருபொழுதும் யாதொரு துன்பமும் அணுகாது” என்று சொல்லியது சொல்லலும், சுதமதி, “மாருதவேகனும் நீயுமே அதனைச் சக்கரவாளக் கோட்டமென்று சொல்லுவீர், மற்றையோர் யாவரும் சுடுகாட்டுக் கோட்டமென்றே சொல்லாநிற்பர், சக்கரவாளக் கோட்ட மென்றதற்குக் காரணம் யாது? அதனைச் சொல்லுக” என்றாள்

என்றலும் அததெய்வம், “காவிரிப்பூம்பட்டினம் தோன்றிய காலத்தே உடன்றோன்றியதான நன்காடு இசைசோலையின் பக்கத்தேயுள்ளது. அது நாற்புறத்துமவாயில்களையுடைய மதிலாறசூழப்

பட்டது, காளிகோட்டத்தையும், அருந்தவா அரரா கணவனி
 றகக உடனேயிறந்தமடவார ஆகிய இவர்களுள் இன்னாரின்னா
 இன்ன இன்னவிடத்தே புதைக்கப்பட்டாரென்பதற்கு அறிகுறி
 யாக அவரவர்கள் வருணம் ஆசிரமம் முதலியவற்றிற்கும் அவர
 வர்கள் தகுதிக்கும் ஏற்பச் சிறியனவும் பெரியனவுமாகக் கட்டப்
 பட்டுள்ள பற்பலகோட்டங்களையும், மயானசெய்வங்களுக்குப்
 பலிபிடுதற்கு உரிய தூண்களையும், கற்களை நிறுத்திச் செய்யப்பட
 டுள்ள திண்ணைகளையும், சாவற்காரா உண்பதற்கும் உறங்குவதற்
 கும் அமைந்துள்ள குடிசைகளையும், தோரணங்களையும் பந்தா
 களையுமுடையது, பிணங்களைச் சுடுதற்கும் சுமமாபொடுதற்கும்
 குழிபிற புதைத்தற்கும் உள்ளேவைத்து வாயிலையடைத்தற்கும்
 தாழியாற் கவித்தற்குமாக இரவும் பகலும் வருபவர்களுடைய
 ஓசையும், அங்கனம் வந்து செல்பவர்களுடைய ஓசையும், சாப
 பறைகளின் ஓசையும், இறந்த துறவிகளைத் தொழுபவா ஓசையும்,
 மறையோர்பொருட்டு அழுபவா ஓசையும், நரியின் கூக்குர
 லோசையும், ரெத்தோரையழைக்கும் பேராந்தைகளினோசையும்,
 கோட்டாளுடைய குரலும் ஆண்டலைப்பறவைகளின் குரலும்,
 அம்மயானத்தில் மிகுதியாகவுண்டு, தானறி, ஒடுவை, உழிஞ்சில,
 கானறை, சூரை, கள்ளி முதலிய பற்பல மரவிசேடங்களும் அங்கே
 அடர்ந்துள்ளன; பேய்கள் நெருங்கிபுள்ள வாகைமரம் நிற்கும்
 மன்றங்களையும், நிணத்தோடு இறைச்சிகளைத்தின்று மகிழ்ந்து
 பறவைகள் தங்கிபுள்ள விளாமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும்,
 காபாலிச்சமயத்தோர் வாழும் வன்னிமரம்நிற்கும் மன்றங்களையும்,
 விரத்ததாளினைத்த உடம்பையுடைய சிலா உடைந்த தலைகளை
 மாலையாகக்கட்டும் இலந்தைமரம் நிற்கும் மன்றங்களையும், பிணங்
 களைத்தின்போர் சளித்துவாழும் வெளியான இடங்களையுடைய
 மன்றங்களையும் அம்மயானம் உடையது; நெருப்பிருந்த பாண்டங்
 களும் மண்டைகளும் பாடைகளும் அறுத்தெறிந்த மாலைகளும்
 உடைந்த குடங்களும் நெறகளும் பொரிகளும் சிறுபலியாக இடப்
 பட்ட அரிசிகளும் எங்கும் பரவப்பெற்றது ,

தவத்துறை மாககண் மிகப்பெருஞ் செலவா
 ஈற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலகா
 முதியோ ரெனனு னினையோ ரெனனு
 கொடுந்தொழி லானன கொனனன குவிப்பவிவ

வழுவாயசு சுடலை தினனக கணமும்
 கழிபெருகு செலவக கள்ளாட்டயாரது
 மிகக் நல்லற்றம் விரும்பாது வாழும்
 மககளிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ! (கூஎ - க0ச)

இதனமையதான அச்சுடுராட்டைப் பாபபனசசிறுவனாகிப்
 சாரங்கலென்னும் ஒருவன், நகரமாக நினைந்து அதில் தனியே
 சென்று அங்கே களித்தாடிய பேயொன்றைக்கண்டு அஞ்சி
 அதனால் தாக்கப்பட்டுக் கதறிகொண்டு ஓடித் தன தாயாகிய
 கோதமையைப்படைந்து, 'சுடலையிலுள்ள பேயகடு என்னுயிரைக்
 கொடுத்தேன்' என்று சொல்லி அவளமுன் விழந்து இறந்தான்,
 உடனே கோதமை, 'முதுமைப்பருவமடைந்து தளராத பாப
 பானும் யானும் கண்ணிழந்துள்ளோமென்பதையும் வேறு புகலில்
 லேமென்பதையும் நினையாமல் எபசள மைநந்நுடைய உயிரை
 யுண்டது அணங்கோ! பேயோ! அறிகிறேனோ!' என்று புலம்
 பிக்கொண்டு தன் அருமைப்புதலவனுடைய உடம்பையெடுத்தது
 மாபோடு தழுவிச்சென்று சுகிகாட்டைச்சூழ்ந்த மதிலவாயிலை
 யடைந்துநின்று, 'சமபாபதி! நீராதாழைகளிலும் மனறங்களிலும்
 பழைய மரஅடிகளிலும் கோட்டங்களிலும் வேறிடங்களிலும்
 இருந்து யாருக்கும் எந்தச் சமயத்தும் யாதொருதீங்கும் அனுகா
 வண்ணம் பாதுகாததருளும் நீ என்மகனைக் காவரொழிந்ததற்
 குக் காரணம் யாது? நின்பால் நடுவு நிலைமையிலையோ? இனி
 யான் எனசெய்வேன!' என்று வருந்தி முறையிட்டாள்.

"முறையிடவே சமபாபதிவந்து, 'இவ்விரவில இம்மயானத
 திற் பேய்கள போக்குவரவுசெய்யும் வாயிலில் நின்ற மிகக் வருத்த
 மடைந்து நீ என்னை அழைத்ததற்குக் காரணம் யாது? சொல்
 வாய்' என்ன, கோதமை நிகழ்ந்ததைக்கூறினா சமபாபதி, 'உன்
 மகனுயிரை அணங்கும் பேயும் கவாநதில், அவனுடைய அறியா
 மையையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு இழவூழே அவனுயிரைக்
 கவாந்து சென்றது' என்று கூறினாள். கூறலும், கோதமை, 'என்
 னுயிரை வாங்கிக்கொண்டு இவனுயிரை நீ தந்தருளவாயாயின்,
 இவன்கண்ணற்ற தந்தையைக் காத்தளிப்பான, ஆதலால், அங்ஙனம்
 செய்தருளவாயாக' என்று வேண்டினாள் சமபாபதி மனமிரங்கி,
 'உயிர உடம்பைவிட்டுநீங்கின அது வினைவழியேசென்று வேறு
 பிறப்பை அடையாநிற்கும், இதில் ஏதேனும் ஐயமுண்டோ?

போனவயிரை மீட்டளித்தல எனனா இவ்வுங்காரியமன்று , ஆதலால், மகன் இறந்ததுபற்றி நீ இரங்காதே ,

உலக மன்னவாக குயிராகுயி நீவோ

இலரோ ல்நத வீமப் புறங்காட்

டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கோட்டம்

நிரயக கொடுமொழி நீயொழி' (ககச-எ)

என்றலும், கோதமை, 'சேட்ட வரங்களை யெல்லாம் தேவா தருவாரென்று னால்கள கூறாநிறகும், ஆதலால், யான கேட்ட இவ்வரத்தை நீ தந்தருளாக, தாராயாரின இவ்விடத்தில இப்பொழுதே எனனுயிரைத் துறப்பேன்' என்று சொன்னான். சொல்லவே சம்பாபதி, 'நீ சொல்லியபடியே இச்சக்கரவாளத்தான தேவர்களில் யாரேனும் நீ கேட்ட வரத்தைக் கொடுப்பாருளாயின யானும் அதனைக் கொடுக்கும் உரிமையுடையேனாவேன், என ஆற்றலைக் காண்பாயாக' என்று சொல்லிவிட்டு, நான்கு வகை அருவப்பிரமகணங்களையும் பதினாறுவகை உருவப்பிரமகணங்களையும் இருசடங்களையும் அறுவகைத் தெய்வகணங்களையும் பல்வகை அசுரகணங்களையும் எண்பகை நரகங்களையும் பல விண்மீன் கூட்டங்களையும் அசுசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நாள்களையும் கோள்களையும் தனக்குள்ளே அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்கரவாளத்திலுள்ள வரங்கொடுக்கும் வன்மையையுடைய தேவர்களை யெல்லாம் வருவித்துக் கோதமைக்கு முன்னே நிறுத்தி, 'இவளுடைய வருத்தத்தைக் கெடுத்திடுவீராக, இவளுடைய வருத்தம் இதுவாகும்' என்று நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அததேவர்கள் சம்பாபதி கூறியவாறே கூறிமுடித்தார்கள், அதனைக்கேட்டு உண்மையறிந்து ஒருவாறு வருத்தமொழிந்த கோதமை தன் மகனைச் சூடுகாட்டிற் சோத்துவிட்டு இறந்துபோயினான்.

“அப்பால், சம்பாபதியின் வன்மையை யாவருக்கும் புலப்படுத்த வேண்டி, எல்லாததேவர்களும் கூடியவிடத்து அவர்கள் கூடியதற்கு அறிகுறியாக, இவ்வுலகின் நடுவேயுள்ள மேருமலையும் அதனைச் சூழ்ந்த ஏழு சிறு மலைகளும் நான்கு பெருந் தீவுகளும் இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும் மற்ற இடவிசேடங்களும்மாகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி ஆங்காங்கு வாழ்பவர்களுடைய உருவங்களையும் வகுத்து மயனால நிரூபிக்கப்பட்டததாலின, சக்கரவாளக

கோட்டமெனப் பெயாபெற்றது, இது சுடுகாட்டைச் சூழ்ந்த மதிலின்புறத்தேயுள்ளதாதலாற் சுடுகாட்டுக்கோட்டமென்று எல்லாராலும் கூறப்படும், இதன் வாலாறு இதுவாகும்” என்று சொல்லக்கேட்கக்கொண்டிருந்த மணிமேகலை, “மனிதா வாழ்க்கை இதனமைதது” என்று சொன்னாள் அவள் அங்கே அப்படியிருக்கையில், சுதமதி தூங்குதலுற்றாள், அப்பெழுது அதெய்வம் தன் விசையால் மயக்கி மணிமேகலையைத் தழுவி யெடுத்திக் கொண்டு ஆசாயவழியே முப்பது யோர்நையாவுதெற்கே சென்று கடல்குழந்த மணிபல்லவமென்னும் சிறுநீவைப் படைந்து அதில் அவளை வைத்துவிட்டுச் சென்றது.

எ.—துயிலெழுப்பியகாதை

சென்ற மணிமேகலாதெய்வம், “விடிநூல மணிமேகலையை எப்படியும் நான் அகப்படுத்திக்கொள்வேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு காமபரவசனாய்த் துன்பமுற்றது தூங்காமலேயிருந்த உதயகுமரனமுன்னே சென்று அவன காண நினறு.

“ மன்னவன் மகனே
கோணில திரிந்திழை கோணில திரியும்
கோணில திரிந்திழை மாரிவரங் கூரும்
மாரிவரங் கூரின மன்னுயி ரிலலை
மன்னுயி ரெல்லாம் மண்ணுள் வேந்தன்
தன்னுயி ரெல்லாம் தகுதியின் ருக்கும்
தவத்திறம் பூண்டோ டனமேல வைத்த
அவத்திற மொழி ” (எ - ௧௪)

என்று அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பின்பு உவவனஞ் சென்று அங்கே தூங்குகின்ற சுதமதியை யெழுப்பி, “யான் மணிமேகலாதெய்வம், இந்நகரில் நடக்கும் இந்நிரவிழாவைக்காணுதற்கு வந்தேன நீ அஞ்சாதே; பௌத்த சமயவழியே செல்லுதற்குரிய நற்காலம் மணிமேகலைக்கு உண்டாயிற்று; ஆதலால் அவளை எடுத்திக் கொண்டு சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன்; தன்னுடைய முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியையும் அறிந்துகொண்டு அவள் இற்றைக்கு ஏழாவது நாளில் இங்கே வந்து சேருவாள். இந்நகரில் வேறு வடிவங்கொள்வாளாயினும் அவள் உனக்கு ஒளிப

பாளல்லன்; அவன் இங்கே புகும் நாளில் இந்நகரின் கண்ணே பல அற்புதங்கள் நிகழும் நான் வந்ததையும் மணிமேகலை நல்ல வழியிற் சென்றதையும் மாதவிக்ஞ்சு சொல்வாயாக, மாதவி முன்னமே என்னை யறிவாள, கோவலன், 'நமது குலதெய்வத்தின் பெயரை இக்குழந்தைக்கு இடுக' என்று சொல்லி, என பெயரை இவளுக்கு (மணிமேகலைக்கு) வைத்த நாளின் இரவில் மாதவியின் கனவிற் சென்று, 'காமன் செயலற்று ஏங்கும் வண்ணம ஆசையை முற்றக்கெடுக்கும் சுவமாதைப்பெற்றாய்' என்று நனவிற கூறுவது போல யான கூறியதுண்டு, இதனை அவளுக்கு நினைப்பூட்டுவாயாக" என்று கூறிப்போயிற்று

அப்பாற சுதமதியெழுந்த மணிமேகலையின் பிரிவால் வருந்தி அச்சோலையைச் சூழ்ந்த மதிலின் மேற்கேயுள்ள சிறிய வாயில் வழியே சென்று சகசரவாளக கோட்டத்தையடைந்து ஆங்குள்ள உலகவறவியின் ஒரு பக்கத்தேயிருந்தாள். அவள் அப்படியிருக்கும்பொழுது அவ்விடத்தே தூணிலுள்ள பாவையொன்றை அதிட்டித்திருக்குந் தெய்வமொன்று சுதமதி மயங்கி அஞ்சுமபடி,

“இரவி வனம நெருபெய் மகளே
தூரகத தானைத் துச்சயன நேலி
தயங்கிணாக கோதைத் தாரை சாவுற
மயங்கி யானைமுன மன்னுயிரீ ததோய
காராளா சண்பையிற கௌசிகன மகளே
மாருத வேகனோ டிநகரா புகுந்த
தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய
வீரை யாகிய சுதமதி கௌய (கஅ - ௧௦௩)

உந்தனகையாகிய இலக்குமி தன்னுடைய முற்பிறப்பையும் உன்னுடைய முற்பிறப்பையும் அறிந்துகொண்டு இற்றைக்கு ஏழாம நாளிரவில் இந்நகரத்தே வருவாள், அவள் பிரிந்ததுபற்றி நீ அஞ்சற்க" என்று தன்னுடைய வாக்காற கூறிற்று. அதனைக்கேட்டு மனம் நடுங்கிய சுதமதி, பொழுது புலரும்ளவும் அவ்விடத்தேயிருந்து சூரியன் உதித்தவுடன் எழுந்த புறப்பட்டு வீதிவழியே சென்று மாதவியை அடைந்து முதனாளில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னவுடனே அவள் மாணிக்கத்தையிழந்த நாகம்போன்று மிக்க துயரத்தோடிருந்தாள் சுதமதி மணிமேகலையின் பிரிவாற்றாமையால் உயிரிழந்த உடம்புபோலச் செயலற்றிருந்தாள்.

அ.—மணிபல்லவத்துத் துயருற்றகாதை

சுதமதி இங்கே இப்படியிருக்க, மணிபல்லவத்திற் கடலருகே மணலீற்றுயின்ற மணிமேகலை, ஆயிலுணர்ந்து தனக்குத் தெரிந்த பொருள் யாதொன்றும் அங்கே காணப்படாமையால், முன்பிருந்த இடத்தைத் துறந்து வேறறிடத்துச் சென்று பிறந்த உயிர் போன்றவளாகித் திகைத்துக் கொண்டிருக்கையிற் சூரியன் உதித்தான் உதித்தவுடன் அவள், “இவ்விடம், உவ்வனத்தில் முன்னம் கண்டறியப்படாத ஒரு பகுதியோ !

சுதமதி யொளித்தாய துயரஞ் செயதனை
நனவோ கனவோ வென்பதை யறியேன
மனநகெ குறாட மாற்றந் தாராய
வல்லிருள் கழிந்தது மாதவி மயங்கும்
மெலவளை வாராய விட்டகன ற்ளையோ ! (உ0 - உச)

இது மாயவிதையோடு தோன்றிய அமமடநதை செய்த வஞ்சமோ ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே ! தனியே இருத்தற்கு மிகவும் அஞ்சுகின்றேன், நீ விரைந்து வருவாயாக” என்று சொல்லிக் கொண்டு பல நீர்த்துறைகளிலும் பல மணற்குன்றங்களிலும் சென்று தேடித் தனக்குத்தெரிந்த ஒருவரையுங் காணாதவளாகிக் கூக்குரலிட்டு அழுது வருந்துபவள், தன் தந்தையை நினைந்து,

“கோற்றொடி மாதரொடு வேற்றுநா டடைந்து
வைவா னுழந்த மணிபூ ண்கலத்
தையா வோ” என்று அழுவோண முன்னா (சக - கூ),

இந்திரனூட்டப்பட்டதும் தரிசித்தோர்க்குப் பழம்பிறப்பைத் தெரிவிப்பதுமாகிய புத்த பீடிகை தோன்றியது.

க.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்தகாதை

தோன்றலும் அதனைக்கண்ட மணிமேகலை, விம்மித்ததால் தன்னை அறியாளாயினாள் ; அவளுடைய கைகள் தலைமேற் குவிந்தன, பின்பு ஆனந்தக்கண்ணீரை யுகுத்து அப்பீடத்தை மூன்று முறை வலமவந்து பணிந்து எழுப்பவள் அப்பீடிகைக் காட்சியால் தன் பழம்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து, “மாதவி ! உறுதிப்பொருளை யுணர்ந்தோய் ! காயங்கரை பென்னும் நதிக் கரையில் நீ சொல்லியவெல்லாம் உண்மையாதலை விளங்க அறிந்தேன். கரநாரமென்னும் பெரியதொரு நாட்டிலுள்ள பூருவ

தேசத்தில் இடவயமென்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசுபுரிந்து வாழும் அதிபதி யென்னும் அரசவழியை மைத்துனனாகிய பிரமதரும! நீ அவ்வரசனிடத்திற் சென்று தருமோபதேசம் புரிகையில, 'இச்சமபுத்தியில் இறைகரு ஏழாம நாளில் பூசுமபமுண்டாகும், உண்டாகும் பொழுது இந்நகரும் நாக நாட்டில் நானாறு யோசனைப் பரப்பும் பாசலத்திலவீழ்ந்து கெட்டொழியும்; ஆதலால், நீ இந்நகரத்தைவிட்டு விரைவில் வேறு நகரம் புகுவாய்' என்று சொல்ல, அவன் நகரத்தார யாவருக்கும் அச்செய்தியைப் பறையறைவித்துச் சாற்றி எல்லாருடனும் அந்நகரை நீங்கி அதற்கு வடக்கேயுள்ள அவந்தநகரம் செல்லுதற்குப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு இடையே யுள்ள காயங்கரையென்னும் நதிக்கரையை அடைந்து அங்கே பாடிவிட்டு செய்துகொண்டிருந்தபொழுது, ஐயா! நீ உரைத்தபடியே குறித்த நாளிற் பூசுமபமுண்டாக இடவயநகரம் அழிந்து போயிற்று, அதுதெரிந்த அரசனும் மறையேயாரும் உன்பால் அன்புமிகு உன்னைச் சரணமடைந்து சூழ்ந் துநின்ற காலத்தில், அவர்களுக்கு முத்திவழியை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தாய் இருந்தபொழுது, அசோதரநகரத்தாசனாகிய இரவிவனமனை பவனுடைய தேவியான அமுதபதியென்பவள் வயிறற்றிப்பிறந்து இலக்குமியென்று பெயர் பெற்று, அதிபதியென்னுமரசனுக்கு நீலபதி யென்பவளபாற் பிறந்த இராகுலனுக்கு மனைவியாகப் புகக் யான் எனக் கண்டனேன் வந்து தருமங்கேட்டற பொருட்டு வணங்கியவுடன், நீ என்னை நோக்கி, 'இவ்விராகுலன் இறைகருப் பதினாறாமநாளில் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பால் இறப்பான்; நீ இவனோடே தீயிற் புகுவாய், புகுந்து, பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் சென்று பிறப்பாய், அவனிடத்தில் உனக்கு ஒரு துன்பம் வரும், அப்பொழுது மணிமேகலா தெய்வம் வந்து தோன்றி நளவிரவில் உன்னை யெடுத்தாக்கொண்டு சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்குத் தெற்கே கடலிலுள்ள சிறுதிவொன்றில் வைத்துவிட்டுச் செல்லும்; சென்றபின் ஆங்குள்ள புத்தபீடிகையைக் கதரிசித்துத் தொழுவாய், தொழுகவுடன் உனது முற்பிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்திகளையறிந்து இன்று நான் சொன்ன மொழிகளையும் தெரிந்துகொள்வாய்' என்று சொல்ல, 'என கேள்வன் இன்னவாறு பிறப்பா நென்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டும்' என்று கேட்டேன்; கேட்ட எனக்கு, 'உன்னைக்கொண்டு சென்ற தெய்வம் மீட்டுந்

தோன்றி உனக்கு அதனைப் புலப்படுத்தும்' என்று அருளிச்செய்தாய்; அத் செய்வம் வரலிலையே!" என்று ஏன்கி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

க0.—மந்திரங்கொடுத்தகாதை

மணிமேகலை இப்படியிருக்கையில், “புத்ததீடிகைக் காட்சியால் இவள் பழம்பிறப்பையறிந்தாள், இவளுடைய இயற்கையும் அழகியது” என்றெண்ணிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கி வந்த மணிமேகலை தெய்வம், அவள் சேடருமபடி,

“உயிரக னெல்லா முணாவுபாழாகிப்
பொருள வழங்கும் செவித்துளை ஊரத்தி விழந்த
வறச்சலை யுலகத் தரம்பாடு சிறக்கச்
சுடாவழக கற்றதத் தடுமாறு காலையார
இளவன ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
நீயோ தோன்றின னினனடி பணிந்தேன
நீயே யாகிநிற கனமாதவிவ வாசனம்
நாமிசை வைத்தேன றலைச்சைக் கொண்டேன
நிசையேற்றினேன் புலம்பறுக” (எ-கடு)

என்று புத்ததேவருடைய பீடிசையை அவராகவே மதித்துத் துதித்து வலம்பவந்து ஸ்சித்து வணங்கியது. வணங்கியசெய்வத்தை மணிமேகலை வணங்கி, “உன திருவருளால், எனனுடைய முற்பிறப்பை அறிந்தேன, அப்பிறப்பிற் கணவனாகவிருந்த இராகுலன் என்கே பிறந்துள்ள?” என்று கேட்டாள்

கேட்டவளுக்கு அத் தெய்வம், “இலகருமி! கேட்பாயாக: நீ ஒருநாள சோலை யொன்றில் இராகுலனோடு ஊடியிருந்தாய்; இருந்தபொழுது அவன் ஊடலைத்தீர்த்தறகு உனது அடியைவணங்கினான், வணங்குசையில், இரத்தினத்திவனொன்று அங்கே தரும சக்கரத்தைப் பிரவீருத்திக்கச்ச செய்துவிட்டு வருபவனாகிய சாது சக்கரனென்னும் பௌத்தசாரண முனிவனொருவன் உச்சிப் பொழுதில் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிவர, நீ அவனைக் கண்டு மெய்நடுங்கி மயங்கிக் கலங்கி ஒலகிப் பணிர்தாய், அது கண்ட இராகுலன், ‘இங்கே வந்தவனயார?’ என்று கோபித்துச் சொல்லலும், நீ அஞ்சி நடுங்குகி அவன் வாயைப் பொத்தி, ‘ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிய இப் பெரியோனுடைய மலரடியை வணங்காமலும் இவனைத் துதியாமலும் இருந்தது எவ்வளவு பெருமபிழை?’ என்று அவனுக்குச் சொல்லி அவனோடும்

அம்முனிவனுடைய பாதங்களை வணங்கி, 'யாங்கள் தேவரீருடைய அடியேமலேமாயினும்,

அநதீந் தண்ணீ ரழுதொடு கொணர்கேம (ந. எ),

அமுது செய்தருள்க; தேவரீருடைய திருவுளப்பாங்கின்படியே நடத்தற்கு உரிமைபுடையேம்' என்று தெரிவித்தலும், அம்முனிவன், 'தாயே! உண்பேன்; இங்கே கொண்டு வருக' என்று சொல்ல, நீ உடனே அவற்றைக் கொணர்ந்து அவனை உண்பித்தாய்,

அநநா ளவனுண்டருளிய வவவறம்

நினனா கொழியாது நினபிறப் பறுத்தும் (ச௦-சக),

அவ்விராகுலனே உவவனத்தில் உனபால வந்த உதயகுமரன். அநானுலே தான், அவனுடையமனம் உன்னை விரும்பியதனறி உனமனமும் அவனை மிகப்பற்றியது, அநதப்பற்றை மாற்றி நலவழிப்படுத்தற்கு நினைந்து உன்னை இதழீறிக்கொணர்ந்து வைத்து இப்பிழையைக் காட்டினேன். இலக்குமீ! இன்னங் கேட்பாயாக: முற்பிறப்பில் உன்னுடைய தமக்கைமாராயிருந்த தாரையையும் வீரையையும் அங்கநாட்டுள்ள கச்சயநகரத்தரசனாகிய துச்சயனென்பவன் மணஞ்செய்து கொண்டு ஒரு நாள் அவாகளோடு சென்று மலைவாங்களைக் கண்டு வந்து கங்கைக் கரையை அடைந்திருந்தபொழுது, அறவணவடிகள் அங்கே வரக்கண்டு உடனே எழுந்து வணங்கிய அவன், 'தேவரீர் யாவா? எங்கே எழுந்தருளியது?' என்று கேட்க, அவர் 'பாதபங்கயமலையைத் தரிசித்தற்கு வந்தேன், ஆதிகாலத்தே புத்த தேவா எல்லா உயிராகளும் துக்கத்தினின்றும் நீங்கி இன்புற்றிருக்க வேண்டுமென்று நினைந்து அவைகள் யாவும் கேட்டு மகிழும்படி அம்மலையின் உச்சியில் நின்று கொண்டு தருமோபதேசஞ் செய்தபொழுது அவருடைய பாதசுவடுகள் தங்கப்பெற்றமையால், அஃது அப்பெயரையுடையதாயிற்று. குற்றமற்ற அறிவுடையோ! நீங்களும் அதைத் தரிசித்து வழிப்படுமின்' என்று கூறினா அவர் கூறியவாறு உடனேசென்று அம்மலையை யடைந்து தரிசித்த புண்ணிய விசேடத்தால் தாரையும் வீரையும் முறையே மாதவியாகியும் சுதமதியாகியும் வந்து உன்னோடு கூடினர். மணிமேகலை! நீ பழம் பிறப்பையறிந்தாய்; தருமத்தின் தோற்றத்தையும் தெரிந்துகொண்டாய்; மற்றைச் சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளையும் இனி ஒரு காலத்திற் கேட்

பாய , அங்ஙனம் கேட்கும்பொழுது உன்னை, ‘இளமைப்பருவத்தினள்’ என்று நினைந்து அவர்கள் தத்தம் சமய உண்மைகளைச் சொல்லார்கள , ஆதலால், அக்காலத்து நீவேற்றுவடிவனாகொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது” என்று கூறி வேற்றுவடிவனைக் கொடுப்பதும் ஆகாய வழியே சஞ்சரிக்கச் செய்வதுமாகிய மந்திரங்கள் இரண்டை அவளுக்கு உபதேசித்து, “நீ புத்ததேவா அருளிச் செய்த நல்லற வழியை நணுகுதல் ஒருதலையென்று உணர்வாயாக, இப்பீடிகையை வணங்கித் துதித்து ஊர் செல்வாயாக” என்று சொல்லி விட்டு மேலே செல்லுதற்கு எழுந்தா, “இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல மறந்து விட்டேனே” என்று மீட்டும் இறங்கி வந்து, “சிறந்த விரதவொழுக்கமுடையாய்! கேட்பாயாக மக்கள யாகனை உணவாலாகிய தொகுதி, இம்மந்திரமோ பசியைத் தொலைக்கும், இதனைக் கொள்க” என்று சொல்லி அம்மந்திரத்தை அவளுக்கு உபதேசித்து விட்டு எழுந்த ஆகாய வழியே சென்றா.

கக.—பாத்திரம்பெற்றகாதை

அப்பால, மணிமேகலை அததிவிலுள்ள மணற்குன்றுகளையும் பூஞ்சோலைகளையும் குளிராத பொய்கைகளையும் பார்த்துக் கொண்டு மெல்ல உலாவி வருகையில் ஒருத்தி வந்து நின்று, “கப்பல கவிழ்ப்பெற்ற மகளிர்போல இங்குத் தனியே வந்த நீ யா?” என்று கேட்டாள்.

மணிமேகலை, “பொற்கொடிபோலவாய்! ‘நீ யா’ என்றது என்னுடைய எந்தப் பிறப்பின் செய்தியைத் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு? கேட்பாயாக: சென்ற பிறப்பில் இலகரூமி யென்னும் பெயரை யுடையேன், இராகுலனென்னும் அரசிளங் குமரனுக்கு ஸ்ணியாயிருந்தேன், இப்பிறப்பில் நாடகக்கணிகையாகிய மாதவியின் வயிறற்றிற் பிறந்தேன்; என் பெயர் மணிமேகலையென்பது. மணிமேகலா தெய்வம் காகிரிப்பூம்பட்டினத்துள்ள உவவனத்திலிருந்து இததீறிற் கொண்டுவந்து வைத்தமைபால் இந்தப் பீடிகையைத் தரிசித்து முற்பிறப்பை அறிந்து கொண்டேன்; இங்கே வந்தமையால் நான் அடைந்த பயன் இது; என்னுடைய வரலாறும இதுவாகும், பூங்கொடிபோல்வாய்! உன் வரலாறு யாது?” என்று கேட்டவுடன் அவள், “இத்தீறிற் அயலிலுள்ளதான இரத்தினத்திவத்திலே மிக உயர்ந்து விளங்கா நின்ற சமந்தகூட

மலையின் உச்சியிலேயுள்ள புத்த தேவரது அடியிணைப்படிமை களைத் தரிசித்து விட்டு இத்தீவிற்கு முன்னொரு காலத்தில் வந்தேன்; வந்தது முதல் இரதிரன் கட்டினாயல் இரதத் தரும பீடிகையைக் காததுக்கொண்டு இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்; என் பெயர் தீவதிலகையென்பது புத்ததேவரருளிச் செய்த நல்லற வழியே நடப்போர யாரேனும் இதனைத் தரிசிப்பாராயின் அவர்கள் அநதத் தரிசன விசேடத்தால் உடனே தமமுடைய பழம பிறப்புணர்ச்சியை அடைவது திண்ணம்; அதனையெய்தியுடையோர உலகத்தில் மிக அரியா, அவர்களுக்கே நுருமபதமஉரித்து; இஃது உண்மை. பழம்பிறப்புணர்ச்சியை அடைந்தமையால் நீ மிகவும் பெரியை. இரதப் பீடிகைக்கு முன்னே மாமலர்க்குவனையும் நெய்தலும் மயங்கிய கோமுகியெனனும் கொழுநீரிலஞ்சி யொன்று உள்ளது, அப்பொய்கையினுள்ளே யிருந்து, அமுத சுரபியெனனும் அக்ஷய பாததிரமானது ஓவ்வொரு வருடத்தும் புத்ததேவா அவதரித்த காலமாகிய வைசாக சுதத் பூணிமை தோறும் மேலே வந்து தோன்ற நிற்கும்; இததினம் அப்பூர்ணி மையே, அதுதோன்றும் வேளையும் இதுவே, இப்பொழுது அந்தப்பாததிரம் உன்கையில் வருமென்று எண்ணுகிறேன்; அதி லீடப்பட்ட அன்னம் எடுக்க எடுக்க மேனமேலும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும், அதன் வரலாற்றை உன் ஊரிலுள்ள அறவணவடிகளிடத்தே இனிக கேட்பாய்” என்று சொல்லலும், மணிமேகலை அதைப்பெறுதற்கு நிரும்பிப் புத்தபீடிகையை வந்தித்து அவளோடு சேர்ந்து ரென்று கோமுகிப் பொய்கையை வலஞ் செய்து வந்து நின்றவுடன், அப்பாததிரம் அப்பொய்கையினுள்ளிருந்து மணிமேகலையின் கையை அடைந்தது. உடனே அவள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியுற்று நின்று,

“ மாரண வெலலும் வீர நின்னடி
தீநெறிக் கடுமபகை கடிந்தோய் நின்னடி
பிறாகுற முயலும் பெரியோய் நின்னடி
துறக்கம் வேண்டாத தொல்லோய் நின்னடி
எண்பிறக கொழிய விறந்தோய் நின்னடி
கண்பிறாக் களிகருவ கண்ணோய் நின்னடி
தீமொழிக் கடைத்த செவியோய் நின்னடி
வாயமொழிச் சிறந்த நாவோய் நின்னடி
நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

உசகர் துயர மொழிப்போய நினன்றி
 ஸ்ணவகுத லலவது வாழத்தவென னுயிற்
 கடவகாது” (கக - ஏஉ)

என்று புத்தசேவரைத் துதித்தாள் ; இங்ஙனந்துதித்த மணிமேகலைக்கு உயிராகளுடைய பசிததுன்பத்தையும் அதனைத் தீர்ப்போருடைய பெருமையையும் தீவதிலகை சொல்லப்படுகிறது,

“குடிப்பிறப் பழிகும விழுப்பங் கொலலும
 பீடித்த கலவிப் பெருமபுணை விடேம
 நாணணி கலையு மாணெழில் சிதைக்கும்
 * * * புறங்கடை நிறுத்தும்
 பசிப்பிணி யென்னும் பாலியது தீர்த்தோ
 இசைச்சொ ளளவைக கெனனா நியிராது (எக - அக)

முன்னொருகாலத்தில், மழையே இல்லாது போனமையால், பசியால் வருந்திய கௌசிகமுனிவா அதனைத் தீர்த்துக்கொள்ளுதற்கு ஊருருத்திரிந்து சிறிதும் உணவுகிடையாததுபற்றி மெலிந்து பின் நாயிறைச்சிபையப் பெற்றுத் தின்னப்படுகிறது, முதலில் அவ் விறைச்சியின் ஒருபகுதியைத் தெய்வங்கட்குப் பசியிடுவாராயினா, அது தெரிந்த இந்நிரன் உடனே எங்கும் மழைபெய்யச் செய்ததாலால், உயிராகள் களித்துவாழும்படி விளைவுபெருகிய தெனபா, அதனை நீ கேட்டிருப்பாயே

ஆற்றாநாக களிப்போ ரறவிலை பகாவோ
 ஆற்றா மாகக் ளருமபசி களாவோ
 மேற்றே யுலகின் மெயநநெறி வாழ்க்கை
 மண்டிணி ஞாலத்து வாழுவோக கெல்லாம்
 உண்டி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத்தோரே (கஉ - க),

ஆதலால், பசியைப்போக்கி உயிரைக்கொடுத்தலாகிய தருமத்தைச் செய்வாய” என்று கூறினா, அதுகேட்ட மணிமேகலை, “போன பிறப்பில் என்கணவனாகிய இராகுலன் திட்டிகிடமென்னுமபாமபா ஸிறந்தது பொருமல, யான தீபபாய்ந்து உயிரோடு வேவாநிறகையில் முன்னம் ராதுசக்கரமுனிவனை உண்பித்த நினைவையுடையே னானேன, இறக்குங்காலத்தில் எனக்கு அந்நினைப்பிருந்த புண்ணிய விசேடத்தாலேயே இந்நபபாததிரம் என்கையிற புகுந்ததென்று எண்ணுகிறேன, இதுநிற்க, பசியாலவாடிய குழந்தையின் முகத்தைக்கண்டு மனமிரங்கிப் பாலசுரக்கும் தாய்போலவே வயிறுகாய்

பெரும்பசி அலைததற்கு இரங்கி வெயிலென்றும் மழையென்றும் பாரதமல எங்கும்வாடி அலைந்து திரியும் ஏழைகளுடைய முகத்தைக்கண்டு இரங்கி இப்பாசதிரம மேனமேலும் அவர்சளுக்கு அழுது சுரந்தளித்தலை காணும் விருப்பமுடையேன்” என்று சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்த தீவதிலகை, அவளோடு பின்னும் கிலநேரம் அளவளாவிக்கொண்டிருந்து, “இனி இப்பாததிரதேதோடு உன் ஊருக்குச் செல்வாயாக” என்றுசொல்ல, மணிமேகலை அவளபாதத்தை வணங்கிப் புத்தபிழிகையைத்தொழுது வலஞ்செய்து ஆகாயகமனமந்திரத்தை ஜபித்து மேலேயெழுந்து ஆகாயவழியே சென்று, தன்னைக்காணாது வருந்தித் திகைத்து மயங்கி வழியை நோக்கிக்கொண்டேநிற்கும் சுதமதியையும் மாதவியையும் பார்த்து ஸ்ரீப்படையுமவண்ணம் அவர்களுடைய முறபிறப்பை அவர்களுக்கு அறிவித்து, “மானிடயாக்கையாற்பெறுதற்குரிய தவவழியை அறவணவடிகளிடத்தே இனிப் பெறக்கடவீர் ; இஃது ஆபுத திரனுடைய கையிலிருந்த அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரமாதும், இதனைத் தொழுமின்” என்றுசொல்லி அதனை அன்புடன் தொழுத அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு அறவணவடிகளைத் தரிசித்ததற்குச் சென்றாள்.

கஉ.— அறவணர்த்தொழுதகாதை

சென்றவள், “அறவணவடிகள் எங்கேயுள்ளார்?” என்று விசாரித்துக்கொண்டு போய்,

நரைமுதிர் யாக்கை நடுகா நாலின்

உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி (ந - ச),

அவரைத் தரிசித்து முமமுறை பணிந்து துதித்துத் தான் உவவனஞ்சென்றதும், உதயகுமரன் அங்கே வந்து சொல்லிப் போனதும், பின்பு மணிமேகலாதெய்வம தன்னையெடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்ததும், அததீவிலுள்ள புத்தபிழிகைக்காட்சியால் தன பழம்பிறப்பைத் தானறிந்தகொண்டதும், ‘முறபிறப்பிற் கணவனயிருந்த இராகுலனே உதயகுமரனாக வந்துபிறந்தான், அப்பிறப்பில் உனக்குத் தழக்கைகளாக இருந்த தாரையும் வீரையுமே மாதவியும் சுதமதியுமாக வந்தனர் அவர்கள் வரலாற்றை அறவணவடிகள்பால் நீ தெரிந்துகொள்’ என்று மணிமேகலாதெய்வஞ்சொல்லி மூன்றாமந்திரங்களை உபதேசித்துச் சென்ற

தம், அப்பால் தீவதிலகை வரத்தம, அவளுடன் சென்று கோமுகிப்பொய்கையிலிருந்த அமுதசுரபியைப்பெற்றதும், 'ஊருக்குச்சென்று அறவணவடிகள்பால் ஆபுத்திரன வரலாற்றைக்கேள்' என்று அத்தீவதிலகை சொலலத தான் வரத்தம ஆகியஇவற்றையெல்லாதெரிகிகக, அம்முனிவாகேட்டு மகிழ்நது, "முன்பு ஒரு முறை நான் பாதபங்கயமலையை வழிபட்டு மீண்டுவருகையில் துச்சயராசனை ஒரு சோலையிறகண்டேன, 'அரச! நீயும் உனமனைவியரும் சுகமோ?' என்று யானனினுவ, அவன மனங்கலங்கி அரற்றிக்கொண்டு, வீரை மதுவினமயக்கத்தால் ஒருயானைமுன் சென்று இறந்ததும் அசுசெய்தியைக கேட்டு வருந்திய தாரை ஒருமாடத்தின் மீதேறி வீழ்நது மரித்ததுமாய் பெருநதுன்பத்தைக்கூறி வருந்தினன், நான், 'இது பழவினைப்பயனாகும், ஆதலால் நீ வருந்தாதே' என்று சொல்லிப்போந்தேன, அந்நவமிருந்த நீயி இப்போது கூத்தரைப்போல வேறுவேடம் பூண்டுவந்தீர்கள்" என்று மாதவியையும் சுதமதியையும் பார்த்துச்சொல்லிவிட்டு, பின்னும் மணிமேகலையைப்பார்த்து, "இவ்வுலகிறபௌத்ததருமங்களாகுறையப பாவங்கள் மிகுந்தன, ஆனலுமசிறிது சிறிது தருமமுண்டாதலுங் கூடுமென்று எண்ணி நான் தருமத்தை உபதேசித்துவருதலுமுண்டு, அததருமத்தை இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தரறியார இவ்வுண்மையையறிந்த இச்சககரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுடைய வேண்டுமோளால், * ஆயிரத்தறு நூற்றப பதினாறும் ஆண்டில்துவிதலோகத்திலுள்ள தேவன இவ்வுலகத்தில அவதரிப்பான், அதற்குப் பின்பு யாவருக்கும் அருளறத்தில் மனஞ்செலலும்,

புத்த ஞாயிறு தோன்றறு காலை
திங்களு ஞாயிறு தீங்குரு விளங்குத
தங்கா நாணமீன நகைமையி னடக்கும்,
வானம் பொயயாது மாநிலம் வளம்படும,
ஊனுடை யுயிரக ஞறுதுயா காணு,
வளிவலங் கொட்கும் மாதிரம் வளம்படும,
நளியிரு முநரீ நலம்பல தருடம்,
கறவைகன ரூத்திக கலநிறை பொழியும்,
பறவை பயனறுயத துறைபதி நீங்கா,
விலங்கு மக்களும் வெருடப்பகை நீங்கும்,

* இங்கே கூறப்பட்டுள்ள ஆண்டு இன்னசகாப்தத்தைச் சார்ந்ததென்று புலப்படவில்லை.

கலங்களு நரகரும் பேயுங் கைவிடும் ,
 கூனுங் குறளு முழுஞ் செவிடும்
 மாவு மருளு மன்னுயிர் பெருஅ ,
 அந்நாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 இன்னுப் பிறவி யிகந்தோ ராதவிற்
 போ,நி மூலம் பொருந்திய சிறப்பின்
 நாந் பாத நவைகெட வேததுதல்
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி ! (அக - ௧0௩)

“இது நிற்க, மணிமேகலை! இந்நகரத்தில் உன்னாலே சில
 விசேடங்கள் நிகழ்வனவாம்; அவை நிகழ்ந்தபின்பன்றி யான்
 கூறும் தருமமொழி உன்மனத்திற் பொருந்தாது , இவ்விருவரும்
 முற்பிறப்பிற் பாதபங்கயமலையை வழிபட்ட புண்ணிய விசேடத்
 தால், பிற்காலத்தில் உன்னோடுகூடிப் புத்ததேவரது திருவடியைத்
 தொழுது வணங்கி வினைகளினின்றும் நீங்கி முததியை அடைவா
 கள் ; உயிர் மருந்தாகிய மிகச் சிறந்த அமுத சுரபியை நீ பெற்
 றனை ; எல்லா உயிர்களுடைய பசியையும் தீர்ப்பாயாக ;

மக்க டேவ ரெனவரு சார்க்கும்
 ஓதத் முடிவி னோரற முனரக்கேன
 பசிப்பிணி தீர்த்தல்” என்றே யவரும்
 தவப்பெரு நலவறகு சாற்றினா (௧௧௧ - ௧)
 மணிமேகலையும், “அங்கனமே செய்வேன்” என்றுள்.

காட.—ஆபுத்திரன் திறமறிவித்தகாதை.

பின்பு அறவணவடிகள் மணிமேகலையை நோக்கி, “ஆபுத்தி
 ரன் வரலாற்றைக் கூறுவேன , கேட்பாயாக ; வாரணசி பென்னு
 மூரில வேதமோதுவிப்பவனாகிய அபஞ்சிகனென்னும் அந்நணன்
 மனைவி சாலியென்பாள் , அவள் நியமந்தப்பி ஒழுகினமையால்
 உண்டாகிய பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, தான்
 கர்ப்பிணியாக இருந்தும் அதைப் பாராமல் கன்னியாகுமரிக்கு
 நீராட்ச் சென்றாள் , சென்றவள் குலால் வருந்தி வழியிடையே
 ஒரு குழந்தையைப் பெற்று , அக் குழந்தையிடத்திற் சிறிதும்
 இரக்கம் வையாமல் அதனை ஒரு தோட்டத்தில் இட்டு நீங்கினள் ;
 நீங்கவே அக்குழந்தை உணவு பெறுது பசியால் வருந்தியழுதது ;
 அவ் வழுகை யோசையைக்கேட்டு ஒரு பசுவானது வந்து அதன்
 வருத்தந்தீருமபடி நாவால் நக்கிப் பாலூட்டி ஏழுநாள் வரையும்

அப்புறஞ் செல்லாது பாதுகாத்து வந்தது, அப்படியிருக்கையில் வயனங்கோடென்னும் ஊரி லுள்ளவனாகிய புதியென்னும் அந்நண னொருவன் தன் மனைவியோடும் அவவழியே வருபவன், அக் குழந்தை அழுத கூக்குரலாக கேட்டுச் சென்று தனியே கிடக்கும் அதனைக் கண்டு மிகக் துன்பத்தோடு கண்ணீர் பெருக்கி, 'இவன் பசுமகனல்லன், என்மகனை' என்று கூறி அக்குழந்தையை யெடுத்தது ஊர்சென்று வீட்டைத் தாழ்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் வளர்த்து உரியகாலத்துத் தன்குலத்திற்குரிய கல்விகளை நன்கு பயிற்றிவந்தான்; வருகையில் அச்சிறுவன் ஒருநாள் அவ்வூரில் ஒருநதனை வீட்டிற்குப் புகுந்து, யாகசாலையில் ஒரு பசு மாலைபசு சுற்றியகொம்பு களை யுடையதாய்ப் பின்புதன்குண்டாகும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி வேடாகருடைய வலைபிற்பட்ட மான் போல அஞ்சிக் கத்துவதைக்கண்டு மனநடுங்கிக் கண்ணீருருகது, 'இவாகளறியாத வண்ணம் இப் பசுவைக் கவரந்துகொண்டு இர விற்போய் விடுவேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டே ஒரு பக்கத்தில் ஒதுங்கியிருந்து அன்றிரவில் அப்பசுவைக்கையிற்பற்றி ஊருக்கு வெளியே போய்விட்டான், பசுவைக்காணாத அந்நணர் பலா அதனைத் தேடிச்சென்று வழியிற பசுவையும் அதனைக் கவரந்துசென்ற அச் சிறுவனையுங்கண்டு அப்படுத்திக்கொண்டு, அவன் கருத்தை யறியாராய், 'புலையா! இப்பசுவை இரவில் ஏன் கவரந்து சென்றாய்?' என்று கேட்டு அவனைக் கோலாலடித்து ஒதுக்கத்தொடங்கினா அப்பொழுது பசு அவர்களுள் மிகவும் வருத்திய உவாததியாய்வின முட்டி வயிறறைக்கிழித்துக் குடரைப் புறப்படச் செய்து காட்டிற்கு விரைந்தோடி விட்டது ஆபுத்திரன் அவர்களை நோக்கி, 'வருத்தன்மின், யான் சொல்வனவற்றைக் கேண்மின்; நீங்கள் வருத்துமபடி இப்பசு என்ன குற்றஞ் செய்தது?

வீடுநில மருங்கிற பிப்புல லாராது

நெடுநில மருங்கின மக்கட் கெல்லாம்

பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறத்தன நீம்பால

அந்நதரு நெஞ்சோ டருளசரங் கூட்டிம்

இதனெடு வந்த செற்ற மெனை? (இ - இ)

என்றுகேட்டு, அவர்கள், 'நீ விதியையறியாமல் வேளவியை இகழ் வின்றாய், ஆதலால் பசுமகனைப்பற்றிப் பொருத்தமுடையது என்று இகழ்ந்தது கூறலும், ஆபுத்திரன்,

‘ஆனமக னசலன மானமகன சிருங்கி
புலிமகன விரிஞ்சி புரையோர போறநும
நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன

நகிவா நுகுலத திருடி கணங்கனென

‘ரோசுதயா பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டா..

ஆயொடு வந்த வழிகுல முண்டோ’ (கக - அ)

என்று சொல்ல, அவர்களுளே ஓரந்தண்ண, ‘இவனுடைய பிறப் பின் வரலாற்றை யான அறிவேன! முன்னொருநாள கன்னியாகுமரி யில் விதிப்படி நீராடிவிட்டு வருத்தத்தோடு வந்த சாலியென்னும் ஒரு பாாப்பனியைக்கண்டு, ‘உன் ஊர யாது? நீ எதற்காக இங்கே வந்தனை?’ என்று நான் கேட்டதற்கு அவள், ‘யான் வாரணசி யென்னுமுரினுள்ள ஆரண உவாததியாயனாகிய ஓரந்தண்ண மனைவி; யானொழுகிய நீய வொழுககததாற கணவனைப்பிரிந்து கன்னியா குமரிக்கு நீராடச செலலுகையில், கொற்கை நகரத்துக்கு அப் பாற காதவழிததுரத்திலுள்ள இடையா சேரியில் ஆண் குழந்தை யொன்றைப் பெற்று இரக்க மினறி அதனை அங்குள்ள ஒருதோட் டத்தில் இடப்ப் போனேன், இப்படிப்பட்ட நிவினையேனாகிய எனக்கு நற்கதிண்டோ?’ என்று மிகத் துன்புற்று அழுகாள்; அங்குளம் அழுதவள பெற்ற அந்தமகனே இவன், இதைச் சொல் லுதலால் யாது பயனென்று இதுகாறும் உங்களுக்குத் தெரிவியா திருந்தேன். அசுத்த னாதலால் இவனைத் தொடாதொழிமின்’ என்று சொல்ல, ஆபத்திரன், ‘திலோததமையின் புத்திரர்கள் பெரிய முனிவாகவாக இருத்தல் கேட்டிலிரோ? நீங்கள் *சாலிக் குத் தவறு கூறத் துணிந்தீர்களே’ என்று சொல்லி அவர்களைப் பார்த்து நகைத்தான், வளராத பூதியும் அவனை அசுத்தனென்று எண்ணி உடனே நீக்கிவிட்டான், அப்பால், ஆபத்திரன் பிச்சை யெடுத்தது உண்டு பொழுதுநழிகக எண்ணினான். பசுவைத் திரு டின களவெனன்று இகழ்ந்து அந்தணர்களுடைய கிராமங்களி லெல்லாம் அவனுடைய பிச்சைப்பாதத்திரத்திற் கலவிடத் தொடங் கினார்கள், அரனூல், வேறு புகலின்றித் தெனமதுரையை யடை ந்து சிந்தாதேவியின் கோவிலாகிய கலையமத்தின் முன்னேயுள்ள அம்பலத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு கையிற் பிச்சைப் பாதத்திரத்தை யேந்தி வந்தோறும் சென்று சென்று வாங்கிவந்த உண்வை,

* சாலியென்பதற்கு அருந்ததி யென்னும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று.

காணா கேளா காண்முடப பட்டோர

பேணுந ரில்லோர பிணிநடுகு குற்றோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி (கக - ந),

அவாகளுண்டு எஞ்சியதையே தானுண்டு பிச்சையோட்டைத் தலையணையாகவைத்துக்கொண்டு அவ்வமபலத்தின்கண்ணே நாளதோறும் இரவிற கண்படைபுரிந்து காலங்கழித்து வந்தான்.

கசு.—பாத்திரமரபுகூறியகாதை

“அவன் அந்நன்ம காலங்கழித்து வருகையில், அவனுக்கு ஒருநாள் அங்கே நிகழ்ந்த செயதியைச்சொல்வேன், கேட்பாயாச. அவன் அவ்வமபலத்தில் ஓரிரவில தூங்கும்பொழுது, சிலாவந்து, ‘பெருமபசி எங்களை வருத்தாநின்றது’ என்றார்கள அதைக்கேட் அவன் அத்துன்பத்தைத் தீர்த்ததற்கு ஆற்றலில்லாதவனாய் மிக வந்ததமடைந்தான், அச்சமயத்திற் சிந்தாதேவி எழுந்தருளியவந்து, ‘இதனைக் கொள்வாயாக, நாடெல்லாம் வறுமையுற்றாலும் இவ்வோடு வறுமையையடையாது, கொடுக்கக் கொடுக்க இதில் உணவு வளாரதுகொண்டே யிருக்கும்’ என்று சொல்லி, தன்கையிலுள்ள அக்ஷய பாத்திரமொன்றை அவன் கையிற் கொடுத்தாள், உடனே அவன் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சியடைந்து,

‘சிந்தாதேவி! செழுங்கலை நயமத்து

நந்தா விளக்கே! நாமிசைப் பாவாய!

வானோ தலைவி! மண்ணோ முதலவி!

ஏனோ ருற்ற விடாகளையாய் (கஎ - உ)

என்று துதித்து அததேவியைப் பணிந்து, பசியால் மிகவருந்தி இரந்தவர்களை ஊட்டி மகிழ்வித்து, அன்றுமுதல் எல்லாவுயிர்களுக்கும் உணவளிப்பானாயினன், உண்பதற்காக மனிதர்கள் பலர் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள், விலங்குகளும் பறவைகளும் அவனைப் பிரியாவாய் அன்புடன் சுற்றிக்கொண்டன; அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் அவனது புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தால் அறிந்த இரதிரன், அவனுக்கு வரங்கொடுக்க நினைந்து ஒரு முதிய வேதியனது வடிவுகொண்டு வந்து நின்று, ‘நான் இரதிரன்; வரங்கொடுத்ததற்கு வந்தேன்; நீ விரும்பியதுயாது? உன்னுடைய பெரிய தானத்தின் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வாயாக’ என்று சொல்ல ஆபுத்திரன் விலாவெலும்பு ஒடியும் வண்ணஞ் சிரித்து,

“அறஞ்செய் மாககன் புறங்காத தோம்புநா
நறவஞ் செயவோ பறற முயலவோ
யாவரு மிலலாத தேவாநன் னூடகெ
கிறைவ னுகிய பெருவிறல் வேந்தே! (சுப-சங்)

வருநதி வந்தவாகளுடைய தீர்த்தற்கரிய பசியினைத் தீர்த்து அவா களுடைய இனிய முகத்தை யான் காணுமபடி செய்கின்ற எனது தெய்வப்பாததிர்ம ஒன்றே போதும், வேறொன்றும் வேண்டற் பாலதன்று’ என்று அவனை மதியாது சொன்னான், சொல்லவே இறந்திரன் கோபிததுப பசித்துன்பததால் வருந்துவோரில்லையாம் படி செயவேனென்று மனத்தில் நினைந்து எங்கும் மழை பெய் வித்து மிகக் செலவத்தை யுண்டாக்கினன், அசனில் பசித்து வரு வோ இலராயினா அதுகண்டு ஆபுத்திரன் முன்னிருந்த அம் பலத்தை நீங்கி ஊர்தோறும் போய், ‘உண்போரா யாரேனுமுண் டோ?’ என்று வினாவத் தொடங்கினான்; அதுகேட்டுச் செலவங் களிப்பால் யாவரும் அவனை இகழ்ந்தார்கள், உண்போரைப் பெருமையால், அவன் பெருஞ் செலவத்தையிழந்தோரைப்போல வருந்தித் தனியே செலலுகையில், கப்பலில் வந்த சிலர் அவனைக் கண்டு, சாவகநாடு மழையிலலாமையால் மிகுந்த வறுமையுற்ற தென்றும் அதிலுள்ள உயிர்கள் பொருமபாலும் பசியால் இறந்தன் வென்றும் கூறினா அது கேட்டு அவன் அந்நாட்டிற்குச் செல்ல நினைந்து ஒரு கப்பலிலேறினன், அங்கப்பால் சென்று மணிபல்ல டத்தினருகே ஒருநாள தங்கிப்பா, அவன் அததீவில் இறங்கினன். இறங்கிய ஆபுத்திரன் ஏறிவிட்டானென்று மீதாமன் எண்ணி இரு ளில் அதகப்பலை வேற்றிடம் செலுத்திக்கொண்டு போயினான். அது தெரிந்து ஆபுத்திரன் மிகுந்த வருத்தமடைந்து, ‘பலாக்கு உணவளிக்கும் இப்பாததிர்மத்தை வைத்துக்கொண்டுயாருமில்லாத இததீவில் யான் மட்டும் இரேன்’ என்று எண்ணி அப்பாததிர்ம தைத் தொழுது, ‘வருடத்திற்கு ஒரு நாள நீ தோன்றுவாயாக’ என்று கூறிக் கோழுகிப் பொய்கையில் அதைவிடுபவன், ‘மிகக் கருணையோடு கூடித் தருமஞ் செயதலையே மேற்கொண்டு எல்லா யுயிர்களையும் பாதுகாப்போரா யாரேனுமவரின் அவா கையிற புகுவாயாக’ என்று சொல்லி அப்பொய்கையில் விட்டு விட்டுத் தான் பட்டினியிருந்து உயிர் துறப்பானாயினான் அப்பொழுது அததீவிற்குச் சென்ற யான் அவனைக் கண்டு, ‘நீ யாது துன்ப மடைந்தாய்?’ என்று கேட்க, அவன் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லி

மணிபல்லவத்தில் உடம்பை வீழ்த்தி விட்டு எல்லா உயிரகளையும் பாதுகாக்குமெண்ணத்தோடு சென்று சாவக நாட்டரசனுடைய பசுவயிற்றிலுதித்தான்.

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்ககாதை

“ மணிமேகலை ! இன்னும் கேட்பாயாக . முன்பு ஆபுத்திரனுக்கு ஏழுநாள வரையும் பாலுட்டிய பசுவானது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் சாவகநாட்டில் தவளமலையில் தவளுசெய்துகொண்டிருக்கும் மணமுக முனிவனிடத்தே, பொனமயமாகிய கொம்புகளையும் குளம்புகளையும் உடையதாய்ச் சென்று, ஈனுமுன்னமே பால சுரந்து எல்லா உயிரகளையும் உண்ணச் செய்து கொண்டிருந்தது. அதனைக்கண்டு, முக்கால் உணாசகியையுமுடைய அமமுனிவன், ‘ இப்பசுவயிற்றில் எல்லாவுயிரகளையும் பாதுகாக்கும் ஒரு விசேடபுருடன் பொனமயமான முட்டையினிடம் தோன்றுவன்’ என்று கூறினன். தருமஞ் செயதற்காகவே மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஆபுத்திரன் தன்னைக் குழந்தைப் பருவத்தே காததனித்த பசுவை எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தவனான, மண்முக முனிவன் கூறியவாறே அப்பசுவயிற்றில் தோன்றினன், அவன தோன்றிய காலம் வைசாகசுத்த பூர்ணிமை; அப்பொழுது சில நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அது தெரிந்த சக்கரவாளக்கோட்டத்துள்ள முனிவர்கள், ‘ புத்தன் அவதாரிக்குங் காலத்தில் தோன்றும் நிமித்தங்கள் இப்பொழுது நிகழ்வதற்குக் காரணம் என்ன?’ என்று வியப்புற்று, அதனுண்மையைத் தெரிந்து கௌருதற்குக் கந்திரபாவையை யடைந்து வினாவினார்கள், அது, ‘ மணிபல்லவத்தில் இறந்த ஒரு விசேடபுருடன் உயிரகளைப் பாதுகாத்தற்காகச் சாவகநாட்டில் உதித்தான், அதனாலே தான் நன்னிமித்தங்கள் நிகழ்ந்தன. அவன் வரலாற்றை அறவணன்பாற கேணமின்’ என்று சொல்லி என்பால் அனுப்பி எனது நாலை வருத்தியது. மகப்பேறில்லாமல் வருந்துபவனான அந்நகரத்தரசன் பூமி சந்திரனென்பவன் மணமுக முனிவனை வணங்கி மேற்கூறிய பசுப்பெற்ற குழந்தையை வாங்கிக்கொண்டு சென்று வளர்த்து வந்தான், அச்சிறுவன் இப்பொழுது அரசரிமை பெற்று வாழ்கின்றான். இது நிகழ்க. காவிரிமாநதி மாறாது நீர் பெருகி இந்நாட்டை வளமுறச் செய்தும் யாதுகாரணத்தினாலோ உயிரகள் வறுமையால் வருந்துகின்றன. ஆதலால்,

வெணடிரை தந்த வழுதை வாறோ

உண்டொழி மிச்சிலை யொழிததுவைத தாவகு (இக - உ)

மிகப் பயன்படுகின்ற இவ்வமுதசரபியை நீ சுமமா வைத்திருத்தல் தகுதியன்று” என்று கூறினர். அதைக்கேட்ட மணிமேகலை உடனே அவரை வணங்கித் துதித்துப் பிககுணிககோலம் பூண்டு அப்பாததிரசத்தைக் கையிலேந்தி வீதியையடைந்தாள் அடைய வே, உச்சயினிரகரத்தரசனாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதய ணீனை வஞ்சித நச் சிறைப்படுத்தியபொழுது, அவனைச் சிறை மீட்டறகு அவன் மந்திரியாகிய யௌகநதராயனென்பவன் வேற்று வடிவங்கொண்டு வீதியையடைந்த சாலத்தில், அவனைக்கண்டு துன்புறு அநேகா சூழ்ந்தாற் போலப் பிககுணிககோலத்தை யுடைய மணிமேகலையைக் கண்ட பலரும், “உதயகுமரனுடைய உள்ளத்தில் ஒளித்திருக்கும் இவள் எல்லாருங் காணுமபிச்சைப் பாததிரததையேந்தி வீதியையடைந்தது எனன் வியப்பு!” என்று கூறித் துன்புறு அவனைச் சுற்றிகொண்டனர். அப்பொழுது மணிமேகலை, “கற்புடைய மாதா இடும் ஐயத்தையே முதலில் ஏறுகக்கொள்ளுதல் தகுதி” என்று சொல்ல, காயசண்டிகை, “மழையைத் தரும் கற்புடையமாதர்களுள் மிகமேம்பட்டவளாகிய ஆதிரையென்பவளுடைய வீடு இது; நீ இதிற் புகவேண்டும்” என்று அவளுக்குக் கூறினாள்.

ககா.—ஆதிரைபிச்சையிட்டகாதை

அங்ஙனங்கூறிய காயசண்டிகை மீட்டும் மணிமேகலையை நோக்கி, “இந்த ஆதிரையின் கற்புவிசேடத்தைக் கேட்பாயாக : இவள் கணவன் சாதுவனென்பான், அவன் ஒரு பரத்தையின் இணக்கத்தாற் கைப்பொருளிழந்த வறுமையுற்று வேறுதேயம் போய்ப் பொருள்தேடவெண்ணிச் சில வணிகரோடு கப்பலேறிச் சென்றான். செல்லுகையிற் கடுங்காற்றால் அக்கப்பல் கவிழ்ந்தது. கவிழ்வே சாதுவன் அதிலிருந்து ஓடிநதுவிழ்ந்த பாய்மரத்துண்ட மொன்றைத் தெப்பமாகப்பற்றிக்கொண்டு நீர்திசென்று உடையில்தான் சஞ்சரிப்பவராகிய நாகருடைய மலைப்பக்கத்தை அடைந்தான். அஃது அங்ஙனமாக; அக்கப்பலினின்றும் நழுவிப் மரத்தைப்பற்றிக் கடலை நீர்திப் பிழைத்தது காவிரிப்பூம்பட்டினம் வந்தோர், ‘கப்பலுடைய இறந்தவர்களோடு சாதுவனுமிருந்தான்’

என்று ஆதிரைக்குக் கூறினா அதுகேட்ட அவன், மிகக் வருத்தமடைந்து இறக்கத்துணிந்து மயானத்திற் குழிதோண்டி அதில் ஷிறகுக்களை அடுக்குவித்துத் தீயை மூட்டி, ‘வினைப்பயனால் என்கண வுண்டைநீ இடத்தை நானுமடையக்கடவேன்’ என்று சொல்லி அதிற்புகுந்தான், புகுந்தவனை அதநீயானது சுடாதொழிந்தது, ஒழியவே அவன், தியுஞ்சுடாத பாவியை இனியாது மெய்வேன்?’ என்று ஏங்குதலில் ஆகாயவாணியானது, ‘ஆதிரை! உன்கணவன இறக்கவில்லை, அவன் பிழைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது நாகாமலையிலிருக்கிறான், அங்கே பல்வருடம் தங்கான், சந்திரத்தகனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பல்வழியே வந்து உன்னையடைவான், நீ வருந்தாதே’ என்று கூறிற்று அதைக் கேட்ட ஆதிரை வருத்தமொழிந்து வீட்டையடைந்து கணவன் விரைந்து வருகலைக் குறித்து அதற்கேற்ற புண்ணியங்களை இடைவிடாது செய்துவந்தான்.

“அங்கே நாகாமலையையடைந்த சாதுவன், ஒருமரநிழலில் சார்ந்து அயாச்சியால துயில்கொள்ள, அமலையிலுள்ள நாகங்கள் வந்து இவ்வுடம்பு நமக்கு நல்ல உணவாகுமென்றெண்ணி அவனை எழுப்பினர், அவன் அவர்கள் பாஷையை விளங்காத நற்பவனாதலால், அவர்களுோடு பேச, அவர்கள் அவனை வார்த்தைகளால் தவிரந்து, ‘என்களாசிரியன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் நீ வரல் வேண்டும்’ என்று அழைத்துச் சென்றார்கள். சாதுவன் அவர்களோடுமே போய்,

கள்ளடு குழிசியுங் கழிமுடை நூற்றமும்
வெள்ளென புணங்கலும் வீரவிய விருக்கையில்
எண்குதன பிணவோ டிருந்தது டோலப்
பெண்டுடனிருந்த (சுசு - கூ)

அவர்களுடைய குருமகனைக்கண்டு அவனோடு அளவளாவி அவனை வசமாகிக்கொண்டான், கொள்ளவே அக்குருமகன், ‘நீ இங்கு வந்தது எதன்பொருட்டு?’ என்ன, சாதுவன் நிகழ்ந்ததைக் கூறினான். அவன், ‘பசியால் வருந்திய இவனுக்கு வேண்டியவனவு களையும் ஊனையுங்கொடுத்துப் பின் இனையவளாகிய நங்கை ஒருத்தியைப்புகொடுமின்’ என்று சொன்னான். சாதுவன் அதனோடு அவனுடைய அறியாமைக்கு வருந்தி ‘எனக்கு அவைவேண்டா’ என்றான். அவன், ‘பெண்டிரையும்

உண்டியையுமன்றி மாந்தர்க்கு இன்பநதருவது வேறே யாதானது? இருந்தாற் சொல்வாய்' என்று கோபிததுச சொல்ல, சாதுவன்,

‘மயக்குக களஞ் மன்னுயிரி கோறலும்
கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய
பிறந்தவா சாத்தலு மிறந்தவா பிறத்தலும்
புறந்தலும் லீழித்தலும் போன்ற துணமையின்
ரல்லறஞ் செயவோர நல்லுல கடைத்தலும்
அல்லறஞ் செயவோ ரருநர கடைத்தலும்
உண்டென வுணாதலி னுரவோர களைந்தனா’ (அச - கூ)

என்று கூறினன. பின்ன அவன் கேட்ட வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவாறு விடை கூறி மறுபிறப்பும் புண்ணியபாவங்களும அவற்றால் வரும் இன்பதுன்பங்களும் உண்டென்பதை அறிவித்துத் திறக்குமவரையும் நடக்கவேண்டியமுறையையும் அவனுக்கு இயைபு தெரிவித்து விடைபெற்று, அவன் கொடுத்த சந்தனம் அகில துகில் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டு, அங்குவந்த சந்திரத்ததனென்னும் வாணிகனுடைய கப்பலிலேறி இரங்கரையடைந்து இவளோடு வாழ்வானுகிப்பல்காரனங்களுமசெய்தான். அப்படிப்பட்ட மேம்பாட்டைப் பட்டையவளாகிய இந்த ஆதிரையின் கையால் முதலிற பிசை பெறுக” என்று சொல்ல, மணிமேகலை அவளுடைய மணியிற புகுந்து வாபபேராற்ற சித்திரமபோல நின்றாள் நின்ற அடன்,

தொழுதுவலக கொண்டு துயரறு கிளவியோ
டமுத சுரபியி னகனகரை நிறைதரப
பாரக மடங்கலும் பசுப்பிணி யறுகென
ஆதிரை யிட்டன ளாருயிர மருந்து (கூஉ - ஐ)

கௌ.—உலகவறவிபுக்ககாதை

ஆதிரையளித்த பிசையை முதலில மணிமேகலை ஏற்ற பின்பு அமுதசுரபியிலுள்ள சோற்றறுத்திரளை,

அறத்தி னீட்டிய வொண்பொரு ளறவோன
திறத்து வழிப பீடஞ் செயக்க போல (கூ - ச)

எடுக்க எடுக்க குறையாமல மேன்மேலும் வளாச்சியையடைந்து வந்தோருடைய பசியைப்போக்கி விளங்கிற்று அதுகண்ட காய சண்டிகை வியந்து மணிமேகலையை வணங்கி, “அனனாய்! என்

னுடைய தீரப்பசியையும் தீர்த்தருளவேண்டும்” என்று வேண்டினள். உடனே மணிமேகலை, அமுதசுரபியிலிருந்து ஒருபிடியமுதையெடுத்தது அவளது கையிலிட்டாள் அதனையுண்டு அப்பசியோய் தீர்ந்து மகிழ்ந்த காயசண்டிகை, “வடதிசையில் வித்தியா தரருள்கிறாள் காஞ்சனபுரமென்பது எனனுடைய ஊர், தெனறிசைக்கண்ணதாகிய பொதினமலையின் வளங்களைக் காண்பதற்குக் கணவனும் யானும் புறப்பட்டுப்போகது இடையேயுள்ள காட்டாறென்றின் கரையில் இருந்தோம் இருக்கையில், விருசுகிகென்னும் முனிவனொருவன் பாரணஞ்செய்தற்குப் பனங்கனிபோன்ற பருமையைபுடைய நாவறகனியொன்றைத் தேக்கிலையில் வைத்து விட்டு நீராடச்சென்றான். அக்கனி அம் முனிக்கு உணவாகுமென்பதனை அறியாத நான் முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினையால் அதனைக் காலாற் சிதைத்துக் கெடுத்தேன் நீராடி மீண்டுவந்த விருசுகிகள் அக்கனி என்றாற் சிதைந்திருத்தலையறிந்து மிகவும் கோபித்து என்னை நோக்கி, ‘தெய்வத்தனமெயுள்ள தும் பன்னிரண்டு வருடத்துக்கு ஒருமுறை ஒருசுனியைத் தருவதுமாகிய நாவலமரத்திலுண்டானது இது, இச்சனையுண்டோர் பன்னிரண்டுவருடம் பசியொழிந்திருப்பாரா, நாளை பன்னிரண்டு வருடம் பட்டினிபிடுகது ஒருநாளுண்ணும் விரதமுடையேன், உண்ணுநதினமும் இன்றுதான், யான் உண்ணக் கருதிய கனியும் இதுவேகாண், இதனை நீ அழித்துவிட்டாய்; ஆதலால், ஆகாயவழியே செல்லும் மந்திரத்தை மறந்து யானைத் தியெனனும் நோயாற பன்னிரண்டு வருடம் தீரப்பசிகொண்டு வருந்திப் பின்பு இங்கு இக்கனியை நான் உண்ணும் தினத்தில் நீ பசியொழிவாயாக’ என்று கூறிப் பசியால் வருந்திப்போயினன். உடனே எனக்குப் பெரும் பசியுண்டாயிற்று, அதுதலை மிக்கவருத்த மடைந்தேன். அதுகண்ட எனகணவன் சிறந்த கனிசள கிழங்குகளாகாய்கள் முதலியவற்றை நிரம்பக்கொணாரது என்னையுண்பிக்கவும் அப்பசி தீரவில்லை; அந்நாளுஞ்செல்லும் மந்திரமும் என் நினைவுக்கு வரவில்லை. அப்போது அதுகண்டு வருந்திய என் கணவன், ‘நீ நடந்துசென்று இததமிழ்நாட்டில் ஆற்றாமாககட்கு அருந்துணை வர்களாகிய பெருஞ்செல்வாக்கள் வாழ்ந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையடைந்து அங்கே யிருப்பாயாக’ என்று சொல்ல நான் அவவண்ணமே வந்து இங்கிருக்கின்றேன் இங்கு இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் எனகணவன் வந்து என் வருத்தத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தானும் வருந்திச்செல்வான்.

தணிவில் வெம்பசி தலிததனை வணங்கினேன
மணிமே கலையென வானபதிப படாகேன (௭௩ - ௪)

இநநகரில் முனிவர்கள் பலா இருக்கும் சக்கரவாளக்கோட்ட
மென்பது ஒன்றுண்டு அதிற் பலரும் வந்து புகுதற்சாசனே எப்
பொழுதும் கதாபதிநநதுள்ள உலகவறவியென்னும் பெயரை
புடைய அம்பலம் ஒன்றுண்டு அதிலு,

ஊரூ ராங்க ணுறுபசி யுழந்தோ
ஆரு மின்மையி னருமபிணி யுறரோ
இடுவோத தோந்தாங் கிருப்போர பலா (௭௪ - ௫),

ஆதலால் அவ்விடத்திற்குச் செல்வாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு,
அவள தன்னாருக்குப் போயினாள். போகவே மணிமேகலை, வீதி
யின் ஒருபக்கத்தே ஒலங்கிசசென்று உலகவறவியையடைந்து
மூன்றுபுற வலமவந்து பணிந்து அதிலேறிச் சம்பாபதியையும்
கந்திற்பாவையையும் வணங்கி,

வெயிலகட வெம்பிய வேயகரி கானத்துக்
கருவி மாமழை தோன்றிய தென்னப்
பசிதின வருந்திய பைதன மாககட
கமுத சுரபியோ டாயிழை தோன்றி (௭௫ - ௬),

“இப்பாததிர்ம ஆபுத்திரன கையிலிருந்ததாகிய அமுதசுரபி; உண
ணுதற்கு விருப்பமுள்ள யாவரும் வருக” என்று சொல்ல, பலரும்
வந்து உணபாராயினாள், ஆகவே அவ்வம்பலத்தில் உணனுமொலி
மிகுந்தது.

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்ககாதை

மணிமேகலை பிககுணிககோலங்கொண்டு பாததிர்மேந்தி
ஐயமேற்று உலகவறவியிற் சென்றாளென்பதைக் கேட்ட சித்திரா
பதி மனங்கொதித்து வெயதுயிராத்தக் கலங்கி, “மணிமேகலையை
இச்செயலினின்றும் நீக்குவேன்” என்று எண்ணிக் கொண்டு
நாடகக்கணிகையரெல்லாரையும் பார்த்து, “கோவலன இறந்தது
கேட்டு மாதவி எல்லாவற்றையுந் துறந்து முனிவர்களுடைய தவச
சாலையையடைந்து தாபதக்கோலம் பூண்டிருந்ததல நகைக்கத்தக்க
தாக இருக்கின்றது, யாம் கணவனுடன் இறக்கும் பத்தினிப்

பெண்டிரல்லேம் ; பாணன் இறந்தபொழுது அவனுடன் இறவாத யாழைப்போலவேம , பின்னும்,

நறுந்தா துண்டு நயனில கால

வறும்பூத துறக்கும் வண்டு போல்குவம் (கக - உ0) ,

தாபதககோலநாங்குவது நமமுடைய குலவொழுககத்திற்கு ஒத்ததன்று , மாதவிமகள் மணிமேகலையின் பிக்குணிக்கோலத்தை மாற்றி அவள் கைபிலேந்திய பிசைப்பாத்திரத்தை

பிசை மாக்கள் பிறாக்க காடடி (கஉ) ,

பலநாவாக விருமபிக்கொண்டிருக்கும் உதயகுமரனால் அவனை அவனது தேரிலேறுவித்தே வருவேன். அங்ஙனஞ்செய்து வாரேனாயின குடிகுற்றப்பட்டு ஏழுசெங்கல்த தலைமேலேற்றிக் கொண்டு நாடகவரங்கைச சுற்றிவந்து பழியோடிருக்கும் நாடக மடநதையாபோல இனி நான் நாடகக்கணிகையர் வீட்டிற்குச் செல்லேனாக கடவேன்” என்று சபதஞ்செய்துவிட்டுத் தன்னைச் சிலர் சூழ்ந்துவரச்சென்று உதயகுமரனுடைய அரண்மனையை யடைந்து அவனைக்கண்டு துதித்து, மணிமேகலை உலகவறவியை அடைந்திருக்கின்றவென்பதை அவனுக்குக் குறிப்பிக்க, அவன் உலகவறத்தில் மணிமேகலையைக் கட்டி அழைத்து வரவழைத்துக் கூறி அவளிடத்துள்ள விசேடத்தன்மையைப் பாராட்டினன் ; சித்திராபதி அவனுடைய மனத்தை வேறுபடுத்தும் வார்த்தைகள் பலவற்றைச் சொல்லி முயல் அவன் உலகமபிறந்து தேரேறி உலகவறவியை யடைந்து, பலாகும் உலகவளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையைக்கண்டு அருகிற்சென்று, “நீ தவக்கோலம் பூண்டது யாது கருதி?” என்று வினாவினன் ; மணிமேகலை, “பழம் பிறப்பிற் கணவனாக இருந்த இவனை வணங்குதல் முறையாகும்” என்று எண்ணி வணங்கி,

“பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்பட டிரங்கலும்

இறத்தலு முடைய திடுபைக கொள்கலம்

மக்கள யாக்கை யிடுவென வுணர்ந்து

மிகக் கலவறம் விருமபுதல் புரிந்தேன்” (கக க - க)

என்றுகூறி, வேறுவடிவங்கொள்ளநீண்டது அவனை நீங்கிக்கோயிலி னுள்ளேசென்று சமபாபதியை வணங்கி, முன்பு மணிமேகலா தெய்வம் உபதேசித்த மந்திரத்தை ஜபித்துக் காயசண்டிகை வடிவ

முற்று அமுதசுராயையேநதி வெளியேவந்து நின்றாள் அவள் அவ்
வாறு வந்ததையறியாத உதயகுமரன், “சென்ற மணிமேகலை சம்பா
பதிகொயிலுள்ளே ஒளித்துக்கொண்டாள்” என்று நினைந்துசென்று
சம்பாபதியைவணங்கி, “பிசசைப்பாததிரததைக் காயசண்டிகை
யின் கையிறகொடுத்துவிட்டு ஒளித தசசென்ற மணிமேகலையை
இங்கேயுள்ள இவ்வளவு பாவைகூட்டங்களுள்ளே நான் எவ்வாறு
தெரிந்துகொள்ளுவேன்? நீ என்சொகு அவளைக்காட்டாயாயின இவ்
விடத்திலேயே பாடுகிடப்பென், பலநாளசென்றாலும் செலலாக,
மணிமேகலையை இங்கேவிட்டுவிட்டு நானமட்டுமபோகேன், உன்
னுடைய திருவடியைத்தொட்டேன்” என்று சபதங்கூறினன்

கக.—சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை

உதயகுமரன் சம்பாபதியை வணங்கி இங்ஙனம் சபதங்கூறு
கையில் அவன்கேட்குமபடி, “நீ எம்பெருமாடடியின் முன்னே
ஆராயந்து பாராமல் வஞ்சினங்கூறின, இவ்வளங்கூறியதில் யா
தொருபயனுமில்லை” என்று ஆங்குள்ள சித்திரங்களுள் ஒன்றை
அதிட்டித்தூறிரும தெய்வமகூறியது அவ்வாதையைக்கேட்டு
அவன் மனங்கலங்கி வருந்தி, “மணிமேகலையை மறப்பாயென்று
முன்னங் கூறிய செயலத்தின் வாரத்தையும் வியப்பைத்தருகின்
றது, தெய்வதன்மைபுள்ளதாக இருத்தலின் அவள் ஏந்திய பாத
திரமும் வியப்பைத்தருகின்றது; இச்சித்திரமபேசியதும் வியப்பை
உண்டுபண்ணுகின்றது, இவற்றையெல்லாம் மணிமேகலையின்
செய்தியை அறிந்துகொண்டபின்னு அறிவேம” என்று நிச்சயித்
துக்கொண்டு காம்பரவரனாய் வெய்துநீர்த்தது மீண்டு தன இருப
பிததை அடைந்தான். மணிமேகலை, “நமவடி வந்தேநாடு திரிந
தால் உதயகுமரன் விட்டு நீங்கான், கைப்பாற்றிக்கொள்ள முயலு
வான், ஆசலாலநாம் காயசண்டிகை வாய்வகொள்ளுதலேநன்று”
என்று எண்ணி அவவடியுகொண்டு சம்பாபதியின் கோயிலிலிருந்த
அமுதசுராயைக் கையிலேந்திக்கொண்டு எங்குட்போயப் சித்து
வந்த பாவருக்கும் உணவளித்து கொல்லுவான் ஒருநாள் அந்நகரத்
துள்ள சிறைச்சாலையிற்புகுந்து அங்கே ராணிககாப்படிருந்துபசி
பரல் வருந்துகொரை அந்நாள் உணவாற்றி உணமுருகி இனிய
பொழிகளைக்கூறி உண்பிப்பாளாயினள். அந்நேரக்கண்ட காவுலா
ளா, அவள் ஒரு பாததிரத்திலிருந்தே பவருக்கும் உணவளித்த

தலை தெரிந்து விடப்படுமா, “இப்பாத்திரத்தின் வினோதத்தையும் இவள் செய்தியையும் அரசனுக்குத் தெரிவிப்போம்” என்று நினைந்து சென்று ஒருமண்டபத்தில் மிகச் சிறப்புடன் சோதியென்னும் இராபராதேவியோடு வீற்றிருக்கும் அரசனுடைய சேவலியைப் பார்த்துச் சேயமையில் வணங்கிவிட்டு,

“வலிகெழு தடக்கை மாவண கிள்ளி
ஒளியொடு ஷாழி யூழிதோ ஹழி
வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநகை
கேரீது மனனோ கெடுகின் பகைஞர்” (கஉ௭ - ௩௦)

என்று வாழ்த்தி, “யானைத்தீயென்னும் நோயால்வருதி உடலமெலிந்து இந்நகரில் திரியும் மங்கை யொருத்தி சிறைக்கோட்டத்துள்ளோ வந்து சேவரீரை வாழ்த்திக் கையின்கண் பிசைப்பாத்திரம் ஒன்றையே வைத்துக்கொண்டு அதிலிருந்துண்டாகி வளரும் சோற்றால் அங்கேயுள்ள எல்லாருடைய பசியையுந் தீர்த்து விளங்குகின்றாள். இவ்வற்புத்தகதைத் தெரிவிப்பதற்கே வந்தோம்” என்றார் அதைக்கேட்ட அரசன், “அம்மங்கையை இங்கே அழைத்து வருக” எனினும். உடனே காவலாளர்கள் வந்து அதனைச் சொல்ல அவளசென்று அரசனைக் கண்டு, “அரசர் உனது அருள் வாழ்க” எனினும். அரசன், “மிகத் தவமுடையாய்! நீயா? கையிலேநிதிய பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது?” எனினும் அவள், “அரசே! நெடுங்காலம் வாழ்வாபாக, யான் விஞ்சைமகள், இந்நகரில் வேற்று வடிவங்கொண்டு திரிந்தேன், இது பிசைப்பாத்திரம், இதனை அம்பலத்தேயுள்ள தெய்வமொன்று எனக்கு அருளியது, இது தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது, யானைத்தீயென்னும் தீராபபசியைத் தீர்த்தொழித்தது; பசியால் மெலிந்தவர்களுக்கு மிருதசஞ்சீவினியாகவுள்ளது” என்று சொல்ல, அரசன், “யான் செய்யவேண்டுவது யாது?” எனினுக்கேட்ப அவள், “சிறைச் சாலையை அழைச்சாலையாகச் செய்யவேண்டும்” எனினும். அரசன் அவள் விருமபிப வண்ணமே சிறைச்சாலையை அழித்தது தூய்மை செய்து அவகிட்சைப் பலவகையான புண்ணியங்ஙனும் நடத்தற்குரிய இடமாகச் செய்வித்தான்.

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை.

அரசனுடைய கட்டளையால், சிறைச்சாலை பலவகைப் புண்ணியங்களும் நிகழ்தற்குரிய அரசசாலையாக விளங்கிற்று உதயகுமரன் இச்செய்திகளையெல்லாம் கேட்டு, “மணிமேகலை உலகவறவியை நீங்கி வெளியே வந்தொழுது அவளைக் கைப்பற்றிக் கொணர்ந்து தேரிலேற்றி அவள் சற்ற விததைகளையும் அவள் கூறும் இனிய முதுமொழியையும் கேட்பேன்” என்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு ரென்று அவளிருக்கும் உலகவறவியில் ஏறினன். காஞ்சனனென்னும் வித்தியாதரன், “பெருமபசியால் வருந்தும்படி காயாணடிகைக்குப் பொதியினமலையைச் சாராத காட்டாற்றின் கரையில் ஸ்ருசசிசமுனிவன் இடஞ்சாபத்தை அவள் அனுபவித்தறபுரிய பன்னிரண்டு வருடங்களும் சென்றன, செவ்வும் அவள் வாராமைக்குக் காரணம் யாதோ?” என்று மிகக் கவலைபுற்று, தனது நகரை நீங்கி ஆகாயவழியே வந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இறங்கிப் புத்தசதுக்கமும் பல பூஞ்சோலைகளும் முனிவாசனாடைய தவச்சாலைகளும் மன்றங்களும் அம்பலங்களும் ஆகிய இடங்களிலெல்லாம் சென்று சென்று தேடித் தேடித் திரிந்து, காயாணடிகைவேடம் பூண்டு உணவளித்து மாந்தர்கள் பலருடைய பசியையும் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலையென்று அறியாணுகிக் காயாணடிகையென்றே நிச்சயித்துக்கொண்டு அருகிற சென்று அவளைநோக்கி, “நீ ஏந்திய இப்பாததிர்ம ஒன்றாபிருந்தும் இதனால் அளிக்கப்படும் உணவை அருந்தவோர பலராய உளளா, எனக்கு இது மிகக் வியப்பைத் தருகின்றது, உன்னை வருத்திய யாணைசரியாகிய நோயை ஒழித்தற்குத் தேவர்கள் இதனைக் கொடுத்தார்களோ?” என்று சொல்லிப் பின்பு பழைய நட்பினைப் புலப்படுத்தும் மொழிசன் பலவற்றைக் கூறிப்பாராட்டவும், அவள் அவற்றைச் சிறிதும் மதியாமல் அவளை நீங்கி உதயகுமரனை யடைந்து அவனருகே நின்று இளமைபின் நிலையிலலாமையை அவனுக்கு அறிவுறுத்த நினைந்து, அங்கே இயல்பாகவந்த முதுமைப்பருவத்தா னொருத்தியைக் காட்டி, முன்பு அழகையுடையனவாயிருந்த அவளுடைய உறுப்புக்கள் வலிமைகுறைந்து அழகுக்கெட்டு வெறுக்கத்தக்கனவாக இருந்தலைப் பலவாற்றலும் அவனுக்குப் புலப்படுத்துவாளாகி,

“பூவினுஞ் சாந்தினும் புலானமறைத் தியாததுத
துசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந் தெரியாய மன்னவன் மகனே” (கௌ - க)

என்று கூறினான் அவன் அவ்வாறு கூறுதலைக்கேட்ட காஞ்சனன்,
“யான் பாராட்டிக் கூறுகின்ற சொற்களின் பொருளை இவள்
கொள்ளுகின்றிலன் ; என்னை மதிக்கின்றிலன் ; அயலான் பின்னே
செல்லுகின்றான் , என்னை அயலாஞ்சக கருதுகின்றான் , காதற்
குறிப்பைப் புலப்படுத்திக்கொண்டே நீதிமொழிகளை இவனுக்குக்
கூறுகின்றான் , இவன் ஆசைநாயகனாகலிலேயே இவள் இவ்விடத்
தில் தங்கிவிட்டாள் போலும் ” என்று நினைந்து மிக்க கோபங்
கொண்டு புற்றிலடங்கும் பாம்பைப்போல அவவுலகவறவியி
னுள்ளே புகுந்து தீதுகருதி ஒளித்து அடங்கினன். அவன் அங்
ஙனம் அடங்கியதை அறியாத உதயகுமரன் மிக்க வேட்கையை
புடையவனாகி, “மணிமேகல்தான் காயசண்டிகை வேடம்புண்டு
கையிற பிசைசப்பாததிரத்தை ஏந்திக்கொண்டு வந்துநின்ற
நம்மை மயக்கினான் , அறிந்தவன் போன்று பழமைகூறிப் பாராட்
டிய அயலாநொருவன் இங்கே இருத்தலால் இவள் இவற்றினில்
இவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குவாளல்லன் ; இவள் செய்தியை இன்றிர
வின நடுயாமத்தே வந்து தெரிந்துகொள்வோம்” என்று தன்
னுள் எண்ணிக்கொண்டே சென்று தன்னிருப்பிடமடைந்தான்
மணிமேகலையும் காயசண்டிகையின் உருவத்தோடே சம்பாபதி
கோயிலை அடைந்து வந்தாள் அப்பால் எல்லாரும் நூங்கிய
பின்பு உதயகுமரன் முன்பு எண்ணியவாறே செல்லத்துணிந்து
தனியேயெழுந்து அரண்மனையை நீக்கி உலகவறவியை யடைந்து,

வேக வெந்தி நாகங்கிடந்த

போகுயா புறநீர் புகுவான் போல (கௌ - கூ)

அதனுள்ளே புகுந்தான். உடனே, அங்கே முன்னம் புகுந்து
இவன் வரவை நோக்கிக்கொண்டே கோபத்துடனிருந்த காஞ்ச
னன், “இவன் இவ்விடத்திலேயே வந்தான்” என்று நிச்சயித்து
அதிக வேகத்தோடும் எழுந்து விரைந்தபோய் அவன் தோளை
வெட்டி வீழ்த்திவிட்டு, காயசண்டிகையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு
ஆகாயவழியே செல்லுவோமென்று நினைந்து அவளருகே சென்
றான் அப்பொழுது அங்கேயுள்ள கந்திற்பாவையானது, “காஞ்சன!
செல்லாதே, செல்லாதே ; இவள் உன்மனையியாகிய காயசண்

டிகை யலலன் , இவ்வடிவம் மணிமேகலேகொண்ட வேறறுவடிவம் , காயசணடிகை கடுமபசியொழிநது ஆசாயவழியே செலலுகையில் அவருக்கு நோந்த துன்பத்தைக் கேட்பாயாக: ஆகாயசாரிகள் தூக்கை எழுந்தருளியிருக்கும் விரதமலைக்குநேராக மேலேசெல்லா ; யாரேனும் அங்ஙனம் செலவாராயின், அமமலையேக்காக்கும் விரதா கடிசையென்பவள அவர்களைச் சாயையினுலே இழுத்துத் தன் வயிறறில் அடக்கிக்கொளவாள ; இரனை யறியாத காயசண்டிகை அமமலைக்கு நேராக மேற்சென்று அவள வயிறறில் அடங்கி விட்டாள். காஞ்சன ! இதனையுங் கேட்பாயாக உதயகுமரன் ஊழ்வினையினுல இறந்தானையினும் நீ சிறிதும் ஆராயாது வெட்டினமையால, அறிவில்லாதவனேயாவாய ; மிக்க தீவினையைச் செய்துவிட்டாய், அவனை விடாது தொடர்ந்து உன்னை வருத்தும்” என்று சொல்லியது. அதுகேட்டு மனம் வருந்திக், காஞ்சனன் தனக்கரத்தாக்குச் சென்றான்.

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை.

அப்பால் சம்பாபதியின் கோயிலில் இருந்த மணிமேகலை, காஞ்சனன் செய்தியையும் உதயகுமரன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்து இறந்ததையும் காஞ்சனனுக்குக் கந்திற்பாவை கூறிய அறபுத் தொழியையும் அறிந்து உடனேயெழுந்து தான்கொண்ட வேறறுவடிவத்தை நூற்றது உதயகுமரன் உருவத்தைநோக்கி, “முற்பிறப்பில் திட்டிவிட்டதால் உன்னுயிர்போன காலத்தில நீன்பிரிவாற்றாது தீயிற்பாயநூலாந் உயிராற்றாதேன் ; உவ்வனத்திற்குண்டபொழுது உன்பாற கருத்தைச் செலுத்தியதுபற்றி மணிமேகலாசெய்வம் எனனை எடுத்துச்சென்று மணிபல்லவத்தில் வைத்துப் புத்தாடிகைக்காட்சியால் எனபழம்பிறப்பை எனக்குத் தெரிவித்து உன் முற்பிறப்பையும் கூற்றறு, அசனால, நீ முன், கணவனாக இருந்தாயென்று யான் உன்பால் அன்புறு,

பிறந்தோ பிறத்தலு பிறந்தோ பிறத்தலும்

அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்

யானினக் குரைத்ததின னிடாவீனை யொழிக்கக்

காயசண டிகைவடிவ வானேன காதல (கக - உஉ),

வித்தியாதரனுடைய வாட்படையால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தனையே அநகோ !” என்று புலம்பி வெயதுயிர்த்தது வருந்தி அவனுருவின்

அருகே செல்வாளாயினள் அப்பொழுது அங்குள்ள கந்திற பாவைத் தெய்வம், “நீ இவ்விடத்திற செல்லாதே, செல்லாதே, உனக்கு இவ்வை கணவனாக இருந்ததும் இவனுக்கு நீ மனைவியாக இருந்ததும் சென்ற பிறவியிலேமட்டுமே நிகழ்ந்தனவல்ல அதற்கு முன்னமேயும் எத்தனையோ பிறவிகளில் நிகழ்ந்தன,

நினக்கிவன மகனாத தோன்றிய து உம

மனக்கினி யாறகுநீ மகளாய து உம

பண்டும் பண்டும பலபிறப புளவாற

கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை (உக - ஊ)

இங்ஙனம் தடுமாறும் பிறவித்துன்பத்தை ஒழித்துக்கொள்ளுதற்கு முயலும் அறிவினையுடையாய் ! இவ்விடத்திற் பற்றி நீ துன்பமடை யாதே” என்று தனது தெய்வவாககாற சொல்லிற்று. அதுகேட்ட மணிமேகலை ரொண்டு, “இவ்வம்மபலத்தில் யாவருக்கும் மெய்மமை பைச சொல்லிக்கொண்டு எந்தநாருளியிருக்கிற தெய்வம் ஒன்றுண்டென்பா ; அததெய்வம் நீ தானோ? உன் திருவடியை வணங்குகிறேன் ; சென்றபிறவியில் தீட்டி விட்டதாலும் இப்பிறவியில் விசதியாதரனுடைய வாளாலும் இவ்விடத்திறத்திற்குள்ள காரணத்தை நீ அறிவையோ? அறிந்திருப்பாயாயின அதனை அடிக்கிக்கு உரைத்தருளால் வேண்டும்” எனமுன் வந்தாலும் அததெய்வம், “புத்ததேவன் அவதரித்து வருதலேகூறிக் காயங்கரை யென்னும் ஆற்றங்கரையி லிருந்துகொண்டு மனிதருடைய அறிவினையையே போகும் பிரமதருமமுனிவரை இராகுலனும் நீயும் வழிபட்டு அவருக்கு அழுது செயவிகக நினைந்து அகக்குததை அவருக்கு அறிவித்து அவர் உடன்பாடுபெற்று, ‘விடியற்காலத்திலேயே அடிசில் முதலியவற்றை விரைந்து ஆக்குவாய்’ என்று மடையனுக்குக் கூறினார்; அவன் யாது காரணத்தாலோ அக்காலத்தில் வாராமல் சிறிது பொழுது பாணித்து வந்து, அங்ஙனமவந்த அச்சத்தால் வருககுற்றுக காலதளர்ந்து மடைக்கலம் சிதையும்படி வீழ்ந்தான்; வீழ்ந்ததனைக்கண்டும் இரங்காமல், ‘இவன் முனிவாக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தை விரைந்து வந்து செய்யாது தாழ்ந்தான்’ என்று சினந்து தோளும் தலையும் துண்டமாய் வேறுகுமபடி இராகுலன் அவனை வெட்டினான், வெட்டிய அவ்வல்

வினைய அபபிறப்பில் அவனை திட்டிவிடத்தால இறக்கச் செய்து நன்றி இப்பிறப்பிலும் இங்கு வெட்டுண்டு விழச்செய்தது, உதய சூமரன் இங்ஙனமிறந்ததற்குக் காரணம் இதுவே; வினை, தன் பயனை ஊட்டாமலொழியாதென்பது திண்ணம் இன்னும் கேட்பாயாக. உதயசூமரனிறந்ததற்கு மிகவும் வருத்தமுற்ற சக்கர வாளக்கோட்டத்து முனிவரால் அச்செய்தியை அறிந்த அரசன் உன்னைச் சிறையில் வைப்பான், அதுதெரிந்த இராசமாதேவி உன்னைச் சிறைமீட்டுத் தன்காவலில் வைத்துக்கொள்வாளா, மாதவியின் வேண்டுகோளால் வந்த அறவணவடிகளுடைய சொல்லால் அக்காவலினின்றும் நீங்குவை. அப்பால் நீ சாவகநாடு போய் ஆபுத்திரனிடஞ் சென்று அவனோடு மனிபல்லவத்தை அடைவை, தன் வரலாற்றைப் புத்தரீடிகைக் காட்சியாலும் தீவதிலகையாலும் அறிந்து அவ்வரசன் தன் நாட்டையடைந்த பின், நீ ஒரு முனிவன் வேடம் பூண்டு வஞ்சிகரம் புகுவாய், புகுந்து அந்நகரத்துள்ள சமயவாதிகள் பலருடைய கொள்கைகளை யுங் கேட்பாய்;

திவினை யுறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்

வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்' (ககந - ச)

இதுநிற்க! என் வரலாற்றையும் கேட்பாயாக யான். தெய்வ கணங்களைச் சாராத ஒருவன்; என பெயர் துவதிகனென்பது, இறந்தப் பழைய தூணில் எனக்கு ஒப்பாக மயன்ற செய்யப்பட்ட இறந்தப் படிமத்தைவிட்டு ஒருபொழுதும் நீங்குகேன்” என்று மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியது சொன்னவுடன் மணிமேகலை, “அப்பால் என்னுடைய மரணமிறுதியாகநிகழும் செய்திகளை யெல்லாம் உரைத்தருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்திக்கவே, “மழையிலலாததுபற்றிக் காஞ்சிகரத்தில் உயிர்கள் பசியால் வருந்துதலையும் மாதவி சுதமதி யென்னும் இருவருடன் அறவணவடிகள் அந்நகரஞ் சென்று உன்னுடைய வரவைப் பார்த்துக்கொண்டு தங்கியிருத்தலையும் வஞ்சிகரத்தில் நீ அறிந்து உடனே அக்காஞ்சி நகரஞ் சென்று உணவளித்து எல்லாவுயிர்களுக்கும் பாதுகாப்பாய், அந்நகரத்தே உன்னாலே பறபல அற்புதங்கள் நிகழும். அப்பால், வஞ்சிகரிற் கேட்ட சமயவாதிகளுடைய கொள்கைகளை யெல்லாம் அறவணவடிகளுக்கு நீ தெரிவிப்பாய்; அப்பொழுது அவர்,

‘ தவமுஞ் சரும்முஞ் சார்பிற் றேறறமும்
பவமறு மராககமும் பான்மையி னுனாதது
மறலிரு ளிரிய மன்னுயி ரேழுந
அறவெயில் விரிததாங் கனப்பி விருத்தியொடு
புத்த ஞாயிறு தோனறுங் காறும் (கக௩ - ஏ)

இந்தத் தலத்திலேயே இறந்தும் பிறந்தும் தருமோபதேசஞ் செய்துகொண்டு தங்காநிற்பேன்” என்று சொல்லுவார். அவர் செய்த உபதேசமொழிகள் பிழையாமல் நல்லறங்கள் பலவற்றையும் செய்து இறந்து மேலேவரும் பிறப்புகளை * உத்தர மகத நாட்டிலேயே பெறுவாய், அவைகள் யாவும் உனக்கு ஆண்பிறப்பாகவே நிகழும், அப்பிறப்புகளுள் ஒவ்வொன்றிலும் அருளறத்தினின்றும் ஒழியாயாகி நின்று முடிவற்ற புத்ததேவனுக்கு முதல் மாணககனாகும் பெருமபேறுற்றுப் பற்றற்று நிருவாணமடைவாய். இன்னுங்கேள்: உன் குலத்து முனனோர்களுள் தானந் தாங்கிச் சிலத்தில மோமபட்டஒருவனைக் கடலினின்றும் முன்னம் எடுத்தனித்த மணிமேகலை செய்வம் நீ முற்பிறப்பில் சாதுசகர முனிவனுக்கு உணவளித்த புண்ணியவிசேடமுடையாயென்பதையறிந்து உவவளத்தினின்றும் உன்னை யெடுத்த மணிபலவததிற் கொண்டு சென்று புத்த பீடிகையைக் காண்செய்தது” என்று அதசெய்வம் ரொலிற்று. கேட்ட மணிமேகலை கவலையொழிந்து மயக்கம் நீங்கியிருந்தாள். அவ்வளவிலே சூரியனுதித்தான்

உஉ.—சிறைசெய்காதை.

சூரியனுதித்தவுடன் கந்திறபாவையையும் சம்பாபதியையும் வழிபட்டவர்கள் அங்கே உதயகுமரன் வெட்டுண்டு கிடத்தலைக் காண்டு, அதனைச் சகரவாளக்கோட்டத்திலுள்ள முனிவர்களுக்குக் கூறினா அம்முனிவர்கள், “இவன் வெட்டுண்டதற்குக் காரணம் நீ அறிந்ததுண்டோ?” என்று மணிமேகலையைக்கேட்பு, அவள் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்ல, அவர்கள் உதயகுமரனுடைய உடம்பையும் மணிமேகலையையும் வேறிடத்தில் ஒளித்துவைத்து விட்டு அரண்மனை சென்று தம்முடைய வரவை வாயில் காப்போ

* புத்ததேவர அவதரித்ததும் அவருக்கு ஞானோதயமானதும் மகத நாட்டிலால், அது சிறந்த புண்ணியபூமியாகப் பௌத்தரால் மிகப் பாராட்டப்படும்

ரால் அரசனுக்குத் தெரிவித்து உளனோபோய் அரபணையடைந்து அவனை வாழ்த்தியபின்பு, அவாசஞ்ஞ ஒருமுனிவா, “அரசே! இன்றுமட்டுமன்று! இந்நகரில் காமவிநாசத்தால் மயங்கிப் பத்தினிப் பெண்டிரையடுத்து வன்மையெய்தும் தவமகளிரை விருமபி யொழுகியும் ஒறுக்கப்பட்டு இறந்தோரமுற்காலத்தும் பலருண்டு, சேட்பாயாக: அரசாசனஞ்ஞ பரம்பரையை வேரறுத்த பரசுராமன் போசெய்தற்கு வந்தபொழுது, தூதராக அநநாளில் இந்நகரையாண்ட சாந்தனென்னும் அரபணைப் பாராத்து, ‘நீ இப்பொழுது பரசுராமனோடு போசெய்தற்குச் செல்லுதல் தகுதியன்று’ என்று கூறினமையால் வேறிடஞ்ஞ செல்லுதற்கு நினைந்த அவ்வரசன் இந்நகரைப் பாதுகாத்தற்குரிபோரா யாரென்று ஆராய்ந்து சாவறசனியைப் புதலவினும விரருள் விரனுமாகிய ககந்தனெனப் பவனே இத்தற்குத் தகுதியுள்ளாரென்று நிச்சயித்து அவனை வருவித்து, ‘அரசாளுந்குலவுரிமை உனக்கின்மையால், அரசபரம்பரையோரைக் கொல்லுதலையே விரதமாகக்கொண்ட பரசுராமன் உனனோடு போசெய்தற்கு வாரான், அகத்தியமுனிவருடைய கட்டளை பெற்று யான் மீண்டு வருமெனும் இந்நகரை நீ பாதுகாக்கக் கடவை, உன்றை காக்கப்படுதலின் இந்நகரக்குக் காகந்தியென்ற பெயர் உண்டாகக்கடவது’ என்று சொல்லிவிட்டு வேறலுவலிவங் கொண்டு தானகருதிய இடஞ்ஞ சென்றான்

“அவன் சென்றபின் ககந்தனென்பவனால் இந்நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பொழுது ஒருநாள் ககந்தனுடைய பிள்ளைகளுள் இளையவன், காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் தனித்து வருபவளாகிய மருதியென்னும் பார்ப்பனியை அநந்திவாயிலிற் கண்டு காமபரவசஞ்ஞ, ‘நீ வா’ என்றழைத்தான், அவள் மனம்கலங்கி, ‘இவ்வுலகில் மழைவளத்தைத்தரும் பத்தினிப்பெண்டிரா யுள்ளார பிறருடைய நெஞ்சிற் புகார, நாளை இவனுடைய உள்வாதத்திற் புகுந்தேன், ஆதலால் இனி அநதன்னுடைய முத்தியைப்பேணுநதகுதி எனக்கு இல்லையே! இத்தற்குக்காரணமயாது?’ என்று துன்பமுற்றுத் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்லாமற் புத்தசதுக்கம் புகுந்து மயங்கி, ‘தெய்வமே! கொண்டுவனுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ்ஞ செய்திலேன், அப்படியிருந்தும் பிறனுடைய நெஞ்சில் எளிதாகப் புகுந்தேன், யான் செய்த தவறு இன்ன தென்று எனக்கே புலப்படவில்லை, தவமறைந்தொழுதுவோ

முதலிய தீயவர்களைப் பாசங்கட்டிவர நீ இ ிே அறைநதுண்பை யென்று ஆனரோ கூறக கேட்டுளேன், இப்பொழுது என்னை அங்ஙனஞ் செயயாமையின், நீ சுண்டிருந்தல் பொய்யாமோ?' என்று அவலித்து அரற்றினாள் அரற்றுமபொழுது சதுக்கப் பூதம் தோன்றி, 'மடக்கொடி! கேட்பாயாக:

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழு வள்

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யெனறஃப

பொய்யில புலவன பொருளுரை தேறய (கூ-சு-)

பொய்க்கதைகளையும் நகையை விளைவிக்கும் பொழிதளையும் பிறர் வாய்க்கேட்டு நிருத்தகீதவாததீயங்களை உடைய விழாக்களை விரும்பித் தெய்வங்களை வழிபடும் நியமத்தை மறக்கொண்டிருந்தனை, ஆதலின், உன் ஏவலால் மேகம் மரையைப் பெய்யாது, உத்தமப் பத்தினிப்பெண்டிரைப்போலப் பிறருடைய மனத்தைச் சுப்பந்தன் மையும் உனக்கு இல்லாதுபோயிற்று போற்றிய வேற்றுச் செய்கைகளை விவாயாயின் மேசம் உன் மொழிவழிபட்டு ஒழுகாநிற்கும். மனம் போனவாறே யொழுகும் பெண்டிரைக் கட்டுவதுபோல உன்னை என பாசம் கட்டில் செய்யாது. குற்றஞ் செய்தோரை ஏழு தினங்களுக்குள் தண்டித்தல் அரசனுடைய முறைமை; அவன் அக்காலவரையறைள் அதனைச் செய்யா தொழியின் அப்பால் தண்டிப்பது என்னுடைய முறைமையாகும், இவ்வேழுதினத்திற்குள்ளேயானே இச்செய்தியைக் கேட்டுக் ககநதன் உன்னை விரும்பிய சிறுதொழிளானனை வெட்டிவிடுவான்' என்று எடுத்துரைத்தது அபபூதம் உரைத்த ஏழுநாள்களுள்ளே அச்சிறு தொழிலான தாதையின் வாளால் தடியப்பட்டான். மன்னவரேறே! இன்னும் கேட்பாயாக:

"இந்நகரில் முன்பிருந்த பேரழகையுடைய தருமத்ததென்னும் வாணிகனும் அவன் மாமன் மகளாகிய விசாகையென்பவளும் ஒருவா பால் ஒருவர் மிக்க அன்பு பாராட்டி உரையாடிக் கொண்டிருந்தமை பற்றி, 'இவர் காந்தருவ மணத்திற்கு உரிபவராயினா' என்று ஊரிலுள்ளாரெல்லாரும் பழி கூறுவாராயினா அது பொருத விசாகையானவள் சென்று உலகவறவியிலேறி, 'கந்திப்பாவாய்! இப்பழியை ஒழிப்பாய்' என்று முறையிட்டாள், உடனே அததெய்வம், 'நகருள்ளீர்! இவள் யாதொரு குற்றமும் இல்லாதவள்' என்று தனது தெய்வ வாக்கால் அவளை

உயர்த்திக்கூறியது, அதுகேட்டு ஊரா அவனை வியந்து புகழ்ந் தார்கள். விசாகை, 'இதெய்வம் செனியாதாயின், இவ்வூரா ருக்கு என்பாலுண்டாகிய ஐயம் நீங்காது; மறுபிறப்பிலேதான் மைததுன்னுக்கு மனைவியாவேன, இப்பிறப்பில் இவனை மணத்தல் செய்யேன்' என்று தன்னுடைய நற்றாய்க்குச் சொல்லிவிட்டுக் கன்னிமாடம் புகுந்து தவளுரெயது கொண்டிருந்தாள். அப் பால், தருமத்தன் தன்பழியைப் போக்கிய கந்திறபாவையைத் துதித்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடந்து தென் மதுரையை யடைந்து, 'விசாகையைன்றி வேறு மகளிரையான விரும்பேன்; இப்பிறப்பு இங்ஙனம் ஒழிவதாக' என்று எடுத்துக்கூறி விரதம் பூண்டவனாகி வாணிகளுரெயது அறவழியே பொருளிட்டிப் பெருஞ் செலவமுற்று அரசனால் எட்டிப்பூப்பெற்று மிக்க சிறப்பை யடைந்து அறுபது பிராயம் வரையும் அநங்கரில் தங்குவானா யினன். அப்பொழுது அவனிடத்தில் ஓரந்தணன் சென்று, 'நீ விவாகமின்றி இந்நகரத்தே இருந்து என்ன காரியஞ் செய்தனை? மனைவியில்லாதவர்கள் எவ்வளவு தருமஞ் செய்வாராயினும் தெய்வ லோக மடையாரென்பதை நீ கேட்டறிந்திலையோ? இனித தாழ்த்தலின்றி உன் நகரஞ் செல்லவாயாக' என்று கூறலும், தரும தத்தன் அநங்கரைவிட்டு நீங்கிவந்து இந்நகரத்திற் புகுந்தான். அவன் வந்தது கேட்ட விசாகை சிறிதும் நாணமின்றிக் கன்னி மாடத்திலிருந்து புறத்தேவந்து அவனையடைந்து, 'இப்பொழுது நம்முள் ஒருவரையொருவர் நாம் அறிந்திலேம், முன்பு நம்மை மயக்கிய அழகுகள் எங்கே ஒளித்துச் சென்றன? உனக்கு அறுபது பிராயம் ஆயின; எனக்குள் கூந்தல் நரைத்தது; முன் பிருந்த இளமையும் காமமும் எங்கே ஒளித்துப்போயின, உரைப் பாயாக இப்பிறப்பில் யான் நின்னடியை அடையேன், மறு மையில் நின்னை மணப்பது திணைம.

இளமையு சிலலா யாககையு சிலலா
வளவிய ஊனபெருஞ் செலவமு சிலலா
புத்தே ஞலகம் புதலவருந் தாரா
மிகக் வறமே வீழுததுணை பாவது (கூட்டு - அ),

ஆதலால், தானஞ்செய்க' என்று சொல்ல, அவன் தான் அட்டிய பொருள்களையெல்லாம் விசாகைக்குக் காட்டி அப்பொருள்களைக் கொண்டு அவளோடு செய்த நல்லறங்கள் மிகப்பல, இதுநிறக;

முன் இரத விசாகை கந்திறபாவைத தெய்வத்தாற் பழி நீங்கிப் பலா நடுவே வீதியில் வருகையில், முன்பு மருதியால் மடிந்தவனுடைய மூத்தோன், அவ்விசாகையைக்கண்டு அதிகமோகனகொண்டு, தான் தலையிலணிந்த மாலையை வாங்கி அவள் கழுத்தில் இடுதற்குத் துணிந்து அம்மாலையை எடுத்தற்காகத் தன் கையைக் குடுமி யிற் செலுத்த அககை அதனைவிட்டு நீங்காததாயிற்று ஆகவே, 'விசாகையின் ஒழுகக் விசேடத்தால் அவன் கை கீழே இழிந்திலது' என்று பலா கூறக்கேட்ட ககந்தன் மிகுந்த கோபங் கொண்டு தன் மகனென்று பாராமல் உடனே அவனை வெட்டி வீழ்த்தினான்" என்று கூறினார்கள்.

கேட்ட அரசன், "இன்று மட்டுமன்று என்று தொடங்கிப் பலவற்றையும் கூறினீர், முன்பு நிகழ்ந்ததாகக் கூறிய அதீதப் பொழுக்கம் இந்நாளிலும உளதோ? இயம்புமின்" என்று கேட்ப, அம்முனிவர்களுள் ஒருவா,

"முடிபொரு ளுணர்ந்தோர் முதுகீ ருலகில்

கடியப் பட்டன வைந்தன வவற்றில்

களஞ்ஞம் பொய்யுகு களவுங் கொல்பும்

தள்ளா தாகுந் காமந் தம்பரல்

ஆங்கு ளு கடிந்தோ ளல்லவை கடிந்தோரென

மங்கின ரனறே நிறைதவ மாக்கள்

நங்கா ரனறே னீனில் வேந்தே

தாங்கா நரக் தன்னிடை யுழப்போர் (ககக - எங்).

தன் கணவனாகிய கோவலன் கொல்லுண்டது பொருமல் மாதளி உலகவாழவை வெறுத்து முனிவர்களுடைய தவச்சாலையை அடைந்தான். அவன் பெற்ற மணிமேகலை யென்பவள் இளம் பருவத்தே தானே தவஞ்செய்யத் துணிந்து சிற்றிலும பேரினுஞ் சென்று ஐயமேற்று அருந்தி ஊராமலமடைந்தாள். அவள் அவ னியலட்சினளாகவும், அவளை விழைந்து நிழல்போல விட்டுநீங்காமற் கார்பரவசஞ் செய்நாளினில் உதயகுமரன் அவ்வமலத்தை அடைந்தான் அது தெரிந்த மணிமேகலை, அவன் தன்னை நலியாதிருக்க வேண்டிக் காயசண்டிகை வடிவம் புண்டாள் காயசண்டிகையை அழைத்துச் செல்லுகற்கு வந்து அங்கே முன்னமிருந்த அவள் கணவனாகிய வித்தியாதரன் கண்டு, அவள் மணிமேகலை யென்பதை யறியாமல், அவளைத் தன் மனைவி யாகிய காயசண்டிகை யென்றும், அங்கே வந்த உதய குமர

னைத தன் மனைவியை விருமபி வந்தவனென்றும், தானே தன்னுள் நிச்சயித்துக்கொண்டு முறுகிய கோபமுற்று உடனே அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினன்” என்று சொன்னா அதுகேட்ட அரசன் தன்மகன இறந்ததற்குச் சிறிதும் வருந்தாமற் சோழிகவேனாதிபை பார்த்து, “உதயகுமரனுக்கு யான் செய்யவேண்டிய தண்டனையைத் தான் செய்தமையால் வித்தியா தரன் தகவிலனவான் ;

மாதவா நோன்புமடவா கற்பும

காவலன் காவ லினறெறி னினறால் (உ0அ-க),

தன மகனைப் பூமியிலே கிடத்தி அவன் மீதுதோககாலைச் செலுத்தி முறைசெய்த அரசாபிரானுடைய பரமபரையில் ஒரு தீவினையாளன் பிறந்தானென்பதை மறறை அரசாசுள கேட்கு முன்னம் அவனைப் புறங்காட்டைவிதது, கணிகைமகளாகிய மணிமேகலையையும் சிறைப்படுத்தது” என்றனன், சோழிகவேனாதி அவ்வாறு செய்தான்

உங.—சிறைவிகாதை

பின்பு, அரசன் சட்டனையால் வாசந்தவையென்னும் முதிர்வனொருசுதி, புத்திரசோகததார கலங்கி வருந்தும் இராசமாநேவியை விரைந்தடைந்து தொழுது முன்னின்று வாழ்த்தி அவனுடைய வருத்தம் நீங்குமவண்ணம் பல சுட்டுரைகள் கூறி ஒருவாறு, ஆற்றுவித்துப் போயினன் அவன் போனபின், இராசமாநேவி தன்னுடைய வருத்தம் புறத்தே தோன்றாதவண்ணம் அடக்கிக் கொண்டவளாய், ‘மணிமேகலையை வருத்திது வருத்ததுவேன்’ என்று எண்ணி அரசனைச் சாரந்து, “செங்கோல வேந்தே ! மணிமேகலையின் பிக்குணிக கோலத்தைக்கண்டு தன்னறிவு வேறுபட்ட உதயகுமரன் அரசாட்சிக்கு உரியவனல்லன், அவன் அக்கொடுந தொழிலால் இறந்தது தக்கதே, தனது இளமையைப் பயனற்றதாகச் செய்த பேரறிவுடையவளாகிய மணிமேகலைக்குச் சிறை தகுதியன்று” என்றாள் அரசன், “உனக்குத்தது அப்படியாயின் அவளைச் சிறையினின்றும் விடுவி” என்று கூறினன். தேட்ட இராசமாநேவி சிறையினின்றும் விடுவித்து அவளை அழைத்ததுகொண்டு அரண்மனையுடனென்று, “இவ்வூரிலுள்ளாரெல்லாரும் அடித்து வருமபடி இவளைப் பித்துடையவளாகச் செயவேன்”

என்றெண்ணி மயக்கும் மருந்தை அவளுககு ஊட்டினள். அவள் மறு பிறப்புணாதவளாதலால் சிறிதும் அறிவு வேறுபடாதிருந்தாள் அப்பால் இராசமாதேவி அறிவிவியாகிய ஓரிளைஞனை அழைத்து, “இவளுடம்பை எப்படியேனும் வேறுபடுத்தி, ‘மணிமேகலை’ என்னை விருமபிஞ்சு” என்று பலாக்கும் சொல்வாயாக” என்று சொல்லிப் பொற்காசுகள் பலவற்றைக் கைநிறைய அவனுக்குக் கொடுப்ப, அவன் அதிர்ச்சியற்கு உடம்பட்டு மணிமேகலை இருந்த இடத்தை அடைந்தான். அடைதலும் அவன், “இவன் வந்தது இராசமாதேவியின் வஞ்சனையால்” என்று நிச்சயித்து வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை ஜபித்து ஆண்வேடம்பூண்டு அங்கேயிருந்தான் அங்ஙனமிருந்ததனைக் கண்ட அறிவிலி நடுநடுங்கி, “அரசருடைய அந்தப்புரத்தில் ஆடவா அணுகா; இராசமாதேவியின் தீய நினைப்பை யான் அறிந்திலேன்” என்று பயந்து அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து புறத்தே ஓடிப்போயினன். அதன்பின் இராசமாதேவி, “நம அருமைப் புதலவனை மயக்கி மாளச் செய்த இவனை இனி உயிரோடு வைப்பேன்” என்று சினந்து, “நோய்மிகுதியால் இவளுககு உணவு செல்லவில்லை” என்று அவள் பாற் பொய்நோயொன்றைக் காட்டி அவளைப் புழக்கறையில் அடைப்ப, அவள் ஊனொழி மந்திரமுடையளாதலின் அம்மந்திரத்தை ஜபித்துச் சிறிதும் வாட்டமின்றி அவ்வறையிலேயே இருந்தாள் அதனைக்கண்ட இராசமாதேவி ஆச்சரியமுற்று நடுநடுங்கி அவளை நோக்கி, “மகனை யிழந்த பெருந்துன்பம் பொருக்கலாற்றாது இததின்குக்கைச் செய்தேன், நீ இவற்றைப் பொறுத்தருள வேண்டும்” என்று பலவாறு வேண்டினள். வேண்டவே மணிமேகலை, “சென்றிரதையில் நீலபதியின் வயிற்றிற ரோன்றிய இராகுலனைத் திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு உயிருண்டபொழுது, அதனைப் பொறேனாகித் தீ நிறபாய்ந்து என்னுடைய உயிரை விட்ட நாளில்,

யாங்கிருந் தழுதனை யிளங்கோன நனக்குப்
பூங்கொடி ஈல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை
உடற்கழு தனையோ வுயிரக்கழு தனையோ
உடற்கழு தனையே லுனமகன நனை
எடுத்தபு புறங்காட்டிட்டனா யாரே
உயிரக்கழு தனையே லுயிரபுகும் புகில்
செய்ப்பாட்டு வினையாற் றெரிந்துணா வரிய

தவடியாக் கன்பினை யாயி னுய்தொடி

எவடியாக காயினு மிரங்கல் வேண்டும் (எக - கூ).

உன்மகனை வித்தியாதரனெருவன் வெட்டிவித்ததியதற்குக் காரண
மான தீவினையை இன்னதென்று கூறுவேன், கேட்பாயாக: அது
முற்பிறப்பில் மடைக்கலஞ்சிதைய வீழ்ந்த மடைதொழிலாளனை
வெட்டி வித்ததியதாலுண்டாகிய தீவினையே, அததீவினை அப்பிறப்
பிலேயே நஞ்சுவிழியரவால் அவனுடைய நல்லுயிரைவாங்கி இப்
பிறப்பிலும் விஞ்சையன்வாளால் வெட்டுண்ணச் செய்தது. ‘இச
ரெய்திகளை யெல்லாம் நீ எப்படி அறிந்தாயோ?’ என்பையாயின்
நடந்தது இவ்வாறாகும்” என்று தான் உவவனஞ் சென்றது முத
லிய எல்லாவற்றையும், அவஞ்சு கு விளங்கக்கூறிப் பின்னுங் கூறு
வாளாயின: “நீ மருந்தால் எனக்குப் பித்தேற்றினை; யான்
மறுபிறப்புணர்நேனாசலின் சிறிதும் அறிவுபிறழாதிருந்தேன்;
உன் எவ்வால் கல்லாகையவன் என்பாலவர வேற்றுரு வெய்துவிக
கும் மந்திரவலியால் ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்; யாதொரு
கோயுமில்லாத என்னைப் பொய்ந் நோய்காட்டிப் புழக்கறையில்
அடைப்பித்தாய், ஊனெழி மந்திரமுடைமையினாலேயே அத
துன்பத்தினின்றும் தப்பினேன் நீ சென்ற பிறப்பில் எனக்குக்
கணவனாயிருந்த இராகுலனுக்கு இப்பிறப்பில் ஈன்றதாயாதலின்
உனது துக்கசுதைக்களைநது தீவினையைப்போக்கி உன்னை நலவ
ழிப்படுத்தற் பொருட்டே ஆகாயவழியே செலுத்தலையும் வேற்று
ருக கொள்ளுதலையும் யான் நினைந்திலேன்; இதுநிற்க; இவ்வுல
கத்துள்ளவொருகது துன்பம் தருவன யாவையெனின், காமம்,
கொலை, கள், பொய் களவென்னும் ஐந்துமாம். இவற்றைத்
துறந்தோரே சில முடையோராவா

செற்றஞ் செறுத்தோர் முற்ற ஷுணாந்தோர்

மல்லனமா ஞாலத்து வாழ்வா ரென்போர்

அல்லன் மாககட் கிலலது நிரப்புநா

திருந்தே ரெலவளை செல்லுல கறிந்தோர்

வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோர்

துன்பம் மறுக்குந் துணிபொரு ளுணர்ந்தோர்

மனபதைக கெல்லா மனபொழி யார்” என

ஞான நன்னீர் நன்கனந் தெளித்துத்

தேன ரோதி செவிமுதல வார்த்து

மகனறுயா நெருப்பா மனமவிற காக

அகஞ்சு வெந்தி யாயிழை யலிப்ப (கூக - சக),

இராசமாதேவி மணந்தெளிந்த மணிமேகலையை வணங்கினள் ; மணிமேகலை அதனைப்பொருளாகி, ‘நீ என கணவனைப்பெற்ற தாயாக இருத்தலன்றி அரசனுடைய மாபெருந்தேவியாகவுமுள்ளாய், ஆதலால் என்னை வணங்குதல் தகுதியன்று’ என்று அதிதது அவளைத் தானும் அன்புடன் வணங்கினாள்.

உச.—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை

மணிமேகலையை விருமபிச்சென்ற உதயகுமரன் விஞ்சையனுடைய வாட்படையால் உலகவறவியில் வெட்டுண்டு இறந்ததைப் பும் மணிமேகலை சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்ததையுங் கேட்டு வருந்தி நடுங்கி அவளைச்சிறையினின்றும் நீக்கநீர்த சித்திராபதி இராசமாதேவிபாற சென்று வணங்கி, “மாபெருந்தேவி ! கோவல் விறந்தானென்று மாதவி தனது பரத்தைமைத் தொழிலுக்குத் தவசசாலையை யடைந்ததும், அவள்மகளாகிய அரசங்ககந்ததி பாததிரமேந்தி வீடுதோறுஞ் சென்றுசென்று பிச்சையேற்றதும் யாவரும் அவமதித்தாச சிரித்தற்கு இடமாயினவேயன்றி வேறல்ல, இதுநிற்க, உதயகுமரனிறந்ததன்றி, மணிமேகலையால் இனி இந்நகரத்திற்கு உண்டாகும் பெருந்துன்பமுமொன்றுண்டு, கேட்பாயாக

“முன்னொருநாள அரசன், இந்நகரிக் கடற்கரையைச் சார்ந்த புன்னைமரச்சோலையில் பேரழகினளாகிய ஒரு மங்கையைக்கண்டு விருமபி அவளோடும் ஒருமாதம் அச்சோலையில் உறைவானாயினன், அம்மங்கை அவனிடஞ் சொல்லாது தன்னிடஞ் சென்றாள், செல்லவே அரசன் இளங்கொடி யாங்கொளித்தனளோ என்று பலவிடத்தும் தேடிக்கொண்டிருந்தபொழுது, அற்புத சக்தியையுடைய ஒரு சாரணன்வர, அரசன் கண்பி அவளை வணங்கி முன்னின்று, ‘என் உயிர்போலப்பவளாகிய ஒரு நதி இங்கே ஒளித்தனள், அவளை அடிகள் கண்டதுண்டோ? உண்டாயின் சொல்லுக’ என்றுசேட்ப அந்தச்சாரணன், ‘அரச ! அராடநதையை யான் இப்பொழுது கண்டிலேனாயினும் முன்பு அறிந்தனேன், கேட்பாயாக: அவள நாகநாட்டரசனாகிய வீளவணனென்பவனுடைய தேவியான வாசமயிலையென்பவளின் வயிற்றில் தோன்றிய பிள்வனையென்பாள்; அவள்பிறந்தநாளிற்சோதிடங்குற வந்த கணி, ‘இவள சூரியகுலத்தரச னொருவனைச் சோந்தி கரு

வற்று வருவாள்' என்று அரசனுக்குக் கூறினன், இது முன்பு நடந்தது, அவளே நீ கூறியமடந்தை, இனி, அவள் வயிறறில் தோன்றும் மகனே வருவான், அவள் வாராள, நீ கவலாதிருக்கக் கடவை. இன்னும் ஒன்று கேட்பாபாக இந்திரவிழாச செய்பாத நாளில் மணிமேகலா செய்வததின் சொல்லால் உன் நகரத்தைக் கடல்கொள்ளும், இந்திர சாபமும் இருததலால் அது தப்பாது; ஆதலால், யான் கூறியதை உண்டையென்றே நினைந்து இந்நகரைக் கடல கொள்ளாதபடி இந்திரவிழாவை வருடந்தோறும் மறவாது செய்துவருக' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயினா, அவன்போன அநாள தொடங்கி, நகரத்திற்கு எப்போது கேடு வந்துவிடுமோ வென்று இந்நகரத்தாரெல்லாரும் நடுங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர் தன்னுடைய பெயரைப் பெற்றாடந்ததை துன்பமுறுவா நாரின் அதனைப் பரிகரித்தற்கு மணிமேகலாசெய்வம் வருத லுட்பட்டுமோவென்று யானும் அஞ்சா நினைவேன்” என்று சொல்லித் தந்தித்து, “நல்லமனமுண்டாசப் பெற்றநாடகக் கணிகையை என்மணக்குப் போதருமபடி சட்டளை யிடுவாய” என்று கேட்ப இராசமாதேவி,

“கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையும்

உள்ளக் களவுமென றுரபோர துறந்தவை (எள - அ)

ஆகும், அவற்றையே கைக்கொண்ட உனது பரத்தைமைத் தொழிலை அசுத்தவழியென்றெண்ணி வந்த இவள் உன்னுடன் வந்து உன்மனையிற்புகுந்தாள; எனினுதிதானே இருத்தற்குரியள்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், மணிமேகலையின் நிலைமையைக்கேட்ட மாதவி அதனைச் சுதமதிகுக்குகூறி வருந்திச்சென்று அறவணவடிகளை வணங்கி அறிவித்தது அவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு அவளாச சிறைமீட்டறப்பொருட்டு இராசமாதேவியிடம் வர, இராசமாதேவி அவரைக்கண்டவுடன் மறறை இருவரோடு மெழுந்தது எதிர்சென்று அவரடியை வணங்கினா, அவா, “அறிவுண்டாக” என்று ஆசிகூறினா, அப்பால் அவள் அவரைச் சிறந்த ஓராததைதில் இருத்தி அடிவிளக்கிச் சிறப்புச் செய்து, “எமது நலனினையே மிகப் பெரியோராகிய உமமை இங்கே எழுந்தருளச் செய்தது;

நாததொலை வில்லை யாயினுந் தளாந்து

மூத்தலிவ யாககை வாழ்கபல் லாண்டு” (கக - கபப)

என்கூற அவர், “யான இந்த உடம்பிற் பொருந்தியிருந்தும் அத்தமிக்குஞ் சூரியனைப் போன்றேன் ;

பிறந்தா முததா பிணிரோ யுறரா

இறந்தா ரெனகை யியல்பே யிதுகேள்’ (க௦௩ - ௪)

என்று பன்னிரு நிதானங்களையும் அவளுக்கு உபதேசித்து, “எப பொழுதும் நல்லறத்தையே பேணிக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுக்கு” என்று சொல்லிப் பின் மணிமேகலையை நோக்கி, “மற்றைச் சமயதருமங்களையெல்லாம் நீ கேட்டபின்பு இவற்றையும் இவற்றின் பகுதிகளையும் உனக்கு விளங்க உணர்த்துவேன்” என்று கூறித் தம்மிடஞ் செல்லுதற்கு எழுதலும், மணிமேகலை எழுந்து அவரை வணங்கிப் பின்பு இராசமாதேவி முதலியோரை நோக்கி, “அறவணவழிகள் கூறிய உபதேசமொழிகளை மறவன மின், அவா கூறியவாறே ஒழுகுமின், யான் இந்நகரில் இருப்பேனாயின், உதயகுமரனுக்கு இவள் கூற்றாபிருந்தாள்” என்று யாவரும் கூறுவா, ஆதலால் இவங்கிரேன், இனி, ஆபுத்திரனாடடைந்த பின்பு மணிபல்லவனு சார்ந்த பித்தபிழிகையைத் தரிசித்துவிட்டு, அப்பால் வஞ்சிகரனு சென்று பத்தினிக் கடவுளைத் தரிசித்ததின் எங்குமபோய் நல்லறஞ் செய்துகொண்டு ஒழுகாநிற்பேன் ; எனக்கு இடருளதாகுமோவென்று நீர் சிறிதும் கவலற்க” என்று சொல்லி அவர்களையும் வணங்கி, சூரியாஸ்தமயத்திற்குப் பின் அந்நிமலைப்பொழுதிலே சென்று, உலகவற்றியைப் பம்பாபதியையும் கந்திறபாவையையும் வலங்கொண்டு துதித்து ஆகாய வழியே பறந்துசென்று, இந்திரனுடைய வழித்தோன்றலாகிய புண்ணியராசனது நகர்ப்புறத்தேயுள்ள சோலைக்குள்ளேயிறங்கி அயாவுயிர்த்து, ஆங்குள்ள ஒருமுனிவனை வணங்கி, “இந்நகரின் பெயர் யாது? இதனையாளுப அரசன் யார்?” என்று கேட்டான் ; அம்முனிவன், “இதன்பெயர் நாகபுரமென்பது ; இசனையாளபவன் பூமிசந்திரன் மகனாகிய புண்ணியராசனென்பான் ; இவன் பிறந்த காலந் தொடங்கி இந்நாட்டில் மழை பிழைத்ததில்லை ; பூமியும் மரங்களும் பிறவும் பலவளங்களையும் மிகத் தாராநிற்கும் ; உயிர்களுக்கு ஒருவகையான நோயுமில்லை” என்று அரசனுடைய பெருமையை அவளுக்குக் கூறினான்

உரு.—ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

அப்பொழுது புண்ணியராசன், தன்பெருந்தேவியோடு அச்சோலையிற் புகுந்து ஆங்குள்ள தருமசாவகனென்னும் முனிவனை வணங்கி,

அறனு மறனு மரித்தமு நித்தத
திறனு துக்கமுஞ் செல்லுயிர்ப் புககிலும்
சாரபிற நேற்றமுஞ் சாரபறுத துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக கேட்டு (௩-௬),

ஈன்பு, “இவள் ஒப்பற்ற பேரழகினள்” கையிற் பிச்சைப்பாததிர மொன்றை உடையவளாய்த் தருமங்கேட்கிறாள், யா?” என்று வினாவுகையில், அருகேநின்ற சட்டையிட்ட பிரதானி அரசனை வணங்கி, “இவளை யொப்பவாயாருமில்லை. முன்னொருகாலத்தில கிளவியளவனோடு நடபுகுகொள்ளுதலை விரும்பிக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறஞ்ச ரென்றபொழுது, அங்கேயுள்ள அறவணவடிகள் இவள் வரலாறுகளை யெல்லாம் கூறினாரென்று முன்னமே நான் உரைத்ததுண்டு, அமமடருதையே இவள்” என்று கூறினான். கூறலும், மணிமேகலை அரசனைப் பார்த்தது, “உன் கையிலிருந்த பாததிரமே என்கையை அடைந்தது; செல்வத்தால மயங்கினை போலும்! நீ முறபிறப்பை அறிந்திலை யானாலும் பசுவின் வயிறற்றிற் பிறந்த இரத்தப் பிறப்பை யேனும் அறிந்திலையே, என்செய்தனை! மணிபல்லவனா சென்று புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாலன்றி உனது பழம்பிறப்பின் செய்தியையறியாய், ஆதலால், அரச! அங்கே வருவாயாக” என்று சொல்லிவிட்டு, எழுந்தது ஆகாய வழியே சென்று சூரியாஸதமயத்திறகு முன்னமே மணிபல்லவத்திலிறங்கி வலங்கொண்டு புத்தபீடிகையைத் தரிசித்தாள். அது பழம்பிறப்பை அவளுக்குத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியந்து அவள் அங்கேயிருக்க, புண்ணியராசன் அச்சோலையை நீங்கி நகரிற் புகுந்து, தன்னைவளாதத் தாயாகிய அமர சுந்தரியைக் கண்டு வினவித் தன்வரலாறு முழுவதையும் அவள் கூறக் கேட்டு வருந்தி அரசாட்சியில வெறுப்புற்றுத் துறத்தற்குத் துணிந்து தன் கருத்தை வெளியிட்டான், அதனைக்கேட்ட சனமித்திரனென்னும் மந்திரி அவனை வணங்கி,

“எங்கோ வாழி யெனசொற கேணமதி (௧௬),

உன்னை அரசன் பெறுவதன்முன இநநாட்டில் பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமற்போயிறந்து, வறுமைமிகுகது, அத்தலை எல்லா வுயிர்களும் வருந்தின; அக்காலத்தில் நீ தோன்றினை; தோன்றிய பின் இநநாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிரம்பின, உயிர்கள் துயரம் நீங்கி வாழ்வனவாயின, நீ நீங்குவாயாயின் எல்லா உயிர்களும் தாயைப்பிரிந்த குழந்தைகளைப்போலக் கூவாநிறகும்; இந்த நிலைமையையுடைய உலகத்தைக் காவாமல் உனதுபயனையே விரும்பிச் செலவூதல் தகுதியன்று;

தன்னுயிர்க் கிரங்கான பிறவுயி ரோமபும

மன்னுயிர் முதலவ னறமுமீ தனறல்” (ககக - ஏ)

என்றுகூற, அரசன் கேட்டு, “மணிபல்லவத்தை வலங்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குண்டாகிய வரம்புகடந்த ஆசை தணிந்தற்கு அரியது; ஆதலால், அங்கே போய்வருவேன்; ஒருமாத காலம் இநநகரைப் பாதுகாததல் உனது கடன்” என்று கூறிப் புறப்பட்டு வழிகொண்டு கடற்கரையைச் சாராது நாவாயேறி மணிபல்லவத்தை யடைந்தான்; உடனே மணிமேகலை வந்து அழைத்துச்சென்று அவளோடு அதிதீவை வலமவந்து, “பழம்பிறப்பை யுணர்விகும தருமபிழைகைஇது” என்று காட்ட, அரசன் அதைத் தரிசித்து வலங்கொண்டு துதித்தான்; துதிக்கவே அபிபிழை பழம்பிறப்பின் செய்தியை அவனுக்கு விளங்கத் தெரிவித்தது அதனை யறிந்து வியப்புற்று, தனக்குப் பழம்பிறப்பில் அமுதசுரபியென்னும் அக்ஷயபாததிரத்தை யளித்த சிந்தாதேவியை நினைந்து, “தென்றமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய! அறிவிலே விளங்கிச் சொறப்பொருள்களை உணர்ந்தும் மடநதையே! நான் பிறந்த பிறவிகள் தோறும் நினைவழிபடுதலல்லது மறந்து வாழேன்” என்று துதித்து மணிமேகலையோடுமெழுந்து தென்மேற்கிறசென்று கோமுகிக்கரையில் ஒரு புனனைமரத்தின் நிழலிலே இருந்தான்; இருக்கையில், ஆபுத்திரனோடு மணிமேகலை வந்திருத்தலைத் தீவதிலகை அறிந்துவந்து, “அமுதசுரபியைக் கையிலேந்தி உயிர்களின் பெருந்துயரத்தைத் தீர்த்த பெரியோனே! அக்காலத்தில் மறந்து உன்னை இததீவில் தனியே விட்டு விட்டுக் கப்பலேறிச்சென்று பின்பு உன்னை நினைந்து மீண்டுவந்து இங்கே நீ இறந்திருத்தலை யறிந்து உடனே தமமுயிரை நீத்த ஒன்பது செட்டிகளின் உடலென்புகள் இவை; காண்பாயாக.

அச்செட்டிகள் உண்பிக்க உண்டு உடன வந்தோர்கள் அவர்கள் இறந்தது தெரிந்து தாங்களும் இறந்தார்கள் ; அவர்களுடைய எனடிகள் இவைகளாகாண். அலைகள் தொகுத்த மணலால் மூடப் பட்டுப் புன்னை நிழலின்கீழே உனது பண்டையுடம்பு இருந்ததைப் பாரப்பாயாக.

நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிராக கிரங்கிய

பின்னாள் வந்த பிறருயிர கொன்றாய

கொலைவ னல்லையோ கொற்றவ னுயினை” (௧௭௨ - ௪)

என்று அரசனை நோக்கிக்கூறி, பின்பு மணிமேகலையைப்பார்த்து, “காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல கொண்டது ; அதற்குக் காரணங் கேட்பாயாக. நாகநாட்டரசன் மகளாகிய பீலிவனையென்பவள் தான் பெற்ற குழந்தையுடனவந்து இதழீவையும் புத்தபீடிகையையும் வலம் வந்து துதிக்கும்பொழுது, கம்பளச்செட்டியின் கப்பல வந்து தங்க, பீலிவனை அவனிடஞ் சென்று, ‘இவன் அரசன் புதல்வன், இவனை அவனிடஞ் சோப்பாயாக’ என்று சொல்லி, குழந்தையை அவன் கையிற் கொடுக்க அவன் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து வாங்கிக் கப்பலேறிச் செல்லுகையில், கப்பல உடைந்து போயிற்று. போகவே கப்பலிலிருந்தோரிற் சிலர் மெல்லப் பிழைத்துச் சென்று காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை அடைந்து புதல்வனைக் கொடுத்த செய்தியை அரசனுக்குத் தெரிவித்ததா. அதுகேட்டு அவன் பொருமற் செயலற்றுக் கடற்கரையையடைந்து மகனைத் தேடிக்கொண்டு அலைநகமையால், நகரம் இருதிரனுக்கு விழாச் செயதலை விட்டொழிந்தது. ஒழியவே, அதனைப் பொறுக்காமல் மணிமேகலாதெய்வம், ‘இந்நகரைக் கடல்கொள்ளுக’ என்று சபிக்கக் கடல் நகரை முடியது, ‘முடவே அரசன் வேறிடஞ் சென்றான். அவனைவடிகளோடு மாதவியும் சுதமதியும் யாதொரு வருததமுமின்றிப்போய் வஞ்சிநகரம் புகுந்தான்’ என்று சொல்லிப்போயினள், அவளபோன பின்பு புண்ணியராசன் அவனிடத்தே மணலைத் தோண்டி, அங்கேதோன்றிய தன்னுடைய பழைய உடம்பின் எண்பைக்கண்டு மயக்கமுற்றான். அதைக்கண்ட மணிமேகலை, “நீ என்ன துன்பமுற்றாய்? யான நின் நாட்டிற்கு வந்து நின்னை ஈங்கு அழைத்து வந்தது நினக்கு முற்பிறப்பையுணர்த்தி எங்கும் நின்புகழை நிலைநிறுத்தற் பொருட்டேயாகும். உலகத்தை யாளும் அரசர் தாமே அருளறத்தை மேற்கொண்டால் உலகிற்

குற்றமெல்லாம் அற்றுவிடுமன்றோ? அறமெனப்படுவது யாதெனிற சொல்லுவேன்; கேட்பாயாக: உயிர்களுககு உணவையும் உடையையும் இருக்கையையும் வழங்குவதே; இத்தனையன்றி வேறு இல்லை” என்று சொல்லித் தேற்றினான். அதனைக் கேட்ட அவன், “என்னுடைய நாட்டிலும் பிறருடைய நாட்டிலும் நின்றற் சொல்லப்பட்ட நல்லறத்தைச் செய்வேன நீ என்பிறப்பை உணராதனை; நான நின்னிடத்தினின்றும் ஈரியும் வனமையிலேனாக விருக்கிறேன்” என மணிமேகலை, “நீ வருநதற்கு நீ இவகு வந்து விட்டதற்கு வருநதி நின்நாடு நின்னை அழைக்கும், ஆதலிற் கூப்பலேறி நீ நின் நாட்டிற்குச் செல்லுக நான வஞ்சிகரத்தாக குச செல்வேன்” என்று கூறி ஆகாயத்திலெழுந்தாள்

உகூ.—வஞ்சிமா நகர்புக்ககாதை

எழுநதவன், ஆகாயவழியே சென்று வஞ்சிகாபுரத்தே இறங்கி, தாய கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்கிற ஆசை தூண்டுதலாற் கோயிலிற்புகுந்து கண்ணகியை வணங்கித்ததித்தது, “கணவனிறந்ததுதெரிநது உடன இறவாமலும் கைம்மைநோன்பை நோவாமலும் சினங்கொண்டு மதுரையை அழித்ததற்குக் காரணங்கூறி யருளவேண்டும்” என்று பிராரத்திக்கப் பத்தினிகடவுளாகிய கண்ணகி, “என்னுடைய தலைவனுக்குநோநத மரணத்துன்பத்தைப் பொறுக்க முடியாமையால மதுரையை எரித்தழிக்கத் தொடங்கினேன்; அப்பொழுது மதுராபதியென்கிற அந்நகரத்தெய்வம் எனக்கு முன்னே தோன்றி, ‘இததுன்பத்தை நீங்களனுபவித்தல் முற்பிறப்பிற செய்த தீவினையினாலேயே அதனைக்கூறுவேன்; கேட்பாயாக:

‘முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு என்பவனும கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும தம்முட் பகைமை கொண்டு போராசெய்வாராயினர்; அப்பொழுது மனைவியுடன் சிங்கபுரத்துக் கடைவீதியிற்சென்று பண்டம்விறுக்ககொண்டிருநத சங்கமனென்னும் வணிகன்பாற் பொருமையுற்று, அந்நகரத்தரசனிடம் வேலைபார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன், ‘இவன்பகைவனுடைய ஒற்றன்’ என்று அரசனுகுசுசொல்ல, யாதொரு குற்றமூமில்லாத அசுசங்கமனை அவ்வரசனைக்கொண்டு கொலை செய்கித்தான். சங்கமன்மனைவி நீலியென்பவள் அதனைத் தெரி

ந்து ஏங்கி அழுது பெரிய மலைமீதேறி வீழ்ந்து உடம்பைத்திறக்க
 நிச்சயித்து, 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோரா மறுபிறப்பில் இத்துன்
 பதையே அடைவார்களாக' என்று சபித்துவிட்டு இறந்தான் ;
 அப்பரதனே கோவலனாகப்பிறந்தான் ; அவ்வினையால் இத்துன்ப
 மடைந்தீர்கள் , பழம்பிறப்பிற்செய்த வினையின்பயனை யாரும் துகா
 நதே ஒழித்தலவேண்டும்' என்கிற உண்மைமொழியைக் கூறியது
 அததெய்வம் கூறியபின்னும் என்கோபம் அடங்காமையால், நக
 ரத்தை எரித்தழித்தேன. முன்புசெய்த நலவினையாலே நானும்
 என்கணவனும் தேவர்களாகிச் சென்றோம் இந்நலவினையின்
 இறுதியிற் கோபத்தாலுண்டாகிய பாவப்பயனை துகாதல்கூடும்.
 இப்படிப் பிறந்து மிறந்தும் புண்ணியத்தின் இறுதியிற் பாவப்
 பயனையும் பாவத்தின் இறுதியிற் புண்ணியப் பயனையும் துகார்து
 துகாந்து உழலாநிற்பேம் அப்பால் மகதநாட்டிற் கபிலையம்
 பதியிற் புத்த ஞாபியு உதித்துப் போதிமரத்தினடியில் எழுந
 தருளிபிருந்து நால்வகைச் சத்தியங்களையும் அறிந்து பன்னி
 ரண்டு சார்புகளின் தோற்றங்களையும் அவற்றின் அழிவையும்
 விளங்கக்கூறி இச்சககரவாள முழுவதும் தரும் வொளியை வீசங்
 காலத்தில், யாம் அவ்வுபதேச மொழிகளைக் கேட்டுத் துறந்து
 நிருவாணமடைவேம், இப்பயனை யாம் அடைதற்குகநாரணம்,
 முன்பு காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் புத்தசைத்தியத்திலுள்ள இந்நி
 விகாரமேழிணையும் உன் தந்தையுடன் ஏத்திய புண்ணியமே. யாம்
 நிருவாணததையடைவது பலநாளைக்குப் பின்பேயாயினும், அது
 காறும் பலவகையாகிய சித்திகளையும் செய்துகொண்டிருப்பேம்.
 இதுநிற்க ; நீ இந்நகரிலுள்ள பல சமயவாதிகள் கூறும் கொள்கை
 களையெல்லாங் கேட்டு அவற்றுள் ஒன்றும் உனக்கு உண்மை
 யென்று தோன்றாமையால் பின்பு பொதத் சமயத்தைப்பற்றி
 யொழுகுவை" என்று சொன்னான்.

அவற்றைக்கேட்ட மணிமேசலை வணங்கி வேறற்றுவெயது
 விக்கும் மந்திரத்தை ஐபித்து ஒரு முனிவன் வேடங்கொண்டு,

தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும்
 பூமலாப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து
 நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
 நன்னெறி காணிய தொன்னூற புலவரும் (எஉ - இ)

செய்திகளை நீ கந்திறபாவையாலறிந்தாயென்று அறவணவடிகளா லறிந்தேன். அமமுனிவர், உனக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தற்கு அமைந்தவிடம் சாஞ்சிகரமென்றெண்ணி இங்கிருந்து அங்கே சென்றா; மாதனிடும் சுதமதியும் அவருடன் அந்நகரம் போயினார். இன்னுந் கேட்பாயாக; மழையிலலாமையாற் காஞ்சிகரத்தில மிகக் கவறுமைபுண்டாயிற்று, பல்வயிர்கள் இறந்தன; அந்நகரில் ஐயமிடுவோர் இல்லாமற் போனமையால் அங்கேயிருந்த முனிவர்கள் இவ்விடம் வந்து விட்டார்கள், ஆதலால் அந்நகரமடைந்து எல்லாவுயிராளையும் பாதுகாத்தல் உனக்குக் கட்டாகும்” என்று சொன்னான்.

அதனைக் கேட்ட மணிமேகலை அவனை வணங்கி அமுதகராய்க்கையி லேறிச் செல்கொண்டு காஞ்சிகரத்தின் மேற்றிசையி னின்று மேலேயே நுநது ஆசாயவழியே வடதிசைக்கட்சென்று, மீசக் செவ்வகருன்றி வறுமைபுறது அழகுசெடும்பு போயிருக்கும் காஞ்சிகரத்தைக் கண்டு மனமிரங்கி வலமவந்து அந்நகரின் நடுவேயிறங்கித் தொடுகழற்கிளியின் துணைவனாகிய இளங்கிளையால் அங்கே சட்டிக்கப்பட்டுள்ள புத்தராலயத்தை வணங்கி அதற்குத் தென்மேற்கிற சென்று ஒரு கோலையில் தங்கினான். அச்செய்தியைத் தெரிந்த ஒருவன் விரைந்து சென்று அரண் வணங்கி, “அரசர்! கோலையுடைய புத்தலி சிறந்த தவஞ் செய்தொழுகுபவன் இச்சமபுத்தலில் எல்லாருள்ளுஞ் சிறந்தவன் அவன் கையிலேயே அமுதகராயெனலும் பாததிரத்தோடு இந்நகரில் வந்து தருமரவனத்தே உறைகின்றான்” என்றான் அது கேட்ட அரசன் சந்திறபாவை முன்மீட நமக்குக்கூறியது உண்மையே யென்று மதித்து அததெய்வத்தை வந்திதது மந்திரிகளுடன் விரைந்து சென்று மணிமேகலையையடைந்து அவனை நோக்கி,

“செங்கோல கோடியோ செபகவம்.

அலததற் காலையாகிய தறிபேன் (க அ அ - ௬௧)

இனிச் செய்வது யாதென்று மயங்கிக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தபொழுது ஒரு பெரிய தெய்வம் எனக்கு முன்னேவந்து, ‘நீ வருந்தற்க; உனது நலவினையால் ஒரு மடநதை இங்கே தோன்றுவான்; அவளுடைய கையிலுள்ள தெய்வப் பாததிரத்திலிருந்து எடுக்க எடுக்கக் குறையாமல் மேன்மேலும்வளருகிற உணவால் இவ்வுலகமெல்லாம் உய்யும், அவளுடைய கருணையால் மேகமும் மழை மிகப்பொழியும், அவள் இந்நகரத்திற்கு வந்த பின்பு உண்டாகும்

விரேடங்குள பலவரம், சார்வறங்கூரினும நீர்வறங்கூராத்; அவள்வந்திருத்தறகாகக கோமுகி யென்னும் பொய்க்கையும் அதனையுடைய மணிபல்லவ மென்னுந் தீவும இங்குவந்தனவென்று சொல்லுமபடி, இந்நகர வீதியில் ஒரு பொய்க்கையையும் அதனைக்குழ ஒரு சோலை யையும் உண்பெண்ணுக ' என்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று. அத தெய்வம் போனபின்பு அது சுட்டினாயிட்டபடியே செய்துவைத்த இடம் இஃது" என்று சொல்லி அவ்விடத்தைக்காட்ட, மணிபல்லவ வம்போன்ற அச்சோலைபாயடைந்து அதனையும் பொய்க்கையையும் கண்டு மகிழ்ச்சியுற்ற மணிமேகலை, தனது பழம்பிறப்பை அறிவுறுத்திய புத்தபிடிக்கையை அச்சோலையில் இயற்றுவதெனத் தீவ திவகையையும் மணிமேகலை தெய்வத்தையும் வழிபடுதற்குரிய கோயிலையும் அவசே உண்டாகக் கிந்திய பூசையையும் திருவிழா வையும் அரங்கேற்றுகொண்டு செய்வதெனத் தான் வந்தித்தது துதித்து மேற்கூறிய புத்தபிடியையில் ஆருயிர்மருந்தெனும் அமுதசுரரிபை வைத்து உணனுதற்கு எல்லாவியாகளும் வருக வென்று அறைத்தனன், அறைக்கவே,

மொய்தத மூவறு பாடை மாக்களிற்

மன்னுயி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி (உ உ க - ஏ)

உண்ணுண்ண அவ்வுணவு மேனமேலும் பெருகிப்பசித்துன்பத நை அகற்றி விளங்கியது அப்புண்ணிய விசேடத்தால் எங்கும மறை பெய்தது; வளங்களை மிகுந்தன அப்படி நிகழுவகாலத்தில் அறவணவடிகள் அந்நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு மாதவியோடும் சுதமதி யோடும் அறச்சாலையை அடைந்தனா பின்பு மணிமேகலைவிரைந்து சென்று அன்புடன் வணங்கி அவரடிகளை விளக்கியுதனத்திலிருத்தி அறுகவை போனகம் அமுது செய்வித்து, “யான் செய்த புண்ணி யம் தப்பாது பளித்திடுக” என்று சொல்லி மீட்டும் வணங்கினள்.

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை

வணங்கிய மணிமேகலையை வாழ்த்திச் சொல்லும் அறவண வடிகள், “பிவிவளை பெற்ற குழந்தையைக் கம்பளச்செட்டி கடலிற் கெடுத்தது தெரிந்த அரகன் வருத்தமுற்று அக்குழந்தையைத் தேடியலைந்தமையாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இந்நிரவிழாச் செய்யப்பட்டது போயிற்று மணிமேகலாதெய்வம் அது தெரிந்து

நகரைக் கடல்கொள்ளுக என்று சபித்தது, இந்திரனும சபித்தான். அதனால் அந்நகரம் கடலால் விழுங்கப்பட்டது. அப்பால் உன் தாயாரும் யானுமாக உன்பொருட்டு இந்நகரம் அடைநதோம்” என்று கூறினா. கூறவே மணிமேகலை அவருடைய அடியிணையை வணங்கி, “மணிபல்லவத்திற் புத்தபிழையைக் காததுக்கொண்டிருக்கும் தீவதில்கையென்பவளும் இச்செய்தியைச் செப்பினள நான வேற்றுருக்கொண்டு சென்று வஞ்சி நகரமடைந்து ஆங்குள்ள பலசமயவாதிகள் கூறிய கொள்கைகள் யாவும் மனத்திற்குப் பொருந்தாமையால் அவற்றையும் முன்புகொண்டிருந்த வேற்று வடிவத்தையும் துறந்து இந்நகரமடைந்து துமமைச்சரணபுகேன தேவரீர் அடிச்சிக்கு உண்மைப்பொருளை உணராதியருள வேண்டும்” என்று பிரரத்திக, அவா பிரத்தியகம் அனுமான மெனனும் இரண்டு அளவைகளின் இலக்கணங்களையும் அவற்றின் போலிவகைகளையும் உண்மையறிவுண்டாவதற்குக் கருவியாக அவளுக்குக் கூறினா.

௩௦.—பவத்திரமறுகெனப்பாவைநோற்றகாதை

தானஞ்செய்தலை மேற்சொண்டு சீலத்தில முதன்மையாக நின்று பழம்பிறப்பின் உணர்ச்சியையடைந்த மணிமேகலை, அப்பால் புத்தம் சரணங்கச்சாமி தர்மம் சரணங்கச்சாமி ஸங்கம் சரணங்கச்சாமி என்பவற்றை மூன்று முறை சொல்லி முமமணிக்ரையும் மூன்றுமுறைவணங்கி அறவணவடிகளைச் சரணாகதியாக அடைந்தாள். அடையவே பௌத்தசருமத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கிய அவா, “இதனைக்கேட்பாயாக : உயிர்களெல்லாம் அறிவில்லாமல் இருந்த காலத்தில் தேவர்கள் பிரார்த்திக்கத் துடித்தலோ கத்தினின்றும் இவவுலகில் அவசரித்து அரசமரசத்தினடியிலே யிருந்து தத்துவத்தை ஆராய்ந்தறிந்து மாரணவென்று முக்குற்றங்களையும் அறுத்து விளங்கிய புத்ததேவன் அருளிச்செய்த இன்ப மயமாகிய கட்டுரையாகும் இது ; பண்டைக்காலத்தில் அவசரித்த அளவற்ற புத்தர்கள் சருணமிருந்து திருவாய்மலர்ந்தருளியும் இதுவே” என்று சொல்லிப் பேதைமை முதலிய பன்னிரு நிதானங்களின் தோற்றவொடுக்கங்களையும் பிறவற்றையும் முறையே விளங்க உபதேசித்து, “உன்மனத்திருள் நீங்குக” என்று கூறி ஞானதிபத்தை நன்கு காட்டினர். மணிமேகலை அவவுபதேச மொழிகளைக்கேட்டு ஸ்யந்திரிபறவுணர்ந்து பிறவிதனுன்பம் ஒழிவ தாகவென்று அந்நகரிலேயே நோற்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

உ
கணபதி துணை

மணிமேகலை

பதி க ம்

*[கதைபொதிபாட்டு]

இளங்குதிர ஞாயி றொளுந தோற்றத்து
விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாடடி
பொனறிகழ நெடுவரை யுசகித தோன்றித்
தெனறிசைப பெயராதளித தீவத தெய்வதம்
நு சரகைச சமபு தனகீழ ின்று
மாரில மடநதைக்கு வருந்தாயா கேட்டு
நெநதிற லரககறகு வெம்பகை நோற்ற

க ஞாயிறு - சூரியன் எள்ளும் - இகழும் , உவமவுருபுமாம்

க - உ “ பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற ” (மணி
கூ கசுநு)

க வரை - மேரு உச்சி - உச்சியில

ச இததீவம் - சமபுத்தீவு

நு சரகை - கிளை சமபு - நாவன்மாம்

எ வெம்பகைநோற்ற - வெவவியபகையாக நோற்ற

(பிரகீபேகம்) க ‘எனளுநதோன்றல்’ ச ‘தெனறிசைபெயராத’
நு ‘சாயகை’ எ ‘தோற்றச’

* இதுவும், இதுபோல இந்நூலின் ஓவ்வொருபகுதியின் தலைப்பில் இருதலைப பகர்த்துள் உள்ள வாக்கியங்களும் கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் மிகப் பழையதும் இந்நூற் பிரதீகா களைக்கு இன்றியமையாதிருந்ததுமாகிய மீதிலேப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதியிற் காணப்பட்டன இகனவும், பதித்தினிற்றுதியில், “ஆற்றை பாட்டினு ளறிய வைத்தனனென” எனறிருத்தலாலும் இந்நூற் பகுதிகளின், பெயர் பாட்டென்று வழங்கிவந்ததென்று தோன்றுகின்றது

† முதலிலுள்ள எண் காதையையும் பின்னுள்ளது அதனடியையும் குறிப்பன

சமபு வென்பாள சமபா பதியின
 செங்கதிர செலவன திருக்குலம் விளக்கும
 ௪௦ கஞ்ச வேடகையிற காரதமன வேண்ட
 அமர முனிவனகத்தியன றனது
 கரகங் கவிழத்த காவிரிப பாவை
 செங்குணக கொழுகிய சமபா பதியற
 பொங்குநீர்ப் பரப்பொடு பொருந்தித் தோன்ற
 ௬௫ ஆங்கனி திருந்த வருந்தவ முதியோள
 ஓங்குநீர்ப் பாவையை யுவந்தெதிர கொண்டாங்
 காணு விசம்பி னாகாய கங்கை
 வேணவாத தீர்த்த விளக்கே வாவென்ப
 பின்னிலை முனியாப் பெருந்தவன் கேடடங்
 ௨௦ கண்ணை கேளிவ வருந்தவ முதியோள
 நினனூல வணங்குந் தன்மையள வணங்கெனப்
 பாடலசால் சிறப்பிற பரத்த தோங்கிய

அ சமபாபதியின - சமபாபதியிடத்தே யிருந்தான , சமபாபதி
 யென்பது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் பழைய பெயர்

க செங்கதிரச்செலவன திருக்குலம் - சூரியகுலம்

௧௦ கஞ்சவேடகையின - நீருண்டாகும் விருப்பத்தைபுடைய , கம் -
 நீர் , கஞ்சம் - நீருமாம் , “ கஞ்சங் கலங்குவன ” (௪௭ சுயம் ௧௫)
 காரதமன - காரத்தனாகிய மன , காரத்தெனப்பது ஒரு சோழன் பெயர் ,
 “ கன்னி யேவலிற காரந் மன்னவன ” (மணி ௨௨ ௨௭)

௧௧ மு “ அமர முனிவனகத்தியன றனது ” (மணி ௨௨ ௬௫)

௧௨ கரகம் - குண்டுகை , “ நீரற வறியாக கரகத்து ” (புறநா ௧)
 காவிரிப்பாவை - காவிரியாகிய மங்கை , “ நீர்ப்பாவை ” (மணி பதிம, ௧௬)

௧௩ செங்குணககு - செவ்விய கிழக்கு , செமமை - நோமை

௧௪ ஆணு - நேயம் , “ ஆணுப் பைங்கிளி யாண்டுப் பறந்ததே ”
 (சீவக ௧௦௦௨) ஆகாயங்ககை பெயர்

௧௫ வேணவா - வேடகையாலாகிய அடர் , நோல் உயிர கு அக,
 பாரகக

௧௬ பின்னிலை முனியா - பின்நிறறலை வெந்த பெருந்தவன் - அகத்தியன்

௨௦ அனனை விளி , அனனையென்றது காவிரியை

௨௨ மு மணி ௧௫ 57 பரத்தது - பரதகண்டத்தில்

(15 - ம்) ௧௦ ‘ கஞ்சை ’ ௧௧ ‘ முனிவான் ’ ௧௨ ‘ கவிழ்ந்த ’ ௧௬
 ‘ ஒழுகிய சமபாபதி ’ ௧௭ ‘ ஆணூஉ ’ ௧௨ ‘ முனிவாய ’ ௨௦ ‘ முதியோ
 ளினி ’ ௨௧ ‘ தகைமையன் ’

கோடாச செங்கோற சோழாதங் குலக்கொடி
கோணிலை திரிநது கோடை நீடினும
உரு தானிலை திரியாத தண்டமிழ்ப் பாவை
தொழுதன னிறப்பவத தொனமு தாட்டி
கழுமிய வவகைபிற கவாற்கொண்டிருநது
தெய்வக ருருவுந திசைமுகக கருவும
செம்மலா முதியோன செயத வந்நாள்

உ௩ சோழாதங்குலக்கொடி - வேற்றுவேந்தரணுகாமையால் சோழா
கங் குலக்கொடியாயுள்ளாள் , இப்படியே வையைநதி, “ வையை யெனந்
பொய்யாக குலக்கொடி ” என்று கூறப்பட்டுள்ளது , கீலப் ௧௩ ௧௭0

உ௪ மணி ௩ ௩௪ - ஆம் அடிகுறிப்பைப் பாரகக

உ௫. பாவை - காவிரி

உ௬ தொழுதனநிற்ப - தொழுது நிற்ப

உ௭ கழுமிய - கலந்த கவான - துடையினமேல்

உ௮ - ௧ தெய்வகரு - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் மகாராஜி
லோகமுதலிய தெய்வலோகம் ஆறினுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வகண பிண
டங்கள் , தெய்வலோகம் ஆறாவன (௧) மகாராஜிகலோகம், (௨) திரியத
திரியசலோகம், (௩) யாமலோகம், (௪) துவதிதலோகம், (௫) நிருமாணரதி
லோகம், (௬) பரநிருதி வசவாததிலோகமென்பன , “ இருபுவகையி
பெரு வனப்பெய்திய தெய்வதக கணங்களும ” (மணி ௬ ௭௮ - ௯)
திசைமுகக்கரு - பரஹமகாயிகலோகம் முதலிய பரஹ்மலோகம் இருபதினு
முள்ள இருபது வகைப்பட்ட பரஹமகணப்பிண்டங்கள் , பரஹ்மலோகம்
இருபதாவன (௧) பரஹ்மகாயிகலோகம், (௨) பரஹம்பிரோகிகலோகம்,
(௩) மஹாபரஹ்மலோகம், (௪) பரீததபலோகம், (௫) அபிராமண
லோகம், (௬) ஆ ளஸ்வரலோகம், (௭) பரீததகபலோகம், (௮) அபிராமண
கபலோகம், (௯) சுபநிருஸநலோகம், (௧0) பிரகதபலலோகம், (௧௧) அஸமரு
யாஸததுலோகம், (௧௨) அபிரகலோகம், (௧௩) அதபலலோகம், (௧௪) ஸுதாச
லோகம், (௧௫) ஸுதாசிலோகம், (௧௬) அகநிஷ்டலோகம், (௧௭) ஆ ளாசானந
தியாயதனலோகம், (௧௮) விஞ்ஞானநதியாயதனலோகம், (௧௯) அகிஞ்சந
யாயதனலோகம், (௨0) நைவ ஸமஜஞாயதனலோகமென்பன இவற்றுள்,
பரஹ்மகாயிகலோகம் முதலியன பதினாறையும் உருப்ப பரஹ்மலோகமென
றும், ஆ ளாசானநதியாயதன லோகம் முதலிய நான்கையும் அருப்பபரஹ்
மலோகமென்றும் கூறுவர் , “ நாலவகை மரபி னருப்ப பிரமரு, நானூ
வகையி னுருப்ப பிரமரும ” (மணி ௬ ௧௭௯ ௭) மேற்கூறியவற்றை,
தெய்வலோகங்கள் ஆறும் ஸகாம் லோகங்களென்றும் கூறப்படும் இவை
பெளத்தநாஸிற் காணப்பட்டன செம்மலா முதியோன - மஹாபரஹ்மா அந்
நாள் - அந்நாளில்

(15 - ம்) உ௪ ‘ கோணிலைதிரிநது ’ உ௬ ‘ தொனமு தாட்டியைக ’

௩௦ என்பெயாப படுததவிவ விருமபெயா மூதூர்
 நினபெயாப படுததே னீவாழியவென
 இருபாற பெயரிய வருசெழு மூதூர்
 உருநாறு வேனவி யுரவோன் நனககுப
 பெருநிழா வறைந்ததும் பெருகிய தலவெனச
 ௩௧ சிதைந்த செஞ்சிற கித்திரா பதிதான
 யந்த மாலையான மாதவிக குரைத்தது
 மணிமேகலைதான மாமல கொடிய

௩௦ என்பெயாப படுத - என்பெயாப படுததென, என்றதென, சம
 பாபதி பென்னும் பெயா சம்புததீவத தெய்வத்திறகு இயலபாகவே உண
 டென்பது பெறப்பட்டது இதனை, “தகவிலை கொலவோ சம்பாபதி”
 (மணி ௬ ௧௩௮) என்று வருதலாலுணாக, சிலப்பதிகாரத்திலும் இந்நூலி
 லும் தெனமதுரையையும் அதன் அதிதேவதையையும் மதுராபதியென்று
 வழங்கியிருத்தல காரண சோழர்களின் பழைய இராசதானியாதலின, இந்
 நகரம் மூதூரென்பப்பட்டது இப்படியே இந்நூலிற் பலவிடத்தும் இந்நகரை
 மூதூரென்று வழங்குவா (௨ ௩௪, ௪௦, ௩ ௩௪, ௪ ௨௮, ௧௮ ௬௧,
 ௨௦ ௨௮, ௨௧ ௧௧௬), “ஆரங்கண்ணிச சோழன் மூதூர்” (பதிகம், ௧௨)
 எனவும், “வீங்குநீர் வேலி யுலகிற் கவனஞ்லத்தோ, டோங்குப பார
 தொழுகலான” (சிலப் ௧ ௧௧ - ௨) எனவும் வருதல காரண

௩௨ இருபாற பெயரிய - சம்பாபதி, காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்னும்
 இருவகைப் பெயரினையுடைய உருகெழு மூதூர் - பகைவாககு அச்சத்தைச்
 செய்தல் பொருந்திய பழைய ஊர், மு மணி ௪ ௩௬

௧ - ௩௨ விரிசடையாட்டி, தெய்வதம், சம்புலென்பான், சம்பாபதி
 யின்ன, அக்காலத்துக் காவிரிப்பாலை ஒழுகி அச்சம்பாபதியயலில் தோன்ற,
 ஆங்கிருந்த முதியோள் நீர்ப்பாலைவைய எதிரகொண்டு விளக்கே வாடுவென,
 அதனைப் பெருந்தவன கேட்டு வணங்கென, குலக்கொடி தண்டமிழ்ப்பாலை
 ஆம்முதியானைத் தொழுதுநிற்ப, அம்மூதாட்டி, அவளைக் கவானிற கொண
 டிருந்து, அநநாளில், என்பெயாப படுதத இம்மூதூரை நினபெயாப படுத
 தனை, நீவாழியவென்றலால் இருபாற் பெரியமூதூரென

௩௩ தூறுவேள்வியுரவோன் - சதமகன், இந்நிரன்

௩௪ அலாபெருகியதென, அலா - பலரநியர் கழத்தும் பழிமொழி

௩௫ சித்திராபதி - மாதவியின் நற்றய, “எறபயந்த, சித்திரா பதிக
 குஞ் செப்புநீ” (மணி ௨ ௭௦ - ௭௧) என்று மாதவி கூறுதலாலுணாக

௩௬ வயந்தமலை - மாதவியின் தோழி, “தன்மக டோழி, வயந்த
 மாலையை வருகெனக் கூஉய” (மணி. ௨. ௭ - ௮), இவளைக் கூனியென
 றும் வழங்குவா மாதவி - மணிமேகலையின்தாய, நாடகக் கணிகை

(௩ - ௩) ௩௭ ‘பெயாபடுததென’

அணிமலாப பூம்பொழி வகவயிற சென்றதும்
ஆங்கப் பூம்பொழி லரசிளங் குமரனைப்

ச௦ பாங்கிற கண்டவன் பளிக்ககறை புகுகதும்
பளிக்ககறை புகுக் பாவையைக் கண்டவன்
துளககுறு நெஞ்சிற றுயரொடும் போயபின்
மணிமே கலாதெய்வம் வந்தது தேரன நியதும்
மணிமே கலையைமணி பலவந்த துயத்ததும்

ச௫ உவவன மருங்கினவ வுரைசா நெயவந்தம்
சுதமதி தனனைத் துயிலெடுப் பியதூஉம்
அரங்கத் தீவகத் தாபிழை நல்லாள்
தானறுழி லுணர்நது தனித்தது நுழந்தது
உழந்தோ வாங்கிணை ரொளிமணிப் பீடிகை

௫௦ பழமயிற் ப் பெல்லாம பாணமை ி னுணர்நது

௩௮ பொழில் - உபவனம் அகவயின் - உள்ளிடத்தே

௩௯ பொழில் - பொழிலில் அரசிளங்குமரனை - உதயகுமரனை

ச௦ பளிக்கறை - பளிங்காலாகிய அறை சக பாவை - மணி
மேகலை

ச௨ துளககுறுநெஞ்சு - நீல கலங்குதலுற்ற நெஞ்சு, “கடிமார
துளங்கிய காவும்” (புறநா ௨௩)

ச௩ மணிமேகலா தெய்வம் - அரகரா வாதைபண்ணுதபடி இநதிரன்
வவலாலே சில தீவுகளைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருத்தலையுடையது, கோவல்
ஹுடைய குலத்தெய்வம்

ச௪ மணிபல்லவம் - ஒரு சிறுதீவு, சிறுதீவை அநதாததீவென்று
வழங்குவர்

ச௫ உவவனம் - உண்டாக்கப்பட்ட வனம், உபவனமென்றும் வட
மொழிச் சிறைவு, இதனை ஆராமமென்றும் வழங்குவர் உரைசால் - புக
முறைந்த.

ச௬ சுதமதி - மாதவியின் தோழியாகிய ஒரு பாபப்பனி துயில்
எடுப்பியதூஉம் - துயில் எழுப்பியதும், “உரவுநீர்ப் பரப்பி னூரதுயி
லெடுப்பி” (சிலப் ச ௭௯)

ச௭ நல்லாள் - மணிமேகலை

ச௮ தனித்தது நுழந்ததும் - ஒப்பற்ற துயரால் வருந்தியதும், “அருந
து நுழக்குநின் றிருந்திழை யாரிவை” (புறநா ௧௪௬)

ச௯ ஒளிமணிப்பீடிகை - செவ்வொளியையுடைய மாணிக்கத்தா
லாகிய புத்தனுடைய பாத்தீடிகையால்

(15-16) சக ‘பாவை கண்டவன்’ ச௨. ‘பெயர்ந்தபின்’ ச௪ ‘மணிப்
பல்லவம்’ ச௬. ‘துயிலெழுப்பியதூஉம்’ ச௮ ‘தானறுயிலெழுந்து’
ச௯ ‘உழந்தோணமுனனா’

உணர்ந்தோண் முன்ன ருயாதெய்வந் தோன்றி
மனங்கல லொழிகென மந்திரங் கொடுத்ததும்
தீப திலகை செவ்வனந் தோன்றி
மாபெரும் பாததிர மடக்கொடிக் களித்ததும்
நீநு பாததிரம் பெற்ற பைந்தொடி தாயரோ
படியாபபுறு மாதவத தறவணாத தொழுததும்
அறவண வடிக ளாபுத திரன்றிறம்
நறுமலாக் கோதைக்கு நன்கன முரைத்ததும்
அங்கைப் பாததிர மாபுத திரன் பற
௬௦ சிந்தா தேவி கொடுத்த வண்ணமும்

௬௧ உயாதெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

௬௨ கவல - கவலுதல , முதனிலைத் தொழிற்பெயர் மந்திரம் -
வேற்றுரு அடைவிப்பதும், அந்தரத்தில திரியச்செய்வதும், பசியை ஒழிப்பதும்
பசுமாகிய மூன்று மந்திரங்கள் கொடுத்ததும் - உபதேசித்ததும்

௬௩ தீபதிலகை - மணிபல்லவத்திலுள்ள புத்தனுடைய பாததீப
கையை இந்திரனேவலாற காவலபூண்டு ஒழுப்பவன் , தீவுக்கு அலங்கார
மாக உள்ளவனென்பது பொருள் செவ்வனம் செவலிதாக , “ தீவதிலகை
செவ்வன முரைக்கும் ” (மணி ௧௧ ௨௦) எனவும், “ சிறந்தாராகலவது
செவ்வனஞ் சரவாது (மணி ௧௧ ௧௨௧) எனவும் இம்மொழி இப்பொரு
ளில் வழங்கிவருதல காண்க

௬௪ மாபெரும்பாததிரம் - அமுதசுரபியெனனும் பெயருள்ள பிச
சைப் பாததிரத்தை மடக்கொடிகு - மணிமேகலைக்கு

௬௫ தாயரொடு - மாதவி சுமதியெனனும் இருவரோடு , “ ஆங்கத்
தாயரோ டறவணாத் தோநது ” (பதிகம், ௮௬), “ பொற்றொடி தாயரு
மப்பதிப் படாநதனா ” (௨௮ ௧௫௪), “ நகாகடல கொள்ளரின ருயரும்
யானு ” (௨௬ ௩௫) என இவ்விருவரையும் மணிமேகலையின் தாயரென
இந்நூலுள்ளே வழங்கிவருதல காண்க

௬௬. யாப்பு - கட்டி அறவணா - புத்த சங்கத்தினரான ஒரு முகிய
முனிவா

௬௭ ஆபுத்திரன் - ஓரநதணன் , தன்னைப்பெற்றவுடன் தாய நீங்கி
வீட, ஏழுநாளவரையில் ஒரு பசுவாற பாஷாடமிக் காககப்பட்டமையின்,
இவன் இப்பெயர்பெற்றான் திறம் - வரலாறு

௬௮ சிந்தாதேவி - ஸரஸ்வதீதேவி , யாவருக்கும் சிந்தையிற் றேன
றிய சொற்பொருளுணராததுபவனென்பது பொருள், இந்நூலுள்ளே, “ நாமி
சைப் பாவாய ” (௧௪ ௧௮), “ செழுநகலைப்பாவாய ” (௨௫ - ௧௬௬)

(15 - ம்) ௬௨ ‘ ஒழியென ’ ௬௩ ‘ தீவதிலகை ’ ௬௪. ‘ அறவணரடிக
கள் ’ ௬௮ ‘ நறுமணக்கோதைக்கு ’ ௬௯ ‘ ஆங்கப்பாததிரம் ’

மறறப பாததிர் மடக்கொடி யேந்திப்
 பிச்சைக் கவலூர்ப் பெருந்தெரு வடைந்ததும்
 பிச்சை யேற்ற பெயலினை கடிஞையிற்
 பத்தினிப் பெண்டிர் பாததூ ணீத்ததும்
 கூடு ராரிகை நல்லாள் காயசண டிகைவாழிற்
 றுனைத் தீக்கெடுத்த மடபல மடைந்ததும்
 அம்பல மடைந்தன ளாயிழை பென்றே
 கொங்கலா நறுந்தாரக் கோமான் சென்றதும்
 அம்பல மடைந்த வரசினங் குமரன்முன்
 எஃ வஞ்ச விஞ்சையன் மாள்வடி வாந்
 மறஞ்செய வேலோன் வானசிறைக் கோட்டம்
 அறஞ்செய கோட்ட மாகிய வண்ணமும
 காயசண டிகையென விஞ்சைக் காஞ்சனன்

“உணாவிற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணாதது, மணிநிக முவிரொளி
 மடநதை” (௨௫ ௧௪௮) என வழங்குதலால் இஃது உணரப்படும்

கூக மடக்கொடி - மணிமேகலை

கூஉ பிச்சைக்கு - பிணைக்கு அவலூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கூங் கடிஞை - பிச்சைப்பாததிர்ம, “தோமறு கடிஞையும்” (சிலப்
 ௧௦ ௬௮)

கூச பத்தினிப்பெண்டிர் - ஆதிரை பாததூண் - புகுத்துண்ணும
 உணவு

கூடு காயசணடிகை - ஒரு வித்தியாதர மகள்

கூக ஆனைத்தீ - எதனாலும் தணியாத பெருமப்சியைச் செய்வதொரு
 வியாதி, இதனைப் பழமக வியாதிபென்பார் ஸ்ரீ புராணமுடையார், இத்
 னியலபை, சீவக ௪௦௦, ௪௦௩ - ஆம் பாடல்களாலுணரக் அம்பலம் -
 உலகவற்றி

கூ௮ கோமகன் - உதயகுமரன்

எஃ விஞ்சையன் மகளவடிவு - காஞ்சன்னென்னும் வித்தியாதர
 னுடைய மனைவியாகிய காயசணடிகையினது உருவம், மகள் - மனைவி,
 இந்நூலுள்ளே, “நினக்கிவன மகனாகத் தோன்றிய தூஉ, மனக்கினியாற்குநீ
 மகளாய் தூஉம்” (௨௧ ௨௩ - ௩௦) எனபுழி மகளென்பது இப்பொருள் தாத்
 னுணரக்

௭௧ வேலோன் - சோழன் சிறைக்கோட்டம் - சிறைச்சாலையை.

(௩ - ௩) கூக ‘பெருந்தகைக்கடிஞை’ எஃ ‘மகள் வடிவாய்தூஉம்’
 ௭௩ ‘காஞ்சயன்’

ஆயிழை தனனை யாலா தணுகலும்
 எடு வஞ்ச விஞ்சையன மன்னவன சிறுவனை
 மைந்துடை வாளிற நப்பிய வண்ணமும
 ஐயரி புணக ணவனையா பொருஅவ
 தெயவக கிளவியிற நெளிந்த வண்ணமும
 அறைகழல வேந்த னாயிழை தனனைச்
 அஃ சிறைசெய மெனறதுஞ் சிறைவீடு செயததும்
 நறுமலாக கோதைக்கு நல்லற முறைததாவ
 காயவனை யாபுக திரை டடைந்ததும்
 ஆங்கவன நன்னோ டணியிழை போகி
 ஓங்கிய மணிபல ஸ்தத்திடை புறறதும்
 அஃ உறறவ வாரகை நாயாதவன வடிவாயப
 பொறபொடி வஞ்சியிற பொருந்திய வண்ணமும

எச அணுகலும் - நெருங்குதலும்
 எசு மைந்து - வலி தப்பிய - வெட்டிய, “வாளிற நப்பிய வல
 வினை யனதே” (மணி ௨௧ ௬௦)
 எஅ தெயவககிளவி - கந்திறபாவையாகிய தெயவத்தின மொழி
 எசு வேந்தன - மாவண்கிளவி
 அஃ வீடு - விடுதல்
 அக நறுமலாக கோதைக்கு - இராசமாதேவிக்கு நல்லறம் - பௌத்த
 சருமம், இகனை அருளறமென்றது கூறுவா
 அஉ ஆபுத்திரன் நாம - சாவகநாடு
 அக ஆங்கவன நன்னோடு - ஆபுத்திரனோடு
 அச புத்தனுடைய பாதபீடிகையினையுடையதாதவின, ‘ஓங்கிய
 மணிபலவலம்’ என்றா

அஃ உயாதவனவடிவாய - மணிமேகலை உயாந்த முனிவன வடிவங்
 கொண்டு, “மையறு சிறப்பிற நெய்வந் தந்த, மந்திர மோதியோரா மாகவன
 வடிவாய” (௨௬ ௭௦ - ௭௧) என்று பின் வருதல் காண்க

அசு வஞ்சி - சேரனுடைய இராசதானி

(15 - 16) எஎ - அஉ ‘நெடுநிலைக நந்தி னின்ற பாவை, வருவ
 துரைத்து மயக்கொழி யென்றது, மகனறயா பொருஅ மன்னவன மாத
 ரைச் சினங்கொண டாங்கோ சிறையிடை யிட்டதும், சிறைவீடு செயத
 விராசமா தேவி, பொறைகொண டிரப்பச லிலங் கொடுத்ததும், தாழ்கழல
 வேந்தன் சாவக மன்னனாக காயிழை தனனை யந்நறிய வண்ணமும’
 அக ‘நறுமலாககோதை நல்லறம்’ அசு ‘பொறகொடிமுதூர்’, ‘பொற
 ரெடி வஞ்சி’

நவையறு நன்பொரு ஞ்ரைமி னேவெனச்

சமயக கணக்கர் தநதிறங் கேட்டதும்

ஆங்கத தாயரோ டறவணாத தோரது

கூ0 பூங்கொடி கச்சி மாநகா புக்கதும்

புககவள கொண்ட பொய்புருக் களைநது

மற்றவா பாதம் வணங்கிய வண்ணமும்

தவததிறம் பூண்டு தருமங் கேட்டுப்

பவததிற மறுகெனப் பாவை நோற்றதும்

கூ1 இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்பு

வளங்கெழு கூல வாணிகன சாததன

மாவண டமிழததிற மணிமே கலைதூற

அஎ நவையறு - குற்றமற்ற நன்பொருள் - நல்லதத்துவங்களை

அஅ. சமயகணக்கா - சமயவாதியா, “ சமயக கணக்கா மதிவழி கூறுது”, “ மாறுகொண்டறையு மதிநூற கடல்களா, சமயக கணக்கா தநதிறங் கடநது ” (கல் ௧௭, கூ0)

அக ஆங்கு - வஞ்சிநகரத்தில் கூ0 கச்சி - காஞ்சிநகரம்

கக பொய்யுரு - முனைங்கொண்ட முனிவன வழவு

கஉ அவா - அறவணவழிகளது கூக தருமம் - பெளத்த தருமம்

கஊ இளங்கோவேந்தன் - சிலப்பதிகார நூலாசிரியராகிய இளங் கோவடிகள் அருளிக் கேட்பு - அருள்புரிநது கேட்பு, கேட்டருள் வென விருதிபிரிததுக கூட்டினும் அமையும்

கக கூலவாணிகன சாததன - கூலவாணிகளுள் சாததன, கூலம் எணவகைதது நெல்லு, புல்லு, வாகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகியென, பதினெண் வகைததெனபா கூததநூலா; “ பதினெண் கூலமு முழுவாககு மிகு ” (மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல்)

க௭ தமிழ்த்திறம் - தமிழிலக்கணத்தின் பாருபாட்டால் மணி மேகலை துறவு - மணிமேகலைதுறவெனனும் பெயருள்ள இநதூலை, இந தூலுக்கு மணிமேகலைதுறவெனனும் பெயருணமை நீலகேசியுரை முத லியவற்றிற் காணப்படும், ஆயினும் மணிமேகலையெனனும் பெயா இரு வகை வழக்கிலும் மிகுதியாக வழங்குதலற்றி, அப்பெயரே ஈண்டு எடுத தாளப்பட்டது இனி, மணிமேகலை துறவெனபதனை துறபெயராகக் கொள்ளாமல் மணிமேகலை யெனப்பவருடைய துறவென்று கொள்ளினும் பொருந்தும்.

(15 - மீ.) அக. ‘தொழுது’ கூ0. ‘காஞ்சிமாநகா’ கூஉ ‘மற்றவன்’ க௭, ‘வண்டமிழததின் மணிமேகலை திறம்’

வாறைம் பாட்டினு ளறியவைத தன்னென்.

*பதிகம் முற்றிற்று

க + அரியேயு ன்னுயாதத வாதிபான வண்டின்
புரியேறும் பொதி நிழற்கீழ்ப - பொரியோன
அடித்தா மனாமலரை யனபோடுஞ் சென்று
பிடித்தாரா பிறவாரா பெயாநது

உ பதிகமுன்று பூம்பொய்காப் பூம்புராரா மாதங்கிசு
வாயத்த மணிமேகலை துறவைச - சாததன்
மணிமேகலை

கூ + ஆறைமபாட்டினுள் - முபாத்து பாட்டினுள் அறிய - தமிழ்
மகதசார அறியுமட்டி என்னென்னவும் அசைச சொல்லால் ஆசிரியப்பா
முடிதல் சிறப்புடைத்தென்பது, “ஞகார முதல” (நோல் செய் சூ
உசா) என்பதற்கு, ‘ஞன்னமனியாலவழி வென்னும் பதினொரு புள்ளி
யீற்றினுள் ஒன்றனை இறுதியாகச் செய்யுளு செய்யுள் பொருட்டொடாக
வும் சொற்றொடாகவும் செய்வது இப்பெனப்படிம எ - று, இப்பென
பெனறதனானே பொருளும் இப்பநது சொல்லும் இப்பநதுவருமென
பது கருத்து நீக்கலைச் சாக்கனார்த் செய்யப்பட்டு மணிமேகலையும்
கொங்கலேனாற செய்யப்பட்டு தொடர்நிலை செய்யுளும் போலவன்,
அவை என்கா ஈற்றான இறநன்’ எனப் போசிரியரும், ‘ஞ ள என்
னும் பதினொரு புள்ளியுள் ஒன்றனை யீராகக் கொண்டு செய்யுளைப்பொருட்
தொடாகச் செய்வது இப்பெனப்படிம எ - று, இப்பெனறதனானே
பொருளியைதல பெற்றும் பிரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந்த தோல
உயிரீற்றவாயேவரும் என்காவீற்றான இறநப் பொருள் தொடர்நதன்
மணிமேகலையும் உதயணன் கதையும்’ என நீச்சினுக்கினியரும் எழுதி
யவை இங்கே அறிதற்பாலன

நஉ - கூஅ மூதார விழாவறைநதது முதற் பாவைநோற்றது ஈராக
வுள்ள மணிமேகலை துறவை இளங்கோவேந்தன் கேட்பத கூடவாணிகள்
சாததன் ஆறைமபாட்டினுள் அறிய வைத்தனென்க

எல்லாவடியும் நோடியாய வாது முடிதலின், இப்பாட்டு நிலமண
டில் ஆசிரியப்பா

* (13 - 14) ‘பாயிரமுற்றம்’

+ இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், இந்த வண்ணமாக மிக்லைப்பட்டி
அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயார்கள் வீட்டுப் பிரதியில் மட்டும் இருந்தன

மணிமேகலை

முதலாவது

விழாவிறகாத

[முதலாவது விழாவிறந்தபாட்டு]

உலகந் திரியா வோங்குயா விழுச்சோப
பலாபுகழ் மூதூர்ப பண்புமேட படிஇய
ஓங்குயா மலயத தருந்தவ னுரைப்பத
தூங்கெயி லெறிந்த தொடித்தோட செமியின்

க - ஈ உலகம் - நனமக்களுடைய ஒழுக்கம் திரியா - வேறு படாத
ஓங்குயா விழுச்சோ - மிகவுமுயாந்த சீரியபுகழ் திரியாமூதூர, சீரினையுடைய
மூதூரெனக், “உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயா விழுச்சே, ரீலவாய”
(முந்நு கஉச - டு) பலா புகழ் மூதூர - பல தேசத்தாரும கொண்டாடும்
பழமையாகிய நகரம், எனறது காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை, பலரும் புகழ்
தலை, “பூம்புகாரா போற்றுதும் பூம்புகாரா போற்றுதும்” (சிலப் க க0),
“வாழியரோ புகழா லமைந்த புகார” (சிலப், புகாராகாண்டத்தி
னிற்றுதிச செய்யுள்) எனபவற்றாலும் பிறவற்றாலும் உணாக, பலா - பல
சமயத்தாருமாம் மூதூர்ப பண்பு மேம்படஇய - மூதூரின தன்மைகள் மிகும்
பொருட்டு மலயம் - பொதியினமலை அருந்தவன் - அகத்தியன் மேம்ப
டஇய உரைப்பவெனக்

ச. தூங்கு எயில செமியன் - தேவாகடகுப் பகைவராகிய
அசுரர்களுடைய, ஆகாயத்திலே அசைகின்ற மதிலகளை அழிந்த வீர
வீரையை யணிந்த தோளையுடைய சோழன், இவன் சோழருள் ஒருவன்,
இவன் தூங்கெயிலழித்ததனை, “ஒனாருடரு துன்னருங் கடுந்திற,
தூங்கெயி லெறிந்தநின் னூங்கனோ” (புறநா ஈக), “தூங்கெயின்
மூன்றெறிந்த சோழன்கா ணமமான, சோழன் புகாரநகரம் பாடேலோ
ராமமான” (சிலப் உகூ ‘வீங்குநீர்’ என்னும் செய்யுள்), “வீங்குதோட
செமியன் சீற்றம் விறலவிசம்பிற், தூங்கு மெயிலுந் தொலைத்தலால”
(பழ சகூ) எனபவற்றாலுணாக

(15 - 16) உ ‘மேம்படுதல்’, ‘மேம்படியா’ ஈ ‘ஆங்குயா மலயத
தருந்தவ னுரைப்ப’

டு விண்ணவா தலைவனை வணங்கமுன னின்று

மணணகத தென்றன் வான்பதி தன்னுள்

மேலோர் விழைய விழாக்கோ னெடுத்த

நாலேழ நாளினு நன்கினி துறைகென

அமர தலைவ னாகது நோந்தது

சடு கவராக கௌவியோர் கடவா ராகலின

மெய்ததிறம் வழக்கு நனபொருள விடெனும்

இத்திறம் தத்த மியல்பினிற சாடும்

சாயக கணக்கருந தந்துறை பொருள

அமயக கணக்கரு மகலா ராகம்

டு விண்ணவா தலைவனை - இநதிரனை

ரு - டி அருந்தவன உரைபாச செம்பியன வணங்கி யெனக், உரைபா எழிற்கெவனவும் இயையம்

சு 'மணணகதது' எனபதுமுதல் சோமுன வாததை வான்பதி தன்னுள் - நனருகிய காவிரிப்பூம் டடினத்தில

எ விழாக்கோர் எடுத்த - விழாவெடுத்தலை மேற்கொண்ட

அ நாலேழநாளினும் - இருபத்தெக்டி நாளிலும், 'நாலேழ நாளினும்' எனபா மேலும், ௪ கள்

டு - அ முன்னின்ற உறைகென, உறைகென - உறைகெவனும் சோமுன வேண்ட

சு நோந்தது - இநதிரன் உடனப்பட்டது, இது பெயர், விழாவை யென்றபடி

கடு கடவார் - பிழையார்

கக மெய்ததிறம் - பெயர்மையுணராததுவனவாகிய நூலவகைகள், வழக்கு - உலகியல், நனபொருள் - தத்துவம், வீடு - முதலி, "மெய்ததிறம் வழக்கென விளங்குகின்ற, வெத்திறத்தினும்" (௨௭ கடுசு - எ) எனபாமேலும் இப்படியே, "அருமறை விதியு முலகிபல் வழக்கும், கருத்துறை பொருளும் விதிபாட நினைந்து" (௬௬) என்றார் கல்லிடத்தும்

கஉ இத்திறம் - இவ்வகைகளை

கரு தம் துறைபொகிய - தம்முடைய வழியிற் கைதோந்த

கச அமயக கணக்கரும் - காலங்களை எண்ணிச் சொல்வோராகிய சோதிடரும், கணக்கென்பது கணக்கென்னும் வடமொழிச் சிதைவு அகலாராகி - இநகரை விட்டி நீங்காராகி

(15 - ம்) கக 'திறமவிளக்கும்' கச 'கவையக கணக்கருவ கல்லென பேராச'

௧௫ கரந்துரு வெய்திய கடவு ளானரும

பாந்தொருங் கீண்டிய பாடை மாககளும்

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும

வந்தொருங்கு குழீஇ வானபதி தனனுட

கொடிதேர்த தாணைக் சொற்றவன் துயரம்

௨௦ விடுதத பூதம் விழாக்கோண மறப்பின

௧௫ கரந்துரு எய்திய கடவுள்ளானரும - மக்கள் கணசள் காண்பு பொருவென்று தமது மிக்க ஒளியையுடைய தெய்வ யாக்கையை மறைத்து அக்கண்கள் பொறுத்குமளவினவாகிய உருவங்களை நிருமித்துக்கொண்ட தேவரும் இதனை, “அந்தர்த துள்ளோ ரறியா மரபின், வந்து காண்குறாம வானவன விழவும்” (சிலப் ௬ எ௨ - ௧), “அவளுக்குப், புவந்த வுண்கண் பொறுக்கென்று மேவித்தன, மூவா விளநலவ காட்டி” (சிலப் ௬ ௩௩ - ௩) என வருவனவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணராக

௧௬ ஒருங்கு ஈண்டிய - ஒன்றுபட்டதிரண்ட பாடை மாககள் - மொழி வேறுபட்ட மாககள், இவர்கள், மாககலந்தருளு செல்வப் பொருட்டால் வந்த பாடேசிகள், இவரை, “புலம்பெயா மாககள்” (சிலப் ௫: ௧௧), “மொழிபெயா தேதத்தார” (சிலப் ௬ ௧௪௩) எனவும் கூறுவர்

௧௭ ஐம்பெருங்குழம் - அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தந்தை, சாரணரென்னுயிவர்கள், எண்பேராயம் - கரணத்தியலவா முதலியோர், இவ்விவரத்தை, “அமைச்சர் புரோகிதர் சேனா பதியர், தவாக தொழிறறுதுவா சாரண ரென்றிவா, பாத்தியிபாக கைம்பெருங் குழுவென்பபடுமே”, “கரணத்தியலவா கரும் விசிகள், கனகச சுற்றங் கடை காப்பாளர், நகர மாந்தர் நளிபடைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவா, இனைய ரெண்பே ராய மென்ப” (கீராகரம்) என்பனவற்றாலுணராக, “ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும” (சிலப் ௩ ௧௩௭, பெருங் ௨ ௩ ௪)

௧௮ ஒருங்கு குழீஇ - ஒன்றுபட்டகூட்டி ‘வானபதிதனனுள்’ என்றது முதலியன சமயக்கணக்கார முதலியோர் வாரத்தை

௧௯ கொற்றவன் - முசுருந்தன் துயரம் - அவனுடைய சனனும் மனமும் இருளும் வண்ணம் அகரா விட்ட தாடசாத்திரத்தால் அவனுக்குளதாகிய தன்மம் துயரம் - துயரத்தை

௨௦ விடுதத பூதம் - முசுருந்தனுக்கு ஒரு மந்திர முபதேசித்து அவ விருளைப் போக்கிய, படடினப்பாக்கம் மருவூரப்பாக்கம் இரண்டற்கும் இடையேயுள்ள நாளளவாடி யிடத்துப் பூதம், “வெற்றிவேன மன்னற்குற்றதை யொழிக்கென ..பிடிதை” (சிலப் ௩ ௬௫ - ௭), “கடுவீசையவுணா இடனுங் காண்கும” (சிலப் ௬ ௭ - ௧௩) என்பவற்றாலும் அவற்றின் உரையாலும் உணராக விழாக்கோண - விழாவெடுத்தல்

(15 - ம்) ௧௫ ‘கரந்துருவெய்திய’ ௧௮ ‘குழீஇய’ ௧௯ ‘துயற்ற’, ‘துப்பிற’ ௨௦ மறைப்பின்

மடித்த செவ்வாய் வலலையி நிலங்க
இடிகுரன் முழக்கத் திடுமபை செய்திடும்
தொடுத்த பாசத்துத் தொலபதி நாகரைப்
புடைத்துணும் பூதமுட பொருந்தா தாயிடு
உரு மாயிரு ஞாலத் தரசுதலை யீண்டும
ஆயிரங் கண்ணேனை விழாக்கால கொள்கென
வரசிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம்
கச்சை யாணைப் பிடாததலை யேற்றி
ஏற்றரி போர்த்த விடியுறு முழக்கிற்

உக வலலையிறு - வலிய பல

உஉ முழக்கத்து - முழக்கத்தோடு இடுமபை - துன்பம்

உ௦ - உஉ மறப்பின, பூதம் இடுமபை செய்திடு மென்க

உ௩ - ச தொடுத்த - கடடிய நாகா - தம்மைப் பிறா நம்புவதற்
குத் தவவேடத்தில் மறைந்துநின்ற அத்தவத்திற கிழக்கானவற்றின்கண்
ஒழுமும் பொயவேடத்தார முதலிய அறுவகையோர் புடைத்து -
அறைந்து. பூதம் - மேற்கூறிய பொய வேடத்தார முதலிய அறுவரைத்
தன பாசங் கடடிவர அவரை அறைந்துணும சதுக்கப்பூதம், இதனை,
“மாதிய ரெவ்வமொடு மனையகம் புகாஅள சேயிழை யரற்றலும்”
(மணி ௨௨ சக - ஐசு), “தவமறைத் தொழுகுந தன்மையி லாளா, அவ
மறைத் தொழுகு மலவைப் பெண்டிர், அறைபோ கமைச்சா பிறாமனை நயப்
போ, பொயக்கரி யாளா புறங்கூற றுளரென, கைக்கொள பாசத்துக்
கைப்படு வோரென்க, காத நான்கும் கடுங்குர லெடுப்பிப், பூதம் புடைத்
துணும் பூத சதுக்கமும”, “பத்தினி யொருத்தி உயிரமுன்புடை
ப்ப” (கீலப் ௩ கஉஅ - ஈசு, கடு. எசு - அசு) எனப்பவற்றலுணாக

உ௬ மாயிருஞாலம் - மிகப் பெரிய பூமி. ஈண்டும - கூடும

உ௭. ஆயிரங்கண்ணேனை - இந்நிரன் காலகொள்கென - தொடங்
குதவென்று சொல்ல, “காலகோள் விழவின கடைநிலை சாற்றி” (கீலப்
௩. கசச)

உ௮ வச்சிரககோட்டம் - வச்சிராயுதம் நிற்குங்கோயில், கீலப்
ச கஉ மணங் கொழுமுரசம் - விழாமரசு

உஅ கச்சை - கீழவயிற்றிற் கடடும கச்சை பிடர்த்தலை - பிடரிடம்

உ௪ - அ மு “வச்சிரக கோட்டத்து மணங்கெழு முரசம், கச்சை
யாணைப்பிடாததலை யேற்றி” (கீலப் ௩. கசக-உ)

உ௬ - ஈக ஏற்றரிபோர்த்தமுரசு - வென்ற ஏற்றினது உரியைப்
போர்த்தின முரசு, இக்கருத்தினைப் பின் வருவனவற்றலுணாக “நலவேற
றுரிவை தைஇய முரசம்” (அகநா ஈகச), “ஏறிண்ணென் மடுத்த,
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த, .. முரசம்” (புறநா உஅஅ),

(15 - மீ) உக ‘வலலையிறுமப’ உ௪ ‘மன்கெழு’, ‘மணமுழா
வாங்க’ உ௬. ‘இடியருமுழக்கின’

௩௦ கூற்றுக்கண் விளிக்குங் குருதி வேட்கை
முரசுகடி பிசுஉ முதுக்குடி பிறந்தோன்
திருவிழை மூதூர் வாழ்வென நெகதி
வானமும மாரி பொழிக மன்னவன்
கோணிலை திரியாக கோலோ னுதுக
௩௫ தீவகர சாந்தி செயதரு நன்னா

“எற்றுரி முரசு நாண் வெறிதிரை” (கீவக உகசஉ), “சாற்றிடக் கொண்ட
வெற்றுரி முரசம்” (பெருங். க ௩௮ ௧௦௦), “எற்றுரி முரசினிறைவரை
மூதூராகு” (பெருங். க ௪௩ ௧௪௫) இடியுறு முழக்கின் முரசு-இடியினது
முழக்கம்போலும் முழக்கினையுடைய முரசு உறு உவமவுருபு, “தோன்ற
றொதெய்வந் துணையாயத்தாயா தீர்த்தவாறும்” (கீவக ௧௦) கூற்றுக்கண்
விளிக்கும் முரசு-கூற்றை அழைக்க முரசு, கண் அசைநிலையுமாம், “மீனக
ணற்றதன சுணையே” (புறநா ௧௦௬) குருதிவேட்கை முரசு - குருதிப் பலி
கொள்ளும் விருப்பத்தையுடைய முரசு, “குருதி வேட்கை யுருகெழு
முரசம்” (புறநா. ௧௦௦) கடிப்பு - முரசுக்குங் குறுந்தடி இகஉம - அறை
யும், புறநா ௧௫௮

௩௨ திருவிழை மூதூர் (மணி ௩ ௩௪) வாழ்க்கென்று - வாழ்க
வென்று

௩௩ ‘வானமுமமாரி’ முதலியான முரசுநாமவோன கூற்று
வாமை - மேகம் மாரி - மழை

௩௪ கோளநிலை திரியாக கோலேன ஆகுத - கோள்கள் நிற்கும்
நிலை குலையாமையுக்கு சாரணமாகிய செங்கோலையுடையோனாகுத,
“கோளநிலை திரிந்திடிற் கோளநிலை திரியும்” (எ ௮) என இந்நூலுள்ளும்,
“கோளநிலை திரிந்து அரசுகோல கோம னென்றான்” (உருந்)
எனக் கீவகசீந்தாமனியுள்ளும் வருதல் காண்க

௩௫ தீவகச்சாந்தி - தீபச்சாந்தி; என்றது இந்நிரலிழாவை, சம
புத்தீவக காவற்றெய்வம், முற்காலத்து இத்தீவிலுள்ளதாகக் அசுரரால்
வரும் தீவகைப் பரிகரித்தறப்பொருட்டு இந்நிரலுக்குச் செயதமையால்
இவ்விழா இப்பெயர் பெற்றது, “நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட
காவற நெய்வதந் தேவாகோற கெடுத்த, தீவகச்சாந்தி” (மணி ௨ க -
௩), இனி, நகரத்திற்கு உள்ளவாகுந் தீங்குகளைப் பரிகரித்தற பொருட்
பிசு செய்யப்படும் இவ்விழா, தீவிற்குச் செய்வதனோடொககு மெனபது
பற்றித் தீவகச்சாந்தி யெனப்பட்டதெனினுமமையும், இவ்விழாபலத்தை,
“உலகவறவி” (எ ௩௩, ௧௭. ௭௮, ௮௬) என இந்நூலுள்ளும், இவ்விழா
வாயிலை, “உலகவிடைகழி” (௧௦ ௨௭) எனச் சிலப்பதிகாரத்துள்ளும்,
இவ்விழாரசனை, “உலகமன்னவன்” (௩ ௪௬) என இந்நூலுள்ளும் கூறி
யிருத்தல் காண்க

(15 - ம்) ௩௬ ‘கடிபட்டேம்’ ௩௩. ‘வானமும மாரியும்’ ௩௫ ‘தீப
ச்சாந்தி’, ‘தீவகச்சாந்தி’

ஆயிரங் கண்ணோன் றன்னோ டாங்குள
நாலவேறு தேவரு நலத்தகு சிறப்பிற
பாலவேறு தேவரு மிப்பதிப படாநது
மன்னன் கரிகால வளவனீங் கியநாள

ச௦ இநநகா போலவதோ ரியலபின தாகிப
பொன்னகா வறிதாப போதுவ ரென்பது
தொன்னிலை யுணராதோ துணிபொரு ளாதலிற்
ரோண விதியுந் தோமறு கோடடியும்
பூரண குமபமும பொலம்பா லிக்கைகளும்
ச௫ பாவை விளக்கும் பலவுடன் பரபயின்
காயககுலைக் கமுதும் வாழையும வஞ்சியும்
பூக்கொடி வலவியுங் கரும்பு நடுமின்

க௭. நால்வேறு தேவா-முப்பத்து மூவா ; அவா வசககன எண்ணமும்,
திவாகரா பன்னிருவரும், உருத்திரா பதினொருவரும், மருததுவா
இருவரும், முநு 167

க௮ பாலவேறு தேவா - பதினெண் கணங்கள், பால - பகுதி
படாநது - நினைந்து

க௯ கரிகால வளவன - புகாரையாண்ட ஒரு சோழன் நீங்கிய
நாள - பகைவரை வெல்ல வடதிசையை நோக்கி அவன போன நாளில்,
“ இருநில மருங்கின . . . புண்ணியத் திசைமுகம் போகிய வநநாள ”
(இ. அக - கூச) என்று சிலப்பதிகாரத்து வருதல காண்க.

சக பொன்னகா - தேவலோகம் வறிதா - வறுமையையுடையதாக ;
தேவா பலரும் விழாக்காண இநநகாக்கு வந்துவிடுதலபற்றி, இவ்வாறு
கூறப்பட்டது

ச௦ - சக ஆகி வறிதாவென்க.

ச௧. கோட்டி - சபை, கோயிலவாயிலென்பா சிலப்பதிகார அரும்
பதவுரையாசிரியர், கூ௦ கூ௨

ச௨ பொலம் பாலிகை - பொறபாலிகை

ச௩. பாவை விளக்கு - பிரதிமை விளக்கு, “ பாவை விளக்குபபசும்
பொற்படாகை ” (சிலப். இ. க௩ச) உடன் பரபயின் - ஒருங்கு பரபயின்

ச௪. வஞ்சி - மரவிசேடம், கொடியிசேடமுமாம், வஞ்சினகரத்தை,
“ பொற்கொடிப பெயாப்படும பொன்னகா ” (உசு : கூ௨) என்று பின்பு
கூறுதல காண்க

ச௫. பூக்கொடிவல்லி யென்றா, துகிற்கொடியை மாறறுதற்கு,
“ கதலிக்கை கொடியுங் காழன்று விலோதமும் ” (மணி. க. இ௨)

(இ - டி) க௮. ‘ இப்பதியடாநது ’ ச௨. ‘ சொன்னிலை ’ ச௧ ‘ தோட்
டியும் ’ ச௪ ‘ வாழைக்கதலியும் வஞ்சியும் ’ ச௫. ‘ கரும்பொடு நடுமின் ’

பத்தி வேதிகைப் பசுமபொற ஞாணதது

முத்துத தாம முறையொடு நாறறுமின்

௫௦ விழவுமலி முதூர் வீதியு மன்றமும்

பழமணன் மாறறுமின் புதுமணற் பரப்பமின்

கதலிகைக் கொடியுங் சாழுன்று விலோதமும

மதலை மாடமும் வாயிலுஞ் சோததுமின்

நுதல்விழி நாட்டத திறையோன் முதலாப

௫௫ பதிவாழ் சதுக்கததுத தெய்வம் றுக

வேறுவேறு சிறப்பின் வேறுவேறு செய்வினை

ஆறறி மரபி னறிந்தோர சொய்யுமின்

தணமணற் பநதருந் தாழ்தருந் பொதியிலும்

புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர பொருநதுமின்

சஅ பத்தி - வரிசை வேதிகை - திணை தூணம் - தூண

சக தாமம் - மரலை

௫௦ மனம - ஊரகரு நடுவாய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தினடி ,
“மன்றமும் பொதியிலும்” (முந் ௨௨௬.)

௫௨ கதலிகைக்கொடியும் காழுன்று விலோதமுமென்பன துகிற்
கொடி விசேடங்கள் , காழ் - காமபு

௫௩ மதலை - கொடுங்கை , பறறுக்கோடுமாம

௫௪. நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் - இறைவி கணபுதைத்த
பொழுது நெற்றியிற் புறப்பட விட்ட கண்ணையுடைய தலைவன் , என்றது
சிவபெருமானை , விழிநாட்டம். வினைத்தொகை இனி, நுதலில் இமையா
நாட்டமெனறுமாம் , “நுதல்விழி நாட்டத்திறையோன் கோயிலும்” (சிலி.
௧௪ எ)

௫௫ சதுக்கததுத தெய்வம் - சதுக்கப் பூதம் , என்றது , முன்னாக
கூறிய அறுவகை நரகரைப் புடைத்ததுணை பூதத்தை ; சதுக்கம் - நாற
றெருக்கூடுமிடம்

௫௬ செய்வினை - செய்வினையை

௫௭ ஆறறிமரபினறிந்தோர் - நிருத்தம் முதலிய ஆறங்கங்களையும்
உணர்ந்த முறையையுடைய அநதனா , “ஆறறியநதனார்கு” (கலி கட
வுள்) , ஆறு - வழியுமாம் அறிந்தோர் முன்னிலைப்பெயர்

௫௮ பொதியில் - அம்பலம் ௫௯ புண்ணிய நல்லுரை - தரும
பதம்

(பி - ம்) சக ‘முத்தத்தாம முகையொடு’ ௫௧ ‘பழமணற்பாற்று
மின்’ ௫௨ ‘கதலிக்கொடியும்’ ௫௫ ‘சதுக்கததெய்வம்’ ௫௮, ‘தணமணப்
பநதா’ ௫௯ ‘அறிந்தோர் பொருநதுமின்’

- ௬௦ ஒட்டிய சமயத துறுபொருள் வாதிகள்
பட்டி மண்டபத்துப் பாங்கறிந் தேறுமின்
பற்றா மாகக் டமமுட னாயினும
செற்றமுங் கலாமுஞ் செய்பா தகலுமின்
வெண்மணற் குன்றமும் விரியுஞ் சோலையும்
- ௬௧ தண்மணற் றுருத்தியுந் தாழ்ப்புந் துறைகளும்
தேவாரு மக்களு மொத்துடன் றிரிதரும்
நாலேழ் நாளினு நனகறிந் தீரென
ஒளிறுவாண் மறவருந் தேரு மாவும்
களிற்றுஞ் சூழ்தாக கணமுர சியம்பிப
- ௭௦ பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி
வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி

௬௦ ஒட்டிய - சபதஞ்செய்த பொருள் - தத்துவம்

௬௧ பட்டிமண்டபம் - வித்தியாமண்டபம், ஒலக்கமண்டபமென்றும் கூறுவா, “பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை” (திருவா சதகம் ௪௯), “பதைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண்டபமும்” (சிலப் ௫. ௧௦௨), “பன்னருங் கலைதெரி பட்டி மண்டபம்” (கம்ப நகர ௬௨) பாங்கு - உரிய இடம்

௬௨ பற்றாமாகள் - பகைவா

௬௩ செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழும்கோபம், “செற்ற நீகிய மனத்தினா” (முருகு ௬௨) கலாம் - போர், “புலாறகளுஞ் செய்த கலாஅத் தானையன்” (புறநா ௬௬)

௬௫ துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை தாழ்ப்புந் துறைகள் - ஆழ்ந்த பொலிவினையுடைய நீர்த்துறைகள்

௬௬ ஒளிறுவாள் - வளவருமவாள், “ஒளிறுவாண் மன்னா” (புறநா ௧௭௭) மறவா - வீரா

௬௭ கணமுரசு - முகத்தையுடைய முரசம், “கடிப்பிகு கணமுரசம்” (நாலடி ௧௦௦), முரசின முகத்தைக் கண்ணென்றல மரபு

௭௦ பகை - உட்பகை

௭௧ மழையும் செல்வமும் சுரக்கவென்று வாழ்த்தி

௭௦ - ௭௧ மு “பசியும் பிணியும் பகையு நீங்கி, வசியும் வளனுஞ் சுரர்கென வாழ்த்தி” (சிலப், ௫ ௭௨ - ௭)

(பி - ஈ) ௬௦. ‘ஒட்டிய துறுபொரு ளுணர்நத வாதிகள்’ ௬௧ ‘வெளிறு வாண்மள்ளரும்’ ௬௭ ‘இயம்ப’

அணியிழா வறைநதன னகநகா மருங்கென

க —விழாவறை காதை முற்றிற்று

௭௨ அகநகா - உளநகா, எனறது பட்டினப்பாக்கத்தை

க - ௭௨ அருந்தவன உரைப்பச செமபியன விண்ணவா தலைவனை நாலேழ்நாளினும வான்பதிதன்னுள் உறைகென அவனோரத்தைக் கேளவி யோர கடவாராதலின, சமயக்கணக்கா முதலியோரா குழிஇ 'மறப்பின இடுமபை செயதிடும, பொருநதாதாயிடும, காலகொள்க' என, முதுக்குடிப் பிறந்தோன முரசத்தை ஏற்றி இயம்பி ஏததிச சுரக்கென வாழ்த்திப் பொழிக, ஆகுக, நனகறிநதீ, துணிபொருளாதலின நாலேழ் நாளினும பாப்புமின, நடுமின, நாறறுமின, மாறறுமின, பாப்புமின, சோததுமின, செய்யுமின, பொருநதுமின, ஏறுமின, அகலுமின என அகநகாமருங்கு விழாவை அறைநதன்னெனக

(15 - ம்) ௭௨ 'அகனமா மருங்கென'

இரண்டாவது

ஊரலருரைத்த காதை

[இரண்டாவது ஊரலருரைத்தபாட்டு]

நாவ லோங்கிய மாபெருந தீவினுட
சாவற றெயவதந தேவா கொற கெடுத்த
தீவகச சாநதி செயதரு நன்னா
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத
ந தணியாத துணபந தலைத்தலை மேலவரச
சுகதிரா பதிதான செல்லலுற றிரங்கித
தத்தரி நெடுங்கட டன்மக டோழி

க நாவலோங்கிய மாபெருநதீவு - சமபுத்தீவு, இது மகாதலீபம் நான்கனுள் ஒன்றாதலின மாபெருநதீவெனப்பட்டது, இக்கருத்து, "நால வகை மரபின மாபெருந தீவும" (மணி க: ௧௬௫) எனபதனால் விளங்கும்

க நாள - நாளில மு. "தீவகச சாநதி செயதரு நநாள" (மணி க. ௧௬௫.)

(15 - ம்) க. 'தீபசாநதி செயதரு மநாள' ச 'மாதவிபாரா'

வயநத மாலையை வருகெனக் கூடிய
 பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத்த துறையென
 ௧௦ வயநத மாலையு மாதவி துறவிக
 கயாநதுமெய வாடிய வழிள்ள ளாதலின்
 மணிமே கலையொடு மாதவி யிருநத
 அணிமலா மண்டபத் தகவயிற செலீஇ
 ஆடிய சாய லாயிழை மடநதை
 ௧௧ வாடிய மேனி கண்டுளம வருந்திப்
 பொன்னே ஈனையாய புருநதது கேளாய்
 உன்னோ டிவலு ருறறதொன றுணடுகொல
 வேததியல பொதுவிய லென்றிரு திறத்தாக
 கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந துணிவும

அ கூடிய - அழைத்தது

க பயம - பிரயோசனம் அலா - பலரறிய நிகழ்த்தும் பழிமொழி
 உரையென - அலரை மாதவிகுசு சொல்லென்று சித்திராபதி சொல்ல

௧௦ துறவிகு - துறவுக்கு

௧௧ அயாந்து - மனநதளாநது அழிவினை - வருத்தமுடையான்

௧௨. மலாமண்டபம் - பூததொடுக்கும் மண்டபம். அகவயிறசெலீஇ -
 உள்ளிடத்தே சென்று.

௧௩ சாயல - மெனமை மடந்தை - மாதவியினது.

௧௪ வாடியமேனி - தவத்தால வாடிய மேனியை.

௧௫ பொன - திருமகள் , 'பொன்னேரணையாய' எனபது முதலி
 யன வயநதமலை கூற்று புருநதது - சம்பவித்ததை.

௧௬ உறறதொன றுணடுகொல-உறறதாகிய பகைமை ஒன்றுண்டோ.

௧௭ வேததியல - அரசாக்கு ஆடுங் கூத்தது , பொதுவியல் - எல்லாரு
 கும் ஒப்ப ஆடுங் கூத்தது , திறம் - வகை , "வேததியல பொதுவியல்லென
 றிரு திறத்தது, மாததிரை யறிநது மயங்கா மரபி, னாடலும்" (சீலப் ௧௪
 ௧௪௮ - ௧௦.)

௧௮ பாட்டு - இசை. தூக்கு - தாளங்களின் வழியே வரும் செந
 னாகு முதலிய ஏழு தூக்குகள் , "ஒருசீர் செநதாக கிருசீர் மதலை, முச
 சீர் துணிவு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாலே, யெழுசீர்
 நெடுநதாக கெனமனா புலவர்" எனபதனுலுணர்க. துணிவு - தாளவறுதி.

(15 - 16.) அ. 'வசநத' க. 'அகன்கெழு மன்னக ரலர்படுத்தார
 யென' ௧௦. 'துறவிறகு' ௧௧. 'நினனோ டிவ்வூர் நின்றதொனறுண்டு
 கொல்'

உ௦ பண்ணியாழ்க் கரணமும பாடைய பாடலும்

தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்த்தித் குழலும்

கருதுசக கருதது மடைநூற் செய்தியும்

சுந்தரசு சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்

பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமும்

உ௧ காயக கரணமுங் கண்ணிய துணாதலும்

கட்டுரை வகையுந் கருதுறை கணக்கும்

வட்டிகைசு செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும்

கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோபபும்

காலக கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவும

உ௦ யாழககரணம் - யாழுகருரிய செய்கை. பாடைய பாடல் - அக நாடகங்களுக்கும் புறநாடகங்களுக்கும் உரிய உருக்கள்

உக கருவி - வாசசியம் குழல் - புல்லாங்குழல்

உஉ கருதுகம் - பருது மடைநூல் - பாகசாததிரம்

உஈ சுந்தரசுசுண்ணம் - நிறத்தையுடைய வாசனைப்பொடி, “சுந்தரசு சுண்ணத்தது” (சிலப். ௫ கட்டு)

உச. பாயற்பள்ளி - பாயலிடம், பருவத்தொழுக்கம் - காலங்கட்கேற்ப ஒழுக்கும் ஒழுக்கம், பருவம் - இருது

உடு காயககரணம் - காயத்தாற் செய்யப்படும் அறுபத்து நான்கு வகைசு செய்கை கண்ணியதுணாதல் - பிறா கருதியதை அறிந்து கொள்ளுதல்

உஈ கட்டுரைவகை - தொடுத்துக்கூறும் சொல்வன்மை கருது உறை கணக்கு - மறைநுதறையுமவகை, “அடிசில் வினையும் யாழினுறையும, கழிமலாச சிப்பமுங் கருத்துறை கணக்கும், வட்டிகை வரைபடம் வாக்கின் விகற்பமும், கற்றவை யெல்லாங் காட்டுமி னமக்கென” (பெருங். க. ௩௪ - ௩௬)

உஎ வட்டிகை - எழுதுகோல், “வட்டிகைசு செய்தியின் வரைநட பாவை” எனபா பின்னும், ச. ௫எ.

உஅ. கோலம் - அவ்வககாலங்கட் கேற்பக் கொள்ளும் ஒப்பனை, “இரவிற்கோ, கோலங் கொடியிடையா தாங்கொள்ள” (சிலப். ௩௩ - ௪) கோபபு - கோத்தல்

உக காலககணிதம் - சோதிடம், “ஆயுள் வேதருங் காலக கணிதமும்” (சிலப். ௫: ௪௪) கலைகள் - பாதையாகருரியவென்று தூல்களிற் கூறப்பட்ட யாழ்வாசியை முதலிய அறுபத்துநான்கினுள் இப்பாட்டில்

(15 - 16) உ௦. ‘பண்ணியாழ்க்கானமும்’, ‘பண்ணியாழ்த்தானமும்’

உக. ‘தாழ்ந்திருமுதலும்’ உடு. ‘கண்ணியதுரைத்தலும்’ உஈ. ‘கருதுரை கணக்கும்’ உஅ. ‘கோவையுங் கோபபும்’

௩௦ நாடக மகளிராகு நன்கனம் வகுத்த
ஒவியச செந்நூ லுரைநூற் கிடககையும
கற்றுததுறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நானுடைத தென்றே
அலகின் மூதூ ரானறவ ரல்லது

௩௫ பலாதொகு புரைக்கும் பண்பில் வாயமொழி
நயம்பா டிலலை நானுடைத தென்ற
வயந்த மாலேக்கு மாதவி புரைக்கும்
காதல னுற்ற கடுந்தயா கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே

௪௦ பொற்கொடி மூதூரப் பொருளுரை விழந்த

முன்னும் பின்னும் கூறுதொழிந்த கலைகள், பாதையாகருரிய கலைகள் அறுபத்து நான்கென்பதைப் பின்வருவனற்றாலுணாக. “யாழமுதலாக வறுபத தொருநான, கேரிள மகளிரக கியறகையென நெண்ணிக, கலையுற வகுத்த காமக கேளவி” (பெருங் ௧ ௩௫ ௮௪ - ௬), “கலைவலார் நெரு கிற் காமமே போன்றம்” (கீவக ௨௧௦௭), “பண்ணுங்கிலையும் பழித்த தீஞ்சொ, வெண்ணெண் கலையோ ரிருபெரு வீதியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௬௪ - ௭), “எண்ணுன கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற மடந்தையா” (சிலப் ௨௨ ௧௬௮ - ௯)

௩௦ நன்கனம்வகுத்த - நன்றாக வகுக்கப்பட்ட, “நாணமு முடையு நன்கன நீதது” (௩ ௮௮) எனவும், “நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிறறி” (௧௩ ௨௪) எனவும், “நாததொலை வினறி நன்கன மறிந்தபின்” (௧௩ ௨௬) எனவும் நன்கனமென்பது இப்பொருளபட்டு இந்நூ லுள்ளே பயின்றுவருதல் காண்க

௩௧ ஒவியச்செந்நூல - ஒவியநூல, இப்பெயருள்ள நூல ஒன்றுண டென்பது, “ஒவியநூலுள் நிறறல இருத்தல கிடத்தல இயங்குதவென்னும் இவற்றின் விகற்பங்கள் பலவுள்” (சிலப் ௮ ௨௩ - ௬, அடியார்) என்பதனா லறியலாகும்

௩௨ துறைபோகிய - கற்றவைகளிற கைதோந்த

௩௨ - ௫ நற்றவம்புரிந்தது நானுடைததென்று பலா கூடி உரைக்கும் வாயமொழிபென்க

௩௬ நயம்பாடிலலை - அழகுண்டாதலிலலை

௩௮ காதலன் - கோவலன் கடுந்தயா - மிக்க தயா, என்றது கொலை யுண்டதை, “கணவற குற்ற கடுந்தயா” (௨ ௫௦), “காதலனுற்ற கடுந்தயா” (௨. ௬௬) என்பா பின்னும், “கண்டா எவனறனைக காணக் கடுந்தயார்” (சிலப் ௧௩ ௩௮)

௪௦ பொருளுரை - புகழுரை

(௫ - ௩) ௩௪ ‘அலகைமூதூ’ ௩௬ ‘நலம்பாடில்லை’ ௩௬. ‘போதல் செல்லாவுயிரோனன்றே’

நறறொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தென்
சாதல நிறப்பிற கணையெரி பொத்தி
ஊதுலை குருகி னுயிரத்தகத தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயின்

சுரு நனணீரப் பொய்சையி னளியெரி புதுவா

சக நங்காயென்றது வயநதமாலையை

௩௮ - சக கேட்டு நின்று இழந்து துறந்தேனென்க

ச௨ கணையெரி - மிக்கநெருப்பு, “கணையெரி யுறிய மருங்கும” (புறநா. ௨௩) பொத்தி - மூட்டி, “கானவா பொத்திய நெலிதீ விளக கத்து” (புறநா. ௨௪௭)

ச௩ ஊதுலை குருகின உயிர்த்து - உலையினுதும் துருத்திமுககைப் போலவே அழுவெழுவிர்த்து, “காதலாப் பிரிந்த நோயோ நெளங்கன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தன ரொடுங்கி” (சிலப். ௪. ௩௮ - ௩௯), “காதலற கெடுத்த நோயோ நெளங்கன, ஊதுலை குருகி னுயிரத்தன்” (சிலப். ௨௨ கடுக - ௨)

ச௪ இன்னுயிரீவா - இனியஉயிரைக் கொடுப்பாரா, எனறது, காதல நிறந்தமை கேட்டபொழுதே இறப்பென்றபடி, பாண்டியன் நெடுஞ்செழிய னிறப்ப அவன் மனைவியாகிய பெருங்கோப்பெண்டி உடனே இறந்த சரித்திரம் இங்கே அறியத்தக்கது, அதுவருமாறு. “அரிமானேந்திய வமளி மிசை யிருந்த, திருவீழ் மாப்பிற நென்னா கோமான, நயங்கிணாக கோதை தன்றுயா பொருஅன் மயங்கினன் கொல்லென் மலரடி வருடித், தலைத்தா ணெடுமொழி தனசெவி கேளான், கலக்கங் கொள்ளான் கடுந்தயா பெரு அள, மன்னவன் செலவுழிச செலக யானெனத், தன்னுயிர கொண்டவ னுயிரதே டின்னப்போற, பெருங்கோப் பெண்டி மொருங்குடன மாயந தன்ன” (சிலப். ௨௩. ௭௮ - ௮௬), இவ்வாறிறத்தலை மூதானந்தமென்பா, “கயலோ கண்ணி கணவனெடு முடிய, வியனெறிச செலவோ வியநது ரைத் தனறு”, “ஒருயி ராக வுணாகவுடன கலந்தோக, தீருயி ரென்ப ரிடைதெரியா - போரிட, விடனேந்தும் வேலோற்கும வெளவீளயி னுட்கு, முடனே யுலந்த துயிர” (பு - வெ. ௨௬௨)

ச௨ - ௩ நளியெரி - செறிந்தநெடுப்பு, “நனமா னளிய நறுந்தண சாரல” (புறநா. ௧௩௦) காதலிரிறப்பிற பொய்கையிற புகுவதுபோலச் செறிந்த நெருப்பிற்புகுவா பத்தினிப்பெண்டி, “பெருந்தோட் கணவன் மாயந்தென் வருமபற, வளளித் துழிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும பொய்கையுந தீயுமோ ரறறே” (புறநா. ௨௪௬), கணவரை யிழந்த பத்தினிப்பெண்டிக்குப் பொய்கையுந தீயும் ஒரு தன்மையின் வென்றபடி.

ச௪ - ௩ பின்வரும் வாககியத்தில இவ்வடிகளின் கருத்து அமைந் திருத்தல காரண “காதலன் வீயக் கடுந்தய ரெய்திப், போதல் செயயா வுயிரொடு புலந்து, நளியிரும பொய்கை யாடுநா போல, முளியெரி புகுஉ முதுக்குடிப் பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டி” (மணி. ௧௮. ௧௧ - ௧௩)

(பு - ம்) ௪௩ ‘பொய்கையினி னியடு’

நளியெரி புகா அராயி னன்பரோ
 டேனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப பெண்டிா பரப்புநீர் ஞாலத
 தத்திறத தாளு மல்லனெம் மாயிழை
 ௫௦ கணவற குற்ற கடுநதுபா பொறுஅள
 மணமலி கூநதல் சிறுபுறம புதைப்பக
 கணணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
 திணணிதிற நிருக்த தீயழற் பொத்திக
 காவலன் பேரூா கணையெரி மூட்டிய
 ௫௫ மாபெரும் பத்தினி மகணமணி மேகலை
 அருந்தவப படுதத லல்ல தீயாவதும்
 திருந்தாச செய்கைத தீததொழிற படாஅள்

௪௭ நோற்றுடம் படுவர் - கைமமை நோனபை நோற்று உடம்பை வருத்தவார் கைமமைநோனபு இன்னதெனபதை பின்வரும் மேற கோள்களாலுணாக. “வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய தட்ட, வேளை வெந்தை வலசி யாகப், பரற்பெய பள்ளிப பாயின்று வதியு, முயவற, பெண்டிர் ” (புறநா. ௨௪௬), “இன்புறு உதங்கணவ ரிடரொரி யகமூழகத, துன்புறு வனநோற்றுத துயருறு மகளிரைப்போல ” (சிலப் ௧௮ ௩௪ - ௫).

௪௮ பரப்புநீர் - கடல

௪௯ ஆயிழை - கணணகி

௫௧. சிறுபுறம் - பிடா, “செயத்தரு கோவையிற் சிறுபுற மறைதது” (சிலப் ௬ ௧௦௨) புதைப்ப - மறைப்ப கூநதல் அவிழ்ந்து கிடப்ப வெணற்படி.

௫௨ - ௩ முலைதிருகி - இடமுலையை வலகணையாற்றிறிருகி, “இட முலை கையாற நிருகி” (சிலப் ௨௧ ௪௩) அழற்பொத்தி - அழலை மூட்டி

௫௪ காவலன் பேரூா - பாண்டியனது பெரிய ஊராகிய மதுரையை

௫௫ மாபெரும்பத்தினி - கணணகி,

௫௬ அருந்தவப்படுததல்லது - செய்தற்கரிய தவவழியிற சோத தலையனறி யாவதும் - சிறிதும்

௫௭. திருந்தாசசெய்கை தீததொழில் - பரத்தைமைததொழில், “கள்ளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக களவுமென றுரவோர துறந்தவை, தலைமையாக கொண்டனின் றனமையில வாழ்க்கை” (௨௪ : ௭௭ - ௯) என்று சித்திராபதியை நோக்கி இராசமாதேவி பரத்தைமையை இழித்துச் சொல்லியதாகப் பின்னுங் கூறுவர்.

௫௮ - ௭ மணிமேகலை தவவழியிற் சோககப்படுவாளன்றிப்பரத்தை

(௮ - ௩) ௪௭. ‘நோற்றுடன்படுவர்’ ௫௨ ‘கணணீராட்டிய’

௫௬ ‘அருந்தவப்படுததல்லது’

அங்கன மன்றியு மாயிடை கேளாய
 ராங்கிம மாதவ ருறைநிடம புருநகை
 கூ0 மறவனா நீதத மாசறு கேளளி
 அறவனா வடிக மாயிடை விரிந்து
 மரபெருந் துனபங் கொண்டி னாயங்கிந்
 காதல னுற்ற கடுந்துயர் கற்ப
 பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பா
 கூரு பிறவா ருறுவது பெருமபேரினபம்
 பற்றின வருவது முன்னது பின்ன
 துறந்தோ ருறுவ தற்கென வருநி

மைத தொழிவிற சோககப்படுவாளல்லன், “மணிமேகலையை வானறய
 ருறுகருங், உணிகையா கோலங் காணு தொழிக” (சிலப் ௨௭ ௧0௫ - ௧௦)

கூ மாதவா - பொதத சங்கதாரா

கூ0 மறவனம் நீதத - பாவததனமைந்ளே துறந்த, பாவங்கள்
 பததுவகைப்படும, பாயததிறேனறுவன மூன்றம், மசாலலிறேனறு
 வன நான்கும், உளககநிறேனறுவன மூன்றம், உதனை, “சிலினை
 யென்பதி யாதென வினவின, கொலையே களவே காமத தீவிழை,
 வுலையா வுடம்பிற ரேனறுவ மூன்றம், பொய்யே குற்றை கடுஞ்சொல் பய
 னில, சொல்லெனச சொல்லிற ரேனறுவ நான்கும், மவகல வெருளல்
 பொல்லாக நாட்சியென, துள்ள தனனி னுருப்பன மூன்றமென்ப, பதது
 வகையால்” (மணி ௨௪ ௩௨௩ - ௩௩, ௩௪ ௪௪ - ௪௨) என்பதனாலுணாக

கூ கூற - அறவணவழிகடருக கூற

இனி, துக்கம், துக்கநிவாரணம், துக்கோற்பத்தி, துக்கநிவாரண
 மாரககமென்னும் வாய்மைகள் நான்கும் முறையே கூறப்படும்

கூ௪ பிறந்தோருறுவது பெருகிய துன்பம் - துக்கம்

கூ௫ பிறவாருறுவது பெருமபேரினபம் - துக்க நிவாரணம்

கூ௬ பற்றின வருவது முன்னது - துக்கோற்பத்தி, “பற்றென்ப
 டுவது பசைஇய வறிவே” (மணி ௩௦ ௧௨)

கூ௭ - ௭ பின்னது அறரோ உறுவது - துக்கநிவாரண மாரகம்

கூ௮ அறினெற்றாளி - துக்கமுதலிய வாயமை நான்கினையும் அறிந்து
 கொளவாயென்று உபதேசித்து, “துன்பந் தோற்றம் பற்றே காரண,
 மினபம் வீடே பற்றிவி காரண, மொன்றிய வுரையே வாயமை நான
 னாவது” (மணி ௩௦ ௧௮௬ - ௮௮) வாயமை சத்தியமென்று வழங்கப்படும்

(15 - 16) கூ ‘உறைவிடம்புருந்து’ கூ ‘அறவணரழிகாடியினை’

ஐவகைச சீலத தமைதியுங் காட்டி
உயவகை யிவைகொளென றுரவோ னருளினை
௭௦ மைத்தடங் கண்ணா தமக்குமெற பயந்த
சித்திரா பதிசூஞ் செப்பு நீயென
அங்குல ஸ்ரைகேட டருமபெறன மாமணி
ஹந்தி தாப பெருங்கடல வீழத்தோர் பீரானறு
மய நெஞ்சமொடு வயந்த மாலைபுர
௭௧ கையறறுப் பொயந்தனை காரிகை திறத்தென

௨ — ஊரலருரைத்த காதை முற்றிற்று.

௬௮ ஐவகைச்சீலம் - காமம், கொலை, கள, பொய், களவு என்னும் இவ்வைந்தையும் முற்றத்திறத்தல், “களனும் பொய்புங் காமமுங் கொலையு, முள்ளக் களவுமென றுரவோர துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) எனப் பின்னும், “சீல நீங்காச் செய்தவத் தோர்கு” (௨௧ ௫), “சீலந் தாங்கித் தானந் தலைநின்று” (௨௪ ௧௩), “தானந் தாங்கிச் சீலந் தலைநின்று” (௧௦ ௧) என இரதாலுள்ளே சீலமென்பது பயின்றுவருதல் காண்க

௬௯ உயவகை இவைகளான என்று - பிறப்பிறப்பினின்றும் தப்பும் வகை நாலவகை வாயமையும் ஐவகைச் சீலமுமாகும், இவற்றைக் கொள்வாயாகவென்று உரவோன - அறவணவழிகள், உரம் - அறிவு

௭௦ - ௬ வாயமையும் சீலமும் இன்றியமையாதன வென்பதை, “வழு வாச சீலம் வாயமையிற் கொண்ட, பானமையின்” (மணி ௨௬ ௨௦ - ௨௧) என்பதனாலுணராக

௭௦ மைத்தடங்கண்ணா - ஆயத்தார

௭௨ - ௬ பெறுதற்கரிய மாணிக்கத்தைப் பெரியகடலில் வீழத்திய வாகளை யொத்து, “அதுபட்ட வாசனு நகரமு, மோங்கிய நன்மணி யுறு கடல வீழத்தோர், ஸ்மிற்றுனபந் தாநனி யெய்த” (சிலப் ௩௦ ௨௬ - ௩௦) மாமணி - நீலமணியுமாம்

௭௩ கையறறு - செயலற்று காரிகைத்திறத்து - மாதவியிடத்தி னின்றும்.

௭ - ௭௩ நன்னாளில் மாதவி வாராததுன்பம் மேலவாச சித்திராபதி இரங்கி வயந்தமாலையைக் கூவி அலரை மாதவிக்கு உரையென்று சொல்ல, வயந்தமாலே, மாதவியிருந்த மண்டபத்துச் சென்று கண்டு வருந்தி, அந்நையாய், கேளாய், உண்டுக்கொல்! பண்பில் வாயமொழி நாணுடைத்தென்ற வயந்தமாலேக்கு உரைக்கும் மாதவி, கேட்டு நின்று இழந்து நாணுத்துறத் தோன், மணிமேகலை தீத்தொழிற படாஅள், இன்னுங்கேள். புருந்து வீழந்து மயங்கித் துயரைக் கூற, உரவோன அந்கென்றருளிக் காட்டி இவற்றைக் கொள்ளென்றருளினன், இதனைக் கண்ணாதமக்கும் சித்திரா பதிக்கும் நீ செப்பென்று சொல்ல, வயந்தமாலையும் கேட்டு மணியைக் கடலில் வீழத்தோரோன்று கையறறுப் பெயர்தன்னென முடிக்க

(15 - 16) ௬௮ ‘சீலத்தமைவு’ ௭௨ ‘ஆங்கவருரை’

மூ ன ரு வ து

ம ல ர் வ ன ம் பு க் க க ா தை

[மூனருவது மலர்வனமபுகக பாட்டு]

வயந்த மாலைக்கு மாதளி யுலாதத
 உயங்குநோய வருததத துலாபு ன றேனறி
 மாமலா நாறறம் போனமணி மேகலை
 கேது நிகழ்ச்சி யெதிராதுள தாதலின்
 நு தநதையுந தாயுந தாநனி யுழந்த
 வெந்துய ரிடுமபை ரெளியசம வெதுபாக
 சாத னெஞ்சங் கலங்கிக் காரிலை
 மாதா ரெங்கண வரிவனப பழித்தது

க - உ உரைதத உரைமுன தோனறி - சொல்லிய சொல்லினிட
 மாக உதித்து

ச கனமங்கனாகிய காரணங்கள் தததம் பயனைக் கொடுத்தற்குத்
 தோற்றுதலை, 'எது நிகழ்ச்சி' என்பது பௌத்ததூல வழக்கு, இதனை
 வேறுபாடாக தாமமெனப்பா, "எது நிகழ்ச்சி யீங்கின ருதலின்" (கூ ங்க),
 "எது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள்" (கஉ கூடு), 'எது நிகழ்ச்சி யாவும்
 பலவுள்" (உக கூடு) என இந்நூலுள்ளே இப்பெயர் பின்பும் வருதல்
 காண்க இஃது 'எது' எனவும் வழங்கும் எதிராதுள தாதலின் - தோற்றிய
 தாதலால், "சுணங்குகதிரிளமுலை (மதுவாக் சகசு)

உ - ச மணமேகலைக்கு எது நிகழ்ச்சி மலர்நாறறம்போல தோனறி
 எதிராதுள தாதலினென இயைக்க

நு தநதையும் தாயும் - கோவலனும கண்ணகியும் உழந்த - வருந்திய
 கூ வெதுபப - சுட எ காரிகை - மணிமேகலை

அ மாதா - காதல், உரிச்சொல், "மாதாகாதல்" (கூல உரி கு
 கூ) வரிவனப பழித்து - மையெழுதிய அழகைச் சிதைத்து, "வரிவனப
 புறற" (புறநா கூ)

(11 - ம்) ச 'எது நிகழ்ச்சி செய்திராதுளது' நு 'தாயருநதாந்
 துயருழந்த' 'தாமதாயருழந்த' அ 'வனப்பழிந்து'

புலம்புரீருருட்டிப் பொதியவிழ நறுமலா

௧௦ இலங்கிதழ் மாலையை யிட்டுநீ ராட்ட

மாதவி மணிமேகலைமுக நோக்கித்

தாமரை தணமதி சேர்ந்தது போலக

காமா செங்கையிற் கண்ணீர் மாற்றித்

தூநீர் மாலை தூதத்தை யிழந்தது

௧௧ நிகாமலா நீயே கொணாவா யென்றலும்

மதுமலாக் குழலியொடு மாமலா தொடுக்கும

சுதமதி கேட்டுத் துயரொடுங் கூறும்

குரவாக குற்ற கொடுநதுயா கேட்டுத்

தணியாத துன்பந் தலைதலை யெய்து

௨௦ மணிமேகலைதன் மதிமுகந் தன் னுள

அணிதிகழ் நீலத் தாயமல ரோட்டிய

கடைமணி யுகுநீர் கண்டன னாயிற்

படையிட்ட நடுங்குங் காமன பாவையை

௧ புலம்புரீருருட்டி - வருத்தத்தால் உண்டாகிய கண்ணீரை உதிர்த்து, தனித்து வீழ்கின்றகண்ணீர்தது எரியுமாம்

௭ - ௧௦ காரிகை அழித்தது மாலையை நீராட்ட

௧௨ தாமரை எழுவாய் மதி - மதியை தாமரைமலா மாதவி கைக்கும், மதி மணிமேகலை முகத்திற்கும் உவமை.

௧௩ காமா - விருப்பம்

௧௪ தாய் நீர்மையையுடைய மாலையானது கண்ணீரில் நனைந்து தாய் தன்மையை யிழந்தது

௧௫ நிகாமலா - ஒளியையுடைய மலா, “நீர்வார நிகாமலா கடுப்ப” (அகநா ௧௧), “அருமபவிழ் முலலை, நிகாமலா நெல்லொடு தூஉய” (சிலப் ௧ - ௨)

௧௬ மதுமலாக்குழலி - மணிமேகலை

௧௭ குரவாகு - தாய் தந்தையாக்கு

௨௨ கடைமணி உகுநீர் - கணமணிக் கடையினின்றும் உகுக்கின்ற நீர், “ஆவின கடைமணி யுகுநீர் நெஞ்சுட” (சிலப் ௨௦ ௫௪)

௨௩ படையை எறிந்தாவிட்டுக் காமன நடுங்குவான் (கல் 109)

(15 - 16) ௬ ‘புலம்புரீருட்டி’ ௧௦ ‘இலங்குதணமாலையை யிடு நீராட்ட’, ‘இநநீராட்ட’

ஆடவா கண்டா லகறலு முண்டோ
 ௨௫ பேடிய ரன்றோ பெறறியி னின்றிடின
 ஆங்கன மன்றியு மணியிழை கேளாய
 ஈங்கிந நகரத தியானவருங் காரணம்
 பாரா வாரம் பலவளம் பழுதிய
 காராளா சண்பையிற் கௌசிக னென்போன
 ௩௦ இருபிறப் பாள னொருமக னுள்ளோன்
 ஒருதனி யருஞ்சே னோரா நெஞ்சமோ
 டாரா மததிடை யலாகொய வேன்றனை
 மாருத வேகனென பாளோ விஞ்சையன்
 திருவிழை மூதூா தேவாகோற் கெடுத்த
 ௩௫ பெருவிழாக காணும் பெறறியின வருவோன்
 தாரன் மாலையன் நமனியப் பூணினை

௨௪ உண்டோ, ஓ எதிரமறை

௨௫ பெறறியின - தம் இயற்கைத்தனமை திரியாமல் தின்றிடின -
 இவளை விரும்பாது நிற்பாராயின

௨௬ ஒப்பு மணி. ௨ ௫௮

௨௬ - எ யானவருங் காரணத்தைக் கேளாய

௨௮ - ௬ பாராவாரம் - கடல பழுதிய - முதிர்ந்த, “பெருவளம்
 பழுதி” (புறநா ௧௧௬) காராளா - பூவைசியா சண்பை ஒரு நகரம்,
 சீகாழியுமாம், அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரையிலுள்ளதாகிய சமபையென்னும்
 நகரமுமாம், இவ்வுரைக்குக் காராளரென்பதனைக் காராளரென்பதன் விகார
 மாக்க கொள்க, காராளா - ஒரு சாதியாரா

௨௯ மு மணி ௭ ௧௦௨

௩௧ ஒருதனி - ஒப்பிலலாததனி, மிகக் தனிமை

௩௨ ஆராமம் - உபவனம் ௩௩ விஞ்சையன் - வித்தியாதான

௩௪ மூதூா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௩௬ - எ தாரன் மாலையை யுடையவன் மாலையன் - மணிமாலையை
 யுடையவன் ‘தார மாலையன்’ எனப் பாட்டோதி, மற்றார் மாலையையுடைய
 வனெனினுமமையும் தமனியப் பூணினை - பொற்பூணினை யுடையவன்
 பாரோ காண - மக்கள் கண்ணிற்குப்புலப்படாத பலா தொழ்படிமையன்
 - தேவா பலருந் தொழும் தெய்வவடிவையுடையன் படிமை - தெய்வ
 வடிவு, மு “தாரன் மாலையன் நமனியப்பூணினை, பாரோ காண்ப பலா
 தொழு படிமையன்” (சீலப் ௧௫ ௧௫௭ - ௮)

(பி - ம்) ௨௮ ‘பாராவாரப்பலவளம்’ ௨௯ காரானசண்பை’ ௩௨
 ‘அலாகொயவேனை’

பாரோ காண்ப பலாதொழு படிமையன்
எடுத்தன னெற்கொண் டெழுந்தனன் விசம்பிற
படுத்தன னுங்கவன் பான்மையே னாயினேன்

ச௦ ஆங்கவ னீங்கெனை யகன்றுகண் மாறி
நீங்கினன் றன்பதி நெட்டிடை யாயினும்
மணிபுலங் கொம்பா மணிமே கலையான
தனித்தலா கொடியுந் தகைமைய ளல்லா
பன்மல ரடுங்கிய நன்மரப் பந்தா

ச௫ இலவந திகையி னெயிற்புறம் போகின்
உலக மன்னவ னுழையோ ராங்குதார

௩௩ - எ வருவோனும் படிமையனுமாகிய விஞ்சையன்

௩௮ எடுத்தனன் - எடுத்து விசம்பிலெழுந்தனனென்க

௩௯ படுத்தனன் - அகப்படுத்திக்கொண்டான் அவன் பான்மையே
னாயினேன் - அவனுடைய இன்பத்தின் பகுதியையுடையேனாயினேன்,
“ பனியிரு விசம்பிற றேவா பான்மையிற றென்று சொன்னான் ” (சீவக
௩௩௩)

ச௦ - சக ஆங்கவன் - மாருதவேகன் சங்கு - இந்நகரத்திலுடைய கண்
மாறி எனை அகன்று நீங்கினன் - விழித்த கண் இமைக்கும் அளவிலே
மறைந்து என்னை விட்டு நீங்கினன், கண்மாறல்-விழித்த கண் இமைக்கும்
விலே மறைதல், “ கண்மா ருடவ ரொடுக்க மொற்றி ” (மதுரைக் ௬௪௨)
தன்பதி நெட்டிடை யாயினும் நீங்கினனென்க கூட்டுக சுதமதியை மாருத
வேகன் இந்நகரத்திலுடைய நீங்கினனென்பதை, “ அஞ்செஞ்சாய லாரந்தா
ணத்தினோர், விஞ்சைய ரிட்ட விளங்கிழை யென்றே, உலவென் டோராப
பலலோ ருரையினை ” (மணி ௩௩ - ௩௩) என்று உதயகுமரன் கூறிய
வாற்றினு முணர்க

ச௨ மணிபுலங்கொம்பா மணிமேகலை - மாணிக்கப் பூங்கொம்பு
போலும் மணிமேகலை, எழுவாய்

இனிப் பூக்கொய்தற்குரிய இடம் கூறுகின்றான்

ச௪ - ௩ பலமலாகளை நிரைத்த நல்ல மர நிழலையுடைய இலவந்தி
கையினது மதிலின் புறத்தே சென்றால், மரப்பந்தா - சோலையுமாம் இல
வந்திகை - யந்திரவாவி, ‘ நிறைக்குறி னிறைத்ததுப் போக்குறிற் போக்கும்
பொறிப்படை யமைந்த பொங்கில வந்திகை ” (பெருங் ௧௦௦ ௩௧௧ - ௨),
“ இலவந்திகை - நீராவிசை சூழந்த வயந்தகச்சோலை, அஃது அரசனும்
உரிமையுமாடும்காவறச்சோலை ” (சீலப் ௧௦ ௩௦ - ௩௧) என்பா அடியார்க்கு
நல்லார்.

ச௬ உலகமன்னவன் - சோழன் உழையோ - பகதத்திலுள்ளோர்

(௩ - ௩) ௩௬ ‘ பான்மையாளானேன் ’ ச௦ ‘ ஆங்கவனெனனை ’ ச௬
‘ கொடியுந்தனமையாளலன் ’ ச௬ ‘ நன்மலாப்பந்தா ’

விண்ணவா கோமான விழாக்கொ ணனனா
மணனவா விழையா வானவ ரல்லது
பாடுவடை டிட்டுர பனமரம யாகவாயும

௩௦ வாடா மாலை மாலைக் கைகலிற
கையைய பாசுத்துப் பூதங் காக்குமென
உயயா னத்திடை யுணர்ந்தோர் செல்லா
வெங்கடா வெமமையின் விரிசிறை சிறிதந்
சமபாதி யிருந்த சமபாதி னனமும
௩௩ தவாரீக காவிரிப் பாடலாதன றுகை
கவேரனாங் கிருந்த கவேர வனமும
முதமுடை முதுமைய தாககவங் குடைய

௪௭ நனனா - நனனளில்

௪௮ வானவரலலது - தேவா விருமபுதலையன்றி அல்லது மணனவா
விழையாரென இயைக்க

௪௯ தேவாகள விரும்பினமையால மாங்களில் வணடுகன இமிரா
வாயின், “சுருமபு மூசாச சுடாப்பூங் காந்தன” (முருகு ௪௯)

௪௯ - ௩௦ மரம யாவையும் மாலைகளைத் தூக்கலின், தூக்குதல் -
தொங்கவிடல் வாடாத மலாமாலைகளை தேவாகளால் நிருமிக்கப்பட்டன,
“வாடா மாலை வாரதாரிப் பிணடி வரம்” (சீவக ௩௦௧௮)

௩௧ கையெய்யாசம - கையினிடத்துக் கொண்டபாசம மாங்கள
வாடாமாலைகளைத் தூக்குதலால் பூதங்காத்தல் உணரப்பட்டது

௩௨ உயயானம் - உத்தியானம், அரசர் விளையாடுங் காவற்சோலை,
“உயயா னத்தி னுறு துணை மகிழ்ச்சியும்” (சிலப் ௧௪ ௧௨௭)

௩௩ வெங்கடா - சூரியன்

௩௪ சமபாதி - சடாயுவினுடன் பிறந்தவன் காவிரிப்பூம் பட்டி
னத்திற்கு அருகிலுள்ளதும் சமபாதிபுடமென்று வழங்கப்படுவதுமாகிய புள
ளிருக்கு வேளுரிறைவனை, ஒரு யாசனை தாரத்திலிருந்து பூக்கொணர்ந்து
சமபாதி பூசித்தானென்று தெரிதலால் அவன் பூக்கொய்தவனம் இரந்தச்
சமபாதிவனமாக இருத்தல் கூடுமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது

௩௫ - ௬ தாதையாகிய கவேரன், “கவேர கன்னிப் பெயரொடு
விளங்கிய, தவாக்களி மூதா” (௬. ௩௨ - ௩) எனபா பின்னும்

௩௭ ழ அகரா எ ச முதுமைய - முதுமையையுடைய தாககணங்கு-
தீண்டுவருத்தாந் தெய்வம், “தாககணங்கு, தானைக்கொண்டன
துடைத்து” (குறள், ௧௦௮௨), “வெமமுது பேயக்கென னுயிரொடுதேன”
(௬ ௧௩௦) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௩௪ - ௭ சமபாதிவனமும் கவேரவனமும் தாககணங்குடையன

(௩ - ௩) ௩௨ ‘சமபாதிவனமும்’

யாபபுடைத தாக வறிந்தோ ரெய்தார

அருளு மன்பு மாநாடு ரோம்பும

௯௦ ஒருபெரும பூடகையு மொழியா நோன்றிற்

பாவன தானையிற் பனமரம் பூக்கும்

உவவன மெனப்பெதான் மூடாத னுள்ளது

விளிப்பறை போகாது மெய்புறத் திறே ம

பலிகூறை மூடப் புணடத் னுள்ளது

௯௩ தூசிற மாமணிசு கடரொளி விரிந்த

தாமரைப் பீடிகை தானுண டாங்குடின

அருமபனிச் செபயு மலாந்தன வாடா

௧௦ யாபபுடைததாக - உறுதியுடைததாக, யாபபு - உறுதி,
“யாபபறை மாகக் கியலயிற் கொள்ளார” (சீலப் ௧௪ ௩௦)

௧௧ அருள - அன்புகாணத்தால தோன்றும் அளி அன்பு - அருடகு
முதலாகி மனத்தின்கண் நின்றுமே நேயம்

௯௦ பூடகை - மெய்யுள்ள, “அறத்தாறு நுவலும் பூடகை”
(புறநா ௧)

௯௧ பகவனது ஆணையின் - புத்தனது கூட்டளையினாலே

௯௨ உள்ளது - உள்ளிடத்தது

௯௪ அதனுள்ளது - அம்மண்டபத்தின் உள்ளிடத்தது

௯௬ - ச விளிப்பு அறைபோகாது - ஒசை வெளிப்போகாமல் மெய்
புறத்து இடேம - தன்னைச்சாராதாருடம்பைமட்டுமே புறத்தே தோன்று
விக்கும் பளிக்கறைமண்டபம் - பளிக்குமண்டபம் தன்னைப் புகுந்தவா
களுடைய ஒசையை வெளிப்படுத்தாமல் அவர்களுருவத்தை மட்டுமே
வெளிப்படுத்துவதென்று அப்பளிங்கு மண்டபத்தின் தன்மை கூறியவாறு
விளிப்பறை - இருபெயரொட்டுமாம், அறை - ஒசை

௯௨ - ச அதன் உள்ளதாகிய மண்டபமெனக் கூட்டுக

௯௬ - ச மணிசுடரொளிவிரிந்ததாமரைப்பீடிகை - மாணிக்கச்சோதி
பரந்த பதுமபீடம், என்றது புத்தன பாதபீடத்தை, புத்தன பாதத்தை
மணிபதம்மென்றலும், அதனை வழிபடுவோர் அதுபற்றி, ‘ஓம் மணிபத்
மேஹும்’ என்ற மந்திரத்தை ஜபித்தலும் பௌத்தசமய மரபு

௯௬ ஆங்கு இடின - அபீடத்தே இட்டால்

௯௪ - ச. உள்ளதாகிய பீடிகையெனக்

௯௭ அவிழ்செய்யும் - மலாதலைச் செய்யும்

௯௭ - அ தொலயாண்டு கழியினும் வாடா மூசா வெனக் காலம்
தொன்மையதாலின், ‘தொலயாண்டு’ என்றார்

(15 - ம்) ௯௨ ‘அதினுள்ளது’

சுருமபின் மூசா தொலயாண்டு கழியினும
மறந்தே நதன்றிற மாதனி கேளாய
எ௦ சடம்பூண்டோர தெயவங் கருத்திடை வைத்தோர
ஆங்கவ ரடிக்கடி னவரடி தானுறம
நீங்கா தியாங்கணு நீண்டிரில் ராபிடின
ராங்கிதன் காரண மெனின் செயன்றியேற
சீரதை யினறியுஞ் செயலினை யுறுமெனும்
எ௭ வெந்திற னோனபிகள் விழுமங் கொள்ளவும்
செயலினை சிந்தை யின்றெனின் யாவதும்
எய்தா கென்போக கேது வாகவும்
பயங்கொழு மாமல ரிடிக் காட்ட
மயன்பனா டிதைத்த மரபின் ததுதான
அ௦ அவ்வன மல்ல தணியிழை சினம்கள
செவவனஞ் செல்லுஞ் செமமை தானில் ||

௬௬ மறந்தேன கம்ப 5. 3 34

எ௦ கடம்பூண்டு - முறைமையால் மேற்றோண்டு, “நிழலவாய
நேமி, கடம்பூண்டு இருட்டுங் கெளரியா” (சிலப் கந். ௨ - ௨) ஓர தெய
வம் - ஒரு தெய்வத்தை

எ௧ அவா - அதேதேவருடைய அடிக்கு ஆங்கு இடின - அடியின்
பொருட்டு (மலரை) அப்பீடத்தே இட்டால் அவரடிதானுறம் - (அமலரை)
அதேதேவருடைய அடியை அடையும்

எ௨ நினைப்பிலராய இடின யாங்கணும் நீங்காது

எ௪ - ௫ சிந்தையின்றியும் செயலினை யுறுமெனும் வெந்திறல்
நோனபிகள் - மனமில்லாதிருக்கவும் அறமும் பாவமுமுளவாகுமென்று
சொல்லுகின்ற வெவ்வித சிறலைபுடைய விரதிகள் விழுமங்கொள்ள
வும் - வருத்தங்கொள்ளவும்

எ௬ - ௭ சிந்தை யின்றென்ற செயலினை யாவதும் எய்தாது என
போகக்கு ஏதுவாகவும் - மனமில்லையாயின அறமும் பாவமும் சிறிதும் உள
வாகாவென்று கூறுவோருக்குக் கருவியாகவும்

எ௪ - ௭ மனமுளதாயவழி வினையுமுளதாமென்பதும், மனமில்லதாய
வழி வினையுமிலதாமென்பதும்புரிய இவற்றை ௬௬, ௬௭ - ஆம் திருக்குறள்
களாலும் அவற்றிற்குப் பரிமேலழகரெழுதிய உரையாலும் உணராக

எ௮ பயம் - பயன் ௬௯ அது - அப்பீடிகை

அ௨ செவவனஞ் செல்லும் - நேராகச் செல்லும், வேறாகச்
செல்லுமென்றுமாம், “திருமக ளிருக்கை செவவனங் கழிந்த” (சிலப்
௬ ௬௨௭)

(15 - 16) ௬௮ ‘சுருமபுமூசா’ ௬௯ ‘மறந்தேனிறன்றிற மாதவி
மகள் தேள்’ எ௧ ‘ஆங்கவனடிக’ எ௮ ‘பைங்கெழுமாமலரிடிக் காட்டி’

மணிமேகலையொடு மாமலா கொய்ய
 அணியிழை நல்லா யானும் போவலென்
 றணிப்பூங் கொம்ப ரவனொடுங் கூடி
 அந் மணிதேதோ வீதியிற் சுதமதி செலவுழீஇசு
 சிமிலிக் கரணடைய னுழைக்கோற் பிரம்பினன்
 தவலருளு சிறப்பி னராதா ணத்தனோன்
 நாணமு முடைபு நன்கன நீத்துக
 காண வுயிராகுந் கையற் றேங்கி
 ௬௦ உண்ணு நேனொடு பெய வியாணியின்
 மண்ணு மேனியன் வருவோன் றன்ன
 வந்தி ரடி கணும மலரடி தொழுதேன்
 வந்த மடிக ளெமமுரை கேண்மோ
 அழுககுடை யாகக்கயிற புருந்த நுமமுயிர

அச அவனொடும் - மணிமேகலையொடும்

அச சிமிலிக் கரணடையன் - உறியிலே வைத்த குண்டுகையை யுடையன், “கலப்பாளிந் தன்ன வீட்டுவாய்க் கரணடைய, பலபுரிசு சிமிலி நாற்றி” (மதுரைக் ௪௮௨ - ௩) துழைக்கோற் பிரம்பினன் - துண்ணிதாகத் திரண்ட பிரம்பையுடையன்.

அஎ தவலருளு சிறப்பின் அராதாணத்தனோன் - கேடிலலாத மேனமையையுடைய அராதாணத்தேயுள்ளான், அராதாணம் - அருக்த் தானம், என்றது சிவலயத்தை, “அஞ்சுஞ் சாய வராதா ணத்தன்” (மணி ௫ ௨௩)

அக காணவுயிராகுந் கையற்றேங்கி - நுண்ணிய உடம்பையுடைய உயிராகடும் நடத்தல இருத்தல கிடத்தல நிறநல முதலிய தன்னொழில் களால துன்ப நிகழுமோடுவென்று செயலற்று எங்கி

௬௦ உயவல - வருந்தலையுடைய, “உயவற் பாண்” (புறநா ௬௬)

௬௧ மண்ணுமேனியன் - கழுவாத மேனியையுடையன், “கழுவா வுடலம்” (ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவடிக் ௬, ௨௮), “மண்ணுவுடம்பு” (தக்க ௨௧௬) வருவோன் றன்னோனாகி

௬௩. கேண்மோ - கேளும், ஓ அசைநிலை, “முதுமறை யந்த ணிர முன்னிய துரைமோ”, “மாரறை மாக்கள் வருங்குலங் கேண்மோ” (௧௩ ௩௬, ௩௭) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க.

௬௪ அழுககுடையாகக்கையென்றான், மண்ணுமேனியாதலால்

(௩ - ௩) அச. ‘நீமலி கரணடைய னுழைத்தோற் பிரம்பினன்’
 அஎ ‘அராதாணம்’, ‘அராதாணம்’ ௬௪ ‘புருந்தது’, ‘புருந்தது’

௯௫ புழுக்கறைப படடோர் போன்றுளம் வருந்தா
 திமமையு மறுமையு மிறுதியி லின்பமும்
 தன்வயிற் றருஉமென் றலைமக னுரைத்தது
 கொலையுமுண்டோ கொழுமடற் றெறவின்
 விளைபுந் தேறலின் மெய்ததவத் தீரே
 ௧௦௦ உண்டு தெளிந்திவ யோகத் துறுபயன்
 கண்டா லெமமையுங் ரையுதிர்க் கொண்மென
 உண்ண நோன்பி தனனெடுஞ் சூளுந்
 றுண்மென விரககுமோர் களிமரன் பின்னரும்

௧௫ புழுக்கறைப்படடோர் - புழுங்கச்செய்யும் அறையில் அகப்பட்
 டோர்

௧௪ - ௫ துமமுயிர் படடோர்போன்று உளம் வருந்தாவண்ணம்

௧௪ - ௭ இமமைப்பயன் முதலிய மூன்றையும் தன்வயிற்றருஉந்
 (௯௭) தேறலெனவும் (௧௧), உரைத்ததாகிய (௯௭) தேறலெனவும் (௧௧)
 இயைக்க, தருஉந் தலைமகனென இயைப்பினுமையும

௧௦௦ யோகம் - மருந்து, சோகக்கையுமாம்

௧௦௧. எமமையும் கையுதிர்க்கொண்மென - தேறலையன்றி எமமையும்
 அகற்றிவிடுமென்று சீலமில்லாதவரைக் காணின், அவரோடு பேசாமல்
 அவரைப் போகும்படி கையசைத்துக் குறிப்பித்தல சைன் முனிவர்க்கு
 இயல்பு, இப்படியே, “மையறு படிவத்து மாதவா புறத்தெமைக், கையுதிர்க்
 கோடலின்” (௫ ௫௪ - ௫) என்று பின்னும் வருதல் காண்க

௧௦௨ உண்ணநோன்பி - இரண்டு உவாவும் அட்டமியும் முட்டிப்
 பாடும படடினிவிட்டுண்ணும் விரதி, என்றது சைன்முனிவனை, “பட்டினி
 நோன்பிகள்” (சீலப் ௧௫ ௧௪௪) சூளுற்று - சபதஞ்செய்து

௧௦௩ உண்மென உண்ணுமென்று ஓர் களிமகன் பின்னரும் - ஒரு
 கடகுடியன் பின்னே நிற்போரும்

௧௪ - ௧௦௩ கரணடையன், பிரம்பின்ன, உளோன் என்பன உண்ண
 நோன்பிக்கு அடை, “துறக்கங் கூடினுந் துறந்திவ ணீங்கும், பிறப்போ
 வேண்டேன யானெனக் கூறி, ஆரத்த வாய னூராக்களி மூரக்கன், செவ
 வழிந் தீசஞ் சிதையப் பாடி, அவ்வழி வருமோ ரந்த னூளினைச், செல்ல
 லாணை நல்லிவ ணீயென, எய்தச் சென்று வைதவண் விலக்கி, வழுத
 தினே முண்ணுமிவ வழநுறந் தேறலைப், பழித்ததுக் கூறுநின் பாரப்பனக்
 கண்மது, சொல்லா யாயிற் புலவெவன் யானெனக், கையலைத் தோடுமோர்
 களிமகற் காணமின்” (பெருங் ௧ ௪௦ ௮௮ - ௧௮.)

(15 - ௩) ௯௫ ‘போன்று வருந்தா’ ௯௭ ‘தன்மையிற்றருஉம்’
 ௧௦௧ ‘கைவிதிர்க்கொண்மென’ ௧௦௨. ‘நோன்பியைத்’

கணவிர மாலையிற கடடிய திரளபுயன்
 க0நு குவிமுகி மெருக்கிற கோத்த மாலையன
 சிதவற றுணியொடு சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத்
 ததாவிழ் பொடித்துக் கடடிய வுடையினன்
 வெண்பலி சாந்த மெய்முழு துரீஇப்
 பண்பில் களவி பலரொடு முரைத்தாவ
 கக0 சுழலும் விழும மரற்றுங் கூடம்
 தொழும மெழுமஞ் சுழலுஞ் சுழலும்
 ஒடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்க
 நீடலு நீடு நிழலொடு மறலு
 மைய லுற்ற மனனின் வருந்தி
 ககநு சையறு துன்பங் கண்டுநிற குரும
 கரியற ருடி மருளபடு பூங்குழற
 பவளச் செவ்வாய்த் தவள வாண்கை
 ஒளளி நெடுங்கண் வெள்ளிவெண் டோடடுக
 கருங்கொடிப் புருவத்து மருங்குவளை பிறைதுகர

க0ச கணவிரமலை - அலர்மலை, “கணவிரமலை கைக்கொண்டென” (மணி 10 சஅ)

க0சு சிதவறுணி - சிதிரினசீரை

க0சு - எ சினைத் ததா வீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள செறிந்த சுளளிகள் , வீழ்பு - சுளளிகளுக்கு ஆகுபெயர், ததா - கொத்துமரம், “சிதாநனை முருகின் சேணோங்கு நெடுஞ்சினைத், ததா” (சிறுபாண் உருச - 10)

க0அ வெண்பலி - வெண்ணீறு சாந்தம் - சந்தனம் உரீஇ - உருவி, பூசி

ககக சுழலுஞ் சுழலும் - சுழலுதலையுஞ் செய்வன இவ்வாறு பின் வருவனவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள் கொள்க, “இயங்கலு மியங்கு மயங்கலு மயங்கும்” (சிலப் உஉ கருச)

ககச மையலுற்ற மன - பித்தன ககசு தாடி - மோவாய

ககசு ‘சுருளிடதாடிமருளபடு பூங்குழல’ (சிலப் 27. 182)

ககஅ வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கிற்றசெய்த காதணி

ககக கருங்கொடிப் புருவம் - கரிய ஒழங்காகிய புருவம், “கருங்கொடிப் புருவ மேரு” (சீவக சுருஅ), இச்சினை, வடமொழியில் பந்தா என்பா

(15 - 16) க0ச ‘கணவிரை’, ‘கணவிரிமலை கடடியதிரையன்’ க0எ ‘பொழித்துக்’ க0அ ‘உரீஇ’ க00. ‘அரற்றினுமரற்று’ ககக ‘சுழலினுஞ்சுழலும்’ ககஉ ‘ஒடினுமோடு’ ககக ‘நீடினுநீடு’ ககச ‘மையலுற்று’ ககஅ ‘வெள்ளைவண்டோடடுக’

கஉ௦ காந்தளஞ செங்கை யேந்திள் வனமுலை

அகன்ற வலகு லந்நுண மருங்குல

இகந்த வட்டுடை யெழுதுவரிக கோலத்து

வாணன பேரூர மறுகிடைத தோன்றி

நீணில மளந்தோன் மனமுன் னுடிய

கஉ௧ பேழக போலத்துப் பேடுகாண குநரும

வம்ப மாக்கள கம்பலை மூதூரச

சுடும னேங்கிய நெடுலை மனைதொறும்

ஹையறு படிவத்து வானவா முதலா

கஉ௧ அ நுண மருங்குல - அழகிய நுண்ணிய இடை -

கஉ௨ வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உகெகும் உடை விசேடம் , “வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபொழுதி, பட்டுச்சுநந் தசைந்த பரவையல்குல வாசவ தத்தையை” (பெருங் உ ச ௧௨௨ - ௩) எழுதுவரிக கோலம் - கொங்கை முதலியவற்றில் எழுதிய பத்திகேற்று , “எழுதுவரிக கோல முழுமெய் முற்றி” (சிலப் ௫ ௨௨௬)

கஉ௩ - ச வாணன வாணசுரன் , ஊர - சேநகரம் , நீணிலமளந தோன் - கண்ணன் , மகன் - காமன் , பித்தியுமநன் , “வாணன பேரூர மறுகிடை நடந்து, நீணில மளந்தோ னுடிய” (சிலப் ௬ ௧௩ - ௫)

கஉ௫ பேடு - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று , அப்பதினென்றையும் அவற்றை நிகழ்த்தியவர்களையும் பின்வரும் வெண்பாவா லுணாக “கடையமயி ராணிமரக காலவிந்தை கந்தன், குடைதுடிமா லல்லியமற் குமபம் - சுடாவிழியாற், பட்டமதன் பேந்திருப் பாவையான பாண்டாங்கம், கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து” இப்பேடு உழை காரணமாக வாணனாற் சிறைவைக்கப்பட்ட தன் மகன் அந்நுத்தனைச் சிறை மீட்டுக காமன் சோங்கரத்தாடிய ஆடல உழை - வாணன் மகள்

௧௧௬ - ௨௫ “ஆணமை திரிந்த பெண்ணைக் கோலத்துக், காமனுடிய பேழ யாடலும்” (சிலப் ௬ ௫௬ - ௭), “சுருளிடு தாடி மருளபடு பூங்குழல், அரிபரந தொழுகிய செழுங்கய நெடுங்கண், விரிவெண் டோட்டி வெண்ணைகைத் துவாவுயச, குடக வரிவளை யாடமைப் பணைத்தோள், வளரிள வனமுலைத் தளரியன் மின்னரிடைப், பாடகச சீறடி யாரிப்ப பேழ” (சிலப் ௨௭ : ௧௮ - ௬)

கஉ௬ வம்பமாக்கள் - புதியோர் , “வம்ப மாக்க டம்பெயா பொறித்த” (சிலப் ௫ ௧௧௧) கம்பலை - முழக்கம் மூதூர் - மூதூரில்

கஉ௭ சுடுமண ஓங்கிய - செங்கலாற் செய்யப்பட்டு உயர்ந்த , “சுடும னேங்கிய நெடுநகா வரைப்பு” (பெரும்பாண் ௪௦௫) , “சுடும னெடுமதில்” (பு - வெ. 113) , “சுடும னேனா கடிமனை” (சிலப் ௧௪ ௧௪௬ - ௭)

கஉ௮ படிவம் - தெய்வவடிவம்

(15 - ௩) கஉ௫ ‘பேழகாணகுநரும’

எவ்வகை யுயிராகுநு முவமங் காட்டி
 ௧௩௦ வெணசுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
 கண்கவ ரோவியங் கண்டுநிற குந்ரும
 விழவாற்றுப் படுத்த கழிபெரு விதியிற்
 பொன்னாண் கோத்த நன்மணிக் கோவை
 ஐயவி யப்பிய நெய்யணி முச்சி
 ௧௩௧ மயிராப்புறஞ் சுற்றிய கயிறகடை முக்காழ்
 பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழ்
 செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறு மழலை
 சிந்துபு சினனீ ரைமபடை நனைபா

௧௨௯ - ௩௧ சுதை - சுண்ணசசாரது வித்தகா - சிறபாசாரிகள் ,
 “ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச் செய்கைப் படாம் ”
 (மணி ௩ : ௧௬௭ - ௮) விளக்கதையுடைய சுதையாலியற்றிய ஒவியம் ,
 ஒவியம் - சித்திரம் “ எவ்வகைச் செய்தியு முவமங் காட்டி, நுண்ணிதி
 னுணர்ந்த துழைந்த நோக்கிற், கண்ணுள் வினைஞ்ரும ” (மதுரைக்
 ௧௧௬ - ௮) , “ மயனெனக் கொப்பா வருத்த பாவையி, னீங்கே னியான ”
 (மணி ௨௧ ௧௩௨ - ௩)

௧௩௨ விழவு ஆற்றுப்படுத்த - விழவை வழிப்படுத்தின , நடத்திய
 என்றபடி , “ முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு வியனகா ” (முருகு ௨௪௪)

௧௩௪ ஐயவி அப்பிய நெய்யணி முச்சி - வெண்சிறுகடுகையப்பிய
 நெய்யையணிந்த மயிராழி , பேய்தீண்டி வருத்தாவண்ணம் குழந்தைகளின்
 மயிராழியில் நெய்யணிந்து வெண்சிறுகடுகை அப்புதல் மரபு வெண்சிறு
 கடுகிறகுக் கடிப்பகையெனனும் பெயர் வந்ததற்குக் காரணம் இதுவே ,
 கடி - பேய் , “ குறுநடைப் புதல்வாக்குக், காவற் பெண்டிர் கடிப்பகை
 யெறிந்து, தாபங் காட்டித் தூங்குதுயில் வதியவும் ” (எ ௫௭ - ௬) எனவும்,
 “ ஆரவாயக் கடிப்பகை யையவிக்க கடிப்பகை ” (எ ௭௩) எனவும் பின்பு
 வருதல் காண்க சீத்திராபீடெனப்பவனது தலையில் வெண்சிறுகடுகு
 அப்பியிருந்ததாக, காதம்பர் எனனும் உடனாலிலும் கூறப்பட்டுள்ளதென
 பா முச்சி - ௨௪சியில்

௧௩௫ - ௬ கயிறகடை - கொக்குவாய் , கொக்கும வாயுமாம் , (கொக்கி
 யென்று வழங்குகின்றது) , “ கயிறகடை யொழுகிய காமா தாமணி, செய்த
 தகு கோவை ” (சீலப் ௬ ௧௦௧ - ௨) முக்காழ் - மூன்று கோவையாகிய
 முததுவடம் பிறைச்செனனி - பிறை வடிவமாகிய ஆபரணத்தின் இரண்டு
 கோடுகளில் முக்காழ் தாழ்வெனக்

௧௩௭ ‘மெய்பெறு மழலை’ என்று ஈண்டுக் கூறியதுபோல, “ விளை
 யாமழலை ” (ச ௧௩௬) என்று பின்னுங் கூறுவா

௧௩௮ ஐம்படை - ஐம்படைததாலி , காததற்கடவுளான திருமாலின்
 சங்கம சக்கரம் கதைச்சுடம் சாரங்கம் என்னும் ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவ
 மாக அமைப்பது , இதனைப் பஞ்சாயுதமென்றும், ஐந்தாவது நாளில் பிள்ளை

அறநங் காவாச் சுற்றுடைப் பூநதுகில
 கச௦ தொடுத்தமணிக கோவை யுடுப்பொடு துயலவரத
 தளர்நடை தாங்காக கிளாட்ட புதலவரைப
 பொலநதோ மீமிசைப் புசாமுக வேழத
 திலங்குதொடி நல்லா சிலாநின் நேற்றி
 ஆலமா செலவன் மகனவிழாக காலகோள
 கச௩ காணமி னோவெனக் கண்டுநிற குநரும்
 விராடன பேரூர் விசயனும் பேடியைக்
 காணிய குழந்தை மம்பலை மாகளின

களுக்கு இதனைத் தாரணஞ் செயதல மரபெனறும் நீளுய்யாதும் எனனும்
 வடநூலில் இதற்குவிதி உள்ள தென்றுங் கூறுவா “அமளித துஞ்சு
 மைம்படைத் தாலிக், குதலைச் செவவாய்க் குறுநடைப் புதலவா” (௭ - ௩௬ -
 ௭) எனபா பின்னும், இது தாலியெனவும் தாலியைப்படை யெனவும்
 வழங்கும், “தாலி களைநதன்று மிலனே பாலவிட, டயினியு மினறயின
 றன்னே” (1111 ௭௭), “எழிலா திருமார்பிற கேற்கு மிவையென,
 நழுகிய வமைபடையு மாரமுங் கொண்டு, வமுவில் டோடையான வய்ச்சிர
 வணன், றெழுதுவனய நின்றான றுலேலோ, தாமணி வண்ணனே
 காலேலோ” (பெரியாழ்வார் திருமொழி, ௧ ௩ ௩), “தாலி மைம்படை
 தவழு மார்பிடை” (கம்ப, ௩௩ ௩௮)

கசக - ௩ பொறநேரின் மேலுள்ள யானையிற புதலவரை யேற்றி,
 “பொறசிறு தோமிசைப் பைம்பொற போதக், நரசிர ஞாதலின்”
 (கீவந் ௮௩)

கசச ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான, மகன் - முருகக்கடவுள்,
 “ஆலமா செலவன் புதலவன் வரும்” (கீலப் ௨௪ ‘செறிகளை’) சிறுரை
 முருகக்கடவுளாக எண்ணினா விழாக காலகோள - விழாவின தொடக்கம்

கச௩ என - என்று சொல்ல

௧௩௨ - ௪௩ வீதியில் நல்லாசிலா, கோவையையும் முச்சியையும்
 குதலையையும் மழலையையும் பூண்டமுடைய புதலவரை வேழத்து முக்காழ
 தாழ்ச் சின்னீர் நனைபத துகில துயலவர ஏற்றிக் காணமினோ வென்று
 சொல்ல, அதனைக்கண்டு நிற்பவர்களும் எனக்

கச௬ பேரூர் - பேரூரில் விசயனும் பேடியை - அருச்சுனனாகிய
 பேடியை

௧௪௭ காணிய - காண கம்பலைமாககன - வேறுசில காட்சி கண்டு
 முழங்கித் திரியும்வா, “கம்பலை மாக்கள கணவனைத் தாங்காட்ட”
 (கீலப் ௧௧ ௨௯)

(15 - ௩) கச௦ ‘எடுப்பொடு’ கச௨ ‘தேரதனமிசை’ கச௩
 ‘சிலா நனநேற்றி’ கச௬. ‘விசயப்பேடியை’ கச௭ ‘கம்பலமாககளின்’

- மணிமேகலைதனை வந்துபுறஞ் சுற்றி
அணியமை தோற்றத் தருந்தவப் படுத்திய
கடு0 தாயோ கொடிய டகவில ரீங்குவள
மாமலா கொய்ய மலாவனந் தானபுகின்
நலவிள வன்ன நாணு தாங்குள்
வல்லுந் கொல்லோ மடநதை தன்னடை
மாமயி லாங்குள் வந்துமுன் னிற்பன்
கடுநு சாயலகந் பனகொலோ தைய றன் னுடன்
பைங்குளி திழுள் பாவைதன் னெவிக
பெஞ்சல கொல்லோ விசையுந் வல்ல
என்றிவை சொல்லி யாவரு மினைந்துகச
செந்தளிர்ச் சேவடி நிமலவி லுருமுந்
கசு0 குரவமு மாவமுங் குருந்துங் கொன்றையும்
திலகமும் வகுளமுஞ் செங்கால வெட்சியும்
நரந்தமு நரசமு மபரசலா டுனையும்

கசஅ வந்து புறஞ்சுற்றி - பின்னரும் நண்டுநிறகுநரும் காண்கு
நரும் கண்டுநிறகுநரும் கண்டுநிறகுநரும் வந்துபுறந்தே குழந்த

கசக - 00 அணி அமை தோற்றத்து - ஆபரணங்களிலலாத
தோற்றத்தையுடைய, “உபபமை காமத்துப்பின்” (க0௭) எனவும்,
“நிகரமைந்த முழந்தாளும்” (க௭௫) எனவும் சீவகச்சித்தாமணியில் ‘அமை’
என்பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க அருந்தவப்படுத்திய - அரிய
தவநெறியிற் சேர்த்த தாயோ - மாதவ்யோ “மணிமேகலை, அருந்தவப்
படுத்த வல்லதி யாவதும், திருந்தாச செய்கைத் தீத்தொழிற் டடாஅள்”
(௨ 00 - ௭) என்று மாதவி முன்பு கூறியிருத்தல் காண்க

கடு0. இவள் - மணிமேகலை

கடு௨ - ௩ ஆங்குள் அன்னம் நாணுது மடநதை தன்னடை வல்லுந்
கொல்லோவென இயைக்க

கடு௭ இசையுந் அல்ல - ஒப்பனவல்ல

கடுஅ இளைந்து உக - வருந்திச்சிறந்த

கடுக சேவடிம நிலமுந் வடிவுருமல, மெல்ல நடந்தாளென்றபடி

கசு0 குரவம் - குராமரம் மரவம் - வெண்கடப்ப மரம்

கசுக திலகம் - மஞ்சாடிமரம் வகுளம் - மகிழ

கசு௨ நரந்தம் - நாரத்தை நாகம் - சுரபுனை, “நனைசினையன்
நகுவிரையன் நலனுடையன் நாகம்” (நீலகேசி, பதி ௧௧)

(15 - 16) கடு0 ‘கொடியவள்’ கடுநு ‘சாயல கொல்லோ’ கசு0
‘குந்தமுங் கொன்றையும்’

பிடவமுந தளவமு முடமுட் டாழையும்
குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கா லசோகமும
கசுநு செருநதியும வேங்கையும பெருஞ்சண பகமும
எரிமல ரிலவமும விரிமலா பரபபி
விததக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திரச செயகைப படாமபோராத ததுவே
ஒபபத தோன்றிய வுவவனந தன்னைத
கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய சுதமதி தன்னொடு
மலாகொயயப புகுநதனண மணிமே கலையென்.

௩ — மலர்வனம்புக்க காதை முற்றிற்று

கசு௩ பிடவம் - குட்டிப்பிடவமென்னுங் கொடி தளவம்-செம்முலலை (குறிஞ்சி ௮௦, ௩), “பணிவளா தளவின சிரலவாயச செம்முலை” (ஜங்குறு ௪௪௭), “புதனமிசைத் தளவி னிதனமுட செநநனை, நெருங்கு குலைப் பிடவமோ டொருங்குபிணி யவிழ” (அகநா ௨௩), “குருதிக கூரொ யிறு கூத்தியாகுட் கொண்ட கொடித்தளவமே” (சீவக கசுநுக) முடம் - வளைவு

கசு௪ குடசம் - வெடபாலை விசேடம், வெதிரம் - மூங்கில, “குட சமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்” (சீலப் கக கநிஎ)

கசு௬ எரிமலாலிலவம் - நெருப்பைப்போலச சிவந்த பூவையுடைய இலவமரம், “எரியுரு வறழ விலவ மலர” (கலி ௩௩)

கசு௮ சித்திரச செயகைப்படாம-சித்திரத்தொழில் அமைந்த துகில

கஎ௦ தொழுதனள் காட்டிய - வனதேவதையைத் தொழுது உவ வனத்தைக் காட்டிய, புத்தனது பாத்தீடிகையுள்ள வனமாதலால் அதனைத் தொழுதனளென நுமாம்.

க - கஎக மாதவியுரைத்த உரைமுன்றோன்றி மணிமேகலைக்கு ஏது நிகழ்ச்சி எதிராந்துள தாதலின அக்காரிகை வெதுப்பக் கலங்கி அழித்தது உருட்டி ஆட்ட மாதவி நோக்கி மாற்றிக் கொண்டாவாயென்றலும் அதனைக் கேட்டுத் துயரொடு கூறும் சுதமதி, ‘கண்ணீரைக் கண்டனனூயிற் காமன நடுங்கும்; ஆடவா அகறலுமுண்டோ, நின்நிழற் பேடியரன்றோ, அன்றி யும், யான இநகரத்து வருங்காரணம் கேளாய, கொயவேனை விஞ்சையன் எடுத்தனன், எழுந்தனன், படுத்தனன், ஆயினேன், அவன் சங்கு என்னை அகன்று தன்பதிநீங்கினன், ஆதலால், மணிமேகலை தன்மையளவல்லா, போகின், உழையோராவருளா, செல்லா, எய்தா, உவவனமென்பதொன் றுண்டு, உண்டு, உண்டு, மாயினது அதுதான், செம்மைதானிலள, யானும் போவல்’ என்று கூடிச்செல்வழி, பின்னரும் நிறகுநரும் காண்கு நரும் நிறகுநரும் நிறகுநரும் மணிமேகலையைச் சுற்றி ஐன்றதது, மணிமே கலை சுதமதிதன்னொடு மலாகொயயப புகுநதனளென முடிக்க

நானகாவது

பளிக்கறைபுக்ககாதை

[நானகாவது மணிமேகலை உதயகுமரனைக்கண்டு
பளிக்கறைபுக்கபாட்டு]

பரிதியஞ செலவன் விரிகதிரை தானை ந
கிருளவளைப புண்ட மருளபடு டூம்பொழிற
குழலிசை துமபி கொளுத்திக காட்ட
மழலை வண்டின நல்லியாழ செயய

நு வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபா
மயிலா டரங்கின மந்திராண பனகாண
மாசுறத தெரிந்த மணிநீ ரிலஞ்சிப

க செலவனுடைய கதிரை, கதிரைதானைக்கு - கிரணங்களாகிய
சேனைக்கு

நு துமபி குழலிசை கொளுத்திக காட்ட - துமபிகள் வேயங்குழலின்
ஒசையைப் பொருத்திக்காட்ட, துமபி - வண்டின கிளைகளுள் ஒரு சாதி

நு - ச இவ்வடிகளின் பொருள், “கொம்பாத துமபி . . . நல்லி
யாழ் செயய” (கக. ௫௭ - ௮) என்று இரதாலுட பின்பு வந்திருத்தல்
காண்க

நு வெயில துழைபு அறியாப் பொதுமபா - ஞாயிறின் கதிரை
தோன்றிய காலத்தும் படுகின்றகாலத்தும் உட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறி
யாத இளமரக்கா, குயில துழை பொதுமபா - இலை நெருக்கத்தாலே குயில
கள் துழைந்து செல்லும் இளமரக்கா. மு “வெயினுழைபறியாக குயினுழை
பொதுமபா” (பெரும்பாண். ௩௭௪)

க - கூ பொழிலிற காட்டச் செய்யமயில் ஆடுகின்ற பொதுமபாகிய
அரங்கில் இருந்து காண்பனவாகிய மந்திரைக் காண்பாயாக.

௭ மணிநீரிலஞ்சி - பளிங்கு போலும் நீரையுடைய பொய்கை,
நீல மணிபோலும் நீரையுடைய இலஞ்சியென்றமாம் இலஞ்சி - இலஞ்சி
யில்

(15 - 16) க ‘பருதி’ உ. ‘வளைவுண்டன’, ‘வளைப்புண்டன மருள்
படும’ ந - ச ‘கொழுந்திக்காட்ட மழலைவரிவண்டினம்’ கூ ‘மந்திரை’

பாசடைப பரப்பிற் பன்மல ரிடைநின்
ஒருதனி யோங்கிய விரைமலாத தாமரை

க௦ அரச வன்ன மாங்கனி திருப்பக

கரைநின் ருலு மொருமயி றனகருக

கமபுட சேவற் கணைகுரன் முழுவாக

கொம்ப ரிருங்குயில விளிப்பது காரைய

இயங்குதோ வீதி யெழுதுகள் சோநது

கரு வயங்கொளி மழுங்கிய மாதாநின் முகம்போல

விரைமலாத தாமரை கரைநின் றேங்கிய

கோடுடை தாழைக கொழுமட லவிழந்த

வாலவெண சுண்ண மாடிய திதுகாண

மாதா நினகண் பொதெனச சோநது

உ௦ தாதுண வண்டி ன மீதுகடி செங்கையின்

க ஒரு தனி - ஒயிலாததனி, “ஒப்புடைய தானையு னொருதனி யனாகி” (கீவக ௨௮௦), “ஒருதனி நினரூய” (ச ௧௬) “விரை ஒருதனி யிருந்த திரு” (௧௬ ௩௩-௪), “உலக வறவியி னொருதனியேறி” (௧௭ ௮௬), “ஒருதனி மன்னவன்” (௨௫ ௨௦௪) எனறு, ‘ஒருதனி’ என்பது இந் நூலுள்ளே பயின்றுவருதல காரணக

௮ - ௧ “குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாப்பண், ஒருதனி யோங்கிய திருமலா” (மணி ௧௫ ௭௫ - ௬)

௨௧ ஆலும-ஆடும, ஆரவாரித்தழைக்குமெனறுமாம; “மாலவரைச சிலம்பின் மகிழ்சிற தாலும, லீலி மஞ்ஞையின்” (பெரும்பாண் ௩௩௦ - ௩௧)

௧௨ கம்புள் - சம்பங்கோழி சேவலினது குரல் முழுவொலியாக

௧௩ கொம்பா - கொம்பரில இருங்குயில - கரியகுயில விளிப்பது - பாடுதல, “விளியாதான கூததாட்டு” (திரு ௧௧), “விளித்த வினையிதாறுமுகீதம்” (கீவக ௧௩௪௧) என்புழி விளித்தல இப்பொருள் பட்டு வருதல காரணக

௧௪ எழுகின்ற துகள் ௧௫ மாதா - அழகையுடைய

௧௭ சங்குடைந்தாற போலுந தாழையின், துளா நாடு ௧௪

௧௮ வாலவெணசுண்ணம் - தூய வெள்ளிய சுண்ணம், “ஊரதி வாலவெள ளேறே” (புறநா ௧) இது - இத்தாமரை மலரினை

௧௪ - ௮ துகள் சோநது ஒளி மழுங்கிய நினமுகம்போற் சுண்ண மாடியதாகிய இத்தாமரைமலரினைக காண்பாயாக

(௩ - ௩) ௧ ‘இருமலாத’ ௧௧ ‘கரை நினரூடும’ ௧௭ ‘தோடு டைத்தாழைக கொழுமடல வீழந்த’

அஞ்சிறை விரிய வலாந்த தாமரைச
 செங்கயல பாயந்து பிறழ்வன கண்டாங்
 கெறிந்தது பெருஅ திரையிழந்து வருந்தி
 மறிந்து நீங்கு மணிசசிரல காணெனப்
 உரு பொழிலும பொய்கையுளு சுதமதி காட்ட
 மணிமே கலையம மலாவனங் காண்புழி
 மதிமருள் வெண்குடை மன்னவன் சிறுவன்
 உதய குமர னுருகெழு மீதூர்
 நீயா னடுங்க நடுவுநீன றேறுங்கய
 ௩௦ கூம்புமுதன முறிய வீங்குபிணி யனிழந்து
 சுயிறுகால பரிய வயிறுபாழ் பட்டாங்
 கைதகிதைந் தாபபத திரைபொரு முநீர்
 இயங்குதிசை யறியா தியாங்கணு மோடி
 மயங்குகா லெடுத்த வங்மம போலக

உ௩ அது . சாதியொருமை இரை - முன்பு கெளவியிருந்த உணவ
 உ௧ - ௩ அஞ்சிறைவிரிய எறிந்தென இயைக்க
 உ௪ மணிசசிரல - நீலமணிபோன்ற சிசிலிப்பற்றவை , “ புலவுக கய
 லெடுத்த பொனவாய் மணிசசிரல ” (சிறுபாண் ௧௮௧)

௧௧ - உ௪ நினகண்ணைப் போதென்றெண்ணி உணனவருகின்ற வண
 டினங்களைக் கடியும் நின்செங்கைபோலத் தாமரைமலரிற்பாய்ந்து பிறழ்வன
 வாகிய செங்கயல்களைக் கண்டு எறிந்து அவற்றைப்பெருமல இரையைப்
 பிழந்து வருந்தி மீண்டு நீங்கும் சிரலைக் காண்பாயாக

உ௭ மருள் : உவமவருபு , “ மதிமருள் வெண்குடை ” (புறநா ௧௭௪)
 மன்னவன் - சோழன்

உ௮ - ௧ உருகெழுமீது ஊர் நீயான்-அசசம்பொருந்திய மேலிடத்தே
 ஊர்நீருக்கின்ற மாலுமி , நீயானென்பதற்குப்பொருள் மாலுமி யென்பதை,
 “ ஆழ்கடற் பௌவத் தருங்கல மியங்கு, நீயான் போல ” (பெருங் ௧ ௪௧
 ௧ - ௧௦) என்பதனாலுணராக

௩௦ கூம்பு முதல முறிய - பாய்மரம் அடியிலே முறியும்படி

௩௦ - ௩௧ வீங்கு பிணி அவிழ்ந்து கயிறு கால பரிய - இறுகின் பிணிப்பு
 அவிழ்ந்து பாய்கட்டின் கயிறு அறுபட

௩௧ - உ வயிறு பாழ்ப்பட்டு இதை சிதைத்து ஆர்ப்ப - நடுவிடம்
 பாழாகிப் பாய் பிறண்டு ஒலிப்ப

௩௪ சுழலகாற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மரக்கலம்

௩௦ - ௩௪ கீவாக உ௨௩௧

(15 - 16) உ௧ ‘இரிய’ உ௮ ‘மூதூர்’ உ௧ ‘மீயான்’, ‘நனி
 தானடுங்க’ ௩௦ ‘முரிய’

௩௫ காழோர் கையற மேலோ ரின்றிப்
பாகின் பிளவையிற் பணைமுகந் துடைத்துக்
கோவியன் வீதியுங் கொடிதேதோ வீதியும்
பீடிகைத் தெருவும் பெருங்கலக் குறுத்தாங்
சுருபாற பெயரிய வுருகெழு மூதூர்
ச௦ ஒருபாற படாஅ தொருவழித் தங்காது
பாகும் பறையும் பருந்தின் பந்தரும்
ஆதுல மாககளு மலவுற்று விளிப்ப
நீல மாலவரை நிலனெடு படாநதென்க
சால வேகங் களிமயக் குற்றென

௩௫ காழோர் - குத்துக்கோற்காரர், 'காழோர், கடுங்களிறு கவளங்
கைப்ப' (மதுரைக் சுருதி - ௧) கையற - செயலற மேலோரின்றி -
பாகரின்றி, எனபது பாகரை வீசியென்றபடி.

௩௬. பாகின் பிளவையிற் பணைமுகம் துடைத்து - பாகனாலுண்
டாகிய பிளவையினையுடைய பரியமுகத்தைக் கையாற்றுடைத்து, பிளவை -
அவருசத்தாற பிளக்கப்பட்ட பணை, பாகனுடைய உடற்பிளவாலென்று
மாம, கூடீம் பாயிரம், க௦

௩௭ கோவியன்வீதி - இராசப்பெருந்தெரு. கொடிதேதோவீதி -
கொடியணிந்த தேரோடும் வீதி

௩௮ பீடிகைத்தெரு - கடைத்தெரு பெருங்கலக்கு உறுத்து - பெரிய
கலக்கத்தையுண்டாகுகி

௩௭ - அ. மு சிலப். ௫. ௪௦ - ௪௧ ௩௬ மு மணி பதி. ௩௨

௪௧ பாகு - பாகன் பறை - பறையடிப்போர், யானைக்கு முன்பு
பறை அடிக்கப்படுதல மரபு, இதனை, "நிறையழி கொலையானை நீர்க்குவிட்
டாங்குப், பறையறைந் தலவது செலவறக் வெனனா, இறையே தவறுடை
யான" (கலி ௫௬) எனபதனாலுணராக

௪௨ ஆதுல மாககள் - மிக்க வறுமையையுடையார் அலவுற்று -
சுழன்று, "நறையும் விரைபு மோசசியு மலவுற்று" (குறிஞ்சி எ.) விளிப்ப -
கூப்பிட

௪௩ இலபொருளுவமை நிலனெடு - பூமியில

௪௪ காலவேகமெனபது அவயானையின் பெயர், கடடியங்கார
னுடைய பட்டத்துயானையை அகனிவேகமென்றும், தடமித்தன பட்டத்து
யானையை வானாய்க்காரமென்றும், சீவக்கிரகாமணியற் கூறியிருத்தல்
காண்க. களிமயக்குற்றென - மதமயக்குற்றுத் திரிந்ததாக, களி மதத்திற்கு
ஆகுபெயர்

௨௧ - ௪௪ நீயான நடுங்கக் கூம்புமுதல்முறியக் கயிறுகாலபரிய

(௩. ௩) ௩௬. 'பாகின் விழுவிற' ௩௭ 'கோவியல்' ௪௨. 'வாதுவ
மாககளும்' ௪௪ 'காலமேகம்'

சுரு விடுபரிக குதிரையின் விரைந்துசென் றெய்திக
கடுங்கண யானையின் சடாத்திற மடக்கி
அணிததோத தானையொ டாசினங் குமரன்
மணிததோக கொடுஞ்சி கையாற பற்றிக
காரலர் கடம்ப னல்ல னென்ப

ரு0 தாரங் கண்ணியிற் சாற்றினன வருவோன

இதைசிதைநதாரபப முநீரில் யாங்கணும ஓடி மயங்குகின்ற வங்கமபோலக்
காமோர்கையறப் பாகன முதலியோர் அலவுற்று விளிப்ப மூதாரில் மேலோ
ரின்றித் துடைத்துப் பெருங்கலக்குறத்து ஒருபாற்படாது ஒரு வழித்தங்
காது நிலமாலவரை படாநதெனக் காலவேகம் களிமயக்குறத்தாகவென
முடிக்க

வங்கம் யானைக்கும் காற்று மத்தத்திற்கும் உவமை வங்கமபோலக் கால
வேகம் களிமயக்குறநென எனவியையும் இப்படியே, “வீங்குபிணி
நோனகயி நீரீஇயிதை புடையூக, கூம்பமுதன முருங்க வெற்றிக் காயந
துடன், கடுங்காற நெடுப்பக் கலப்பொரு துரைஇ, நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய
போல, இருதலைப் பணில மாபபச சினஞ்சிறந்து, கோலோகக் கொன்று
மேலோர் வீசி, மென்பிணி வனறொடா பேணுது காமுசாயத்துக், கந்துநீத்
துழிதருங் கடாஅ யானையும்” (மதுரைக் ௩௭௮ - ௮௩) என்று வந்திருத்தல்
காண்க

சடு பரிகஞ்சிறை, பரி - செலவு, “பகைப்புலங் கவாநத் பாய
பரிப்புரவி” (மதுரைக் ௪௮௩)

சசு கடுங்கண - தறுகணமை, அது கடுங்கு கொல்லுதல், “நெடுஞ்
சுழிப் பட்ட கடுங்கண வேழத், துரவுச்சினந் தணித்து” (மேலபந் ௩௨௬ -
௪) கடாததிறம் - மத்ததின கூறுபாடுகள்

சஅ “கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூவடிவமாகப் பண்ணித் தோத்தட்டின
முன்னே நடுவது” என்பா வுசிரியர் கச்சிக்குக்கினியர், “கொடுஞ்சி நெடுந்
தோ” (மதுரைக் ௭௮௨), “நெடுந்தோக் கொடுஞ்சி” (1௩௭௭ ௭௭),
இது தாமரைமொட்டி வடிவமுள்ள தென்றும் கூறுவா

சக காரலா கடம்பன அல்லனென்பதை - கால்காலத்து அலாகின்ற
கடம்பின் அலராறநெடுக்கப்பட்ட மாலையையுடைய முருக்ககடவுளல்ல
னென்பதை, “காராறுங் கடம்பின்” (1௩௭௭ ௨௩) என்பதனாற் கடம்பு
கால்காலத்திற்கு உரியதென்பதும், “பராஅரை மராஅத், துருளபூந் தண்
டா புரளு மாரபின்” (முருகு ௧0 - ௧௧) என்பதனால முருக்ககடவுள்
கடப்பமாலையையுடையரென்பதும் அறியப்படும்

ரு0 ஆரங்கண்ணி - ஆத்திமாலை, இது சோழர்களுக்குரிய அடை
யாளமாலை, “ஆரங் கண்ணிச் சோழன்” (சிலப் பதிகம், ௧௨)

சக - ரு0 அழகாலும் ஆணமையாலும் உதயகுமரனை முருக்ககடவு
ளெனநெண்ணிக் கடப்பமாலையினமையானும் ஆத்திமாலைபுணமையானும்
அவனைச் சோழனம்கனென்று கண்டோர துணிந்தமையின இவ்வாறு கூறப்
பட்டது

௨௭ - ரு0 மன்னவன் சிறுவன், உதயகுமரன், அரசினங்குமரன், சென்

நாடக மடநதையா நலங்கெழு வீதி
 ஆடகச் செயவினை மாடத தாங்கட
 சாளரம் பொளித்த காலபோகு பெருவழி
 வீதிமருங் கியன்ற பூவணைப் பள்ளித
 ௫௫ தகரக குழலா டன்னொடு மயங்கி
 மகர யாழின் வான்கோடு தழீஇ
 வடிகைச் செய்தியின் வரைநத பாவையின்
 எட்டி குமர னிருநதோன றனனை
 மாதா தன்னொடு மயங்கனை யிருநதோய்

றையதி அடக்கிப் பற்றி அல்லனென்பதைச்சாற்றித் தானையொடு வருவோ
 னென்க.

௫௧ நாடகமடநதையா - நாடகக்கணிகையரது வீதி - வீதியில்

௫௨ ஆடகம் - நாலவகைப் பொன்னுள் ஒன்று செயவினை -
 செய தொழில் மாடத்தாங்கண் - மாடத்திடத்தே

௫௩ காலபோகுபெருவழி - காற்றுச்செலலும் பெரியவழி கால்
 போகு பெருவழியாகிய பொளித்தசாளரம்.

௫௪ வீதி மருங்கு இயன்ற - வீதியின் பக்கத்தே இயற்றிய பூ
 அணைப்பள்ளி - மலர்ணையாகிய படுக்கையில்

௫௫ தகரம் - மயிர்ச்சாந்து தகரக்குழலானென்றது ஒருகணி
 கையை

௫௬ மகரயாழ் - நாலவகையாழ் ஒன்று, அது பதினேழு நரம்
 புடையது கோடு-யாழ்த்தணடு, “அங்கோட்டுச் செறிநத வலிநது வீங்கு
 துவவு” (சிறுபாண் ௨௨௨), “கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்” (நெடுல் ௭௦)
 தழீஇ - தழுவி

௫௭ வடிகை - எழுதுகோல, “வடிகைச் செய்தியும்” (௨ ௨௭)
 என்றா முன்னும்

௫௮ எட்டி - வைசியாபெறும் பட்டப் பெயர், “எட்டிப் பூப்பெற
 றிருமுப் பதிற்றியாண், டொட்டிய செலவத் துயாநதோ னியினன்” (௨௨ :
 ௧௧௩ - சு) என்பா பின்னும், “எட்டி குமர னினிதி னியக்கு, மின்னொலி
 வீணைப் பண்ணொலி வெரீஇ” (பெருங் ௧ ௪௦ ௧௧௬ - எ), “எட்டி
 காவீதிப் பட்டந தாங்கி” (பெருங் ௨ ௩. ௧௪௪), “எட்டி சாயலனிருந
 தோன்றனது” (சிலப் ௧௫ ௧௬௩), “எட்டி காவீதி யெனப்பன தேய
 வழக்காகிய சிறப்புப் பெயர்” (தொல் தொகை. கு ௧௨) என்பா ஆசிரியர்
 ஈச்சினுக்கினியர்

௫௯ மயங்கினை இருநதோய - மயங்கியிருநதோய

(15 - 16) ௫௧ ‘சாளரமொழித்த,’ ‘சாளரமொழிநத,’ ௫௫ ‘தாத
 விழ் குழலாள்’ ௫௬ ‘மாதாவீணையின்’

சு௦ யாதூர் புறற விடுக்க ணென்றலும
ஆங்கது கேட்டு வீங்கிள முலையொடு
பாங்கிற சென்று தான்றொழு தேத்தி
மட்டவி முலங்கன் மன்ன குமாற
கெட்டி குமா னெயதிய துரைப்போன்

சுரு வகைவரிச செப்பினுள வைசிய மலாபோல்
தகைநலம் வாடி மலாவனம் புகூஉ
மாதளி பாயநத மணிமே கலையொடு
கோவல னுபற கொடுநதுயா தோன்ற
நெஞ்சிறை கொண்ட நீரமையை நீக்கி
எ௦ வெம்பகை நரமபி னெனகைச செலுத்திய

சு௦ இடுக்கண - துன்பம்

ரு௦ - சு௦ அங்கனம் வருவோன வீதியில மாடத்துப் பள்ளியிற் குழ
லாடனனொடு மயங்கித் தழீஇப் பாவையினிருந்தோனறனீன, இருந்தோய,
நீயுறற இடுக்கண யாதென்றலுமெனக

எட்டிக்குமான வீதிமருங்கியன்ற சாளாச்சேக்கையிலிருந்தமையின
உதயகுமான அவனைக்கண்டான

சுஉ பாங்கு - முறைமை, பக்கமெனலுமாம் தொழுது - பணிந்து

சுங். மட்டு - தேன சுச எய்தியது - நோந்ததை

சு௦ - சுச என்றலும் அதுகேட்டு எட்டிக்குமான கணிகையொடும்
சென்று தொழுது ஏத்தி மன்னகுமாறகு உரைப்போன

சுரு செப்பினுள வைகியமலா புழுகத்தால வாடும், “மடைமாண
செப்பிற் றமிய வைகிய, பெயயாப் பூவின் மெயசா யினீள்” (குறுந் சு),
“வகைவரிச செப்பினுள வைகிய கோதையே” (கலி சுஅ கடு),
பெருங், க கூ எஅ - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாராக

சுசு தகைநலம் - மிக்கவழகு

சுஎ - அ பயநத - பெற்ற மணிமேகலையைக் கண்டவுடன் எட்டி
குமாறுக்குக் கோவலனடைந்ததுன்பம் நினைவிற்கு வந்தமையின, ‘மணிமே
கலையொடு, கோவல னுறற கொடுநதுயா தோன்ற’ என்றான், இப்படியே,
“இளங்கோன கண்ட விளம்பொற பைங்கொடி உருவிலாளனொ
டுருவம் பெயாப” (ரு க - சு) என்பா பின்னும்

சுசு நெஞ்சு இறைகொண்ட நீரமையை - மனடி தங்குதல் கொண்ட
தன்மையை, “வண்டிறை கொண்ட கம்பழம் பொய்கை” (மதுரைக் உடுக)

எ௦ பகைநரம்பு - நின்றநரம்பிற்கு ஆறாவதும் மூன்றாவதுமாகிய
நரம்புகள், “நின்ற நரம்பிற் காம மூன்றுஞ், சென்றுபெற நிறபது கூட
மாகும்” (சிலப் அ: கூ - ச, உரை, மேற்), கூடம் - பகை.

திதுயா னுற்ற விடுமபை யென்றலும
 மதுமலாத தாரோன் மனமகிழ வெய்தி
 ஆங்கவ டனணையென னணிததே ரேற்றி
 ஈங்கியான வருவே னென்றவற குரைத்தாந்
 எடு கோடுமழை கிழியு மதியம போல
 மாட வீதியின் மணிததோ கடைஇக
 காரணி பூம்பொழிற கடைமுகந் குறுநவத்
 தேரொலி மாதா செவிமுத லியைத்தலும
 சித்திரா பதியோ டுதய குமாநுற
 அஃ நெனமேல வைத்த வுள்ளத் தானென
 வயநத மாலை மாதனிக கொருநாட்
 கிளநத மாற்றந் கேட்டே னுதலின்
 ஆங்கவன நேரொலி போலு மாயி நழ

சுச - எக உரைப்போன மலாபோல நலம்வாடி வனம் புகூஉம மணி
 மேகலையொடு கோவலனுற்ற துயாதோன்ற அததுயரம் நீரமையை நீக்கி
 என கையைப் பகைநரம்பிற் செலுத்தியது, யானுற்ற இடுமபை இது
 வென்றலு மெனக.

எஉ தாரோன் - உதயகுமரன் முனிவருடைய உறைவிடத்தை
 நீங்கி மலாவனத்திற்குச் சென்ற மணிமேகலையை இனி எளிதிற பெறலா
 மென்று மகிழ்ந்தான்

எக அவளதனை - மணிமேகலையை

எச அவற்கு - எட்டிசுமாரற்கு

எடு கிழியுமதியம் - கிழிதற்குக் காரணமாகிய மதியம் மதியம்
 போல - சந்திரனபோல, கலைநிரம்பினமையின், உதயகுமானுக்கு மதி
 உவமையாயிற்று, “நாளவாய நிறைந்த நகைவெண்மதி செல்வ தொத்
 தான்” (கீவக. சடுச) மாடங்கட்கு மழையைமும், தேருக்கு மதியத்தையும்
 உவமையாக்கினும் பொருந்தும்

எச கடைஇ - செலுத்தி, “காலியந் கன்ன கத்தழபரி கடைஇ”
 (மதுரைக் சசு)

எஎ கடைமுகம் - வாயிலிடம் குறுக - அடைய

எஅ மாதா - மணிமேகலை செவிமுதல் - செவியிடம்

எக - அ எனறலும் மகிழ்வெய்தி, ‘அவளை என தேரேற்றி இவரு
 வருவேன’ என்று அவனுக்குரைத்தது மதியம்போலத் தேரைக் கடைஇப்
 பொழிலின் கடைமுகங்குறுக, அததேரொலி செவிமுதலிசைத்தலு
 மெனக

அஉ கிளநத - சொல்லிய அக ஆயிழை : விளி.

(15 - ம்) எடு. ‘கிழிகும’

ரங்கென செவிமுத லிசைத்ததென் செய்கென
அடு அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை யுரைத்தலும்
சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயிலபோற
பனிக்கறை மண்டபம் பாவையைப் புகுகென்
றொளித்தறை தாழ்கோத துளக்கத் திரீஇ
ஆங்கது ஈனக்கோ ரைவிலின் கிடக்கை
கூ௦ நீங்காது நின்ற நேரிழை தன்னைக்
கலலென றுணையொடு கடுந்தோ நிறுத்தி ||
பனமலாப பூம்பொழிற் பகனமுளைத் ததுமோற
பூமரச சோலையும் புடையும் பொங்கருந்
தாமரைச் செங்கண் பரப்பினன் வரநடம்
கூரு அரசினங் குமர னொருந் லொருசிறை
ஒருதனி ின்ற யுன்றிற மறிந்தேன

அச எனசெயகு - யாதுசெயவேன

அடு அமுதுறு நீஞ்சொ லாயிழை - மணிமேகலை

எக - அடு உதயகுமான எனமேல வைத்த உள்ளத்தானென்று
வயந்தமால் கித்திராபதியோடுறறு முன்னொருநாள் மாதவிக்குக் கிளந்த
மாற்றத்தை நான் கேட்டேன், ஆதலின், ஆயிழாய், என செவிமுத
லிசைத்த ஒலி, அவன் தேரொலிபோலும், இதற்கு யான் யாதுசெயவே
னென்று மணிமேகலை யுரைத்தலுமெனக்

அசு துளக்குறுமயில் - தளாச்சியுற்ற மயில்

அஎ. மண்டபத்தில் பாவையை - மணிமேகலையை புகுக என்று

அஅ இரீஇ - இருக்கச்செயது

அக ஐந்துவிற்கிடை நீளத்தே நிறறல் மரபு, “ஐவிவி னகல நின்
றாங் கடிதொழு திறைஞ்சி னொற்கு” (கீவக க௭௦௪), “இருந்த மன்னவற்
கெழுமோ லெல்லையுட், பொருந்தல செல்லாது புககவ னிறைஞ்ச” (க சஎ
௩௩ - ௪) என்று ஏழுமேலெல்லையுடவா, பெருங்கதை தூலாசிரியர்

அசு - கூ௦ கேட்டு மண்டபத்திற் புகுகவென்று பாவையையொளித்
துத் தாழ்கோத்து இருத்தி அதுதனக்கு ஐந்துவிற்கிடக்கையில் மயில் போல
நின்ற நேரிழையாகிய சுதமதிதனை

கக. கடுந்தோ கடுமை - விரைவு கூஉ பகல - சூரியன்

கக பொங்கா - ஈண்டுக் கட்டுமலை, மரக்கிளையென்றுமாம்

கச பரப்பினன் - பரப்பி.

கடு ஒருசிறை - ஒருபக்கம், “வானவ ருறையும் பூநா றொரு
சிறை” (சிலப் ௧௦. ௧௩௮) *

கசு திறம் - இயல்பு

(15 - 16) அடு ‘அமுதுறு’ அஅ ‘தாட்கோத்து’, ‘தாடகட்கோத்து’

வளரிள வனமுலை மடந்தை மெல்லியல்
தளரிடை யறிபுந தன்மையள கொல்லோ
வினையா மழலை வினோநது மெல்லியல்

- க௦௦ முனையெயி றருமபி முதது நிறைத தன்கொல
செங்கய னெடுங்கண செவிமருங் கோடி
வெங்கணை நெடுவேள வியப்புரைக குங்கொல
மாதவ ருறைவிட மொர்இமணி மேகலை
தானே தமிழளிங் கெய்திய துரையெனப்
க௦௫ பொதியறைப் பட்டோர் போன றுளம் வருந்தி
மதுமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைக்கும்
இளமை நாணி முதுமை பெய்தி
உரைமுடிவு காட்டிய வுரவோன் மருகற்

க௭ மெல்லியல் - மணிமேகலை.

க௮ தளரிடை - ஆடவா காமத்தாற்றாளாகத் சமயத்தை, இடை
காலம், “உடையோர் போல விடையினறு குறுகி” (புறநா ௫௪.)

க௯ “வினையா மழலையின் விரிததுரை பெய்தி” (சிலப் ௮. ௬௭)

க௧௦ “முனையுள் றிளங்கையே முழுமதி புரைமுகமே” (சிலப் ௭ :
௧௬), “முனையுள் வெண்பன முதுககுறை நங்கை” (சிலப் ௧௫: ௨௦௨)

க௧௨ வெங்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பு

க௧௩ மாதவா - சங்கத்தாரா, அறவணவாழ்களென றுமாம ஓர்இ -
நீங்கி

க௧௪ தமிழள் - தனித்தவளாய்

க௧ - க௧௪ தானையொடு தேரைப் புறத்தே நிறுத்திப் பொழிலிற்
பகல் முனைத்ததுபோல வருங்குமரன சுதமதியைக் கண்டு, ‘ஒருசிறை
தனி நின்றாய், உன திறமறிந்தேன், மணிமேகலை அறியுநதன்மையள
கொல்லோ, அவள் முனையெயிறு முத்துநிரைத்தன்கொல, அவள் கண்
கள் வேள வியப்புரைக்குங்கொல, அவள் மாதவருறைவிடத்தை யொர்இத்
தமிழளாய் இங்கு எய்தியதற்குக் காரணமுரை’ என்று கேட்பவெனக்

க௧௫. பொதியறைப்பட்டோர் - துவாரமில்லாத கீழறையில் அகப்
பட்டோர், “பொதியறைப்பட்டோர் போன றுமெய் வருந்தி” (மணி ௧௬.
௮), “போதார பிறவிப் பொதியறையோரென” (சிலப் ௧௦ ௧௬௧)

க௧௭ - ௮ இளமைநாணி முதுமையெய்தி உரைமுடிவு காட்டிய உர
வோன் - இளமைப்பருவத்தை நாணி முதுமைப்பருவத்தை யடைந்த, தம்
முட பக்கமை கொண்டு வந்தாரிருவருடைய சொல்ல ஆராய்ந்து அவற்
றின் முடிவை அவர்களுக்கு விளக்கிய அறிவுடையோனாகிய கரிகாற் பெரு
வளத்தானென்னுஞ் சோழன், இவ்வாலாற்றை அடியிலவரும் பழமொழி

(௩ - ௩) க௮ ‘தளாநடை யறியுநதன்மையை கொல்லோ’ க௧௫
போன்று மெய்வருந்தி’ க௧௮ ‘மருமாற்கு’

கறிவுஞ் சாலபு மரசியல வழக்கும

கக௦ செறிவனீ மகளிர் செப்பலு முண்டோ
அனைய தாபினும் யானென்று கிளப்பல
வினைவிளங்கு தடக்கை விறலோய கேட்டி
வினையின் வந்தது வினைக்குவினே வாயது
புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது

கக௫ மூப்புவிளி வுடையது தீப்பிணி யிருக்கை
பற்றின பற்றிடங் குற்றக கொளகலம்
புறநடங் காவிற செற்றச சேக்கை

வெண்பாவாலும் அதன உரையாலு முணாக, “ உரைமுடிவு காண னிள மையோ னென்ற, நரைமுது மகக ளுவபப - நரைமுடித்தசு, சொல்லான முறைசெய்தான சோழன குலவிசகை, கலலாமற் பாகம்படும ” (உக), என பது—‘ தம்முள் மறுதலையாயின ரிருவா தமக்கு முறைமை செய்யவேண்டி வந்து சில சொன்னால் அச்சொன் முடிவு கண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவு நிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழந்த நரைமுது மககளுவக் கும் வகை நரைமுடித்து வந்து முறைவேண்டிவந்த இரு திறத்தாரும் சொல் விய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான கரிகாற்பெருங்நாத்தா னென்னுஞ் சோழன், ஆதலால், தத்தம் குலத்தகருத்தக விசகைகள் கற பத்தரு முனனே செம்பாகமுளவா நென்றவாறு’, இவ்வரலாறு, “ முதியோ, ரவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செலவும் ” (கஅஎ - அ) என்று பொருநராற்றுப்படையிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது உரவோன மரு கற்கு - கரிகாற்பெருவளத்தான வழித்தோனறலாகிய உனக்கு, மருகன்- வழித்தோனறல், “ உலக மாண்ட வ்யாநதோர மருக ” (மதுரை: ௨௩)

க௦௬ சாலபு - அமைதி அரசியல வழக்கு - அரசநீதி

க௦௬ - க௦. ஒப்பு மணி கஅ, க௪௦ - சக

க௦௫ - க௦ அதுகேட்டு உளம் வருந்தியுரைக்கும் சுதமதி மருகற்கு அறிவு முதலியவற்றை மகளிர் செப்புதலும் உளவாகுமோவென்ற னெனக் ககக கிளப்பல - சொல்லுவேன கக௨ வினை - போரிட

இனி, மணிமேகலையை அவன் விரும்பாமலிருத்தற்கு உடம்பின் தூயது அனமையைச் சொல்லுவான்

கக௬ வினையினவந்தது - கனமத்தால் வந்தது வினைக்கு வினே வாயது - கனமத்திற்கு வினேநிலமாகவுள்ளது

கக௪ புனைவன - சநதனம் மலர் முதலியவை

கக௫ மூப்புவிளிவுடையது - முதுமையையும் சாதலையுமுடையது தீப்பிணி யிருக்கை - கொடியநோய்களுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளது

கக௭ அரவு அடங்கு புறறினென இயைக்க செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வதாகிய சினம் சேக்கை - தங்குமிடம்

(15 - 16) க௬௨ ‘கேணி’ க௬௫ ‘முத்தா’

அவலக் கவலை கையா றழுங்கல
தவலா வுள்ளா தன்பா லுடையது
கஉ௦ மக்கள யாககை யிதுவென வுணர்ந்தது
மிகுகோ யிதனைப் புறமறிப் பாராய
என்றவ னுரைத்த விசைபடு நீருநொல
சென்றவ னுள்ளாடு சேரா முன்னப்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையின்
கஉ௫ இளங்கொடி தோன்றமா விளங்கோ முன்னென்.

ச —பளிக்கறைபுக்க காதை முற்றிற்று.

ககஅ அவலம் - வருத்தநோன்றி நற்றல கவலை - யாது செயவ
லெனறல கையாறு - மூச்சித்தல அழுங்கல - வாயவிட்டழுதல , இஃது
அரற்றெனப்படும்

ககஅ - கூ அவலம் முதலியவைகள் நீங்காததாகிய உள்ளத்தினைத்
தன்னிடத்தே உடையது

கஉ௧) யாககை இதுவென - யாககை இத்தன்மையதென்று , இது
வெனறது, 'வீணையின வந்தது' என்றது முதலியவற்றை

கஉக. இதனை - இவவுடம்பை புறமறிப்பாராய - புறமறியாகப் பாரப்
பாயாக, பாரப்பின, இதன தூயது அன்மை விளங்குமென்றபடி , “மற்ற
தனைப் பைமறியாப் பாககப் பமம்” (நாலடி சஉ), “பைமறியா நோக
கப் பருந்தாககுந தகைமைதது” (இறை சூ க, உரை)

கஉஉ அவள் - சுதமதி

கஉச “பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவை” (மணி கஅ , எஅ) ,
“பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல” (சீவக ககஉ)

கஉ௫. தோன்றமா - தோன்றாநின்றாள்

கஉஉ - ௫ என்று அவள் உரைத்ததொல அவனுள்ளம் கென்று
சேராமுன்னா, இளங்கொடி பாவைபோல இளங்கோமுன தோன்றுமெனக்

க - கஉ௫ காண்பனகாண காணுய காண காண காணெனச் சுதமதி
காட்ட மணிமேகலை வனங்காணபுழி, மன்னவன் சிறுவன் உதயகுமாரன்
அரசிளங்குமாரன் வருவோன, இருந்தோனனை, இருந்தோய, யாதென்ற
லும், உரைப்பேன, என்றலும், மகிழ்வெய்தி உரைத்துக் கடைஇக் குறுகத்
தேரொலி இசைத்தலும் என செய்கெனவரைத்தலும் சேட்டு இரீஇ நின்ற
நேரிழைதனை, நின்றாய், அறிந்தேன , தன்மையள கொல்லோ, நிரைத்தன
கொல, உரைக்குங்கொல, உரையென, சுதமதி, செப்பலுமுண்டோ, கிளப்
பல , கேட்டி என்று உரைத்ததொல சேராமுன்னா இளங்கொடி தோன்று
மென முடிக்க

(15 - ம்) ககஅ 'கையாற்றழுங்கல'

ஐந்தாவது மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றியகாதை

[ஐந்தாவது மணிமேகலை உதயகுமரனபால உள்ளத்தாளேன
மணிமேகலை தனக்கு மணிமேகலாதேயவம்
வந்துதோன்றியபாட்டு]

இளங்கோன கண்ட விளமொறாற் புனுகொடி.
விளங்கொளி மேனி விண்ணவா வியப்பப்
பொருமுகப் பளிங்கு னெழினி வீழ்த்துத
திருளின் செய்யோ ளாடிய பாவையின்
நு விரைமல ரைங்ங்ண மீன விலோதனத்
துருவி ளாளனொ டிருவம் பெயர்பப்

க. இளங்கோன - உதயகுமரன். பொறுங்கொடி - காமவல்லி
போன்ற மணிமேகலை

உ. விளங்கொளி மேனி விண்ணவா - தேவா, மணி கூ கூ - கர

கூ. பொருமுகப் பளிங்கு எழினி - பளிங்காகிய பொருமுக
வெழினியை; எழினி - திரைச்சீலை, பொருமுகவெழினி - மூவகைத்
திரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, “ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்,
காந்தவா லெழினியும் புரிந்துடன் வுத்தது” (சீலப். கூ க0க - க0)

ச. திருவின செய்யோள - இலக்குமி, இன சாரியை, “செம்
மலர்த் திருவின பாவாய” (சீவக கூக0) எனபுழிப்போல பாவை - பதினோ
ராடலுள் ஒன்று, அது போசெய்தறகுச் சமைந்த கோலத்தோடு அசுரா
மோகிதது விழும்படி கொல்லிப் பாவைவடிவாய்த் திருமகள் ஆடியது,
இதனை, “செருவெங் கோல மவுணா நீங்கத், திருவின செய்யோ ளாடிய
பாவையும்” (சீலப். கூ கூ0 - கூக) என்பதனாலுணராக, “பாவை திருமக
ளாடிற் ததற்குறுப், போவாம் லொன்றுடனே யொன்று” பாவையின் -
பாவைபோல, பாவையாடிய திருமகள்போல வெனிணும் பொருந்தும்

டு மலரைங்ங்ண - மலராகிய ஐந்துபாணம் விலோதனம் - கொடி.

சு உருவிலாளன் - அங்கன், ‘உருவி ளாளனொ டிருவம் பெயர்பப்’
என்பதற்கு இவளுருவத்தைக் காண்பவர்களுக்கு உடனே மனம்த பாதை
உண்டாகின்றதென்பது கருத்தாகக்கொள்க, மணி ச சுள - அ, பாகக்

(12 - ம்) டு - சு ‘விலோதத்தருவிலாளனுருவம்’

டு—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுடு

ஒவிய னுள்ளத துளரியது வியப்போன்
காவியங் கணணி யாகுத நெளிந்தது
தாமோளி மண்டபந் தனகையிற நடைஇச
க0 சூழ்வோன் சுதமதி தனமுக நோக்கிச
சித்திரக கைவினை திசைதொறுஞ் செறிந்தன
எத்திறத தாணின் னிளங்கொடி யுரையெனக
குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றோ னன்னநின்
முருச செவனி முகந்துதன கண்ணுற
சடு பருசா ளாயிற பைந்தொடி நங்கை

க - சு பூங்கொடி, பாவையின் உருவிலாளனொடு உருவம் பெயாப்ப
வெனக

எ ஒவியன் - சித்திரமெழுதுவோன் , உள்ளியது - சித்திரம் எழுது
வதற்காக நினைந்ததை , மணிமேகலையுருவத்தைச சித்திரமென்று கருதின
னென்றவாறாயிற்று , இது, “மேவிய பளிங்கின விருந்திற பாவையிஃ,
தோவியச செய்தியென ரெழிவேன முன்னா” (கஅ சுச - எ), “நங்கிம்
மணனீட டியாரென வுணாகேன” (கஅ கடுசு) என்று பின் வருவனவற
ரூல துணியப்பமே வியப்போன் - ஆசசரிய மடைவோன் , இது பெயா ,
இனி, ‘ஒவியன்’ எனபதற்கு உதயகுமரன் ஆசசரியததால் சித்திரம்
போன்றவனாய் நின்றென்றும், ‘அது’ எனபதற்கு அவவடிவத்தையென
றும் பொருள் கூறினும் பொருந்தும்

அ காவியங்கண்ணியாகுதல - மணிமேகலையாதலை

எ - அ வியப்போன் தெளிந்தெனக

க தாழ ஒளி மண்டபம் - தங்கிய ஒளியையுடைய பளிங்குமண்ட
பத்தை தடைஇ - தடவிப்பாரதது , மண்டபத்தாளே செல்லக கருதிய
வன வாயில் காணுதற்கு முயலுகின்றன

கஉ எத்திறத்தாள - என்ன இயல்புடையாள் , நின் இளங்கொடி
எத்திறத்தா னென்க

க0 - கஉ சூழ்வோன் நோக்கி உரையென

கக குருகுபெயாககுன்றம் - கிரவுஞ்சுகிரி கொன்றோன் - முருகக
கடவுள் , “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே” (சிலப் உச
‘சரவண’), “குருகுபெயாக குன்றங் கொன்றான் மடவன்” (சிலப் உச
‘ஆயவளை’)

கச முருகசெவலி - இளைமைப்பருவத்தி னழகை

கடு ஆயின் - ஆராயுமிடத்து

கச - டு நங்கை நின் செவ்வியைப் பருகாளை இயைகக

(15 - ம்) க ‘தாளொலி’ கக - உ ‘சிறந்தன வொத்தாணின்’ கச
முருகதெவலி’ கடு ‘பருகாளாயினிப’

ஊழ்தரு தவத்தள சாப சரத்தி
காமற கடந்த வாயமைய னென்றே
துமலாக கூந்தற் சுதமதி யுரைப்பச
சிறையு முண்டோ செழுமுன்ன மிககுழிஇ
உ௦ நிறையு முண்டோ காமங் காழ்க்கொளிற
செவவிய ளாயினென செவவிய ளாகென
வவவிய நெஞ்சமொ டகலவோ னாயிடை
அஞ்செஞ் சாய லராந்தா ணத்துளோரா
விஞ்சைய ிரிட்ட விளங்குழை யென்றே
உ௫ கலலென் பேரூப பலலோ ருரையினை
ஆங்கவ ருறைவிட நீங்க யாயிகழ
ரங்கு வ டன்றோ டெய்திய துரையென

கசு. ஊழ - முறை, பௌத்தாக்குருக ஊழவினை உடனபாடாகவின், ஊழவினையால தரப்பட்ட தவத்தையுடையனென்றுமாம் சாபசரத்தி - சாபமாகிய அம்பையுடையான், சாபம் - சபித்தல், விலலையும் அம்பையும் உடையானென்றும் ஒருபொருள் தோன்றிற்று தவத்தினரைச் சாபசாரணபா வடநூலா

கக செழுமுன்ன மிககுழிச சிறையுமுண்டோ - வளவியுமுன்ன மிக்க விடத்து அதனைத் தாங்கும் அரணுமுண்டோ, இல்லையென்றபடி, “நீ மிகுந் சிறையு மிலலைத் தீமிகின், மன்னுயிரி நிறுந்து நிழலு மிலலை” (1 பூநாடுக), “நீமிகி னிலலை சிறை” (பழ கக0)

கக - உ௦. “சிறையெனப் திலலைச் செவவே செம்புனல் பெருகுமாயி, னிறையெனப் திலலைக் காம நோரின்று சிறககு மாயின்” (நூள கலயாண கடுகி.)

உ௦ காமம் காழ் கொளின நிறையும் உண்டோ - காமம் அடிப்படின் அதனை நிறுத்ததன்மையும் உளதாகுமோ, காழ் - வைரம், நிறை - நிறுத்த தன்மை, “பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே” (தறுந் கஎ)

உஉ ஒளவியம் - பிறாககு இவள உரியளாதல் கூடுமோவென்பதால் உளதாகிய பொருமை ஆயிடை - அப்பொழுது

உக. அஞ்செஞ்சாயல் விளி, என்றது சுதமதியை அராந்தாணம் (மணி ௩. அஎ, பெருங் உ உ ககஅ, எ ககக, ஐ ச கடுக)

உச. விஞ்சையன் - வித்தியாதான், என்றது மாருதவேகனை

உ௫ உரையினை - சொல்லையுடையாய்

உ௬ - ௫ அராந்தாணத்திற் சுதமதி மாருதவேகனால் இடப்பட்டா னென்பதை, “எனமக் ளிருந்த விடமென றெண்ணித், தன்னுறு துன்பந் தாங்காது புருந்து, சமணீர காணுஞ் சரணென றேனை” (மணி ௫ - ௫௦ - ௫௨) என்பதனாலுமுணாக

உஎ உரையென - சொல்லென்று உதயகுமரன்சொல்ல

(15 - 16) கசு ‘தவத்தா சாபசரத்தி’, ‘தவத்தாண சாபதி சரத்தி’ கஅ ‘துமலா’ உ௦ ‘காழ்கொளிற’ உக ‘ஆயினினை செவவிய ளாகக்கென’ உஉ ‘ஆயிழை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை டுள்

வாகழல் வேந்தே வாழ்கநின் கண்ணி

திரெறிப படரா நெஞ்சினை யாகுமதி.

௩௦ ஈங்கிவ டன்னே டெய்திய காரணம்

வீங்குநீர் ஞால மரள்வோய் கேட்டருள

யாபபுடை யுள்ளத தெமமனை யிழநதோன்

பார்ப்பன முதுமகன் படிம வுண்டியன்

மழைவளந தருஉ மழலோம பாளன

௩௫ பழவினைப பயததாற் பிழைமண மெய்திய

எறகெடுத் திரங்குத தற்றகு வுடைமையிற்

குரங்கு செய்குடற் குமரியம் பெருநதுறைப்

பார்துசென் மாககனொடு தேடினன் பெயர்வோன்

கடனமண்டு பெருநதுறைக காவிரி யாடிய

௨௮ “ வாழ்க நுங் கண்ணி மாதோ ” (கீவக. ௧௮௧௦.)

௨௯ படரா : செல்லாத. நெஞ்சினையாகுமதி - நெஞ்சையுடை யாக ஆகக்கடவாய், மதி : முன்னிலை யசை

௩௦ - ௩௧ காரணம் கேட்டருள

௩௨ யாபபு - உறுதி எமனை - எம் அனை ; “ எமனை காணாய் ” (சு : ௧௨௬) எனபா பின்னும், “ எமனை தமியை யாகி ” (கீவக. ௩௧௫)

௩௩. படிமவுண்டி - நோற்றுப் பட்டினிவிட்டுண்ணும் உணவு, “ படிம வுண்டிப் பாபபன மகனே ” (குறுங். ௧௫௬)

௩௫ மாருதவேகனுக்குத் தான சிலநாள உரியளானதுபற்றி, ‘ பிழை மண மெய்திய ’ என்றான், “ ஒதலநதணாக கொவவே றுயினும் ” (டு : ௪௩) என்று பின் வருதல் காண்க

௩௬. எற கெடுத்து இரங்கி - என்னைக காணப்பெருது இரங்கி ; “ அரககெடுத தலமவரு மலலற்காலை ” (கிலப் ௪ ௮) தன தக உடை மையின் - தனனைத் தக்கிருக்குமபடி உடைமையினாலே

௩௭ குமரி - கன்னியாகுமரி

௩௮ - ௮ குற்றமுற்ற குலமகளிர அக்குற்றத்தைப் போக்குதற் பொருட்டுக் குமரியாட்ச செல்லுதல் மரபாதலால், இவன் கன்னியா குமரி யாற்றிற்குச் செல்பவர்களோடு சோந்து சுதமதியைத் தேடிச் சென்றான், “ பாபபனி சாலி காப்புக்கடை கழிநது, கொண்டோற பிழைத்த தண்ட மஞ்சித், தெனறிசைக் குமரி யாடிய வருவோள் ” (மணி ௧௩ ௫ - ௭)

௩௯. கடனமண்டு பெருநதுறைக்காவிரி - சங்கமுகத்துறை

(15 - ௧) ௩௨ ‘ யாபபிடை ’ ௩௭ ‘ குரங்குசெய கடற்றுறை ’, ‘ குரங்குசெயகடற்குமரி ’ ௩௯ ‘ ஆடிட ’

- ச௦ வடமொழி யாளரோடு வருவோன் கண்டங்
 டியாங்கனம வந்தனை யென்மக னென்றே
 தாங்காக் கண்ணீ ரென்றலை யுதித்தாங்
 கோத லந்தணாக் கொவவே னாயி னும
 காதல னுதலிற் கைவிட லீயான்
- ச௫ இரந்தூண டலைக்கொண் டிருநகா மருங்கிற்
 பரந்துபடு மனைதொறுந திரிவோ னெருநாட்
 புனிற்றாப பாயந்த வயிற்றுப புண்ணினன்
 கணவிர மாலை கைக்கொண் டென்ன
 நிணநீடு பெருங்குடா கையகத் தேந்தி
- ௫௦ என்மக ளிருந்த விடமென் றெண்ணித்
 தன்னுறு துன்பந தாங்காது புருந்த
 சமணீர காணுஞ் சரணென றேனை
 இவணீ ரலவென றெனனெடும வெகுணடு
 மையறு படிவதது மாதவா புறத்தெமைக *
- ௫௫ கையுதிராக கோடலிற கண்ணிறை நீரே

ச௦. வடமொழியாளர் - பாடப்பா, பாடப்பனியை, “வடமொழி யாட்டி” (கக எக) என்று பின்னாக கூறுவர்

சக மகள் - விளிப்பெயர்

சச கைவிடலீயான் - கைவிடான்; “காவலன் மகனோ கைவிட லீயான்” (கக கூ) என்பா பின்னும்; “காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயான்” (கிலப் கக அடு)

சஎ புனிற்றா - ஈனற அணிமையையுடைய பசு

சஅ கணவிரமலை - அலரிமலை, 1000 ௩ ௧0௪

௫௨ சமணீரகாள் - சமணர்களே

௫௩ இவண நீர் அலல என்று - இவ்விடத்திற்குரிய தன்மையன் றென்று

௫௪ படிவம் - தவவேடம் மாதவா - சைனமுனிவர்

௫௫ கையுதிராக்கோடலின் - கையசைத்துப் போயவீடுகவென்று குறிப்பித்தலால், “காண மிலியெனக் கையுதிராக் கோடலும்” (கக. ௧0) என்று பின்னுமவரும், இவ்வழக்கம் மலைநாட்டில் மிகுதியாகவுள்ளது கண் டிறை நீரே - கண்களில் நிறைந்த நீரையுடையே மாய

(15 - 16) சக. ‘கியனமவந்தனையேமகளென்றே’ சஉ. ‘உருத்தாங்கு’ சச. ‘காதலிஞ்சலிற்’ சக ‘திரிவேனெரு’ சஎ. ‘வயிற்றுறு’ சஅ ‘கண வீரமலை கைக்கொண்டன்ன’ சக ‘அடக்கி’ ௫௩ ‘இவனீரல்ல’ ௫௪ ‘படிமத்’ ௫௫ - சு ‘கண்ணிறை நீரேன, மறவோரருளி லாருமிலோவென’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்து தோன்றிய காதை டுகு

- மறவோ ருளீரோ வாருமி ஷோமெனப
புறவோர் விதியிற் புலம்பொடு சாற்ற
மங்குரேய் மாட மனைதொறும் புகூஉம
அங்கையிற் கொண்ட பாததிர முடையோன
- ௬௦ கதிராசுடு மமயததுப் பணிமதி முகத்தோன்
பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயையன்
என்னுற் றனிரோ வென்றெமை நோக்கி
அன்புட னனையு வரணமொழி யதனால
அஞ்செனி நிறைத்து நெஞ்சகங் குளிர்பித்தது
- ௬௫ தனக்கைப் பாததிர மென்கைத் தந்தாங்
நெருக்கை குற்ற விடுமபை நீங்க
எடுத்தனன் றழீஇக கடுப்பத் தலையெற்றி
மாதவ ருறைவிடங் காட்டிய மறையோன்
சாதுயா நீக்கிய தலைவன் றவமுனி
- ௮௦ சங்க தருமன் றுனெமக கருளிய

டு௬. ஆறும் இலோம் - பாதுகாப்போ யாரையுமில்லேம்.

டு௭ புறவோர் - புறத்திலுள்ளோரது

டு௯ பாததிரம் - பிச்சைப்பாததிரம். இதனைக் கோரகை யென்பா

௬௦. இவ்வறத்தோர் எல்லாருமுண்டபின்பு, பெளத்தசந்நியாசிகள் பதலில் உச்சிப்பொழுதிற் பிச்சைகருசு செல்லவேண்டுவது விதியாதலின், 'கதிராசுடு மமயதது' என்றா இப்படியே, 'வெங்கதிர்மயதது வியன பொழி லகவயின், வந்து தோன்றலும்' (௬௦. ௨௭ - ௮), 'வெயிலவிளங் கமயதது விளங்கித் தோன்றிய, சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய' (௬௧ ௬௦௨ - ௬) என்று பின்னா வருதல காண்க

௬௧ மருதநதுவரில் தோயக்கப்பட்டு மஞ்சளநிறமுள்ளதாதலால், 'பொன்னிற நிகழும் பொலம்பூ வாயை' எனப்பட்டது, இதனைக் கோர மெனபா.

௬௩. அனையு - கலந்த, "அன்புடை நனமொழி யனையு" (முருகு ௨௬௨); "இனசொலா லீர மனையு படியிலவாங், செம்பொருள் கண்டா வாயச சொல்" (குறள், ௬௧)

௭௦. சங்கதருமன். இதன் பொருள் புத்ததரம் சங்கமெனலும் மூன் றனுள் சங்கத்திற்குரிய தருமத்தை அனுசரித்து நடப்பவனென்பது

(15 - 16) டு௭ 'சேர' ௬௦ 'கதிராசுட்டமைத்து' ௬௧ 'அனையு ருணமொழி' ௬௪ 'நிறைத்து குளிரந்து' ௬௬ 'இடுமபைநனைங்க' ௭௦ 'தானெனக் கருளிய'

எங்கோ னியலகுண னேதமில் குணப்பொருள
உலக நோன்பிற பலகதி யுணாநது
தனகசென வாழாப் பிறாகுரி யாளன்
இனபசு செவசி மன்பதை பெய்த

எக எங்கோன - எமமுடையசுவாமி இயல குணன - இயலபாகவே
தோன்றின குணங்களை யுடையோன ; “ இறைவன ஞாவனியலகுண
னெங்கோன ” (சீலப் ௧௦ கடிச)

எஉ உலகநோன்பு - உலகசீலம் (மணி ௫ ௧௧) பலகதி உணாநது -
பல பிறப்புகளிலும் பிறந்து பிறந்து உணாநது, கதி - பிறப்பு “ புத்தன
கைவநத முத்தியைவிட்டுக் கனமவசத்தாலனறிக கருணையாற பரிசுத்த
ஞானத்துடன் பலவிலங்கிற பிறந்தம் இறந்தம் பிணிப்படடும் மூததம
தாமோபதேசம் பண்ணி ஒழியாமல் உலகுயயக கொண்டான் ” என்றும்
“ கனமவசத்தாற பிறந்தானெனில், விலங்காயப் பிறந்து பேசுதலும், யானோ
யாய மருப்பீதலும், முயலாய மாமஸமீதலும் பிறவும் நிகழா ” (நீல சமய)
என்றும் கூறுவா, புத்தன கருணையாற பலவகைப் பிறப்பும் எடுத்தானென
பதைப் புத்தஜாதக கதைகளிற பரக்கக் காணலாம், “ எழும்புகடை யயன்
முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப் பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரி
யாது குழப்போகி, எவவுடம்பி லெவவுயிரககும் யாதொன்ற லிடரொய்தின,
அவவுடம்பி லுயிர்க்குயிராய யருளப்பொழியுந் திருவுள்ளம்”, “ மீனூருவாகி
மெயம்மையிற படிந்தனை, மானுரு வாகியே வானகுண மியற்றினை”
(வீர யாப்பு ௧௧, உதாரணங்கள்), “ வாளுடும் பரியாயு மரிணமாயும் வன
கேழற களிருயு மெண்காற் புணமான, தானுயும் பணையெருமை யொருத்த
லாபுந் தடக்கையிளங்க களிருயுஞ் சடங்க மாயு, மீனூய முயலாயு மன்ன மாயு
மயிலாயும் பிறவாயும் வெலலுஞ்சிங்க, மானுயுந் கொலைகள்வு கடபொய
காமம் வரைந்தவாதா முறைந்தபதி மாணுபூரே ” (நீல சமய)

எக தான சீலத்திருத்தல தனக்கென்று நினையாமல் பிறாககே
உரிமை பூண்டொழுதுபவன், “ முன்னுன் பெருமைக்க ணினருன் முடி
வெயதுகாறு, நனறே நினைந்தான குணமே யொழிந்தான றாக்கேயு,
றென்று முள்ளான் பிறர்க்கேயுந் தீக்கழந்தா, னனறே யிறைவ னவன
ருளசர ணங்க ளனறே ” (தண்டல கடவுள்) “ இருடபார வினைநீக்கி
யெவவுயிரக்குங் காவலென, அருடபாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுதலினறவவும்,
மதுவொன்று மலரடிகழீழ வந்தடைந்தோ யாவாக்கும், பொதுவனறி நின்க
குரித்தோ புண்ணியங் னிறுமேனி”, “ தீதியல் புலியது பசிகெடு வகை
நின் திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை ” (வீர யாப்பு ௧௧, உதா
ரணங்கள்), “ பிறாககற முயலும் பெரியோய நின்னடி ” (௧௧. ௬௧), “ தன
னுயிரக கிரங்கான பிறவுயி ரோமடி, மன்னுயிர முதலவன் ” (உரு ௧௧௬-௭)
என்பா பின்னும், மு அகநா ௫௪. ௧௧

எச. நிருவாணமடைதற்குரிய பருவத்தை உயிரப்பனமைகள் அடை
யும்படி, மன்பதை - உயிரப்பனமை, “ மனபதை காககுநினை புரைமை ”
(புறநா.-௨௧௦)

(19 - ௫) எஉ. ‘ பலகெதியிழநது ’ எக ‘ பிறாககுரை யாளன் ’

டு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதான்றிய காதை சுக

எடு அருளறம் பூண்ட வொருபெரும் பூடகையின்
அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டிக
காமற கடந்த வாமன் பாதம்
தகைபா ராட்டுத லலல தியாவது

எடு காருணியத்தைப் பூண்ட ஒப்பற்ற பெரிய மேற்கோளினாலே ; அருளறம், நல்லறம், காருண்யம், தயாதருமம் எனபன ஒருபொருட் சொற்கள், இதனை, “அஹிமஸா பரமோதாம்” எனபதிற்காணக. கீதகோவித்தத்தில் திருமாவின் தசாவதாரத்தை எடுத்தது சொல்லிய, “வேதாருததாரதே” எனனும் சுலோகத்திற் பௌத்தாவதாரத்தின் பெருமையைப் பற்றி, “காருண்யமாநுஷ்டே” என்று ஸ்ரீஜயகேவர் பாராட்டியிருக்கின்றனா

எசு - டு எய்தப் பூண்டவெனக. உயிர்ப்பன்மைகள் இன்பச் செவ்வியை அடையும்படி புத்தன் அருளறம்பூண்டமையை, “உயிர்களைல்லாம நீயோ தோன்றின நின்னடி தொழுதேன்” (க0 - எ - சு2), “மாதய ரெவவ மககளை நீக்கி, குன்றக் மருங்கில்” (க0 - சு2 - சு) என்று இந்நூலுள்ளே பின்னா வருவனவற்றாலுமுணாக

எசு அறக்கதிர் ஆழி திறப்பட உருட்டி - தருமசக்கரத்தை உலகத்திற் பல்வகையாக உருளச்செய்து, தருமத்தைச் சக்கரமாகக் கூறியதற்கேற்ப, ‘உருட்டி’ என்றா ‘திறப்பட’ என்றதனால், பல்வகையாக அவன் தருமோபதேசஞ்செய்தமை கூறியவாறாயிற்று இது பற்றியே புத்தனைத் தருமச்சக்கரப் பிரவர்த்தகஞ்சாரியெனப்பா, “ஆதி முதலவ ன்றவாழியாளவோன்” (க0 சுக்) என்பா பின்னும், “அருளாழி நயந்தோயநீ, அறுவாழி பயங்கோயநீ, மருளாழி துரந்தோயநீ, மறையாழி புரந்தோயநீ” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எஎ காமறகடந்த - மாரனைவென்ற, மாரன் - தாமவிரோதிகளான இசைகளை மனத்தில் உண்டாகும் ஒருதேவன், மகாபோதி விருட்சத்தின்கீழே தவவொழுக்கம்பூண்டு நோற்றிருக்கையில் இவனாற் செய்யப்பட்ட இடைபூறுகளைமெல்லாம வென்றுமேம்பட்டு விளங்கினமையால், புத்தனை, ‘காமற கடந்த வாமன்’ என்றா, “மாரனை வெல்லும் வீர நின்னடி” (கக - சுக்), “போதி மாரனை வென்று வீரனாகி” (க0 க0 - கக) என்று பின்னா வருதல்காணக ‘மாரன்’ என்பதற்குப்பொருள் மனமதனாஅன்றென்பது பௌத்தசமய மாரபாதலால், இந்நூலிற் காமனென்று வருமிடமெல்லாம் மாரனென்று பொருள்கொளக வாமன் - புத்தன், அழகுள்ளவென்றுபொருள் பாதம் - பாதத்தை.

எ0 - எஎ அருளிய பாதம்

எஅ தகை பாராட்டுதல் எனபன, ஒரு சொன்னீரவாயத் துதித்தலென்ற பொருளிலவாதன யாவதும் - சிறிதும்.

(15 - மீ.) எடு - சு - ‘பூடகை, யறக்கதிர்’ எஅ ‘அல்லதை யாவதும்’

- மிகைநா விலவேன வேந்தே வாழ்க்கென
 ௮௦ அஞ்சொ லாயிழை நின்றிற் மறிந்தேன்
 வஞ்சி துணணிடை மணிமே கலைதனைச்
 சித்திரா பதியாற் சேர்தலு முண்டென்
 றப்பொழி லாங்கவ னயாநது போயபின்
 பனிக்கறை திறநது பனிமதி முகததுக்
 ௮௫ களிக்கயல பிறழாக் காட்சிய ளாகிக்
 கற்புத தானில ணற்றவ வுணாவிலை
 வருணக் காப்பிலை பொருளாவிலை யாட்டி யென
 றிகழநதன னாகி நயந்தோ னென்னாது
 புதுவோன் பின்றைப போனதென் னெனசம
 ௯௦ இதுவோ வன்னய காமத தியற்கை
 இதுவே யாயிற் கெடுகதன் றிறமென
 மதுமலர்க் குழலாண மணிமே கலைதான்
 சுதமதி தன்னெடு நின்ற வெல்லையுள்
 இநதிர கோடணை விழாவணி விருமபி

எக. மிகைநா - மிகைக்கினற நா , மிகைத்தல - வேறு பொருள்களைச் சொல்லுதல் ; “காமனை வென்றே னாயிரத தெட்டு, நாம மல்லது நவிலாதென்னு” (சிலப் ௧௦ : ௧௯௬ - ௭)

௮௦ நினதிறம் - நின்வரலாறு

௮௩. அப்பொழில் - அப்பொழிலில் அயாநது - தன்னைமறந்து , விருமபியென்றுமாம் , மணி. ௫ ௧௨௩

௮௫ களிக்கயலெனறது கண்களை

௮௭ வருணக்காப்பு - ஒருணத்திற்கேற்ற காவல , வருணமாகிய காவலென்றுமாம் பொருள விலையாட்டி - விலைமாத்

௮௮ நயந்தோன் - விருமபினை

௯௧ தன்னெனறது, காமத்தை

௯௪. இநதிர கோடணை விழா (இநதிர கோடணையாகிய விழா) - இநதிரவிழா. பலவகைப்பட்ட முழக்கங்களை யுமுடைமையின் விழா, கோடணையெனப்பட்டது , கோடணை - முழக்கம் , அலங்காரமென்றும் கூறுவா ; “இநதிர கோடணை யநநாக காண, வந்தேன்”, “இநதிர கோடணை விழவணி வருநாள்” (மணி ௭ , ௧௭ - ௮, ௧௭ - ௬௬.)

(15 - 16) எக. ‘நாவிலவென வேந்தே’ ௮௪ ‘பகாமதிமுகதது’ ௮௬ ‘நறவப்புணாவிலை’ ௮௭ ‘வருளக காப்பினம் பொருணமுலையாட்டி’ ௮௯ ‘பின்னாப்போன்’ ௯௧. ‘கெடுகவிதனறிமென’

நு.—மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூங்

கடு வந்து காண்குறாஉ மணிமே கலாதெய்வம்
பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகி
மணியறைப் பீடிகை வலங்கொண் டோங்கிப்
புலவன் றீரத்தன் புண்ணியன் புராணன்
உலக நோன்பி னுயாந்தோ யென்கோ

க00 குற்றங் கெடுத்தோய் செற்றஞ் செறுத்தோய்
முற்ற வுணர்நத முதலவா வென்கோ
காமற கடந்தோ யேம மாயைய
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோ யென்கோ
ஆரீர வாரத தாழியந திருந்தடி.

க0நி நாவா யிரமிலே னேததுவ தெவனென
நெறிமணிப் பூங்கொடி யிருசில மருங்குவந்
தொருதனி திரிவதொத தோதியி னொதுங்கி
நிலவரை யிறந்தோர முடங்குநா நீடமும்

கூக மு மணி கூ கக ஓர பைந்தொடியாகி - ஒரு பெணவடிவு
கொண்டு

கூஎ மணியறைப் பீடிகை - பனிகதறையிலுள்ள பாத்தீடத்தை

கூக உலகநோன்பு : மணி நு எஉ

க00 குற்றம் - காமவெஞ்ஞி மயக்கங்கள், “யாமே லுரைத்த
பொருள்கட் கெல்லாம, காமம் வெஞ்ஞி மயக்கங் காரணம்” (க0 : ௨௫௨ -
க) என்று பின்னாக கூறுவா, “பூமகனே முதலாகப் புருந்தமா ரொண்டி
சையும், தாமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட், காமமுங் கடுஞ்
சினமுங் கழிப்பரிய மயக்க முமாயத, தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி
யாயக்கிடந்து, நாமஞ்சார நமாகஞ்சு நயப்படுமா றினிதுரைத்ததுச, சேமஞ்
சார நன்னெறிகஞ்ச செல்லுமா றருளிணையே” (வீர. யாப்பு கக, மேற்)

க0க முற்றவுணர்நத முதலவா - சாவஜ்ஞா

க0உ எமமாயோய - பாதுகாவலாக உள்ளோய, எமம் - இன்பமு
மாம்

க0க தீநெறியாகிய கடுமபகை, தீநெறி - கெட்டவழி

க0ச. இவனுடைய பாதத்தில் ஸ்கஸ்ராசக்கரரேகையுண்டென்பா

க0நி. ஏததுவது எவன் - துதிப்பது ஏததன்மையது, என்றாவில்
அடங்குவதன்று என்றபடி, மணி கக : எக - ௨

க0எ. ஓதியின் - மெய்ஞ்ஞானத்ததுன்

க0அ நிலவரை இறந்து - நிலவெல்லையைக் கடந்து. ஓர இடைச
சொல நீடமும் - நீட்டினுள்ள, சொல்லுகின்றனென்றபடி.

(15 - ம்) கடு. ‘மணிமேகலேதான்’ கக. ‘உலவாரோனபின்’ க00
‘குற்றங்கடந்தோய்’ க0க. ‘கடந்தோயென்கோ’ க0ச ‘நாமத்தாழியன்
றிருந்தபடி’ க0நி ‘நாவாயிரமிலமேததவந்தெவனென்’ க0எ. ‘திரிவ
தொத்தியினொதுங்கி’, ‘திரிவதோதியினொதி’ க0அ ‘முடங்குநாநீடமும்’

புலவரை யிறந்த புகாரெனும பூங்கொடி
 கக௦ பன்மலர் சிறந்த நன்னீ ரகழிப
 புளொலி சிறந்த தெள்ளரிச் சிலம்படி
 ஞாயி லிஞ்சி நகைமணி மேகலை
 வாயின்மருங் கியன்ற வான்பணை தோளி
 தருநிலை வசசிர மெனவிரு கோட்ட
 ௧௧௫ மெதிரெதி ரோங்கிய கதிரிள வனமுலை
 ஆர்புனை வேந்தறகுப பேரள வியற்றி
 ஊழி யெண்ணி நீடுநின் றோங்கிய
 ஒருபெருங் கோயிற் றிருமுக வாட்டி
 குணதிசை மருங்கி னுணமுதிர் மதியமும
 ௧௨௦ குடதிசை மருங்கிற சென்றுவீழ் கதிரும
 வெள்ளிவெண் டோட்டொடு பொற்றோ டாக
 வெள்ளறு திருமுகம் பொலியப் பெயதலும

இனி, நிலவெலையைக் கடந்தோராகிய தேவா தலைகுனிவதற்குக் காரணமாகிய தனது நாவை நீட்டுகின்றனென்றுமாம்

க௦௬ புலவரையிறந்த - அறிவின் எலையைக் கடந்த, “புலவரையிறந்தோய போகுதல பொறேன” (சிலப். ௨௮ க௭௪) புகார - காவிரிப் பூம்பட்டினம்

க௧௨. ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்களில் ஒன்று, அஃது, எப்புழைக்கு உவ்வாய் எய்து மறையுஞ் சூட்டென்பா ஆசிரியா நீச்சினர்க்குநியர் (சீவக க௦௫), குருவித்தலையென்பா அடியார்க்குநல்லார் (சிலப். ௧௫ ௨௭௭) இஞ்சி - மதிலு

க௧௩. பணை - மூங்கிலு இது தோரணகம்பமெனப்படும்.

க௧௦ - ௧௩ அகழியாகிய அடியினையும், இஞ்சியாகிய மேகலையையும், பணையாகிய தோளினையுமுடையாள்

க௧௪ தருநிலை - கற்பகதரு நிறகுங்கோயில், வசசிர (நிலை) - வசசிராயுதம் நிற்குங்கோயில்

க௧௪ வேந்தன் - சோழன் “பெரும்பெயர் மன்னாக் கொப்பரனைவகுத்த” (நெடுநல் ௭௮)

க௧௪ - ௮ இருகோட்டமாகிய கொங்கைகளையும், சோழன் கோயிலாகிய திருமுகத்தையுமுடையாள்.

க௧௬ குணதிசை - கீழ்த்திசை. க௨௧ தோடு - காதணிவிசேடம்.

க௨௨ என்னறு - இகழ்ச்சியற்ற பெய்தலும் - அணிநதுகொள்ளவும்

(11 - 12) க௧௦. ‘நனமலா துறந்த’ க௧௨. ‘மனமணிமேகலை’ க௧௬. ‘நெடிநகாக்கு’ க௧௭ ‘நீடுகின்று’ க௧௬. ‘குணதிசை’

டு. மணிமேகலாதெய்வம்வந்துதோன்றிய காதை கூடு

அன்னச சேவ லயாநதுவினை யாடிய
தன்னுறு பெடையைத் தாமரை யடக்கப்
கடடு பூம்பொதி சிதையக கிழித்துப் பெடைகொண்
டோங்கிருந் தெங்கு னுயர்மட லேற
அன்றிற பேடை யரிகுர லழைஇச -
செனறுவீழ பொழுது சேவற சைசபப
பவளச செங்காற பறவைக கானத்துக
ககூ0 குவளை மேயந்த குடக்கட சேதா
முலைபொழி தீம்பா லெழுதுக வளிப்பக
சனறுநீனை குரல் மனறுவழிப் படா
அந்தி யந்தணா செந்தீப பேண்ப
பைந்தொடி மகளிர் பலாவிளக கெடுபப
ககூடு யாமோர மருத்த தின்னரம புளரக
கோவலா முலலை குழன்மேற கொள்ள
அமரக மருங்கிற கணவனை யிழந்து

ககக - ௨௨. மதியமும் கதிரும் முறையே வெள்ளித்தோடும் பொற்
ரோமொகத திருமுகத்திற்பெயதலும்

ககக - ௨௨ பூங்கொடி தோளி முகவாட்டி அவன, திருமுகம் பொலி
யப்பெயதலும், சூரியன் அத்தமிகக்கவு மென்றபடி

க௨௩ அயாநது - மெயமறந்து, விருமபியென்றமாம

க௨௩ - ௬ அன்னசசேவல பெடைகொண்டு தெங்கின மடலேற

க௨௪. அரிகுரல - மெல்லிய குரலால் அழைஇ - அழைத்து.

க௨௪ - ௮ பேடை, அழைஇப் பொழுதைச சேவற்கு இசைப்ப

க௨௩ செங்காற்பறவை - அன்னப்புள் கானமென்றா மிகுதிபற்றி

ககூ0 சேதா - செவ்விய பசு ககூ௨ குரல் - குரலவாய

ககூ0 - ௩௨ சேதா பால துகளையவிப்பக குரலவாயப் படா, “ஆன
கணம், கனறுபயிர் குரல் மனறுநிறை புகுதா” (குறிஞ்சி. ௨௧௪ - ௮), “கற
வைதம் பதிவயிற, கனறமா விருப்பொடு மன்றுநிறை புகுதா” (கலி ககக),
“மதவுநடை நல்லான, வீங்குமாண செருத்த தீம்பால பிலிறறக, கனறுபயிர்
குரல் மனறுநிறைபுகுதரு, மாலைபு” (அகநா ௧௪)

ககக முலலை - முலலைப்பண, “குழலவளா முலலையிற கோவலா
தம்மொடு, மழிலை துயயி வாயவைத் தாத” (சிலப். ௪ - ௧௮ - ௬.)

கக௪. அமரகம் - போரகங்களம்.

(15 - ௩) க௨௮ ‘பூம்பொறியிதையக’ க௨௬ - ௪ ‘ஏறி, யனற்றிற்
பேடை யரிகுரலினை’ ககூ௨ ‘குரனமன்று’ ககக ‘முலலை குழன்மேல
வைப்ப’

தமரசம புகூஉ மொருமகள போலக
கதிராற்றுப படுதத முதிராத துன்பமோ
கசு0 டந்தி யென்னும பசுலைமெய் யாட்டி
வந்திறுத தன்னான் மாநகா மருங்கென்.

௫.—மணிமேகலாதேயவம் வந்துதோன்றியகாதை முற்றிற்று

ககஅ தமரகம் - தமமவாகளிம
ககக கதிராற்றுப்படுதத - சூரியனைப்போககிய
கசு0 அநதிப்பொழுதாகிய மங்கை பசுலை மெய்யாட்டியென்றா,
கணவனைப் பிரிந்தாளென்பது புலப்பட
கசுக இறுத்தனை - தங்கிளுள்
கசு0 - சக பசுலை மெய்யாட்டி மாநகாமருங்கு வந்திறுத்தனை
க - கசுக இளம்பொறப்புகொடி உருவம் பெயாப்ப, சூழுவோன
சுதமதி முகநோக்கி உரையென, உரைப்ப, அகலவோன எய்தியது உரை
பென, கேட்டருள், சங்கதருமனருளிய வாழ்வைப்பாததைப் பாராட்டுதல
லது மிகைநால் லீலென, அவன் டோயின, மணிமேகலை சுதமதியொடு
நின்ற வெலையுள், மணிமேகலாதேயவம், பைந்தொடியாகிப் பீடிகையை
வலங்கொண்டு ஓங்கி ஓதங்கி நாட்டி, நீட்டப் புகாரெனும் பூங்கொடி
பெய்தலும், பசுலைமெய்யாட்டி முதிராத துன்பொடு நகாமருங்கு வந்திறுத
தன்னென்று முடிக்க

ஆறுவது

சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை

[ஆறுவது மணிமேகலை தனக்கு

மணிமேகலாதேயவம் சக்கரவாளக் கோட்டமுரைத்து

அவளை மணிபல்லவசதுக் கோணடுபோனபாட்டு]

அநதி மலை நீதிய பின்னா

வந்து தோன்றிய மலாகதிர மண்டிலம்

சான்றோர் தங்க ணையதய குற்றம்

உ மலாகதிர மண்டிலம் - சந்திரமண்டிலம்

க சான்றோர் - உயாந்த குடியிற்பிறந்த மேனமக்கள் எய்திய -
உண்டாகிய

(15 - 16) கசு0 'பூட்டி' உ 'மண்டலம்'

- தோன்றுவழி விளங்குந் தோற்றம் போல
 ௫ மாசறு விசுமபின் மறுநிறங் கிளர
 ஆசற விளங்கிய வந்தீந் தண்கதிர்
 வெள்ளிவெண குடத்துப் பாலசொரி வதுபோற
 சளளவிழ பூம்பொழி லிடையிடைச சொரிய
 உருவு கொண்ட மின்னே போலத
 ௧௦ திருவி லீட்டுத திசுழதரு மேனியன
 ஆதி முதலவ னறவாழி யாளவோன்
 பாத பீடிகை பணிந்தன னேத்திப்
 பதியகத துறையுமோ பைந்தொடி யாகிச

ச தோனறுவழி - தோன்றுமிடத்து.

௫ மாச - குற்றம் விசும்பு - ஆகாயம் மறு - களங்கம் நிறம் கிளர - நிறம் விளங்கித் தோன்ற, நிறம் - மார்பிலென்றமாம்.

௩ - ௫ சந்திரனிடத்துள்ள தூயமையாலும், தான அதற்கு மாறாக இருத்தலாலும், களங்கம், சானரேரிடத்துண்டாகிய குற்றம்போல விளங்கித் தோன்றியதென்பதாம், இது, “குடிப்பிறந்தார” (கூரு) என்னும் குறவின் கருத்தை ஒருவாறு தழுவி, ஆண்டிள்ள பொருளையும் உவமத்தை யும் முறையே உவமமாகவும் பொருளாகவும் பெற்றுவந்தமை காண்க, “அங்கண விசுமபி கைனிலாப பாரிக்கும், திங்களுஞ் சானரேரு மொப்பா” (நாலடி ௧௫௧)

சு ஆச - குற்றம் தண்கதிர் - நிலாவை

எ சந்திரனுக்கு வெள்ளிக்குடமும், நிலாவிற்குப் பாலும் உவமை

உ - அ மண்டிலம் மறுநிறங்கிளரப் பாலசொரிவதுபோல தண்கதிரை இடையிடையே சொரியாநிற்க

கூ இலபொருளுவமம்

௧௦ இந்நிரவிலீலப்போல ஒளிவிட்டு அழகைத் தருகின்ற திரு மேனியையுடையளாய், “திருவி லீட்டுத திசுழ்தரு மேனியன” (சீலப் ௧௫ ௧௫௬) இந்நிரவில் இன்னவாறு தோன்றுமென்ப புலப்படாமையி னால, அங்ஙனம் தோன்றுகின்ற தெய்வங்கட்கு அஃது உவமமாயிற்று, “மற்றவன ரேவ னாகி வானிடு சிலயிற ரேனறி” (சீவக ௧௫௧), “வானிடு வில்லின வரவறியா வாய்மையாற, கானிலந் தோயாக கடவுளை” (நாலடி ௧௫௭)

௧௧ மு மணி. ௧௦. கூக அறவாழியாளவோன - புத்தன

௧௨ பாதபீடிகை - உவவனத்திற பளிச்சுதையிலுள்ள பாதபீடம் பணிந்தனனேத்தி - பணிந்தேத்தி

௧௩. மு மணி ௫: கூசு

(15 - ௫) ச. ‘விளங்கும்’ எ ‘குடத்திற்பால்’ அ ‘பூம்பொழிலிடையே சொரிய’ ௧ - ௧௦ ‘உருவுகண்டமின்னே போனறு, திரு’

சுதமதி நல்லாண் மதிமுக நோக்கி
 கடு ஈங்கு சின்னீ ரென்னுற றீரென
 ஆங்கவ ளாங்கவன கூறிய துரைத்தலும்
 அரசிளங் குமா னுழிழை தனமேல
 தணியா நோக்கந தவிரதில் னாகி
 அறத்தோர வனமென றசன்றன னாயினும்
 ௨௦ புறத்தோர வீதியிற் பொருநதுத லொழியான்
 பெருந்தெரு லொழித்துப் பெருவனஞ் சூழந்
 திருந்தெயிற் குடபாற சிறுபுழை போகி
 மிகச் சாதவா விரும்பின ருறையும்
 சக்கர ளாகக் கோட்டம் புககாற
 ௨௧ கங்குல கழியினுங் கடுநவை யெய்தா
 தங்குநீர் போமென றருந்தெய்வ முரைப்ப

கடு நின்றீரெனறது, மணிமேகலையையும் உளப்படுத்தி என்னுற
 நீர் - யாது துன்பமுற்றீர்? என - என்று மணிமேகலாதெய்வம் கேட்ப

௧௦ - கடு மேனியள, ஏத்தி ஆகி நோக்கி என்னுறீரெனவெனக்
 கக அவன - சுதமதி அவன - உதயகுமான, கூறியது - “சிக
 திரா பதியாற சோதலு முண்டு” (மணி ௩. ௮௨) என்றது

௧௧ ஆயிழைதனமேல - மணிமேகலையிடத்து
 ௧௨ அறத்தோர வனமென்று - முனிவர்கள் உறைகின்ற வனமென்று
 நினைந்து

௨௦ புறத்தோர வீதியில்-புறத்திலுள்ளவர்களுடைய வீதியினிடத்தே
 ௧௧ - ௨௦ குமரன் தவிரநதிலனாகி அகன்றனை, ஆயினும் வீதியிற்
 பொருநதுதலொழியாமென்க

௧௧ - ௨௦ மணி ௩ ௩௬ - ௭
 ௨௧ பெருந்தெருவென்றது முன்பு கூறிய புறத்தோர வீதியை
 ௨௨ மு மணி. ௭, ௮௬ எயில் - மதில குடபாற சிறுபுழை - மேற்றி
 சையினிடத்தேயுள்ள சிறியநுழைவாயில்

௨௩ - ௪ மணி ௧௩: ௩௧ - ௨, ௧௭ எடு - ௬, ௨௨ ௩ - ௬
 ௨௩ கடுநவை யென்றது உதயகுமானுற பறப்படுதலை
 ௨௪ அங்கு - சக்கரவானககோட்டத்திடத்தே

௧௬ - ௨௬ அவள உரைத்தலும், அருந்தெய்வம், அரசிளங் குமரன்
 பொருநதுத லொழியான், ஆதலாற போகிப் புககாற கடுநவை யெய்தாது,
 நீர் அங்குப்போம் என்றாரப்பவெனக்

(15 - 16) ௧௪ ‘நல்லாடனமுகம்’ ௧௮ ‘தவிரவிலனாகி’, ‘தணிநதில்
 னாகி’ ௧௯. ‘வனமென, னாயினும்’ ௨௧ ‘ஒழித்துப்பெருவனஞ்’ ௨௩ - ௬
 ‘எய்தாவங்குநீர்போ மெனவருந்’

வஞ்ச விஞ்சையன் மாருத வேகனும
 அஞ்செஞ் சாய நீடி மலலது
 நெடுநகா மருங்கு னுள்ளோ ரெலலாம
 ௩௦ சுடுசாட்டுசு கோட்ட மென்றல துரையார்
 சககர வாளக கோட்ட மல்தென
 மிகரோய கூறிய வுரைப்பொரு ளறியேன்
 ஈங்குதன் சாரண மென்னை யோவென
 ஆங்குதன் சாரண மறியக் கூறுவன
 ௩௩ மாதவி மகனொடு வலலிருள் வரினும
 நீகே னென்றே நேரிழை கூறுமிந
 நாமப பேரூர தன்னொடு தோன்றிய
 ஈமப புறங்கா டங்கித நயல
 தூரா நற்றே ரோவியப படுத்தது
 ௪௦ தேவா புகுதருஉஞ் செழுங்கொடி வாயிலும
 நெலலுங் கருமபு நீருஞ் சோலையும்
 நலவழி யெழுதிய நலவாளா வாயிலும
 வெள்ளி வெண்குதை விழுதிய மாடத்
 துளருரு வெழுதா வெள்ளிடை வாயிலும
 ௪௩ மடித்த செவ வாயக கடுத்த நோக்கிற
 நெடுதத பாசத்துப பிடித்த குலத்து

௩௩ அஃது சககரவாளக்கோட்டமென்று

௩௩ எனையோவென - யாதென்று சுதமதி கேட்ப

௩௪ கூறுவல - கூறுவேன

௩௩ - சு மாதவிமகனொடு நீ கேள நேரிழை - மணிமேகலா தெய்வம்

௩௪ ஈமபபுறங்காடு - மயானம், ஈமம் - பிணஞ்சுதிதற்கு அடிகுரும
 விறகடுக்கு, “கரிபுற விறகி னீம வொள்ளழல” (புறநா ௨௩௧) இதன் -
 இந்த உவவனத்தின் புறங்காடு இதன் அயவிடத்துள்ளது

௩௬ ஊராநற்றோ - விமானம் ஒலியப்படுத்த - சித்திரம்போல ஆகா
 யத்தே நிற்குமபடி செய்து

௪௩ வெள்ளிவெண்குதை - மிகக் வெண்மையையுடைய சுண்ணா
 சாந்து இழுகிய - பூசிய

௪௪ உரு - வடிவங்கள் வெள்ளிடை - வெளியான இடம்

௪௩ கடுத்தநோக்கு - கோபித்துப்பாராத பாவை

௪௬ தொடுத்த பாசம் - பிறரைக் கட்டிய கயிறு, மணி ௧ ௨௩

(15 - 16.) ௨௮ ‘சாயநீயும்’ ௩௩ ‘கோட்டமீதென’ ௩௩ ‘என
 கொலோவென’ ௩௪. ‘ஈமப்பெருங்காடு’ ௩௬ ‘ஒலியகப்படுத்த’ ௪௨
 ‘நலவழி யொழுகியநலங்’ ௪௩ ‘எழுதியமாடத்’

நெடுநிலை மண்ணீடு நின்ற வாயிலும்
நாறபெரு வாயிலும் பாறபட் டோங்கிய
காப்புடை யிருசிக் கடிவழங் காரிடை
௫௦ உலையா வுள்ளமோ டியிரக்கட னிறுத்தோர
தலைதூங்கு நெடுமரந தாழ்ந்துபுறநு சுற்றிப்
பீடிகை யோங்கிய பெருமபலி முன்றிற

ச௭. நெடுநிலை மண்ணீடு - நீண்ட தோற்றததையுடைய பூத வடிவம், என்றது மயானத்தைப் பாதுகாப்பதொரு தெய்வவிசேட வடிவமென்பா. மண்ணீடு என்பதற்குச் சுதையாற செய்யப்பட்ட பாவையென்பது பொருள், “பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வருத்த” (க. ௨௦௦), “ஈங்கிம் மண்ணீட்டியாரென வுணர்கேன” (கடி : கடுக) என இந்நூலுள்ளும், கண்ணுள் விளைஞரு மண்ணீட்ட டாளரும்” (௫ ௩௦) எனச் சீலப்பதிகாரத் துள்ளும் வருதல் காண்க மண - சுதை, “மணமாண புனைபாவையற்று”, “மணனோ டியைநத மாதநீனையா” (கறள், ௪௦௭, ௫௭௬)

ச௮ நாறபெருவாயிலும் - செழுங்கொடியவாயிலும் நலங்கிளவாயிலும் வெள்ளிடைவாயிலும் நின்றவாயிலுமாகிய நான்கு பெரியவாயிலும் பாற பட்டு - பகுதிபபட்டு

சகூ காப்பு - காவல் கடி வழங்கு ஆரிடை - பேய்கள் உலவுகின்ற அரிய இடம் என்றது மயானத்தை

ச௮ - ௩ ஓங்கிய ஆரிடையெனக்.

௫௦ உலையாவுள்ளமோடு - தளராத உள்ளத்தோடு உயிரக்கட னிறுத்தோர - உயிராகிய கடனைக்கொடுத்தோர, உயிரக்கடனிறுத்தலை, சீலப் ௫. ௮௭ - ௮ - ஆம் அடிகளின் உரையிறகாணக் இவர்களை, மயான வாசினியது மந்திரசாதகரான பைரவவேஷ்தாரிகளென்றும், காபாலிகமத்த தினரென்றும் கூறுவா, இஃது அவ்விப்பலியென்பப்டிம், “சிரந்தெரிநதன வறிநதரீநதுருவை செய்த பைரவாகள செந்நிலம், பாரதெ ரிந்துபொடி செய்ய மற்றவை பரிக்க வந்தவா சிரிப்பரே” (தக்க ௫௧)

௫௧ தலைதூங்கு நெடுமரம் - உயிரக்கடனிறுத்தோருடைய தலைகள் தொங்கப் பெற்ற நீண்ட மரங்கள் பல்கொடுப்போர சிகையை மரத்தில முடிந்துவிட்டுத் தலையையரிந்து தூக்கைக்குப் பல்கொடுத்தல் டரபாதலால் இவ்வனங் கூறினா, “வீங்குதலை நெடுங்கழையின் மிசைத்தோறந் திசைத்தோ றும், விழித்து நின்ற தூங்குதலை சிரிப்பன்கண றெங்குதலை மறநதற்கு குஞ் சுடாக்கட ஞாப்பேய” (கலிங்க கோயில் ௨௧) இதுபோன்ற ஒழுக்கம், வடநூலில் தகயமர சரிகுந்தில் உபகாரவாமாவின் சைசவவிருத தாரதத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள தென்பா

௫௨ பீடிகை - பீடம் பெருமபலிபீடிகையோங்கிய முன்றிலெனக்

(12 - 13) ச௭ ‘நெடுநிலைநிறை மண்ணீடு நின்றவாயிலும்’ சகூ ‘கடி வழக்கா’ ௫௦ - ௫௧ ‘உயிரக்கடவத்தொர்தலைதூங்கு’

காடமா செலவி கழிபெருங் கோட்டமும
 அருந்தவாக காயினு மரசாக காயினும
 ௫௫ ஒருங்குடன மாயநத பெண்டாக காயினும
 நாலவேறு வருணப் பாலவேறு காடடி
 இறந்தோர மருங்கிற சிறந்தோர செயத
 குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண் டன்ன
 சுமே ணோங்கு' நெடுநிலை கோட்டமும
 கூ௦ அருந்திறற கடவுட டிருந்துபலிக கந்தமும
 நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச சந்தியும

௫௩ காடமாசெலவி - தூக்காதேவி, சண்டிகை யென்றுங் கூறுவா (மணி ௧௮ ௧௧௫), காணநாடியென்பா (தூக்க ௫௪, ௮௦) கோட்டம் - கோயில் “கோளி யாலமுங் கோழரை மரங்களுங் குழுமித, தாளி யாராத தெழு கடலையு முடலமுந் துவனறி, மீளி யாகக்கை தாக்கியுண் பேயக்கண் மிகைக்கும், கூளி தாயக்கென வாககிய கோட்டமொன் றுளதே” எனனும் நீலகேசீச செய்யுளாலும் பாணிச்செய்யுட்களாலும் மயானத்தில் தூக்கை யாலயம் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது

௫௦ - ௫௩ இறுத்தோருடைய தலைகள் தூங்குகின்ற மரங்களாற் சுற்றப்பட்டுப் பலிபீடிகை ஒங்கிய முனறிலையுடைய கோட்டம்

௫௫ ஒருங்குடனமாயநத பெண்டா - கணவனுடன் இறந்த மகளிர

௫௪ - ௫ ஆயினும் ஓர் எண்ணிடைச்சொல், “பொதியி லாயினு மிமய மாயினும், புகாரே யாயினும்” (சீலப் ௧ ௧௪ - ௬) எனப் புழிப்போல,

௫௬ நாலவேறுவருணம் - அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்

௫௭ இறந்தோர மருங்கில - இறந்தவருடம்பைப் புதைத்தவிடத்தே.

௫௮ குறியவும நெடியவுமாகிய சிறிய மலைகளைக் கண்டாலொத்த, சீலப் ௨௭ ௧௫௩

௫௯ சுமேண - செங்கல் கோட்டம் - அறை, “ரமப் புறங்காட, டாசாக கமையதன் வாயிரங் கோட்டம்” (சு ௧௬௫ - ௬) எனப் பின்னும்

௫௮ - ௬ கண்டன்ன கோட்டம்

கூ௦ பெறுத்தகரிய திறலையுடைய தெய்வங்களையுடைய, திருந்திய பலியிதேற்குரிய தூண்கள் கந்தம் ஸகந்தமென்னும் வடமொழிச் சிதைவு “இலகொளிக கந்தமும” (மணி ௨௪ ௧௬௨), “கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட” (1௫௩ ௫௨)

கூ௧ நிறைக்கறநெற்றி - நிறுத்திய கல்லாலாகிய நினைவே மிறைக்களச்சந்தி - வீணாத இடத்தினையுடைய பலவழிகளுங் கூடினசந்தி, மிறை-வீணவு, “மிறைக்கொளி திருத்தி னானே” (சீவக ௨௮௪)

(15 மீ) ௫௫ ‘பெண்டாக’ ௫௬ ‘சுமேணோங்கிய’ கூ௧ ‘நிறைக்கற நெற்றியு மிறைக்களச’

தண்டு மண்டையும் பிடித்துக் காவலர்
 உண்டுகண படுக்கு முறையுட் குடிகையும்
 தூமக கொடியுஞ் சுடாததோ ரணங்களும
 கூடு ஈமப பந்தரு மியாங்கணும பரந்து
 சுடுவோ ரிடுவோர தொடுதுழிப் படுப்போ
 தாழ்வரி னடைப்போ தாழியிற் கவிப்போ
 இரவும் பகலு மிளிவுடன் றரியாது
 வருவோர் பெயரவோ மாறாச் சுமமையும்
 எஃ எஞ்சியோ மருங்கி னீழஞ் சாற்றி

கூஉ மண்டை - உண்ணுதற்குரிய ஒருவகை மட்கலம்; ஏறகம்
 பாததிரமெனதுங் கூறுவா; “கவிழத்த மண்டை மலாகஞா யாரென”,
 “பாணா மண்டை நிறையப் பெயமமா”, “எவாது கவிழ்ந்தவெ னிரவன
 மண்டை” (புறநா ௧௦௩, ௧௧௩, ௧௧௬) காவலா - மயானங் காப்போ

கூக குடிகை - பாணசாலை; ‘குடிகா’ எனலும் வடமொழிச் சிதை
 வென்பா, இஃது இக்காலத்துக் குடிசையென வழங்குகின்றது

கூச தூமககொடி - புகையொழுங்கு, “மீன்குடி புகையிற் புலவுநாறு
 நெடுங்கொடி” (புறநா ௩௨)

கூக - கூடு. கழிபெருங்கோட்டமும், நெடுநிலைக் கோட்டமும், பலிக்
 காத்தமும், தெற்றியும், சந்தியும், குடிகையும், கொடியும், தோரணங்களும,
 பந்தரும், யாங்கணும் பாரதெனக்.

கூக சுடுவோ - பிணங்களைச் சுடுவோ இடுவோ - கொணாந்து
 அவற்றைச் சுமமா போகடுவோ தொடுதல் - தோண்டிதல், மண்
 ௧௬ ௨௩.

கூஎ. தாழ்வயின் அடைப்போ - பள்ளமாகிய இடங்களிற் பிணங்
 களை அடைத்துவைப்போ; தாழ்வயின் - தாழ்ந்த இடம் தாழியிற் கவிப்
 போ - பிணங்களைத் தாழியினுலே கவிப்போ, இதனை, “தேவருலக்
 மெய்தின னுதலின், அனனேற கவிகருங் கண்ணகன் றுழி” (௨௨௮), “கவி
 செந் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த” (௨௩௮) “சுமத் தாழி யகவிதாக வனமோ”
 (௨௩௯), “தாழிய் பெருங்கா, டெய்திய ஞானே” (௩௧௪) எனவரும் புற
 நானூற்றுப் பாடல்களாலுணாக, இத்தாழி, முதுமக்கட்டாழி யெனவும்
 வழங்கும்

கூஅ இளிவுடன் - அருவருப்புடன் கூக சுமமை - ஒலி

எஃ எஞ்சியோ - சிவித்திருப்போ சுமஞ் சாற்றி - சுமமுண்டென
 பதைச் சொல்லி

(13 - 15) கூஎ ‘தாழ்வயினடப்’ கூஅ ‘இரவும் பகலுமேயாவீடி
 னறிவரு’ எஃ ‘எஞ்சினாமருங்கினேமஞ்சாற்றி’

நெஞ்ச நடுக்குறா உநெய்த லோசையும்
துறவோ நிறந்த தொழுவளிப பூசலும்
பிறவோ நிறந்த வழுவளிப பூசலும்
நீணமுக நரியின் நீவிளிக கூவும்

எடு சாவோரப் பயிருங் கூகையின் குரலும்
புலவூண பொருந்திய குராலின் குரலும்
ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்
நன்னீரப் புணரி நளிகட லோதையின்
இன்னா விசையொலி பென்றுநின் றறாது

எக. நெய்தலோசையும் - சாப்பறையின் ஓசையும், “ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி, லீரந்தனை முழுவின் பாணி ததும்ப” (புறநா ககச), “பல லவாக கிரங்கும் பாடியிழ நெய்தல், கலவென வொலிக்குங் காடு” (பு - வே உஎச)

எஉ. தொழுவளிப பூசல - துதிமுழக்கம், துறவோராதலால், தொழுதல் கூறப்பட்டது

எக பிறவோ - இல்லறத்தோர்

எடு இறப்போரை அழைக்கும் பேராந்தையின் ஒலியும், பேராந்தை செத்தோரை அழைக்குமென்றும் கூறுவா, ‘போழுவாயக்கூகை சுட்டுக் குவிமெனச் செத்தோரப் பயிரும், கள்ளியம் பறநதலை’ (புறநா உச௦)

எக குரால் - கோட்டான

எஎ உணவாகத் தலைமூளையைக் கடித்துண்ட ஆண்டலைப் பறவைகளின் குரலும், ஆண்டலைப் பறவை - ஆணைகளைத் தலைபோன்ற வடிவமுள்ள ஒருவகைப் பறவை, இதனை, “நீண்ட பலிபீடத்தி லரிந்தவைதத் நெடுங்குஞ்ச சரத்தைதக் னின்மென நெண்ணி, யாண்டலைப் புளருக ணைந்து பாரக்கு மாலோ வணைதலும்ச சிரமச்ச முறுத்ததுமாலோ” (கலிங்க கோயில் பாடியது, கக) என்பதனுலுணராக, “அழுக்குற கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவும்” (பட்டின உடுஅ), “ஆண்டலை பாட” (முத்தநீடு க), “சமத் தாமமு மெரியினு மிருளொடு விளக்கா, ஊமைக் கூகையு மோரியு முறமுழ கதிக்கும், யாமத் தீண்டுவந் தூண்டலை மாண்பில் வழைக்கும், தீமைக் கேயிட னாய்தோ செமமலை யுடைத்தே” (நீல தரும க), தக்க உகச - ஆமதாழிசைக் குறிப்பைப் பாரக்க

எஅ புணரி நளி கடல் - அலைகள் செறிந்த கடல் ஓதையின் - ஓசையைப்போல

எக. இன்னா இசை ஒலி - துன்பத்தை இசைக்கின்ற ஒலிகள்

கக - எக மாஞ்ச சுமமையும், நெய்தலோசையும், தொழுவளிப

(15 - ம்.) எக ‘வாழுவளிப பூசலும்’ எச. ‘வீழ்முகநரியின் நீவிளிக குரலும்’ எக புலாவூண்பொருந்திய குராலுண்குரலும்’ எஎ ‘ஊனறலைதுற்றிய’ எஅ ‘நளிர கடல்’

அ0 தானறியு மொடுவையு முழிஞ்சிலு மோங்குக

கானறையுஞ் குரையுங் களளியு மடாநது

காய்பசிக் கடுமபேய் கணங்கொண டணடு

மாலமா பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும

வெண்ணிணந் தடியொடு மாநதி மசிழ்சிறநது

அரு புள்ளிறை கூரும் வெள்ளின் மன்றமும

சுடலை நோனடிக் கொடியா வுள்ளமொடு

மடைதீ யுறுசுகும் வனனி மன்றமும

விரத யாககைய ருடைதலை தொகுததான

கிருந்தொடாப படுக்கு மிரததி மன்றமும

பூசலும், அருவிளிப்பூசலும், கூவும், குரலும் குரலும், குரலும் ஆகிய இன்னொலிசைகள் அருதிருக்கப்பெற்று

அ0 - அக தானறி முதலிய மாவிசேடங்களை நெருங்கப்பெற்று

அ2 காயபசி - மிக்கபசி (மணி சு : ககன, மணி கக கூ.) கணம் - கூட்டம்

அக மால் - மேகம் சினை - கினை பல பேய்கள் கூட்டங்கொண்டிருந்ததற்கு இடமானதுபற்றி வாகையடி, மன்றமென்பபட்டது பின் வருவனவற்றையும் இப்படியே கொள்க ஊருக்கு நடுவாய் ஏவலாருமிருக்கும் மரத்தடியை மனநமென்பா நீக்கிநீக்கினியி, முந்த உட்கு

அச தடி - தசை மாநதி - உணடு

அடு புள - பேராரதை, கோட்டான், கழுகு, பருந்து, காக்கை, ஆண்டலைப்புள முதலியவை இறைகூரும் - தங்குதல மிக்க வெள்ளில் - விளாமரம்

அக கூடலை நோனடிகள் - காபாலிகா, “இறைவி கோட்டத்துளிரிந் திங்கள் தக்கவை உறையு ளாகவவ வுறையருங் காட்டக்க துறைவான், பொறையு மாற்றலும் பூமியு மேருவு மனையான், சிறைமசய சிந்தையா னாதமில் பொருள்களைத் தெரிந்தான்” (கூரும் எ) என்னும் நீலகேசச் செய்யுளால் முனிசநதிரனென்ற ஒரு முனிவன் மயானத்திலிருந்து தவஞ்செய்தானென்று தெரிகிறது ஒடியாவுள்ளம் - தளராத உள்ளம்.

அஎ மடை - சோறு வனனி - வனனிமரம்

அஅ. உடைதலைகளைச் சோதது

அக இருந்தொடாப்படுக்கும் - பெரிய மாலைகளாகச் செய்யும் இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மனறம், “இரத்தி நீடிய வகனறலை மனறத்து” (புறநா ௩௪)

(15 - ம்.) அ0 ‘ஒடுவையு முழிஞ்சிலு மொடுங்குக’ அக ‘காரையுஞ்’, ‘கள்ளியும் படாநது’ அக ‘ஆலம் பெருஞ்சினை வாகை மன்றமும’ அச ‘வெண்ணிணந் குடியொடுமாநதி’ அடு ‘வெள்ளிடை மன்றம்’ அக ‘இருந்தடி படுக்கும்’

- கூ௦ பிணந்தின் மாகக ணிணமபடு குழிசியில
விருந்தாட டயரும் வெள்ளிடை மனறமும
அழற்பெய குழிசியும் புழறபெய மனடையும்
வெள்ளிற பாடையு முளளீட்டறுவையும்
பரிந்த மாலை யு முடைந்த குமபமும
- கூ௫ நெல்லும் பொரியுஞ் சிலபலி யரிசியும்
யாங்கணும் பரந்த லோங்குரும் பறந்தலை
தவத்துறை மாககள மிகப்பெருஞ் செலவா
ஏற்றிளம் பெண்டி ராற்றாப பாலசா
முதியோ ரெனனா னினையோ ரெனனான்
- கூ௦௦ சொடுந்தொழி லாளன கொன்றனன குவிப்பவிய
அழலவாய்ச் சுடலை தினனக கணடும்

கூ௦ குழிசி - பாளை

கூக. வெள்ளிடை மனறம் - வெளியான இடதையுடைய மனறம்,
“உள்ளுநாப பனிகும வெள்ளிடை மனறமும” (சிலப் ௫ கூக)

கூ௨ புழல் - ஒருவகைச் சிறுணுடி

கூக வெள்ளிற பாடை இருபெயரொட்டு உள்ளீட்டறுவை - உள்
ளே பண்டங்கள் இடுதலைப்பெற்ற உறி, “சுவனமே லறுவையும்” (சிலப்
க௦ கூஅ) அறுவை - சீலையெனின, உள்ளீட்டையுடைய கிழியுமாம்

கூச பரிந்த மாலை - பாதையிறகட்டி அறுத்தெறியப்பட்ட மாலை,
“வெள்ளின மாலையும் விரிந்தவெண்டலைசுருங் கரிந்த, கொள்ளி மாலை
யுங் கொடிபடு கூறையு மகலும், பள்ளி மாறிய பாதையு மெலும்புமே
பரந்து, கள்ளி யாரிடைக் கரந்ததோர தோற்றமுங் கடிதே” (நீல நூல் ௪)

கூ௫ சிலபலி யரிசி - சிறுபலியாகிய அரிசி, “தாவெள ளரிசி, சில
பலிச செயது” (முருகு ௨கூக - ௪)

கூக பறந்தலை - பாழிடம்

அக - கூக. வாகைமனறமும, வெள்ளினமனறமும, வன்னிமனறமும,
இரத்திமனறமும, வெள்ளிடை மனறமும ஆகிய இம்மனறங்கள் யாங்க
ணும் அழற்பெயகுழிசி முதலியவைகள் பரந்த பறந்தலையெனக்

கூ௫ - கூ பரந்து அருது பரந்த பறந்தலையெனக்

கூஅ. மு மணி எ. அக க௦௦ கொடுந்தொழிலாளன - காலன

சூக - க௦க ஆரிடை பறந்தலை சுடலை தினனக்கணடும்

(15 - ம்) கூ௦ ‘பிணந்தின்மாககணிணமபடுகுழிசியின்’ கூ௨ ‘பிறழ்
பெயமணடையும்’, ‘பிழல்’ கூக ‘இளையோரெனனா முதியோரெனனா’

கழிபெருகு செல்வக கள்ளாட் டயாநது
 மிகக நலஹம விருமபாது வாழும்
 மககளிற சிறந்த மடவோ ருண்டோ
 க0௫ ஆங்குது தன்னையோ ரருங்கடி நகரெனச
 சாங்கல னென்போன் றனிவழிச் சென்றோன்
 என்புந தடிபு முதிரமு மியாககையென
 றன்புறு மாககட் கறியச சாறறி
 வழுவொடு கிடந்த புழுஆன் பிண்டத
 கக0 தலத்தக மூட்டிய வடிநரி வாயககொண
 டுலபபி லின்பமோ டுளைக்கு மோதையும
 கலைப்புற வலகுல சுழுகுக்குடைந துண்டு
 நிலைத்தலை நெடுவிளி யெடுககு மோதையும்
 கடகளு செறித்த கையத தீநாய
 கச௫ உடையக கவவி யொடுங்கா வோதையும்
 சாந்தந தோயந்த வேந்திள வனமுலை

க0௨ மிகப்பெரிய செல்வமாகிய களையுண்டு விளையாடுதலைச் செயது

க0௪ மடவோர - மூடா

க0௫ அதுதனை - அடமயானத்தை கடி - காவல

க0௬ தனிவழிச் சென்றோனாகிய சாங்கலன

க0௮ அன்புறு மாககடகு - உடமயினிடத்தே அன்புமிருந்த மனிதா
 கடகு மாககனென்றா, ஐம்புல ஷணாசசியையறி மனவுணாசசி யிலலா
 தவ ரொன்றற்கு, “மாவு மாககளு மையறி வினவே” (தொல் மரபு து ௩௨)

க0௭ - ௮. யாககை, எனபு முதலியனவாமென்று மாககடகுச சாறறி

க0௯ வழு - தாதுவிசேடம், வழுவொடு - வழுவதலுடனென்று மாம
 பிண்டமென்றது உடம்பை

க0௮ - ௯ சாறறிக கிடந்தவென்க, இனி, சாற்றி வாயககொண்டு
 உளைக்கும் நரியோதை யெனினுமமையும்

கக0 அலத்தகம் - செம்பஞ்சுககுழம்பு

ககக உலப்பு இல இன்பமோடு - கேடிலலாத இன்பத்தோடு

கக௪ தீநாய - மயானத்திர றிரியும் ஒருவகை நாய

(15 - 16) க0௫ ‘தனை யொருங்குகடிநகரென’ க0௭ ‘அன்புநதடி
 யும்’ க0௯ ‘வழுவொடு தோன்றிய புழுஆண்பிண்டத்து’ கக௯ ‘நிலத
 தலை’ கக௫ ‘கதுவி’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுறைத்த காதை ௭௭

காய்ந்தபசி யெருவை கவாந்தூ னேதைபுடும்
பண்புகொள யாகக்கையின் வெண்பலி யாங்கதது
மண்கணை முழுவ மாக வாங்கோர

சஉ௦ சருந்தலை வாங்கிக கையகத தேந்தி
இருமடே ருவகையி னெழுந்தோரோ பேயமகா
புயிலோ குழிலோ சயிலோ கண்ணே
சுமிழோ முகசோ விதழோ சவிரோ
பலிலோ முதனோ வெனனா திரங்காது

சஉ௧ கண்டொட டுண்டு கவையடி பெயாத்தது
தண்டாக களிப்பி னுடுங் கூத்துக
கண்டனன் வெரீஇர சடுநவை யெயதி

க௧௭ காய்ந்தபசி - மிக்க பசி (மணி ௬ அட, ௧௬ ௩௩) எருவை -
தலைவெளுத்த உடல சிவந்திருக்கும் பருந்து, கழுகுமாம, “விசுமபா
டெருவை பசுந்தடி தடுப்ப” (புறநா ௬௪)

க௧௮ வெண்பலி அரங்கதது - சாமபற்குவையாகிய அரங்கத்திலே

க௧௯ மண்கணை முழுவமாக - மாரச்சனை யடைந்த திரண்ட தண்ணு
மையாக, தண்ணுமை - ஆடற்குரிய ஒருவகைத் தோற்குவி

க௧௯ - ௬ உளைக்குமோதையும், எடுக்குமோதையும், ஒடுங்காவோதை
யும், கவாந்தூண்தையும் ஆகிய இவைகள் முழுவமாகவென்க

கஉ௦ கருந்தலையெனறது, ஒரு பெண்பிண்சதின் தலையை

கஉ௧ பேயமகள் - பெண்பேய

கஉ௨ குமிழ - குமிழம்பூ கவிர் - முள்ளு முருககம்பூ

கஉ௩ எனனாது - என்று கருதாமல்

கஉ௪ கண் தொட்டு உண்டு - கண்ணைத் தோண்டி உண்டு, “கண்
டொட டுண்ட” (முருகு ௩௬) கவை அடி பெயாத்தது - கவைத்த அடிகளைப்
பெயாத்தது, “கருமறிக் காதிற் கவையடிப் பேயமகள்” (சிறுபாண் ௧௬௭)

கஉ௫ தண்டாக களிப்பு - தணியாத களிப்பு, “தண்டா லீகைத்
தன்கமாண குடுமி” (புறநா ௬)

க௧௬ - ௨௩ உளைக்கு மோதை முகலியன முழுவமாக வெண்பலி
யாங்கத்தில் ஒரு பேயமகள் கவையடி பெயாத்தது ஆடுங் கூத்தைவென்க

க௨௭ கண்டனன் - கண்டு கடுநவை எய்தி - அப்பேயாற் பிழிக்
கப்பட்டு, “கழலகக் கூளிக் கடுநவைப் பட்டோர” (சிறுபா ௩௧௨)

க௨௮ - ௨௭ சென்றோனாகிய சராங்கலன்னென்போன கண்டு
(15 - 16) க௨௯ ‘அதரோ கவிரோ’ க௨௯ ‘கவையடிப் பெயாத்தது’,
‘கையடிப்பெயாத்தது’ க௨௯ ‘களிப்பிடுனொடுங்’

விண்டோர திசையின் விளித்தனன பெயாநீந்
 கெமமனை காண யீமச சுடலையின்
 ௬௩௦ வெழுது பேயகசென் னுயிரகொடுத தேனெனத்
 தமமனை தனமுன வீழ்ந்துமெய வைத்தலும்
 பாரப்பான றனனெடு கண்ணிழந் திருந்தவித்
 தீததொழி லாட்டியென சிறுவன றனை
 யாருமி றமியே னென்பது நோக்கா
 ௬௩௧ தாருயி ருண்ட தணங்கோ பேயோ
 துறையு மன்றமுந் தொலவலி மரனும்
 உறையுளுங் கோட்டமுங் சாப்பாய் காவாய்
 தகவிலை கொல்லோ சம்பா பதியென

௬௨௮ விண்டு - நீங்கி விளித்தனன பெயாநது - கூப்பிட்டுக்கொண்டு பெயாநது

௬௨௯ எமமனை - எனதாயே

௬௩௦ தன தாயினமுன்னே இறக்கவும் மெய்வைத்தல மணி உடு கசுள்

௬௩௧ - ௬௩ சாங்கலன்னென்போன வீழ்ந்து மெய்வைத்தலும்

௬௩௨ பாரப்பானென நது சாங்கலன தந்தையை, பாரப்பான றன நெடு கண்ணிழந் திருந்த ” என்று இங்கே சொல்லுதலாலும், “ கண்ணில கணவனை ” (௬ ௧௩௩) என்று பின்பு வருதலாலும், சாங்கலனுடைய தந்தை தாயரிருவரும் கண்ணை யிழந்தோரென்பது பெறப்பட்டது

௬௩௪ மணி ௬ ௧௪௬

௬௩௫ அணங்கோ பேயோ, மணி ௬ ௧௪௮, ௧௩௦ அணங்கு - காமநெறியான உயிரகொளந்ந தெய்வமகனென்பா, துறள், ௧௧௮, பரிமேல்

௬௩௬ - ௩ சிறுவனறனை ஆருயிருண்டது

௬௩௭ துறை - நீர்த்துறைகள் தொலவலி மரன - பழைய வலியை யுடைய மரம்

௬௩௮ உறையுள் - தங்குமிடம் காவாய - காவாமலிருந்தாய்

௬௩௯ - ௭ முருது உடக - ௬, கலி ௧௦௧ ௧௩ - ௪

௬௪௦ தகவிலை கொல்லோ - தகவினமையை யுடையாயோ, தகவு நினைமிலையோ என்றுமாம்

(15 - 16) ௬௨௮ ‘விளித்தனன’ ௬௨௯ ‘காணவீமச’ ௬௩௦ ‘பேயககே முன்னுயிர்’ ௬௩௧ ‘தமமுன வீழ்ந்து மெய்வைப்ப’ ௬௩௨ - ௩ ‘ஒழிந்த, விதித்தொழி’ ௬௩௪ ‘யாருமிறமியோனென்பது நோக்கா’ ௬௩௬ ‘தொல பதி மரனும்’

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைந்த காதை எக

மகன்மெய் யாககையை மாபுறத தழீஇ

கச௦ மாப புறங்காட டெயிற்புற வாயிலிற
கோதமை யென்பாள் கொடுநதுயா சாற்றக
கடிவழங்கு வாயிலிற கடுநதுய ரெயதி
இடைபிடுள யாமத தென்னையீங் கழைத்தனை
என்னுற றையோ வெனக்குரை யென்றே
கசநி பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தா டோன்ற
ஆருமி லாட்டியென னறியாப் பாலகன்
மாப புறங்காட டெயதினோ றனை -
அணங்கோ பேயோ வாருயி ருண்ட
துறங்குவான போலக கிடந்தனன காணென

கந௦ அணங்கும பேயு மாருயி ருண்ணு
பிணங்குநான மாபன பேதுகந தாக
ஊழனினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது
மாபெருந துன்பநீ யொழிவா யென்றலும்
என்னுயிர கொணடிவ னுயிராத தருளிலென்
கநடு கண்ணில கணவனை யிவனகரத தோம்பிடும
இவனுயிர தந்தென னுயிராவாங் கென்றலும்
முதுமுத தாட்டி யிரங்கினன மொழிவோள

கசக கோதமை யெனபது அவளபெயா. கொடுநதுயா - தன்மகன்
இறந்தானென்பது

கசஉ மணி கூ சக

கசக இருளையுடைய இடையாமத்தில்

கசடு, பொன்னிற பொலிந்த நிறத்தான் - சூரியனைப்போல விளங்கிய நிறத்தினையுடைய சம்பாபதி, பொன் - சூரியன், “இளங்கதிர ஞாயிறென்றந் தோற்றத்து, விளங்கொளி மேனி விரிசடை யாட்டி” (க - உ) என்று இரதாறு பதிக்கத்தில் வருதல காண்க

கசக மணி கூ கசக கசக என - என்று கோதமை சொல்ல

கடுக மாபன - சாங்கலன் பேது கந்தாக - அறியாமை காண
மாக

கடுக என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

கடுக கண்ணில கணவனை மணி கூ கசஉ ஓம்பிடும - பாதுகாப்

பான

கடுக என்றலும் - என்று கோதமை சொல்லலும்

கடுக முதுமுதாட்டி - சம்பாபதி

(பி - மீ) கசக ‘யாககமாபுற’ கசக ‘அழைத்தாய’ கசக ‘அறியாப் பாப்பான்’ கசக ‘எய்தியோன்’ கடுக ‘பேயறுகந்தாக’ கடுக ‘துன்ப மொழிவாய’ கடுக ‘உயிராதநாலென்’

ஐயமுண்டோ வாருயிர போற்ற
செய்வினை மருங்கிற சென்றுபிறப் பெயதுதல

கக௦ ஆங்கது கொணர்ந்துநின் னூரிடா நீக்குதல
ஈரெனக காவதொன் றன்றுநீ யிரங்கல
கொலையற மாமெனுங் கொடுந்தொழின் மாககன
அவலப படிற்றுரை யாங்கது மடவாய
உலக மன்னவாக குயிராகுயி ரீவோ

கக௧ இலரோ னிந்த வீமப் புறங்காட்
டரசாக கமைந்தன வாயிரங் கேரட்டம்
நிரயக கொடுமொழி நீயொழி யென்றலும்
தேவா தருவா வரமென் றெருமுறை
நான்மறை யந்தணா நன்னூ லுரைக்கும்

க௭௦ மாபெருத தெயவ நீயரு ளானிடின
யானோ காவே னென்னுயி ரீங்கென
ஊழி முதலவ னுயிராதரி னல்ல

க௭௮ - கூ பிறப்பெயதுதலில் ஐயமுண்டோ, “செய்வினை வழித்தா யுயிரசெலு மென்பது, பொய்யில் காட்சியோ பொருளுரை யாதலின்” (சீலப் ௨௮ க௭௭ - ௮, புறநா க௭௨)

க௭௦ அது - அவையிரை ஆரிடா - தீரத்தற்கரிய துன்பம்

க௭௧ எனக்கு ஆவதொன்றன்று - எனக்கு இயலுவதான ஒரு காரிய மன்று

க௭௭ அவலப்படிற்றுரை - கேட்டைத் தருகின்ற பொய்யுரை அது அவலப் படிற்றுரை யெனக

க௭௮ இலரோ - உளரென்றபடி. புறங்காட்டில்

க௭௯ ஆயிரம் கோட்டம் அமைந்தன, ஆயிரம் - அநேகம், “இறந் தோ மருங்கிற சிறந்தோ செய்த, குறியவு நெடியவுங் குன்றுகண்டன, சும மனோங்கிய நெடுநிலை கோட்டமும்” (சு ௭௭ - ௭) என்றா முன்னும்

க௭௭ நிரயக கொடுமொழி - நரகவேதனையெததரும் கொடிய வாததை, என்றது, “இவனுயிர தந்தென்னுயிராவாகு” (மணி ௭ - க௭௭) என்றதை என்றலும் - என்று சம்பாபதி சொல்லலும்

க௭௭ தூல - வேதம். க௭௦ தெயவமாகிய நீ.

க௭௧ யான என்னுயிரைத் துறப்பேன என்று கோதமை சொல்ல

க௭௨. ஊழி முதலவன் - மஹா பரஹமா, “தெயவக கருவுந

(15 - 16) க௭௭ ‘அவலபபடிற்றுரை’, ‘அவலை படிற்றுரை’ க௭௮ ‘புறங்காட்டின்’ க௭௭ ‘நிரயத்தொடு’ க௭௭ ‘சென்னுலுரைக்கு’ க௭௧ ‘என்னுயிரென்றபின்’

தாழித் தாழி யகவரைத் திரிவோ
தாந்தரின் யானுந் தருகுவன் மடவாய்
களஞ் சங்கெ னுற்றலுங் காண்பா யென்றே
நால்வகை மரபி னரூபப் பிரமரும்
நானுல் வகையி னுரூபப் பிரமரும்
இருவகைச் சுடரு மிருமு வகையிற
பெருவனப் பெய்திய தெய்வ கணங்களும்

திசைமுகக கருவும், செமமலா முதியோன் செய்த வநநான்” (மணி பதிதம், ௨௮ - ௧) இகரத்தை அசைநிலையாகக் கண்டிலையாகிய முதலவ னெனக் கூறினும் பொருந்தும்

களக சககரவாளமாகிய தாழியினுடைய உள்ளிடத்தே சஞ்சரிப்பவா களசு. தரினெனவே தரலினமை பெறப்பட்டது

களக - ச இறநதுபோன உயிரை மீட்டுகொடுக்கு மாற்றல இநகச சக்கரவாளத்திலுள்ள தேவர்களுக்கு எவ்வனமிலையோ அவ்வனமே எனக்கு மிலலை யென்றபடி

களஞ் ஆற்றல - வலி என்று - என்று சம்பாபதி சொல்லி.

களக நால்வகை மரபின் அரூபப் பிரமரும் - உலகம் முப்பத்தொன் றனுள் இருபத்தெட்டாவதாகிய ஆகாசநீதியாய்தன் லோகம் முதலிய நான்கு உலகங்களிலுமுள்ள அரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய நால்வகை யினரும், இவர்களைத் தியானம் ஐந்தனுள் அவிச்செஷ்டமெனும் ஐந்தா வதில் தேறியவர்களைப்பா

களௌ. நால் நால்வகையின் உரூபப் பிரமரும் - மேற்கூறிய உலகங் களுள் பன்னிரண்டாவதாகிய ஐரஸ்மகாயிகலோகம் முதலாகிய உலகம் பதினாறிலுமிருக்கிற உரூபப்பிரஹ்ம் சாதியாராகிய பதினாறு வகையினரும், இவர்களில் ௧௨, ௧௩, ௧௪-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்ரோதாபந்தி என னும் முதலாவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும், ௧௫, ௧௬, ௧௭-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை ஸ்க்ருதாகாயி எனனும் இரண்டாவது தியானத் தில் தேறியவர்களைன்றும், ௧௮, ௧௯, ௨௦-ஆம் உலகங்களிலுள்ளவர்களை அநாகாயி எனனும் மூன்றாவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும், ௨௧- ஆவது முதலிய ஏழுவகங்களிலுள்ளவர்களை அஹுந் எனனும் நான்காவது தியானத்தில் தேறியவர்களைன்றும் பௌத்த நால் கூறும்

களசு - எ இருவகைப் பிரஹ்மலோகங்கள் இருபதின் பெயர்களையும் இந்நூற்பதிகத்தின் ௨௮ - ௧ ஆம் அடிகளின் உரையிற் காண்க

கள௮ இருவகைச்சுடா - சந்திர சூரியர்கள்

கள௮ - ௧ மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் ஆறுவதாகிய மகாராஜிகலோகம் முதலிய உலகம் ஆறிலுமுள்ள அறுவகைத் தெய்வ

(15, ம்) களக ‘அகவயிற்றிரிவோ’ களச ‘மடவோயிங் செனுவற்றலுங்’ களக. ‘பிடமரும்’ களௌ ‘உருபிதப்பிரமரு’, ‘உருபப் பிடமரு’

க௮௦ பல்வகையசுரரும் படுதுயருறாஉம
 எணவகை நரகரு மிருவிசும பியங்கும்
 பன்மீ னீட்டமு நாளுநு கோளும
 தன்னகத தடககிய சககர வாளதது
 வரநதரற குரியோர் தமைமுன் னிறுததி
 க௮௫ அரநதை கெடுமிவ ளருநதுய ரிதுவெனச
 சம்பா பதிதா னுரைததவம முறையே
 எங்குவாழ் தேவரு முரைப்பக கேட்டே
 கோதமை புறற சொடுநதுயா நீங்கி
 ஈமச சுடலையின மகணையிட புறநதபின்
 க௯௦ சம்பா பதித னுறற ரேன்ற
 எங்குவாழ் தேவருங் கூடிய விடநதனிற்

கணங்கள் இநத உலகங்களின் பெயரைப் பதிக்கீது ௨௮ - ௬-ஆம் அடியின் உரையிற் காண்க 'பெருவனப் பெயதிய' என்றா, விளங்கொளி மேனிய ராதலின்

க௮௦ படுதுயா - மிகக துனபம்

க௮௧ எண்வகை நாகா - மேற்கூறிய உலகம் முப்பத்தொன்றுனுள் முதலாவதாகிய நாகலோகத்தின் பகுதிகளான மஹாநிரயம், ரௌரவம், காலஸூதரம், ஸஞ்சீவனம், மஹாவீசி, தபனம், ஸம்பிரதாபனம், ஸமஹதம் எனனும் எட்டு நாகங்களிலுமுள்ளவாகள

க௮௨ ஈட்டம் - கூட்டம் நான் - இருபத்தேழு ஈட்சத்திரங்கள்

க௮௩ மேற்கூறிய அருப்பபிரஹ்மகணலோகம் முதலியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கிய கோளத்தைச் சககரவாளமெனபா, "சககர வாளத துத தேவரெல்லாம்" (மணி ௧௨. ௭௨), "எண்ணருஞ் சககர வாள மெங்கணும்" (மணி ௨௬ ௫௨) என வருதல காண்க

க௮௪ வரநதரறகுரியோர் - தேவா முன்னிறுத்தி - கோதமையு முன்னே நிறுத்தி.

க௮௫ அரநதை - துனபம் கெடும - கெடுமின என - என்று சம்பாபதி சொல்ல

க௮௬ - ௭ சம்பாபதி உரைத்த முறையினை, மணி ௬ : ௧௭௬ - ௪-ஆம் அடிகளிற காண்க

க௮௭ இறக்கத் துணிநதமையால் கோதமை கொடுநதுயா நீங்கினான். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரம், ௨௫ ௮௨ - ஆம் அடி முதலிய வற்றிற காண்க

க௮௮. ஈமம் - பிணஞ்சுடிதற்கு அடுக்கும் விறகடுக்கு

௧௯௦ - ௧௧ தோனறக்கூடிய விடமெனக

(15 - 16) க௮௨ 'பண்பினீட்டமு' க௮௪ - ௫ 'உரந்தரற் குரியோர் தம்மைமுன் னிறுத்திந், காககை' ௧௯௧. 'அங்குவாழ் தேவருங் கூட்டிய'

கூ.—சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை அந்

சூழ்கடல் வளைஇய வாழியங் குன்றத்து
 நடுவு நின்ற மேருக குன்றமும்
 புடையி னின்ற வெழுவகை குன்றமும்
 கசுநு நாலவகை மரபின மாபெருந தீவும
 ஓரீ ராயிரஞ் சிறறிடத தீவும
 பிறவு மாங்கத னிடவகை புரியன
 பெறுமுறை மரபி னறிவுவரக காடடி
 ஆங்குவா முயிராசஞ் மவவுரி ரிடங்சந்ரம்
 ௨௦௦ பாங்குற மண்ணீட்டிற் பண்புற வகுத்து

கக௨ சூழ்கடல் - பெருப்புறக்கடல் ஆழியங்குறைத்து - சக்கர வாளகிரியின் உட்பட்ட இடத்தில்

கக௩ நடுவிடத்தே நின்றதாகிய, எண்பத்திராயிரம் யோசனை உயர மும் அவவுயரத்திற்குத் தக்க பருமையும் அமைந்துள்ள மேருமலையும்

கக௪ அம்மேருவின் பக்கத்தே அதிலிருந்து உயரத்தில் ஒன்றை கொண்டு வரவரப் பாதிப் பாதியளவு குறைந்து குறைந்து ஒன்றைச்சுற்றி யொன்றாகச் சூழ்ந்துள்ள ஏழு குலகிரிகளும்

கக௫ மேற்கூறிய மேருவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள ஏழுகுலகிரிகளும் அக்குலகிரிகளுள் ஒவ்வொன்றையும் சூழ்ந்து அவ்வககிரியின் உயர அளவுள்ள ஆழமும் அகலமும்மைந்த ஏழுகடல்களும் ஆகிய இவற்றை யெல்லாம் சூழ்ந்து கிடக்கும் பெருப்புறக்கடலிலுள்ள சம்புத்தீவு முதலிய நான்கு மகாதீபங்களும் இந்த நான்கினுள் தெற்கேயுள்ளது சம்புத்தீவு, இது நாவலந்தீவு என்றுங் கூறப்படும், இதனை, “நாவலோங்கிய மாபெருந தீவு” (மணி ௨ க), “நாவலொடு பெயரிய மாபெருந தீவத்து” (மணி கக. ௧௦௭) என்பவற்றாலுணராக

கக௬ மஹாதீபம் நான்கினுள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே ஐந்துறு ஐந்துறாகச் சூழ்ந்துள்ள இரண்டாயிரம் சிறு தீவுகளும், இச்சிறு தீவுகள் அந்தரத் தீவுகளென்றொரு சொல்லப்படும்

கக௭ - சு “அந்தரத் தீவினு மகனபெருந தீவினும்” (௨௫, ௨௨௪) என்று பின்வருதல காண்க

கக௮ - சு இவ்வடிகளிலுள்ள வரலாறுகள் பரிமா தேசத்துப் புக்த நூலிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டன

கக௯ - அ உரியனவற்றைக் காட்டி.

கக௯ உயிரகனென்றது அவ்வவவுயிராகள வாழுகின்ற உடம்புகளை

௨௦௦ பாங்கு - பகுத்ததிரள், “அடியோரா பாங்கு மாயமு நீங்கி” (சிலப். கக. ௮௫), அழகுமாம் மண்ணீட்டின் - சுதையாற செய்யப்பட்ட ளெள பாவை வடிவமாக

(15 - மீ) கக௨ ‘ஆழிககுறைத்து’ ௨௦௦. ‘மண்ணிடிற்’

மிக்க மயனா விழைக்கப் பட்ட

சக்கர வாளக் கோட்டமீங் கிதுகாண்

இடுபிணை கோட்டத் தெயிற்புற மாதலிற்

சுடுகாட்டுக் கோட்ட மென்றல துரையா

உரு இதன்வர விதுவென் றிருந்தெயவ முரைக்க

மதனி நெஞ்சமொடு வானறுய ரெயதிப

பிறந்தோ வாழ்க்கை சிறந்தோ ஞரைப்ப

இறந்திருள கூந்த விடையிருள யாமததுத

துங்குதுயி லெயதீய சுதமதி யொழியப

உக0 பூங்கொடி தனனைப் பொருந்தித் தழீஇ

அந்தர மாற வாரைந தியோசனைத

தென்றிசை மருங்கிற் சென்று திரை யுடுத்த

மணிபல் லவத்திடை மணிமேகலா தெயவம்

அணியிழை தனனைவாத தசனறது தானென்

சு — சக்கரவாளக்கோட்டமுரைத்த காதை முற்றிற்று

உ0க. மயன - தெயவத்தசன், அசுரத்தசசென்னறுங் கூறுவா

உ0க இடுதல் - போகடுதல் பிணைக்கோட்டம் - மயானம்.

உ0ச மு மணி சு : ௩0 சுடுகாட்டுக் கோட்டம் சிலப் க ௨0

உ0டு இருந்தெயவம் - மணிமேகலா தெயவம்

உ0சு மதனில் நெஞ்சமொடு - செருக்கற்ற மனத்துடனே , மதன -

வலியுமாம்

உ0எ சிறந்தோள் - மணிமேகலை வாழ்க்கையென்றது நிலையாமை யை. வாழ்க்கையைச் சிறந்தோள் உரைப்ப

உ0அ இடையிருள யாமதது - நடுயாமத்தில் , மணி சு ௧௪௩

உ0க பூங்கொடிதனை - மணிமேகலையை

உ0க. அந்தரம் ஆறு - ஆகாயமே வழியாக

உ0க - ௨ முப்பதுயோசனைதாரம் தென்றிசைக்கண்ணே சென்று

உ0க - ௧௪ மணி க. ௫௫ - ௭

க - ௨௧௪ கதிராமண்டிலம் சொரிய, மேனியன் ஏத்தி நோக்கி என்னுற்றீரேன, அவன் உரைத்தலும், அருந்தெயவமுரைப்ப, சுதமதி எனையோவென, நேரிழை கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்ற தெயவம், இதன் வரவு இது வென்றுரைக்க, சிறந்தோளுரைப்ப, தெயவம் இடையிருள் யாமதது சுதமதியொழியப் பூங்கொடிதனைத் தழீஇசு சென்று மணிபல்லவத்திலவைத்து அகன்றதென முடிக்க.

(15 - ம்) உ0ச. 'என்பவரறியா' உ0டு 'இதுவெனவீருந்' உ0க 'பொருந்தினதழீஇ'

ஏழாவது

துயிலெழுப்பிய காதை

[ஏழாவது மணிமேகலாதேயவம் உவவனம்புகுந்து
சுதமதியைத் துயிலெழுப்பியபாட்டு]

மணிமே கலைதனை மணிபல லவததிடை
மணிமே கலாதேயவம் வைத்து நீங்க
மணிமே கலைதனை மலாப்பொழிற் சண்ட
உதய குமர னுறுதுய ரெயதிக
ந கவஞ்சுல கழியிலென சையகத தானென்ப
பொங்குமெல மமனியிற் பொருந்தா திருந்தோன்
முன்னாத தோன்றி மன்னவன் மகனே
கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும்
கோணிலை திரிந்திடின் மாரிவறங் கூரும்
க0 மாரிவறங் கூரின மனனுயி ரிலலை
மன் னுயி ரெல்லா மண்ணுள வேந்தன
தன் னுயி ரென னுந் தகுதியின ருக்கும
தவத்திறம் பூண்டோ டனமெல வைத்த

ந மலாப்பொழிற் கண்ட - உவவனத்திறகண்ட

ச உறுதுயா - மிகக் துன்பம்

நி கையகத்தாள் - கையினிடத்தே யுள்ளாள்

சு பொருந்தாது - துயிலாது கூ வறம் - வறுமை

அ - ௧௨ இந்நூற் பதிகம், ௨௪ - ஆம் அடியைப் பார்க்க, “கோணிலை திரிந்து நாழி குறைபடப் பகலகண் மிஞ்சி, நீணில மாரியினறி வினா வஃகிப் பசியு நீடிப், பூணுழை மகளிர பொற்பிற் கற்பழிந் தறங்கண் மாறி, யாணையிவ வுலகு கேடா மரசுகோல கோடி னென்றான்” (கீவக உடுதி.)

கக - ௨ புறநா கஅசு.

க௯ தவத்திறம் - தவத்தின கூறுபாடு.

(15 - ம்) ச ‘துயிலெய்தி’ அ ‘திரிந்திடக் கோணிலை’ க௨. ‘தருடையாயின’, ‘தகுதியையாயிற்’ க௯. ‘தவத்திற்பூண்டோ’

- அவத்திற மொழிகென் றவன்வா னுரைத்தபின்
 கடு உவவனம புருநதாங் குறுதியில் கொளனும்
 சுதமதி தன்னைத் தூயிலிடை நீக்கி
 இந்திர கோடணை யிருநகாக காண
 வந்தே னஞ்சன மணிமேகலையான
 ஆதிசான் முனிவ னறவழிப் படும
 ௨௦ ஏது முதிர்ந்த திளங்கொடிக் காதலின்
 விஞ்சையிற் பெயர்த்துநின் விளங்கிழை தன்னையோர்
 வஞ்சயின் மணிபல லலத்திடை வைத்தேன்
 பண்டைப் பிறப்பும் பண்புற வுணர்நீங்க
 கின்றேழ் நாளி லிரநரா மருங்கே
 ௨௫ வந்து தோன்று மடக்கொடி நல்லாள
 சளிப்புமாண செலவக காவற பேரூர்
 ஒளிததுரு வெயதினு முன்றிற மொளியாள
 ஆங்கவ ளிருநகா புருந்த வநநாள

கச அவத்திறம் - கேடுசெய்யுங்காரியம், “தவஞ்செய்வார
 அவஞ்செய்வா ராசையுட்பட்டு” (குறள், ௨௬௬) எனப்பதில், ‘அவம்’ என
 பது இப்பொருளில் வருதல் காண்க

க - கச மணி க௮ ௮௦ - ௮௩

க - கச மணிமேகலாதேயவம் மணிமேகலையை மணிபலவத்திடை
 வைத்து நீங்கிப் பொருந்தாதிருந்தோனாகிய உதயகுமரன் முன்னாத
 தோன்றி அவத்திறம் ஒழிக்கவென்று உரைத்தபின்னக

க௭. இந்திரகோடணை - இந்திரவிழா

க௮. மு சீலப் கடு ஈக அஞ்சல - அஞ்சாதே

க௯ ஆதிசாலமுனிவன் - புத்தன்

௨௦ ஏது முதிர்ந்தது - ஏதுநிகழ்ச்சி முற்றியது

௨௧. விஞ்சையின் - விதையினாலே

௨௪. இன்றேழ்நாளில் - இறறைக்கு ஏழாவது நாளில், மணி கக
 க௨௬.

௨௫. தோன்றும் - தோன்றுவாள நல்லாள - மணிமேகலை

௨௬ பேரூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில

௨௭ உருவை மறைத்து வருவாளாயினும்

(௮ - ௩) கச ‘அவவயினுரைத்தபின்’ கடு ‘நவவனம்’ ௨௧
 ‘குணநதநின்’ ௨௫ ‘வந்துகாண்குறும்’ ௨௬, ‘பெயரூர்’ ௨௭ ‘உன
 றிறமொழியாள’, ‘ஊன்றிறமொழியாள’

சங்கு நிகழ்வன வேதுப பலவுள
 ௩௦ மாதவி தனகசியான் வந்த வண்ணமும்
 ஏதமி னெறிமக் செய்திய வண்ணமும்
 உரையாய நீயவ னென்றிற முணரும்
 திராபிரும் பௌவததுத தெய்வமொன் றுண்டெனக
 கோவலன கூறியிக் கொடியிடை தன்னையென்
 ௩௫ நாமஞ் செய்த நன்னு ணாளரிருட்
 காமன் கையறக கடுநவையறுகதும்
 மாபெருந தவக்கொடி யீன்றனை யென்றே
 நனவே போலக கனவகத துரைததே
 சங்குவ வண்ண மாங்கவட் குரையென்
 ௪௦ றந்தரத தெழுந்தாங் கருந்தெயவம் போயபின்
 வெந்தூய ரெயதிச சுதமதி யெழுந்தாங்
 ககன்மனை யரங்கத தாசிரியா தமமொடு

௨௯ நிகழ்வனவாகிய ஏதுக்கள

௩௧ ஏதமில் நெறி - குற்றமில்லாதவழி; அஃதாவது விசுத்தி
 மாககம்

௩௨ அவள் - மாதவி என திறம் உணரும் - என வரலாற்றை
 உணரவாள

௩௩ பௌவதது - கடலினிடத்து தெயவம் ஒன்று உண்டென -
 எனது குலமுதலவனை விபத்தினின்ற றீங்கிப் பாதுகாதத தெயவமொன்று
 உள்ளதென்று

௩௫ நன்னாளிற செறிந்த இருளிடத்தே

௩௬ - ௫ சிலப் கடு ௨௮ - ஆம் அடி முதலியவற்றின் பொருளை
 இவற்றுடன் ஒப்பிடுக

௩௭ - எ சிலப் ௩௦ ௨௫ - சு

௧௫ - ௪௦ மணிமேகலாதெயவம் புகுந்து நீக்கி, 'இந்நகரில் இந்
 திர விழாககாண் வந்தேன, யான் மணிமேகலாதெயவம், இளங்கொடிக்
 கு முதிர்ந்ததாதலால் அவனை மணிபல்லவத்தில் வைத்தேன, அவள் இந்
 நகரில் இறறைக்கு ஏழாநாளில் தோன்றுவள், ஏதுப பலவுள், மாதவிக்
 குரை, அவள் என்றிறமுணரும், இவ்வண்ணம் அவட்கு உரை' என்று
 போய்பினென

௪௨ அகல் மனை அரங்கத்தது - விசாலிதத வீடாகிய நடனசாலையில்.
 ஆசிரியர் தமமொடு - இயலாசிரியனும், ஆடலாசிரியனும், யாழாசிரியனும்,
 இசையாசிரியனும், குழலோனும், தண்ணுமையோனும்மாகிய இவர்களோடு
 நின்று.

(௩ - ௩) ௩௧ 'ஏதமின்க', 'ஏதமுனிமை' ௩௨ 'உரைப
 பொருளுணரும்' ௩௩ 'பவ்வத தெயவ முண்டென' ௩௫ 'நல்லிருள்'
 ௩௭ 'கையாற் கடுநவை' ௪௧ 'எயதியசுதமதி' ௪௨. 'தாசியா தமமொடு'

வகைதெரி மாககட்டு வட்டினை காட்டி
ஆடல புணாகரு மாங்கியன் மசளிநிற
சடு கூடிய சூயிலுவக கருவிகளை மயின்று
பண்ணுக்களை பயிரும் பண்ணியாழ்த தீந்தொடை
கொளாவல லாயமோ டிசைசுட் டுண்டு
வளைசோ செங்கை மெலவிர லுதைத்த
வெமமைவெய் துறாது தன்மையிற் றிரியவும்
டு0 பண்பில காதலன் பரததனம் நோனா
துண்கண் சிவந்தாங் கொல்கொடி போன்று
தெருட்டவுந தெருளா தூடலொடு துயிலவோர்
விரைபபூம் பள்ளி வீழ்ததுணை தழுவவும்

சக வகைதெரிமாககட்டு - அவநயம் முதலிய கூறபாடுகளைத் தெரி
கின்ற மாந்தர்களுக்கு வட்டினை காட்டி - கமல வாததனையைக் காட்டி ,
கமலவாததனையாவது கைத்தலங்காட்டல், சீவக சுளகி

சச அரங்கியல் மகளிரின் - நாடகமளிரைப்போல; நாடக மகளி
ருடனென றுமாம

சடு கூடியசூயிலுவகருவி - சோந்த குழல் யாழ் மததளம் குடமுழா
இடக்கையென்பவை, “கூடிய சூயிலுவக கருவிக் னெல்லாம், குழல்வழி
நின்ற தியாமே யாழ்வழித், தண்ணுமை நின்றது தகவே தண்ணுமைப்,
பின்வழி நின்றது முழுவே முழுவொடு, கூடநின் றிசைத்த தாமந் திரிகை”
(சீலப் ௩. ௧௩௮ - ௪௨, உரை) கண்டியின்று-ஒவியா கடங்கி ‘மகளிரின்’
(சச) என்றதனால் அவர்கள் துயின்றமையும் பெறப்பட்டது ஒப்பு கம்ப
ச 1. 11

சக சீலப் ௨௨. ௧௪௧

சக - ௧ பண்ணுகளை - பண்ணின் வகைகளை பயிரும் - இசைக்
கும். தீந்தொடை - இனிய நரம்புகள் கொளாவல ஆயமோடு - பாட்டில்
வல்லமகளிர் கூட்டத்ததுடனே, கொளை - ஒற்றறுத்தலுமாம் கூட்டுண்டு -
சோந்தனுபவித்தது உதைத்த - தெறித்த உறாது - உருமையால். தொடை
திரியவுமெனக், நெடுநீர் சுடி.

டு0 - ௩௩ பரததனம் - பரததன் தன்மை, பரததையை நுகாவான்
பரத்தன், “பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற பொதுவுண்பா, நண
ணென் பரததின் மாபு” (குறள், ௧௩௧௧); “வறுமொழி யாளரொடு
வம்பப் பரததரொடு” (சீலப் ௧௪ : ௧௩) நோனா - பொருமல் துயில்
வோர் - ஊடியமகளிர். வீழ்துணை - விரும்பியகணவன் துயில்வோர்
தழுவவும்

(15 - 16) சக ‘பண்ணுகழிமை பிறமண்ணியாழ்’ சள ‘கொள
வல்லாய’ சடி ‘வளையா செங்கை’ சக ‘வேதறாது’ டு0. ‘காதல்
பராததனம் நோனாது’ டிக. ‘துண்கண்’ டு௨. ‘துயிலவோன்’

- தளாநடை யாயமொடு தங்கா தோடி
 ௫௫ விளையாடு சிறுதே ரீததுமெய வருநதி
 அமளித துஞ்சு மைமபடைத தாலிக
 குதலைச செவவாயக குறுநடைப புதலவாகுதக
 காவற பெண்டிர் சடிப்பகை யெறிநது
 துபங் காட்டித துங்குதுயில் வதியவும
 ௬௦ இறையுறை புறவு நிறைநீர்ப புள்ளும
 காவறை பறவையு நாவுள னாழநதி
 விழவுக்களி யடங்கி முழவுக்கண டியின்
 பழவிறன் மூதூர் பாயலகொ ணடுநாட
 கோமகன் கோயிற் குறுநீரக கன்னவின்
 ௬௫ யாமங் கொளபவ ரேததொலி யரஹும
 உறையுணின் றெடுங்குய வுண்ணு வ்யககத்து
 நிறையழி யானை நெடுங்கு விளியும
 தோவழங்கு தெருவுஞ் சிறிநடை முடுக்கரும
 ஊரகாப பான ரெறிதுடி யோதையும
 ௭௦ முழங்குநீர் முன்றுறைக சலம்புணா கமரியா

- ௫௪ தளாநடையாயம் - சிராகுட்டம்
 ௫௬. ஐம்படைத்தாலி, மணி ௩ ௧௩௮, உரையைப் பாரகக
 ௫௮ - ௬ காவற பெண்டிர் - செவிலித்தாயா சடிப்பகை. மணி
 ௭ : ௭௩ காவற்பெண்டிர் துயிலவதியவும
 ௬௦ இறை - வீட்டின் இறப்பு ௬௧ கா - சோலை,
 ௬௨ களி - களிப்பு, சுததுமாம் ௬௩ நடுநாள் - நடு இரவில்
 ௬௬ - ௬௩ தனமையிற் றிரியவும, வீழ்துணை தழுவுவும, துயில் வதிய
 வும், கருவி கண்டுயின்று நா உள்ளாழநதி முழவுக்கண்டுயின்று ஊரபாயல்
 கொள் நடுநாளிலெனக
 ௬௪ கன்னலின் - நாழிகை வட்டிலால், முல்லை ௫௮
 ௬௫ யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக்கா : சிலப் ௫. ௪௬
 ௬௬ உண்ணு உயக்கம் - உண்ணுமையாலுண்டாகிய வருத்தம்
 ௬௭ நெடுங்குவிளி - நெடியகூப்பிடுதலின் முழக்கம், மணி. ௭ :
 ௧௧௫
 ௬௮. சிற்றிடைமுடுக்கா - சிறிய இடங்களுையுடைய முடுக்குத தெருக
 கள்.
 ௬௯ துடி - ஒருவகைத் தோறகருவி
 ௭௦ கலம்புணா கமரியா - கப்பலிற் சேர்ந்து தொழில் செய்வோர்
 (௮ - ௩) ௫௪ 'தாங்காதோடி' ௬௨. 'களிப்படங்கி' ௬௪ - ௫,
 'குறிநீரக கன்னல், யாமங்கொளவோர்' ௬௬ 'ஒங்கிய'

துழந்தடு களளின் ரோபபிபுண் டயர்ந்தது
பழஞ்செருக குறற வனநதாப பாணியும்
அரவாயக கடிப்பகை யையவிக சடிப்பகை
விரவிய மகளி ரோந்திய தூமததுப
எடு புதலவரைப பயநத புனிறுதீர கயககம
தீர்வினை மகளிர குளனா டரவமும்
வலிதத நெஞ்சி னூடவ ரின்றியும்

எக துழந்தது அடு களளின் தோபபி உண்டு அயர்ந்தது - துழாவிச சமைத்த களவகைகளில் நெல்லாற சமைத்த களையுண்டு தம்மை மறந்து ; “ இல்லடு களளின் ரோபபி பருதி ” (பெரும்பாண் ௧௪௨)

எஉ அனநதா - களளை உண்டமையாலுண்டாகிய செருககு , “ அனநதா நடுக்க மல்ல தியாவது ” (பொருட ௧௪)

எ௩ கடிப்பகை - பேயககுப பகையாகவுள்ளதென்று பொருள , அரவாயககடிப்பகை - அரம்போன்ற வாயினையுடைய வேப்பிலை ஐயவிக கடிப்பகை - வெண்சிறுகடுகு , இவை பேயககுபபகை யென்பதை, புறநா உஅக - ஆம் செய்யுளாலும் உணராக பேய முதலியவைகள் அணுகாதிருந்த தற்கு இருவகைக கடிப்பகையும் கூறப்பட்டன, மணி ௩ : ௧௩௪, உரையைப் பாராக

எ௪ தூமதது - புகையுடன்

எ௬ - ௪ மகளிரோந்திய அரவாயககடிப்பகை ஐயவிககடிப்பகை விரவிய தூமம் ஆகிய இநத இரண்டுடன் சென்று என ஒருசொல் வருவிகக

எடு - ௬ புனிறுதீரமகளிர , கயககநதீரமகளிரெனக , கயககம - கயங குதல புதலவரைபபெற்றுப புனிறுதீரநத மகளிர இரவிறசென்று குளத தில நீராடுதலை, “ கணவ ருவப்பப புதலவரப பயநது, பணைத்தேந்திளமுலை யமுத மூறப, புலவுபுபுனிறு தீரநது பொலிநத சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர குளநீ ரயா ” (மதுரை ௬௦௦ - ௬௦௩) எனபதனாலுமுணராக புதலவரைப பெற்றமகளிர எழுந்தசென்று பததாவது இரவில் நீராடவேண்டுமென்று ஆபஸ்தம்பநூலியத்தின் ௧௮ - ஆம் கண்டத்தினள் அ - ஆம் ஸூத்திரத தாலும் அநதாலே அதுஸரித்ததுத தோழப்ப ரென்று வழங்குகிற வைங்க ஸாரீவபௌமரியற்றிய க்ருஷ்யரத்னத்தில் ௬ - ஆம் கண்டத்தில நாமகரணப பிரகாரணத்திலுள்ள, “ தசமேஷ்நி ” எனனும் ஸூத்திரததாலும் தெரிகின்ற தெனபா.

எ௭ வலிதத நெஞ்சின் ஆடவா இன்றியும் - பகைமையைக் கருதிய நெஞ்சினையுடைய வீரா இல்லாதிருக்கவும்

(15 - ம்) எக. ‘ துழந்தகளளின் தொப்பிரண்டயநது ’ எக் ‘ நாவாயக கடிப்பகை ’ எச ‘ இரவியமைகளிர ’ எடு - ௬ ‘ புதலவரபயநதபுனிறு தீருகதது ’, ‘ விரிவியன மகளிரகுன நாளரவமும் ’, ‘ புனிறு தீருயககந, தீரவியன ’

புலிகணத தன்னோ பூத சதுக்கத்துக்
கொடிதேதோ வேந்தன் கொற்றங் கொள்கென
அ0 இடிகுரன் முழக்கத் திடுமபலி யோதையும்
எற்றிளம பெண்டி ராற்றப பாலகா
சடுஞ்சூன் மகளிர நெடுமபு ணுறறோ
நதுயா கெடுசகு மந்திர மாசுள
மன்றப பேய்மகள் வந்துகைக கொள்கென
அ11 ின்றெறி பவிரி னெடுகுர லோதையும்
பலவே றோதையும் பாரதொருங் கிசைப்பக
சேட்டுளங் கலங்கி யூட்டி ரு ளழுவதது
முருந்தே ரிளங்கை நீங்கிப் பூம்பொழிற
நிருந்தெயிற குடபாற் சிறுபுழை போகி
கூ0 மிகமா தெயவம் வியந்தெடுத்த துரைத்த
சுககர வாளக கோட்டத தாங்கட்
பலாபுகத் திறந்த பசுவாய் வாயில்
உலக வறவியி னெருபுடை யிருத்தலும்

எஅ புலிகணத தன்னோ - வீரா பூத சதுக்கத்து - பூதத்தை
யுடைய சதுக்கத்திலே, சதுக்கம் - நாற்சந்தி

அக மு மணி கூ கூஅ

அஉ கடுஞ்சூலமகளிர - முதாசூலையுடைய மகளிர, “கடுஞ்சூ
முண்டகங் கதிராமணி நழாஅலவும்” (சிறுபாண் ௩௪௮.)

அஎ ஊட்டிமுளமுதது - ஊட்டிமுறபோன்ற இருப்பாப்பில்

அக மு மணி கூ உஉ

கஉ - ௩ மு மணி கள் எ - அ உலக அறவி - ஊரம்பலம், எல்
லாச்சாதியாரும் வந்து தங்குத்தற்குரிய தருமசாலை, இதனை, ‘லோகோப
காரிகா’ எனபா வடநூலார

சக - கூக சுதமதியெழுந்த நடுநாளில் ஏததொலியாவழும், நெடுங்
கூவிளியும், துடியோதையும், அனந்தாப்பாணியும், குளாடாவழும், பவி
யோதையும், நெடுங்குரலோதையும் ஆகிய பல ஓசைகளையும் கேட்டு உளம்
கலங்கி நீங்கிப் போகிச் சுககரவாளக்கோட்டத்திடத்தே உலகவறவியின்
ஒரு புடையிருத்தலுமென

(15 - 16.) எஅ ‘பூதச்சதுக்கத்து’ அடு. ‘புலியின்’ அஎ ‘பூட்டி
முதது’ அஅ ‘நீங்கிய பூம்பொழில்’ கூக. ‘உலகவிறவியொருபுடை’

கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய
கூடு அநதி லெழுதிய வற்புதப் பாவை
மைத்தடங் கண்ணாண் மயங்கினள் வெருவத்
திப்பிய முரைக்குந் தெய்வக் கிளவியின்

கூஉ - டு நெடுநிலை உடைக்கந்து அந்தில - நெடிய தோற்றத்தை யுடைய தூண்கிய அவவிடத்தே காரணம் காட்டிய - பழவினையாகிய காரணத்தை யாவருக்கும் காட்டுதற்பொருட்டு எழுதிய - மயன்னெனும் தெய்வத்தச்சுனல் நிருமிக்கப்பட்ட அறபுதப்பாவை - யாவருக்கும் ஆசசரி யத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற பாவை, இது, மேற்கூறிய உலகவறவியிற் சம பாபதி கோயிலின் கிழக்கேயுள்ள தூணொன்றில் தெய்வ கணத்தோனாகிய துவதிகனென்பவனுடைய வழிவம்போல மயனால் நிருமிக்கப்பட்ட பாவை, முக்காலச்செய்தியையும், கேட்போர்க்குச் சொல்லும் இயலபையுடையது, பேசுதலபற்றி இது நாவுடைப்பாவையென்றுஞ் சொல்லப்படும இவற்றை, “கருதுடை நெடுநிலை கடவு ளெழுதிய, வந்திற் பாவை யருளு மாயிடின” (கூடு : கூ - ச), “கருதுடை நெடுநிலைக் காரணங் காட்டிய, தந்தூணைப் பாவையை” (கூ : அக - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னிடவயின் விளங்கக், கடவு ளெழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்” (உ௦ : கக௦ - கக), “கடவு ளெழு திய நெடுநிலைக் கருதின, குடவயி னமைத்த நெடுநிலை வாயின், முதியாள் கோட்டம்” (உக : க - கூ), “என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைத் தலும்” (உக : கூடு), “மனபெருந் தெய்வ கணங்களி னுள்ளேன, றுவதிக னென்பேன றென்றுமுதிரா கருதின, மயன்னெக் கொப்பா வகுத்த பாவையி, னீங்குகே” (உக : கக௦ - கூ), “நெடுநிலைக் கருதி னின்ற பாவை” (உஉ : உ), “இலகொளிக் கருதி னெழுதிய பாவாய” (உஉ : கூக), “நாவுடைப் பாவை நங்கையை யெடுத்தலும்” (உஉ : கூச), “நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேத்தி” (உஉ : க௦ச) என இந்நூலில் வருவனவற்றாலுணராக. எழுதிய - பண்ணிய, “கடவு ளெழுதவோர கற்று ராரெனின” (உடு : கக௦), “கடவு ளெழுதவோர கற்கெ யாதலின” (உடு : ககக), “கடவு ளெழுதவோர கற்கொண டலலது” (உசு : கச) எனச் சீலப்பதிக்காரத்து வருதல காண்க

கூச. மைத்தடங்கண்ணாள் - சுதமதி

கூச திப்பியம் : இது, திவ்யமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; தேவ லோகத்திலிருப்பதென்று பொருள். இவ்வாறு இறந்தகால எதிராகாலச் செய திகளைக் கூறுதல பெரும்பாலும் இவ்வுலகவழக்கமனமையின் இதனை, ‘திப் பியம்’ என்றா, “செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம், பையா வல்குல பல்பரிசு களையக், கையி லோநதிய பாத்திரந்திப்பிய, முததை முதலவி யடி பிழைத் தாயெனச், சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்” (கக : க௦ - கச) என்று இந்நூலுள்ளே, ‘திப்பியம்’ என்பது இப்பொருளில் வருதல காண்க தெய்வக் கிளவியினால் திப்பியமுரைக்கும், தெய்வக்கிளவி - தெய்வத்தன்மை யுள்ள சொல், வடசொல்லாலெனினும்மையும்.

இரவி வன்ம னொருபெரு மகளே

தூரகத தானைத் துச்சயன் நேணி

க00 தயங்கிணாக் கோதைத் தாரை சூவுற

மயங்கி யானைமுன் மன்னுயிர் நீத்தோய்

காராளா சண்பையிற் கௌகிகன் மகளே

மாருத வேகனோ டிநநகா புருந்து

தாரை தவவை தன்னொடு கூடிய

க00 வீரை யாகிய சுதமதி கேளாய்

இன்றேழ நாளி லிடைபிருள யாமத்துத்

தன்பிறப் பதனொடு நிற்பிறப் புணர்நீங்க

கிலக்குமி யாகிய நினகிளை யாளவரும்

அஞ்சலென் றுரைத்த தவவுரை கேட்டு

சுஅ இரவிவன்மன - அசோதரநகரதரசன், சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப்பில் தந்தையா யிருந்தவன்

கூஅ - கூ. மு. மணி. கக. ககக - ச துச்சயன் = தூஜயன் - பகைவாக ளால் வருத்தமுற்று வெல்லப்படுபவனென்று பொருள்; இவன் அங்கநாட்டிலுள்ள கச்சயமெனனும் நகரதரசன், சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப்பிற் கணவனாக விருந்தவன், மணி. க0. 00 - 00ச

க00 தாரை - இவன் வீரைக்கு முன்னே பிறந்தவன்; வீரை யானையால் இறந்தது கேட்டு இவன் இறந்தமையால், 'சூவுற' என்றார்; மணி. கஉ: ச0 - அ

க0க. மயங்கி - மதுவைக் குடித்தமையால் மயங்கி

க0உ காராளாசண்பை - அங்கநாட்டிற் கணக்ககரையிலுள்ள தாகிய சம்பாநகரம்; இப்பொருளில் காராளரென்பது கராளரென்பதன் விகாரமென்றும், கொடுமையென்று பொருள்படுகின்ற கராளதவம் அல்லது கராளத்தையென்பது இச்சொற்குப் பகுதியென்றும், இக்காராளர்கள் தூக்காபூஜை செய்து நரபலி கொடுப்போரென்றும், இப்பெயர் இக்காலத்து மஹாராஷ்டிர தேசத்திற் கராமிகளென்று வழங்குகிறதென்றுங் கூறுவா, மணி. கூ. உக

க0ச. தாரை தவவை - தாரையாகிய தவவை, தவவை - முன்பிறந்தவன் தாரை யென்பது மாதவியென்பவளுடைய முற்பிறப்புப் பெயர்.

க00 வீரையென்பது சுதமதியென்பவளுடைய முற்பிறப்புப்பெயர்.

க0அ. இலக்குமியென்பது மணிமேகலையின் முற்பிறப்பின் பெயர், தாரை, வீரை, இலக்குமி இம்மூவரும் சகோதரிகள்

க0கூ அஞ்சல - அஞ்சாதே தெடவம் உரைத்தது

(ங் - ம்) கூஅ - அ 'கிளவி யிரவிவன்மகனொரு' க0க 'மயங்கியல் யானை' க0உ 'காராளகண்பை' க0ச 'தாரைதன்வவை' க00. 'சுதை மதி' க0கூ. 'இன்றேளாளிடையிடை' க0எ - அ. 'உன்பிறப் புணர்நீங்க, கலக்குமியாகிய'

கச0 நெஞ்ச நடுக்குறாஉ நேரிழை நலலாள்
காவ லாளா கண்டியில் கொள்ளத்
தூமென் சேககைத் தூயிலகண விழிப்ப
வலம்புரிச சங்கம் பொருளொடு முழங்கப்
கசடு புகாழுக வாரண நெடுங்கு விளிப்பப்
பொறிமயிர வாரணங் குறுங்கு விளிப்பப்
பிணை நிலை புரவி பலவெழுந் தாலப்
பிணைநிலை புளளும் பலவெழுந் தாலப்
பூம்பொழி லாரகைப் புளளொலி சிறப்பப்
சஉ0 பூங்கொடி யாரகைப் புளளொலி சிறப்பக்
கடவுட பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்
கலம்பகா பீடிகைப் பூப்பலி கடைகொளக்

கக0 நலலாள் - சுதமதி

ககஉ சேககைத் தூயில் கண - படுகையில் தூங்குகின்ற ஆ'-வா
மகளிரெனலும் இருபாலாருடைய கண்கள்

ககந வறிதெழுந்தார்ப்ப - பொருளினறி முழங்க.

ககச புலம் - அறிவு சங்கம் - புலவா கூட்டம்.

ககடு வாரணம் - யானை நெடுங்கு விளிப்ப - நெடியகூப்பிட்டைச்
செய்ய, மணி எ. சுள கூ - கூப்பீடு, "வினபுனை நல்லி வினகூடக் தேட
பவும்" (புறநா சச)

ககசு வாரணம் - கோழி

கக௭ பிணை - குதிரைப்பந்தி ஆல் - ஆட

ககஅ பிணை - கிளை ஆல் - முழங்க

ககக பூம்பொழில் ஆரகைப் புள ஒலி சிறப்ப - பொலிவு பொருந்
திய சோலையினிடத்தே நிறைதலையுடைய பறவைகளினை முழக்கம் அதிகரிக்க

கஉ0 பூங்கொடியா - மகளிர் புள - கைவளை, "புட்டை போய்
புன்றலை மகரா" (மலைபடு உருக)

கஉக தெய்வங்களுக்குரிய பீடங்கன்ற கொடுக்கப்படும் பொலிவு
பெற்ற பலிள்ளானவை முடிவுகொள்ள

கஉஉ அணிகலங்கள் விற்ப்படுகின்ற அங்காடிவீதியில் மலராற
செய்யப்படும் அரசசன்களைக் கட்டையிடங்கள் கொள்ள, "பூப்பலி செய்து
காப்புகடை நிறுத்தி" (சிலப் உஅ உகக) வாயிலங்களில் இவ்வுறை
தெய்வங்களின் பொருட்டுக் காலையிற பூவிடுதல் மரபு

(15 - 16) ககக 'வலம்புரிசங்கம்' ககச 'புலம்புரிசங்கம்', 'பொலம்
புரிசங்கம்' கக௭ ஆரப்ப' ககஅ 'கணநிலைபுளளும் ஆரப்ப' கஉக
'கடிகொள' கஉஉ 'பூப்பொலிகடிகொள'

குயிலுவர் கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழக்
கொடுப்போர கடைதொறும் பண்ணியம் பரந்தெழ
கடடு ஊர்துயி லெடுபப வுரவுநீ ரழுவததுக
சாரிருள சீததுக் கதிரவன் முளைத்தலும்
மேவுறு மஞ்ஞையி னினைநதடி வருந்த
மாநகா வீதி மருங்கிற போகிப
போய கங்குலிற் புகுந்ததை யெல்லாம்
கட-0 மாதவி தனக்கு வழுவின் றுரைத்தலும்
நன்மணி யிழந்த நாசம் போன்றவள்
தன்மகள் வாராத் தனிததுய ருழப்ப
இன்னுயி ரிழந்த யாகக்கூரி னிருந்தனை
துன்னிய துரைத்த சுதமதி தானென

எ —துயிலெழுப்பிய காதை முற்றிற்று

கடக- தோற்கருவி வாசிப்பாருடைய இடங்களிலெல்லாம் செவ்வை
செய்யப்பட்ட வாத்தியங்கள் பரவியெழ, பண - இசையென றுமாம்

கடச உபகாரிகளுடைய வாயிலகத்தோறும் கொடுத்தற்குரிய பல
பண்டங்களும் பரவுதலுற்றுமிக

கடடு எடுபப - எழுப்ப உரவு நீரழுவதது - கடற்பாப்பில

கடச சீதது - அழித்தது

கடஎ ஏ - அமடி, “சுதமதி கேட்டுத் துளக்குறு மயிலபோல”
(ச. அசு) எனரா முன்னும், மு. முல்லை அச.

கடக போயகங்குலில் - சென்ற இரவில்

கடக “மன்னவன் மகனாக குற்றது பொறுஅ, னன்மணி யிழந்த
நாகம் போனது” (உடு கடச - டு) என்று இவவுவமையே பின்னும் வரும்,
“இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு, மருமணி யிழந்த நாகம்
போனதும்” (சிலப் கட. ௫௭ - ௮) அவன் - மாதவி

கடக “இன்னுயி ரிழந்த யாகக்க யென்னத், துன்னிய சுற்றந்
துயாககடல் வீழந்ததும்” (சிலப் கட. ௫௭ - ௬0) எனபுழியும் இவவுவமை
வருதல காண்க

க-கடச மணிமேகலாதெய்வம் நீங்கித் தோன்றி உரைத்தபின்
புகுந்து நீக்கி உரையென்று போய்பினை, சுதமதி எழுந்தது கேட்டு உளங்
கலங்கி நீங்கிப் போகி ஒருபுடையிருத்தலும், பாவை உரைக்கும், அது,
‘வரும், அஞ்சல்’ என்று உரைத்தது, அதனைக்கேட்டு நடுகுறுநலலான்,
கதிரவன் முளைத்தலும் போகி மாதவிக்குரைத்தலும், அவன் துயருழப்பத்
தான் உயிரிழந்த யாகக்க போல இருந்தனளென முடிக.

(15 - 16) கடடு ‘எடுப்பிய’, ‘எழுப்பிய’ கடக ‘போகியகங்குல’
கடஉ ‘மகவாரா’

எட்டாவது

மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை

[எட்டாவது மணிமேகலை]

மணிபல்லவத்துத்துயிலேழுந்து துயருற்றபாட்டு]

ஈங்குவ என்னண மாக விருங்கடல
வாங்குதிரை யுடுத்த மணிபல லவத்திடைத
தத்துநீ ரடைகரைச சங்குழு தொடுப்பின்
முத்துவினை கழனி முரிசெம பவளமொடு
வினைமா முருட்டுந திரையுலாப பரப்பின்
ஞாழ லோங்கிய தாழ்கண ணசுமபின்
ஆம்பலுங குவளையுந தாம்புணாநது மயங்கி
வண்டுண மலர்ந்த குண்டுநீ ரிலஞ்சி
முடக்காற புன்னையு மடறபூந தாழையும்
க0 வெயிலவர வொழிந்த பாலிலும் பந்தா

க இவள - சுதமதி

க அடைகரையில் தொடுப்பு - விளாககொண்டு உழுதல்,
“தொடுப்பே ருழவ ரோதைப பாணியும்” (சிலப் ௨௭ ௨௩0)

க - ச அடைகரையாகிய கழனியிலென்றமாம்

டு விரைமாம் - சந்தனம் அகில முதலியன, “விரைமா மென
றுகில” (கசு. ௧௨௨) எனபா மேலும் “வீங்குதிரை கொணாநதவிரை
மா விறகின்” (சிறுபாண் ௧௮௮)

சு ஞாழல் - புலிக்ககொன்றை, “பொன்னுறு ஞாழற் பூவுடன்
கடுக்கும, பேழ்வாய்ப புலியுகி” (கல் ௮௨) அசுமபு - சேறு, “வாரசும
பொழுது முனறில” (புறநா ௧௧௪)

எ மயங்கி - கலந்த.

அ குண்டுநீர் இலஞ்சி - ஆழமான நீரையுடைய பொய்கைக்கரை,
இலஞ்சி : ஆகுபெயர்.

க முடம் - வளைவு க0. பந்தா - நிழல்.

க - க0. புன்னையும் தாழையும் வெயிலின் வரவையொழித்த பந்தா
(15 - 16) க. ‘சங்கிவரிநவனமாக’, ச ‘முத்து வினைகழனி’
டு வரைமாமுருட்டு’ சு ‘தாழ்கணணசுருமபி’

அறலவிளங்கு நிலாமண னமலராப பள்ளித
துஞ்ச துயிலெழு உமஞ்சி லோதி
காதற சுறற மறநது கடைகொள
வேறிடத்துப் பிறநத வுயிரே போனறு
கடு பண்டறி கிளையொடு பதியுங் காணுள
கண்டறி யாதன சணணிற காணு
நீல மாகரட னெட்டிடை யன்றியும்
காலை ஞாயிறு சுதிரவிரிதது முளைப்ப
உவவன மருங்கினி லோரிடங் சொல்லித்
உசு சுதமதி யொளித்தாய துயரஞ் செய்தனை
நனவோ சனவோ வென்பதை யறியேன
மனநடுக குறுஉ மாறறந தாராய
வலவிருள சுழிநதது மாதவி மயங்கும்
எல்லளை வாராய விட்டகன் றனையோ
உரு விஞ்சையிற றேனறிய ள்ளங்குழை மடவாள்
வஞ்சஞ் செய்தனள சொல்லோ வறியேன

கக அறல - நீர் அரிதது ஒழுக்குதலால் உண்டாவது, “மட்டற னலயாறறு” (புறநா கௌ) நிலாமணல - நிலாவைப் போன்ற வெள ளிய மணல மலாபபள்ளி - உதிர்நது கிடக்கும் மலராகிய படுக்கையில

உஉ அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவானமயிரினையுடையாள, “அஞ்சி லோதி யரசனுக் கொருநாள” (உக உசு) எனபாமேலும், “அஞ்சி லோதி” (குறிஞ்சி. கஅ௦)

க - கஉ மணிபல்லவத்திற கரையிற சுழனியிற பரப்பில் இலஞ்சிக கரையில் மணலிற பள்ளியில் துயிலெழுநத மணிமேகலை பெனக

கக கடைகொள - முடிவு கொள்ள கடு காணுள - காணுளாகி

கக கண்டறியாதனவறறைக கணணிற கண்டு

கௌ நெட்டிடை - நெடிய இடம்

கக ‘உவவனம்’ எனபது முதல மணிமேகலை கூறறு

உஉ சுதமதி . விளி உக இந்த நிலை நனவோ கனவோ

உக மயங்கும் - மயங்குவாள்

உசு மெல்லிய வளையினையுடையாள், எவ்வளையுமாம்

உரு விஞ்சையிற றேனறிய - வந்தையிலுலே தோன்றிய

(15 - 16) கக ‘துறலவிடங்கு நிலாமண றுமலரா’ கசு ‘ஒதி டதது’ கடு ‘பதியங்காணுள’ கக - எ ‘காண, நீலமாகடல்’ கஅ ‘காலஞாயிறு’ உ௦ ‘ஒழித்தாய’

ஒருதனி யஞ்சுவென நிர்ருவே வாவெனத
திரை தவழ பறவையும் விரிசிறைப் பறவையும்
எழுந்தவீழ் சிலலைப் மொடுங்குசிறை முழுவலும்

௩௦ அன்னச் சேவ லரச னாகப்

பன்னிறப் புள்ளினம் பரந்தொருங் கீண்டிப்

பாசறை மன்னா பாடி போல

வீசநீர்ப் பரப்பி நெதிரெதி ரிருக்கும்

துறையுந் துறைகுழ நெடுமணற் குன்றமும்

௩௧ யாங்கணுந் திரிவோள பாங்கினங் காணாள்

குரற்றலைக் கூந்தல் குலைந்துபின் வீழ்

அரற்றினள் கூட யழுதன ளோங்கி

வீழ்துய ரெய்திய விழுமக் களவியிற

௨௭ ஒருதனி - ஒப்பற்ற தனிமையை வாவென - வாவென்று சொல்லிக்கொண்டு

௨௮ - ௩ அலையில் தவழ்ந்துசெல்லும் பறவை முதலிய நீர்வாழ் மறவைச்சாதிகள் நான்கும்

௨௮ - ௩௩ திரைதவழ் பறவை முதலியனவாகிய பன்னிறப் புள்ளினம்

௩௨ போருறித்துவந்து படைவீடுகளில் விட்ட பகையரசரிருவருடைய படைகளிரண்டும் எதிரெதிரிருத்தல்போல பாடி - படைவீடு

௨௮ - ௩௪ திரைதவழ்பறவை முதலியன, அன்னச்சேவல் அரசனாக நீர்ப்பரப்பில் எதிரெதிரிருக்குந் துறையெனக் இப்படியே, “கம்புட கோழியுங் கனைஞர் னாரையும், செங்கா லன்னமும் பைங்காறகோகும், கானக் கோழியு நீரிநக காககையு, முள்ளு மூரலும் புள்ளும் புதரவும், வெலபோர வேந்தா முனையிடம் போலப், பலவேறு குழுஉக்குரல பரங்க வோதையும்” (௧௦ ௧௧௪ - ௧௧) என்றா சிலப்பதிகாரகீதம்

௩௪ - ௩௬ துறையும் குறைமமாகிய யாங்கணும் திரிவோள - மணிமேகலை பாங்கினம் - பக்கத்திலுள்ள இனங்களை

௨௭ - ௩௬ திருவே வாவெனத் திரிவோள

௩௬. குரற்றலைக் கூந்தல - பூங்கொத்தை இடத்தேயுடைய கூந்தல, “குரற்றலைக் கூந்தல குடசம் பொருந்தி” (சிலப் ௧௪ ௮௭), “குரற்றலைக் கூந்தல குலைந்துபின் வீழ்” (சிலப் ௩௦ ௩௮)

௩௭ கூடய - கூவி

௩௮ விழுமக்கிளவியின் - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்களால்

(௩ - ௩) ௨௭ ‘அஞ்சுவா னறிவேவாவெனத்’ ௨௯ ‘சிலாலையு மொடுங்கு சிறைமுழுவலும்’, ‘ஒடுங்குசிறைமூயும்’ ௩௧ ‘புள்ளும் பரந்து’ ௩௩ ‘நெறி யெதிரிறதும்’ ‘எதிரெதிரிறதும்’ ௩௬ ‘குரற்றலைக் கூந்தல’ ௩௮ - ௩ ‘விழுக்கிளவியிறந்து’

அ.—மணிபல்லவத்துத்துயருற்ற காதை ௯௯

ருழ்துய ருறுவோ டநதையை யுளளி
 ௪௦ எமமிதிற படுததும் வெவவினை யுருப்பக
 கோற்றொடி மாதரோடு வேற்றுநா டடைநது
 வைவா ஞுழநத மணிபபூ ணகலத
 தையா வோவென றமுலோண முன்னா
 விரிநதிலங் கவிரொளி சிறநதுகதிரா பரப்பி
 ௪௫ உரைபெறு முமமுழ நிலநிசை யோங்கித
 திசைதொறு மொனபான முழநில மகனறு
 விதிமா ண்டியின வட்டங் குயினறு
 பதும் சதூர மீநிசை விளங்கி
 அறவோற கமைநத வாசன மென்றே
 ௫௦ நறுமல ரலலது பிறமரஞ் சொரியாது
 பறவையு முதிராசிறை பாங்குசென றதிராது
 தேவாசோ னிட்ட மாமணிப பீடிகை

௯௯ தநதையையுளளி - கோவலனை நினைந்து

௪௦. எமமிதிறபடுததும் வெவவினை - எமமை இத்தனபத்தினிடத்
 தே அகப்படுததும் வெவவிய வினை, “என்னிதிற படுதத் வேந்தல”
 (கீவக எகங்), “என்னிதிற படுதத் நன்னுதன மாதரை” (பெருங்
 1 34 93) உருப்ப - முதிர, “ஊழ்வினை யுருத்தென” (சிலப் ௧௬
 ௨௧௭), கோபிக்கவென்றுமாம்

௪௧ கோற்றொடிமாதா - கண்ணகி வேற்றுநாடு - பாண்டிநாடு

௪௨ வைவா ஞுழநத - கூரியவாளால் வெட்டுண்டு வருந்திய அக
 லம் - மாபு

௪௫ நிலநிசை முமமுழமோங்கி

௪௬ ஒன்பான முழம் - ஒன்பது முழம்

௪௭ விதிமாண - விதி மாட்சிமைப்பட்ட ஆடியின வட்டங்குயினறு -
 பளிங்கினால் வட்டஞ் செய்யப்பட்டது

௪௮ பதும்ததையுடைய சதூரம், பதும்மெனறதற்குப் புத்தனூடைய
 பாதங்களென்னும் பொருநதும் மீநிசை - மேற்பட்ட இடம்

௪௯ அறவோறகு - புத்தனூக்கு

௪௪-௬ சிறந்து பரப்பி ஓங்கி அகன்று குயினறு விளங்கி அமைந்த
 ஆசனமெனச

௫௦ பிற - பிறவற்றை மரம் நறுமலரையே சொரியும்

௫௧ பறவையும் அபரீடிகையின பக்கத்திறசென்று சிறையொலி
 யைச் செய்யாது

(15 - 16) ௪௦. ‘மெய்விதற்படுதது’, ‘எமமிதற்படுததும்’ ௪௬. ‘ஐயா
 கோவெனறழுவான்’ ௪௭ ‘விதிமாண்டாடியின விட்டனை குயினறு’
 ௪௮-௯ ‘விளங்கியச, சிறவோர்’ ௫௦ ‘பிறமணஞ்’ ௫௧ ‘உதிராது’

பிறப்புவிளங்கு கவிரோளி யறதத்தை யாசனம்
 சீழநில மருங்கி னாகநா டாளும
 ௩௩ இருவா மன்னவ ரொருவழித தோன்றி
 எமதீ தென்றே யெடுக்க லாற்றா
 தம்பெரும பற்று நீங்கலு நீங்கா
 செங்கண் சிவந்த நெஞ்சபுகை யுயிரத்தது
 தம்பெருநு சேனையெடு வெஞ்சமம் புரிநாள
 கூ0 இருஞ்செரு வொழிமி னெமதீ தென்றே
 பெருந்தவ முனிவ னிருந்தற முறைகம

௩௩ பிறப்புவிளங்கு ஆசனம் - காண்போருடைய பழம்பிறப்புகள் அவர்களுக்கு விளங்குதற்குக் காரணமாகிய ஆசனம்

௩௪ கீழ்நிலம் - கீழ்த்திசையிலுள்ள இடம் நாகரென்னும் ஒருவகை மனிதர் வாழும் நாடு நாகநாடென்பா, இந்நாட்டின பெயர், “நாகநன னாட்டு நானூ றியோசனை” (௬ ௨௧), “நாகநாடு நடுக்கின றுள்பவன்” (௨௪ ௩௪), “நாக நன்னா டாளவோன்” (௨௫ ௧௭௮), “நாகநா டாள வோன்” (௨௬ ௩) என இந்நூலிலுள்ளே பின்பும் வருதல் காண்க நாக இலச்சிணைய (பாம்பின் அடையாளத்தை) உடைமையின், இவர்களுக்கு இப்பெயரும் தக்ககரென்ற பெயரும் வந்தனவென்று ஊகிக்கின்றனர்

௩௬ எடுக்கல் ஆற்றா - எடுக்கும் வன்மை இலராய்.

௩௭ தம் பெருமபற்று - தம்முடைய பெரிய விருப்பம் நீங்கலும் நீங்கா - நீங்குதலையம் செய்யா, “சுழலலுஞ் சுழலு, மோடலு மோடு மொருசிறை யொதுங்கி, நீடலு நீடும்” (௩ ௧௧௧ - ௩) என்றா முன னும், “கறைமிட றணியலு மணிந்தன” (௩௩ ௧)

௩௮ நெஞ்சு புகையிரத்தது - மனங்கொதித்தது, “வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சபுகை யுயிரத்தது” (௪௮ ௩௭) என்பா மேலும், “ஊதுலை தோற்க வுயிரக்குமென னெஞ்சன்றே” (௧௮ ௧௩) என்றா சிலப்பதிகாரத்தும்

௬௧ பெருந்தவ முனிவன் - புத்தன், பொறிகளை யடக்கி நெடுநாள மிக்க நியமத்தோடிருந்து அரியதவஞ்செய்தது பற்றி இவனைப் பெருந்தவ முனிவனென்றா, “ஆதிசான் முனிவ னைவழி” (௭. ௧௬), “பொது வறி விகழ்ந்த புலமுறு மாதவன்” (௧0 ௮௪), “போதி மாதவன் பூமியிற் றேனறும்” (௧௫. ௨௬), “பிணிப்பறு மாதவன் பீடிகை” (௨௫ ௩௪) என இந்நூலுள்ளே வருதல் காண்க, “பொருந்து போதியி, விருந்த மாதவா, திருந்து சேவடி. மருந்து மாகுமே” (௩), “பூதலத்தது னெவவுயிராகும் பொதுவாய் திருமேனி, மாதவனீ” (௧௧), “மாதவரின மாதவனீ வானவருள வானவனீ” (௧௧) “மருளறுத்த பெருமபோதி மாதவரைக கண்டிலமால்” (௧௫) என்பன வீரமோழியும் யாப்புப்படல உதாரணங்கள்

(௩ - ௩) ௩௭ ‘பற்றி’ கூ0 ‘ஒளிமினெம்’ ௬௧ ‘பெருந்தவை முதல வனந்தற முறைகம’

பொருவறு சிறப்பிற புரையோ ரேததும்
தரும் பீடிகை தோன்றிய தாங்கென்

அ.—மணிபல்லவதத்துயருற்ற காதை முற்றிற்று.

கஉ புரையோ - ஈண்டு, பௌததரில் உயாந்தோ, 'புரையோப பேணிப போகலும் போகுவை' (மணி உக அக), "அரசவீற றிருந்து புரையோப பேணி" (மணி உரு. அக), "புரையோ தாமுமிப பூம்பொழிவிழிந்து" (மணி உஅ ககஉ)

ருஉ - கூ. மாமணிப பீடிகை, அறததகையாசனம், தரும்பீடிகை அவகே தோன்றியது

சக - கூ. அருவோளமுன்னாத தோன்றிய தெனக

ருச - கூ. இவவடிகளிறகூறிய வண்ணமே, "வேக வெநதிற னாகநாட டாசா .. திருந்தொளி யாசனம்" (க ருஅ - கூஉ) என்று பின்னுங் கூறுவா

க - கூ. இவள இன்னணமாக, மணிபல்லவத்திடைத துயிலெழும அஞ்சிலோதி, போன்று காணுளாயக கண்டு, திருவே வாவென்று அருவோள முன்னாத தரும்பீடிகை ஆங்குத தோன்றியதெனக

ஒ ன ப த ா வ து

பீடிகைகண்டுபிறப்புணர்ந்த காதை

[ஒன்பதாவது மணிமேகலை மணிபல்லவத்திடைப

பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த பாட்டு]

ஆங்ரது கலாட வாயிழை யறியாள

சாந்தளஞ செங்கை தலைமேற குவிர்தன

க அதுகண்ட - புத்தபீடிகையைக்கண்ட ஆயிழை - மணிமேகலை யானவள அறியாள - தனை அறியாளாயினா இது பதுமைபற்றி வந்த மருட்கையெனனும மெயப்பாடு

(பி - ம்.) உ 'குவிர்த'

தலைமேற குவிந்த சையள செங்கண்
 முலைமேற கலுழநதுமுத தத்திர னுருத்ததின்
 ௫ இடமுறை முமமுறை வலமுறை வாராக
 கொடிமின முகிலொடு நிலஞ்சோந தென்ன
 இறுதுசுப பலச வெறுநிலஞ் சோந்தாங்
 செழுமேவாள பிறப்பு வழுவின் றுணாநது
 தொழுதகை மாதவ துணிபொரு ளுணாநதேதாய
 ௧0 சாயங் கரையினீ புரைதததை யெல்லாம
 வாயே யாகுதன மயசாற வுணாநதேதன்
 சாந்தார மென்னுங் சழிபெரு நாட்டுப்
 பூருவ தேயம் பொறைகெட வாழும
 அததி பதியெனு மரசாள வேந்தன
 ௧௫ மைத்துன னுசிய பிரம தருமன

௩ - ச செங்கண் கலுழநது - சிவந்த கண்கள் கவங்கி முலைமேல
 முத்தத்திரள உருத்து - கொங்கைகளினமேலே நீர்த்தளரிடனைச் சொரிந்த
 அதின் - அப்பீடிகையினது

௬ மின்கொடி மணிமேகலையினுடைய உருவத்திற்கும், முகில
 அவள கூந்தலுக்கும் உவமை

௭ அலச - வருந்த (தக்க சஉ) நிலஞ்சோந்தது - வணங்கி

௮ எழுமேவாள தன்னு முற்பிறப்பின் செய்தியை நன்றாக அறிந்து

௯ 'தொழுதகை மாதவ' எனபதுமுதல, 'என்றெடுத்த தேத்தினை'
 (௬௬) எனபது இறுதியாகவுள்ளவை, பிரமதருமனென்னு முனிவன முற
 பிறப்பில் தனக்குக் கூறியவற்றைப் புத்தபீடிகைக் காட்சியாலறிந்து,
 அம்முனிவனை எதிர்பெய்து மணிமேகலை கொண்டு கூறுகின்றவை யெனக்
 கொள்க

௧0 காயங்கரை யெனபது ஒரு நதியின் பெயர் உரைத்ததை, ஐ
 சாரியை எல்லாம் - முழுவதும்

௧௧ வாயேயாகுதல - உண்மையாதலை, வாய - உண்மை, "பொய்
 யறியா வாயமொழியால்" (10ஆரை ௧௯)

௧௨ பலதேயங்களைத் தன்னுள்ளே பெற்றதென்பார், 'காந்தார
 மென்னுங் கழிபெரு நாடு' என்றார்

௧௩ பொறை - பாரம், என்றது பாவத்தை

௧௪ பிரமதருமன விளி

(15 - ௩) ௩ 'கையினள்' ச - ௫ 'கலிழநதுமுத்தத்திரனுருத்த ததட
 முறை' ௬ - ௭ 'நிலஞ்சோந்ததென்ன, விறுதுசுப்பலைய' ௮ 'உணாநதே'
 ௧௨ - ௩ 'கழிபெருநனனாட்டுப், பூறுவதேசம்'

ஆங்கவன் றன்பா லணைநதற னுரைப்போய
 தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவிடை
 இனறேழ் நாளி லிருநில மாக்கள
 நின்றநடுக கெயத நீணில வேந்தே

௨௦ பூமி நடுகுறூஉம போழ்த்த திருநகா
 நாகநன னாடு நாணா றியோசனை
 வியன்பா தலத்து வீழ்ந்துகே டெய்தும
 இதன்பா லொழிகென விருநில வேந்தனும
 மாபெரும பேரூநா மக்கட கெல்லாம

௨௫ ஆவு மாவுங் கொணடுகழி கென றே
 பறையிற சாறறி நிறையருந தானையோ
 டிடவய மென்னு மிருமபதி நீங்கி
 வடவயி னவந்தி மாநகாச செலவோன
 காயங் கரையெனும பேரியாற றடைகரைச

௩௦ சேடியா பூம்பொழிற் பாடி செய திருப்ப
 எங்கோ ஸ்யாங் குரைத்தவந் நாளிடைத்

௧௧ அவனென்றது அதிபதியென்னும அரசனை

௧௪ சம்புத்தீவில்

௧௮ மணி எ ௨௪

௧௮ - ௨௦. இனறேழ்நாளில் பூமி நடுகுறூஉமபொழுதில

௨௦ - ௨௨ இந்ந நகரும் நாக நாட்டில நாணாறு யோசனைப்பரப்
 பும பாதலத்தில் விழுந்து கெடுத்தலுறும்.

௨௩ இதன்பால ஒழிக என - இந்நகரினின்றும் புறத்தே செல்வா
 யாக வென்று சொல்ல

௨௫ ஆ - பசு மா - மறறை விலங்குகள் சிறிதும் தீங்குசெய்த
 தகாத சாதியாதவின பசு முறகூறப்பட்டது, புறநா கூ

௨௬ நிறை அருந தானையொடு - பக்கமேற செல்பொழுது நிறுத
 துதலரிய சேனையொடு, “நிறையருந தானை வேந்தனு நோந்து” (சிலப்
 ௨௫ கஎஅ.)

௨௭ இடவடம் - அதிபதியின் நகரம்

௩௦ பொழிவில்

௨௮ - ௩௦ செல்வோன இருப்ப

௨௧ எங்கோனென்றது பிரமதருமனை.

(11 - ம்) ௧௧ ‘தன்பாணைநதறமுறை’ ௧௪ ‘ஒங்குமத்தீவிடை’ ௧௮
 ‘பினறேழ்’, ‘மினறேழ்’ ௨௬ - ௭ ‘நிறையிருநதானை யிடவடம்’ ௨௮
 ‘விடவயினவந்திம் மானகா’, ‘வசந்த மாநகா’ ௨௯ ‘பெயாறறடைகரை’
 ௩௦ - ௩௧ ‘இருதோமுனங் கோனையங்’

தங்கா தநகா வீழ்நதுகே டெயதலும

மருளறு புலவன் மலரடி யதனை

அரசொடு மகக னெல்லா மீண்டிச

௩௫ சூழ்நதனா வணங்கித் தாழ்நதுபல வேத்திய

அருளறம பூண்ட வொருபே ரினபத

துலகுதுயா கெடுபப வருளிய வநநாள்

அரவக சடலொலி யசோதர மாளும்

இரவி வன்ம னொருபெருந தேவி

௪௦ அலத்தகர சீறடி யமுத பதிவயிற

நிலக்குறி யென்னும பெயாபெற்றுப் பிறந்தேன்

அத்தி பதியெனு மரசன பெருந்தேவி

சித்திபுர மாளாளு சீதரன நிருமகா

நீல பதியெனு நெரிழை வயிறிற

௪௫ சாலை ஞாயிறறுக கதிர்போற ரேனறிய

இராகுலன நனக்குப புககே னவனெடு

௩௨ நகாகேடெயதியது கூறவே நாகநாட்டில் நானூறு யோசனைப் பரப்பினதுகேடும் கூறியதாயிற்று

௩௫ ஏத்திய - ஏத்த ௩௩ - ௫ நினைமலரடியதனை ஏத்த

௩௭ அருளிய - உபதேசித்த

௩௬ - ௭ இனபத்தை அருளிய அநநாளில்

௩௮. கடலரவம் போன்ற ஒலியையுடைய அசோதர நகரம், “மலி தேரான கச்சிய பாசடலுந சபமு, னொலியும் பெருமையு மொக்கும்” (நோல் பொரு. 86, மேற) என்று வருதல காரணம்

௪௦ அலத்தகர = அலத்தம் - செவ்வரக்கு

௩௩ - ௪௦ தேவியாகிய அருதபதி.

௪௧ பிறநது இலக்குமியென்னும் பெயாபெற்றேனென விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக

௪௨ - ௪ பெருந்தேவியும் மகளுமாகிய நீலபதி

௪௬ இராகுலனைப்பது புத்தனுடைய புத்திரன் பெயர், அது புத்தனிடத்தான பத்தியினால் இவனுக்கு இடப்பட்டதுபோலும்

௪௫ - ௬ மனிதாசனுடைய பிறப்பிறப்புகளுக்கு முறையே சூரியனுடைய தோற்றம் மறைவுகளை உவமை கூறுதல் பௌத்த சமய மரபாதலால், ‘காலை ஞாயிறறுக கதிர்போற ரேனறிய விராகுலன’ என்றாள், இதனை, “குணநிகைத் தோன்றி ஆங்கவன றுனென” (௧௪ ௩௩ - ௧௦௪)

(15 - 16) ௩௩ ‘மலரடி வணங்கி’ ௩௪ ‘எல்லாம் வீழ்நது’ ௩௫ - ௬ ‘ஏத்தி, யருளறம்’ ௩௬ ‘ஒருபெருமகளேன்’ ௪௧ ‘பெயா பெறப்பிறந்தேன்’ ௪௩ ‘சித்திபுரம்’ ௪௩ - ௪ ‘சித்திரபுரமாளுஞ் சீதாருகனமக, ணீலமதி’

பராவரு மாபினின் பாதம் பணிதலும்
எட்டிரு நாளிலிவ் விராகுலன் றன்னைத்
திட்டி விடமுணுஞ் செல்லுயிர போனான்
100 தீயழ லவனெடு சேயிழை மூழ்குவை
வது நிகழ்ச்சி யீங்கன் ருதலிற்
கவேர கன்னிப பெயரொடு விளங்கிய
தவாககளி மூதூர்ச சென்றுபிறப பெய்துதி
அணியிழை நினக்கோ ரருந்தயா வருநாள

“தேவி கேளாய வீழ்கதிரா போனதென” (உச : ௧0௧ - உ), “சாககா டெனப தருவுருத் தன்மை, யாக்கை வீழ்கதி ரொன மறைநதிடுதல” (௧0 : ௧0௨ - ௧) என இந்நூலுள் வருவனவற்றோ லுணாக

௧௭ - ௪௭ அந்நாளில் யான் இராகுலனோடு நின பாதம் பணிதலும்
௪௮. எட்டிருநாளில் - பதினாறுநாளில்.

௪௯ திட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, இதன விழிக்கு எதிர்ப்பட்டோ இறப்பா, இதனை, “திட்டி விடமுண்ச செல் லுயிர போவுழி” (௧௧ : ௧00), “திட்டி விடமுண நினனுயிர போநான்” (௨௧ : ௧௧), “திட்டி விடமுண்ச செல்லுயிர போயதும்” (௨௧ : ௪0), “அழற்க ணை மாருயி ருண்ண” (௨௧ : ௬௧), “நஞ்சுவிழி யுரவி னல்லு யிர வாங்கி” (௨௧ : ௮௪) என இந்நூலுள்ளே வருவனவற்றாலும், “புத தன் திருஷ்டி விஷமாயப பிறந்த ஜாதகதது. கணவிழிப்பிற பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து தன் கணவிழியாதே கிடந்தமையின” என வும், “நீ திருஷ்டிவிஷமானகாலதது நினக்குக கொலையுள்ளமில்லை யெனினும் கணவிழிகிற் பிராணிகள் சாமெனற்றிந்து அதற்கஞ்சி விழி யாது கிடந்தது எனலோ” எனவும் வரும் நீலகேசரிநூத்தி சுமயதிவாக ரத்தாலும் உணர்க, “கணகிழித் துமிழ்விடக கனலரா வரசு”, “திட்டி யின விடமுணன கற்பின செல்வியை” (௧௩௩. தாடகை. ௧0, குமப காண ௮0), “திட்டி விஷத்தை”, “திட்டி விஷமாகிய ஒரு மகாநாகம்” (தக்க ௧0௮௪, ௬௪௮, உரை)

10௨. இராசரிவியும் யோகிகளிற் சிறந்தவருமாகிய கவேரொனப வா முதறிபெறுதலை விரும்பிப் பிரமதேவரைக் குறித்தது அரிய தவம் செய்தது அவரானால் விஷணுமாயையைத் தம் புத்திரியாக அடைந்து முதறி பெற்றனரென்றும் பின்பு அக்கன்னி பிரமதேவா கட்டினையின்படி நதிவடிவு கொண்டு சென்றமையால் அந்நதி கவேரகன்னியென்றும் காவேரியென றும் பெயாபெற்றதென்றும் ஜூக்நேயபுராணத்தின இரண்டாமபாகத்தள்ள காவேரி மாகாதியயத்தின ௨௧ - ஆம் அததியாயததால் தெரிகின்றதெனபா, மணி ௧ : ௮௮ - ௬, பாகக

10௩. மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் எய்துதி - அடைவாய்.

10௪. அருந்தயரொனறது, உதயகுமரானால் மணிமேகலைக்கு உண் டாகும் மணவேறுபாட்டை

(15 - 16) ௪௭ ‘பராவருமாபிற்பாதம்’ ௪௯ ‘விடமுண்டு’, ‘விட முண்ச’

ருரு மணிமே கலாதெய்வம் வந்து தோன்றி
அன்றப பதியி லாரிரு னெடுத்தது
தென்றிசை மருங்கிலோர் தீவிடை வைத்தலும்
வேக வெந்திற் னாகநாட் டரசா
சினமா சொழிதது மனமாசு தீர்த்தாங்

சு௦ கறச்செவி திறந்து மறச்செவி யடைத்துப்
பிறவிபிணி மருத்துவ னிருந்தற முரைக்கும்
திருந்தொளி யாசனஞ் சென்றுகை தொழுதி
அன்றைப பகலே யுன்பிறப புணராதீங்
கன்றியா னுரைத்த வுரைதெளி வாயெனச்

சுரு சாதுயா சேட்டுத் தளாந்துரு மனத்தேன்
காதலன் பிறப்புங் காட்டா யோவென
ஆங்குணைக் கொணாநத வருமபெருந் தெய்வம்
பாங்கிற றேன்றிப பைந்தொடி கணவனை
நங்கிவ னென்னு மெனறெடுத் தோதினை

ருக கினமாசு - கோபமாகிய குற்றம் மனமாசு - காமமும் மயக்
கமும்

சு௦ அறச்செவி - அறத்தைக் கேட்டறஞரிய காது, திறந்தென்றா,
கேட்பினும் கேளாத தகையவாதலின் (குறள், சகஅ), “அறவுரை
கேட்டுணராத தஞ்ஞான நீக்கி, மறவுரை விட்ட செவி” (அறநெறி ககச)
மறம் - பாவம்

சுக. பிறவிபிணி மருத்துவன் - புத்தன், மருத்துவன் - வைத்
துயன்

ருஅ - சுஉ. மணி. அ : ருச - சுந

ருஎ - சுஉ வைத்தலும் சென்று ஆசனத்தைக் கைதொழுவாய்

சுச என - என்று நீ சொல்ல.

சுரு சாதுயா கேட்டு - இராகுலன் இறப்பானென்னும் துன்ப
மொழியைக் கேட்டு

சுசு காதலன் - கணவன் பிறப்பும், உம்மை : இறந்ததுதழீஇய
எச்சப்பொருளது

சுக எனனும் - என்று சொல்லும்.

(15 - ம்) ருஅ - சு௦ ‘வேக வெந்தி நாகநன் னாடா, காயசினமொழி
தலுமாசு தீர்த்தாங், கறச்செவி துறந்து மறச்செவி யடைப்ப’ சுஉ - ச
‘தொழு, தனறைப பகலே நினபிறப புணரத்தி, யினறுநானுரைத்த வரை
தெளி வருகென’ சுஎ - அ ‘வீங்குணைக் கொணாநதவருமபெருந் தெய்வம்,
பாங்கினறெனறி’

௭௦ ஆங்கத் தெய்வதம வாரா தோவென
ஏங்கின ளமுஉ மிளங்கொடி தானென்.

க௦.—பீடிகைகண்டு பிறப்புணர்ந்த காவதை முற்றிற்று.

எக. இளங்கொடி - மணிமேகலை அமுஉம - அமுவாள இளங்கொடி அமுஉம்.

க - எக அதுகண்ட ஆயிழை தன்னை அறியாளாயினான் ; அப பொழுது அவள் கைகள் தலைமேற்குவிந்தன, அங்ஙனம் குவிந்த கையளாய் உருத்து வந்து சோந்தது எழுவோள பிறப்பையுணர்ந்தது, “மாதவ, உணர்ந தோய, நீ உரைத்ததையெல்லாம் மயக்கறவுணர்ந்தேன, பிரம தருமன, உரைப்போய, ‘இததிவிடை இன்றேழ்நாளில் பூமி நடுக்குறாஉம போழ் தத்தி இந்நகரம் நாகநாட்டு நானூறு யோசனைப் பார்ப்பும் வீழ்ந்து கேடெயதும், இதன்பாலொழிக’ என்று சொல்ல, வேந்தனும் சாற்றி நீங்கிச் செல்வோன இருப்ப, எங்கோன, நீ உரைத்தநாளில் நகர கேடெய் தலும், நினைமலரடியை எல்லாம் ஏதத் அருளிய அநநாளில், புககேன் அவனொடு நினைபதாம் பணிதலும், ‘மூழ்குவை, எயதுதி, வருநாளில் வைத்தலும், கைதொழுதி, தெளிவாய்’ என்று நீ சொல்ல, காட்டாயோ வென்று யான கேட்ப ஒதினை, அததெய்வம் வாராதோ” என்று இளங் கொடி ஏங்கி அமுமெனக.

(15 - ம்) ௭௦ ‘ஆங்கததெய்வம்’

பத்தாவது

மந்திரங்கொடுத்த காவதை

[பத்தாவது மணிமேகலாதேய்வம் வந்துதோன்றி
மந்திரங்கொடுத்த பாட்டு]

அறவோ னுசனத் தாயிழை யறிந்த
பிறவிய ளாயினள பெற்றியு மைதென

க அறவோன - புத்தனது ஆசனத்தது - ஆசனத்ததால்

க - உ அறிந்த பிறவியன் ஆயினன் - அறியப்பட்ட பிறவியை உடையவளாயினான், எனறது ‘மூற்பிறப்பை அறிந்தாளென்றபடி பெற்றியும் ஐது - இவள் பெற்ற பேறும் அழகியது, பெற்றி - பேறு, “பிணிப்பறது

(15 - ம்) உ. ‘பிறவியாயினள பெற்றியமஃதென’

வினாமல ரோந்தி விசும்பூ டிழிந்து
 பொருவறு பூங்கொடி பூமியிற் பொலிந்தென
 ௫ வந்து தோன்றிய மணிமேகலாதெய்வம்
 முந்தைப் பிறிபெய்தி நின்றோள் கேட்ப
 உயிரக ளெல்லா முணாவுபாழாகிப்
 பொருளவழங்கு செவிதனளை தூரநதறி விழந்த
 வறந்தலை புலகத தறம்பாடு சிறக்கச
 ௧௦ சுடாவழக கறுறுத தடுமாறு காலையோ
 இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன
 நீயோ தோன்றினை னெனடி பணிந்தேன்
 நீயே யாகிநிற கமைந்தவிவ வாசனம்
 நாமிசை வைத்தேன் நலைமிசைசக சொண்டேன்

தோதம் பெற்றி யெய்தவும்” (சிலப். ௧௫ ௧௦௦) என - என்று மணி
 மேகலாதெய்வம் நினைந்து

௩ - ௫ பூங்கொடி ஏந்தி இழிந்து பூமியில் விளங்கினாற் போலத்
 தோன்றிய தெய்வமென்க

௧ முந்தைப் பிறப்பு - முற்பிறப்பு நின்றோள் கேட்ப - நின்ற
 மணிமேகலை கேட்கும்படி “அறிபிறப்புறநனை” (௧௦ ௭௫) எனப்
 பின்னும்.

௭ ‘உயிரக ளெல்லாம்’ என்பது முதல புத்தனுடைய பாதபீடிகை
 யை வணங்கும் மணிமேகலா தெய்வத்தின் கூற்று உணர்வு பாழாகி -
 அறிவின்றி

௮ - பொருள் - தருமம், “பொருணீங்கிப் பொச்சாரந்தா” (குறள்,
 ௨௪௬) என்பதிற்காணக் தூரநதெனரா, அறத்தைக் கேளாதொழிதலின்;
 முன்பு, “அறச்செவி திறந்து” (௬ ௬௦) என்றதும் இது பற்றிப்போலும்.

௯ வறம் தலை உலகத்து - வறுமையைத் தன்னிடத்தேயுடைய உல
 கத்தில. அறம் பாடு சிறக்க - அறத்தினதோற்றம் மிக, பாடு - படுத்தல்,
 உண்டாதல், “அறம்பா டறிந்தனை” (௧௦ ௭௫) என்று பின்னும்வரும்,
 பாடு சிறக்க - பெருமை சிறக்கவென்றுமாம்

௧௦ சுடா - சூரியன் வழக்கு - வழங்குதல் காலே - காலத்தில்

௧௧ இளவள ஞாயிறு - பால சூரியன்

௧௨ பீடிகையைப் புத்தனாகவே பாவித்தமையால், ‘நீயோ தோன
 றினை’ என்றான், “நீயேயாகி” என்று பின்னாக கூறுவதும் இக்கருத்துப்
 பற்றியே, இஃது ஒக்கும்

(15 - 16) ௮ ‘அறிவழிந்து’ ௧௦. ‘சுடாவழகறுத்தடுமாறுகாலே’ ௧௨ -
 ‘நீயே தோன்றுதி நின்னடி தொழுதோன்’ ௧௩ - ௪ ‘வாச, ஞமிசை
 வைத் தோன்றலைமிசைகொண்டேன்’

கந பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே
வலங்கொண் டாசனம் வணங்குவோண் முன்னர்ப்
பொலங்கொடி நிலமிசைச் சோந்தெனப் பொருந்தி
உன்றிரு வருளா லென்பிறப் புணர்ந்தேன்
எனபெருங் கணவன் யாங்குள நென்றலும்
உ0 இலககுமி கேளா யிராகுலன் நன்னெடுமி
புலத்தகை யெய்தினை பூம்பொழி லகவயின்
இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாயவன்
மடநதை மெல்லியன் மலரடி வணங்குழிச

கடு புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புசே ண்கலப் புதுவி ராகுவிர்”
(மலைபடு சகஉ) என்று - என்று சொல்லி

கசு மானிடமகளாய நிறறலின், ‘வணங்குவோன்’ எனத் தெய்
வத்தை உயாதினையாற கூறினா, “யான செய்த பாவமென்றான்” (கீவக
ககடு) எனபுழிப்போல

கஎ பொலங்கொடி - பொற்கொடி, என்றது காமவல்லியை
பொருந்தி - வணங்கி

க - கஎ கேட்பப் புலம்பறுகவென்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு
வணங்குவோண் முன்னர்ப் பொருந்தியெனக்

கஅ அவளைத் தெய்வமாகவறிந்தே மணிமேகலை, ‘உன்றிருவரு
ளால்’ என்றான்

கக என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்பவும்

உ0, ‘இலககுமி’ எனபதுமுதல மணிமேகலா தெய்வத்தின கூற்று
முந்தைய பிறப்பெய்தி நின்றோளாதலின், மணிமேகலையை அததெய்வம்
இலககுமியென்றழைத்தது

உக புலத்தகையெய்தினை - ஊடினாய்; புலத்தல் - ஊடிதல். அக
வயின் - உள்ளிடத்தே

உஉ இடங்கழி காமமொடு, வரம்பு கடந்து எழுதற்குக் காரண
மாகிய காமமொடு, இப்படியே, உதயகுமாரிப்பற்றிச் சொல்லும்
பொழுது, “இடங்கழி காமமொ டடங்கா னாகி” (கஅ : ககக) எனபா
யினனும், இடங்கழி மாண்மலை” எனபதற்கு, ‘இராகவேகத்தை யுண்
டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையகாலம்’ (பு - வெ கக0, உரை) என்று
பொருள கூறுவா “வம்பப்பரத்தை” எனபதற்கு, ‘இடங்கழி காமத்த
ளாகிய குண்டகக்கணிகை’ (கீலப் க0 உகக) என்று பொருள் கூறுவா
அடியார்க்கு ஸ்லோ

உக நின்னடியை வணங்குபொழுது

(15 - 16) கடு ‘புலம்பறச்சென்று’ உ0 ‘கேளிவலிராகுலன்’
உக ‘எய்திப்பூம்பொழிலகவையின்’ உஉ. ‘இடங்கடழி காமமொட்டங்கா
னாயவன்’ உக ‘வணங்குழிச’

சாது சக்கரன் மீலிசுமபு திரிவோன்
உரு தெருமா லொழிததாங் கிரத்தின தீவத்துத
தரும சக்கர முருட்டினன் வருவோன்

உச சாதுசக்கரன். காரணப்பெயர்; பெரியோர் கூட்டத்திலுள்ளவனென்றவாறு, சக்கரம் - மண்டலம், இனி, 'ஓமமணிபதமேஷும்' என்ற மந்திரம் சுற்றுப்பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உலோகத்தாலாகிய சக்கரமொன்றை வலக்கையில் வைத்து மேற்கூறிய மந்திரத்தை உருவேற ஜபித்துக்கொண்டேனும் ஜபியாமலேனும் அசச்சக்கரத்தைச் சுழற்றிக் கொண்டிருத்தல் பௌத்தர்களின் சிலருடைய வழக்கமாதலால், இவன் அங்ஙனம் செய்யப்பட்டுள்ள நல்ல சக்கரத்தைச் சுழற்றிக்கொண்டிருத்தலையுடையனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும் இஃது இக்காலத்து, 'தீபேத்' என்னும் தேசத்துப் புத்தாக்களுடைய வழக்கமாகக் காணப்படுகின்றதென்றும் இம்மந்திரத்தை இங்ஙனம் ஜபித்தலால் வருமபயன், நாகலோக முதலியவற்றில் முறையே பிறவாமல் தாண்டிச்சென்று நிருவாணமடைதலென்றுங் கூறுவார் மீலிசுமபு திரிவோன் - மேலேயுள்ள ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவன், பௌத்தரில் இருந்தி (வீரத்தி) பெற்றோர் ஆகாய வழியேயென்று அவ்வவவிடங்களில் இறங்கிப் புத்தனுடைய பாதபீடிகை முதலியவற்றைத் தரிசித்தலும், பகருவிகளுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தலும், ஏனையோர்க்கு எண்ணியவற்றை யளித்தலும் மாபு, இத்தன்மையையோர் சாரணரென்றும் சொல்லப்படுவார் இதனை, "நிலத்திற் குளித்து நெடுவீசும் பேறிச, சலத்திற் நிரியுமோர் சாரணன் றேனற" (உச : சக - ஏ), "தரும சாரணர் தங்கிய குணத்தோர், கருமுகிற் படலத்துக் ககனத் தியங்குவோ, ராசறகேது வவ்வழி நிகழ்தலிற், புரையோர் தாழும் பூம்பொழி லீழிநது" (உஅ . க௦க - கஉ) எனப் பின் வருவனவற்றாலுணராக இப்படியே சமணரில் இருத்தி பெற்றேரும சாரணரென்று சொல்லப்படுவார், "நீர்நிற பூவில வானி னினைத்தழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெணமராவா சமணரி லிருத்தி பெற்றோர்" (துடாமணி உ ச) என்று வருதல் காண்க

உரு. தெருமால் - மனக்கவற்சி, "செய்யார் தேளந தெருமால் கலிப்ப" (பொருட்ககச) இரத்தின தீவத்து - இரத்தினத்தீவில், இது மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிலுள்ள சிறுதீவு. இதற் புத்தனுடைய பாதக்குறிகள் பொருந்திய உச்சியையுடைய மலையொன்று உண்டு இதன் பெயர் சமந்தமென்பது, "நங்கித் தியலகத் திரத்தின தீவத், தோங்குயா சமந்தத் துச்சி மீமிசை, அறவியங் கிழவோ னடியிணையாகிய, பிறவியெனனும் பெருங்கடல் விடே, மறவி நாவா யாங்குளது" (மணி கக : உக - டு)

உச உருட்டினன் வினையெச்சமுற்று. தருமம் முதலும் முடிவு மில்லாத நித்தியப்பொருளென்பார் தருமசக்கரமென்றும், அதனைத் தடையின்றிச் செலுத்துகின்றனென்பார் உருட்டினன் வருவோனென்றுங் கூறினார், இப்படியே, "அறக்கதி ராழி திறப்பட வருட்டி" (டு . எசு) என்றார் முன்னும், தருமத்தை ஸாதனமென்று வடதூலார் கூறுதல்

(பி - டி) உரு - சு 'தீபத்துத . முருட்டிய வருவோன்'

வெங்கதி ரமயத்து வியன்பொழி லகவயின்
வநது தோன்றலு மயங்கனை கலங்கி
மெல்லியல கண்டனை மெய்நடுக குற்றனை
௩௦ நலகூா நுசுப்பினை நாணினை யிறைஞ்சு
இராகுலன் வநதோன் யாரென வெகுளலும்
விராமலாக கூநத லவன்வாய் புதையா
வாணா டிழிந்தோன் மலரடி வணங்காது
நாநல கூநதனை பென்றவன் நன்னெடு
௩௩ பகையறு பாததியன் பாதம பணிநதாந
சமர லேணின் றமரல மாயினும்
அநதீந தணணி ரமுதொடு கொணாகேம

காணக. தருமத்தைச் சககரமாகவும், அதன் அங்கங்களைச் சககரத் திற்குரிய அங்கங்களாகவும் உருவகஞ்செய்து தூலகன கூறும், இதனை, அச்வகோஷபோதி ஸத்துவரெனடவரால வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரிதகாவ்யமென்னும் தூலில தர்மசகீரப்பிரவர்த்தகனுத்தியேஷண மென்னும் பதினாநதாம வாக்கத்தினிறுதியிற் காணக. இனி, முன்னர்க் கூறிய உலோக சககரத்தைக் கையில் வைத்தது சுழற்றிவருவோனென்னும் பொருளும், இப்பொருள் சாதுசககரென்னும் பெயருக்குப் பொருத்த முடைத்தாதல காணக.

௨௭ வெங்கதிரமயதது - உச்சிப்பொழுதில, மணி. ௩. சு0, கக : க0௨.

௨௪ - ௮. சாதுசககரன திரிவோன வருவோன் வநது தோன்றலு மெனக

௨௧ - ௩0 மெயநடுக்குறுதல் முதலியன இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்சமென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௧. சாதுசககரனைத் தன் மனைவி இறைஞ்சுககண்டு வெகுண்டமை குடிகோளப்பற்றிவநத வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடி

௩௪. நா நலகூநதனை - நா வறுமையுற்றாய், என்றது சாரணனைத் துதியாது வீணையிருந்தாயென்று இகழ்ந்தபடி. “நாடாது துணிநது நாநல் கூநதனை” (கக : ௪) எனபா பின்னும்.

௩௩. பாததியன் - (புத்தனுடைய) பாதத்திற்கு அன்பன், “திரு வாத லூசசிவ பாததியன்” எனபதில, ‘பாததியன்’ எனபது இப் பொருளில் வருதல காணக, இது ஈம்பியாண்டார்ஈம்பிகள் திருவாகு

௩௬ நின் தமரலம் ஆயினும் - யாம நினக்குச் சிறந்த அனபரல் லேமாயினும்

௩௭ அமுது - அனனம், அமிரதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு இதனை ஆருயிா மருந்தென்று இநதூலுள்ளே பலவிடத்துங் கூறுவா.

(15 - ௩) ௩0 ‘நலகூா’ ௩௧. ‘இராகுலன்வநதீா’, ‘இராகுல வநதோய்’ ௩௧ - ௨ ‘வெகுளலு, மமலா’ ௩௪. ‘நாநலகூநதனை’ ௩௩ - ௬. ‘பணிந்துதிவகமாகேன்’

உண்டி யாமுன் குறிப்பின மென்றலும்
எமமனை யுன்கே னீங்குக் கொணாகென

- ச0 அநநா எவனுண் டருளிய வவ்வறம
நின்னாக் கொழியாது நிற்பிறப் பறுத்திடும்
உவவன மருங்கி லுன்பாற் றேன்றிய
உதய குமா னவனுண் னிராகுலன்
ஆங்கவ னன்றியு மவன்பா லுள்ள
சௌ நீங்காத் தன்மை நினகருமுண் டாகலிற்
கந்த சாவியின் கழிபெரு விததோர
வெருதுகு வெண்களா வீழ்வது போன்மென

கஅ உண்டி - உண்பாய என்றலும் - என்று நீ சொல்லலும்

கக எம்மனை - தாயே கொணர்க என - கொண்டு வருகவென்று
சாதுசககான சொல்லி

ச0 அவன உண்டருளிய அவ்வறம் - சாதுசககான் அமுதுசெய்த
மையாலுண்டாகிய அந்தப் புண்ணியம்

சக. நின்னாகுகொழியாது - நின்னைவிட்டு நீங்காது நின்னாங்கு
மணி கக : சஎ

ச0 - கக அவ்வறம் நிற்பிறப்பை அறுத்திடும்

சக. உதயகுமாருகிய அவன்

சச. அவனன்றியும் - அவன உன்பால் நீங்காத விருப்பத்தைச்
செலுத்துவதல்லாமலும்.

சச - ௮ உதயகுமாரனை மணிமேதலை இடைவிடாது நினைத்திருந்தா
னென்பதை, உதயகுமான வெட்டுண்டு இறந்தபொழுது, “உவவன மருங்கி
னிற்பா லுள்ளம், தவிரவிலே ஞாதலின்” (மணி உக. கக - ச) என்று
அவன் அவனைக் குறித்தாக கூறியவாற்றாலும் உணராக

சக, கந்தசாவி - சிறந்தவாசனையுள்ள ஒருவகை நெல்; இப்பெய
ரினதாகிய நெல்லொன்று உண்டென்பது, தகதுமார கரித்தத்தின் உதத
ரார்த்தத்தில் ஆருவது உசகவாசத்திலுள்ள கோமினி கதையால் புலப்படு
மென்பர். இக்காலத்து இந்நெல் கண்டை தேசத்துள்ள மங்கலாபுரத்தில
(மங்களுரில்) மிகுதியாகவுள்ளது. மணிமேதலையின் உயர்வுபற்றி அவளுக்
குக் கந்தசாவி உவமை கூறப்பட்டது. கழிபெருவித்து - மிகச்சிறந்த
விதை,

சஎ. களா - உப்புநிலம். வீழ்வது போன்ம் - விதைக்கப்படுவதை
யொகரும்; என்றது, தருமத்துக்கு மூலமாகிய நீ உதயகுமாரனை விரும்
புவாயியின் உனதியல்பு களாநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட கந்தசாலியின்
விதையைப்போன்று பயனற்றுப்போமென்றபடி என - என்று நினைந்து.

(15 - 16.) கஅ. ‘உண்டியான்’ கக ‘உண்டிகேளியிங்குக் குணாகென’
ச0. ‘அருளியவறமுது’, ‘அருளியவவ்வமுது’ சஎ ‘வெருககள்’

அறத்தின் வித்தாங் காகிய வுன்னையோர்
திறப்படற் கேதுவாச் சேயிழை செய்தேன்

௫௦ இன்னுங் கேளா யிலக்குமி நீரின்
தவ்வைய ராவோர் தாரையும் வீரையும்
ஆங்கவா தம்மை யங்கநாட் டகவயிற
கசசய மாளுநு கழற்கால வேந்தன்
துசசய நென்போ னொருவன் கொண்டனன்

௫௫ அவருட னுங்கவ னகன்மலை யாழிக்
கவகைப் பேரியாற றடைகரை யிருநதுழி
மறவண நீதத மாசறு கேளவி
அறவண னுங்கவன் பாறசென் றோனை
ஈங்கு வந்தோ யாரென் றெழுந்தவன்

௬௦ பாங்குளி மாதவன் பாதம பணிதலும்
ஆதி முதலவ னறவாழி யாள்வோன்
மாதுய ரெவவ மககளை நீக்க

சஅ தருமத்திற்கு மூலமாகிய உன்னை

சஅ - ௬ ஓாதிறப் படறகு ஏதுவாச்செய்தேன் - நினமனம் ஒரு வழிப
படுத்தருக காரணமாகச் செய்தேன், ஒருவழி - வைராக்கியமாராகம்;
“ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட, முப்பகை கடந்து நால்வகைப்
பொருளுணர்ந்து” (வீர. யாப்பு, ௧௧, உதாரணம்) என்று வருதல் காண்க.
செய்தேனென்றது, மணிமேகலையை உவவனத்திவிருநது மணிபல்வவத
திருக்க கொண்டுபோயப் புத்தனது பாதபீடிகையைக் காட்டி முற்பிறப்பின்
செய்தியை அவன் அறிந்த உய்யுமபடி செய்ததனை, மணி. ௨௧ : ௧௩ - ஏ.

௫௧. தவ்வையராவோர் - முனடி பிறந்தோராவோர்.

௫௩ மு மணி. ௧௨ : ௩௧ ௫௨ - ச அவாதமமைத துச்சயன மணஞ்
செய்து கொண்டான

௫௫ அவருடன் - தாரை வீரையெனப்பவருடன் ஆடி - விளையாடி.

௫௮ அவன் - துச்சயன சென்றோனை - சென்ற அறவணவழிகளை.

௫௭ - அ மணி ௨ : ௬௦ - ௬௧.

௫௧ - ௬௦ அவன் பாங்கு உள்ளி - அவனுடைய இயல்பை நினைந்து.
பணிதலும் - துச்சயன் வணங்குதலும்

௬௧. மணி. ௬ : ௧௧. ஆதிமுதல்வனென்பது முதலியவை அறவண
வழிகள் துச்சயனை நோக்கிக் கூறும் சொல்

௬௨ மாதயா எவவம் - மிக்க துன்பம், என்றது பிறப்பிறப்புக்களை ;
துயரெவவம் : ஒருபொருட் பன்மொழி நீக்கி - நீங்கச்செய்து

(15 - 16) சக. ‘சேயிழைவாதேன்’ ௫௦ ‘உன்றன்’ ௫௧. ‘தவ்வைய
ராகிய’, ‘தவ்வையளாகிய’ ௫௨ ‘அங்கநாடகவையிற்’ ௫௫ ‘அவனுடனாக
கவரகன்மலை’ ௫௬ ‘பெயராற்றிடைகரை’

விலங்குந் தம்முள் வெருஉம்பகை நீக்கி
 உடங்குயிர வாழ்கவென் றுள்ளங் கசிறதுசத்
 கூடு தொன்று காலத்து நின்றற முரைத்த
 குன்ற மருங்கிற் குற்றங் கெடுகெழும
 பாத பங்கயங் சுடததலி நீங்கிது
 பாதபங் சயமலை யெனுமபெயாத தாயது
 தொழு துவலங் கொள்ள வந்தே நீங்கிப்
 எஃ பழுதில காட்சியீர் நீயிருந் தொழுமென
 அன்றவ னுரைத்த வவவுரை பிழையாது
 சென்றுகை தொழுது சிறப்புச் செய்தலின்
 மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கக. வெருஉம்பகை - அஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய பகை

கச. உயிர உடங்கு வாழ்க என்று - எல்லாவுயிராகளும் தம்முள் மன வேறுபாடன்றி ஒத்து வாழ்வனவாக வென்று கருதி; எல்லாவுயிராகளும் ஒருபடியாக நிருவாணமடைகது வாழ்கவென்று கருதியென்று கூறினும் பொருந்தும் உள்ளம் கசிறது உக - மனம் கருணை மிகுதியால் இரங்கிக் கரைய

கக. தொன்று காலத்து - பழையகாலத்தில்

கஉ - ஐ மணி கஉ அள - கூக.

கக. சு. நின்று அறம் உரைத்த குன்ற மருங்கில் - எல்லா உயிர்களும் காணும்படி நின்ற தருமோபதேசஞ்செய்த மலையினிடத்தே, அம்மலையாவது கீருந்திரகூடம்; அது மகததேசத்தின் இராசதானியாகிய இராசகருக நகரத்தின் அருகே உள்ளது குற்றம் - காமவெகுளி மயக்கங்கள்

கக - சு முதலவன ஆளவோன உயிர வாழ்கவென்று நின்று அறம் உரைத்த குன்றம்.

கௌ. பாதபங்கயம் - புத்தனுடைய பாததாமரைக் குறிகள்

கஅ பெயாததாயது - பெயரையுடையதாயிற்று

எஃ. பழுது இல காட்சியீர் - குற்றமில்லாத அறிவினையுடையீர் தொழுமென - தொழுமினென்று துச்சயன முதலியோரை நோக்கி அற வணங்குகள் சொல்ல

எக பிழையாது - தப்பாது

எஉ. சிறப்பு - விழா, “சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது” (குறள், கஅ), பூசையெனினும் பொருந்தும்

(15 - 16) கக - ச ‘விலங்கு தம்முள்ள ருட்பகை நீக்கி யுடன்பயிர வாங்க.... .. கசிறது’ கௌ - அ ‘கிடைத்தலணங்கியது, பாதபங்கய மெனும்’ எஃ - எக. ‘காட்சியீரே நீருநதொழுமினென், நன்றவனுரைத்த வவவுரை’

கோதையஞ் சாய னின்னெடு கூடினா
எடு அறிபிறப புறநனை யறம்பா டறிந்தனை
பிறவற முரைப்போர பெற்றியுங் கேட்குவை
பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம்
அல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள
இனையள வகையோ னெனறுனக கியாவரும்
அஃ விளைபொரு ளுரையா வேற்றுரு வெயதவும்
அந்தரந திரியவு மாகுமிவ வருந்திறல்
மந்திரங் கொள்கென வாயமையி னோதி
மதிநாண் முறறிய மங்கலத் திருநாள்

எசு கோதையஞ்சாயலென்றது மணிமேகலையை.

எக - ச மு. மணி சுஉ - கள - அ

எடு அறிபிறப்புறநனை - முற்பிறப்பை யறிந்தாய்; “முந்தைப பிறப்பெய்தி நின்றோன” (சு) என்று இக்காதையில் முன்னுங் கூறியிருத்தல் காண்க. அறம் பாடு அறிந்தனை - தருமோற்பத்தியை யறிந்தாய்; “அறம்பாடு சிறக்க” (க௦ க) என்றா முன்னும

எசு பிற அறம் உரைப்போர - மற்றைச் சமயதருமங்களைச் சொல்லுவோர

எள படிற்றுரை - பொய்வார்த்தை

எஅ அல்லியங்கோதை, முன்னிலப்பெயர்

எசு இனையள - இளமையையுடையாள் வகையோள் - வளைகளை யுடையாள் -

அஃ விளைபொருள் உரையா - விளைகின்ற தத்தம் சமயத்ததுவங்களைச் சொல்லா, இயல்பன்றென்பார விளைபொருளென்றா ஆதலாலென ஒருசொல் வருவிக்க வேற்றுரு - வேறுவடிவம்

எக - அஃ மு. மணி உசு சுஅ - கூ அக அந்தரம் - ஆகாயம்

அஉ வாயமையின ஒதி - நாலவகை வாயமையுடன் அம்மந்திரங்களை உபதேசித்து, வாயமையின - உண்மையுடனென்றுமாம்

அக மதிநாள் முறறிய - சந்திரன் நாள்தோறும் ஒவ்வொரு கலையாக வளங்கு முற்றுப்பெற்ற மங்கலத்திருநாள - பெளாணிமையில் புத்தன ஞானம் பெற்றதினம் வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலால், அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘மதிநாண் முறறிய மங்கலத் திருநாள்’ என்றா புத்தன பிறந்த தினமும் அதவே இதளுல், வைசாகசுத்த பெளாணிமையைச் சிறந்த திருநாளாகப் பெளத்தா இக்காலத்துங் கொண்டாடுவா

(பி - ம்) எசு. ‘நின்னெடுக்கூடினா’ எடு ‘அயப்பாடிநந்தனை’ எஅ - கூ ‘நாளி, னினையள வகையோரெனறுனக்கு’ அக ‘அந்தாரு சேறலும்’, ‘அந்திரந திரியவும்’

பொதுவறி விகழ்ந்து புலமுறு மாதவன்
அந் திருவற மெதுதல சித்தமென் றுணர்நீ
மனபெரும பீடிகை வணங்கினை யேத்தி
நின்பதிப புகுவா யென்றெழுந தோங்கி
மறந்தது முண்டென மறித்தாங் கிழிந்து
சிறந்த கொள்கைச சேயிழை சேளாய

கூ0 மசகள யாககை புணவின பிண்டம

இப்பெரு மந்திர மிருமபசி யறுசகுமென்
றாங்கது கொடுத்தாங் கந்தர மெழுந்து
நீங்கிய தாங்கு நெடுந்தெய்வந் தானென்.

க0 — மந்திரங்கோடுத காதை முற்றிற்று.

அச பொதுவறிவு இகழ்ந்து - சாமானிய ஞானத்தை வெறுத்து
புலம உறும மாதவன் - நான்கு வகையாகிய சத்தியங்களை அறிதற்குரிய
ஞானத்தை யடைந்த புத்தனுடைய புலம - மெய்ஞ்ஞானம், முந்த கூக

அந் சித்தம் - வித்தம் - நிச்சயம் அசு வணங்கினை - வணங்கி

அஅ ஒப்பு மணி கூக மறித்து ஆங்கு இழிந்து - மீட்டி அவ
விடத்தே இறங்கி

அக கொள்கை - விரதம், “சான்ற கொள்கை” (மதுரை ௪௮0)

கூ0 மனிதருடைய உடம்பு உணவாலாகிய தொகுதி, “உண்டி
முதறே யுணவின பிண்டம்” (1.௩௩ கஅ)

கூக எல்லாநதிரத்திலும் சிறந்ததென்பார பசியொழிகும் மந்தி
ரத்தைப் பெருமந்திரமென்றா கூக நெடுந்தெய்வம் நீங்கியது

க - கூக ஆயிழை ஆசனத்தால அறிந்த பிறவியளாயின, இவள்
பெற்றியும் ஐதென்று வந்துதோன்றிய தெய்வம், நின்றோள்கேட்ப, ‘நீயோ
தோன்றினே, நின்னடிபணிந்தேன், வைத்தேன், கொண்டேன், ஏற்றி
னேன், புலம்பு அறுக’ என்று ஆசனத்தை வலங்கொண்டு வணங்கா நிறி,
அப்பொழுது அத்தெய்வத்தின் முனாபப்பொருந்தி, ‘உன்றிருவருளால்
என்பிறப்புணர்ந்தேன், என்கணவன் யாங்குளன்?’ என்று மணிமேகலை
கேட்டலும், அத்தெய்வம், “இலககுமி! கேள், பொழிலில் இராகுலனோடு
நீ புலந்தாய், அப்புலவியை மாற்றவேண்டி அவன் உன்னடியை வணங்கும்
பொழுது, சாதுசகரான திரிவோன் வருவோன் வெங்கதிரமயத்துப் பொழிலி
னுள்ளே வந்து தோன்றலும், நீ கண்டு மயங்கிக் கலங்கி நடுகுற்று நாணி
இறைஞ்ச, இராகுலன், ‘வந்தோனயார’ என்று வெகுளலும், நீ அவன்
வாயைப்புகைத்தது, ‘இழிந்தோனுடைய அடியை வணங்காது நா நலகூர்ந்
தனை’ என்று சொல்லி அவனோடு பாததியன பாதமபணிந்து, ‘அமர,

(15 - ம்) அச ‘பொதுவறிவுபுலமுறு மாதவன்’ அள ‘ந்நன்ன
பதிப்புகுவாயென்’ கூக ‘நீங்கியதாங்க’

கேள், கொணாகேம், உணடி, யாம உனகுறிப்பினம்' எனறலும், அவன் 'கொணாக' என்று உண்டருளிய அவ்வறம் நினனை யொழியாது நின் பிறப்பை யறுத்திடும், உவ்வனத்தில தோன்றிய உதயகுமரனான இராகுவன், அவனுக்கு உன்பாலன்றி அவன்பால உள்ளம் நீங்காததன்மை நினக்கு முண்டாதலின், நினது இயலபு வீழ்வது போலுமெனறெண்ணி உனனை ஒருநிற்ப்படற்கு ஏதுவாச செயதேன, இலக்குமி' இன்னுவகேள், தாரையும் வீரையும் நினதவவையராவோ, அவா தம்மைத் துச்சயனகொண்டனன், அவன் அவருடன் மலையாடி அடைகரையிலிருந்துழிச சென்ற அறவண்ணை அவன், 'வந்திராயா?' என்று எழுந்த பாத்ததைப் பணிதலும், அவன், 'பாத்தபவததைத் தொழுது வலவகொள்ளவந்தேன, நீருந் தொழும' என்ற உரைபிழைபாது சென்று தொழுது சிறப்புச் செய்தலின், தாரையும் வீரையும் நினனொடு கூடினா, உறறனை, அறிந்தனை, பெற்றியும் கேட்குவை, அநநாள், யாவரும் உனக்கு உரையா, ஆதலால் இம்மந் திரவகொள்க' என்று அவற்றை உபதேசித்து "உணாரீ, நினப்பதிப்பு குவாய" என்று எழுந்தோங்கி, "யான மறந்தது மொன்றுண்டு" என்று மறித்தும் இழிந்து, "கேளாய, யாககை உணவினபிண்டம், இப்பெரு மந்திரம் இருமப்சியறுக்கும்" என்று அம்மந்திரத்தைக்கொடுத்து எழுந்து நீங்கியதென வினைமுடிவு செய்க

பதினொருவது

பாத்திரம்பெற்ற காதை

[பதினொருவது மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை

கோடிகியென்னும பொய்கையிலேழுந்த பாத்திரங்கோதேதபாட்டு]

மணிமே கலாதெயவ நீங்கிய பின்னா

மணிபல லவத்திடை மணிமே கலேதான

வெண்மணற் குன்றமும விரிபூஞ் சோலையும்

தண்மலாப பொய்கையுந் தாழ்ந்தன னோகுகிக

ந ராவதந் திரியக கடவுட கேரலத்துத்

ந குன்றமுதலியவற்றிற்கு இரண்டனுருபு விரிகக

ஈ தாழ்ந்தனன நோக்கி - தாழ்ந்து நோக்கி, மெல்ல நோக்கி

ந காவதம் - காதம், 'வ' பகுதிப்பொருள் விசுதி யெனபா (சிலப் ௧0 நக, அடியார்), கடவுட்கோலம் - தெய்வவேடம்

க - ந நீங்கியபின்னா மணிமேகலை நோக்கித் திரியவெனக.

(15 - ம்) ஈ 'தண்புனற்பொய்கை'

தீவ திலகை செவ்வனந் தோன்றிக்
 கலங்கவிழ மகளிரின் வந்திங் கெய்திய
 இலங்குதொடி நல்லா யாரீ யென்றலும்
 எபிற்றப பகததுள யாரீ யெனறது
 க0 பொற்கொடி யன்னாய் பொருந்திச கேளாய்
 போய பிறவியிற் பூமியங் கிழவன்
 இராசுலன மனையா னிலக்குமி யென்போ
 ஆய பிறவியி லாடலங் சணிகை
 மாதவி யீன்ற மணிமே சலையான்
 கநி என்பெயாத தெய்வ மீங்கெனைக கொணரளிம
 மன்பெரும பீடிகை யென்பிறப புணாநதேன்
 ஈங்கென் வரவீதிங் கெய்திய பயனிது

சு தீவதிலகை - இந்திரனேவலாற் புத்தனுடைய பாதபீடிகையைப்
 பாதுகாத்துக்கொண்டு மணிபலவததில இருப்பவன், மணி. பதீகம், ஈ, கக
 ௨௭ - அ) செவ்வனம் - செவ்வதாக, வேறுகவெனினும் பொருந்தும்,
 “திருமக ளிருக்கை செவ்வனங் கழிந்த” (சிலப் ௬ ௧௨௭) எனப்பிற
 காண்க

எ கலம் - கப்பல மகளிரின் - மகளிரைப்போல

அ. தொடி - வீனா. என்றலும் - என்று தீவதிலகை கேட்கவும்

௬ - அ தீவதிலகை தோன்றி யாரீ யென்றலும்

௬ ‘எபிற்றபபகததுள’ எனப்பது முதலியன மணிமேகலையின்
 கூற்று

க0 பொற்கொடி யன்னாய் - காமவல்லியையொப்பாய

கக. போய பிறவி - சென்ற பிறப்பு கிழவன் - உரியவன்

க௨. மனை யான - யான மனைவி இலக்குமி எனபோ - இலக்குமி
 யென்பது எனது பெயர்

க௬ ஆய பிறவியில் - இப்பிறப்பில்

க௬ - ச. பலவகையினராகிய கணிகையார்களுள் மாதவி நாடகக்
 கணிகையாதவின் அதனை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘ஆடலங்கணிகை மாதவி’
 என்றாள் கணிகையார்களின் வகையினைச் சிலப்பதிகாரம், ௮ - ஆம் காலை
 யிலும், ௧௪ - ஆம் காலையிலும் காண்க

க௮ என்பெயாத் தெய்வமெனறது மணிமேகலை தெய்வத்தை.

க௯ பீடிகை - பீடிகையால்.

க௭ பயனிதுவெனறது, பழம்பிறப்புணாநதனை.

(15 - ம்) அ ‘இலங்குகொடி யன்ன யாரீ’ க௨. ‘என்பேன்’

பூங்கொடி யன்னு யார்நீ யென்றலும்
ஆயிழை தன்பிறப பறிந்தமை யறிந்த
உஓ தீவ திலகை செவ்வன முரைக்கும்
ராங்கித நயலகத திரத்தின தீவத
தோங்குயா சமந்தத் துசசி மீமிசை

கஅ என்றலும் - என்று மணிமேகலை கேட்கவும்

கக. ஆயிழை - மணிமேகலை அறிந்தமை - அறிந்த தன்மையை

உஓ உரைக்கும் - சொல்லுவாள்

மேல வருவன தீவதிலகையின கூற்று

உக இதன அயலகதது - இரத மணிபல்லவத்தின அயலிடத்
துள்ள

உஉ ஓங்குயா சமந்தத்து - மிகவுமுயாந்த சமந்தமென்னும் மலையி
னது உசசிமீமிசை - உசசியினமேலே, மீமிசை - மேல, “கொல்களிற்று
மீமிசைக கொடி” (புறநா. கூ) இம்மலைக்குச் சமனெனியென்றும் ஒரு பெய
ருண்டு, “இலங்கா தீவத்துச் சமனெனியென்னும், சிலம்பினை பெய்தி”
(உஅ ௧௦௭ - அ) என்று பின்வருதலாலுணாக “ஆறைநதி யோசனை
மணிபல வவத்திடை” (மணி - கூ : ௨௧௧ - கூ) என்றதனால் மணிபல்லவம்
காவிரிப்பூம் படமினத்திறகுத் தெற்கே முப்பதுயோசனை தூரத்திலுள்ள
தென்றும், “சங்கிதன யாங்குள தாதலின்” (உக - ஐ) என இவகே
கூறியவதனால் இரத்தினதீவம் மணிபல்லவத்திறகு அயலிடத்துள்ளதென
றும், அதிற் புத்தனுடைய பாதக குறிகளுள்ள உசசியையுடைய சுமந்த
மென்னும் மலையொன்றுண்டென்றும் தெரிதலாலும், “இலங்கா தீவத்து
யெதி” (மணி - உஅ ௧௦௭ - அ) என்பதனால் இலங்கா தீவத்திற சமனெனியெ
ன்றும் பெயருள்ள புத்தஸ்தலமாகிய மலையொன்றுண்டென்று தெரித
லாலும் முன்னுள்ள சமந்தமென்பதும், பின்னுள்ள சமனெனியென்பதும்,
இலங்கையிலுள்ள ‘ஜுடம்ஸூரீக்’ என்று ஆங்கில பாஷையில் வழக்கும்
மலையையே குறிக்கின்றனவென்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு. இலங்கைத்
தீவின் மேலமாகாணத்தில தென்கீழ்ப்பிரிவில் இரத்தினபுரியென்ற ஓரிட
மும், சிலரார் சமந்தகூடமென்றும் சிலரார் சமனெனியென்றும் சொல்லப்
பட்டுள்ள மலையொன்றும் உள்ளனவென்று யாழ்ப்பாணம் வடக்கோட்டை,
வே சதாசிவப்பிள்ளையென்பவரால், கி பி 1884 - ஆம் லுத்திற பதிப
பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கைப் பூமிசாஸ்திர சங்கிரகமென்னும் புத்தகத்தால்
தெரிவின்றது மணிபல்லவம் காவிரிப்பூம்படமினத்திறகுத் தெற்கே
ஆறைநது யோசனை தூரத்துள்ளதென்றும் அதன அயலிலுள்ளது
இரத்தின தீவமென்றும் முன்பு கூறியதற்கு ‘ஆடம்ஸூரீக்’ காவிரிப்பூம்
படமினத்திறகுத் தெற்கே சற்றேறக்குறைய முப்பது காததூரத்திலிருத்
தலும், அம்மலை பண்டைக்காலத்துச் சமந்தமென்றும் சமனெனியென்றும்
கூறப்பட்டு வந்ததென்பதற்கு, இக்காலத்து அது, ‘சமந்தகூடம்’ என்றும்,

அறவியங் கிழவோ னடியினை யாகிய
 பிறவி யென் னும் பெருங்கடல் விடேம்
 உரு அறவி நாவா யாங்குள தாதலிற்
 றொழுதுவலங் கொண்டு வந்தே னீங்குப்
 பழுதில் காட்சியிந நன்மணிப் பீடிகை
 தேவர்கோ னேவலிற காவல பூண்டேன்
 தீவ திலகை யென்பெய ரிதுகேள
 ௩௦ தரும தலைவன் றலைமையி னுரைத்த

‘சமனெலை’ என்றும் பெயா பெற்றிருத்தலும், சமனொளி இலங்காதீவ துள்ளதென்பதற்கு அஃது இலங்கைத்தீவிலிருத்தலும் சான்றாதலிக

உ.௩ அறவியங் கிழவோன - அறத்திலே நிற்கின்ற உரிமையை யுடையோனாகிய புத்தன், “அறவியாற் காறு மூன்றும்”, “அறவிய மனத்தராகி” (கீவக ககஉரு, உஅஎஎ); “அறவிய மனத்தினை யாகி”, “அறவியான ருனு மறவமிாத மீநதான” (கீல தரும சஅ, க௦க) இனை - இரண்டு.

உ.ச பிறவி காரணகாரியத் தொடாச்சியாயக கரையின்றி வருதலின், ‘பிறவியென்னும் பெருங்கடல்’ என்றா. விடேம் - கடத்தும்

உ.ரு அறவிநாவாய் - அறத்திலே நிற்பதாகிய நாவாய; நாவாய் - கப்பல்.

உ.உ - ரு. உசசிமீமிசை அடியிணையாகிய நாவாய உள்ளது.

உ.௩ - ரு. பிறவியாகிய பெருங்கடலைக்கடத்தும் அடியிணையாகிய நாவாயெனக, “பிறவிப பெருங்கட னீநதுவா நீநதா, ரிறைவ னடி சேரா தரா” (குறள், க௦)

உ.௬ ஈங்கு வந்தேன

உ.க - ஈ இம்மணிபல்லவத்தின் அயலிடத்தேயுள்ளதாகிய இரத தினதீவத்துள்ள சமநதமென்னும் மலையினது உசசியிற் புத்தனது பாத மாகிய அறவிகாவாய் உள்ளதாதலால் அதனைத் தொழுது வலங்கொண்டு ஈங்குவந்தேனென்றொளனக

உ.எ பழுது இல் காட்சி - குற்றமற்ற தோற்றத்தையுடைய பீடிகை - பீடத்தை

உ.அ. காவல் பூண்டோன் - காத்தலை மேற்கொண்டேன

உ.க என்பெயா தீவதிலகையென்பது

௩௦ தருமராசனென்பது புத்தன்பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் தரும தலைவனென்றான்

(பி - ம்) உ.௬ ‘வந்தேனிர்தப’ உ.அ. ‘காவற் பூண்ட’

பெருமைசா னல்லறம் பிறழா நோன்பினர்
கண்டுகை தொழுவுவா கண்டதற் பின்னர்ப்
பண்டைப் பிறவிய ராகுவர் பைந்தொடி
அரிய ருலகத் தாங்கவாக் கறமொழி
௩௫ உரிய துலகத் தொருதலை யாக
ஆங்கன மாகிய வணியிழை விதுகேள்
சங்கிப் பெருமபெயர்ப் பிழை முன்னது
மாமலர்க் குவளையு நெய்தலு மயங்கிய
கோமுக யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சி
௪௦ இருதின வேணிவி லெரிகதி ரிப்பத

கக - ௩ நோன்பினரே இப்பிழையைத் தரிசித்துக் கைதொழுதற்கு உரியராவா ; அங்ஙனம் தரிசித்தபின்பு அவர் பழைய பிறப்பின் செய்தியை யறியும் அறிவையுடையராவார்

கச - ௫ அரியா உலகத்து - அததன்மையையுடையோர் உலகத்திற் பெறுதற்கரியா அவர்க்கு அறமொழி உரியது - அவர்க்குத் தருமபதம் உரி மையையுடையது. ஒருதலையாக - நிச்சயமாக.

கச ஆங்கனமாகிய அணியிழை - அததன்மையையுடையாயாகிய அணி யிழாய் ; என்றது, நீ தருமபதங் கேட்டற்கு உரிமையையுடையா யென்றபடி

௩௬ பெயர் - புகழ் ; பெரும்பெயர் - வீரமாம் ; “ மிககுப்புக்கழெய் திய பெருமபெயர் மதுரை ” (மதுரைக் ககக) .

௩௮. மயங்கிய - கலந்த

௩௯ கோமுகி - மணிபலவததுள்ள ஒரு பொய்கை ; காரணப் பெயர் ; பசுவின முகம்போன்ற வடிவமுடையதெனப்பது பொருள் இலஞ்சி - பொய்கையில்

௩௯ - ௧ முன்னிடத்ததாகிய இலஞ்சியில்

ஆபுத்திரன் வேணுகோளின்படி கோமுகியென்னும் பொய்கையினுள் னேயிருந்து அமுதசாரியென்னும் பாத்திரம் ஒவ்வொருவருடத்தம் மேலே வந்து தோன்றாதினம் புத்தனுடைய ஜனனகாலமாகிய விசாகநட்சத்திரத் தோடு கூடிய வைசாகசுத்த பெளாணிமையாதலின், அததினத்தை மேலே வரும் நான்கடிகளாற் சிறப்பித்துக் கூறுவா

௪௦ இருது இளவேனிலில் - இளவேனிற்பருவத்தில, பன்னிரண்டு மாதங்களுள் ஆவணிமுதலிய இரண்டுமாதங்கள் இருதுவெனவும் பெரும் பொழுதெனவும் பருவமெனவும் கூறப்படும் அவை முறையே கார, கூதிர, முனப்பனி, பின்பனி, இளவேனிலில், முதுவேனிலென ஆறுவகையாம். அவற்றுள், ஈண்டு இளவேனிலென்றது சித்திரை வைகாசி மாதங்களை

(15 - ௩) ௩௫. ‘ ஒருதலையாங்கனம்’ ௩௬. ‘ ஆயிழை’ ௩௭. ‘ என்னுமிக் கொழுநீரிலஞ்சி’ ௪௦. ‘ இருதின’

தொருபதின் மேலு மொருமுன்று சென்றபின்
மீனத திடைசிலை மீனத தகவையிற
போதித தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும்

கதிரா எரி இடபத்து - சூரியன் மிகக் வெம்மைசெயச் செய்கின்ற வைகாசி மாதத்தில.

சக ஒருபதின மேலும் ஒரு மூன்று சென்றபின் - இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள் கார்த்திகை முதலாகிய பதினமூன்று நட்சத்திரங்கள் சென்ற பின்பு

சஉ நட்சத்திரங்களுள் நடுவில் நிறையுடையதான விசாகநட்சத் திரத்தில், “போதித தலைவனொடு பொருந்திய போழ்த்தது” (கடு உக) என்று பின்பு வருதலின், ஈண்டு விசாகம் கொள்ளப்பட்டது அசுவினி முத லிய இருபத்தேழுநூள் பதினான்காவதும் நடுவிலுள்ளதுமாகிய நட்சத்திரம் சித்திரையாக இருக்க அசீன நடுவிலுள்ளதாகக் கூறாமல் இவ்விடத்தில் விசாகத்தைக்கூறியது எனையோவெனின் ஒவ்வொருவருடத்தும் பகலையும் இரவையும் சமனாக முப்பது முப்பது நாழிகையாகவே பெற்ற இரண்டு விஷுவத்தினங்களுள் ஒன்றாகிய மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு எந்த நட்சத் திரத்திற பிரவேசமுண்டாகின்றதோ அதை நட்சத்திரங்களில் முதலாவ தாகக் கூறுவது சோதிட நூற்றுணிபாதலாலும், முன்னொருகாலத்திற சூரி யனுக்குக் கிருத்திகாப் பிரவேசம் இருந்த பொழுது மேஷாயனம் நேரிட் டிருந்ததென்றும் அதுபற்றிக் கார்த்திகையை முதலாகக்கொண்டு நட்சத்திரங் களை எண்ணி வந்தார்களென்றும் பழைய சோதிட நூல்களால் தெரிகின்ற மையாலும் நட்சத்திரங்களின் நடுவிலுள்ளதை விசாகமென்று கூறியது குற்ற மென்றன இப்படியே முன்னொருகாலத்தில் நட்சத்திரங்களைக் கார்த்திகை முதலாக எண்ணி வந்தார்களென்பது கிருஷ்ண யஜுர்வேத ஸமஹிதை யாலும் கிருஷ்ண யஜுர்வேத பிராஹ்மணத்தாலும் தெரிகின்றதென்பா உச்சயினி நகரத்தில் விகிரமராககனுடைய அவைக்களத்திலிருந்த நவரத் தினங்களுள் ஒருவரென்று சொல்லப்படுகிற வராகமிகிரரென்ற பிரஸித்த ஜயெளதிஷிகா தமதுகாலத்தில் மேஷாயனத்திற சூரியனுக்கு அசுவினி நட்சத்திரப் பிரவேசமுண்டாயிருந்ததென்றது பழைய வழக்கத்திற்கு மாறாக நட்சத்திரங்களை அசுவினி முதலாக எண்ணும் வழக்கத்தை வற்புறுத்தினமை யின், இக்காலத்தில் நட்சத்திரங்கள் இங்ஙனம் எண்ணப்பட்டு வருகின்றன வென்பா

சக - உ இங்கே விசாக நட்சத்திரத்தைப் பதினான்காவதாகக் கூறி யிருத்தல் அறிஞரால் ஆராய்ச்சி செய்தற்குரியது

சக போதி - அரசமரம், இதற்குப் போதத்தையுடையதென்பது பொருள், போதம் - ஞானம், இதன்மீயில் இருந்தபொழுது நாலவகைச் சத் தியங்களையும் அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய ஞானத்தைப் புத்தன் அடைந்தமை யால், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பா, புத்தன் இதன்மீயிலிருந்தானென

(15 - ம்) சக - உ ‘சொன்ற, மீனத’ சக ‘போகத்தெருவொடு’

ஆபுத திரைக்கையமுத சுரபியெனும்
சடு மாபெரும் பாத்திர மடக்கொடி கேளாய்
அநநா ளிநநா ளப்பொழு திப்பொழுது
நின்னாவது வருவது போலு நேரிழை
ஆங்கதிற பெயத வாருயிர மருந்து
வாங்குநா கையகம் வருததுத லல்லது

பதை, “ போதி நீழற பொருநதித தோனறு, நாதீன ” (கக: எ௩ - ச),
“ போதி மூலம் பொருநதிய சிறப்பி, னாதீன ” (கஉ: க௦க - உ), “ ஓங்குயா
போதி யுரவோன ” (கஉ: ககக), “ போதித தலைவனொடு ” (கடு: உச),
“ போதி மாதவன ” (கடு: உக), “ முனைவன போதியி னலலறம் ”
(உஅ: கசக), “ பைமபூம் போதிப பகவறகு ” (உஅ: கஎச), “ போதி
மூலத்து, நாதீன ” (உ௩: உ௩ - ச) என இந்நூலுள்ளே பின் வருவனவற்றா
லுணாக, இது மகாபோதியெனவு கூறப்படும் தலைவன - புத்தன இனி,
போதியென்பதற்கு ஞானமென்று பொருள் செய்தல பௌத்தா சைனா
களுடைய வழக்கமாக இருத்தலின், போதித்தலைவனென்றதற்கு ஞானத்
திறகுத் தலைவனென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “ போதிச் செல்வம்
பூண்டவரோததும் பொலிவினன, லாதிக காலத் தநதணன காதன மக
னெத்தான ” (கீவக: ௩௬௬) தோன்றும் முறறு

ச௦ - ச௩ மு மணி கடு: உ௩ - சு

சச. அமுதசுரபி - அமுதித்ததினது மணம்போன்ற மணமுடைய
தென்றும், அமுதத்தைக்கொடுக்கும் காமதேனுவைப் போன்றதென்றும்
பொருள் கூறுவா, அமுதம் - அமிர்தம், உணவு, சுரபி - மணம், காமதேனு

ச௦ - சச புத்தன பிறந்தகாலத்தே ஓவவொரு வருடத்தும் கோமுகி
யென்னும் பொய்கையிலிருந்து தோன்றுதலின், ‘ அமுதசுரபி, போதித்
தலைவனொடு பொருந்தித் தோன்றும் ’ என்றா

ச௩ - டு பாத்திரம் தோன்றும்

சஎ நின்னாவது வருவது போலும் - அப்பாத்திரம் நின்கையிடத்தது
வருவதுபோலும், நின்னாவது: மணி: க௦: சக, “ நின்னாவது வருஉ மென
னெஞ்சின, என்னாவது வாரா தோம்பின கொணமே ” (கலி: உ௩)

சஅ அதில - அமுதசுரபியென்னும் பாத்திரத்தில ஆருயிர மருந்து -
அன்னம், பசினோயால் வருந்தாவண்ணம் உயிரகளைப் பாதுகாத்தலின்,
இஃது இவ்வனவ கூறப்பட்டது; “ அகனசுரைப் பெயத வாருயிர மருந்து ”
(கக: கக௭) என்பா பின்னும்; சோறும் தண்ணீரும் இருமருந்தெனப்ப
படும், புறநா: ௭௦

ச௬ கையகம் - கையிடத்தை

(பி - ம்) சச ‘ மாபுத்திரிகை ’ சஎ. ‘ நின்னாவதுவது ’ ச௬. ‘ வருந்
துவதல்லது ’

௫௦ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தாகும
நறுமலாக கோதை நின்னூ ராங்கண
அறவணன் றன்பாற கேட்குவை யிதன்றிறம
என்றவ னுரைத்தலு மிளங்கொடி விரும்பி
மன்பெரும டீடிகை தொழுதனள வணங்கித்

௫௫ தீவ திலகை தன்றெடுங் கூடிக்
கோமுகி வலஞ்செய்து கொளகையி னிறறலும
எழுநதுவலம் புரிந்த விளங்கொடி செங்கையிற
நெழுந்தகை மடபிற பாததிரம் புகுதலும
பாததிரம் பெற்ற பைந்தொடி மடவாள

௬௦ மாததிரை யின்றி மனமகிழ வெய்தி
மாரனை வெல்லும வீர நின்னடி
தீநெறிக கடுமபகை கடிந்தோய நின்னடி
பிறாகுகற முயலும பெரியோய நின்னடி

௫௦ தானெனறது அன்னத்தை ௫௧ கோதை விளி

௫௨ இதனதிறம் - இப்பாததிரத்தின் வரலாறு இதனதிறத்தை
அறவண்ணபாற கேட்குவை

௫௩ அவள - தீவதிலகை இளங்கொடி - மணிமேகலை

௫௪ தொழுதனள வணங்கி - கைகுவீத்து வந்திதது

௫௬ கொளகையின் நிறறலும - நியமத்தோடு மணிமேகலை நின்றலும

௫௭ எழுநது - கோமுகியிலிருந்து எழுநது. இளங்கொடி - மணி
மேகலை

௫௭ - அ பாததிரம் எழுநது இளங்கொடியினுடைய செங்கையிற
புகுதலும

௬௦ மாததிரையின்றி - அளவின்றி

௬௧ 'மாரனை' எனபது முதலியன பாததிரம் பெற்ற மகிழ்ச்சியால்
மணிமேகலை புத்தனைக் குறித்துச் செய்யும் துதிகள் 'மாரன்' எனபதன்
பொருளை, மணி ௫௭ - ஆம் அடிகுறிப்பிற காண்க

௬௨ தீநெறிக கடுமபகை - கொடிய வழிகளாகிய மிக்க பகையை,
காமமுதலியவற்றை, 'அரிஷ்டவாககம்' என்றும், 'வைரி' என்றும் வட
நூலார் கூறுதல போலத் தீநெறியைக் கடுமபகையென்றோ, மணி ௫௭ க௦௩

௬௩ பிறாகுகு அறம் முயலும பெரியோய - மறறையோரக்குப் புண
ணிய முண்டாதற்கு முயலுகின்ற பெரியோனே, இப்படியே, "பிறாகுகுற

(15 - 16) ௫௦ 'தான்றெலைவறியா' ௫௧ 'நறைமலாககோதை'
௫௬. 'கொழுதிவலஞ்' ௫௭ 'தொழுதகை' ௬௦ 'எய்த' ௬௨ 'கடப
போய்', 'பகைப்போய்'

துறக்கம வேண்டாத தொல்லோய நின்னடி
கரு எண்பிறக கொழிய விறந்தோய நின்னடி
கண்பிறாக களிகுருங் கண்ணோய நின்னடி.

மருளும் பெரியோன ” (உக கஎஅ) எனபா பின்னும், போதிவருட்சத தினடியிற புத்தனுக்கு ஞானோதயமானபொழுது மாரன அவனைநோக்கி, ‘நீ இப்பொழுதே நிருவாணமடை’ என்று சொல்ல, புத்தன மயங்குகையில் பிரமதேவா வந்து, ‘நீ இப்பொழுது அடைய வேண்டாம், நீ அறிந்த தரு மதை உபதேசித்து நிருவாணமடைதற்குரிய வழியை எல்லோர்க்குங் காட்டிவிட்டு அப்பாற செலக’ என்றலின், புத்தன தருமோப்தேசஞ் செய்ததொடங்கினுன்னென்று புத்த சரித்தரால் தெரிகின்றது

கச துறக்கம் - சுவாகக்கம் அழிவற்ற நிருவாணமே அவஞால் விரும்பப்பட்டமையின், அழிதன மாலையதாய் துறக்கம் வேண்டப்படாததாயிற்று

ருக எண்பிறககு ஒழிய இறந்தோய - மாந்தர்களுடைய எண்ணங் கள் எட்டாமற் பின்னே கிடக்கும்படி மேற்பட்ட நிலையிற செனறோனே, பிறககு - பின், “துறைபிறக கொழியப் போகி” (பெரும்பான் கருக), “முநிராகாய வளளியங் காடுபிறக கொழிய” (முல்லை கருக) இறத்தல - கடத்தல

கச பிறகக்குக் கண அளிகுருங் கண்ணோய - உயிர்களுக்கு ஞானத் தையருளிச்செய்த ஞானியே, கண - ஈண்டு ஞானம் புத்தன பலாகுத்தருமோப்தேசஞ்செய்த ஆசிரியனாதலின், இங்ஙனங் கூறினா இனி, உலோகோபகாரத்திற்காகப் புத்தனெடுத்த அநேக ஜாதகங்களுள், ஒன்றில் இவன் கொடையைப் பரிசோதிக்கவேண்ணி, இநதிரன் வந்து இரண்டு கண்களையும் கேட்பொழுது இவன் அவற்றைக் கொடுத்தானென்பராகலின், இதற்கு இநதிரனுக்குக் கண்ணைக்கொடுத்தோயென்று பொருள்கூறினும் பொருந்தும். இதனை, “விண்ணவா நாயகன் வேண்டக, கண்ணினி தளித்த காதற், புண்ணிய னிருந்த போதி, நண்ணிட நோயநலி யாவே” (விர யாப்பு க, உதாரணம்), “கண்கொடுத்தான் றடிக்கொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான், பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறாகனீர்தான், மண்கொடுத்தான் மக்ககொடுத்தான் மன்னுநதற் சோந்தார்க்கு, விண்கொடுத்தான் வன்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றான்”, “மிகத்தனங் களை மாரி மூன்றும் பெய்யும் வெங்குளிறறை மிகுசிறநா மணிபை மேனி, யொக்க வரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை யொளிதிகழூர் திருமுடியை யுடம்பி லுனை, எககிவீழுவ குருதினை யரசு தனை யினனுயிர்போற் றேவியை யின்றெடுத்த செல்வ, மக்களைவந் திரந்தவாக்கு மகிழ்ந்தே யீயும் வான வாதா முறைந்தபதி மாளு வூரே” (நீல சமய) எனனும் பாடல்களால் உணராக

(௩ - ம்) கரு ‘என்பிறகொழியவிறைபோயநின்னடி’, ‘இருந்தோய நின்னடி’

தீமொழிக் கடைதத செவியோய் நின்னடி

வாயமொழி சிறந்த நாவோய் நின்னடி

நாகா துயாகெட நடப்போய் நின்னடி

எ0 உரகா துயா மொழிப்போய் நின்னடி

வணங்குத லலலது வாழ்த்தலென் னூற்ற

கடங்கா தென்ற வாயிழை முன்னாப

போதி நீழற பொருந்தித் தோன்றம்

நாதன பாத நவைகெட வேத்தித்

எடு தீவ தீலகை சேயிழைக் குரைக்கும்

க௭. தீமொழி - பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொல்
என்பன, மொழிக்கு - சொல்லைக் கேளாதிருத்தற்கு

க௮ வாயமொழி - சத்தியம்

க௯ நாகர்களிற சிலாகுக் கிலேசநாதி செயவித்தறபொருட்டுமன
மிரங்கி ஒரு ஜாதகத்திற புத்தன நாகலோகத்திறகுச் சென்றனென்பராத
லின, இவ்வனவ கூறினா, “அருவினை சிலாகெட வொருபெரு நாகிடை,
எரிசுடா மராமல ரெனவிடு மடியினை” (வீர யாப்பு கக, உதாரணம்)

எ0. உரகா - நாகா; நாகாளுக்குக் கருடனூண்டாகிய துன்பம்
நீங்கும் பொருட்டு அவனுக்குத் தயாதரும்த்தை உபதேசஞ்செய்து அவனோல்
அவர்களுக்கு அமிதங்கிடைக்கும்படி புத்தன செய்தானென்பது ஒரு ஜாதக
கதை இதனைப் பின்னுள்ள செய்யுட்களாலறிக “மீதியல கருடனை விட
வர வொடுபகை விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினே”, “பொற
புடை நாகாத நுயாம் போக்கினே”, “பைநநாகா குலமுயய வாயமிழ்தம்
பகாநதையே”, “ஆரமிழ்த மணினாகா குலமுயய வருளினையே”, “வா
சிறைப்புள் ளரையறமும் வாயமென்றி பகாநதையே” (வீர யாப்பு கக,
உதாரணங்கள்) தயையைப் புலப்படுத்தத்தலையே பயனாக நினைந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீ
கவி யென்பவரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய ஜீமூதவாகனன
சரிதமாயுள்ள நாகாடிக் கதையென நாககத்தை உற்றுநோக்கின, அஃது ஈண்
கெகூறிய புத்தஜாதக கதையின் வழிபபட்டதாக யாவருக்கும் விளங்கு
மென்பா

எ௧ - உ வாழ்த்தல அடங்காது, இப்படியே “ஆயிர வாரத்தாழியந
திருந்தடி, நாவா யிரமிலே நேத்துவ தெவன” (௩. ௧௦௪ - ௩) என்ற
முன்னும் வந்திருத்தல காண்க

எ௨ புத்தனை நாதனென்றல் மாபு, இதனை, “நவையறுநாதனலவறம்
பகர்வோ” (௨௮ : ௭௧), “நாதனலவறங் கேட்டலை விருமபி” (௨௮ ௮௯)
என இரதூலுள்ளே பின்வருவனவற்றாலுணாக புத்தாகளிற சிலா தேவா
களையும் நாதரென்பதுண்டு நவை - குற்றம்.

எ௩. சேயிழைக்கு உரைக்கும் - மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை
சொல்லுவான்

குடிப்பிறப பழிக்கும் விழுப்பங் கொலலும்
பிடித்த கலவிப பெருமபுணை விடேம
நாணணி களையு மாணெழில் சிதைக்கும்
பூணூலை மாதரொடு புறங்கடை நிறுத்தும்
அஃ பசிப்பிணி யென்னும் பாலியது தீரத்தோர்
இனச்சொ ளளவைக கென்னா நிமிரது
புன்மரம புசையப புசையழற் பொங்கி
மனனுயிர மடிய மழைவளங் காததலின்

இனிப பசியின் கொடுமை கூறப்படுகின்றது

“பசிப்பிணி யென்னும் பால்” (அஃ) எனபதனை ‘அழிக்கும்’ (எக) எனபது முதலிய முறையினைகளோடு தனித்தனியே கூட்டுக

எக குடிப்பிறபு அழிக்கும் - பசி, தன்னுறப்பற்றப்பட்டாருடைய உயாகுடிப்பிறப்பைக் கெடுக்கும், அக்குடியிலிருந்த முனனோகளுக்கிலவாத இழிந்தசெயல்களை அவர்களிடத்து உளவாககலான இவ்வாறு கூறப்பட்டது, “தொலவாவுந தோலுவ கெடுக்குந தொகையாக, நல்குர வென்னு நசை” (தூள், க௦௪௬) விழுப்பங்கொலலும் - சிறப்பினைக் கெடுக்கும்

எ௭ கலவிப பெருமபுணை விடேம - கலவியாகிய பெரிய தெப்பத்தை நீக்கும், “நற்பொரு ணன்குணாந்து சொல்லினு நல்காந்தார, சொற் பொருள சோவு பமெ” (தூள், க௦௪௬), “பிறந்த குலமாயும் பேராண்மை மாயும், சிறந்ததங் கலவியு மாயும்” (நாலடி ௨௮௫) என வருதல காண்க

எ௮ நாண அணி களையும் - நாணாகிய ஆபாணத்தை நீக்கும், அழகு செயதலின், நாண அணியெனப்பட்டது, “அணியின்றே நானுடைமை சான்றோர்க்கு” (தூள், க௦௪௪)

அஃ. பணிபிறகுப பணி இல்லையேனும் தன்னுற சாரப்பட்டாரிடதுள்ள எல்லா நன்மைகளையும் அழித்தற்கொடுமைபற்றிப் பசியைப் பால் யென்றோ, இப்படியே, “இன்மை யெனவொரு பால்” (தூள், க௦௪௨) என்று வருதல கண்க. அது - அப்பசியை

அக இசை - புகழ் அளவைக்கு - அளத்தற்கு என் நா நிமிரது - எனது நா எழமாட்டாது, நிமிர்தல - பேசுதற்கு முயற்சல, உபகாரிகளின் புகழ் அளவுபடாதென்றபடி

பசி யாரையும் வருத்தி வேறுபாடுவகிக்கு மென்பதற்கு உதாரணமாக விகுமயித்திர முனிவா வறகாலமொன்றில் நாயுன் தினபதற்கு முயன்றதைத் தீவதிலகை இனிச சொல்லுவாள்.

அக மழை வளம் காததலின் - மழையாகிய செல்வம் மறைந்து போனமையால். மு. மணி ௨௮. க௫௭.

(15 - ம்) எ௮ ‘நாணினைகளையும்’ அக ‘மழைவளங்காப்ப’.

அரசுதலை நீங்கிய வருமறை யந்தன்ன
அடு இருசில மருங்கின் பாங்கனூந் திரிவோன்
அரும்பசி களைய வாற்றுவது காணான்
திருந்தா நாயுன் நின்னுத லுறுவோன்
இந்திர சிறப்புச் செய்வோன் முன்னர்
வந்து தோன்றிய வானவா பெருந்தகை
க0 மழைவளந் தருதலின் மன்னுயி ரோங்கிப்
பிழையா விளையுளும் பெருகிய தன்றோ
ஆற்றுநர்க் களிப்போ ரறவிலை பகாவோர்
ஆற்றா மாகக ளருமபசி களாவோர்
மேற்றே யுலகின் மெய்நெறி வாழ்க்கை

அச. அநதண்ண - விசுவாயித்திர முனிவா.

அக. அரும்பசி - தீர்த்ததங்கரிய பசியை ஆற்றுவது காணான் - தணித
தற்குரிய உணவு யாதொன்றையும் காணாதி

அஎ. விசுவாயித்திரமுனிவா பசியின் கொடுமையால் நாயுன் தின்ப
தற்கு முயன்றொழைபை மனஸ்சீருதீ, க0 - ஆம் அத்தியாயம், க0அ - ஆம்
கலோகத்திற் காண்க

அஅ. இந்திரசிறப்பு - பவியிடுதல் (வைசுவதேவம்); இது மற்றைத்
தேவர்களுக்கும் உரித்தெனினும் தலைமைபற்றி 'இந்திரசிறப்பு' எனப்
பட்டது, உண்பதற்கு முன்பு இதனைச் செய்தல் வேண்டுமென்பது விதி

அக. வானவா பெருந்தகை - இந்திரன்

கக. பிழையா விளையுள் - தப்பாதவிளவு; "வேலி, யாயிரம் விளை
யுட்டாக" (பொருந் உசக - ஏ); "வெள்ளமா ருது விளையுள் பெருக"
(மதுரைக். க0க)

அக - கக. மழைவளங் கரத்தலின், அநதண்ண திரிவோன் காணான்
உறுவோன் செய்வோன் முன்னர் வந்துதோன்றிய பெருந்தகை தருதலின்,
ஒவகிப் பெருகியதன்றோ.

கஉ. ஆற்றுகர்க்கு - பொறுக்கும் வன்மையையுடையோராகிய செல்
வர்க்கு; ஆற்றுகர்களிப்போர பயன்கருதிச் செய்வோராகின்றமையின்,
'அறவிலைபகாவோர்' என்றார். "இம்மைச் செய்தது மறுமைக் காடுமனும்,
அறவில் வாணிக னாஅ யல்லன்" (புறநா ககச.)

கக. ஆற்றுகர்க்கள் - தரித்திரர்; "ஏற்றகை மாற்றுகை யென்னு
னூந் தாமவரையா, தாற்றுகாரக் கேவதா மாண்கடன்" (நாலடி கஅ)

கச. மேற்று - மேலது.

கக - ச. வாழ்க்கை களாவோர் மேற்று

கஉ - ச. இவ்வடிகளின் கருத்து, "எமக்கீவோர் பிறர்க்கீவோர்,
(யி - ம்) அச 'அரசு நீங்கிய' அஅ. 'இந்திரச்சிறப்பு' க0 'ஓம்பி'
கச. 'நெறிவழக்க'

கூடு மணடிணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க் கெல்லாம்
உணடி கொடுத்தோ ருயிரகொடுத தோரே
உயிரககொடை பூண்ட வரவோ யாக்க
கயக்கறு நல்லறங் கண்டனை யென்றலும்
விட்ட பிறப்பிலயான் ஹிருமபிய காதலன்

க00 திட்டி விடமுண்ச செலலுயிர போவுழி
உயிரொடு வேவே னுணாவொழி காலத்து
வெயிலவிளங் கமயத்து விளங்கித் தோன்றிய
சாது சக்கரன் றனையா னூட்டிய
காலம் போலவதொர் கனாமயக் குற்றேன்

பிறக்கிவோர் தமக்கிப்பென, வனைததுரைத்தனன் யானாக” (புறநா. ககசு) எனப்பில வந்திருத்தல் காண்க

கூடு மணடிணி ஞாலத்து - அணுககள் செறிந்த நிலவுலகத்தில்,
“மணடிணிந்த நிலனும்” (புறநா. உ.)

கக. மு புறநா. கஅ

கௌ உயிரககொடை - உயிரைக்கொடுத்தல். உரவோயாகி - வலிய
அறிவினையுடையோயாகி

கஅ கயக்க - கவங்குதல், “கயக்கறு மாககள் கடிந்தனா கேளாய”
(கக அடு) எனபா பின்னும் ‘கண்டனை’ என்றது தெளிவுபற்றி என்
றலும் - என்று தீவதிலகை சொல்லலும்

கக விட்டபிறப்பு-போனபிறப்பு காதலன்-கணவனாகிய இராகுலன்

க00. திட்டிவிடமுண - திருஷ்டிவிஷ்ணுமென்னும் பாம்பு தீண்ட,
மணி க. சக - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பாரக்க உயிர்போவுழி - உயிர
போனவிடத்து

கக - க00 காதலன் உயிர்போவுழி

க0க உயிரொடு வேவேன - அவன் பிரிவாற்றாது தீயிறபாயந்து
உயிரொடு வேவாநிற்பேன வேவேன பெயா

க00 - க0க. மணி க. சக - ௫0

க0உ மணி ௫ க0, க0 உ

க0க ஊட்டிய - உண்ணச்செய்த

க0ச. கனாமயக்குற்றேன் - கனாவாகிய மயக்கத்தை அடைந்தேன்

கக - க0ச காதலன் உயிர்போவுழி வேவேன உணாவொழி காலத்
துக் கனாமயக்குற்றேன்

(15 - ம்.) கக ‘பிறப்பின்’

க0டு ஆங்கதன் பயனே யாருயிர் மருந்தாய்
நங்கிப் பாத்திர மென்கைப் புகுந்தது
நாலொடு பெயரிய மாபெருந் தீவதது
வித்தி நல்லறம் வினைந்த வதன்பயன்
துயப்போர தமமனை துணிசசித நுடுதது

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி யலைததற கிரங்கி
வெயிலென முனியாது புயலென மடியாது
புறங்கடை நின்று புனகண கூரநுமுன
அறங்கடை நிலலா தயாவோர பலரால்
நன்ற குழவி முகங்கரை டிரங்கித
ககடு நோம்பால் சுரப்போ டனமுலை போன்ற

க0டு அதன் - அகளுவின

க0டு - சு உயிர் உடம்பினீங்கும பொழுதுள்ள நினைப்பினபயனை
மறுபிறப்பில் அவையிற் அடையுமென்பது தொன்னுறறுணிபாதலின்
இவ்வனங் கூறினாள், மணி கசு க0க - ச இக்கருத்தை, “பிறப்பென
னும் பேதைமை” (க0அ) என்கிற குறளுக்குப் பரிமேலழகருமுதிய
விசேடவுரையாலுமுணாக் க0எ சம்புத்தீவில்

க0அ நல்லறத்தை வித்தி. பயன் - பயனை, என்றது பலவகைத்
தாகிய செவ்வகை

க0க துயப்போர தமமனை - அனுபவிக்கும் செவ்வருடைய வீட்டில்
துணிச சிதருடுதது - கிழிந்த சீரைகளை உடுத்திக்கொண்டு கிதா, சிதா
ரொனவும் வறுங்கும

கக0 வயிறுசாய பெருமபசி மணி கசு சு

ககக முனியாது - வெறுக்காமல் புயலென மடியாது - மழை
யென்று ஓரிடத்தில் தங்காமல், மடிதல் - தங்குதல், “மலலற பேருநா மடி
யின்” (பெரும்பாண் ௨0ச)

கக௨ புறங்கடைநின்று - தலைவாயிலில் நின்றுகொண்டு. புனகண
கூரநது - துன்பமிருந்து, “அகத்தாரே வாழ்வாரென நண்ணுநது நோக்கிப்,
புகத்தாம் பெருஅர புறங்கடை பற்றி, மிகத்தாம் வருந்தி யிருப்பாரே
மேலைத், தவத்தாற நவஞ்செய்யா தார” (நாலடி ௩௧)

கக௨ - ௩ முன அறங்கடை - முறுபிறப்பிற் செய்தபாவத்தால் நில
லாது - ஓரிடத்தில் நிலலாது. அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், பாவம் அறங்
கடையெனப்பட்டது, “அறன்கடை நின்றரு ளெல்லாம்” (ஆழி, கச௨)

ககடு சுரப்போள் - தாய

(15 - 16) க0அ ‘வித்தியநல்’ கக௨, ‘நின்றுபுனகூரநிரந்தது முன
றங்’

நெஞ்சவழிப பழேம விஞ்சைப பாததித்
தகனசுரைப பெயத வாருயிர மருந்தவா
முகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கையே னென
மறந்தே னதன்றிற நீயெடுத துரைத்தனை

கஉ௦ அறங்கரி யாக வருளசுரந தூட்டும்

சிறந்தோரக கல்லது செவ்வனஞ் சுரவா
தாங்கன மாயினை யதன்டய னறிந்தனை
ரங்குநின் றெழுவா யென்றவ னுரைப்பத
தீவ திலகை தன்னடி வணங்கி

கஉ௧ மாபெரும் பாததிர் மலாககையி னேனதிக

கோமகன் பீடிகை தொழுதுவலங் கொண்டு
வானூ டெழுந்த மணிமே கலைதான
வாழவறு தெய்வம் வாயமையி னுரைத்த
வெழுநாள வந்த தெனமகள் வரராள

ககசு நெஞ்சவழிப பழேம - மனத்தினவழியே ஒழுகும் விஞ்சை
வித்தை

கக௭ சுரை - ஈண்டுப்பாததிர்த்தில் உள்ளீட்டிலலாது குழிந்தபாகம்.

கக௭ - அ அவா முகங்கண்டு - மேற்கூறிய பசியாளர்களுடைய
வாடிய முகங்கண்டு வேட்கை - விருப்பம் என - என்று மணிமேகலை
சொல்ல

கக௯ அதன் திறம் - அப்பாததிர்த்தின் வரலாற்றை அதன்திறம்
மறந்தேன

கஉ௦ அறமகரியாக - தருமமே சான்றாக அருளாவது, “ஒன்றின்
துயாகண்டாற காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கம்” எனபா (௫) புறநா
னூற்று உரையாசிரியர், “தொடாபுறந்து இயல்பாக எல்லாவுயிரகண்
மேலுஞ் செல்வது” எனபா பரிமேலழகர், கயள், உஞ் - ஆம் அநி அவ

கஉ௧ (பாத்திரம்) சுரவாது

கஉ௨ ஆங்கனமாயினை - அறமகரியாக அருளசுரநதூட்டும் அதனை
மையை யுடையாயினை ‘அவாமுகங்கண்டு சுரத்தல காண்டல வேட்கை
யேன்’ (கக௭) என்று முன்பு கூறியதனால், ‘அதன்பயனறிந்தனை’ என்றான

கஉ௩ அவள - தீவதிலகை

கஉ௪ கோமகன் பீடிகை - புத்தனூடைய பாத பீடிகை

கஉ௫ தெய்வம் - மணிமேகலாதெய்வம்

(15 - ம்) ககசு ‘பாத்திரமகன்’ கக௫ ‘சுரத்திலவேட்கையே’ கஉ௧
அல்லதீவனஞ்சுரவாது’ கஉ௨, ‘ஆங்கன மாயிழையதன்பய’

௧௩௦ வழுவா யுண்டென மயங்குவோண முன்னா

வந்து தோன்றி யவர்மயக் கங்களை

தந்தி லவாக்கோ ரற்புதங் கூறும்

இரனி வன்ம னொருபெரு மகளே

துரகத தானைத் துச்சயன நேனி

௧௩௧ அமுத பதிவயிற் றரிதிற் றேன்றித்

தவ்வைய ராகிய தாரையும் விரையும்

அவ்வைய ராரினீ நுமமடி தொழுதேன்

வாயவ தாக மானிட யாகக்கயிற

றீவினை யறுக்குஞ் செயதவ நுமக்கிங்

௧௪௦ சுறவண வடிக டம்பாற பெறுமின

செறிதொடி நலனீ நுமபிறப பிங்குலம்

தாபுத திரன்கை யமுத சுரபியெனு

மாபெரும பாத்திர நீயிருந தொழுமெனத்

௧௩௦ வழுவாய - தப்புதல் என - என்று நினைத்தது. மயங்குவோள் - சுதமதி

௧௩௧ சுதமதியோடு மாதவியையும் உளப்படுத்தி 'அவர்' என்றா

௧௩௨ அந்தில் - அவவிடத்தது. அற்புதம் - ஆச்சரியம் கூறும் - மணி மேகலை சொல்லுவான்

௧௩௩ - ௧௩௪ மணிமேகலைதான், மயங்குவோண முன்னா வந்து தோன்றிக் களைந்து அவர்க்கு ஓர் அற்புதங் கூறும்

௧௩௪ தேவியென்றது சுதமதியை

௧௩௫ - ௪ ழு மணி ௭ - ௧௮ - ௬.

௧௩௬ தவ்வையா - தமக்கைமார ௧௩௭ அவ்வையா - தாயமார

௧௩௮ - ௬ வாயவதாக - வாய்ப்புடைத்தாருக் செயதவம் நுமக்கு வாய வதாகவெனக், "வாயவ தாகனின் மனப்பாட்டறம்" (௨௧ ௧௭௧) எனப் பன்னும், "வாயவதின் வந்த குரவை" (கிலப் ௧௮. ௪௭), "வாய்வதிற, நறையுந் தாயுந் தொழுதெழுக" (ஆசார ௩)

௧௪௦ - ௪௧ உம பிறப்பின் வரலாற்றை அறவணவடிகளிடம் அறிந்து கொள்ளுமின்

௧௪௧ - ௩ இஃது, ஆபுத்திரன் கையிலிருந்த அமுதசுரபியெனப்படுகின்ற மிகச்சிறந்ததுள்ள பாததிாம், இதனை நீருந் தொழுமினென்று மணி மேகலை சொல்ல

(15 - 16) ௧௩௦- 'வழுவாலுண்டென மயங்குவோள்' ௧௩௪ 'துரகதத்' ௧௩௫ - ௬ 'அமுதவதிவயிற் றேன்றியென, நவ்வையாராகிய' ௧௪௦ 'அற வண ரடிகள்'

தொழுதன ரேத்திய தாமொழி யாரொடும்
கசுநு பழுதறு மாதவன பாதம் படர்கேம
பழுதென வெழுந்தன ளிளங்கொடி தானென

கக.—பாத்திரம்பெற்ற காதை முற்றிற்று.

கசுசு தாமொழியா - சுதமகியும் மாதவியும்.

கசுநு பழுது - குற்றம் இனி, “பழுதொழிந தெழுந்திருந்தான்” சிலப் கக. சுசு) எனப்பதில் ‘பழுது’ என்பதற்கு உடம்பென்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலால், பழுதறுமாதவ னென்பதற்கு உடற்பற்றெழுந்த அறவணவடிகளென்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும், “செய்தவ யாககையின், மேவினே னாயினும் வீழ்க்கிர போன்றேன்” (உசு: க0க - உ) என்று அறவணவடிகள் கூறியதாகப் பின்பு கூறுதல் காண்க படர்கேம - செல்லுவேம

கசுசு. இளங்கொடி - மணிமேகலை இளங்கொடி, நீர் எழுகவென்று சொல்லி எழுந்தனனென்க.

க - கசுசு மணிபல்லவத்தில் தெய்வம் நீங்கியபின்னா மணிமேகலை தாழ்ந்து நோக்கித் திரிய, தீவதிலகை தோன்றி, ‘யாரீ’ என்றலும், ‘கேளாய் எனவரவு ஈது, பயன இது, அனஞாய நீயார்’ என்றலும், தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், என்றரைத்தலும், மணிமேகலை விரும்பிப் பீழ்கையைத் தொழுது வணங்கிக் கூடி வலஞ்செய்து நிறறலும், அவள்கையிற் பாத்திரம் புகுந்தது, புகுதலும் மகிழ்வெய்தி, ‘வாழ்த்தல் எனனா விறகடங்காது’ என்றாள், என்ற மணிமேகலையின் முன்னாத தீவதிலகை உரைக்கும், அங்ஙனமுரைப்பவள், ‘கண்டனை’ என்றலும், மணிமேகலை ‘காண்டல வேட்கையேன்’ என, அவளுரைப்ப மணிமேகலை வணங்கி ஏந்தி வலங்கொண்டு எழுந்த மயங்குவோள் முன்னா வந்துதோன்றிக் களைந்து கூறும், அங்ஙனங் கூறுகின்றவள், தொழுமென, தொழுதேத்திய அவரொடும் இளங்கொடி எழுந்தனனென வினைமுடிவு செய்க

பன்னிரண்டாவது
அறவணர்த்தொழுத காதை

[பன்னிரண்டாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கோண்டு
தனணர் அறவணர்த்தொழுத பாட்டு]

ஆங்கவா தமமுட னறவண வடிகள
யாங்குள ரென்றே யினங்கொடி வினாஅய
நரைமுதிர் யாககை நடுங்கா நாவின்
உரைமூ தாள னுறைவிடங் குறுகி
டு மைமமலாக குழலி மாதவன் நிருநதடி
முமமுறை வணங்கி முறையுளி யேத்திப
புதுமலாச சோலை பொருந்திய வண்ணமும
உதய குமாநாங் குறறுரை ரெயதது
மணிமே கலாதெயவ மணிபல லவத்திடை
சௌ அணியிழை தனனை யகற்றிய வண்ணமும
ஆங்கத தீவகத தறவோ ஞசனம
நீங்கிய பிறப்பி னெரிழைக களித்ததும்
அளித்த பிறப்பி னாகிய கணவனை
களிகசய னெடுங்கட கடவுளிற பெற்றதும்
கரு தவவைய ராகிய தாரையும் வீரையும்

- க அவா - சுதமதி, மாதவி
உ இளங்கொடி - மணிமேகலை வினாஅய - வினாவி - கேட்டு
கொண்டு
ச உரைமூதாளன் - அறவணவடிகள் குறுகி - அடைந்த
ந - ச மணி உச. ௧௧ - ௧௦௦, "நரைமூ தாளா" (புறநா ௮௨)
டு. குழலி - மணிமேகலை சு. முறையுளி - விஜிப்படி
எ சோலை - உவவனம்.
கக - உ ஞசனம் பிறப்பை அளித்ததும்
கச கடவுளின் - மணிமேகலா தெய்வத்தால்
கடு - சு வீரை மதுமயக்கத்தால் யானைக்குமுன்னே சென்றும்,
(15 - 16) டு 'குழலியா மாதவன்' எ 'சோலைபொருந்திய' கரு
'பிறப்பினுழை கணவனை'

வெவ்வினை யுருப்ப விளிநதுகே டெய்தி

மாதவி யாகியுஞ் சுதமதி யாகியும்

கோகையஞ் சாய னின்னெடுங் கூடினா

ஆங்கவா தநதிற மறவணன றன்பாற

உ௦ பூங்கொடி நல்லாய கேளென் றுரைதததும

உரைதத பூங்கொடி பொருமுன்று மந்திரம்

தனக்குரை செயதுதா னேகய வணைமும

தெயவம் போயபின் தீவ திலகையும

ஐயெனத தோனறி யருளொடு மடைந்ததும

உரு அடைந்த தெயவ மாபுத திரனகை

வணங்குறு பாததிரம் வாயமயி னளித்ததும

ஆபுத திரனறி மறவணன றன்பாற

கேளென் றுரைத்துக் கிள்ரொளி மாதெயவம்

போகென மடநதை போந்த வண்ணமும

ங.௦ மாதவன் றனனை வணங்கின னுரைதததும

மணிமே கலையுரை மாதவன கேட்டுத

தனியா ளினபந தலைத்தலை மேலவரப

பொருளுடி மாதா நற்றிறஞ் சிறக்க

உரு றுரை வாயநீ விவாதிற் முரைக்கேன

ங்ரு நின்னெடுந தெயவ நினக்கெடுத னுரைத்த

தாரை நிலாமுறந்ததினமேல ஏறி வீழ்ந்தது இறந்தமையால, 'தாரையும் வீரையும், வெவ்வினை யுருப்ப விளிநது' என்றா, மணி கஉ சரு - அ

க௭ - அ மு மணி க௦ - எக - ச கக திரம் - வரலாறு

உக பூங்கொடி - மணிமேகலாதெயவம் மூன்றுமந்திரம் - மணி. க௦ :

அ௦ - கக

உச ஐயெனத தோனறி - விரைவாகத தோனறி.

உரு தெயவம் - தீவதிலகை உ௭ - அ மணி கக. ௫௨.

உக போக என - போவாயென்று சொல்ல

மேலவருவன அறவணவடிக்குடைய கூற்று

ங.௨ தலைத்தலை மேலவா மணி உ ௫.

ங்ரு மாதா - விளி நற்றிறம் - நல்ல கூறுபாடுகள்

ங்ரு உரைக்கேன - உரைப்பேன.

(19 - ம்) உக 'வணங்குபாததிர' உஅ 'கேளென்றுரைத்த' ங்ரு 'பொருளுடிமாதவா'

அந்நா ளன்றியு மருவினை கழுஉம
 ஆதி முதலவ னடியினை யாகிய
 பாதபங் கயமலை பரவிச் செல்வேன்
 சசசய மாளுங் கழறகால வேரதன்
 ௪௦ துசசயன் றனனையோர் சூழ்பொழிற் கண்டேன்
 மாபெருந தானை மன்ன நின்னொடும்
 தேவியா தமகருந தீதின் றேவென
 அழிதக வுளளமோ டாற்றின னாகி
 ஒளியிழை மாதாக குறறதை யுரைப்போன்
 ௪௫ புதுக்கோள யானைமுன போற்றாது சென்று
 மதுக்களி மயக்கதது வீரை மாயநத தூஉம
 ஆங்கது கேட்டோ ராடிய மேறித
 தாங்காது வீழ்நது தாரைசா வுறறதூம
 கழிபெருந துன்பங் காவல னுரைப்ப
 ௫௦ பழவினைப பயன் பரியலென் றெழுந்தேன்
 ஆடுங் கூத்திய ரணியே போல
 வேற்றே ரணியொடு வந்தீரோவென
 மணிமேகலைமுன் மடக்கொடி யாதிற்
 துணிபொருண மாதவன் சொல்லியு மமையான்

-
- ௩௬ அந்நா ளன்றியும் - அந்தநாளிற் சென்றதலலாமலும்
 ௩௭ பாதபங்கயமலை : மணி ௧௦ : ௬௧ - ௮.
 ௩௮ - ௪௦ செல்வேன் துசசயனை ஓர் பொழிவிற் கண்டேன்.
 ௪௧. உற்றதை - உறறதுனபத்தை.
 ௪௫. புதுக்கோள் யானை - புதிதாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட
 யானை ; தூய் கடக.
 ௪௭. அது - வீரைமாயநதது அரமியம் - நிலாமுற்றம்
 ௪௯ கழிபெருந துன்பம் - மிகப்பெரிய துன்பம், அவவிருவரும்
 இறந்த பெரியதுன்பமுமாம், கழிதல - நீங்குதல
 ௪௯ - ௬ மாயநததும் சாவுறறதுமாகிய துன்பத்தைக் காவலனு
 ரைப்ப.
 ௫௦. பரியல - வருநதாதே
 ௫௧ - ௨ “ ஆடுங் கூத்தாபோ லாருயி ரொருவழிக், கூடிய கோலத்
 தொருவருகின றியலாது ” (சீலப் ௨௮ : ௧௬௫ - ௬)
 ௫௪ அமையான் - தணியாநாகி
 (௩ - ௩) ௩௭ ‘மாதவ முதலவனடி’ ௩௮ ‘பங்கயமலாபரவிச்’ ௪௨
 ‘நீங்கினரோவென’ ௪௩. ‘ஆற்றானாகி’ ௪௫ ‘யானையைப் போற்றச்’
 ௪௭ ‘கேட்டாளரமிய’ ௫௧ ‘ஆடுகூத்தாணியே’ ௫௨ ‘வேற்றோணி’

நடு பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்ந்த
நறுமலாக் கோதாய நலகினை கீகளாய
தரும் தலைவன் றலைமையி னுரைத்த
பெருமைசா னல்லறம் பெருநா தாகி
இறுதியி னறகதி செல்லும் பெருவழி

கூ௦ அறுகையு நெருஞ்சியு மடாநதுகண் ணடைத்தாங்குச
செயிராவழங்கு கீக்கதி திறந்து கலவென்
யுயிராவழங்கு பெருநெறி யொருதிற் றம்பட்டது
தண்பனி விழுங்கிய செங்கதிர் மணடிலம்
உணடென வுணாத லல்ல தியாவதும்

கூ௧ கண்டினிது விளங்காக் காட்சி போன்றது
சலாகை துழைந்த மணித்துளை யகவையின்
உலாநீர்ப் பெருங்கட லோடா தாயினும்
அங்குத துளை வழி யுகுநீர் போல
வீங்கு நல்லற மெய்தலு முண்டெனச்

௭௦ சொல்லலு முண்டியான் சொல்லுத நேற்றா

நுடு அறவி - புண்ணியத்தோடு கூடியவழி

நுக நலகினை கீகளாய - உவந்து கீகளாய, நலகுதல் - உவததல்,
“நலகினு நலகா னாயினும்” (புறநா ௮௦)

நுடு - கூ மணி உக ௧௦டு - கூ

நு௭, தரும்தலைவன் - புத்தன், மணி ௧௧ ௩௦

நுக இறுதியில் நறகதி - நிருவாணம் பெருவழி - தரும்.

கூ௦ அறுகை - அறுகம்புல கண்ணடைத்தாங்கு - இடம் அடைக்கப்
பட்டாறபோல

கூ௧, செயிர - குற்றம்

கூ௨ உயிராவழங்கு பெருநெறி - பிறந்திறக்கும் உயிரகளெல்லாம்
போகும்வழி (சீலப் உஅ ௧௭௧ - ச.) ஒருதிற் றம்பட்டது - ஒருவழிப்பட்டது

கூ௩, செங்கதிர்மணடிலம் - சூரியமண்டலம்.

கூ௪, யாவதும் - சிறிதும், நுக - கூடு, பெருவழி போன்றது

கூ௬ சலாகை - சிறிய நாராசம் அகவையின் - உள்ளிடத்தே.

௭௦ யானசொல்லலும் உண்டு, தேற்றா - தெளியா

௭௦ - எக மககன் தேற்றாராதலின்

(பி - ம்.) நுக ‘இறுதிநறகதி’ கூ௦ ‘படாநது கண்ணடைத்’ கூ௧-௨
‘நல்லென்றயிர்’ கூ௩ ‘தன்மணிவிழுங்கிய’ ௭௦ ‘சொல்லுமுண்டியான்’

மல்லனமா ஏரலதது மக்களே யாதலிற
சககர வாளததுத தேவ லொலாம
தொக்கொருங் கீண்டி த துடிதலோ கதது
மிககோன் பாதம விழுநதன ரிரப்ப
எரு இருளபரநது கிடநத மலாதலை யுலகதது
விரிகதிாச செலவன் றேன்றின னென்ன
ஈரென ணுறறே டிரெட் டாண்டிற்
பேரறி வானன் றேன் றுமதற பிற்பாடு
பெருங்குள மருங்கிற் சுருங்கைச சிறுவழி
அ0 இருமபெரு நீததம புகுவது போல
அளவாச சிறுசெவி யளப்பரு நலநறம
உளமலி யுவகையோ டுயிரகொளப புகுஉம
சுதிரோன றேன் றுங் காலை யாங்கவன
அவிரொளி காட்டு மணியே போன்று

எக தொக்கு - கூடி துடிதலோகம் - துடித்தலோகம், இஃது உலகம்
முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்பதாவது, மஹாராஜிகலோக முதலிய தெய்வ
லோகம் ஆற்றனுள் நான்காவது

எசு மிககோன் - சிறந்ததேவன், இவன் பெயர் பிரபாலனென்று
சில புத்ததால்களால் தெரிகின்றது

எஉ - ச மணி கூ0 எ - கூ எசு செலவன் - சூரியன்

எடு - கூ புத்தன தோற்றத்துக்குச் சூரியோத்ததை உவமை கூறி
யிருத்தலை, இந்நூலிற் பலவிடத்தும் காண்க (க0. க0-கக, ௩௨ அடு - கூ,
௨க ௧௧௫ - எ, ௨௧௧ ௪௧)

எ௮ பேரறிவாளன் - புத்தன் பிற்பாடு - பின்னாக, இஃது ஒரு
சொல், “பெண்ணணி கோலம் பெயாநதபிற பாடு” (சிலர் ௧௧ ௧)

எசு - அ இரப்பத தோன்றும்

எசு - அ தோன்றினனெனைப் பேரறிவாளன் தோன்றுவான்

எக சுருங்கை - மதகு சிறுவழி - சிறுவழியில்

அ0 நீததம் - வெள்ளம் அக செவி - செவியில்

அ௨ உயிர உவகையோடு கொள்ள

எக - அ௨ சிறுவழியில் நீததம்புகுவதுபோலச் சிறுசெவியில் நல்ல
றம்புகும்

அக காலை - காலத்தில் அசு மணி - சூரியகாந்தம்

(15 - 16) எக ‘மக்களைத்திரிச்செலவனேனென்றினி யாதலிற’ எக
துடிதபோகத்து’ எடு ‘விண்பரநதுகிடநத’ எக ‘விசித்திரச செலவன்’
எக ‘சுருங்கிற சிறுநெறி’ அ௨ ‘உளமலையுவகை’ அக ‘காலையாங்கணவி’

அரு மைத்திருள கூர்ந்த மனமாக ழீர்ப
புத்த ஞாயிறு தோன்றுங் காலைத்
திங்களு ஞாயிறுந் தீங்குறா விளங்குத
தங்கா நாணமீன் றகைமையி னடக்கும்
வானம் பொய்யாது மாநிலம் வளம்படும்

கூ0 ஊனுடை யுயிராக னுறுதுயா காணு
வளிவலங் கொடகு மாதிரம் வளம்படும்
நளியிரு முநநீர் நலம்பல தருஉம்
கறவைகள் ஞாத்திக கலரிறை பொழியும்
பறவை பயன்றுய்த துறைபதி நீங்கா

கூரு விலங்கு மகசுநம் வெருஉப்பகை நீங்கும்
சலங்ஞா நரசுநம் பெயுங் கைகிடும

அரு. மைத்து - கறுத்து

மேல்வருவன. புத்தன அவதரிக்குங் காலத்து உளவாகும் நற்குறிகள்.

அஎ தீங்கு உருவிளங்க - தீமைகள் உருமல் விளங்க, விரோதமில்
லாம லிருக்கவென்றபடி.

அஅ நாணமீன் - நட்சத்திரங்கள் அக. வானம் - மேகம்.

கூ0 உடம்புமெலிந்த உயிராக துயரைக்காணு, உடையுயிர் வினைத்
தொகை ஊனுடையுயிர் - மக்களமுதலிய உயிரகளுமாம்

கூக வளிவலம் கொட்கும் - காற்று வலமாகச் சுழலும், “வலமா
திரத்தான வளிகொட்ப” (மதுரைக். ௫) மாதிரம் - திசை, மலையுமாம்,
“மாதிரங் கொழுக” (மதுரைக். ௧0)

கூஉ நளி இரு முநநீர் - நீர்செறிந்த பெரியகடல், “நளியிரு முநநீர்
நாவா யோட்டி” (புறநா. ௬௬), முநநீர் எழுவாய் நலம் ஞாக்கோலை சங்க
மொளிர்பவளம் வெணமுத்த, நீர்ப்படு முப்பிலே டைந்து” (சிலப். ௧0
௧௦௭, மேற்) எனனும் வளங்கள்

கூங் கறவை - கறத்தலையுடைய பசுக்கள் கன்று ஆர்த்தி - கன்றை
உண்ணச்செய்து கலம் நிறை பொழியும் - கறவைக்கலமும் அதனினின்றும்
பாலசொரியும் சாலும் வழியும்படி பாலைப்பொழியும், நிறை - சால், “பீரி
வாபு பரந்த நீரறு நிறைமுதல்” (பதிற். ௧௫), “கன்றருத்தி மங்கையா கல்
நிறை பொழிதர, நின்றமேதி” (சீவக. ௬௬) கறவைகள் பொழியும்

கூச பறவைகள் நீங்கா, புறநா. ௨0 துயத்து அனுபவித்து, புசித்
தெனறுமாம்

கூரு மிருகசாதியும் மனித்சாதியும் தம்முள் அஞ்சுதற்குக் காரண
மாகிய பகைமையை ஒழியும்

கூசு அஞா - துன்பம் அஞரை நாகச்சாதியும் பேய்ச்சாதியும் விட
டொழியும்

(15 - ௩.) அரு. ‘மனமானகழுஉம்’ அக ‘வளம்படும்’ கூ0 ‘உயிரகள்
விறுவ துயர்’ கூக ‘வலங்கொள்கும்’, கூரு ‘பெருமபகை நீக்கும்’

கூணுங் குறளு மூமுளு செவிடும
 மாவு மருளு மன்னுயிர பெருஅ
 அநநாட் பிறந்தவ னருளறங் கேட்டோ
 க00 இன்னாப் பிறவி யிகந்தோ ராதலிற்
 போதி மூலம் பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன் பாத நவைகெட வேத்துதல
 பிறவி தோறு மறவேன மடக்கொடி
 மாதா நினனா வருவன விவ்லூ
 க00 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும பலவுள
 ஆங்கவை நிகழ்ந்த பின்ன ரலலது
 பூங்கொடி மாதா பொருளுரை பொருந்தாய்

க௭ மு சிலப் ௫ ககஅ கூன - வளைவு, ஈண்டு வளைவையுடைய
 வடிவத்திற்கு ஆகுபெயர் குறள் - குறுகியவடிவம், மக்களுள் தீரக் குறி
 யானைக் குறளெனன்றும், அவனிற சிறிது நெடியானைச் சிந்தெனன்றும்
 கூறுவா ஆசிரியர் நீச்சிநுச்சினியர் (நோல் செய் கு ச0) ஊம் - ஊமை

கஅ மா - விலங்குவடிவாகப் பிறப்பது மருள் - அறிவினறி மயங்கி
 யிருப்பது உயிர் - ஈண்டு மக்களுயிர்

க௭ - அ கூனமுதலிய வடிவங்களை உயிர்கள் பெறமாட்டா கூன
 முதலிய ஆறாண்டு குருட்டையும் மீண்போற் பிறப்பதாகிய பிண்டத்தையுங்
 கூட்டி னைவகையெச்சமெனப்பா, இதனை, “சிறப்பில் சிதநி மூறுப்பில்
 பிண்டமும் கூணுங் குறளு மூமுளு செவிடு, மாவு மருளு முளப்பிட வாழ்நாக
 கெண்பே ரெச்ச மென்றிவை யெல்லாம் பேதைமை ரல்ல தூதிய மில்
 லென” (புறநா ௨௮) எனப்பதனாலும், “குறளொடு செவிடு மூங்கை கூன
 மருள் குருடு மாவே, யுறுமுறுப் பில்லாப் பிண்ட மோதிய வெண்மெய்
 யெச்சம்” (கூடமணி ௧௨ - ௧௪) எனப்பதனாலும் உணரக்

கக அருளறம் வினைத்தொகை, தயாதருமமுமாம்

க00 இன்னா - துன்பம் இகந்தோர் - கடந்தோர்

க0௨ பாதம் - பாதத்தை நவை - குறறம்

க0௨ - கூ ஏத்துதலை மறவேன, மறவேலென்றுமாம்

க0௪ மாதா விளி இவ்வூர் - இவ்வூரில்

க0௫ மு மணி உக கசு0 ஏது நிகழ்ச்சியெனப்பதன பொருளை,
 மணி கூ ச - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் காண்க

க0௪ - ௫ வருவனவாகிய ஏது நிகழ்ச்சி

க0௭ பொருளுரை மெய்வாரத்தை, எனறது தருமோபதேச மொழி
 களை, “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை” (மணி ௨௨: ௧௧), “பொய்யில்
 காட்சியோர் பொருளுரை யாதலின்” (சிலப் ௨௮ ககஅ)

(13 - 15) கக ‘பிறந்தவருளறங்’ க00. ‘இகழ்வோராதலிற்’ க0௭ -
 ௪ ‘மறவேனயானு மடக்கொடியாதலினமாதா மாதாநினனா’

அதி முதலவ னருநதுயா கெடுகதும்
பாதபங் கயமலை பரசின ராதலின்
கக௦ ஈங்கிவ ரிருவரு மிளங்கொடி நின்னோடு
ஒங்குயா போதி யுரவோன் றிருந்தடி
தொழுதுவலங் கொண்டு தொடாவினை நீங்கிப்
பாழுதி னன்னெறிப் படாகுவா காணுய
அருயிர மருந்தா மழுத சுரபியெனும
கக௩ மாபெரும் பாததிர் மடக்கொடி பெற்றனை
மகக டேவ ரெனவிரு சார்க்கும்
ஒத்த முடிவி னோற முரைக்கேன்
பசிப்பிணி தீர்த்த லென்றே யவரும்
தவப்பெரு நலலறஞ் சாற்றின ராதலின்
கஉ௦ மடுத்ததீக கொளிய மன்னுயிரப் பசிகெட
எடுத்தனன் பாததிர் மிளங்கொடி தானென்.

கஉ.—அறவணர்த்தொழுத காதை முற்றிற்று.

க௦௮ ஆதிமுதலவன் - புத்தன் க௦௯ பரசினா - துதித்தார
க௦௮ - கூ ஆதிமுதலவனது பாதபங்கயமலை
கக௦ இருவா - மாதவி சுதமதியென்பவா இளங்கொடி விளி
கக௧ உரவோன் - புத்தன் , உரம் - அறிவு
கக௩ பழுது இல னன்னெறி - குற்றமில்லாத நலலழி , இதனை
விசுத்திமார்க்கமென்பா நெறி - நெறியில் படாகுவா - செலகுவா
க௦௯ - க௯ பரசினராதலின், இவரிருவரும் நின்னோடு உரவோனடி
யைத் தொழுது வலங்கொண்டு நீங்கிப்படாகுவா
கக௧ இருசாரகும் - இரண்டு பகுதிகட்கும்
கக௮ அவவறம், தீர்த்தகல ஆகும் அவரும் - அறவணவழிகளும்
கக௯ தவப்பெரு நலலறம் - மிகப்பெரிய நலலறமும்
கஉ௦ கொளிய - கொளுத்தினுறபோன்ற
கஉ௧ இளங்கொடி பாததிர் ததை எடுத்தனன்
க - கஉ௧ இளங்கொடி அவாதமமுடன் அடிகள் யாவருளரென்று
வினாஅயக குறுகி மாதவனவழியை வணங்கி ஏததி உரைத்தலும் கேட்டு,
அவரும் தவப்பெரு நலலறம் சாற்றினராதலின், இளங்கொடி பாததிர்
மெடுத்தனனென முடிக்க

(15 - 16) க௦௯ 'பங்கயமலர்' கக௮ 'அன்றையாவரும்' கஉ௦
'மடுத்த தீக்கதிமன்னுயிர' கஉ௧ 'எடுத்த பாததிர்'

பதின் மூன்றாவது
ஆபுத்திரன்றிறமறிவித்த காதை

[பதின்மூன்றாவது மணிமேகலைக்கு அறவணர்
ஆபுத்திரன்றிறங்கூறிய பாட்டு]

MTபெரும பாகதிர மடக்கொடிக கருளிய
ஆபுத் திரன்றிற மணியிழை கேளாய
வார ணுசியோர மறையோம பானன்
ஆரண வுவாததி யபஞ்சிக னெனபோன்
நு பாரபபனி சாலி காபபுககடை கழிநது
கொண்டோற பிழைத்த தண்ட மஞ்சித
தென்றிசைக குமரி யாடிய வருவோள

உ. திற ம - வரவாற்றை

ஈ வாரணுசி - காசி டறையோம்பானன் - வேதத்தைப் பாதுகாததலை யுடையான், அந்தன்னென்றபடி, “வயனங் கோட்டிலோர மறையோம பானன்” (கடு) எனப்பானினும்

ச ஆரண உவாததி - வேதம் ஒதுவிப்பவன், உவாததி உபாததி யாயன்னெனும் வடமொழிச் சிதைவு வேதத்திற சில பாகத்தையேனும் வேதாங்கங்களையேனும் சீவனத்தின் பொருட்டு ஒதுவிப்பவன் உபாததியாயன், இதனை மனுஸ்மீருக், உ-ஆம் அததியாயம், கசக - ஆம் சுலோகத்திற் காண்க இப்பெயர் தமிழ் நூல்களில் உவாததியன், உவாததியான், உவாததி யெனவும் வழங்கும் அபஞ்சிகன் காரணப் பெயர், பங்கமில்லாதவெனென பது பொருள்

ஈ - ச மணி கஈ எஅ - கூ

டு பாரபபனி சாலி - அவனமனைவி சாலியென்பாள், அந்தணர்களிற கணவனைப் பாரப்பானென்றும், மனைவியைப் பாரபபனியென்றும் கூறுதல் மரபு, “பாரப்பான றன்னெடு கண்ணிழந் திருந்தவித், தீதொழி லாட்டி” (சு. ககஉ - ஈ) என்றுமுன்பு வந்திருந்ததல காண்க காபபுக கடை கழிநது - காவலின் எல்லையைக்கடந்தது, கற்பொழுக்கம் நீங்கி யெய்தப்படி

சு கணவனுக்குப் பிழை செபதமையா லுண்டாகும் தண்டத்திற்குப் பயந்தது, தண்டம் - தண்டனை, “கொண்டோற பிழைத்த தண்டநதாகி” (பெருங் க ஈக கடுச)

டு - எ மணி டு ஈள - அ. ஆடிய - ஆடுதற்பொருட்டு

(15 - ம்) உ ‘இழாய கேளாய’ ஈ - கூ ‘வாருணுசி யோர மறை மேம படுருளுன அகத்துத் துஞ்சிருள யாமத்தினை’ ச ‘ஆரணவ வாத திகன்’

சூனமுதிர பருவததுத துஞ்சிரு ளியலிடை
 றன்ற குழவிக சிவகா ளாசுத

௧௦ 'தொன்றத துடவையி னிட்டன னீங்க
 தாயி றாவாக குழவிததுயா கேட்டோ
 ஆவந தணைநதாங் கதன் றுயா தீர
 நாவா னகசி நனபா லூட்டிப

போகா தெழுநாட் புறங்காத 'தோம்ப
 ௧௧ வயனங் கோட்டிலோ மறையோம பாளன்
 இயலிடை வருவோ னிளம்புதி யெனபோன
 குழவி யேங்கிய கூடகருரல் டீகட்டுக
 கழுமிய துன மொடு கண்ணீ ருதததாங்

அ துஞ்சிருள - யாவரும் தாங்குதற்குக் காரணமாகிய இருளில்,
 செறிநக இருளோம் இயவு இடை - வழியினிடத்தே

௧ குழல்கு - குழந்தைக்கு

௧௦. துடவை - தோட்டம், "தொடுப்பெறிந் தழுத துளாபடு
 துடவை" (பெரும்பான் ௨௦௧), "தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை"
 (மலைபடு. ௧௨௨)

௧ - ௧௦ மணி ௧௩ ௮௬ - ௭

௧௧ தாவாககுழவி - உண்ணாத குழந்தை துயா - பசித்ததுயாததால்
 ஒழியாமல் அழுத கூப்பிடும ஒலி, ஆகுபெயா, "தாயி றாவாக குழவி
 டோல, வோவாது கூடநின் னுடற்றியோரா நாடே" (புறநா ௪)

௧௨ ஆ - பசு அதன் றுயா - அக்குழந்தையின் பசித்ததுன்பம்

௧௪ புறங்காதது ஒம்ப - பாதுகாக்க, இவை ஒருபொருட் பன்
 மொழி, புறங்காததல் - பாதுகாததல், "வழிபடு தெயவ நிற்புறங் காப்ப"
 (கொல் செய கு ௧௧௦), "மெலிவில் செங்கோ னீப்புறங் காப்ப" (புறநா
 ௪௨) இதனால் ஆபத்திரனென்பது இவனுக்குப் பெயராயிற்று

௧௧ வயனங்கோடு - ஒரூர் மறையோம்பாளன். மணி ௧௩ ௧௩

௧௬ வருவோன - மனைவியுடன் வருவோன், பின், "காதலி தன்
 னெடுகைகொழு தெடுத்தது" (௨௦) எனபதனால், 'மனைவியுடன்' எனபது
 கொள்ளப்பட்டது. பூதி எனபது அவன் பெயர், "தாளை பூதியுந் தன்மனை
 கழிதா" (௧௦௬) என்று இக்காதையிலேயே பின்பு வருதல் காண்க

௧௮ கழுமிய - கலந்த, புறநா ௨௦௮ கண்ணீர் - உவகைக் கண்ணீர்

(15 - 16) அ 'சூனமுதிருயக்கத்ததுத துஞ்சிருளயாமத்து' ௧ 'இரங்
 கினனாகி' ௧௦ 'இட்டனணிகித்' ௧௨ 'அணைதாங்ககாங்கதன் றுயா
 கெட' ௧௧ 'வயவனங் கோட்டில்', 'வனயனங் கோட்டி'

காமக னல்ல னென்மக னென்றே

உ௦ காதலி தன்னொடு கைதொழு தெடுத்தது
நமசி பிறந்தான பொலிகநங் கிளைபெனத
தம்பதிப பெயர்நது தமரொடுங் கூடி
மாரபிடை முநநூல வணையா முன்னா
நாவிடை நன்னூ னன்கன நவிறறி

உரு ஒத்துடை யந்தணாக கொப்பவை யெல்லாம
நாததொலை வின்றி நன்கன மறிந்தபின்
அபபதி தன்னுளோ ரந்தணன மனைவயிற்
புகசோ னாகுப புலைசூழ் வேளவியிற்
குருஉத்தொடை மாலை கோட்டி டைச சுற்றி

ந௦ வெருஉப்பகை யஞ்சி வெயதுயிர ததுப புலமபிக

கக ஆமகன அல்லன - பசுவினுடைய மகனல்லன, பசுப பாது
காதத்தனைக் கண்டோளுதலின் இவ்வனங் கூறினான்

உ௦ காதலி - மனைவி. கைதொழுது - அககுழந்தையைத் தனக்குத்
தந்தது தெய்வமென்றெண்ணி அததெய்வத்திற்கு அஞ்சலிசெய்து, “பழு
தில காட்சிப பைந்தொடி புதலவனைத், தொழுதனை வாங்கி” (உரு
கஅஅ - கூ) என்று இந்நூலுள்ளே பின்பு வருதல் காண்க

உக நம கிளை பொலிகவென்று உஉ பதி - ஊர

உக முநநூல - பூணூலால் வணையா முன்னரென்பது விராயக கூற
பித்தமை விளக்கி நின்றது

உச னன்னால் - வேதம் வேதாங்கங்கள். நவிறறி - நவிறற, நவி
லுதல - கூறி அடிப்படுதல், “நல்லோர் குழீஇய நாவலி லவையதது”
(மலைபடு எள்), “மறைநவி லந்தணா துவலவும படுமே” (புறநா க)

உரு ஒத்து - வேதம்

உசு நாததொலைவு - மணி. உச கக, கீலப் கூ சச

உஅ. புலை சூழ வேளவியில் - அசுத்தமாகிய ஊன்றின் நலைச செய
இன்ற யாகசாலையில், குழ்தல - செய்தல் (தூக்க உள்க, உரை), நருதலு
மாம், புலையும் வேளவியும் ஆகுபெயர்

உக நிறம்பொருநதிய தொடுக்கப்பட்ட மாலை கொம்பினகண்ணே
சுற்றப்பட்டு

கக வெருஉப்பகை - அச்சத்தைத்தருமபகை, வெருஉ - அச்சம்,
“வெருஉப்பறை துவலும பருஉப்பெருந தடககை” (பொருந கஎச.)
புலம்பி - வருத்தமுற்று, புலம்பு - வருத்தம், “புலம்புவீட் டிருந்த புனிறில
காட்சி” (மலைபடு சக)

(15 - ம்) உச ‘நன்கினிநவிறறி’ உரு. ‘ஒப்புமை யெல்லாம்’ உஎ,
‘மனைவியிற் புகசோ னாகுபுலைசூழ்வேள்வியில்’ உக ‘குருஉக்கொடி’

கொலைநனில வேட்டுவர் கொடுமர மஞ்சி
வலையிடைப பட்ட மாணே போனறாங்
கஞ்சிந றழைக்கு மாததுயா கண்டு
நெஞ்சநடுக குற்று நெடுங்கணீ ருகுத்துக
நடு கள்ள வினையிற் கடுந்துயா பாழ்பட
நாளிருட கொண்டு நடக்குவ னென்னும
உள்ளங் கரந்தாங் கொருபுடை யொதுங்கி
அலவிடை யாகொண்ட ப்பதி யகன்றோன்
கலலத ரத்தங் கடலா ின்றுழி
சௌ அடாகுறு மாககொள டநதண ரெல்லாம
கடத்திடை யாவொடு கையகப் படுத்தி
ஆகொண்டி நத வாரிடைக கழிய
நீசமக னல்லாய நிகழந்ததை யுரையாய
புலையிற்று மகனே போககப் படுதியென

கக. கொலை நலில் வேட்டுவர் - கொலலுதலைச செய்கின்ற வேட்டு
ருடைய கொடுமரம் - வில

கக. அழைக்கும் ஆ துயா - கூப்பிடுகின்ற பசுவின் துயரத்தை

கௌ - கக புலம்பிப் போன்று அஞ்சி நின்று அழைக்கும் ஆ

௨௮ - கக புககொள ஆவினது துயரத்தைக் கண்டெனக்

கக - சு திருட்டுத் தொழிலால், பசுவினது மிக்க துன்பம் இல்லை
யாமபடி, கடுந்துயா - மாணத்தனபமுமாம் பாழ்படக் கொண்டெனக்

கக நாளிருள - செறிந்த இருட்டு, “வெள்ளி முளை கத நாளிருள
விடியல்” (பொரு. ௭௨)

கக உள்ளம் கரந்து - தன்னெண்ணத்தை மறைத்து

கக. கலலதரத்தம் - பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய சின்னெறியை
யுடைய அருநெறி, “கலலத ரத்தங் கடக்க” (சிலப் கக. ௫௭)

சௌ அடாக குறுமாககொண்டு - நெருக்குதலைசசெய்யும் அறிவில்
லாதாரோடு, “ஒலித்தொருங் கீண்டிய லூக்குறு மாககளும” (கடு ௫௯)
என்பா பின்னும். குறுமாககள். கலி ௮௨

சக கடம் - அருநெறி

சக ஆ கொண்டு - பசுவைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆரிடை -
அரியவழி

சச ஊனெவிரும்பிப் பசுவைக் கவரந்தானென்று நினைந்து, ‘புலையி
சிறுமகனே’ என்றா போகப்படுத்தி - விலக்கப்படுவாய்

(15 - 16) கக. ‘கொடுவரமஞ்சி’ கக. ‘களவினையாகியிக கடுவினை
பாழ்பட’ கக. ‘ஆகொண்டப்பதி’ சௌ. ‘ஆகொண்டத’ சக ‘நீம்கனல
லாய’ சச ‘புலையிரக்கனே போகப்படுத்தி’

சடு றலைக்கொ லதனா லன்றதனா கேடபு
 ஆடபுடன் றலைக்கு மந்தனா ருவாததியைக்
 சோடபுனிற் குததிக குடாபுயத துறுததுக்
 காடபுடை நல்லாக கதழநதுகிளந தேட
 ஆபுத திரன்று னாகவாக குரைப்போன்
 ௫௦ நோவன செயயனமி னொடி வன கேணமின
 விடுநில மருங்குற் படுபுல லாரநது
 நெடுநில மருங்கின மகசட கெல்லாம
 பிறநதநாட பெட்டிநு சிறந்ததன தீமபால
 அறந்தரு தெரு சோ டருயகரந தூட்டும
 ௫௫ இகனெடு வந்த செறந மெனனை
 முதுமறை யத்தனிர் முன்னிய துரைமோ

சடு அலைகோல - வருத்தலைச்செய்யும் கோல அறைந்தனா -
 அடித்தனராய

சசு ஆடபு அலைக்கும் - மிகவும் வருத்துகின்ற இவை ஒரு பொருட்
 பனமொழி

சஎ கோடு - கொம்பு குடா புயத்தறுத்தது - குடரைப்படுங்கி,
 “கோடுபுயக் கல்லா துழக்கு நாடகேள்” (நிலி ௩௮), “புயத்தெறி கரும
 பின் விரிகழை” (புறநா ௨௮)

சஅ கதழநது கிளநதோட - விரைந்தெழுந்தோட, கதழதல - விரை
 தல, “கதழவுந் துணையும் விரைவின பொருள்” (தோல் உரி சூ ௧௭)
 கிளநதல - எழுதல, “காலகிளந தன்ன வேழம்” (முருகு ௮௨)

மேல வருவன ஆபுததிரன கூறறு

௫௦ நொடிவன - சொல்லுவனவற்றை

௫௧ மேயதற்கு அரசனா லிடப்பட்ட நிலத்தினிடகதே தானே
 உண்டாகிய புலலைமேயநது, பசுக்கள் கவலையின்றி மேயதற்கு அரசனா ல
 விடப்பட்ட நலம் கோலஞ்சார பூமியெனப்படும்

௫௪ பிறததல மக்களவனை தீமபால - இனிமபால

௫௫ இகனெடு - இப்பசுவினிடத்து, உருபுமயக்கம் சொற்றம் -
 பகைமை நெடுங்காலம் நீழுவது, முருகு ௧௩௨, ௧

௫௬ முன்னியது - எண்ணியது உரைமோ, உரையுமெனனும் எவற
 பணமை உயிரமெய்கெடு ஓகாரமபெற்று வந்தது எனவென்று ஒரு சொல
 வருவிகக

(19 - ௩) சடு ‘கேடபுழி’ சஅ ‘கழிநதுகிளநதோட’ ௫௦
 ‘நோவன செய்யே னொடியாது கேணமோ’, ‘நோவலசெய்யல்’ ௫௧
 ‘விடுபுலமருங்கு’ ௫௧ ‘தொடநிசிரந்த தீமபால’ ௫௪ ‘முதுமொழி
 மாககண்முனயாதுரைமோ’

பொன்னணி நேமி வலங்கொள்சக கரக்கை

மன்னுயிரா முதலவன மகனெமக கருளிய

அருமறை நன்னூ லறியா திகழ்ந்தனை

கூ0 தெருமர லுள்ளததுச சிறியை நீயவ

வாமக னாத கொததனை யறியா

நீமக னல்லாய் கேளென விசுழதலும

ஆன்மக னசலன் மான்மகன் சிருவகி

புலிமகன் விரிஞ்சி புரையோரோ பேரதறும்

கூரு நரிமக னல்லனோ கேச கம்பளன்

சங்கிவர் நுங்குலத திருடி கணங்கனென்

ரோங்குயர் பெருஞ்சிறப புரைததலு முண்டால

ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ

நானமறை மாக்கா னன்னு லகததென

எ0 ஆங்கவா தமமுனோ ரந்தன னுரைக்கும்

ரங்கிவன் றன்பிறப பியானறி குவனென

இள நேமி - சககரத்தின குடு, வட்டமுமாம வலம் - வெற்றி, வலப்பகமுமாம நேமியையுடைய சககராயுதம்

கூ1 மன்னுயிராமுதலவன் - திருமால் மகன் - பிரமன்

கூ0 தெருமால் - சுழற்சி சிறியை - சிறுமையையுடையாய்

கூ2 நூற்பொருளையறியும் அறிவிலானென்றாரா, 'ஆமக னாத கொததனை' என்றாரா, 'விலங்கொடு மகக னுளைய நிலங்குநூல, கற்றூரோ டேனா யவா' (தூள், சக0) என்று வருதல காண்க

கூ2 இசுழதலும - அவ்வந்தணா இசுழநது பேசுதலும

மேல வருவன் ஆபுத்திரன் கூறறு

கூ3 அசலனென்பவன் ஆனினமகன், ஆன் - பசு சிருவகியென்பவன் மானின் மகன், சமீக முனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவனென்னும் பாரதம், அகி கூ0 - ஆம் அத

கூ4 விரிஞ்சியென்பவன் புலியினமகன் புரையோர - மேலோர

கூ5 கேசகம்பளனென்பவன் நரியின் மகன், அசிதகேசகம்பள னென்று ஒரு பூனிவாபெயா பெளத்த நூல்களிற காணப்படுகின்றது

கூ6 - க ஆவொடு - ஆவால். நன்னூலகதது ஆவொடு வந்த அழிசுல முண்டோ? இல்லையென்றபடி முன்னம், 'ஆமக னாத கொததனை' (கூக) என்று அந்தணா இகழ்ந்ததற்குப் பரிகாரம் கூறுகின்றவனாதலின், 'ஆவொடு வந்த வழிசுல முண்டோ' என்றான்

எ0 - எக இவன் பிறப்பை யான அறிகுவெனென்று ஓர்ந்தணன் உரைப்பான்

(15 - ம்) இள. 'வலங்கொள்சதகை' கூ1. 'எமககளித்த' கூ0 'சிறியோயநீயவ' கூ2 - ச. 'சிருவகிப், புலிமகனலிருஞ்சி' கூ3 'தேசிகம் பலின்' கூ4 'மரககணன்னூலக'

நடவை வருத்தமொடு நலகூர் மேனியன்
 வடமொழி யாடடி மறைமுறை யெய்திக்
 குமரி பாதங் கொள்கையின் வணங்கித்
 எடு தமரிற் றீரந்த சாலியென் போடனை
 யாது நினனூ ரீங்கென் வரவென
 மாமறை யாடடி வருதிற முனாக்கும
 வார ணுகியோ மாமறை முதலவன
 ஆரண வுவாததி யருமபெறன் மனைவியான்
 அஃ பாரப்பாரக சொவவாப் பணி நொழுக்க
 சாப்புக்கடை சழிந்து சுவையின் பிழந்தேன்
 எறிபய முடைமையி னிரியன் மாகக்கொடு
 தெற்கட சூழி யாடிய வருவேன

எஉ. நடவை - வழி நலகூர் மேனியன் - இளைத்த உடம்பை யுடையாள்.

எக. வடமொழி யாடடி - பார்ப்பணி, இந்நூலில், ௫ : ௪௦ - ஆம் அடியிற் பாரப்பாரை வடமொழியாளரென்று கூறியிருத்தல காரணம் மறை முறை யெய்தி - வேதவிதிப்படியே சென்று

எசு குமரியாடப்போந்தோர், ஆங்குள்ள குமரித்தெய்வப் படிமத்தை வணங்குதல் மரபு

எடு தமரிற் றீரந்த - தனக்குச் சிறந்தோரினினும நீங்கிய

எசு - டு வணங்கித் தீரந்த சாவி. எசு சங்கு வரவு என்னென

எஎ உரைக்கும் - உரைப்பாள்

எஅ வாரணசு = வாராணஸ் - காசி வடமொழியில் ஸ்கீதாங்கு கௌழி என்னும் நூலின் அவையப்பாவப் பிரகாரத்தில், “யஸ்யசாயாம்” என்னும் ஸூத்ர வியாக்ஷ்யானத்தில் “வாராணஸ்” எனப்பதற்கு, “நல்ல ஜலத்துக்குத் தூரத்திலில்லாத நகர்” என்று கங்குலப்போதீன் யுரையின் ஆசிரியர் பொருள் செய்திருப்பதாகக் கூறுவார்.

எக ‘உவாகதி’ எனப்பது, “தவராகநகரவொடு தகையாழ் நாட்டும், உவாததி யாதலின்” (க ௪௪ கக௦ - க௬) எனப் பெருங்கதையிலும் வந்திருத்தல காரணம்

அ(1) ஒழுக்க நடந்து

அக காப்புக்கடை கழிந்து, மணி கக டு

அஉ எறிபயம் - அடித்தலா லுண்டாகும் அச்சம் இரியல் மாககள் - கெடுத்துற்ற மாககள், விரைந்து செல்லும் மாக்களென்றுமாய்

அக ஆடிய - நீராடும்பொருட்டு

(15 - 16) அக ‘கவலனையிகழந்தேன்’ அஉ ‘எறபயமுடைமையின்’, ‘நெறிபயமுடைமையின்’ அக ‘தெக்கட்குமரி’, ‘தக்கண குமரி’

பொற்றேர்ச் செழியன் கொறகையம் பேரூர்
 அந் சாவதங் கடந்து கோவல நிருககையின்
 ன்ற குழவிக் கிரங்கே னாகித்
 தோன்றாத துடவையி னிடடனன் போரதேன
 செலகதி யுண்டோ தீவினை யேறசென
 றலலலுற றழுத வவமைக னீங்குவன
 கூ0 சொல்லுத நேற்றேன் சொறாய் நின்மையிற்
 புலல லோமபனமின புலைமக னிவனென
 ஆபுத திரனபின பமர்நகை செயது -
 மாமறை மாககள வருங்குலங் கேண்மோ
 முதுமறை முதலவன முன்னாத தோன்றிய
 கூந் கடவுட கணிகை காதலஞ் சிறுவா
 அருமறை முதலவ ரநதண நிருவரும்
 புரிநூன் மாரபீர பொயயுரை யாமோ

அச செழியன் - பாண்டியன் கொறகை - பாண்டியர்களின் பழைய இராசதானி

அந் கோவலா - இடையா

அஎ துடவை - தோட்டம் அசு - எ மணி கக கூ - க0

அஅ தீவினையேற்குச் செலகதியுண்டோ

கூ0 பயம் - பிரியோசனம், இன்மையிற் சொல்லுதல தேற்றேன்

கக புலலலோமபனமின - தீண்டலைச் செய்யாதொழிக இவன புலைமகன் - இவன் அசுததமுடைய மகன் புலை - வியபிசாரமுமாம், இது மலை நாட்டு வழக்கென்பா

கூஉ அமாநகை - விரும்புஞ் சிறிப்பு

கக கேண்மோ, கேளுமெனனும் ஏவற்பணமை உயிரகெட்டு ஓகாரம் பெற்றுவந்தது, நீர் வி ளு நசுக

கூசு. முதுமறைமுதலவன் - பிரமன்

கூந் கடவுடகணிகை - திலோத்தமை யென்பாள சிறுவா - பிள்ளைகள்

கூஈ முதலவாராகிய அநதணநிருவரும் இருவா - வசிஷ்டர், அகஸ்தியர்

கூந் - கூ அநதணநிருவரும் காதலஞ்சிறுவரெனக்

கூசு - கூ வலிஷ்டரும் அகஸ்தியரும் திலோத்தமையின் பிள்ளைகளென்பதைப் பின்வரும் வாககியத்தாலுணராக, “வலிஷ்டனும் அகஸ்தியனும், பிரஹ்மர் திலோத்தமையெனனும் அபஸரணஸக கண்டகாலத்துக் கலசத்தது ஜனித்தனா” (நீல சுமய)

(15 - 16) கூஉ ‘ஆபுததிரனருமநகை’

சாலிக் குண்டோ தவறென வுரைத்து

நான்மறை மாககளை நகுவன னிற்ப

க00 ஓத லந்தணாக கொவ்வா னென்றே

தாதை பூதியுந் தனமனை கடிதர

ஆகவா களவென றந்தண ருறைதரும

ஈராம மெங்சணுங் கடிஞையிற கலலிட

மிகக் செவ்வத்து விளங்கியோர வாழும்

ச0நி தககண மதுரை தானசென றெய்திச

சீடகா விளக்கின் செழுங்கலை நியமத

தந்தின் முன்றி லம்பலப் பீடிகைத்

தங்கின வதிந்தத் தககணப் பேரூர

க02 தவறு - குற்றம் கூட நகுவன - சிரிப்பவனாகி

க00 ஒவ்வான - பொருந்தான , என்றது ஆபத்திரானை

க0க தாதை - தகப்பன் கடிதர - நீடக

க0க கடிஞை - பிசைப்பாததிரம் கலஇட - கலலைப் போகட் , உலகத்திற கடிஞையிற கலலிடவார எக்காலத்தும் இலராகவும் இவனுக்கும் இவ்வனம் நிகழ்ந்ததேயென்று இரங்கிக் கூறினா , 'கடிஞையிற கலலிடவாரில' என்பது ஒரு பழமொழி, இதனைப் பிைவரும் வெண்பாவொலுணாக "நனைத்த சிதுவென்றந நாமையை நோக்கி, மனத்தறிநீர்வா மாண்டாரா - புனத்த, குடிஞையிரடங்கு குளிரவரை நாட, கடிஞையிற கலலிடவாரில" (பழ உச்சு)

க0நி தககணமதுரை - தென்றிசைக்கணம் உள்ள மதுரை , என்றது கூடரபதியை தககணம். வடசொற்றிரிபு , சிலப் கச அக, அடியாந்

க0ச சிந்தாவிளக்கு - ஸரஸ்வதீதேவி , மணி பதிகத்தின் க0 - ஆம் அடிகுறிப்பைப்பாக்க நியமம் - கோயில் , ஸரஸ்வதீதேவியின் கோயிலாதலின், அதற்குக் கலைநியமமென்பது பெயராயிற்று, மணி கச , க0 - கக, கள - அ

க0எ முன்றில் அம்பலப்பீடிகை - சிந்தாதேவியின் கோயில் வாயிற்கண் உள்ள மன்றினிடத்தில அம்பலப்பீடிகை - அம்பலமாகிய பீடிகை , அஃது உயாதீதிககட்டப்படடிருத்தலின், பீடிகையெனப்பட்டது , பீடிகையென்பதற்குக் கோயிலவாயிற்கண் உள்ள பலிபீடமென்னும் பொருந்தும் , இவ்வனங் கொள்ளங்காற பீடிகையையுடைய அம்பலமென மாறுக

க0அ. தங்கின வதிந்த - தங்கி , ஒருபொருட் பனமொழி தககணப் பேரூர - மதுரையில்

(11 - 12) க00 'ஒவ்வாயென்றே' க0உ 'ஆங்கவாகளவ' க0க 'கடிகையிறகலலிட'

கந.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை கருக

ஐயக் கடிநைந் கையி னேந்தி

கக0 மையறு சிறப்பின் மனைதொறு மறுகிக

காணா கேளார கான்முடப படடோ

பேணுந ரிலலோ பிணிநடுக குறறோர்

யாவரும் வருகவென நிசைத்துட னூட்டி

உண்டொழி மிச்சிலுண டோடுதலை மடுததுக

கக1 கண்படை கொளளுந் காவலன் றுனென்

கந.—ஆபுத்திரன் றிறமறிவித்த காதை முற்றிற்று.

கக0 மை - குறறம் மறுகி - சுழன்று

ககக காணா - குருடா கேளார - செவிடா

ககஉ பேணுநரிலலோ - அசுதிகள் பிணி - நோய

ககக - 2 மணி உஅ உஉஉ - க

ககக யாவரும் - மெறகூறப்பட்ட காணா முதலிய யாவரும் உடன் ஊட்டி - ஒருநகுண்ணசெய்து, உடன் - உடனேயென்றுமாம்

ககச உண்டொழி மிச்சில் உண்டு - அவர்கள் உண்டொழிந்த மிகுதியை யுண்டு, இது, “விருந்தோம்பி, மிச்சின மிச்சவான” (அடு) என்ற நுறவிர் பொருளைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க ஓடு - பிச்சைப் பாததிரம தலைமடுத்தது - தலையணையாகக்கொண்டு

ககரு கண்படை - உறக்கம் காவலன் - ஈததலையுடையவன், என்றது ஆபுத்திரனை காவலன் கண்படை கொளளுமென்க

க - ககரு அலரியேற, ஆபுத்திரன் றிறம்கேளாய், பாராப்பனி சாலி, சுழிந்த அஞ்சி வருவேன இரங்காளாகிக் குழுவியை இட்டு நீங்க, ஆகேட்டு அணைந்து நகதி ஊட்டிப் போகாது ஒம்ப, பூதியென்போன கேட்டு உருத்தது எனம்கெனன்று எடுத்தப் பெயர்ந்து கூடி நய்ற்ற, அறிந்தபின் புககோன ஆதயா கண்டு உற்று உருத்தது உளவகரந்தது ஒதுங்கி அகன்றேறையக் கடவாரின்றுழி அந்தணவிரலோம் குறுமாக்கனோடு சென்று கையகப்படுக திக கேட்ட, நல்லா குத்திப்புயத்துறுத்தது ட்ட, ஆபுத்திரன் உரைப்போன, ‘உரைமோ’ என, அந்தணரிகழ்தலும் ஆபுத்திரன், ‘நன்னூலகத்து ஆவொடு வந்த அழிகுலமுண்டோ’ என ஓரந்தணனுரைக்கும், அங்ஙன முரைப்பவன், ‘புலவல்லோம்பனமின், புலைமகளிவன்’ என ஆபுத்திரன் நன்செய்து, ‘சாலிக்குத் தவறுண்டோ’ என்றுரைத்து நடுவனன்றிப், பூதி ஓவ்வானென்று கடித்த, கிராமமெங்கணும் கல்லிட காவலன் மதுரை சென்றபதி வந்தது எந்தி மறுகி இசைத்து ஊட்டி மிச்சிலுண்டு மடுத்தது கண்படை கொளளுமென வினமுடிவு செய்க

(15 - 16) ககஉ ‘பேணினரிலலோ’ ககச ‘தலையடுத்த’, ‘தலையெடுத்தது’ ககரு ‘நாவென்றுனென்’

பதினான்காவது

பாத்திரமரபுகூறிய காதை

பதினான்காவது மணிமேகலைக்கு அறவணர் அமிர்தசுரபியெனனும
பாத்திரம் சிந்தாதேவி ஆபுத்திரற்குக் கொடுத்தவண்ணம்
கூறிய பாட்டு |

ஆங்கவற கொருநா ளம்பலப் பீடிகைப்
பூங்கொடி நல்லாய புருநதது கேளாய
மாரி நடுநாள வல்லிருண மயக்கத்
தாரிடை யுழந்தோ ரம்பல மரீஇத
டு துயிலவோன றன்னைத் தொழுதன ரோததி
வயிறுகாய் பெருமபசி மலைக்கு மென்றலும

க ஆங்கவறகு - ஆபுத்திரனுக்கு, ஆங்கவண ஒருசொல், “ ஈவ
கிவன ” (திருச்சிற் கக) எனபுழிப்போல அம்பலப்பீடிகை - அம்பலத்தில்
அம்பலம் - பலருஞ்சென்று தவகுதற்குரிய பொதுவிடம் இது மனறமென
வும கூறப்படும அம்பலப் பீடிகை மணி கக கடு, கச டிக

உ நல்லாயென்றது மணிமேகலையை புருநதது - நேர்ந்தது

க - உ அவறகுப் புருநததைக் கேள

ங மாரிநடுநாள - மழைத்துளிகளையுடைய இடையாமத்தில் வல
லிருணமயக்கத்து - வலிய இருட்கலப்பில், ‘ இருணமயக்கத்து ’ என்ற
தனால, நடுநாள இடையாமமாயிற்று, ‘ புதையிருணகூட, நெறியா ரருள
பெற நாநடு நாளிடை நீந்துதுமே ” (திருச்சிற் உகங) என வருதல் காண்க

ச அரியவழியில் வருநதி வந்தோராகிய கூத்தா முதலியோர அம
பலத்தை யடைநது, கூத்தா முதலியோரவநது தவகுமிடம் அம்பலமென
பதை, “ மனறில் வதியுநா சேட்புலப் பரிசிலா ” (மலைபடு, சகஉ) என
பதனலுணாக

டு துயிலவோனறனை - ஆபுத்திரனை

சு மலைக்கும் - மாறுபடுத்தும், வருததுமென்றபடி, “ மலைத்தல
போகிய சிலைத்தார மாரப ” (புறநா கஉ) வயிறுகாய் பெருமபசி மணி,
கக ககடு, கள டிக

ச - சு உழந்தோர மரீஇத் தொழுது ஏத்திப் பசி மலைக்குமென்றலு
மெனக்

(15 - ம்) ச அம்பலம் வினாயு, சு, ‘ மலையுமென்றலும ’
‘ அலைக்கு மென்றலும ’

ஏற்று ணலலது வேற்று ணில்லோன்
 ஆற்றுவது காண ரொடு ரெய்தக
 கேளிது மாதோ கெடுகின் றீதென
 ௧௦ யாவரு மேத்து மிருங்கலை நியமத்துத
 தேவி சிந்தா விளக்குத தோன்றி
 ஏடா வழிய லெழுந்திது கொள்ளாய்
 நாடுவறங் கூரினுமில் வோடுவறங் கூராது
 வாங்குநா கையகம் வருந்தாத லலலது
 ௧௧ தான்றெலை விலலாத தகைமைய தென்றே
 தன்கைப பாததிர மவன்கைக் கொடுத்தலும
 சிந்தா தேவி செழுங்கலை நியமத்து

எ. ஏற்றுண - இராதணனுமுணவு வேற்றுண இல்லோன் - வேறு
 உணவில்லாத ஆபுத்திரன்.

அ ஆற்றுவது காணன் - உதவும்வழியைக் காணுகி ஆற்றாதல -
 உதவுதல, “ஒருவீ ரொருவீக காற்றதிர” (புறநா ௮௮) ஆர் அஞா -
 தீர்த்தற்கரிய வருத்தம

இனி ஆபுத்திரன் வருத்தம் தீரும்படி அவனுக்குச் சிந்தாதேவி அமுத
 சாரி யென்னும் பாததிரங்கொடுத்தமை கூறுவா

கூ இதுகேள் நின் தீதுகெடுக

௧௦ யாவரும் ஏத்தும் - எச்சமயத்தினரும் துதிக்கும் நியமம் - கோயில்.
 கலைநியமம் மணி ௧௩ ௧௦௬

௧௧ தேவியாகிய சிந்தாவிலக்கு

௧௨ அழியல - வருந்தாதே இது கொள்ளாய் - இப்பாததிரத்தைக்
 கொள்

௧௩ வறங்கூரினும் - வறகடம் மிகினும் வறம் - வறகடம், பஞ்சம்,
 “ஞாலம் வறந்தீர்ப டெய்யக குணக்கோபு, காலத்திரேனறியகொண்
 மூப்போல” (கலி ௮௨) வறங்கூராது - வறுமையுருமல, மு மணி ௨௫
 ௧௪௪

௧௫ தான என்றது பாததிரத்தை என்று - என்று சொல்லி

௧௬ - ௫ மணி ௧௧ ௪௬ - ௫௦, ௧௭ ௫ - ௬

எ - ௬௬ இல்லோன் ஆரஞ்செய்தச் சிந்தாவிலக்கு, ‘நின்தீது
 கெடுக’ எனத்தோன்றி, ‘கொளவாய், கூராது, தகைமையது’ என்று பாத
 திரத்தைக் கொடுத்தலும

மேலவருவன, பாததிரம்பெற்ற மகிழ்ச்சியால ஆபுத்திரன் சிந்தா தேவி
 யைத் துதிக்குந் துதிகள்

(15 - ம்.) கூ. ‘நின்றீயமை’ ௧௨ ‘ஏடாபரியவெழுந்திதுகேளாய்’
 ௧௩ ‘இவரோடுவறங்’ ௧௫ ‘தான்றெலைவறியாததகைமையது’

நந்தா விளக்கே நாமிசைப பாவாய
 வாணோ தலைவி மண்ணோ முதலவி
 ௨௦ ஏனோ நுற விடாகளை வாயெனத்
 தான்றொழு தேத்தித் தலையியை வணங்கி
 ஆங்கவா பசிதீரத் தந்தா டொட்டு
 வாங்குகை வருந்த மன்னுயி ரோம்பலின
 மக்களு மாவு மரஞ்சோ பறவையும்
 ௨௫ தொக்குட ிண்டிச சூழநதன விடாஅ
 பழுமரத் திண்டிய பறவையி னெழும
 இழுமென் சுமமை யிடையின் றொலிப

கஅ நந்தாவிளக்கே - கெடாததீபமே, மைவிளக்கு அழிதன மாலத் தாதலின், 'நந்தாவிளக்கே' என்றான், இது தெரிதருதேற்ற வுவமை யெனனும் அலங்காரம் இவள் வாக்கின மடநதையாதலின், 'நாமிசைப பாவாய' என்றான்

கஎ - ௨௦. அடுக்கிய விளிகளாற் சிந்தாதேவிபால ஆபுத்திரனுகுள்ள அன்பு மிகுதி விளங்கும்

௨௧ தொழுது - அஞ்சலிசெய்து தலைவி - சிந்தாதேவி

௩ - ௨௧. மணி ௨௫ : ௧௩௯ - ௫௩

௨௩ வாங்குகை வருந்த மணி ௧௯ சசு மன்னுயிர் என்றார், விலங்கு முதலியனவும் உண்பிக்கப்படுதல் நோக்கி ஒம்பலின் - பாதுகாததலினாலே

௨௪ மாவும - விலங்குகளும்.

௨௫ உடன் தொக்கு ஈண்டி - ஒருமிக்கச் சோந்த திரண்டு விடா. விடாவாய

௨௬ பழுமரத்து ஈண்டிய - பழுத்தமரத்தின்கண்ணே வந்து கூடிய பழுமரம், ஆலமரமுமாம் பறவையின் - பறவைபோல, பொருந் கூசு பெரும்பான்மை ௨௦, புறநா ௧௩௩, நாலடி, ௨௦௨, சீவக அடஅ எழுமம் எழுப்புகின்ற

௨௭ சுமமை - ஒலி இடையின்று இடையீட்டில்லாமல் இடை - இடையீடு, "எய்தத் லறியா திடையின்றி" (பு - வெ ௨௮௦)

௨௪ - ௭ மணி ௨௮ ௨௨௨ - ௩௨

௨௮ - ௨௭ ஆபுத்திரன் களைவாயெனத் தொழுது ஏதளி வணங்கி அந்நாள தொட்டு அவா பசிதீர்த்து ஒம்பலின் விடாவாய எழுமஞ்சுமமை இடையின் றொலிப்பவெனத்

மேலே, 'ஆபுத்திரனுடைய புண்ணியமிகுதியைத் தனது பாண்டு கம்பள நடுக்கத்தாலறிந்து இந்நிரன் அவனுக்கு வாங்கொடுத்தற் பொருட்டு விருத்தவேதியை வடிவுகொண்டு வருதலைக் கூறுவார்

(பு - ம்) ௨௪ 'அருஞ்சிறைப்பறவையும்'

பாண்டுநீர் ஞாலத திவன்செய விரதிரன்
பாண்டு கம்பளந துளக்கிய தாதலிற
நூ றளநத நடையிற றண்டு கா லுனநி
வளைநத யாககையோ மறையோ னுகி
மாயிரு ஞாலதது மன்னுயி ரோம்பும
ஆருயிர் முதலவன றனமுன ருேனநி

உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக்கம்பளமாகிய ஆசனம் துளக்கியது - நடுங்கச்செய்தது

உஅ - கூ ஆபுத்திரன் அறச்செயல இந்நிரனுடைய பாண்டுகம்பளத்தை நடுங்கச்செய்தது இப்பூவுலகில தானம் சீலம் முதலியவற்றிற் சிறந்த பௌத்தர் உளரானாலும், அவர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பமுளதானாலும் இந்நிரனுடைய பாண்டுகம்பளம் நடுங்குமென்றும், அக்குறிப்பால் அவற்றை யறிந்தவரது அவர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்தலும் தீங்குகளை ஒழித்தலும் இந்நிரனுடைய கடப்பாடு என்றும் தெரிகின்றது புத்த தருமவொழுக்கின்குரிய வணிகனெருவன் கப்பல கவிழ்ப்பெற்றுக் கடலிலவருந்நியதைத் தனது பாண்டு கம்பளத்தின் நடுக்கத்தாலறிந்த இந்நிரன் அவ்வணிகனை அதனுடையத்தினின்று நீக்கிப் பாதுகாத்தனென்று இந்நூல் உக - ஆம் காதையில் (கக - உசு) வருதல் காண்க, “நமி விரயி னன்பாரிருவா குமாரா தபச்சரணம் பண்ணியிருளானின்று பகவானையடைந்து நமஸ்கரித்துக் கந்தபூஷ்பாதிகளாற் பூசித்து நானுவீத ஸதோத்திரங்களை அதிமதுரமாகப் பாடினன்று விண்ணப்பம் செய்வா பகவானே தமமாற புத்திரபௌத்திராதி பந்து ஜனங்களுநரு வேறு வேறு இராச்சியம் கொடுக்கப்பட்டன, யாங்கள் அப்பொழுது சநிதிதமாய்நமஸ்கரிப்போம், இப்பொழுது எங்களுக்கு விபவங்களைப் பிரஸாதித்தருளவேண்டுமென்று நிரப்பந்தித்தனன்று துதிப்ப, இதனைத் தூணைத்திரன் தனது ஆசனங்கம்பித்தலில் அறிந்து கடித்து வந்து மனுஷ்ய ரூபத்தைக்கொண்டு பருவதம்போலச் சலியாது எழுந்தருளிரின்ற பகவானது தைரியாதிசயத்தினைக் கண்டு விஸமிதனாகப் பிரதக்ஷணம்பண்ணித் துதித்துக் குமாரர்களை நோக்கிச் சொல்லுவான் ” என்று ஸ்ரீபராணததுள்ள முதலாவது விருஷ்பதித்தவகரா புராணத்தில் வருதலால், இப்படியே தனது ஆசன நடுக்கத்தால் அறியவேண்டுமெனவற்றை யறிந்து நல்லுயிர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமெனவற்றை இந்நிரன் செய்வானென்று கூறுதல் சைன சம்பிரதாயமென்றும் தெரிகின்றது

நூ - கூ தளநத நடையின - நடை தளநதலால், தண்டுகால் ஊனறி - தானபிடித்த தண்டினையே காலாக்ஷுனறி, நூலடி கசு வளைநத யாககை மறையோன ஆகி - கூனிய உடம்பையுடைய வேதியருகி, “தளநத நடையிற றண்டு கா லுனநி, வளைநத யாககை மறையோன ” (சிலப் ௧௫ சச - ௫) ஆகி ஊனறியென்க

கூ ஆருயிர்முதலவன - ஆபுத்திரன், “ஆருயி ரோம்புநன்”,

(15 - ம்) உக ‘பாணதென பவனத துளக்கிய’ கூ ‘யாககை மறையோனுகி’

இந்திரன் வந்தேனியாது நின்கருத
 ஈடு துன்பெருந் தானத் துறுபயன் கொள்கென
 வெள்ளை மகனபோல விலாவிற் நககீங்
 கௌளின்ன போமென் றெடுத்தனரை செயலோன
 ாண்டு செயலினை யாண்டுதுகாந் திருத்தல
 காண்டகு சிறப்பினுங் சடவுள ரல்ல
 ௪௦ தறஞ்செய மாககள புறங்காத தோம்புநா
 நறவஞ் செயலோர பறற்ற முயலவோர
 யாவரு மிலாத தேவாநன் னாடுக

“ அருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலவனை ” (௫௬, ௬௮) என இவனை இக்காணையிலேயே பின்பு கூறுதல காண்க.

௩௪ யாதுநின்கருதது - உன்னுடைய எண்ணம் என்ன ?

௩௫ தானங்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்தமையின, அன்னதானம் பெருந்தானமெனப்பபட்டது உறுபயன் - மிகக் பிரயோசனம் கொள்க என - கொள்கவென்று இந்திரன் சொல்ல

இனி, இங்ஙனநகூறிய இந்திரனுக்கு ஆபத்திரன் விடை பகாந்தது கூறுவார

௩௬ வெள்ளைமகன் போல - பயனிலலாத சொல்லையுடையவன் போல, “ வெள்ளைக் கோட்டி ” (சிலப் ௩௦ ௧௧௮) என்பதற்கு, ‘ பயனில் உரைக்கோட்டி ’ என்று பொருள் கூறுவா அந்நிபந்தனையாசிரியர்

௩௭ எள்ளுதல - இகமுதல. போம் எவற்பனமை செயலோன பெயர்

௩௮ சண்டிசெயவினை - இவவுலகத்துச்செய்யும் புண்ணியங்களின் பயனை ஆண்டு - அவவிடத்தில.

௩௮ - ௬ துகாந்திருத்தல காண்டகு - அனுபவித்திருத்தலைச் செய்கின்ற துங்கடவுளரென்றான, தனக்கு அவர் அயவென்னுங்கருத்தால், “ நின்றநின் காமயி றனையும் ” (திருச்சிற் ௭௬ என்புழிப்போல

௪௦ புறங்காததோம்பல மணிக் ௮௪

௪௨ யாவருமில்லா - அறஞ்செய மாககள முதலியோர்களில் ஒரு வருமில்லாத

௩௮ - ௪௨ தேவருலகம் வினைப்பயன் அனுபவிப்போர்க்கேயன்றி அறஞ்செய மாககள முதலியோர்க்கு இடமனறென்பதை, “ பொலம்பூங் கரவினன்னாட டோரும், செயவினை மருங்கி னெய்த லல்லதை, உடையோ நீதலு மிலலோ ரிரத்தலும், கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தது ” (புறநா. ௩௮) எனவும், “ சவாருங் கொளவாரு மில்லாத வானத்தி, வாழ்வாரே வனக ணவா ” (குறள், ௧௦௫௮, பரி மேற்) எனவும்,

(15 - 16) ௩௬ ‘ வெள்ளைகள் போல விலாவிற் ’ ௩௭ போன மென’

கிறைவ னாகிய பெருவிறல் வேந்தே
வருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தவா
சடு திருநதுமுகங் காட்டுமென நெய்வக கடினா
உண்டி கொல்லோ வுடுபன கொல்லோ
பெண்டி கொல்லோ பேணுநா கொல்லோ
யாவையிங் களிப்பன தேவாகோ னென்றலும்
புரப்போன பாதிரம பொருநதூண் சுரந்தீங்
டு௦ சுரப்போக காணு தேமாந திருப்ப
நிரப்பின் நெய்திய நீணில மடங்கலும்

‘சவாரும் ஏற்பாருமினி எல்லாரும் ஒரு தனமையராதலின் ஒப்புரவு புத
தேருலகத்து அரிதாயிற்று’ (குறள், உகங், பரிமேல்) எனவும் வருவன
வற்றாலுணராக

சஉ - ஈ ‘யாவரும் பெருவிறல் வேந்தே’ எனபது இகழ்ச்சி.

சச மு மணி உங் ககடு.

சச - டு வந்தோரருமபசி - வந்தோருடைய பொறுத்தற்கரிய பசியை
களைந்து - நீக்கி அவா திருநதுமுகங்காட்டி - அவருடைய இனிய முகத்தை
யான காணக்காட்டி, என்றது அவா திருநதுமுகங்காட்டி என தெய்வக
கடினையேயமையும், உன்னா கொடுக்கப்படுவன எனக்கு இன்பஞ்செய
யாவாகலின், அவை வேண்டாவென்றவாறு, “சத்துவக்கு மினபம்”
(குறள், உஉஅ) என்று வருதல் காணக் காட்டி முற்று தெய்வக்கடினா
யென்றான், வாங்குநா கையகம் வருததுதல்லலது தான் தொலைவிலலாத்
தனமைத்தாகலின்

சஅ சங்கு அளிப்பன - எனக்கு அளிப்பன, சங்கு, தனமையை
யுணர்த்திற்று, “ஒழிக் காம மீங்கென” (கீவங் எஉ) எனபுழிப்போல
தேவாகோன விளி

சக - அ உன்னாலளிக்கப்படுவன உண்டி முதலியவற்றுள் யாவை
யென்று ஆபத்திரன இரந்திரனை இகழ்ந்து கூறலும்

க௭ - சஅ எடுத்துரைசெய்வோன என்றலுமெனக்

இனி, தன்னை ஆபத்திரன அவமதித்தானென்று இரந்திரன சினந்து
அவன் அனன்தானஞ்செய்தற்கு இடமில்லையாகும்படி மழை பெயவித்த
நாட்டை வளப்படுத்தி இரப்பாரை இல்லையாக்கினமை கூறுவார

சக புரப்போனபாதிரம - உயிரகளைப் பாதுகாப்பவனுடைய பிச
சைப் பாதிரம

டு௦ மொந்திருப்ப - ஆபத்திரன உண்பித்தற்கு ஆசையடைந்திருக்
கும்படி, “அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்” (புறநா ௧௦௧), துன்பமுற்றிருப்ப
வெனினுடமையும்.

டுக நிரப்பு - வறுமை

(15 - ம்) சச ‘அருந்துபசிகளைந்து’ சக ‘பொழிந்திண்கூரப்பு’

பரப்பு நீரற பலவளஞ் சுரக்கென
ஆங்கவன பொருட்டா லாயிரன கண்ணேன
ஒங்குயா பெருஞ்சிறப் புலகோக களித்தலும

ருரு பன்ன ராட்டு பாண்டினன னுடு
மன்னுயிர மடிய மழைவள மிழந்தது
வசித்தொழி லுதவ மாநிலன கொழுப்பப்
பசிப்புயி ரநியாப் பானமைத் தாகலின
ஆருயி ரோம்புந் நம்பலப் பீடிகை
சு0 ஊனெனலி அரவ மொடுங்கய தாக
விடருந் தூததரும விட்டேற முளரும

ருக ஆங்கவன பொருட்டு - ஆபுத்திரனபொருட்டு, ஆங்கவன ஒரு சொல

ருச அளித்தலும - இநதிரன கொடுத்தலும

ரு0 - ருச ஏமாந்ருப்பச் சிறப்பை இநதிரன அளித்தலும

ருசு மணி உஅ கடுஎ

ருரு - சு பன்னிரண்டுவருடம் மழை வளத்தை இழந்ததாகிய பாண்டி நாடு, மணி உரு சு0க - உ

ருஎ வசி - மழை, மணி க எக, வசித்தொழிலுதவ மணி உஅ உருக ருஅ பசிப்பு - பசித்தல்

ருரு - அ பாண்டினனனுடு பானமைத்தாகலின

ருக ஆபுத்திரன பலநாளிருந்து அறஞ்செய்தற்கிடனாயதுபற்றி அம் பலம் அவனதாகக் கூறப்பட்டது அம்பலப் பீடிகை மணி கக சு0எ, கச க

சு0 ஊனெனலி அரவம் - மக்களும் மாவும் பறவையும் ஒருங்கு வந்து சோறறை உண்ணுதலால் ஒலிக்கும் ஒலி, ஒலியரவம் வினைத்தொகை

சுக விடா - தீயநடையையுடைய காழுகா, ஒரு விதத்தையையுடையவ ரென்று கூறுவா பிரதாபநுத்திய வடநூலாசிரியரென்பா தூரத்தா - பரத் தையை நுகருங் காழுகா விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்சொற் சொல்லு வோர் விடருநதூரத்தரும் மணி சரு சு0, “விடருந் தூரத்தரும் விட்டேற்றார்ப” (பெருங் க கரு உஉசு), “சிறறினமாவது விடரும்தூர த்தரும் நடருமு ளளிட்டகுழு” (தருள், சசு, அவ) என்றும், “நகைவகைய ராகிய நடபினராவா விடரும் தூரத்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகை யால நகுவித்துத் தாம் பயன கொண்டு ஒழிவார” (தருள், அகஎ), என்றும் பரிமேலழகரு முகியிருக்கின்றனா இவ்வடியிலுள்ள விடாமுதலிய மூன்று பெயர்களுள் மூன்றாவதாகிய விட்டேற்றாளரென்பதற்குச் சரியாக முறையே ‘நடா’, ‘வேழம்பா’ எனப்பனவற்றைப் பரிமேலழகர் அமைத்திருத்தலை நோக்குமிடத்து விட்டேற்றாள ரென்பதற்கு நடரெனநேனும் வேழம்பரென

(பி - ம்) ருசு ‘வளங்கரந்தது’ ருஎ - அ ‘வசித்தொழிலுதவமாளிலன கொழுதிப்பசியுயர்’ ருஅ - சுக ‘பானமையதாக, வட்டம்’

நடவை மாக்களு நகையொடு வைகி
வட்டுஞ் சூதும் வம்பக கோட்டியும்
முட்டா வாழ்க்கை முறைமைய தாக
சுடு ஆபுத திரனரு நம்பல நீங்கி
ஊரா தோறு முண்போர் வினாஅய
யாரிவ னென்றே யாவரு மிகழந்தாங்
சருந்தே மாந்த வாருயிர் முதலவனை
இருந்தாய நீயோ வென்பா ரினமையிற
எஃ நிருவின செலவம் பெருங்கடல கொள்ள
ஒருதனி வருஉம் பெருமசன போலத்
தானே தமிழன் வருவோன் நனமுன

நேனும் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்தெனத் தோற்றுவினறது
இனிச சுற்றத்தினினும், நடபினினும் நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வண்ணம்
செய்விப்போனை விட்டேற்றியென்றல வழக்கினகண் உண்மையின், விட்டேற்றாள்
ரென்பதற்கு அதனமையையுடையோரென்று பொருள் கூறி
னும் பொருந்தும்

சுஉ நடவை - வழி வைகி - விடா முதலியோர் தங்குதலால்

சுஈ வட்டு - உண்டையுருட்டுதல், “அரங்கினறி வட்டாடியற்றே”
(குறள், ௪௦௧), “கலலாச சிறுஅர நெல்லிவட்டாடும்” (நற்றிணை, ௩) வம்பக
கோட்டி - பயனில் சொறத்தைச் சொல்லுவோர் கூட்டம், “புல்லா
வெழுத்திற பொருளில் வறுங்கோட்டி” (நாலடி ௧௫௫), “வெள்ளை
கோட்டியும் விரகினி லொழியின்” (சிலப் ௩௦ ௧௯௮)

சுச முட்டா வாழ்க்கை - குறையாத வாழ்க்கை, “முட்டா வின
பத்து முடிவுல கெய்தினா” (சிலப் ௧௫ ௧௯௭)

௫௧ - சுச பீடகை ஒடுங்கியதாகி முறைமையதாகவெனக்

சுச உண்போர் வினாஅய - உண்போரைவினாவி

சுஎ இகழ்நது - இகழ்தலால்

சுஅ அருந்தேமாந்த - பிறர் உண்ண ஆசைப்பட்ட, மணி ௧௮
௭௨, ௮௫௩ ௧௦௧) ஆருயிர்முதலவனை ஆபுத்திரனை

சுஈ நீ இருந்தாயோவென்று வினாவுவோரில்லாமையால்

சுஎ - ௩ இகழ்தலால் இன்மையின்

எஃ செலவத்தைக்கடல கொள்ள

௭௧ பெருமகன் - அரசன், “பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்”
(சிலப் ௧ ௩௧)

௭௨ உண்போர்பலரிடையே யிருந்தோன் இப்போது மிகத்தனிமை
யுற்றனென்பார், ‘தானே தமிழன் வருவோன்’ என்று ஆசிரியர் இரங்கிக்

(௮ - ௩) சுச ‘உண்போர்வினா’ சுஅ ‘இருந்தேமாந்த’ எஃ
‘செலவமொருகடல்’ எஃ ‘தமியேவருவோன்’

மாநீர் வங்கம் வந்தோர் வணங்கிச்
சாவக நன்னாட்டுத் தண்பெயன் மறுத்தலின்
எடு ஊனுயிர மடிந்த தூவோ பென்றலும்
அமராகோ னுணையி னருந்துவோப பெறுது
குமரி மூத்தவென் பாததிர மேந்தி
அங்கந நாட்டுப் புகுவதென் கருத்தென
வங்க மாகக்கொடு மகிழ்வுட னேறிக
அ0 காலவிசை கடுக்க கடலகலக குறுதலின்
மாலிதை மணிபல லவத்திடை வீழ்த்துத

கூறினா, இப்படியே, “காடேநது பூஞ்சாரல கடந்தான் காலிற் கழ
லானே”, “கானம் வழங்கன மேவிக காலினனேகி னுனே” (கீவக கஉஉக,
கசகஉ) எனத் தீருநகிக் தேவர் நடந்துசென்ற சேவகனைப்பற்றி இரங்கிக
கூறி யிருத்தல காண்க

எ0 - எஉ. “நபனுடையா னலகூர்நா னுதல செயுநீர்,செயயா தமை
கலா வாறு” (உஉக) எனனும் குறளை இவ்வடிகளின் பொருளோடு ஒப்பிடுக

எக மாநீர் - கடல வங்கம் - கப்பல

எச தண்பெயல் மறுத்தலின் - தண்ணியமழை இல்லாது போன
மையால

எடு. ஊன உயிரமடிந்தது - உடம்போடு கூடியவுயிர அவவுடம்பி
னின்றும நீங்கிற்ற என்றலும் - என்று வங்கமவந்தோர் கூறலும்

எச இநதிரன் கட்டளையினுல உணபோரைப் பெறாமல், ஆணையிற்
பெறுதெனக், ஆணை - கட்டளை வரங்கொடுத்ததற்குவந்த இநதிரன் ஆபுத
திரன் தனைம தய்யாததுபற்றிக் கோபங்கொண்டு இரப்போர் இலராகும்
வண்ணம் நாடுவளஞ்சூரகும்படி மழைபெயவித்தமையின், இவ்வனங்
கூறினா, இதனை இக்காதையில் கூச - ஆம் அடி முதலிய வற்றாலுணாக

எஎ குமரிமூத்த என்பாத்திரம் - ஒரு கன்னிப்பெண் வறிதேமூத
தாற்போன்றனதுபாத்திரம், கொடுப்போருங் கொழுநனுமேயன்றித்தானும்
பயனிழந்து கழிந்த குமரியை ஈண்டு உவமைகூறினமையின் தானும் ஏற
பாருமேயன்றிப் பாத்திரமும் பயனிழந்து கழிந்ததேயென்று ஆபுத்திரன்
இரங்கியவாறாயிற்று, “அற்றாகக்கொன ருற்றதான செலவ மிகநலம்,
பெற்றா டமியணமூத் தற்று” (கூள், ௧00எ), குமரிமூத்த மணி உஉ
கசக பாத்திரம் - பாத்திரத்தை

எஅ அங்கநாடு இவை ஒருசொன்னீமைய என கருத்தென -
எனதெண்ணமென்று ஆபுத்திரன் நினைந்து

அ0 கால - காற்று அக இதை - கப்பற்பாய

(15 - ம்) எச - அ ‘சாவகநன்னாட்டுப் புகுவது பொருளென, வங்க’
அ0. ‘காலவிசைகடுக்ககடல்’

தங்கிய தொருநாட் டானுங் கிழிந்தனன
இழிந்தோ னேறின னென்றிதை யெடுத்து
வழங்குநீர் வங்கம் வலலிருட் போதலும்
அரு வங்கம் போயபின் வருந்துதுய ரெய்தி
அங்கு வாழ்வேர் யாவரு மினமையின்
மன்னுயி ரோம்புமும் மாபெரும் பாததிரம்
என்னுயி ரோம்புதல் யானோ பொறேஎன்
தவநதீர் மருங்கிற் றனிததுய ருழநதேன
கூ0 சுமநதென பாததிர மென்றனன் றொழுது
கோமுகி யென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியின்
ஓரியான் டொருநாட் டோன்றென விடுவோன்
அருளறம் பூண்டாங் காருயி ரோம்புநர்
உளரெனி லவாகைப புகுவா யென்றாங்
கூரு குண்ணு நோன்போ யொபதிப பெயர்ப்புழி
அநநா ளாங்கவன் றனபாற செனறேன்
என னுற றனையோ வென்றியான் கேட்பத்

அஉ ஒருநாள் கப்பல தங்கியது

எக - அஉ ஏறி ஆங்கு இழிந்தனன

அசு அங்கு - மணிபல்லவத்தில

அஎ ஒம்பும முற்று பாததிரம மன்னுயிரோம்புமெனக

அக இப்பாததிரமடைவதற்கு முற்பிறப்பில மிக்க நலவினை செய்த
நான அதனையொழிந்தது பின்னாச சிறிது தீவினையுஞ்செய்த பககத்தானே
தனிததுத துயரத்தையுழநதேன, சிலப். கசு உசு

கூ0 பாததிரம சுமநது என - ஏற்போரிலலாத இவ்விடத்தில் இப்புநு
திரத்தை யான சுமததலால வருமபயன யாது?

கூஉ. ஓயாண்டொரு நாளெனறது, வைசாகசுத்த பௌணிமையை.

கூக அருளறம் - தயாதருமம், மணி. ௫: எ௫ - ஆம் அடியின் குறிப
பிற் காணக

கூச. புகுவாயென்று - புகுவாயென்று சொல்லிப் பாததிரத்தைக்
கோமுகியில விடுத்தது.

கூடு. பட்டினிவிட்டிருத்தலாகிய விரதத்தால் உயிரை விடுகையில்;
“உண்ணு நோன்போ யொபதிப பெயர்த்ததும்” (சிலப். உஎ: அக)

கூஎ யானெனறது அறவணவடிகள் என உற்றனையோ - யாது
துன்பமடைநாயோ?

(பி - ம்) அஉ ‘தயங்கியதொருநாள்’ அஅ ‘யானோபோற்றேன்’
கூக ‘என்னுமிககொழுநீர்’ கூச ‘பகைச்செலவாயென்றாகு’

தன்னுற் றனபல தானெதி துரைததன்
குணதிசைத தோனறிக காரிருள சீததுக
க00 குடதிசைச சென்ற ஞாயிறு போல
மணிபல லவததிடை மன்னுடம் பிட்டுத
தணியா மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு
சாவடி மாளுந கலைத்தாள வேந்தன
ஆவயிற றுதித்தன னுங்கவன றுனென.

கசு —*பாத்திரமரபுகூறிய காதை முற்றிறு

க௮ தன்னுற்றனபல - தன்னையடைந்த பல துன்பங்களை

க௯ சீதது - நீக்கி

க0க உடம்பிட்டு “தமமுடம் பிடாஅது” (போருந் கக)

க0உ தனனாற பசி தணிக்கப்படாத நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாக

கும எண்ணத்ததுடன்

க0௩ தான - முயற்சி வேந்தன - பூமிசந்திரன்

க0ச ஆங்கவன - ஆபுத்திரன்.

க0௩ - ச ஆபுத்திரனைப்பெற்ற பசு மணமுக்கென்னும் முனிவனிடத்த
தாயினும் பூமிசந்திரனுடைய நாடடக்கத்ததாதலின, ‘வேந்தன’ எனப்பட்டது

க0உ - ச உயிர உடம்பினிங்குங் காலத்து அதனால் யாதொன்று
பாஷிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லா நூல்களுக்கும்
ஒத்த துணிபாகலின, ‘மன்னுயிர தாங்குங் கருத்தொடு, ஆவயிற றுதித்
தனன’ என்றா, துறர், கருஅ, பரிமேல்

க - க0ச உழந்தோர மலைக்குமென்றலும், இல்லோன அஞ்செய்த,
சிந்தாவிகக்குத் தோன்றிப் பாததிரங்கொடுத்தலும், ஆபுத்திரன் ஓம்பலின,
விடாவாய்ஒலிப்ப, இந்திரன்கொள்கென, உரைசெய்வோன, ‘யாவையிங்களிப்
பன தேவாகோன’ என்றலும், ஆயிரங்கண்ணோன உலகோக்களித்தலும்,
பாண்டிரனனாடு பானமைத்தாகலின, பீடிகை முறைமையதாக, ஆபுத்திரன்
நீங்கி உணபோரைவினாவி என்பாரினமையின வருவோன்றன்முன் வந்தோர
மடிந்ததென்றலும், வங்கமேறி இழிந்தனன, வங்கம் வல்லிருட்போதலும்
துயரெய்தி விடுவோன புகுவாயென்று உயிர்பதிப்பெயாபுழிச்சென்றேன,
கேட்ப உரைத்தனன, அவன ஆவயிற றுதித்தனனென வினைமுடிவுசெய்க

(பி - ி) க௮ ‘தன்னுறுதுன்பம்’ க௯ ‘காரிருளசீதது’ க0௩. ‘தலைத்

தாராவேந்தன’* ‘அமுதசரபியென்னும் பாததிரமரபு கூறிய காதை முற்றும்’

பதினேந்தாவது

பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை

[பதினேந்தாவது மணிமேகலை பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைக்குப்
பெருந்தேருப்போய பாட்டு]

இன்னுங் கேளா யிளங்கொடி மாதே -
அநநா ளவனை யோமபிய நல்லாத
தண்ணென் சாவகத தவள மாலவரை
மணமுக னென்னு மாமுனி யிடவயிற்
நு பொன்னின் கோட்டது பொற்குளம் புடையது
தன்னலம் பிறாதொழித தான்சென் நெய்தி
சனா முனன மின்னியாக கெல்லாம
தானமுலை சுரநது தனபா லூட்டலும்
மூன்று காலமுந தோன்றநன குணநத
க0 ஆனற முனிவ னதனவயிற் றகதது
மழைவளஞ் சுரப்பவு மன்னுயி ரோம்பவும்
உயிராக வலனவந தொருவன றேனறும்
குடாததொடா மாலை பூணபா னல்லன்
அடாப்பொன முட்டை யகவையி னுன்னப

உ. அநநா - சாலியெனபவள ஈன்று போகட்டுப் போனநாளில்;
மணி கந் க0 அவனை - ஆபுத்திரனை
ந சாவகம் - சாவகநாடு னு கோட்டது - கொம்பையுடையது
உ. அ நல்லா, மாமுனியிடத்திற் கோட்டதாய்க் குளம்புடையதாய்ச்
சென்றெய்தி உயிரககெல்லாம தன பாலூட்டலுமெனக
க0 முனிவன் - மணமுகன் அதன் வயிற்றகதது - அப்பசு வயிற்றில்,
கஉ உயிரகாவலனாகிய ஒருவன் வநது தோன்றுவான்
க0-கஉ அதன் வயிற்றகததுத தோன்றுமெனக
கச பொன அடாமுட்டை அகவையினன் - பொற்றகட்டாலாகிய
முட்டையின் உள்ளிடத்தினானான் என - என்று மணமுகமுனிவன் சொல்ல
கந - ச அகவனந தோன்றுவோன்குடா மாலை பூணபானல்லன்;
(பி.ம்) ச 'மணமுகனென்னு' அ 'நான்முலை சுரநதுநன்பா லூட்ட
லும்' க0 'ஆன்வயிற்றகதது' கச 'ஆவயிற்றான்' 'அகவையிற்றான்'

கரு பிணினோயின்றியும் பிறந்தறஞ் செயய
மணிபல லவத்திடை மன்னுயிர நீத்தோன்
தற்காத் தளித்த தகையா வதனை
ஒறகா வுள்ளத தொழியா னாதலின
ஆங்கவ வாவயிற றமராகண முவப்பத

உ௦ தீங்கனி நாவ லோங்குமித தீவினுக
கொருதா னாகி யுலகுதொழத தோன்றின
பெரியோன் பிறந்த பெற்றியைக் கேனீ
இருதிள வேனிவி லெரிகதி ரிடபத
தொருபதின் மேலு மொருமூன்று சென்றின

உரு மீனத திடைநிலை மீனத தகவையிற்
போதித தலைவனெடு பொருந்திய போழத்தது
மண்ணக மெல்லா மாரி யினறியும்
புண்ணிய நன்னீர் போதொடு ரொரிந்தது
போதி மாதவன புமியிற றேன்றும

௩௦ கால மன்றியுங் கண்டன சிறப்பெனச

முட்டை அகவையினென, “குடாததொடா மாலை குழா தாங்கோ, ரடாப
பொன முட்டையுளடங்கிய வண்ணமும்” (உரு எஉ - ௩) எனபா பின்னும்

கரு பிணினோயினறியும் - பிணியாலுளதாகும் வருத்தம் இல்லா
மலும்

கசு உயிர நீத்தோள - உயிரைத் துறந்தவனாகிய ஆபுத்திரன்.

கரு - சு நோயினறியும் அறஞ்செய்தறபொருட்டு உயிர நீத்தோ
னெனக, “உண்ணு நோனபோ டியாபதிப டெயாபபுழி” (கசு ௩௩) என்று
முன்பு வந்திருத்தல காணக

க௭ தகை - அழகு, தகுதியுமா

கஅ ஒறகா - தளராத, இஃது ஒலகாவெனபதன் விகாரம், “ஒலக
லுள்ளமொ டொருபுடைத் தழீஇ” (11௩௩ க௩௩)

கசு - உக நீத்தோன அவவாவயிற்றுத் தோன்றின

உஉ பெற்றி - பேறு உ௩ - சு, மு மணி கக - ௪௦

உக - சு போழத்ததுத் தோன்றினென இயையும்

உ௬ போதிமாதவன - புத்தன

௩௦ சிறப்புக்கள ஈண்பட்டன

உ௬ - ௩௦ புத்தன தோன்றுங்காலத்து உளவாகுஞ் சிறப்புக்களை,
மணி. கஉ அசு - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காணக

(பி - ம்) க௭ ‘தகையாதகுதி’ உஉ ‘பெற்றியதுகளை’ உ௩
‘எறிகதிரிடபத்’ உ௬ ‘போதி நாதன’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை ககரு

சககர வாளக கோட்டம வாழும
 மிகக மாதவா விரும்பினா வியநது
 கநதுடை நெடுநிலைக கடவு னெழுதிய
 அநதிற பாவை யருளு மாயிடின
 ௩௩ அறிகுவ மென்றே செறியிருட சேறலும்
 மணிபல லவததிடை மன்னுயிர நீததோன்
 தணியா வுயிருயச சாவகத துதிததனன
 ஆங்கவன றன்றிற மறவண னறியுமென
 மீங்கென னாவை வருத்திய திதுகேள
 ௪௦ மண்ணுள வேந்தன மணமுக நென்னும
 புண்ணிய முதலவன றிருந்தடி வணங்கி
 மககளை யிலலேன மாதவ னருளாற
 பெற்றேனே புசலவனை யென்றவன வளாபப
 அரைசாள செலவ மவனபா லுண்மையின்
 ௪௩ நிரைதார வேந்த னுயின் னவனாற
 துறகக வேந்தன துயப்பிலன் கொல்லோ
 அறககோல வேந்த னருளிலன் கொல்லோ
 சுரந்து காவிரி புரந்துநீர் பரக்கவும்
 நலத்தகை யின்றி நலலுயிரக கெல்லாம

௩௪ அநதில - அவவிடத்து, “அநதி லாங்கத தகன்பொழி லக வயின்” (சிலப் கக சு)

௨௮ - ௩௩ நீர் சொரிந்தது, சிறப்புக்கண்டனவென்று மாதவா வியநது அறிகுவமென்று பாவைபாற செறியிருளிற செலலுதலுமெனக

௩௬ என்னாவை வருத்தியதென்றது, முனிவார்களுக்கு ஆபுத்திரன் வரலாற்றை யான சொல்லுமபடி அப்பாவை செய்ததென்றவாறு.

௪௦ வேந்தன - பூமிசந்திரன்

௪௩ நிரைதார. வினைத்தொகை அவனாற - ஆபுத்திரன்ருன்

இதுகாறும் ஆபுத்திரனதிறம கூறப்பட்டது

௪௬ துறககவேந்தன - இநதிரன் துயப்பு இலன்கொல்லோ - அவி நுகாசசி இலனாயினனே

(பி - ம்) ௩௬ ‘கோட்டகவாழு’ ௩௭ ‘தணியாதுயருறு, சாவகதது’ ௪௧ ‘திருந்தடிபொருந்தி’ ௪௪ ‘அவன்வயினுண்மையி’ ௪௬ ‘துப்பிலன் கொல்லோ’ ௪௮ ‘புரிந்து நீர்ககாக்கவும்’

௫௦ அலததற் காலையாகிய தாயிழை
வெண்டிறை தந்த வழுதை வானோ
உண்டொழி மிசசிலை யொழிததுவைத தாங்கு
வறனோடுகின் வானுயா கெடுக்கும்
அறனோடு தொழிதத லாயிழை தகாதென

௫௫ மாதவ னுரைத்தலு மணிமே கலையான்
தாயா தமமொடு தாழ்ந்துபல வேத்திக
கைக்கொண்டெடுத்த கடவுட கடினென்பொடு
பிககுணிக கோலத்துப் பெருந்தெரு வடைதலும்
ஒளித்தொருங் கிணைய வூக்குறு மாககரும
௬௦ மெலிததுகு நெஞ்சின் விடருந் தூரத்தரும

௫௦ அலததற்காலையாகியது - வறுமைக்காலம் உண்டாயிற்று.
ஆயிழை - விளி

௬௬ - ௫௦ இப்படியே, “செங்கோல கோடியோ அறியேன”
(௨௮ : ௧௮௮ - ௧௯) என்று பின்வருதல் காண்க.

௫௨ மிசசில - மிகுதி ஒழித்தது வைத்தாங்கு - பயன்படுத்தாது வைத்த
தாற்போல

௫௬ வறன ஒளி உலகு - வறகடமான காலம் பாந்தவுலகம், “வற
னோடு வையகத்து வானுருங் கறபினுள்” (௧௮ : ௧௯).

௫௮ அறன ஒடு ஒழித்தல் - அமுதசுரபியைப் பயன்படுத்தாது
வைத்தல்

௫௬ - ௮ : மணி ௨௬ : ௮

௫௫ மாதவன் - அறவணவழிகள்

௫௬ தாயா - மாதவி, சுதமதி ௫௬ கடினெ - பிச்சைப்பாதிரம்

௫௮ பிககுணிக்கோலத்து - பிககுணிக கோலத்துடன், துறந்தோர்
களில் ஆண்பாலாரைப் பிசுபுகுகளென்றும், பெண்பாலாரைப் பிசுபுணிக
ளென்றும் கூறுதல் பௌத்தசமய மரபு கோலம் - வேடம்

௫௫ - ௮ மணிமேகலை ஏத்திக கடினெயொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைதலுமென்க

இனிப் பெருந்தெருவிற பிச்சைக்குப் போந்த மணிமேகலையின் பிக்
குணிக கோலத்தைக் கண்டோருடைய மனவருத்தத்தைக் கூறுவாரா

௫௬ குறுமாககன் - அறிவிலலாத சிறியா, “அடக்குறு மாககள்”
(௧௬ : ௮௦) என்றோ முன்னும், “ஊடக்குறு மாககள்” புறநா (௧௮)

௬௦ மெலிநது, மெலித்தெனறையது விகாரம் விடருந் தூரத்தரும :
மணி. ௬௮ : ௬௯

(பி - ம்) ௫௨ ‘ஒளிததுவைத்தாங்கு’ ௫௬, ‘ஒளித்தொருங்கிண்டிய’
௬௦ ‘விடருந் தூரத்தரும’

கரு.—பாத்திரங்கொண்டு பிச்சைபுக்க காதை க்குள்

கொடிககோ சமபிக கோமக னுகிய
வடித்தோத தானை வத்தவன் றன்னை
வஞ்சஞ் செய்துழி வானறனை விடஇய
உஞ்சையிற றேனறிய யுகி யந்தணை
சுரு உருவுக கொவவா வுறநோய கண்டு
பரிவுறு மாககளிற றுமபரி வெயதி
உதய குமர னுளங்கொண டொளித்த
மதுயலா ந குழலாள வந்து தோன்றிப்
பிரசாரப் பாத்திரங் கையி னேந்தியது
எஃ திபரிய மென்றே சிந்தைநோய கூர
மணமனை மறுகின மாதவி யீன்ற

சு.க. கோசமபி - கொளசாமபிநகரம், இது, முதலிற குசாமபனென்ப வஞ்ச நறுவப்பட்டசாதலின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, இது பாகதம், “கொடியணி நெடுமுகிற கொடிககோ சமபி” (பேரங் க ருசு எசு) கோமகளுகிய - அரசனாகிய

சு.உ. வடி - திருத்தம், “வானுடகும் வடிநீனம்தில்” (புறநா ளு) வத்தவன் - வகஸ்தேசத்தானாகிய உதயண்ண, “வயந்தக குமரன் வத்தவற குறாப்ப” (பேரங் க சந் அந்)

சு.உ - ந. வத்தவனறனை வஞ்சஞ் செய்துழி - (தனக்குத் திறை கொடாததுபற்றிச் சினந்து சாலங்ாயன்னென்னுந் தன்மந்திரியால யந்திர யானையைக்காட்டி வஞ்சகமாகப் பிடிப்பித்துப் பிரச்சோதனென்னுமரசன்) உதயண்ணைச் சிறைப்படுத்தியபொழுது

சு.ச. உஞ்சையில் - உச்சயினிநகரத்தில், இஃது அவந்திராட்டி லுள்ளது, பிரச்சோதனனுடைய இராசதானி, இஃதேயே அவந்தியென்றும் வழங்குவர் தோன்றிய - வேற்றுருவங்கொண்டு தோன்றிய யுகியந்தணை-பிரமசந்தர யோகிபென்பவருடைய குமாரன், உதயண்ணுடைய மந்திரிகள் நாலவருடொருவன்

சு.க. பரிவுறுமாககளில் - துன்பமுற்ற சனங்களைப்போல

சு.க - சு. பிரச்சோதனை உதயண்ணை வஞ்சித்துச் சிறைப்படுத்திய பொழுது அவனைச் சிறைமீட்டற்கு யுகியென்பவன் மாறுவடிவங்கொண்டு உச்சயினி நகரப்பெருந்தெருவையடைந்ததும், அதனைக் கண்டேராபலரும் பரிவுறுசு குழந்தைமாகிய இவற்றை உதயணகுமாரகாவியத்துள்ள உஞ்சைக் காண்டத்தாலுணாக

எஃ திபரியம் - ாண்டு ஆச்சரியமென்னும் பொருளைத்தந்தது நின்றது சிந்தைநோயகூர - மனவருத்தம் மிக, சிந்தை - சிந்தாகுலம், “என்றுண்டாங் கொல்லினிக் கடப்பி நாளெனுஞ் சிந்தையே” (கீவக ககடுக)

சு.க - எஃ குறுமாககளும் விடரும் தூரத்தரும், மாசுகளிற் பரிவெயதி, குழலாள தோன்றி ஏந்தியது திபரியமென்று நோயகூரவெனக்.

அணிமலாப பூங்கொம்பகமலி யுவகையிற்
பத்தினிப பெண்டிா பண்புட னிடேம
பிச்சையேற்றல பெருந்தக வுடைத்தெனக
எடு குளனணி தாமரைக கொழுமலா நாபபண
ஒருதனி யோங்கிய திருமலா போனறு
வானறரு கற்பின மனையுறை மகளிரிற்
முனறனி யோங்கிய தகைமைய ளன்றே
ஆதிரை நல்லா ளவணமனை யிமமனை
அஃ நீபுகல வேண்டு நேரிழை யெனறனா
வடதிசை விஞ்சை மாநகாத தோன்றித்
தென்றிசைப பொதியிலோர சிறறியாற் றடைசரை
மாதவன றனனூல வலவினை யுருப்பச
சாவம பட்டுத் தனித்துய ன்றூஉம

எஉ. பூங்கொம்பு - மணிமேகலை

எஉ - ச பூங்கொம்பு பத்தினிபபெண்டிா இடம பிச்சையேற்றல
பெருந்தகவுடைத்தெனக கூற.

எடு - கூ மணி ச அ - கூ, பெருங் க கூசு கக

எஎ வானறருகற்பு - மழையைப் பெயலிகுரு கற்பு, (மணி கக
சக - டு, “ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னாயிழை, ஓங்கிரு வானத்து
மழையுரின மொழியது” (உஉ கூஅ - கூ) என்று பின்வருதல காணக,
“தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற ரெழுதெழுவாள, பெயயெனப் பெய்யு
மழை” (துறா, ௧௧), “வறனோடின வைபந்தது வானறருங் கற்பினா”
(கலி. கக)

எச - கூ திருமலாபோனறு ஆதிரைநல்லாள் தான தனியோங்கிய
தகைமையள னன்றேவெனக

அக வடதிசை விஞ்சைமாநகா - வடதிசையிலுள்ள வித்தியாதா நகா
மாகிய காஞ்சனபுரத்தில்

அஉ. பொதியில் - பொதியினமலை

அக. வலவியையுருப்ப - வலியதீவினையுழல, உருப்ப - தோன்ற
வென்றுமாம

அக - ச மாதவனறனனூற சாவமபட்டு.

(பி - ம்.) எஉ ‘பூங்கொடியகமலி’ எஎ. ‘வானறருசிறப்பின’ எஅ.
‘தனிபோகியதகைமை’ எக ‘நல்லாளகனமனை’ அஉ. ‘தென்றிசை
மருங்கினோ’ அக. ‘மாதவனறனமுன’

அரு வீனில லெம்பசி வேடையொடு திரிதரும

காபசண டிகையெனுங் காரிகை தானென

கரு — பாததீரங்கோண்டு பிச்சைபுகக் காதை முற்றிற்று

அக காரிகை - பெண

அக - ௬ தோன்றி அடைகரையில் மாதவனாற சாபம்பட்டுத் திரி
தருங் காயசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக், மணி கள ௨௧ - ௪௩, ௨௦
௨௨ - ௬

அ௦ அக எனறன்ன காபசண்டிகையெனுங் காரிகையெனக்

க - அக “மாதே, கேளாப, நல்லா சென்றெயதி ஊட்டலும்,
முனிவன், ‘ஒருவனதோன்றும், அவன் பூண்பானலன், அகவையி
னான்’ என, நீததோன ஒழியாநாதலின், ஒருநாளுகிப் போழத்ததுத
தோன்றினன், அப்போழத்தது நன்னீர் போதொடு சொரிந்தது, மாதவா
வியநது அறிகுவமென்று பாவைபாறசேறலும் அஃது, ‘அறவண்ணறியும்’
என்று என்னவை வருத்திறழ், இதுகேள், மண்ணாள்வேந்தன் வணங்கிப்
பெற்றேனென்று வளாபப், உண்மையின், அவன் வேந்தனாயினன், அலத்
தற்காலே ஆகியது, ஒழித்தல் தகாது” என மாதவனுரைத்தலும், மணி
மேகலை தாயரொடு தாழ்ந்தேத்திக் கடினாடுபொடு கோலத்தோடு பெருந்
தெருவடைதலும், மாகக்ளும் விடரும் தூரத்தரும் பரிவெய்தித் திப்பிய
மென்று நோயகூர, பூங்கொம்பு, ‘பெருந்தகவுடைத்து’ என அதுகேட்டுக்
காரிகை, ‘நீ புகலவேண்டும்’ என்றன்னென வினமுடிவு செய்க

பதினாறவது

ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை

[பதினாறவது மணிமேகலைக்கு ஆதிரை பென்னும்
பத்தினிப்பெண்டிர் பாததூணித் த பாட்டு]

ரா எகவள நெய்தி கேளென விஞ்சையா

பூங்கொடி- மாதாக்குப் புருந்ததை யுரைப்போரா

க. சங்கவள ஒருசொல (நீருக்கீழ் கக.) இவள - ஆதிரை

க - ௨ விஞ்சையாபூங்கொடி - காயசண்டிகை மாதாக்கு - மணி
மேகலைக்கு, ஆதிரைக்கென்றுமாம் மாதாக்கு உரைப்போளெனக், புருந்ததை-
ஆதிரைக்குச் சம்பலித்ததை

(பி - ம்.) க. ‘சங்கெனசெய்தி’

ஆதிரை கணவ னுயிழை கேளாய
 சாதுவ னென்போன் றதனில் னாகி
 நு அணிபிழை தன்னை யகன்றனை போகிக
 கணிகை யொருத்தி கைத்தூ ணலந்
 வட்டி-னுஞ் சூதினும் வான் பொருள் வழங்கி
 கெட்ட பொருளின் கிளைநே நிறுத்திற்
 பேணிய கணிகையும் பிறநலங் காட்டிக்
 க0 காண மிலிபெனந் கையுதிரு கோடலும்
 வங்கும போகும் வானிநா தாழ்வுடை
 தங்கா வேடகையிற் றுணுஞ் செலவுழி
 நளிபி ரு முநந் வளிகலன் வெள்ள
 ஒடி மரம் பறறி யூதிரை யுதைப்ப
 கடு நகக சாரணா நாகா வாழ்மலை

ந - ச. கணவன் சாதுவனென்போன்

நு. ஆதிரையைப் பிரிந்துசென்றது.

க. கணிகை - வேசை. கைத்தூண - தீய ஒழுகத்தால் வந்த உணவு,
 கை - ஒழுகம், “கடவ தன்றுநின் கைத்தூண வாழ்க்கை” (சீவப் கடு,
 ௫௭) நலகவென்பதனபின், ‘உண்டு’ என்று ஒருசொல் வருவிக்க.

எ வட்டினும் சூதினும் - வட்டாடலிலும் சூதாடலிலும், மணி
 கசு கந. வழங்கி - கொடுத்தது.

அ கணிகைக்கும் வட்டிற்கும் சூதிற்கும் கொடுக்கப்படுதல்பற்றி,
 ‘கெட்டபொருள்’ என்றா பொருளினகிளை - பொருளினபகுதிகள்

க0. காணமிலி - பொன்னிலலாதவன் கையுதிருக்கோடலும், உம
 உடனிகழ்ச்சி, “நீயெனப் பேச லோடும் மயங்கி வீழ்ந்தான்” (சீவக.
 ௩௮௩) எனபுழிப்போல கையுதிருக்கோடல மணி. ந. ௪0௧, ௫ ௫௫

அ - க0 கேடுறுதலிற் கையுதிருக்கோடலுமெனக்

கசு. வாணிநா - வியாபாரிகள்

கஉ தங்கா வேட்கை - பலவிடத்தும் செல்ல வேண்டுமென்ற விருப
 11ம் தானென்றது சாதுவனை

கந வளி - காற்று கலன் - கப்பல் காற்றால் கப்பல் கவிழ்

கசு ஒடிமரம் - பாயமரத்தின் ஒடிந்ததுண்டம், “கூம்பிறற் துண்டந்
 தழுவிக் கிடந்தான்” (சீவக. ௫௧௩.) உதைப்ப - செலுத்த, “ஒடுந் திரைக
 ளுதைப்ப வருண்டுருண்டு” (சீவக. ௫௧௬)

கடு ழு மணி கசு நக நாகென்பதன் பொருளை, மணி அ
 ௫௪ - ஆம் அடியின் குறிப்பிற் பாகக்க, உடையிலலாம்ற் சஞ்சரிப்பவராதலின்
 நாகா, ‘நகசாரணா’ எனப்பட்டார, நகம் = நகநம் - நிருவாணம் சாரண
 ராகிய நாகா,

பககஞ் சாரந்தவா பானமைய னுமினன
நாவிய கேநிற நனமரம பற்றிப்
போயினன றனனோடு மெருயப் போந்தோ
இடையிருள யாமத தெவிதிரைப் பெருங்கடல்
உரு ஸ்டைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோ தம்முடன
ராதுவன றுணுஞ் சாவற் றுனென
ஆதிரை நல்லா வரங்கது தானகேட
நா ரேயோ வெவ்வாழ ஸீமம்
நா ரேவெனச சாற்றினவ கழறி -
உரு சுடல்க காணிற் றெடுகுழிப் படுத்தி
முடலை விறகன முஸ்வெரி பொத்தி
நிககவென கணவன வினைபாய னுயப்பா
புககுழிப் புகுவே நெனநவ வ புகுதலும்

கசு பானமை - புகுதிததனமை, மணி ந நக

ந - கசு கணவன சாதுவனெனபோன, ஆகிப் போகி உண்டு வழங்கிச்
செல்வழி வெளவுதலாற் பற்றிச் சாரந்து அவாபானமையனையினெனக

சாதுவன கடலில் இறந்தானென்று கேட்ட ஆதிரையின் செயதியை
இனிக கூறுவார

கஅ. போயினன - சாதுவன உயய - பிழைக்க

கக இடையிருளயாமதது - இருளையுடைய இடையாமத்தில்,
யாமம் - இரவு, “யாம மும்பக லுமமற் றாமையால்” (சீவக ககநி)

உரு மணி கஅ சுச, சீலப் கநி உஅ - கூ உடை கலப்படடு -
உடைந்த கப்பலில் அகப்பட்டு ஒழிந்தோ - இறந்தோ.

உக என - என்று சொல்ல

கஅ - உக போந்தோ சாவற்றுனென

உக. சாம - பிணஞ்சுடுதற்கு அடுக்கும விறகடுக்கு, மயானமுமாம்.
உச. தாரீர் - தருவீர்.

உரு. சுடலைககான - மயானம் படுத்தது - செயது தொடுகுழிப்படுத்த
தல் மணி. சு சுச.

உசு முடலைவிறகு - முறுககுண்ட விறகு, “முடலை யாககை முழு
வலி மாககன” (பெரும்பாண். சுச) பொத்தி - மூட்டி, “தீயழறபொத்தி”
(உரு) எனறா முன்னும்

உஎ உயப்ப - செலுத்த

உஅ புககுழி - புககவிடத்து. அவன் - ஆதிரை

கஅ - உஅ போந்தோ, ஒழிந்தோ தம்முடன சாதுவனும் சாவற்ற
னென, நல்லாள் அதுகேட்டிக கழறிப் படுத்தப் பொத்தி அதிற் புகுதலு
மென்க.

படுததுடன் வைத்த பாயற பள்ளியும்

௩௦ உடுதத கூறையு மொள்ளெரி யுறுஅ
தாடி-ய சரத்தமு மசைந்த டுந்தலிற
சூடி-ய மாலைபுந் தொன்னிறம் வழாது
விறைமலாத தாமரை யொருநனி யிருந்த
திருவின செயயோள் போனவினி திருப்பாத

௩௫ தீயுங் கொல்லாத தீவினை யாடபு யேன
யாது செயகே னென்றவ னே வதலும்
ஆதிரை கேளுன னரும்பெற்ற கணவனை
ஊாதிரை கொண்டாந் குயப்பப போகி
நகக ராணா நாகி வாழமலை

௪௦ பககளு சோந்தனன பல்லியாண டுறுஅன
சந்திர ததத னெனுமொ வானிகன
வங்கந தன்னெடும வந்தனன றேறுறு
நின்பெருந துனப மொழிவாய நீயொ
அந்தநாந தோனறி யசரீரி யறைதலும்

௪௫ மையரி யுணக னுமுதுயா நீங்கிப
பொயகைபுக காடிப போதுவாள் போனது
மனங்கவல் வினறி மனையகம் புகுந்தேன
கணமணி யனையான கடிதீங் குறுகென
புண்ணிய முட்டாள் பொழிபழை சூருட

௨௧ பாயறபள்ளி - படுககையிடம்

௩௦ உருது - உருமல் ௩௧ ஆடிய - பூசிய

௩௨ வழாது - வழுவாமல், ௩௩ தாமரை - தாமரை மலரில்

௩௪ திருவின செயயோள் - திருமகள், மணி டு

௩௬ யாதுசெயகேன - என்ன செயவேன அவன - ஆதிரை

௩௭ அரும்பெற்ற கணவன - பெறுதற்கரிய கணவன

௪௪ அந்தரம் - ஆகாயம் அசரீரி - அருவமாய எங்கும் நிறைந்துள்ள
முத்தறெய்வம் ௪௬ போதுவாள் - வருவாள்

௪௭ கவல்வு - கவலையடைதல் மனையகம் - மனையிடம்

௪௮ கணமணியனையான - கணவன, சிலப் ௧௩ ௭௫ உறுக என்று

௪௯ முட்டாள-வழுவாளாய, “புண்ணியமுட்டா” (பட்டினப் ௨௦௪)

(பி-ம்) ௨௧ ‘படுததுடன்வைத்தபாயறபள்ளியும்’ ௩௮ ‘கொண்டாங்குயிருப்போகி’ ௪௪ ‘அந்தரத்தொன்றி’ ௪௫ ‘அழிதுயா நீங்கி’, ‘அழியாது நீங்கி’

- ௫௦ அருமபெறன மரபிற பத்தினிப பெண்டிரும்
 விருமபினா தொழுதம் வியப்பின வாயினா
 ஆங்கவன கணவனு மல்லீ ரடைகளை
 ஓங்குயா பிறங்க லொருபர நீழல்
 மஞ்சடை மாலகட லுழந்தேரய கூடநது
- ௫௫ துஞ்சுதுயில் கொள்ள வர சூமலீ ரொழும
 பகக சாரணா நயமிலா தோனறி
 பககஞ் சோநது பரிபுலம் பின்னிவன
 தானே துரியன வந்தன னவியல
 ஊனுடை பிவவுடம் பணவென நெழுப்பலும்
- ௬௦ பற்றவா பாண்ட மயககறு மரபிற
 கற்றன னுதன்ற நநதொழின பாககா
 நறறு நீங்கித தொழுதுரை யாடி
 ஆங்கவ நுரைபோ ருநதிறல் கேளாடி
 சங்கெக குருமக னிருந்தோ னவனபாடி
- ௬௫ மோநதரு னீயென வவருடவ போகச

௫௦ பெண்டிரும், உமமை உயாவு சிறப்பு

சக-௫௦ மணி. க௫ எ

௫௧ வியப்பு-ஆசசரியம் ஆதிரை வியப்பினளாயினள

மேலே சாதுவன செய்தி கூறுவா

௫௨ கணவனும்-சாதுவனும்

௫௩ பிறங்கல்-மலீ நீழல் - ந்ழலில்

௫௪ நேரய கூடநது - வருத்தம் மிகுந்து

௫௫ துஞ்சுதுயில்கொள்ள - (சாதுவன) மிகக ந்ததிரைகொள்ள
 குர்-அசகம் ௫௬ நயமிலா - இனிமையிலலாதவா

௫௭ பரிபுலம்பினன - இவன மிகவும் வருந்தினான், “பகக நீங்கு
 மின பரிபுலம் பினரென” (சீலப் ௧௦ ௨௨சு), “பரிபுலம் பிலத்ததும்
 வருத்தம் வீட” (மலேபடு சக௭.)

௫௯ எழுப்பலும்-சாதுவனை எழுப்பலும்

௬௦ அவாபாடை - நாகாகளுக்குரிய பாடைதம்

௬௧ கடுதொழினமாககள் - நாகா

௬௩ அருந்திறல் - பெறுதற்கரிய திறலையுடையா

௬௪ இருந்தோன முற்று கூடு என-என்று நாகாசொல்ல

(பி-ம்) ௫௬ ‘ஓங்கியபிறங்கல்’ ௫௪ ‘மாககடலிழந்த’ ௬௦ ‘பாடை
 யினமயககற’, ‘மயக்குறு’ ௬௨ ‘தொழுதுரையாடலும்’

- கவாடு குழிசொல்ல கழிமுடை நாற்றமு
வெவ்வென புணங்கதலும் விரவிய விருக்கையில்
எண்குதன பிணவோடி நடுத்த போல
பெண்டிட னிறந்த பெற்றி லோக்கி
எடு பரவாபிற பிணித்தவன பரவ மைய னாகி
கொடுபா மடக்கில் குளிர்ந்த பிணவன
சங்குந் வந்த காரண மெனவென
ஆங்கவற கல்கட ழுற்றை நாயார நதலு
அருந்தாத விவ மல்கட ழுந்தகோன
எடு வருந்தின வரியவ வாயின மாகவா
மாயிக கிளப்போட நலகலையக் கொடுத்த
வெங்குள் ஈனா வெனடுவ கொடுமென
அவையா கோட சாந் வையாந்து
வெவ்வாய கோடேன வெண்டே வென்றது
எடு பெண்புரு புவாபுமின நெனின் மாககட

கக குழிசி - பாண கழிமுடை நாற்றமு - மிக்க புலால் நாற்றமு

கௌ உணங்கல் - வறறல்

கஅ எண்கு - கரடி பிணவு - பெண்கரடி, “பனறி புலவாய”
(தொல் மரபு ௫௮) எனலும் குத்திரத்தில, ‘ஒன்றிய’ எனறதனால், பிண
வெண்பது கரடிகுங் கொள்ளப்பட்டது

கக பெண்டி - மனைவி

கௌ பாடையிறப்ணித்து - பாவையினாலே வயமாகி

கக கோடு - கிள, நிழல் - நிழலில், அவன - நாகாளுடைய குருமகன்.

கௌ வந்தகாரணமென்னென - வந்தது யாதுகருதியென்று கேட்ப
வந்தகாரணம் சிலர் கடு ககக

கௌ அவறகு - குருமகனுக்கு

கௌ அளியன - அளிக்கத்தக்கான, “அளியன றுனே முதுவாயிர
வலன்” (முருகு ௨௮௪.)

கௌ என - என்று குருமகன் சொல்ல

கௌ - எ. மரக்காள, நம்பிக்கு வேண்டுவகொடுமென

கஅ அயாந்து - கலைபுற்று.

கௌ உணடி - உணவு இன்றெனின் - இல்லையாயின

(பி. ம்.) கக ‘குளிர்ந்தவன்பின்ன’ எக ‘ஆங்கவனல்கட’ எக.
‘நங்கையைக் கொடுமின’ எக ‘கெட்டேன’

குண்டே? ஞாலத் துறுப்ப னுண்டென்றிற்
 காண்குலம் யாங்களுங் காட்டுவா யாகெனத்
 தூண்டிய சினத்தினன ரெல்லெனச் சொல்லும்
 மயங்குங் களஞ் சன்னுயிர கோறலும்
 அந் நாயகது மயங்குங் கடிந்தன? கேளாய
 ிற்றதவா ராதலு மிறந்தவா ிற்றதலும்
 உறங்கலும் விழித்தலும் போன்ற அணமையின
 நல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
 அல்லறஞ் செயலோர் நல்லுல நடைதலும்
 சுடு உண்டென அணாதலி னுரலோர் களைந்தன
 உண்டனை யாகெனக் கநிரை யொய்தி
 உடம்புவிட டேரடு முயிருந்ருக சொண்டேர்
 இடம்புகு ரென்றே யொடங்கிப் குறைத்தாய்
 அவயுயி ரெவ்வனம் போய்ப்புகு மவ்வனை
 கூடு ரெவ்வன முறையெனச் சினவா திதுதேர்
 உறறதை யுண்டு முடலுயிர் வாழவுழி

அக உறுப்பனுண்டோ அஉ காண்குலம் - அநிலேம

அக சினத்தினன சொல்லென - கோபமுடையவனுய்ச் சொல்வா
 யென்று நாகருடைய குருமகன கேட்ப, சொல்லும் - சாதுவன சொல்லுவான்.

அந் கயங்கு - கலங்குதல், “கயங்கு நல்லறம்” (கக கூஅ) என்றா
 முன்னும், பு வெ. கஅஅ, உஉக

அச - டி கள்ளையும் கொலையையும் அறிவுடைபோர் நீக்கினா.

அச - எ. இவ்வழிகள, “உறங்குவதுபோலுஞ் சாககா நிறங்கி, விழிப்
 பது போலும் பிறப்பு” (ககக) என்னும் கிறவின் பொருளைத் தழுவி வந்
 திருத்தல் காண்க

அக அல்லறம் - பாவம், அறமல்லாததென்றபடி.

கடு உரவோர் - அறிவுடைபோர்

அஎ - கடு உணமையின, உணாதலின் உரவோர் களைந்தனா

கக கண்டனையாக - அந்நதாயாகுங். என - என்று சாதுவன
 சொல்ல கநிரை - பெருஞ்சிரிப்பு.

கந். செவ்வனம் - நேரே, “திருவிரி பூம்பொழிற் செவ்வனஞ்
 சோநது” (கீவக நிகந்.) என - என்று குருமகன சொல்ல

கக. உயிர்வாழவுழி உடல உறறதை யுண்ணும்.

(பி - ம்) அக ‘உண்டோமாகக் குறுப்ப’ அக - ச, ‘சொல்லு
 மயங்கும்’

மறறைய ஷடபதே மனனுயிர நீங்கியுற
 றடிநதெரி யுடடி னுந தானுண ராதெனின
 உடம்பிடைபி போனதொன லுண்டென வுணரீ
 ௧௦௦ போனா தமக்கோ புககிலுண டெனப
 தியானே வல்லே னியாவரு புணரகுவா
 உடாபிண டெடழிய விரிபல் நாதமா
 நடநகுரேட ரேறல் கனவினுங் காணகுவை
 யாங்கனா டோக யவழிந ரெயவினை
 ௧௦௧ புண்ட லா நைகயிற் புகுவது தெளிந்
 னன்றவ னுரைதகது டெரினிழி நாதனும
 நன்றறி டெடடி நல்லடி வீழரது
 நாளா ஷ லுங் கைகியி னிவடிபா
 புலாநறை வாழிபி ரோமபித நாதறேன்
 ௧௦௨ தமக்கொழி மரபிற் ராவுறு காறு
 அமக்கா நல்லற மெடுதகுகை பெவறலும
 ஈன்று டெனனுந் நன்னெற்ப படாகுவை
 உன்றனக கொல்லு ரெலியற முறைககேன
 உடைகல் பாக்க ஞாயிருயந் தீங்குய்ன
 ௧௦௩ அநிதொழி ஸொழிந்தவ ராருயி ரோமபி

-
- ௧௦௪ தடிநது - டெட்டி ௧௦௦, புககில - புகுமிடம்,
 ௧௦௨ ஈவதம - ஈாதம ௧௦௬ கேசன - நெடுநதும
 ௧௦௨ - ந உயிரசேறல் கனவினுங் காணகுவை
 ௧௦௪ - டி. உயிர புகுவது.
 ௧௦௬ அவன - சாதுவன ௧௦௭ நன்று - தருமம்
 ௧௧௦ தமக்கொழிமாபின் - தமக்கெனறே தீரந்த முறைமையினை
 புடைய.
 ௧௧௦ - ௧௧ மரபினை புடைய நல்லறமெனக்.
 ௧௦௬ - ௧௧ நாகனும எடுத்துரைப்பென்றலும
 ௧௧௨ படாகுவை - செல்வாய
 ௧௧௬ ஓலலும நெறி - இயலும வழி, இவவடி, “ஓலலும வகையா
 ன்றவினை யோவாதே, செல்லுமவா யெல்லாரு செயல்” (௧௧௬) என்ற துற
 வின் கருத்தைத் தழுவி வந்தவாறு காண்க
 ௧௧௩ அநிதொழில் - கொல்லுநதொழில்
 (பி ய்) ௧௦௭ ‘நன்னெறிச்செட்டி தன்னடி’ ௧௧௦ - ௧௧ - ‘என
 றெனக் கொழிய தேமுற மேககரனறிநல்லற’ ௧௧௨ ‘நனறிது சொன்னாய’

மூததுவினி மாவொழித தெவவுயிர மாடடும
 தீத்திற மொழிகெனச சிறுமக னுரைப்போன
 ஈங்கெமக காசு நிவவறஞ செயதேம
 ஆங்குனக காசு மருமபொருள நொனகெனப
 ௪௨௦ பணடும பணடுவ கலங்கனிழ மரகநனை
 உண்டே மவாத முறுபொரு ளீங்கிவை
 னிரைமர மெனறுகில விழுந்திக குப்பையோ
 டுலையிவை கொனகென வெந்ததனன கொணரது
 ரந்திர தத்தெனெனனும் வாணிரை
 ௪௨௧ வங்களு சோந்ததில் வரதுட னேறி
 இரந்தா புருந்திங் கிவவொடு வாழரது
 உவமனை நனபல தானமுஞ் செய்கனவ
 ஆங்கன மாகிய வாதிரை கையாற
 புங்கொடி கலையிடுரை பெறுகென
 ௪௨௨ பணையதம் புருந்து பணிமே கலந்தான
 புணைய வேலியம் போல நிறறலும்
 தெட்டி அவலங் கொண்டு துயரறு கிளங்கியோ
 டமுத மரபியி னனகரை நீறைகரப

௪௨௩ மூததுவினிமா - முதுமையுற்று இறககும் விலங்குகள
 ௪௨௪ தீத்திறம் - கொலை என - என்று சாதுவன சொல்ல
 ௪௨௫ விரைமரம் - சந்தனம் அகில முதலியன , விரை - வாசனை
 ௪௨௬ என - என்று நாகன சொல்ல
 ௪௨௭ உரைப்போன இவையிவை கொள்கெனவெனக
 ௪௨௮ வங்களுசோந்ததில் - சோந்த கப்பலில
 ௪௨௯ ஆங்கனமாகிய - அததனமையை உடையளாகிய
 ௪௩௦ உரைப்போன, பிச்சை பெறுகெனவெனக

௪௩௧ பிச்சை வாங்குமபொழுது துறவறத்தினா மௌனமாக நிறக
 வேண்டுமெனபது விதியாதலின, 'புணைய வேலியம் போல நிறறலும்'
 என்றா, புணைய வேலியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டெழுதாத வழவைக
 கோட்டின சித்திரம், மணி ௨௨ அஅ, நெடுநல் கசவு, ந

௪௩௨ அனகரை மணி ௧௧. ௪௩௩

(பி - ம்) ௪௩௪ 'பணடுபணங்குககலங்' ௪௩௫ 'ஆயிழைகையாற'
 ௪௩௬ 'சுரபியினகனகனை'

பாரசு மடங்களுமபகிப்பிணி பறுகென
கநநி ஆதிரை பிட்டன ஸாருபிர மருநகென

கந.—ஆதிரைபிச்சையிட்ட காதை முற்றிற்று

கநநி ஆருயிமருந்து - அனனம்

கநந-நி நிறைதர இட்டனனெனந

உ - கநநி உரைப்போள, 'ஆங்கனமாகிய ஆதிரைகையாற பிச்சை பெறுக' என்று சொல்ல, மணிமேகலை மனையகம் புகுந்து நிறறலும், ஆதிரை தொழுது வலங்கோண்டு ஆருயி மருந்திட்டனனென முடிந்த

பதினேழாவது

உலகவறவி புக்க காதை

[பதினேழாவது மணிமேகலை

காயசண்டிகைபென்னும் விச்சாதரிவயிற்று யானேத்தீயவித்து
அம்பலம்புககபாட்டு]

பத்தினிப பெண்டிர பாததூ னேற்ற

பிச்சைப பாததிரப பெருஞ்சோற றமலை

அறத்தி னீட்டிய வெண்பொரு ளறவோன

திறத்து வழிப்படு-ஞ் செய்கை போல

க பத்தினிபபெண்டிர - ஆதிரை பாததூண - (இயலபுடைய மூவா முதலாயினாக்கும் தென்புலத்தார முதலிய நாலவாக்கும்) பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணப்படும உணவு, பாததல-பகுத்தல இக்ஞல, ஆதிரையின இல வாழ்க்கைநலம் கூறப்பட்டது, "பழியஞ்சிப பாததூ ணுடைத்தாயின வாழ்க்கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞானறு மில" (குறள், ௪௪) பெண்டிரது பாததூணை

உ அமுதசுரபியிலுள்ள பெரிய சோற்றுத்திரளை, அமலை - திரளை "அமலைக் கொழுஞ்சோறு" (புறநா ௩௪)

க - உ ஏற்ற பாததிரம்

௩ அறத்தின ஈட்டிய - நலவழியே சம்பாதித்த ஒண்பொருள் குறள், ௪௬௦

௩ - ௪ அறவோன திறத்து வழிப்படும செய்கைபோல - அறவோ னிடத்துப் பெருகுதலுறுஞ் செய்கையைப்போல, அறவோன - சறபாததி (பி - ம்) க 'பாததூணீயத்த'

நி வாங்குகை வருந்த பன்னுயிரக களிநததுக்
நானறெரலை விலலாத தைசடை நோகுகி
பாளைத் தீநோ யாவயிற நடக்கிய
நாயசனா டிகையெனுங் காரிகை வணங்கி
நெடியோன மயங்கி நிலிசைத் தோன்றி

க0 அடலரு முநீர் சடைத்த ஞானறு
குரங்குகொணாந தெறிந்த நெடுமலை யெல்லாம்
அணங்குடை யளக்கா வபிற புக்காங்
கிட்ட தாழற்கு கடமுற கடுப்பசிப
பட்டே நென்றன பழனினைப் பயக்கால்

ரம தானப்பொருள, பாத்திரத்தின் பெருமைக்குத்தக்கபடி பெருகுதலுறு
மெனப்பதை, “விருந்தின், துணைத்துணை வேளவிப் பயன்” (குறள், ௮௭),
“அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரைகப் பட்டக்கால், வானசிறிதரப்
போதது விடும” (நாலடி ௩௮) என வருவனவற்றாலுணராக

௬ தைக்கமையை (காயசண்டிகை) நோக்கி

உ - ௬ ஒண்பொருள வழிப்படுஉருசெய்கைபோலப் பெருஞ்சோற்ற
மலைதான் தொலைவில்லாத தைக்கமையை நோக்கியென்க

௭ யாளைத் தீநோய - பஸமகவியாதி

௮ காரிகை மணிமேகலையை வணங்கி

௯ நெடியோன - திருமால் மயங்கி - பருவதமுனிவரும் நாரதமுனி
வரும் அம்பரீடனுக்கிட்ட சாபமாகிய அநதகாரத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொண்ட
மையால் மயக்கமுற்று தோன்றி - இராமனாக அவதரித்து நெடியோன
நிலமிசைத் தோன்றிமயங்கியென மாற்றாக திருமால் இராமனாக அவதரித்த
பொழுது, முற்கூறிய சாபாநதகாரத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தாரென்பதைப்
பின்வருஞ் செயபுளாலுணராக “கன்னியநதுழாயக கமலலோ சன்னறய
ரதற்கு, மன்னுநனமக னாகியே வந்தனனுதித்து, முனனை யந்தகாரத்தி
னான மூடிடப் பட்டுத், தனனை மாயனென றறிந்திடா துறைந்தனன
சாராதே” (இலிங்க உத்தர அம்பரீடனை ஆழிகாதத ௮௫)

க0 முநீர் - ஆக்கல் முதலிய மூன்றுநீர்மையையுடைய கடல்
அடைத்த ஞானறு - இலங்காரங்களுசெல்ல அடைத்தநாளில்

௧௨ அணங்கு - வருத்தம், தெய்வத்தன்மைபுரமம் அளக்கா - கடல்
புக்காங்கு - புகுந்தாற்போல

௧௧ - ௨ மலையெல்லாம் அளக்கா வயிறுபுக்காங்குகென்க

௧௩ இட்டது ஆற்ற - இட்டபொருளால் தணியாத

௧௪ பட்டேன - அடைந்தேன வினைப்பயத்தாற் பட்டேனென்க

(பி - ம்) ௫ - ௬ ‘அளிக்கத்தான்’ ௯ ‘நெடுமானமயங்கி’

கடு அனலை கேளீ யாருயிர் மருததுனி
துன்னிய வெனனோய துடைப்பா யென்றதும்
எடுத்த பாததிரத தேந்திய முழுதம்
நிடித்தவள கைபிற போணினன் பெய்ததும்
வயிழகாய பெருமபசி நீங்கி மற்றவள்

உ௦ துயர நீங்கித் தொழுதன ஞ்ரைகரும்
மாசில் வாலொளி வட திரைச் சேடி க
காசில்காளு சனாபக கடிநக ருளலேன்
விஞ்சையன றனனென வெவவினை யுருப்பந
தெனறிசைப் பொதியில் காணியா வந்தேன

உரு கடுவர லருவிக கடுமபுனல் கொழிந்த
விடுமணற் காணியாற் றியைந் தொடுங் கடுந்தேன

கடு ஆருயிர் மருததுவி - ஆரிய உயிரைப் பாதுகாக்கும் மருந்தை யுடையாய், ஆருயிர்மருது - அன்னம்

கசு துன்னிய - நெருங்கிய எனனோய - எனது பஸ்மக வியாதியை என்றதும் - என்று காயசண்டிகை சொல்லலும்

சு - கசு காரிதை, நோக்கி வணங்கி, 'எனனோய துடைப்பாய' என்றது மெனக

க௭. அமுதம் - அன்னத்தை

கஅ அவள்கையில் - காயசண்டிகையின்கையில் படித்துப்பெய்தலும்

கக. அவள் - காயசண்டிகை உ௦. தொழுது உரைப்பாள

கக - உ௦. அவள் நீங்கி நீங்கித் தொழுது உரைக்கும்.

உக வாலொளி - வெள்ளிய ஒளி சேடி - வித்தியாதரருக்கு சேடி வெள்ளிமலைக்கண் உள்ளதாதலின், அதற்கு வாலொளி கூறப்பட்டது, "வெள்ளி மாலவரை வியனபெருஞ் சேடி" (சிலப். சு க)

உஉ காசு - குற்றம் காஞ்சனபுரமாகிய காவலையுடைய நகரம்.

உ௩. விஞ்சையன் - கணவனாகிய வித்தியாதரன் உருப்ப - தோற்ற, அழலவென்றமாம்

உச. பொதியில் - பொதியினமலை காணிய - காணுதற்கு

உ௩ - ச விஞ்சையனொடு வந்தேன.

உ௫. கடுவர - விரைந்தவருந்ல கொழித்த - தெளளிய

உசு. கானயாறு - காட்டாறு. ஒருங்கிருந்தேன - கணவனுடனிருந்தேன

உச - சு வந்தேன கானயாற்றிருந்தேனெனக

(பி - ம்.) கசு. 'துன்னியவெனனோய' உஉ. 'காஞ்சனக்கடிகா', 'காஞ்சனபுறநகா' உச 'காணியவருவேன'

புரிநூன மாபிழ நிபிபுரி வராசடை
 மரவுரி யுடையன விருசசிக னெனபோன
 பெருங்குலை பண்ணை க கருங்கனி யிணைபேரோ
 ௩௦ இருங்கனி நாவற பழமொன தோந்திந
 தேக்கிலை வைநதுதே டேணைய மாபிழ
 நூக்கிடழ பொய்கை யாடச செனதேரல
 திணை யுருத்தலிற செருககொநி செனதேரல
 நாலா வந்தந நருங்கனி சிதைந்தேன
 ௩௧ உடையல வேடகையின வஞ்சுடய கிருசசிகன
 கணபன வெணனை க நருங்கனிப சிதைந்தேன
 சித்திநத நாவலிற நிபிய மாவ
 நேர நுணைப வெருங்கனி தருவ
 தருகனி யுண்டோ மாபி மாவ
 ௪௦ மாவ வியா ககையின வஞ்சுடய திவதுவ
 பயனீ மாவ வெருங்கா வல்ல

௨௭. புரிநூல - முதுக்கிய பூணூல திரிபுரிவராசடை - திரிதது
 முதுக்கிய நீண்டசடை

௨௮ மரவுரியுடையன - வறக்கிலமாகிய ஆடைபையுடையன உடை
 யனுகிய விருசசிகனெனபோன

௨௯ பெண்ணை - பனை கருங்கனி - கரியகனி, பெரியகனி யென்று
 மாம

௩௦ இருமை - பெருமை நாவல - சம்புமரம்

௩௧ - ௨. சேணநாறுபூ , சேண - நெடுநதாரம் பரபயினைபுடைய
 பொய்கை ஆட - நீரூட

௨௮ - ௩௨ விருசசிகனெனபோன, நாவறபழமொனதையேந்தி வைத
 துப் பொய்கையாடச செனதேருகுவெனக

௩௩ உருத்தலின - பயன்கொடுப்பத தோற்றுதலினால் செருக்கு -
 களிப்பு

௩௩ - ௪ உருத்தலிற் சென்று காலால் அந்தக்கனியைச் சிதைத்தேன

௩௪. வேடகை - விருப்பம்.

௩௫ கருங்கனிச்சிதைவுடன் என்னைக் கண்டனன்.

மேலவருவன விருசசிகன கூற்று

௩௬ திபியம் - தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது , இச்சொல்
 திவயமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு, திவ - தெய்வலோகம், மணி எ கூள்.

௩௮. ஆண்டு - வருடம் ௩௯ - ௪௦ உண்டோரா பசியை நீக்குவா

(பி - ம்) ௩௯ 'வைத்துச்சென்றாற்றுப்பரப்பிற' ௩௯ - ௮. 'திபிய
 மாகிய வீராறு'

துண்ணு றோனபினே னுண்கனி சிதைந்தாய
அநதரஞ செல்லு மந்திர மிழநது
தந்தித தீயாறு றனிததுய ருழநது
சநு முநநா லாண்டி ன முகிரகனி நானீங்
குணனு நாளுன அறுபசி களைகென
அநநா வானகவ னிட்ட டாபம
இநநா வ டோலு நிவங்கொடி கெடுநதனை
வாடுபசி புழநது பாழுனி போயின

௫௦ பாடி மி முருளிபாயமலை யொழிந்தென
அலவலைச செயதிக கஞ்சின னகனறு
விவகொளி விஞ்சையன விழுமோர டெயதி
ஆரணங் காசிய வருந்தவன றனனறு
காண மினறிபுங் கடுநோ புழநதனை
௫௫ வானூ டெய்கென மந்திர மறந்தென

சஉ நோனபு - விரதம். சிதைத்தாய - அழித்தாய
சங் மந்திரத்தை இழநது
சச தந்திததீ - பலமகவியாதியென்று வழங்குகிற யானைத்தீயென
னும நோய, சீவக. நகசு தனித்தயா - ஒப்பற்ற துன்பம்
சநு முநநாலாண்டு - பன்னிரண்டு வருடம்
சத. உறுபசி - மிகு பசியை களைகென - நீங்குகவென்று
சஎ. அவன - விருச்சிகன சாபம் - சாபத்தை, சாபத்தின் முடி
வெல்லையாகிய நாளென்றமாம், ஆகுபெயர்
சஎ - அ இளங்கொடி, சாபத்தைக் கெடுத்தனை
சக உழநது - வருந்தி முனி - விருச்சிகன
௫௦ ஒலி முழங்குகின்ற அருவியாலுண்டாகிய பாயோசனத்தை
புடைய பொதியினமலையை பாடிமிழ புறநா சக

௫௧ அலவலைசெய்திககு - மனத்திறஞ்றறியதை ஆராயாது செயத
என செய்கைக்கு, “அலவலைவந தப்பூச்சி காட்டுகின்றான்” (உக ௨),
“பலபல நாழஞ் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன் றனை, அலவலைமைதவித்த
வழகன்” (சக ௫) எனப் பேர்யாழ்வார் தீருமொழியில் வருதல காண்க
இஃது அலவலைமையென்றும் வழங்கும்

௫௨ விழுமம் - துன்பம்

௫௩ ஆரணங்கு - அரியதெய்வத்தன்மை

௫௪ - ச அருந்தவனனனறு கடுநோயுழநதனை

௫௫ வானூடு எழுக என - வானிடத்து எழுவாயென்று வித்தியாதரன்
சொல்ல

(பி - ம்) சக ‘உறுதுயா’ சக ‘உழநதமாமுனி’ ௫௦ - ௫௨ ‘ஒழித்
தே, னவலககவலை செயவினையஞ்சி, யிலகொளி’

ஊனுயிர நீங்கு முருப்பொடு தோன்றி
வயிறுகாய பெருமபசி வருததுமென நேறகுத
தீங்கனி கிழங்கு செழுங்காய நல்லன
ஆங்கவன் தொணரவு மாறநேனா
௩௦ நீங்க லாற்றி எனடுந் தாய ரெய்தி
ஆங்கவ னாகவென நுநுநொடு முறைபொன
ரபபுக தீனினுட டரிழந் மாறங்கிற
மபப மிலலாத நழிபெருந் ரெலவா
ஆற்றி மாககா காற்றுகுணை யாகி
௩௧ நோற்றே ந முறைவதிகா நோன ந முண்டாது
பலநா வாரியு வ்வெடு பொசி
அபபதிபபபுகநென நவனபுநா ரெபப
இபபதிபபபுகநேங் நபாநுறை கினதேற
இருதிர நோடணை விழவணி வருநாவ

௩௬ உடம்பினினறம் உயிரீங்குதறகுந் காரணமாகிய வெப்பத
தோடு

௩௭ வயிறுகாய பெருமபசி மணி ௧௪ ௬ வருததுமெனநேறகு-
வருததுமெனந எனபொருட்கு

௩௮ தீங்கனி - இனியபழம் நல்லனவெனபதை ஒவ்வொன்றோடு
கூட்டுக

௩௯ ஆறநேனாக - பசிதணியேனாக

௪௦ அவன் - வித்தியாதரன்

௪௧ தமிழகமருங்கில - தமிழநாட்டில, “இமிழகடல வரைப்பிறறமி
முகமறிய” (சிலப் ௩ ௩௭)

௪௨ கம்பம் - நடுக்கம் கழிபெருஞ்செலவா - மிகப்பெரிய செலவத்தை
யுடையார

௪௩ மு மணி ௧௯ ௩௩ ஆற்றாமக்கள் - வறிஞர்

௪௪ நோற்றோ - முற்பிறப்பில தவஞ்செய்தோர் நோன நகா - வலி
மையையுடையநகா, நோனமை - வலி, “சாப நோனஞாண” (புறநா
௧௪) நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

௪௫ - ௩ செலவா நோற்றா, ஆகி உறைவதோ நகரெனக

௪௬ பலநாள் ஆயினும் - ஆகாயவழியே செலலக்கூடாமையாற பல
நாள் ஆகுமாயினும் நிலஞெடுபோகி - பூமியில நடந்துசென்று

௪௭ அவன் - வித்தியாதரன்

(பி - ம்) ௩௭ ‘என்றேறகவன்’ ௪௪ ‘அருநதுணையாகிய’ ௪௬
‘நிலைநாடுபோகி’

எ௦ வந்து தோன்றியிம மாநகா மருங்கே
என்னுறு பெருமபகி கண்டன னிரங்கிப
பினவரும் பாண்டல நெண்ணின்ன கழியும்
சுனிவில் மொபகி தனித்தனை வணங்கினேன்
மணிமேகலையென வானபதிபட்டாளேன

எரு துககர துடைக்குந் துகவாறு மாதவா
சுககர வானக கோட்டமுண்டாகத்திற
பலாபுகத் திறந்த பருவாய வாயில்
உலக வறவி பொன்னுண்டதனிடை
ஊரு ராங்க ஊறுபகி யமுந்தோ

அ௦ ஆரு மின்னாவி னாருமபிளி யுறேநா
இருவேராத தோந்தாங் கிருப்போர் பலாப
வரிவாழ் நடந்த லதன்பாற போகென
முங்கவல போகிய பின்ன ராயிழை
ஒங்கிய விதியி னெருட்டை பொதுங்கி

அரு வலமுறை முடிமுறை வந்தனை செயதங்
உலக வறவி னெருதனி யேம்ப
பதியோர் தமொரு பலதொழு தேந்தும்
முதியோர் கோட்ட முடிமையின வணங்கிக

எ௦ இம்மாநகா மருங்கே வந்துதோன்றியெனங்

எ௨ கழியும் - நீங்குவான

எ௪ மணிமேகலை விளி வானபதிபட்டாளேன - சிறந்த ஊராகிய
காஞ்சனபுரத்திற்குச் செல்வன

எரு துககம் - பிறப்பு முதலியன, நாலவகைச் சத்தியங்களுள் துககம்
முதலாவது

எ௭ - அ மு மணி எ கூஉ-ங் அதனிடை - அவவுலகவறவியில்

எ௬ - அ ஆங்கதில் ஒன்றுண்டு

அ௦ ஆருமின்மையின - பாதுகாப்போர் ஒருவரும் இல்லாமையினாலே

எ௮ - அக அதனிடை இருப்போர் பலா

அ௨ வடு - வகி, 'வடுவாழ் கூந்தல்' எனந்து மணிமேகலையை

அ௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

அரு வலமுறையாக மூன்றுமுறை வந்து பணிந்து, 'வந்து' என்று
ஒரு சொல் வருவிக்

அ௮ முதியோள்கோட்டம் - சம்பாபதிகோயில் மும்மையின வணங்கி-
மனம் வாகுக் காயங்களால் வணங்கி, மூன்றுமுறைவணங்கி யென்றுமாம்
(பி - டி) அச. 'ஒருபடைபோகி' அ௮ 'முறைமையின வணங்கி'

கந துடை நெடுநிலைக காரணங் காட்டிய
 கூடு தநதுணைப் பாவையைத் தானறெழு தேத்கி
 வெயிலைத் வெமரிய வேயகரி காணத்தூத
 ராணி ராசலழ தோனயிய தென்னா
 பதிதின வயநதிய ஸாதன மாகநட
 ரமுத கரடிபோ டாயிழை ந்தானறி
 கூடு அபுத திரனகை யமுத கரடியிலே
 நியாவருந வயக வேறபோர தாமென
 ளைனென விவரத சொலியெழுந தன்றே
 யாணாப் போந ராபல மருங்கென

கௌ — உலகவற்றவிபுக்க காதை முற்றிற்று

கூடு மணிமேகலையொடு மறறையோரையும் உளப்படுத்தி, 'தந
 துணைப்பாவை' என்றா பாவையை - கந்திநபாவையை
 கூடு வேயகரிகாணம் - மூங்கில கரிநதகாடு
 கூடு ஸாதனம் - துணைம.
 கூடு ஏறபோராகிய யாவரும் வருகவென்று மணிமேகலை சொல்ல
 கூடு எழுநதனறு - எழுநதது கூடு யாணா-புதுமருவாய
 கூடு - அ அம்பலமருங்கு ஒலியெழுநதனறென
 கூடு - கூடு காயசண்டியையென்னுங்காரிகை போதி வணங்கி, 'என
 மெய துடைப்பாய' என்றலும், மணிமேகலை பெய்தலும், அவன பசி நீங்கித்
 தொழுது உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவள, 'அதன்பாற போக' என்று
 கூறிப் போகியபின்னா, ஆயிழை ஒதுங்கி வந்து வந்தனை செய்து ஏறி வணங்
 கித் தொழுது ஏத்தித் தோன்றி, 'ஏறபோராயாவரும் வருக' என, அம்பல
 மருங்கு ஒலியெழுநதனறென வினைமுடிவு சொப்ப

(பு - ௧) கூடு 'தநதுணைப்பாவை' கூடு 'துடைப்பாவை'

ப தி னே ட் டா வ து

உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை.

[பதினேட்டாவது மணிமேகலை அம்பலமடைந்தமை சித்திராபதி
உதயகுமரனுக்குச்சொல்ல அவன் அம்பலம்புக்க பாட்டு]

ஆங்கது கேட்டாங் கருமபுண ணைகவயிற்
மீததுறு செங்கோல சென்றுசுட டாங்குக்
கொதித்த வுள்ளமொடு குரம்புகொண்டேறி
விதுப்புறு நெஞ்சினள் வெயதுயிர்த்துக் கலங்கித்
நீ தீர்ப்பலிவ வறமெனச் சித்திரா பதிதான்
கூத்தியன மடநதையாக கெல்லாங் கூறும்
கோவல னிறந்தனின் கொடுநதுய ரெயதி
மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்தது

க. ஆங்கதுகேட்டு - மணிமேகலை பிக்குணிககோலம் பூண்டு பிசைச்
யேற்று யாவருக்கும் உணவு கொடுத்தலைக்கேட்டு ஆங்கு - அப்பொழுதே

உ தீததுறுசெங்கோல - தீயினகண் பழக்கக் காயதலுற்ற செந்நிறத்
தையுடைய நாராசம் சுட்டாங்கு - சுட்டாரதேபோல

ங் குரம்பு கொண்டி ஏறி - வரம்பைத் தாண்டியெழுந்த, என்றது
வரம்பு கடந்தென்றபடி, “குரம்பெழுந்த குற்றங்கொண்டேரா” (நாலடி
கடுங்)

ச விதுப்புறு - நடுக்கமுற்ற, விரைதலுற்றவென்றுமாம்

டு தீர்ப்பல இவ்வறமென - மணிமேகலைகொண்ட இவ்வறத்தைத்
தீர்த்து விடுவேனென்று எண்ணி சித்திராபதி - மாதவியின் தாய்

சு எல்லா நாடகக் கணிகைகளுக்கும் சொல்லுவாள்

க - சு அதுகேட்டு ஏறி நெஞ்சினளாய வெயதுயிர்த்துக் கலங்கி இவ்
வறத்தைத் தீர்ப்பவென்று எண்ணிக் கூத்தியன மடநதையா எல்லாருக்
கும் சித்திராபதி கூறுவாள்

மேலவருவன சித்திராபதி கூற்று

அ மாதவா பள்ளியுள் - சங்கத்தாரான அறவணவழிகளுடைய உறை
விடத்து, பள்ளி - முனிவா உறைவிடம்; சிலப் டு களக்

எ - அ கோவலன் இறந்தமைகேட்டு மாதவி அறவணவழிகளிடம்
புருந்து துறவுபூண்டமையை, “சங்கம் மாதவ ருறைவிடம் புருந்தேன, மற

(பி - ம்) க ‘புண்ணக்கையிற்’ ன் ‘குரங்கொண்டெழுந்த’,
‘குரம்பு கொண்டெழுந்த’ எ ‘நிறைந்தபின்’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅஎ

நகுதக கனறே நன்னெடும பேரூர்

க0 இதுதக கென்போரக கௌளுரை யாயது

காதலன வீயக கடுநதுய ரெயதிப

போதல செயயா வுயிரோடு புலநது

நளியிரும பொய்கை யாடுநர் போல

முளியெரிப புகூஉ முதுகுடிப பிறநத

கரு பத்தினிப பெண்டி ரலலேம பலாதம

கைத்தூண வாழ்ககை கடவிய மனறே

பாணமகன் பட்டுழிப படுஉம பான்மையில்

யாழினம போலு மியல்பின மனறியும

வண நீதத மாசறு கேளவி, அறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்நது உர
வோ னருளினன” (உ : ௫௧ - ௬௬) என வயநதமாலைககு மாதவி கூறிய
தாக இநதூலிலும், “மறறதுகேட்டு மாதவி மடநதை, கோதைத
தாமங் குழலொடு களைநது, போதித தானம புரிநதறங் கொள்ளவும்”
(உஎ ௧௦௬-௮), “போதியினகீழ் மாதவாமுன புண்ணியதா னம்புரிநத,
மாதவி தனறுறவுங் கேட்டாயோ தோழி” (உ௯ ‘காதலனறன்’) எனச
சிலப்பதிகாரததம வருவனவறறலுணாக

௬ நகுதககனறு - சிரிககததககது பேரூர் - பேரூரில

௮ - ௯ அடைநதது நகுதககனறு.

க0 இது தககு எனபோரககு - இசசெயகை தகுதியுள்ளதென்று
சொலலும் அறிஞாககு, தககது விகாரம எள்ளுரை - இகழ்ச்சியுரை

கஉ போதலசெயயா - நீங்காத புலநது - வெறுதது

௧௩ - ௨ மணி ௨ ௩௮ - ௬

௧௩ நளி இருமபொயகை - குளிராத பெரியகுளம் ஆடுநா - ஆடுவோர்

௧௩ - ௪ மணி ௨ சடு

கக - ௫ காதலனவீயத துயரெயதிப புலநது வரிபுகும பத்தினிப
பெண்டி ரலலேம யாம

கடு - ௬ பலருடைய கையதாகிய உணவை உணடுவாழ்தலில் உரி
மையையுடையேம்

௧௭ பாணமகன் - பாணன் பட்டுழி - இறநதவிடதது

கஅ இயலபினம் - இயலபையுடையேம்

௧௭ - ௮ பாணமகனையும் யாழையும் உவமை கூறினாள், நாடகக்கணி
கையாதலின்

(பி-ம்) க0 ‘தககெனறவாககெள்ளுரை’ கஉ ‘போதலசெலலா
வுயிரோடுபுலநது’ ௧௭ ‘பான்மையின்’

நறுநதா துண்டு நயனில காலே

உ௦ வறுமழுத குறக்கும் வண்டு போலமுவும

வினையொழி காலைத் திருவின செவவி

அனையே மாகி யாடவாத துறப்பேம

தாபதக கோலந தாங்கின மெனப

தியாவரு நகூஉ மியலபின தனறே

உரு மாதளி யீன்ற மணிமே கலைவலவி

போதவிழ ரெவவி பொருநததல விருமரிய

உலகிய குமரனா புலகாள வண்டின

செய்யா விளவாடு செவவிதி னருநதந

சை கொணா டாங்கவ லேந்திய கடி லுலையா

நு௦ பிசை மாசை நிறாகை காட்டி

மற்றவன றவனான மணிமே கலைதனைப

பொற்றோக கொண்டி போதேக னுற

கக நயன - பசை, எனந்து செவவத்தை

உ௦ வறுமழு - டீக்களிலலாதது பாதகையாகது வண்டு உருமயா தல “வண்டிற றுறக்கும் கொண்டி மகன்னை” (மணி ௨௮, ௧௧), மதுரைக் (௧௭௭ - ௪) உக வினை - நலவினை

உ௧-௨ “தவநகோ மருங்கிற றிருமகள் போலப், பயந்தீர் மருங்கிற பற்றுவிட டொரீஇ, இட்டதை யுண்ணு நீலம் போல, ஒட்டிடத் தொட்டு முறுதி வாழ்க்கையுட, பத்திமை கொள்ளா” (பெருங் க கரு ௧௭௭-௪௧), “புண்ணிய முலநதபின் பொருளி லாகன்கை, கண்ணிலா துறந்திடும வண்ணமே” (நூரா முதலி ௧௧)

உ௩ தாபதககோலம் - வித்தைக கோலம், பிககுணிக கோலமுமாம்

உ௪ நகூஉம இயலபினது - பழிகும் இயலபையுடையது

உ௬ ரெவவி - சமயம்

உ௭ உதபகுமாளை இவனே வண்டாங்க கூறியதுபோல, “உதய குமரனெனு மொருவன டிணீஇய, விரைவொடு வந்தேன” (கூ௦ - ௬௧) என்று சித்திராபதி கூறியதாக இக்காதையிலேயே பின்னும் கூறவா, “பெண்டிர நலமெவனவித தண்சாரற றுதுண்ணும், வண்டிற றுறப்பான மலை” (கலி ௪௦) என்று நலமெனை வண்டாக்க கூறியிருந்தல காண்க

உ௮ சிதையாவாளம் - வேறென்றால் அழிபாதவுள்ளம்

உ௯ கடினா - பிசைப்பாததிரம் நக அவன - உதபகுமாளை

ந௨ போதேகுகின - வாரேனாயின

(பி - ம்) ௨௬ ‘வினையொழிகாலை’ ௨௭ ‘செவவினபொருந்தல’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை கஅக

கடும னேற்றி யரங்குஞ் டோகி
 வடுவொடு வாழு மடநதையா தமமோர
 நடு அனையே னை யரங்கு கூத்தியா
 மனையம புர அமரின் னென்றே
 வஞ்சினஞ் சாற்றி நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து
 மஞ்சகி கிளவி மாண்பொடு தோநது
 செறிவலை நல்லா சிலாபுறஞ் சூழக
 ரு குறுவியா பொடித்த கோலவாண முகத்தள
 கடுந்தோ நி காலிற போகி
 உயரகோ வேந்த னிருபுதிடங் குறுகி
 அரவ வனபொடு தேனின மாரகம
 திருமண னெடுமிய திருநா நெருசிறைப

நக சுடுமண - செங்கல நச வடு - குற்றம்

நச - நு மடநதையா தமமோரனையேனாகி - மடநதையரை ஒட்டிப்
 ளுதி, ஸா ஸுடைச்சொல்

நக - ரு பதிலாளிற் குழுகுற்றப்பட்டாரை ஏழு செங்கற்சுமத்தி
 அங்கு குறுகித்துப் புறத்துவிடுத்த மரபாதலின சித்திராபதி இங்ஙனம்
 புத்தஞ்செய்வாறாயினன, இதனை, “சுடும னேரு வடுநீங்கு சிறப்பின”
 (சிலப நச கசக) எனப்பதனாலும், அதன விசேடவுரைகளாலும் உணராக

நக வஞ்சினம் - சபதம் நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து - மனங்கொடுத்தது,
 ‘செங்கண சிவந்து நெஞ்சுபுகை யுயிர்த்து’ (அ நுஅ) என்ற முன்னும

நு - நக சித்திராபதி கூறும் ‘மாதவி பன ரிபுளடைந்தது நடுக்க
 கலை, அத்து எள்ளரைப்பது, யாம பதிகநிப பணரரவும,
 வாழ்க்கை கடலியமன்றே, இயல்பினம், அன்றியு மெனப்போலவும,
 துறப்பம், தாங்கினமென்பது நகுமியலினது, ஆதலால், மன்கையகல
 யைப் பொருளோடுகொண்டு போதுவேன, அங்ஙனம் போதேனாயின மா
 பின்ன’ என்ற வஞ்சினஞ் சாற்றியென

நஅ கிளவியைத் தோநது

சடு வியா - வோவை பொடித்த - தோன்றிய

சஉ இளங்கோ வேந்தன் - உதயகுமரன்

சக வண்கும தேனும் நல்லமணத்தே செல்வனவாதலின, இங்கே
 சோத்துக் கூறப்பட்டன, இதனை, “மங்கைநல்லவா” (சிலப அகஉ) என
 னும் செப்புநரையாவுணரக

சச தருணன் னெடுமிய - கொண்டு வந்திட்ட மணலபாரந்த, “தரு

(பி - ம) நச ‘மடநதையா தமமோடு’ நு ‘ஆடற்குத்தியா’ நச
 ‘மரபினன்னறென்’ சச ‘திருமணனெடுமிய’

- சடு பவழத் தூணததுப பசுமபொற் செஞசுவர்த்
 திகமொளி நித்திலச சித்திர விதானதது
 ள்ளங்கொளி பரந்த பரிங்குசெய் மண்டபத்துத்
 துளங்குமா லூரதித் தூமலாப பள்ளி
 வெண்டிரை விரிந்த வெண்ணிறச சாமரை
- ரு௦ கொண்டிரு மருங்குங் கோதையா வீச
 இருந்தோன றிருந்தடி பொருந்தின நேத்தித்
 திருந்தெயி றிலங்கச செவ்வியி னககவன
 மாதவி மணிமே கலையுட னெயதிய
 தாபதக கோலந தவறின றேவென
- ருரு வரிதுபெறு சிறப்பிற் குருகுரு வுயிர்ப்ப

மணன னெமிரிய திருநகா முற்றதது” (நேநீநல் சு௦, பேநீந் க ச௭ - ககூ) ஒருசிறை - ஒருபக்கம்

சடு பவழத்தூணம் - பவளத்தாலாகிய தூண, சீலப் ௫ கசஅ

சக நித்திலம் - முத்து, என்றது, முத்தாலாகிய சலலியையும் தூண் கிணையும் சித்திர விதானம் - சித்திரங்களுடைய மேற்கட்டி, மணி கக நக௨ - ந, “ஒவிய விதானத் துரைபெறு நித்திலத்து, மாலைத் தாமர வளையுட னுற்றி” (சீலப் ௩ ககக - ௨)

சடு - எ தூணத்தினையும் சுவரினையும் விதானத்தினையுமுடைய மண்டபமெனக்

சஅ துளங்கும மான ஊரதி - ஒளி அசைதலையுடைய சிங்க! தனம் ஊரதி - வறுத்தற்கிடமாகவுள்ள ஆசனமெனலும்பொருளது பள்ளி - இடம்

சக தெண்டிரை விரிந்த - வெள்ளிய அலைகள் போலே விரிந்த

ரு௧ இருந்தோன - உதயகுமரன் எத்தி - எத்த

ச௭ - ௫௧ மண்டபத்துப் பள்ளியில் இருந்தோனெனக்.

ரு௨ நகரு - சிரித்து, அவன் - உதயகுமரன்

ரு௩ தாபதககோலம் - தவவேடம், என்றது பிக்குணிக் கோலத்தை தாபதா - தவமுடையவா. என - என்று உதயகுமரன் கேட்ப

ரு௨ - ச அவன் நகருத் தாபதககோலம் தவறினேவென.

மேலவருவன சித்திராபதிசூற்று, உதயகுமரன் இருந்தவிடம் அவை களமாதலின் மணிமேகலை செய்தியைச் சிலையையாற் கூறுவாள்

ருரு குருகு கருவுயிர்ப்ப - குருக்கத்திபெற, மாதவிபெற, குருகு - குருக்கத்தி, குருக்கத்தி மாதவியென வழங்கப்பெறும் பின்னாக் காஞ்சி கூறப்படுதலின் பறவைகள் சனவெனவும் ஒருபொருள் கொள்ளலாம்

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம் புக்ககாதை ககுக

ஒருதனி யோங்கிய திருமணிக் காஞ்சி
பாடலசால சிறப்பிற் பரதத தோங்கிய
நாடகம் னிருமப நன்னலங் கவினிக
காமா செவவிக் கடிமல ரவிழந்த

கூ௦ துதைய குமரனெனு மொருவண் டுணீஇய
விரைவொடு வந்தேன் வியனபெரு மூதூர்ப்
பாழமம் பறந்தலை யம்பலத் தாயது
வாழ்கநினை கண்ணி வாய்வாள வேந்தென
ஓங்கிய பௌவத் துடைகலப் பட்டோன

கூ௬. திருமணிககாஞ்சி யெனபதற்கு அழகிய கரிய காஞ்சிமாமென
றும், அழகிய மணிமேகலையென்றும் பொருள்கொளக் மேகலைக்குக் காஞ்சி
யென்று பெயர் உளதாதல, “எதிருந் துதலு நிலையின் மையுமா, மணிமே
கலையு மொருமப பெயரும், கருதுங் காஞ்சி யென்னுங் கடடுரை” எனனும்
நீலாகரங்கீகூத்திரத்தாலும், “ஒருமப பெயரு மோரிசைப் பெயரும், கச்சிப்
பதியுமே கலையுங் காஞ்சி” எனனும் பீங்கலங்கீகூத்திரத்தாலும் துணியப்படும்.

கூ௭ பரதமெனபதற்குப் பரதகண்டமென்றும் நாடகநூலென்றும்
பொருள்கொளக் பூ பதிகம், ௨௨

கூ௮ நாடகம் - நாடுகளின் இடமும், ஆடலும் நாடகம் இவ்வாற சிறப்
பெய்துமாகலின், “நாடகம் விருமப” என்றா, “நாடக மேதது நாடகக்
கணிகை” (சிலப் பதி கடு) எனறுவருதல காண்க

கூ௦. ‘உதயகுமரனெனு மொருவண்டு’ எனறது முன்னிலைபபுறம்;
அஃதாவது முன்னே நிற்கின்றவரை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு போலக்
கூறுதல். உணீஇய - உண்ணும் பொருட்டு, உண்ணுதல் - மிசைதலும்
அனுபவித்தலும்

கூ௨ பாழம் பறந்தலை அம்பலத்து - பாழிடமாகிய புறங்காட்டைச்
சாராத உலகவறவியினிடத்து, பறந்தலை - புறங்காடு, “களளியம் பறந்தலை
யொருசிறை யலகி” (புறநா ௨௪௦)

கூ௩ கூ௨ குருகுக்குடியிரப்ப ஓங்கிய காஞ்சி, நலங்கவினிக் கடிமலர
விழந்தது, அதனை உதயகுமரலுக்கிய வண்டு உண்ணும்பொருட்டு வந்தேன்,
அக்காஞ்சி அம்பலத்தாயதெனக்

கூ௩ கண்ணி - தலைமாலே, “கண்ணி காரநறுங் கொன்றை” (புறநா
௧) நின்கண்ணி வாழ்கவென்றல் மாபு, புறநா கக௮, “தாமரை யுறை
யுஞ் செயயாள, வருவினா தம்மைப் புல்லாள வாழ்கநுங் கண்ணி மாதோ”
(சீவக க௮௯) என - என்று சித்திராபதி சொல்ல புறநா எள். கூ;
பு. வெ கக

கூ௪. பௌவம் - கடல். உடைகலப்பட்டோன் - கப்பல் உடையப்
பட்டோன், “உடைகலப் பட்டாங் கொழிந்தோர் தம்முடன்” (கக. ௨௦)
என்றா முன்னும், “உடைகலப் பட்ட வெங்கோன்” (சிலப் கதி. ௨௬)

(பி. ம்) கூ௮ ‘நன்னயம்’ கூ௨ ‘பாஅழம்’

கூடு வானபிணை பெற்றென மறவட முறைப்போன்
மேலிய பளிங்கின விநதிற் பாவையில்
தோவிய செயதினென ஞெழிவேன் முன்னர்
காத்களஞ் சொகை தளைபிணி விடாது
எந்திர வனமுலை நிறைநெரித ததூஉம்

எஃ ஒத்தொளிர் பவளத துளனொளி சிறந்த
முததுக்கூடத் தன்ன முளனொபிற றமுதம்
அருந்தே மாநக வாருயிர தளிப்பா
விநதின ஏறல் மடமிய தூஉம்
மாயிதழ் மலர் மலர் மலர் மலர்
எஃ காயவேல வென்ற கருங்கய வெநருகரை

கூடு வானபிணை - சிறந்ததெப்பம் அவடகு - சித்திராதிசுரு
மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

கூசு பளிங்கின - பளிக்கறையினகணுள்ள விருந்திற் பாவை இஃது
- புதுமையினையுடைய பாவையாகிய இது

கூஎ ஒவிபசரெய்யெனது - சித்திரச் செயகையெனது

கூசு - எ மண்மேகலை தனைக்கண்டு அஞ்சிய பளிக்கறையிற் புருந்த
பொழுது அவளைச் சித்திரமென்று தான் எண்ணியிருந்ததாக உதயகுமரன்
கூறினான், “தாமோளி மண்டபம் . எத்திறத் தாணின் னிளங்கொடி
யுரையென” (கூ - கூஉ) என்று முன்பு வந்திருந்ததல் காண்க

கூஅ தளைபிணி - கடமயகடம், தளைததல் - கட்டுதல் விடா - விடா
வாப

கூஅ - கூ செங்கைகள் பிணிவிடாவாய் முலைபை இறைபளவ நெரிதத்
செய்கையும், இறை - சிறிது

எஃ பவளவென்றது வரைய

எக முததுக்கூடத்தன்ன - முததுக்கள் கூடமையுற்றவொத்த எயிறு-
பல

எஃ அருந்த விருந்த - உண்ணுதற்கு ஆசைப்பட்ட, “அருந்தே
மாநக வாருயிர முதலவனை” (கூசு, கூஅ) என்றும் முன்னும்.

எக - உ “முளவா யெயிறு மாமுதம் முனியாது மாந்திக், கொள
ளாத வினபக கடற்பட்டனன்” (கீலக, சகக)

எங் விருந்தினமூரல் - புதிய இளந்தை அருமபுதல் - தோற்றுதல்

எக - கூ எயிறுமுதத்தகையுண்ண ஆசை. மற்ற எனதுயிர மாயிப்புறம்
வண்ணம் புனமுறுவல் செயததும்

எசு மாயிதழ் - கரிய இதழ்

(பி - பி) கூக ‘முலையிறநெரிதத் தூஉ’

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ககூந

அறிவுபிறி தாகிய தாயிழை தனக்கெனச்
 செனியாகம் புருஉச சென்ற செவவியும்
 பரிவகுபுறத தெறிநத பளப பாவையென்
 உளவகொண் டொளிததா னுயிராககாப பிட்டென
 அ0 நியையிருள் யாமத திருநதேன முன்னாப்
 பொன்றிகழ் மேனி யொருததி தோன்றிச
 செங்கோல காட்டிச செய்தவம் புரிநத
 அங்கவ டன்றிற மயாப்பா யெனறனள்
 செய்வா கொல்லோ திபரியங் கொல்லோ
 அரு எய்யா மையலேன் யானென் றவன்சொல்லா
 சித்திரா பதிகாள் சிறுநடை யெய்தி
 அததிறம் விடுவா யரசினங் குருகில

எசு பிறிதாகியது - வேறுபட்டது ஆயிரை தனக்கு - மணிமே
 கலேக்கு

எள புருஉ - புருது செவவி - அழகு

எச - எ ஒட்டி வென்ற கண்கள் ஆயிரைக்கு அறிவு பிறிதாகிய
 தென்று குறிப்பித்துச் செவிக்கண்ணே சென்ற செவவியும்

எஅ மணி. ச கடசு பரிவகு - உவ்வனத்திலுள்ள பரிக்கறை
 பாவை - மணிமேகலை

எக. கொண்டு - ஈறித்த னுடம் அருமபியதூஉம் செவவியும் ஆகிய
 இவற்றைக்கொண்டு உயிராககாபபிட்டு - உயிரைக் காததலசெய்து

எஅ - க பாவை கொண்டு உயிராககாபபிட்டு எனனுளத்து உயிரை
 னெனக.

அ0 இருந்தேன முன்னா - துயிலாதிருந்தேனுடைய முன்பு
 “பொங்குமெல மமளியிற பொருந்தா திருந்தோன, முன்னாத தோன்றி”
 (எ சு - எ) என்று முன்பு வந்திருத்தல காணக

அக ஒருத்தியென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை

அங. அயாப்பாய - மறப்பாய, அஉ - ஈ மணி. எ அ - கச

அ0 - அங. இருந்தேன் முன்னா ஒருத்தி தோன்றிக் காட்டி அவள்
 திறம் அயாப்பாயென்றனளெனக.

அங - ச என்றனள், தெய்வமோ? தெய்வலோகத்து நின்றாள்
 பொருளோ?

அரு எய்யா மையலேன் - குறையாத மயக்கமுடையேன

அஎ அததிறம் விடுவாய - ‘அங்கவ டன்றிற மயாப்பா’ என்று வினா
 கனவிற றேனறிய ஒருத்தி கூறிய அதனை விடுவாடாக

(பி - ம்.) எஎ - அ ‘செவிகுறுக குறுஉச சென்ற செவவியும் பசு
 பொற்’

காமக் தள்ளாட் டிடைமயக் குற்றன
தேவாக் காயினுஞ் சிலவோ செப்பின்

கூ0 மாதவன் மடநதைக்கு வருநதுதய ரெய்தி
ஆயிரஞ் செங்க ணமராகோன் பெற்றது
மேருக் குன்றத தூருநீரச சரவணத்
தருநதிறன் முனிவர்க காரணங் காகிய
பெரும்பெயாப பெண்டிா பின்புளம பேர்க்கிய

கூரு அங்கி மனையா எவ்வா வடிவாய்த்
தங்கா வேட்கை தனையவட் டணித்ததூஉம்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டிறற் குருசில்

அஅ மயக்குற்றன - மயங்கிச்செய்த செயதிகள்.

அக செப்பிற் சிலவோர் பலவுள்ளன வென்றபடி.

உதயகுமரனுக்குத் துணிவு பிறத்ததென்பொருட்டு இரத்திரன் அகலையை
விரும்பியது முதலியவற்றைச் சித்திராபதி கூறுவான்

கூ0 மாதவன் மடநதை - கௌதமன் மனைவியாகிய அகலையை

கூ0 - கூக இரத்திரன் கௌதமமுனிவர் மனைவியாகிய அகலையை
விரும்பிச் சோநது அமமுனிவா சாபத்தால் 'ஆயிரங்கண பெற்றருனென்-
பது புராணத்தை

கூஉ மேருக்குன்றதது - இமயமலையினிடத்து, "இமையவில் வார-
கிய" (கலி. டுஅ.) ஊரும நீரச சரவணதது - பரந்த நீரையுடைய சர-
வணத்தில், சரவணம் - தருப்பைக் காட்டினை யுடையதொரு பொய்கை.

கூஊ முனிவா - ஸத்தரிஷ்டிகள்

கூச பெரும்பெயாப்பெண்டிா - பெரிய புகழையுடைய மனைவியா

கூடு. அங்கி மனையாள் - அக்கினிதேவன் மனைவியாகிய ஸவாஹா
தேவி, அவரவாவடிவாய - அவ்வம்முனி பத்தினிகளின் அடிவமாய.

கூக. வேட்கை - விருப்பம். அவண - அவவிடத்து

கூஉ - கூ. முன்னொரு காலத்தில் அக்கினிதேவன் ஸபதரிஷ்டிகளு-
டைய மனைவிகளை விரும்பி அநதச சந்தாபம் பொறுக்கமாட்டாமற் காட்-
டுக்குப் போனபொழுது அவன் எண்ணத்தையறிந்த ஸவாஹாதேவி அம்
முனியவரெழுவா மனைவிகளுள் அருந்ததி யொழிந்தோருடைய வடிவத்தை
முறையே யெடுத்தது வேறுவேறு காலங்களிற் சோநது அவன் வேட்கை-
யைத் தணித்தாளென்று ஸ்ரீ வியாஸபாரதந்திலுள்ள ஆரணிய பாவத்தில்
உஉச - கூ ஆம் அததியாயங்களால் தெரிகின்றது

(பி - டி.) அஅ. 'உற்றென' அக. 'செபுவனன்' கூஉ 'குன்றி-
தொரு நீரசசரவணத்' கூக. 'வேட்கையவன் றணித்ததூஉம்'

கஅ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௮

கன்னிக் காவலுங் கடியிற் காவலும்
தன்னுறு கணவன் சாவுறிற் காவலும்
௧௮௦ நிறையிற் காத்துப் பிறாபிறர்க் காணாது
கொண்டோ னல்லது தெய்வமும் பேண்பை
பெண்டிர்தங் குடியிற் பிறநதா ளல்லள்
நாடவா காண நல்லரங் கேறி
ஆடலும் பாடலு மழகுங் காட்டிச்
௧௮௫ சுருப்புநாண் சுருப்புவி லருப்புக்கணை நூவச
செருககய னெடுங்கட் சுருக்குவலைப் படுததுக
கண்டோரெ ளெ,௪௩ கொண்டகம் புகுதுப
பண்டோ ர மொழியிற பயன்பல வாங்கி

௧௮ கன்னி - கன்னிப்பருவம் கடி - கலயாணம்

௧௮௦ நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல், “சிறைகாக்குங்
காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை” (துள்ள, ௧௮௭)
என்று வருதல்காணக் பிறாககாணாது - அயலாரைப் பாராமல்

௧௮௧. கொண்டோன - கணவன், மணி. ௧௩ ௬

௧௮௨ பெண்டிரா - குலமகளிர்.

௧௮௧ - ௨ “தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற நெழுந்தெழுவாள”
(துள்ள, ௧௮௮.)

௧௮௩ நல்லரங்கு - எழுநோல அகலத்தினையும் எண்கோல நீளத்
தினையும் ஒரு கோல் குறட்டியரத்தினையும் வாயதலிரண்டினையுமுடைய
அரங்கு (சிலப். ௩ ௧௦௧ - ௧௦௨.)

௧௮௪ கூததும் பாட்டிம் அழகும ஆகிய இவற்றைப் புலப்படுத்தி
“ஆடலும் பாடலு மழகு மென்றிக் கூறிய மூன்றி னெனறுகுறை படா
மல” (சிலப். ௩ ௮ - ௯), “அழகிகுத் தாடு கினறாள்” (சீவக. ௧௨௫௪)

௧௮௫ சுரும்பு - வண்டு. விகாரம் அருப்புககணை - மொட்டா மல
ராகிய அம்பு . அரும்பு விகாரம் “கருப்பு விலலியை யருப்புககணை
மைநதனை” (௨௦ ௧௨), “கருப்பு விலலியருப்புககணை தூவ” (௨௫ ௧௧)
என இந்நூலுள்ளே பின்பும் வருதல காண்க

௧௮௬ சுருக்குவலை - ஒருவகைவலை படுதது - அகப்படுத்திக்கொண்டு

௧௮௭ அகம் - வீடு

௧௮௮ பயன்பல - பொருள் அணிகலம் ஆடை முதலியன

(பி-ம்.) ௧௮௯ - கூ. ‘கணைதூயச செருக்கி’ ௧௮௮ ‘பண்டொடா
மொழியின’

வண்டிற் றுறககுங் கொண்டி மகளிரைப்
 ககடு பான்மையிற் பிணிததுப் படிற்றுரை யடக்குதல்
 கோனமுறை யன்றோ குமரற் கென்றலும்
 உதைய குமர னுள்ளம் ிறழ்நது
 விரைபரி நெடுநசோ மேறசென் றேறி
 ஆயிழை யிருந்த வம்பல மெய்திக்
 ககடு காடமா செல்வி கடிப்பசி களைய
 ஓடுகைக கொண்டுநின் றாட்டுநள போலத்
 தீப்பசி மாககட்குச் செழுஞ்சோ நீததுப்
 பாத்திர மேந்திய பாவையைக் காண்டலும்
 இடங்கழி நாமமொ டடங்கா னுகி

ககக வண்டின - தேனைக்கொண்டு மலரைத்துறக்கும் வண்டுபோல
 2 ண்டு, பாத்திரையாகவுமை, “நுறநதா துணடு நயனில காலே, வறுமடிக்
 துறக்கும் வண்டு போல்குவம்” (கக-20) என்று இக்காதையிலும், “பருகு
 வாரிற் புலவிப் பயங்கண மாறத் துறக்கு, முருகு விமழு குழலார போல
 மொய்கொ டம்பி, உருப பூங்கொம் பொய்யப் புலவித் தீந்தேன பருகி
 அருகு வாயிட் டாப்ப வண்ணன மெல்லச் சென்றான்” (கசகடு) என்று
 கீழ்க்கிந்தாமனியிலும் வந்திருத்தல் காண்க கொண்டி மகளிர - பொருள்
 கொள்ளுதலையுடைய பரதையா, கொண்டி - கொள்ளையுமாம், “நெஞ்ச
 நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர” (மதுரை: ௧0 அட)

ககடு படிற்றுரை - பொய்வாராததை

ககக கோனமுறை - செங்கோனமுறை. எனறலும் - என்று சீத
 தூரப்பதி கூறலும்

ககஉ. உள்ளம் பிறழ்நது - மனம் வேறுபட்டு

ககந விரைபரி வினைத்தொகை.

ககச ஆயிழை - மணிமேகலை அம்பலம் - உலகவறவி

ககடு காடமாசெல்வி - தூக்கை, “காடமா செல்வி கழிபெரு ,
 கோட்டமு” (சு ௧௩) என்றா முன்னும், அமாதல் - விருமபியுறைதல்
 கடிப்பசி களைய - பேய்களின் பசியைத் தணிவித்தற் பொருட்டு

ககடு - சு. ஊட்டுநளாகிய காடமா செல்விபோலவென இயைக்க

கக௭ - அ பாத்திரமேந்தி மாககட்குச் செழுஞ்சோநீத்த பாவை -
 மணிமேகலை காண்டலும் - உதயகுமரன் கண்டவுடன்

ககக இடங்கழிகாமம் - வரமின்றிப் பெருகியகாமம், இராகவேக
 மெனபாரு முளா (மணி. ௧0 22), “இடங்கழி நெஞ்சத்தினமை யானை”
 (சீலப். உங் ௩௭.)

(பி - ம்.) ககஉ ‘உள்ளம் பிறழ்நது’ ககடு ‘களைஇய’ ககசு - எ.

ஊட்டுவளபோல. தீப்பலிமாககட்கு’

கடி.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை க்குள்

கஉ௦ உடம்போ டென்ற னுள்ளகம புருந்தென்

நெஞ்சங் கவர்ந்த வஞ்சக களவி

நோற்றாண் வாழ்க்கையி னொசிதவந் தாங்கி

ஏற் றான் லிருமபிய காரண மென்னெனத்

தானே தமிழ் ணின்றேண முன்னா

கஉ௧ யானே கேட்ட லியலபெனச ரென்று

நல்லா யென்கொ னற்றவம புரிந்தது

சொல்லா யென்று துணிந்தாடன் கேட்ப

என்னமா காதல னிராகுல னீங்கிவன்

தன்னடி தொழுதலுந் தகவென வணங்கி

கஉ௨ அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினும்

இறைவனே முன்கை யீங்கிவன் பற்றினும்

தொன்று காதலன சொல்லெதிர மறுதகல

நன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கிக்

கேட்டது மொழிவேன் கேள்வி யாளரிற்

கஉ௩ கள்வி - மணிமேகலை.

கஉ௪ நோற்றாண் வாழ்க்கை - விரதங்களாற படடினி விட்டு உண்ணு
+ லையுடைய வாழ்க்கை, வாழ்க்கை தவத்திற்கு அடை நொசிதவம் -
நுண்ணிய தவம், “நோற்றாண் யாகை நொசிதவத்தோ” (திரு. ௧௦
௨௨௩.)

கஉ௫ ஏற்றாண் - இரததுண்ணுமுணவு

கஉ௬ - ௫ எனென்க கேட்டல் இயலபென்று உடம்பு துமரன்
லென்று.

கஉ௭ நற்றவம புரிந்தது என்கொல

கஉ௮ கேட்ப - உதயகுமரன் கேட்ப.

கஉ௯ என்னமா காதலன இராகுலன - இவன் எனனை லிருமபிய
கண்ணாகிய இராகுலனாவான், என்றது பழம்பிறப்பின செய்தி கூறியபடி

கஉ௯ வணங்கி - மணிமேகலை வணங்கி.

கஉ௦ அறைபோய் - ஒட்டைபோய் நெஞ்சம் அறைபோய் அவன்
பால் அணுகினுமென்க.

கஉ௧ தொன்று - பழமை

கஉ௨ நன்றியுன்று - நன்மையன்று.

கஉ௩ கேட்டது மொழிவேன் - நீ கேட்டதற்கு விடை கூறுவேன்

(19 - ௩௦) கஉ௪ ‘வஞ்சகங்களி’ கஉ௫ ‘காரணம் யாதென’ கஉ௬
‘நல்லா யெனக்கோ நற்றவம புரிந்தது’ கஉ௭ ‘துணைநாடன் கேட்ப’

கநடு ரோட்ட செவியை நீ யாகுவை யாமென்றிற்
 பிறத்தலு முததலும் பிணிபபட் டிரங்கலும்
 'இறத்தலு முடைய திடுமபைக் கொள்கலம்
 மக்கள் யாக்கை யிதுவென வுணர்நது
 மிக்க நல்லறம் விரும்புதல் புரிந்தேன்
 கச0 மண்டமா முருககுங் களிறனை யாக்குப்
 பெண்டிர் கூறும் பேரறி வுண்டோ
 கேட்டனை யாயின வேட்டது செய்கென
 வாட்டிறற் குருசிலை மடக்கொடி நீங்கி
 முத்தை முதலவி முதியா னிருந்த

அவன் கேட்டது, முன்பு, 'நல்லா யெனகோ னற்றவம் புரிந்தது'
 (கஅ கஉக) என்பதனாலுணரப்படும் கேள்வியாளரின் - கேள்வியாளர்
 களால்.

கநடு. நீ துளைக்கப்பட்ட செவியை யுடையாயாயின.

கநச - டு. எனின்மொழிவேனென இயையும் இதில், "கேட்டி
 னுங் கேளாத தகையவே கேள்வியாற, ரோட்கப் படாத செவி" (சகஅ)
 என்னும் துறவின் பொருள் அமைந்திருத்தல் காண்க

மேல்வருவன மணிமேகலை கூற்று

கநஎ இடுமபை - துன்பம் கநஅ. யாக்கையாகிய இது.

கநசு - அ. இஃது உடையது கொள்கலமென்க. இவ்வடிகளிற
 போலவே, "வினையின் வந்தது வினைக்குவினை வாயது, . . . மிககோ
 யிதனைப் புறமறிப் பாராய்" (ச கநஉ - உக) என்று இந்நூலுள்ளே முன
 னும் மக்கள் யாக்கையை இழித்துக் கூறியிருத்தல் காண்க.

கநக நல்லறம் - தயாதருமம்

கச0. மண்டு அமா முருககும் களிறு - மிககுச செல்லுகின்ற போரை
 அழிகும் யானை

கசக. உண்டோ - இல்லை யென்றபடி.

கச0 - சக. 'களிறனை யாக்குப், பெண்டிர் கூறும் பேரறிவுண்டோ'
 என்றது முன்னிலைப்புறம், இப்படியே, "இளமை நாணி முதுமை யெய்தி,
 . . . செறிவனை மகளிர் செப்பலு முண்டோ" (ச க0எ - க0) என்று
 உதயகுமரனை நோக்கிச் சுதமதி கூறியதாக இந்நூலில் முன்பு நீதி கூறி
 யிருத்தல் காண்க.

கசஉ. வேட்டது - விரும்பியது.

கசந. குருசிலை - உதயகுமரனை மடக்கொடி - மணிமேகலை.

கசச. முந்தை - முத்தை, வலித்தல் விகாரம் முதியான் - சம்பாபதி.

(பி - ம்.) கச0. 'மண்டலமாகுகளிறு', 'மண்டமரவேங்களிறு,'

க அ.—உதயகுமரன் அம்பலம்புக்க காதை ௧௯௯

௧௪௫ குச்சரக் குழிகை தன்னகம் புக்காந
காடவா செய்தி யறிகுநா யாரெனத்
தோடலா கோதையைத் தொழுதன ளேத்தி
மாய விஞ்சை மந்திர மோதிக்
காயசண் டிகையெனுங் காரிகை வடிவாய்

௧௫௦ மணிமே கலைதான் வந்தது தோன்ற
அணிமலாத் தாரோ னவளபாற் புகருக
குச்சரக குழிகைக் குமரியை மரீஇப்
பிசசைப பாததிரம பெருமபசி யுழந்த
காப்சண் டிகைதன் கையிற் காட்டி

௧௫௫ மாயையி னெளித்த மணிமே கலைநீ
ஈங்கிம மண்ணீட் டியாரென வுணாகேள்
ஆங்கவ ளிவளென் றருளா யாயிடிற்
பன்னு ளாயினும பாடு கிடப்பேன்

௧௪௫ குச்சரக்குழிகை = கூாச்சரகுழிகா - கூாச்சரதேசத்ததுப் பணி
பமைந்த சிறிய கோயில் கூாச்சரதேசம் சிறப்பதிற பெயா பெற்ற தென
பா, “குச்சரக குழிகைக் குமரியை மரீஇ” (௧௫௨) என்று இக்காதையி
லேயே பின்னும் வரும், கூாச்சரமென்பது குஜ்ஜரமென்று கன்னட
பாஷையில் வழங்கப்படுகின்றது

௧௪௬ அறிகுநா - அறிவோ ௧௪௭ கோதை - சம்பாபதி

௧௪௮ மந்திரம் - மணிமேகலாதெய்வம் உபதேசித்த வேற்றுரு எயது
விகும் மந்திரம், மணி. ௧௦ ௮௦

௧௪௯. காரிகை - பெண்.

௧௫௦ - மணிமேகலை காரிகைவடிவாய் வந்தது தோன்றவென்க.

௧௫௧. தாரோன - உதயகுமரன். அவளெனறது, காபசண்டிகை
வடிவுகொண்டு நின்ற மணிமேகலையை

௧௫௨. குமரி - சம்பாபதி.

மேலவருவன உதயகுமரன் கூற்று

௧௫௩ - ச பாததிரத்தைக் கையிற் காட்டியென்க

௧௫௪ மண்ணீடு - சுதையாற் செய்யப்பட்ட பாவை, மணி. ௬ ௪௭
மண்ணீடுகளுளென் ஏழ்ஹருபுவிரிகக

௧௫௮ பாடு - படுகை, பாடுகிடப்பேன - வரங்கிடப்பேனென்று
பொருள் கூறுவா அடியாரீக்து நல்லாரீ, “பாசண்டச சாததற்குப் பாடு
கிடந்தாளுககு”, “பாசண்டன்பாற் பாடு கிடந்தாடகு” (சிலி. ௬ ௧௫
௩௦ எஅ.)

(பி-ம்.) ௧௪௫. ‘குஞ்சக்குண்டிகை’ ௧௪௬. ‘காயசண்டிகைவடியவாக
காரிகை’

இன்னுங் கோள மிமையோர பாவாய்
 கசு0 பவளச செவ்வாய்த தவளவா ணையும்த
 அஞ்சனஞ் சேராச செநகையெ னெடுங்கணும
 முரிநதுகடை நெரிய வரிநதகிலைப் புருவமும்
 குவிமுட் கருவியங் கோணமுங் கூாநனைக்
 கவைமுட் கருவியு மாகிக் கடிக்கொள்க
 கசு00 கல்விப் பாகரிற் காப்புவலை யோட்டி
 வல்வா யாயின் மெலலிதின விளங்க
 முதுக்குறை முதுமொழி மொழிந் தக காட்டி 11

கசு00 பூமையோர பாவாய - தேவாகளுடைய தலைவி, "பவமறு
 வித்த வானோர பாவாய" (உ00 கசுஎ) என்று இரதாலிற் கிந்தா தே
 யைப் பின்பு கூறுதல காண்க

இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையின் நகைமுதலியவற்றால் தான் வல்
 யழிந்து அவளுக்கு வயமாயினமை கூறுவான், தன்னை யானையாகும் அவ
 ளது நகைமுதலியவற்றை யானையையடக்கி வயமாகருங் கருவிகளாகவும்
 உருவங்களுசெய்து கூறுகின்றான்

கசு00 'அஞ்சனஞ் சேரா' என்றதனாற் கண்ணுக்கு மையெழுத்தானமை
 துணியப்படும்.

கசு00. கோணம் - தோட்டியென்னுங்கருவி, "கோணந் தின்ற வடு
 வாழ் முகத்த" (மதுரைக். 000உ)

கசு00 கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடைய பரிகடோல்
 "கவைமுட் கருவியின் வடமொழிப் பயிற்றிக், கல்லா விளைஞா கவளா
 கைப்ப" (முல்லை. 0000 - 00) கடிக்கொள - காவல்கொள்ள

கசு00 - 00. குவிமுட் கருவி முதலிய மூன்றாம் யானையையடக்கு
 கருவி விசேடங்கள், "அஃரமதி யிருமபொடு கவைமுட் கரீஇ, டீலி சுற்றிய
 வேணு வெண்காழ், யானை" (பெருங். க 00உ 000 - 00)

கசு00 - 000 நகை குவிமுட்கருவியும், கண கோணமும், புருவம்
 கவைமுட் கருவியுமாகிக் கடிக்கொளவென இயைக்க, இது கிரணிறை

கசு00 கலவியாகிய பாகாகளாற் காததலாகிய வலையைப்போகிக்,
 'மடங்கெழு நோக்கின் மதிமுகந் திறப்புண, டிடங்கழி நெஞ்சந் திளமை
 யானை, கல்லிப் பாகன் கையகப் படாஅ, தொல்கா வுள்ளத் தோடு மாய்
 னும்" (சீலப். உ00 000 - 00) என்றதிற் கலவியைப் பாகனாக உருவங்க
 செய்திருத்தல காண்க.

கசு00. முதுக்குறைமுதுமொழி - பேரறிவைப் புலப்படுத்திய மொழி,
 எனபது, 'பிறத்தலு மூத்தலும்' என்றது முதலியவற்றை

கசு00 - 00 யாதோசைபோல இனிமையாக மொழிகளை எடுத்துக்
 காட்டி, யானை யாழிற்கு வயமாகுமாதலின், இவ்வனம் கூறினான், இதனை,
 "காழ்வரை நிலலாக் கடுங்கன்றி நெருத்தல, யாழ்வரைத் தவகி யாவரு"

புதுக்கோட்டை கலைக்கல்லுரை
புதுக்கோட்டை கலைக்கல்லுரை

கலிபுத்தாயிரம் முக்கூறுகளைக் கலைக்க
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடர்வன

இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்
கலிபுத்தாயிரம் முக்கூறுகளைக் கலைக்க
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடர்வன
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

கலிபுத்தாயிரம் முக்கூறுகளைக் கலைக்க
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடர்வன
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

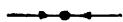
கலிபுத்தாயிரம் முக்கூறுகளைக் கலைக்க
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடர்வன
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

கலிபுத்தாயிரம் முக்கூறுகளைக் கலைக்க
ஒழியப் போகே னுன்னடி தொடர்வன
இதுகுறை யென்றன னிறைமகன றுன்ன
உதயகுமரன் அம்பலம்புக்காதை முற்றிறந்

(பி-ம்.) புதுக்கோட்டை கலைக்கல்லுரை (பி-ம்.)

பத்தொன்பதாவது

சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய காதை

[பத்தொன்பதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகை வடிவாயச்
சிறைக்கோட்டம்புக்குச் சிறைவீடு செயது சிறைக்
கோட்டம் அறக்கோட்டமாகிய பாட்டு]

முதியா டிருந்தபடி முமமையின் வணங்கி
மதுமலராத தாரோன வஞ்சினங் கூற
ஏடவிழ் தாரோ யெங்கோ மகண்முன்
நாடாது துணிநது நாநலகூந தீனையென
இ வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச
சித்திர மொன்று தெய்வங் கூறலும
உதய குமர னுள்ளங் கலங்கிப்
பொதியறைப் பட்டோரோ போன்றுமெய் வருந்தி

க முதியாள - சம்பாபதி முமமை - மனம் வாக்குக காயங்கள் .
மூன்றுமுறை யென்றுமாம்

உ தாரோன - உதயகுமரன் வஞ்சினம் - குளுறவு அஃது, “உன்
னடி தொட்டேன” (மணி. ௧௮ கஎக) என்றது

மேல்வருவன செய்வதனை கூற்று

ச நாடாது துணிநது - ஆராயாது துணிவுற்று நாநலகூநதனை -
நாவறுமையுற்றாய் என்றது, “எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிநதபின்,
எண்ணுவ மெனப் திழுகு” (சகஎ) எனனும் துறவின் பொருளாத
தழுவி வந்தவாறு காண்க மணி. ௧௦ ஈச.

இ வித்தக - சிறபாசாரிகள், “வித்தக ரியற்றிய, கணகவ ரோவி
யம்” (ந. ௧௩௦ - ௩௧) “வித்தக ரியற்றிய விளங்கிய கைவினைச, சித்
திரச செய்கை” (ந. ௧௬௭ - ௮) என முன்பு வந்திருத்தல காண்க, “வித்
தக ரியற்றிய விளங்கிய கோலத்தது” (சிலப். ௨௮ ௨௨௬)

கூ ஒன்றுதெய்வம் - பொருந்திய தெய்வம்

ச - கூ நல்கூநதனை யெனக் கூறலுமெனக்.

அ பொதியறை - துவாரமில்லாத மேறை, மணி. ௪ ௧௦௩
“போதார பிறவிப் பொதியறையோர்” (சிலப். ௧௦ ௧௧௧)

(பி - ம்) க ‘முறைமையின வணங்கி’

கக.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்டமாக்கியகாதைஉ௦௩

அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றே
க0 செங்கோல காட்டிய தெய்வமுந் திப்பியம்

பையர வலகுல பலாபசி கணையக்
கையி லேந்திய பாததிரர் திப்பிய
முத்தை முதல்வி யடிபிழைத் தாயெனச்
சித்திர முரைத்த விதூஉந் திப்பியம்

கரு இந்நிலை யெல்லா மிளங்கொடி செய்திபிற்
பின்னறி வாமெனப் பெயாவோன் றன்னை
அகல்வாய் ஞால மாரிரு னுண்ணப்
பகலர சோட்டிப் பணையெழுந் தார்ப்பா
மாலை நெற்றி வான்பிறைக கோட்டு

க அவன் - மணிமேகலை அயாப்பாய - மறப்பாப
க0 செங்கோல காட்டிய - செங்கோன்முறையை எடுத்துக் காட்
டிய தெய்வமுமென்றது மணிமேகலா தெய்வத்தை, உமமை எதிரது
சுழியுது திப்பியம் மணி. எ கூஎ

க - க0 உதயகுமரனுக்கு மணிமேகலாதெய்வம் செங்கோன்
முறையை எடுத்துக்காட்டி, மணிமேகலை திறத்தை, மறப்பாயென்று
கூறியதனை, “கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும் . அவன் வயி
னுரைத்தபின்” (௩1 அ - கச), “பொன்றிகழ் மேனி யொருத்தி தோன்றி

. அங்கவ டன்றிற மயர்ப்பா யென்றன” (கஅ அக - ௩) என
இந்நூலுள்ளே முன்பு வந்தவாறறலுணாக

கக - உ கணைய ஏந்திய பாததிரம்

க௩ முததைமுதல்வி மணி. கஅ கசச பிறைத்தாய - தவறு
செய்தாய,

கச இதூஉம் - இதுவும்

ககு இந்நிலையெல்லாம் - செங்கோல காட்டிய தெய்வமுதலிய மூன
றன வரலாற்றையும் இளங்கொடி - மணிமேகலை

கசு பெயாவோன்றனை - பெயாநது செல்லும் உதயகுமரனை

இனி இராததிரியை யானையாக உருவகித்துக் கூறுவா

கஅ பகல அரசு - சூரியனாக அரசனை பனை - பறை, யானை
செல்லுங்கால அதனவரவை எல்லாக்கும் தெரிவித்தற்குப் பனை முழங்
கும், “வெருஉப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை, வெருவரு செல்
வின் வெருளி வேழம்” (பொருந். கஎக - ௨)

கக மாலை நெற்றி - அநதிககாலமாகிய நெற்றி பிறைக்கோடு -
பிறையாகிய தந்தம்

(பி-ம்.) கக. ‘பசிகெடுப’ ககு ‘உன்னிலை யெல்லாயிளங்கொடி
செய்தியாயிற்’

மணி டீம்கலை

காமா செங்கை நீர் ஓடி வந்திருப்பது (நீர் 16.6%)

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது இவர்களைப் பற்றித் தகவல் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இவர்களைப் பற்றித் தகவல் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

உக காமாசெங்கை - விநாயகபிரபாகரேந்திரன் இராசேந்திரன்

தலைவரவர்களே (முருகு. சூர்) ... நம்புக, ந. ந.

ப.க.சு. கலா) வளையோ - மகளா

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றித் தனியாக ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். அதைப் படித்துக் கொள்ளுங்கள்.

உள்ளுமே. என்னவோ தந்தை - (கொந்தம் கொண்டு) தந்தை மூட்டப்பட்டது

பு-ம.) உத. நகரம் பிரிபாவனையதா, 'பங்கிசெப' கக (யி-ப)

‘ஜியாபதிபகவ

கக. -- சிறைக்கோட்ட முத்திரை விவரங்கியகாதை உரகு 0-க

- 11) அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
உறையுட் குழைத்து ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
12) மறுவில் செழித்துப் பூண்டிமேல் தான். யொப்பெருநீர்
மாதவி மகளாய் முத்துத் திரிதிறிற் றுபுடெப் ப்முத்து ரு
காவலன் மகளை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
காய்ப்பி யாட்டி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
ஊரமுழு தறியு முத்துத் திரிதிறிற் றுபுடெப் ப்முத்து ரு
13) ஆற்ற மாக்குட் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
ஏறறது மிடுதலு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
மேறசென் றறியு முத்துத் திரிதிறிற் றுபுடெப் ப்முத்து ரு
நாற்பொரு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
முதியாள் கோட்டத் தகவயிடுநிருநதிரிற் றுபுடெப் ப்முத்து ரு
14) அமுத சுரபியை யுருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
பதியகர் திரிதிறு ம்பைநதொழ் நவகை

- 15) புரு அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
யுயிர்த்துப் புரு அக குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
மும், குதிரைமலைய ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
யாக குதிரைமலைய ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
களில் வழங்குதல காணக் “ஊதுலை குருகி ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
என்றா முன்னம் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
கக - 2) பெயர்திருநெல்லை ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
எங்கு உளவகிழிப்ப எரிபொத்தி உயிர்த்து அலன் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
இன்று ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
தூடன் பிச்சையிடுதற்கு வெளிப்பட்டு வந்தமை கூறுவார
2) உரு உருயுட் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
வரிககொண்ட - வேறறுருவகொண்ட, உளவரியுதி பாண்டவா விராட
ககாதுப் பிறிதருவக கொண்டு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
லா (சிலப். அ அச - சு), கிருததிரிமேல் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
லெனறுக வறறு சிலப்பதீரார அருமபத் வரையாதிபுய் ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
அ அடு - சு
16) ‘மாதவிமகளாய்’ எனவந்த முத்தவியன் - ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
கோள் மன்றம் - உலகவறல்
17) காவலனமகன் - உதயகுழா ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
18) மு. மணி. தள. சுசு
19) வரங்குதலும் கொடுத்தலும் இரப்போகுகு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
அவா எவலிடத்திலும் வலிந்து சென்று கொடுத்தல சிவபுனைத்திதனது
அறபொருளுணர்வு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
20) வாங்கி - கொண்டு ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்
11 - ம். 1) சக ‘பைநதொழ் நவகை’ ஸ்ரீராமதேவன் பிள்ளையார் ஸ்ரீராமதேவன்

அதிகமல் வேரத னடிபிழைத தாரை
ஒறுக்குந தண்டத துறுசிறைக கோட்டம்
விருப்பொடும் புகுநது வெயதுயிரத்தப் புலமடி

சடு ஆங்குப் பசிபுறு மாருயிர மாக்களை
வாங்கு கையகம் வருநதநின் றூட்டலும்
ஊட்டிய பாததிர மொன்றென வியநது
கோட்டங் காவலா கோமகன றனக்கிப்
பாததிர தானமும் பைநதொடி செய்தியும்

டு0 யாப்புடைத தாக விசைத்துமென நேகி
நெடியோன் குறளுநு வாகி நிமிரநதுதன்
அடியிற் படியை யடக்கிய வநநாள்
நீரிற் பெய்த மூரி வராசிலை
மாவலி மருமான சீர்கெழு திருமகள்

சஉ. பிழைத்தாரை - பிழை செய்தாரை

சங் தண்டதது - தண்டத்தினையுடைய சிறைக்கோட்டம் - சிறைச் சாலை

ங0 - சசு மணிமேகலை துணித்தனராமென வாங்கிப் புகுநது நின்ற மாக்களை ஊட்டலுமென

இவள பலரையும் உண்பித்தலைக் கண்ட கோட்டங்காவலா வியப்புற றுச்சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்தல் இனிக் கூறப்படும்

டு0. யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக இசைத்தும் - சொல்லு வேம

சஎ - டு0 கோட்டங்காவலா வியாசு தானமும் செய்தியும் கோமக னுக்கு இசைத்துமென்றேகியென

டுக. திருமால் வாமனனாகிப் பேருருவங்கொண்டு

டுஉ அடக்கிய - அடக்க அந்நாளில் அடக்கிய அந்நாளென இயைத்துப் பெயரெச்சத் தொடராககினுமமையும்

டுங் நீரிற் பெய்த - நீருடை பூயியைக்கொடுத்த , பூயியைத் தாரை வாரத்துக் கொடுத்தவென்றபடி

டுஉ - டு. அடக்கிய நீரிற் பெய்தவெனவியைக்க

டுச மாவலி மருமான மகள் - மகாபலியின் வழித்தோன்றலாகிய அரசனுடைய மகள் , அரசன் பெயர்புலப்படவில்லை *

* மகாபலியின் பரம்பரையாசா யாபென்று வினாவியபொழுது அரச னாகத்ததுச் சிலாசாதன பரிசோதகாகளுள் ஒருவராக இருந்த, ஸ்ரீ வி.

(பி - டி.) டுஉ - டு. 'அனனாளாவது பெய்தி'

கக.—சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை 20௭

௩௩ சோததி யென்னுந் திருத்தகு தேவியொடு
போதவிழ் பூம்பொழில் புகுநதனன் புக்குக
கொம்பாத் துமபி குழலிசை காட்டப்
பொங்கா வண்டின நல்லியாழ் செயய
வரிகுயில பாட மாமயி லாமு

௩௩ சோத்தியென்று பெயா கூறப்படும் செலவழிகக தேவியுடன்

௩௪. போத - மலரும பருவமுள்ள அருமபு

௩௭ குழல - வேயவகுழல் ௩௮ பொங்கா - சோலை

௩௭ - ௮ இவவழிகளிற் போலவே, “குழலிசை துமபி கொளுத்திக
காட்ட, மழலை வண்டின நல்லியாழ் செயய” (௪ ௩ - ௪) என்று முன்பு
வந்திருத்தல காண்க

௩௯ வரி - வரிப்பாட்டு கீற்றுமாம்

௭ங்ஈகையாங்கள் அனபுடன் எழுதியனுப்பியவிடை வருமாறு ‘பாண
யம்சத்து அரர்கள் மகாபவியின பரமபரையைச சோந்தவா, அவர்களின்
கலவெட்டுக்கள், வட ஆக்காடு ஜில்லா வேலூருக்கடுத்த திருவல்லமென
கிற கிராமத்திலும், மைஸூர் ஸமஸ்தானத்திலுள்ள துல்கான்போடே என்கிற
‘ஊரிலும் கிடைத்திருக்கின்றன, ‘முஷுலுக்கிலும் தொழப்பட்டவனும்
தேவர்களுக்கும் அகரர்களுக்கும் தலைவனுயிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு
வாயில் காக்கும்படியாக நியமிக்கப்பட்ட மகாபவ் துலத்தைச் சேர்ந்த
வான்’ என்று சில பாணவாசகங்கள், தங்களுக்குரிய கலவெட்டுக்களிற் சிறப்
பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் பாணகுலத்தைச் சோந்த செப்புப் பட்டயங்கள்
இரண்டு உண்டு அவற்றில் ஒன்று, சிதம்பரம் கனகலம்பையின் முகப்பைப்
பொய்யேயிந்த பராந்தகனென்று சொல்லப்பட்ட வீரநாராயணச் சோழன்
பாணயம்சத்தை நின்றுலந் செய்து அவர்களின் நாட்டைக் கங்கவந்தத்தைச்
சோந்த அத்திமல்லெனன்ற அரனுக்குக் கொடுத்ததாகச் சொல்லுகின்றது
இந்த வீரநாராயணன் கி பி 1௮-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிற் சீவிக
திருந்தான் மறறொரு செப்புப்பட்டயத்திற் கீழே எழுதப்பட்டிருக்கும்
வமசாவலி கிடைத்தது பலி, அவன் மகன் பாணன், அவன் குலத்திற்
பிறந்தவன் பாணநீராசன், இவ்வமசத்தைச் சோந்த அநேக அரசர்கள்
மரிசுநபிறகு இருசோன ஜயநந்தி வர்மன் (இவன் ஆந்திரநேசத்திற்
மேற்கிலிருந்த நாட்டை ஆண்டவன்), அவன் மகன் முதலாம் விசயாதித்
தன், அவன்மகன் ஐக்கேக மல்லனென்கிற மல்லனேவன், அவன்மகன்
பாணவித்தியாதரன், அவன்மகன் பிரபு மேருசேவன், அவன் மகன் முத
லாம் விகிரமாதித்தன், அவன் மகன் புகழ்விப்பவர் கண்டனென்கிற
இரண்டாம் விசயாதித்தன், அவன்மகன் விசயபாதுவென்று கூறப்பட்ட
இரண்டாம் விகிரமாதித்தன் (இவன் கிருஷ்ணராஜனென்ற அரசனுக்கு
நேசன்) இந்த அரசர்களின் காலம் தெரியவில்லை”

(பி-ம்.) ௩௩ ‘சோதகையெனுந்’, ‘சோதகையெனுந்’ ௩௪.

பொருந்தினன்புகு’, ‘புகுநதனன்புகு’ ௩௭. ‘கொம்பலாதது குழ
லிசைகாட்ட’

கக--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கியகாதை ௨௦௯

மணிமலாப பூமபொழி லவயி னிருந்த
 பிணவுக்குரங்கு கேற்றிப் பெருமதா மழைக்கன
 மடவோரக கியற்றிய மாமணி பூரல
 கடுவ னாகக்குவது கண்டுநகை மெய்தியும்
 எந் பாகிலை ரெற்றிநத பசங்காற கழையொடு
 வாலவீ செற்றிநத மராமுங் கனாடு
 நெடியோன் முன்னொடு கின்றன னுமென
 தொடிசேர் செங்கையிற றெழுந்தின் தேற்றி ம
 ஆடற கூத்திதே டவிரிய நெரிவோர
 அந் நாடகக காப்பிய நன்னு னுனிப்போர
 பண்ணியாழ நரமபிற பண்ணுமுறை நிறுப்போர

௭௨ பிணவுக்குரங்கு - பெருங்குரங்கு, “பனறி புலவாய் நாமென
 முன்று மொன்றிய வென்ப பணவென பெயாக்கொடை” (நெய். ௧௦
 ௧௫) எனனும் சூத்திரத்தில், ‘ஒன்றிய’ என்றதனால், ‘பிண’
 என்பது குரங்குக்கும் கொள்ளப்பட்டது

௭௩ மடவோரக்கு - மகளிரக்கு

௭௪ கடுவன - அண்குரங்கு, “குரங்கி னேற்றினைக் கடுவனோ
 றலும்” (நெய். ௧௦௫) எனக்குவது - செலுத்துதலை

௭௫ - ௪ கடுவன, பிணவுக்குரங்கை யேற்றி நெய். ௧௦௫ எனக்குவது
 கண்டு நகையெய்தியெனக் கண்டு கழை - மூங்கில்

௭௬ வாலவீ - வெள்ளியமலா மராம - வெண்கடம்பு

௭௭ நெடியோன் - கண்ணன் முன் - தமையன், என்றது ப
 ிய்வரை

௭௮ - ௭ கழைக்குக் கண்ணனும் வெண்கடம்பிற்குப் பலிதயுள்ள
 வமைகள் மராததிற்குப் பலிதவா சூலி. ௨௬ க, காஃ. ௧௯

௭௯ தொடி - வீரவளை, “தொடித்தோட்கை” (மதுரை. ௩௪)

௮௦ அலிரயம் - கதைதழுவாதே பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்ற
 கைகாட்டி அபிரயிப்பது

அந் நாடகம் - கதைதழுவீ வருங்கூத்து காப்பியம் - காவியம் நாட
 க காப்பியமாகிய நன்னுலெனக் குனிப்போர - கூர்ந்து ஆராயவோர
 துறப்பொரு ளுணர்ந்தோர் குனித்தனர் (௩௫) என இக்காதையிலேயே
 முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

அக பணக்கையுடைய வீணைநரமபுகளிற பணக்கை முறையே நிறுது
 வோர

(பி-ம்.) ௭௨. ‘பெருந்தாமரைக்கண்’ ௭௪ ‘கண்டு மகிழ்வெய்தியும்
 ௭௮ ‘நாலிக்கையொடு’

தண்ணுமைக கருவிக கண்ணெறி தெரிவோர
 குழலொடு கண்டங் கொளச்சீர் நிறுப்போர
 பழநிய பாடல் பலரொடு மகிழ்வோர
 அந் ஆரம் பரிந்த முத்தங் கோப்போர
 ஈரம் புலாந்த சாந்தந் திமிர்வோர்
 குங்கும வருணங் கொங்கையி னிழைப்போர
 அஞ்செங் கழுநீ ராயிதழ் பிணைப்போர
 நன்னெடுங் கூந்த னறுவிறை குடைவோர
 கூ0 பொன்னி னுடியிற் பொருந்தாபு நிற்போர
 ஆங்கவா தமமோ டகலிரு வானத்து
 வேந்தனிற் சென்று விளையாட் டயாநது

அ2 தண்ணுமைககருவி - மத்தளம், இதனை உத்தமத்தோற் கருவி யென்பா கண்ணெறி தெரிவோர் - அதன முகத்தில அடித்தலை ஆராய வோர் கண் - வாத்தியங்களின் முகம். "பண்ணமை முழுவின் கண் ணெறி யறிந்து" (சீலப். நட. 88)

அ3 குழலொடு கண்டம் கொள் - வேயங்குழலோடு மீட்டற்றுப்பாட்டல் பொருந்தும் வண்ணம் சீர் - தாளவறுதி

அ4 பழநிய பாடல் - முற்றுப்பெற்ற இசைப்பாடல் மகிழ்வோர் - மகிழ்து பாடுவோர்

அ5 ஆரம் பரிந்தமுத்தம் - ஆரம் அறுபதிலாற் சித்தியமுத்ததுக்கள்

அ6 புலாந்த சாந்தம் - உலாந்த சந்தனம்

அ7 குங்குமவருணம் - சிவந்த தொயயிறகுழம்பு இழைப்போர் - வருத்துவோர்

அ8 ஆயிதழ் பிணைப்போர் அழகிய இகழைத் தொடுப்போர்

கூ0. ஆடி - கண்ணாடி

கூ1 - கூ2 தெரிவோரும், நுனிப்போரும், நிறுப்போரும், தெரி வோரும், நிறுப்போரும், மகிழ்வோரும், கோப்போரும், திமிர்வோரும் இழைப்போரும், பிணைப்போரும், குடைவோரும், நிற்போருமாகிய அ8 களோடென்க

கூ3 - உ வானத்து வேந்தனில் - இந்திரனபோல, "வேந்தன்மேய தீம்புன லுலகமும்" (தொல். அகந. கு. 10), "வேந்தனும் வேந்து கெடும்" (நயன், அகந.) என வருதலால், வேந்தனென்றதற்கே இந்திரனெனது பொருள்கூறினும் இடக்காது விளையாட்டு அயாநது - விளையாட்டை விரும்பிச்செய்து

(15-ம்.) அ8 'பழனிப்பாடல் பலவொடு மகிழ்வோர்' அ9 - அ கோப்போர், செங்கழுநீராற் சேயிதழ் பிணிப்போர்' அ10. 'கூந்தனறு விறை கூ0. பொன்னணியாடி', 'பொன்னணி யாடியின்'

கக.---சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மாக்கி||காதை உகக

குருந்துந் தளவுந் திருந் துமலாச செருந்தி||ம
முருகுவிரி முல்லையுந் கருவிளம் பொங்கரும்
கூரு பொருநதுபு நின்று திருந்துகை செய்து
குறுங்கா னகுலமு நெடுஞ்செவி முயலும்
பிறழ்ந்துபாய் மானு மிறுமபகலா வெற்பும்
வமமெனக கூடப் மகிழ்துணை யொடுதன்
செமமலாச செங்கை காட்டுபு நின்று
க00 மன்னவன் றுனு மலாககனை மைநதனும்
இன்னிள வேனிலு மிளங்காற செல்வனும
எந்திரக் கிணறு மிடுங்கற குன்றமும்
வந்துநீ முருவியு மலாபட்டி மந்தரும்
பரப்புநீர்ப் பொய்கையுந் கரப்புநீரக கேணியும்
க00 ஒளிததுறை யிடங்கரும் பளிககறை பளரியும்
யாங்கணுந் திரிந்து தாழ்ந்துவினை யாடி

கக தளவு செம்முல்லை செருந்தி - ஒருமரம், இது செருந்தென
வும் வழங்கும்

கச முருகு - வாசனை கருவினை - ஒருமரம், "அந்தண ணகிலுந்
சந்தனக் குழையும், கருவிளங் கோடும்" (பெருங். க சக 122 - 12)
பொங்கா - சோலை, கிளையுமாம்

கக நகுலம் - கீரி கூள் இறுமபு - குறுங்காடு வெறி - ஆடு

கஅ வமமெனக்கூடய - வாருமென்று கூவி வாருமென்றது
என நினைந்து, "கதுமெனக் கரைந்து வமமெனக் கூடய" (பெருங்.
க0க) மகிழ்துணை - இராசமாதேவி

கக காட்டுபு - காட்டி க00 மலாககனை மைநதன் - மனம்தன்

க0க இன்னிள வேனில - இனிய இளவேனிற் பருவம், அந்தோடது
சித்திரை வைகாசி மாதங்கள், 'சீலப். அ' இள இளங்காற செல்வன் -
தென்றகாற்றுகிய செல்வன், "சிறுகாற செல்வன் மறகிற றாடி
(சீலப். ச கஅ)

க0உ எந்திரக்கிணறு - நீரை நிறைக்க வேண்டுமாயின நீறைக்துப்
போக்கவேண்டுமாயிற் போக்குதற்குரிய கிணறு. இடுங்கறகுன்றம் - செய்
புன்ற

க0ச கரப்பு நீரககேணி - மறைதலையுடைய நீரையுடைய கிணறு
இதனை அந்தக்கேணி யென்பா

க0டு பளிககறை - பளியகறை பள்ளி - இடம்

க0சு. யாங்கணும் - கிணறும் குன்றமும் அருவியும் பந்தரும் பொய்

(பி - 12.) கக 'குருந்துதளவு திருமலா சொரிந்து', 'குருந்துதளவு
திருமலாச செருந்தியும்' கள். 'வீருமபுகயாவெற்பும்', 'இருமபகலாடுவெற்'
க0உ 'இடுங்கறகுன்றம்' க0ச 'கரப்பு நீரககணியு'

மகத வினைஞர் மராட்டக கமமந்ரும
 அவந்திக கொல்லரும் யவனத தசசந்ரும
 தண்டமிழ் வினைஞர் தமமொடு கூழிக
 கக0 கொண்டினி தியற்றிய கண்கலா செயவினைப
 பவவத திரளகாற பணமணிப போதினைத
 தவள நித்திலத தாமந் தாமந்
 கோணச சநதி மாண்வினை விதானந்ருக
 தமனியம வேய்நத வகைபெறு மனபிற
 ககரு பைஞ்சேறு மெழுகாப பசுமபொன் மண்டபத்

க00யும் கேண்யும் இடங்களும பளியுமாகிய எவவிடத்தும் திரிபு -
 மன்னவனானும் மைநனும் வேணிலும் செலவனும் சிறிந்து

க00 - கூ இவ்வடிகளிற போலவே, 'அந்தக கேணியு மெந்திர
 ன்ணறு, தண்பூங் காவுந் தலைத்தோன ற்ருவிய, வெண்கதைக குன்னெடு
 ன்ணவெ பிறவு, வினையோக கியற்றிய வினையாட் டிடத்த. சித்திரபட்டி
 ன்ணக சோதி' (பெருங். க 000 - 01). 'பளிககறைப் பூய்யும்
 பசெறி களத்து, மணிககயிற றாசன மறவிய விடத்தும், கொய்யமலாச
 ன்ணயும் பொய்கைக கறையு, மந்தக கேணியும் வந்துபெயா கூலி' (பெருங்
 க 000 - 02) என வருதல காண்க

க001 மகதவினைஞர் - மகதநாட்டுப்பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர்
 மராட்டம் - மகாராஷ்டிர தேசம்

க002 அவந்தி - அவந்தி தேசம் யவனம் - யவனதேசம்

க003 - அ மகததேசத்துப் பிறந்த இரத்தின வேலைக்காரர் முதல்
 பா தொழிலிற பெயர் பெற்றவரெனவரும், 'யவனத தசசந்ரு மவந்திக
 கொல்லந், மகதத்துப் பிறந்த மணிவினைக் காரந்ரு, பாட்டிப் பிறந்த
 பசுமபொன் வினைஞந்ரு, கோசலத் தியன்ற வோவியத் தொழிலந்ரு வந்த
 நாட்டு வண்ணக கமமந்ரு' (பெருங். க 002 - 03) எனபதனாறு
 முணர்க

க004 - கூ மேற்கூறிய மகதவினைஞர் முதலியோர் தண்ணிய த்வி
 நாட்டிற்பிறந்த தொழில செயவாருடனேகூழ

கக0 நித்திலததாமம் - முததுமாலை

கக1 கோணசநதி - கோணமாகிய சநதி, "சநதிக் கோணமும்
 ன்ண வாணியும்" (பெருங். க 002 - 04) விதானம் - மேற்கட்டி

கக2 தமனியம் - பொன்.

கக3 பைஞ்சேறு மெழுகா - ஆபியால மெழுகுப்படாத, 'பைஞ
 செறு மெழுகிய படிவ நன்னகா' (பெரும்பாண். 2-க02), சந்தனத்தால்
 மெழுகிய வென்றபடி, "மங்கல வெள்ளை வழித்துமுத தோத்தகின்"
 (நீலாக. கசஎஎ) எனவருதல காண்க

(பி-ம்.) க004 'மாட்டககமமந்ரு' கக3 'செமபொன் மண்டபத்து'

ககக.--சிறைக்கோட்ட மறக்கோட்ட மரக்கியாகாதை உருந்

திருநீர திருவன் சென்றினி தேறலும்

வாயிலு ககக கிசைத்து மன்னவ னருளாற

சேய்மலத தன்றியு, செவ்வியின வணங்கி

எஞ்சா மண்ணசைஇ யிகலுளந் துரபா

கஉ0 வஞ்சியி னிருநது வஞ்சி குடி

முறஞ்செலி யானையும் தேரு மாவும்

பறங்கெழு நெடுவாள் வயவரு மிடைநக

தலைககார சேனையோடு மல்தகததலை வகதேர

ககக இந்நீரதிருவன் - இந்நீரச செவ்வட்டையர் அரகன

ககக - ககக இந்நீரதிருவன், தேவியோடுபுகுக கணநி உளநிந்
நோக்கியும் பாவையாமென்றும் நகந் யயத்யும எத்தியும ஆஉதத
மோ சென்று ஆயாநது பொருநதுபு ஸ்நந் நககசெய்து கூஉஉக காட்டுபு
புந் யாநகககக திரிநது வினையாடி மண்டபதது அவன சென்று இனித
எறலுமெனக

ககக வாயிலுக்கு இசைத்து - வாயில காவலாகுதத (மல்தகதத)
யருளால் - கட்டையால்

ககக சேய்மலததன்றியும் - ஆரமான இடத்தே பாய ஸ்நந் தலந்
யலும செவ்வியின - சமயகதில

கஉ - ககக கோட்டநகாவலா இசைத்து மெனந் எதி இசைசத
வணங்கியெனக கூடக

ககக குறையாத மண்ணோடுபுபி, மாறுபாடு உளந் தைக செலுத

கஉ0 வஞ்சியின இருநது, ருந்நிலிருநது வஞ்சி குடி - வஞ்சியு
மாலையசகுடி "புவா வஞ்சியிந் பூதத வஞ்சி, வாயவா (வணந்நததை
மணிமுழக கணநிநது" (உக கடு - கடு) எனது சிலப்பதிகாபததும கூஉப
பட்டிருததல காணக.

ககக - உ0 இதனை, "எஞ்சா மண்ணசை வேந்நனை வேந்நனை, ன்
கத தலைசென நடலகுறித தன்றே" (தோல். புறந் கு எ), வாயில
வஞ்சி தலைமலநது, கூடாமண கொளலகுறித தன்றே", வஞ்சி வணந்
கா வணககிய வண்டாபபத குஞ்சி மலைநகானெந் கோ" (11 - 60)
க) என வருவனவறந்லுணாக

கஉக முறஞ்செலி யானை - முறம் போலும் காதுகளைபுடைய யானை
முறஞ்செலி வாரணம்" (சிலப். க0 உசஎ)

கஉஉ மறம் - ஆணமை வயவா - வீரா

கஉந தலைததாச சேனையோடு - முதனமையாகிய கசிபபடை
யோடு, சிலப். உக அ0 மலைதது - மாறுபட்டு, சிலப்பதிகாரெனந் த

(11-ம்.) ககக 'சிவவனேறின னெனதலும்' ககக எஞ்சா மண்
ணசை மேலுநதுரபப' கஉக - உ 'மாவு, நறந் கெழுநெடுகொள மறவரு

சிலைக்கய நெடுங்கொடி செருவேற் றடக்கை
 கடடு ஆர்புனை தெரிய ன்ளங்கோன் றன்னால்
 காரியாற்றுக் கொண்ட காவல் வெண்குடை
 வலிகெழு தடக்கை மாவண் கிள்ளி
 ஒளியொடு வாழி யூழிதோ றாழி
 வாழி யெங்கோ மன்னவா பெருநதகை
 கடடு கேளிது மன்னோ கெடுகநின் பகைஞா
 யானைத் தீநோய்க் கயாநதுமெய் வாடியிம
 மாநகாத் திரியுமோர் வம்ப மாதா
 அருஞ்சிறைக கோட்டத தகவயிற் புருந்து
 பெருமபெயா மன்ன நின்பெயா வாழ்ததி
 கடடு ஐயப் பாத்திர மொனறுகொண் டாகு

சேர பாண்டியர்களை, பின், “சிலைக்கய நெடுங்கொடி” என்று வருத
 லால் இங்ஙனங் கொள்ளப்பட்டது

கஉச சிலைக் கயல் நெடுங்கொடி - சேரனுடைய வீற்கொடியை
 யும், பாண்டியனுடைய கயற்கொடியையும்

கஉடு ஆர் - ஆததி, இது சோழர்களுக்கு உரிய அடையாள மாலை
 இங்ஙனகோன் - தம்பி, இவன் யுவராசாவாக இருத்தலின், ‘இங்ஙனகோன்’
 என்றா போலும்

கஉச காரியாறு - ஒருநதியின் பெயர் இதனை, ‘காரியாற்றுத்
 தஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி’ (புறநா. சஎ), ‘செல்கதிமுன் னளிப்பார தந்திருக்
 காரிக் கரைபணிநது” (பெரிய. திருநா ௩௪௩) என வருவனவற்று
 லுணராக பெரும் போர்புரிவோர் ஆற்றிடையே அது செய்தல் இயலபு,
 “உடனறுமேல் வந்த வாரிய மன்னரைக், கடுமபுறந கங்கைப் போயாற்று
 வென்றேய” (கிலப். உஅ கஉ௦ - ௨௧)

கஉ௭. மாவண்கிள்ளி விளி, இஃது அரசன் பெயர்

கஉ௩ - ஏ வந்தோருடைய கொடிகளை இங்ஙனகோறா காரியாற்றுக்
 கொண்ட மாவண்கிள்ளி யென்க.

கஉஅ ஒளி - உறங்காநிற்கவும் உலகங்கரக்கினற அரசரிடத்துள்ள
 கடவுட்டன்மை, ‘இனைய ரினருடைய ரொன்றிகழார் நின்ற வொளியோ
 டொழுகப் படும’ (குறள், சுகஅ), ‘உறங்கு மாயினுமன்னவன் றன்
 னொளி, கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்’ (கீவக. ௨௪அ)

கஉ௧ அயாநது - கவலையுற்று.

கஉ௨ வம்பமாதா - காயசண்டிகை, வம்பு - புதுமை.

கஉ௪. பெரும்பெயா - மிக்கபுகழ், ‘பெரும்பெயா மன்னவன்’
 (கிலப். ௧௩: ௧௩அ.)

(பி - ம்.) கஉஅ. ‘ஒளியொடு வழாஅனாழி’ கஉ௧. ‘வாழியெங்கோ
 வாழிய பெருநதகை’

கக.-சிறைக்கோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை உகநு

மொய்கொண் மாககண் மொசிக்கவுண் சுறந்தனள்
 ஊழிதோ றாழி யுலகங் காதது
 வாழி யெங்கோ மன்னவ வென்றலும்
 வருக வருக மடக்கொடி தானென்
 கச0 றருள் புரி நெஞ்சமொ டரசன் கூறலின்
 வாயி லாளரின மடக்கொடி தான்சென்
 றுய்கழல வேந்த னருள்வா ழியவெனத்
 தாங்கருந தன்மைத் தவத்தோய் நீயரா
 யாங்கா கியதிவ வேந்திய கடிஞையென்
 கசநு றரசன் கூறலு மாயிழை யுரைக்கும்
 விரைததார வேந்தே நீநீடு வாழி
 விஞ்சை மகள்யான விழவணி மூதூா
 வஞ்சந திரிந்தேன வாழிய பெருந்தகை
 வானம் வாய்க்க மணவனம் பெருருக
 கநு0 தீதின றுக கோமகற் கீங்கி
 தையக் கடிஞை யமபல மருங்கோரா

கநக மொய - நெருக்கம் மொசிக்க - உண்ண, “மையுன்
 மொசித்த வொக்கலொடு” (புறநா. கக.)

கநஉ - சு மாதா புருநது வாழத்திக் கொண்டு ஊணசுறந்தனள்

கநஅ எனறலும் - என்று கோட்டங்காவலா கூறலும்

கநஎ - அ சிலப். கக. கடு - சு, உடு. கஅக - உ, உஎ கநக -
 ச0, உஅ கஅடு - சு.

கநக மடக்கொடி வருக வருகவென்று.

கசக. வாயிலாளரின - வாயிலாளாகால்

கசஉ. வாழியவென - வாழகவென்று மணிமேகலை சொல்ல

மேல்வருவது அரசன் கூற்று.

கசச நீ ஏந்திய இப்பாததிரம் எங்கே கிடைத்தது.

மேல்வருவன மணிமேகலைகூற்று.

கசஎ. விஞ்சை மகனென்பதற்கு மந்திரத்தால் உருமாறிய மகனென
 றும் லித்தியாதர மகனென்றும் இருபொருள் கொள்க, விஞ்சை - மந்திரம்
 பின்வருவனவும் இப்படியே ஏற்பப்பொருள் கொள்ளுதற்குரியவை

கசக. வானம் - மழை. கடு0. கோமகற்குத் தீதினருக

கடு0 - இக ஈது ஐயக்கடிஞை - இது பிச்சைப்பாததிரம்

(15 - ம்.) கநக ‘முசிக்க’, ‘பொசிக்க’ கசஉ ‘தாள் வாழிய’
 கசந ‘தவத்தோரீ’ கசடு, ‘அரசுகூறலும்’ கசக. ‘விரைதார வேந்தேநீ
 நீழி’ கடு0 - இக. ‘கோமகன்றனகிங், கைய கடிஞை’

தெய்வநதநதநது திபபியமாயது
யானைத தீரோயருமபிசிகெடுத்த
பூனுடைமாதகடகுபிராமருநதிதுவென
கருதியானசெயறபாலதெனவிளங்கொழுகொன்னு
வேருதன கூறமெலையிலுரைக்கும்
சிறையோராகோட்டை, சீததருணைஎசுக
தறவேராககாக்குமகவாழியரென
அருஞ்சிறைவிட்டாங்காபிழையுரைத்த
கருபொருந்தவாதமமாறபெருமபொருளெய்தக
கறையோரிலலாகசிறையோராகோட்டை
அறவேராககாக்கினனராளவேந்தென.

கக — சிறைகசோட்டமறக்கோட்டமாக்கியகாதை முற்றிற்று

கருஉ திபபியமாயது - தெய்வலோகத்திருநது உண்டாகிய பொருளாகவுள்ளது

கருச உடம்பு மெலிந்தவாக்குக்கு உயிரைக்கொடுக்கும் மருந்து என - என்று மணிமேகலை சொல்ல. கருசு முயணி உடுக்க

கரு௭ - அ சிறைச்சாலையை விடுத்தது தாய்மையெனது அவ்விடத்தையுருளபொருளிய மனதையுடைய முனிவர்களுக்கு உரிய இடமாகச் செய்யும் நவேன் செயற்பாலதென்று மணிமேகலை சொல்ல

கரு௦ பெருமபொருள் - அறம், ஞானமுமாம்

ககக கறையோர - கட்டை கொடுப்போரிலலாக கோட்டமெனக் என்றதனால், அரசன கறையிசெய்த செங்கோன முறைபடை, நடையென்ற வாரியிறம், இதன, “சிறைப்படு கோட்டஞ சீமின யாதும, கறைப்படு மாககள் கறையிசெய்வி, னிடுபொருளாயினும் படுபொருளாயினும், உற்றவாக குறுகி பெற்றவாக காமென, யானை யெருத்தது கணிமுர சீழ்க, கோனமுறையறந்த கொற்ற வேந்தன்”, “சிறையோர கோட்டஞ சீமின யாங்கணுங் கறைகெழுநாடு கறையிசெய்மென” (சிலப் ௨௨ க௨௪ - ௩௧, ௨௮ ௨௦௩ - ௪), “தமபியை முகத்ததுணைக்கி னாபிணி கோட்டஞ சீப்பித்தது ரதவனுண்டநாட்டைப், பாபிணி கறையி னீங்கப் படாமுர சுவறி யென்றன” (சீவக. ௨௩௭௨) எனப்பனவற்றுலறிக

க - கக௨ தாரோன வணங்கிக் கூறத் தெய்வம் கூறலும், உள்ளம் உலங்கி வருந்தி அறிவாமெனப் பெயாவோனறனை நீலயானை தொடர

(12 - ம்.) கருஉ ‘தெய்வநதநது திபபியமாயது’ கருசு ‘மானிடமாகக் ஞாயிராமருத்தி’ கருசு. ‘வேந்தன் கூறி’ கரு௭ ‘கோட்டஞ சிறைத்தது’ கரு௮ ‘அறவோர காக்கும், விவாழிய’ கரு௯ ‘அருஞ்சிறை விடுப்தாயிழை தானென’ கக௨ ‘மறவோர காகக்கினளாசாள’

உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகள

எஃகு உளங்கிழிபப அவன பொததி உயிர்த்துப் போயபின, மணிமேகலை
 ஸ்னிததனரென்று கருதி வாங்கிக் கோட்டரபுகுநது மாககளை ஊட்டலும்,
 காவலா வியநது கோமகனுக்கு இசைததமெனறேகி, திருவன சென்று
 ஏறலும், வாயிலுக்கிசைதது வணங்கி, 'மன்னவ, வம்பமாதா ஊண் சுரந்த
 னள்' எனறலும், 'வருகவருக' என்று அரசன் கூறலின, மடக்கொடி
 வாயிலாளரிற் சென்று, 'நின் அருளவாழிய' என, 'யங்காகியது' என்று
 அரசன் கூறலும், ஆயிழையுரைக்கும் அநுந முரைப்பவன், 'உயிராமரூது
 இது' என, 'யான செயதறபாலது என' என்று வேந்தன்கூற மெல்லி
 யல் உரைக்கும், அநுநம் உரைப்பவன், 'நீ செயறபாலது அநவோககு
 ஆககுமது' என, வேந்து பெருமபொருளெயதுதறகுக் கோட்டத்தை
 அறவோககு ஆக்கினனென வினைமுடிவு செய்க

இருபதாவது

உதயகுமரனைக் காஞ்சனன்
 வாளாலெறிந்தகாதை.

[இருபதாவது மணிமேகலை காயசண்டிகைவடிவேய்தக் காயசண்
 டிகை கணவளுகிய காஞ்சனனென்னும் விச்சாதரன் வந்து
 காயசண்டிகையாமெனக்கருதி அவள் பின்னிலைவிடா
 உதயகுமரனைப் புதையிருட்கண் உலகவறவியில்
 வாளாலெறிந்துபோன பாட்டு.]

அரச னுணையி னுபிழை யருளால்
 நிரயக கொடுஞ்சிறை நீக்கிய கோட்டம்
 தீப்பிறப புழந்தோர் செவ்வினைப பயததான்
 யாப்புடை நற்பிறப பெய்தினா போலப்
 று பொருளபுரி நெஞ்சிற் புலவோன் கோயிலும்

உ நிரயக கொடுஞ்சிறை - நரகவேதனையைச் செய்யும் கொடிய
 சிறை கோட்டம் - அறை

ங தீப்பிறப்புழந்தோர் - கொடிய பிறவியிற்றிறந்து வருந்தினோ

ச யாப்பு - பொருத்தம்

டு பொருள் புரிநெஞ்சிற் புலவோன் - சத்தியம் நான்கினையும் விரும்
 பிய நெஞ்சினையுடைய புத்தன், பொருள் - சத்தியம்

(டி - ம்.) ங 'செய்தவம் பயந்ததால்', 'செய்த தவப்பயத்தால்'
 ச 'எதின்னபோல'

அருள்புரி நெஞ்சத் தறவோர் பள்ளியும்
அட்டிற் சாலைப் பு மருநதுநா சாலையும்
கட்டுடைச செலவக் காப்புடைத தாக
ஆயிழை சென்றதூஉ மாங்கவ டனகரு
க0 வீயா விழுச்சோ வேந்தன் பணித்ததூஉம
சிறையோர் கோட்டஞ சீததரு ணெஞ்சத்
தறவோர் கோட்ட மாககிய வண்ணமும்
கேட்டன னுகியத தோட்டார குழலியை
மதியோ ரௌளினு மன்னவன் காயினும்
கநு பொதியி னீங்கிய பொழுதிற் சென்று
பற்றினன் கொண்டென பொற்றே ரேற்றிக்
கற்றி விசையுங் கேட்டவ றுரைக்கும்
முதுக்குறை முதுமொழி கேட்குவ னென்றே

சு தறவோர் - பௌத்தமுனிவர் “அறவோர் பள்ளியு மறனோம்
படையும்” (சிலப். ௩௧ களங்), “அருணெஞ்சத், தறவோர் கோட்டம்”
(கக - ௨) என்று இக்காணையிற பின்பு கூறுதல காண்க

எ அட்டிற்சாலை - மடைபபள்ளி அருநதுநாசாலை - போசனசாலை
அ கட்டு - உறுதி காப்பு உடைத்ததாக - காவலை யுடையதாக.

௨ - அ கோட்டம் காப்புடைத்தாகவென இயைக்க

க ஆயிழை - மணிமேகலை

க0 வீயாவிழுச்சோ - மாறாத சிறந்த கீர்த்தி பணித்தது - சொல்லி
யது அது, “யானசெயற பாலதெ னிளங்கொடிகு” (மணி. ௧௧௧ கருந்)
என்றது

கக - ௨ அருணெஞ்சத் தறவோர் மணி ௨0 சு

கங் கேட்டனனுகி - (உதயகுமரன்)கேட்டு தோட்டாருழலி தோட்
டா குழலியென விகாரம், சிலப் கரு 198

கச மதியோர் எள்ளினும் - அறிவுடையோர் இகழுவாராயினும்
காயினும் - கோபித்தாலும்

கரு. பொதியில = பொது இல - அமபலம்

கசு பற்றினன்கொண்டு - பிடித்துக் கொண்டு

கௌ விசை - வித்தை, உமமை இறந்தது தமிழியது.

கஅ முதுக்குறை முதுமொழி மணி ௧௮ கசௌ, ௨0 எச

(பி - ம்.) எ ‘அருந்தினர்’ கூ ‘சென்றதுமாங்’ கக - ௨ ‘சிறை
யோரீங்கிச சிறையோர்கோட்ட, மறவோர் கோட்ட’ கங் ‘தோட்டலா
குழலியை’ கரு ‘நீங்கிப் பொழுதிற்’ கௌ. ‘கற்றறி விஞ்சையும்’ கஅ
‘முதுக்குறை மொழியுங் கேட்குவன்’

உ0.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உகக

மதுக்கமழ் தாரோன் மனங்கொண் டெழுநது

உ0 பலாபசி களையப் பாவைதா னெதுங்கிய

உலக வறவியி னூடுசென் றேறலும்

மழைசூழ் குடுமிப் பொதியிற் குன்றத்துக்

கழைவளா கானயாற்றுப் பழவினைப் பயத்தால்

மாதவன மாதாக கிட்ட சாபம்

உரு ஈராருண்டு வந்தது வாராள்

காயசண் டிகையெனக் கையற வெயதிக்

காஞ்சன னென்னு மவடன் கணவன

ஒங்கிய மூதூ ருளவந் திழிந்த

பூத சதுசகமும் பூமலர்ச சோலையும்

நு0 மாதவ ரிடங்களு மனறமும் பொதியிலும்

கக தாரோன் - உதயகுமரன் உ0 ஒதுங்கிய - சென்ற

உக ஊடு - ஊளே

க - உக சென்றனும் பணித்தனும் வண்ணமும் கேட்டு எள்ளி னும் காயினும் சென்று குழலியைப் பற்றிக்கொண்டு ஏறிக் கேட்டுக் கேட்டு 'வென்னது மனங்கொண்டு தாரோன் எழுந்த சென்று ஏறலுமெனக்

மேலே, காஞ்சனக் காயசண்டிகையைத் தேடிப்போந்ததும், உதய குமரனைக் கொன்றதும் கூறப்படும்

உஉ பொதியிறுனறம் - பொதியின் மீல

உஈ கழை - மூங்கில் யாற்று - ஆற்றில்

உச மாதவன் - விருச்சிகன், மாதாக்கு - காயசண்டிகைக்கு

உரு ஈராருண்டு - பன்னிரண்டாவது வருடம்

உஈ கையறவு - செயலறுதல் உரு - ஈ காயசண்டிகை வாராள்

உஅ மூதூர் - காவிரிப்பூம்பட்டினம் இழிந்த - இறங்கி, என்றத லை, காஞ்சனக் காயசண் டிகையெனப்பது பெறப்பட்டது, “விஞ் சையன் போயினன் விலங்குவின் படாந்தென்” (கஉக) என்று இக்காதை யிற் பின்வருதல் காண்க

உக பூதசதுசகம் - தவவேடத்தில் மறைந்துரின்று அத்தவத்திற்கு இழக்கானவற்றின்கண் ஒழுகும் பொய்வேடத்தார முதலிய அறுவகை யோரையும் பாசத்தாற் கடடி அடித்துணை பூதம் நிறற்றகிடமாகிய சதுசகம், சஉகம் - நாறநதி, “தவமறைந் தொழுகும் பூதம் புடைத்தனும் பூத சதுசகமும்” (ரு, கஉஅ - ஈச) என்று சிலப்பதீ கார்த்து வருதல் காண்க பூ - பொலிவு

நு0 மனறம் - ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி, “மனற மும் பொதியிலும்” (முருது உஉஈ)

(பி - ம்) உ0 ‘களையப்பாவை தாளுடுங்கிய’ உச ‘மாதவனமாற கிட்ட’ உஅ, ‘வந்தபுகுந்த’ உக ‘பூதசதுசகமும் பூமலர்ச சோலையும்’

தோந்தனன் றிரிவோ நேந்திள வனமுலை
 மாந்தா பசினோய் மாற்றக கண்டாங்
 கன்றுநின் கையி நேந்திய பாததிரம
 ஒன்றே யாயினு முண்போரா பலரால
 ௩௫ ஆனைத் தீரோ யருமபசி களைய
 வான வாழ்க்கைய ரருளிநர் கொல்லென்ப
 பழைமைக கட்டுரை பலபா ராட்டவும்
 விழையா வுள்ளமொ டவன்பா னீங்கி
 உதைய குமரன் றன்பாற் சென்று
 ௪௦ நரைமு தாட்டி யொருததியைக் காட்டித்
 தண்ணறல் வண்ணந் திரிந்துவே முகி
 வெண்மண லாகிய கூந்தல காணும்
 பிறைநுதல் வண்ணங் காணு யோநீ
 நரைமையிற் றிரைதோற றகையின் றுயது
 ௪௫ விறலவீற் புருவ மிவைபுங் காணுய
 இறவி னுணங்கல போனறுவே றுயின
 கழுநீரக கண்காண் வழுநீர் சுமந்தன
 குமிழ்முக் கிவைகா னுமிழ்ச் சொழுகுருவ
 நிரைமுத் தளைய நகையுங் காணுய்

௩௬ திரியோன - காஞ்சனன

௩௭ கண்டு - காஞ்சனன் கண்டு

மேலவருவன காஞ்சனன கூற்று

௩௮ நோய - பஸம்கலியாதி ௩௯ வானவாழ்க்கையா - தேவா

௩௯ - சு களைய அருளிநாகோல

௪௦ பலபாராட்ட - பலவற்றைக் கூறிப் பாராட்ட.

௪௧ அவன - காஞ்சனன

௪௨ கரைமுதாட்டி - நரையையும் முதுமையையும் முடையவன்

௪௩ 'தண்ணறல் வண்ணம்' எனபது முதலியன மணிமேகலை கூற்று

அறல் - கருமணல்

௪௪ நரைமை - வெண்மை

௪௫ இறவின உணங்கல் - இரல்மீனின் வற்றல்

௪௬ நகை - பல்

(பி-ம்.) ௪௬ 'தண்ணல வண்ணநதிரிந்து வேருகிய' ௪௭, 'கூந்த
 வங் காணு' ௪௮ 'நறைமயிற்றினா தேநறறோகையின்' ௪௯ 'ஒழுகுவ',
 'ஒழுகுவன' ௫௦, 'பல்லவகாணு'

௨௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை ௨௨௧

- ௫௦ சுரைவித தேய்ப்பப் பிறழ்நதுவே றுயின
இலவிதழ்ச செவ்வாய் காணு யோநீ
புலவு புண்போற புலால்புறத திடுவது
வள்ளைத் தாள்போல வடி கா திவைகாண்
உளஞன் வாடிய வுணங்கல் போன்றன
- ௫௫ இறுமபூது சான்ற முலைபுங காணாய்
வெறுமைப போல வீழ்நதுவே றுயின
தாழ்ந்தொசி தெங்கின மடல்போற றிரங்கி
வீழ்நதன விளவேய்த் தோளுங காணுய
நரம்பொடு விடுதோ லுகித்தொடா கழன்று
- ௬௦ திரங்கிய விரலக ளிவையுங காணாய்
வாழைத தண்டே போன்ற குறங்கினை
தாழைத் தண்டி னுணங்கல காணாய்
ஆவக கணைக்கால காணு யோநீ
மேவிய நரம்போ டென்புபுறங காட்டுவ
- ௬௫ தளிரடி வண்ணங காணு யோநீ
முளிமுதிர தெங்கி னுதிரகா யுணங்கல
பூவினுஞ் சாந்தினும புலான்மறைத தியாத்துத
தூசினு மணியினுந் தொல்லோர் வகுத்த
வஞ்சந தெரியாய் மன்னவன் மகனென

-
- ௫௦ சுரைப்பழத்தின் விதை பலலுககு உவமையாதலை, “சுரைவித
துப் போலுநதம பல” (நாலடி. ௩௧௫) எனபதனாலுமுணாக
- ௫௨ புலவு - புலால்நாற்றம்
- ௫௩ வள்ளைத்தான - வள்ளைத்தண்டி வடிகாது - வடிந்தகாது
- ௫௫ இறுமபூது - அதிசயம், “இறுமபூது போலுமஃ சிறிநதருணீ
யென” (சிலப். பதி ௬)
- ௫௭ திரங்கி - திரைநது.
- ௫௯ உகித்தொடா - நகத்தின் தொடாச்சி
- ௬௧ குறவகு - துடை, இணை - இரண்டு ௬௩ ஆவம - அம்புகூடி
- ௬௬ முளிமுதிரதெங்கு - உலாந்த முதிரந்த தெண்ணை
- ௬௭ “புனைவன நீங்கிற் புலால்புறத திடுவது” (சு ௧௧௪) என்றா
முன்னும

௬௯ தெரியாய் - தெரிநதுகொள்வாய

(பி-ம்.) ௫௩. ‘வடிந்தகாது’ ௫௫ ‘சான்றனமுலையிவை காணுய’

௫௮ ‘தோளிலைகாணுய’ ௫௯. ‘உகிரொடு கழன்று’ ௬௩. ‘காலிவையுங
காணுய’ ௬௭ ‘புலான் மறுத்தியாத்தது’

- எ0 விஞ்சை மகளாய மெல்லிய லுரைததலும்
தற்பா ராடந்மென் சொற்பயன கொள்ளாள்
பிறன்பின் செலலும் பிறன்போ னோகமும்
மதுக்கம் மூலங்கன மன்னவன் மகற்கு
முதுக்குறை முதுமொழி யெடுத்திக் காட்டிப்
எ1 பவளக் கழிகைபிற் றவளவா ணகையும்
சுவளைச் சொகணுங் குறிப்பொடு வழாஅள
நங்கிவன் காதல னாசலி னேந்திழை
நங்கொழிந் தனனென விகலெரி பொத்தி
மற்றவ னிருந்த மன்றப் பொதியினுட
அ0 புறநடங் கரவிற புகுகொளித தடங்கினன்

எ0 விஞ்சைமகளாய - காயசண்டிகையாய மெல்லியல் - மணி மேகலை

மேல்வருவது காஞ்சனன் செய்தி.

எ௨ பிறனென்றது உதயகுமரனை இங்கே பிறனபின் செல்லு மென்றதுபோல, “எண்ணிப்பத தங்கை யிட்டா லிந்திரன மகளுமாங்கே, வெண்ணையக்குன றெரியுற றுறபோன மெலிந்தபின் னிறகுமனறே” (௪௫௭) என்று சீவகசிந்தாமனியிலும் வந்திருந்ததல காண்க.

௪௪ ழ. மணி. கஅ க௬௭

எ1 பவளக்கழிகை - பவளக் குண்டம் என்றது உத்தட்டினை

௪௪ குறிப்பு - இங்கிதம்

எ1 - ௬ இவ்வழிகளின் பொருளோடு, “ஓததொளிர் பவளத்துள் னொளி சிறந்த . . . உளங்கொண டெள்ளித்தா னுயிரக்காப்பிட்டு” (கஅ எ0 - ௪௬) என்று உதயகுமரன் கூறியவாக்கியம் ஒப்புநோக்கற் பாலது

௪௭ இவனென்றது உதயகுமரனை காதலன் - ஆசைநாயகன்

௪௮ நாகு முறிந்தனன் - இவ்விடத்திலேயே தங்கிவிட்டான், என னைந் தலிரந்தாளெ றுறுமாம், நாகு, தன்மையை யுணர்த்துதலை, “நாகு ஸிப்பன்” (மணி. க௪ சஅ) என்பதிற காண்க. இகல் - மாறுபாடு

௪௯ மறைப்பொதியில் - மறைமாகிய பொதியில், இரு பெய ரொடு இப்படியே, “மறைப் பொதியிற, கந்துடை நெடுநிலை கடவுட் பாலை” (௨௧ ௬ - ௭) என்று பின்னுமவரும்

அ0 இங்கே காஞ்சனனுக்குப் பாம்பை உவமை கூறியதற்கேற்ப, ‘வேக வெந்தி நாகங் கிடந்த, போகுயா புறநனை புகுவான் போல’, ‘வெஞ்சின் வரவ நஞ்செயி நருமபத, தன்பெரு வெஞ்சியி னெழுந்தபை (பி - ம்.) எ0. ‘மெல்லியலுரைக்கத்’ எ௨. ‘பிறாபின் செல்லினும் பிறாபோல’ ௪௪ ‘எடுத்திக் காட்டப்’ எ1 ‘பவளக் கழிகையும்’ ௪௮. ‘ஆங்கொழிந்தனனென வகையெரி’ ௪௬. ‘பொதியிற்’

உ௦.—உதயகுமரனை வாளாலெறிந்தகாதை உ௨௩

காஞ்சன னென்னுங் கதிர்வாள விஞ்சையன்
 ஆங்கவ னுரைத்த வரசினங் குமரனும
 களையா வேடகை கையுதிரக கொள்ளான்
 வளைசோ செங்கை மணிமே கலையே
 அந் காயசண டியையாய்க் கடிஞை யேந்தி
 மாய விஞ்சையின் மனமயக குறுத்தனள
 அமபல மருங்கி லயாநதறி வுரைத்தவிவ
 வமபலன் றனனொடிவ வைகிரு னொழியாள
 இங்கிவள் செயதி யிடையிருள யாமதது
 ௯௦ வநதறி சுவனென மனங்கொண் டெழுநது
 வான்றோப பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனைக
 கருப்பு வில்லியை யருப்புக்கனை மைந்தனை
 உயாவுத துணையாக வயாவொடும போகி
 ஊரதுஞ் சியாநத தொருசுனி யெழுநது
 ௯௫ வேழம் வேடடெழும வெமடலி போலக
 கோயில கழிநது வாயி னீங்கி
 ஆயிழை யிருந்த வமபல மனைநது

விரிதசென, விருந்தோ னெழுநது” (௯௮ - ௯, ௧௦௪ - ௯) என இக்காதை யிலேயே கூறுதல் காண்க

௮௨ அவன - மணிமேகலை அங் கையுதிரககொள்ளான் - நீக்கான
 மேலருவன உதயகுமரன் உட்கோள்

௮௬. மாயவிஞ்சையின் - மாயவிசுத்தையினால்

௮௭ அயாநது - வருந்தி, மறந்தென்றமாம அறிவுரைகத - பழ
 மைக்கட்டுரை பல பாராட்டிய

௮௮ வமபலன் - அயலான வைகிருள் - வைகறைப்பொழுது

௯௧ வானதோ - ஆகாயத்தில் உலவும் சென்றறகாறருகிய தோ

௯௨ மணி. கடி கடுதி, உடு கடு, “மைதுழா நெடுங்குணா மனத
 துட்காமனா, ரைதுலங்க கவாகனை யருப்பு வைத்தவே” (துளா. குமரர் ௫)

௯௩. உயாவுத துணையாக - விஞ்ஞானதுணையாக, கொண்டென்று
 ஒருசொல் வருவிகக, தனியே சென்றென்னதபடி வயா - வேடகை
 மிகுதி, “வயாவென கிளவி வேடகைப் பெருக்கம்” (நெல்ல. உரி
 சூ. எந்.)

௯௪ போயவன நடுஇரவில் மீட்டும் எழுநது வநதான

(பி - ம்.) ௮௨ - ௩ ‘உரைத்த வலாதார வேந்தனும, களையாவேட
 கையிற கைவிதிற் கொள்ளா’ ௮௮ ‘வமபலனறனனோட்டவை கிரு
 னொளியான்’ ௮௯ ‘நங்கிவைசெயதி’ ௯௧ ‘பாகனமீன்’ ௯௩ ‘உயிர்
 துணையாக வயாப்பொடும்’, ‘உறநுணையாக வயாவொடும்’

வேக வெந்நீ நாகங் கிடந்த
 போகுயர் புறநனை புகுவான் போல
 ௧௦௦ ஆகந் தோய்ந்த சாந்தல நுறுத்த
 ஊழடி யிட்டத னுள்ளகம் புகுதலும்
 ஆங்குமுன் னிருந்த வலாதா விஞ்சையன்
 ஈங்கிவன் வந்தன னிவள்பா லென்றே
 வெஞ்சின் வரவ நஞ்செயி றருமபத
 ௧௦௫ தனபெரு வெகுளியி னெழுநதுபை விரித்தென
 இருந்தோ னெழுநது பெருமபின் சென்றவன
 சுருமபறை மணித்தோ டுணிய வீசிக
 காயரண டிகையைக கைக்கொண் டந்தரம்
 போகுவ லென்றே யவளபாற புகுதலும்
 ௧௧௦ நெடுநிலை கந்தி னிடவயின் விளங்கக
 கடவு ளொழுதிய பாவையாங் குரைக்கும்

௬௮ தீ - விடம்

௬௯ போகுயர் புறநனை - மிகவுயரந்த புற்றின் துவாரம்

௬௮ - ௬ மணி. ௨௦ ௮௦, ௧௦௪ - ௫

௧௦௦ சாந்து - சந்தனம் அலருறுத்த - பலரறியச்செய்ய

௧௦௧ ஊழ அடியிட்டு - முறையே அடிவைத்து, 'ஊழடிமுட்டம்'
 (தற்கீ. ௨௫௮) அதன் உள்ளகம் - அம்பலத்தின் உள்ளிடம்

௧௦௩ என்று - என்று கருதி

௧௦௪ நஞ்சு எய்து அரும்ப - விடத்தைப் பல வெளிப்படுத்த,
 விடத்தையுடைய பலத்தோன்ற வென்றுமாம்

௧௦௫ பை - படம் ௧௦௪ - ௫ மணி. ௨௦ ௮௦, ௬௮ - ௬

௧௦௬ இருந்தோன் - காஞ்சனன்

௧௦௭ சுருமபு அறை மணித் தோள் - மலையை யொத்த அழகிய
 தோள். சுருமபு - மலை, அறை உவமவுருபு.

௧௦௯ போகுவல் - போவேன

௧௦௨ - ௬ விஞ்சையன் இருந்தோன், இவன் இவள்பால் வந்தா
 னென்று எழுந்த சென்று வீசிப் போகுவவென்று புகுதலுமெனக்

௧௧௦ கந்த - தூண்.

௧௧௧ கடவுள் எழுதிய - மயனாற பண்ணப்பட்ட, "மயனெனக்
 கொப்பா வகுத்த பாவையி, நீங்கேன" (மணி. ௨௧ ௬௩ - ௩) என்று
 பின்வருதல் காண்க

(பி - ம்.) ௬௯ 'போய்புற' ௧௦௩ 'ஈங்குவந்தனன்' ௧௦௭ 'தோள்
 வீச' ௧௧௦ 'கந்தனிடவயின்' ௧௧௧. 'பாவயாககுரை'

உரு.—உதயகுமரனைவாளாலெறிந்தகாதை உரு

அணுக லணுகல் விஞ்சைக் காஞ்சன
மணிமே கலையவண் மறைந்தரு வெய்தினள்
காயசண் டிகைதன் கடும்பசி நீங்கி
ககரு வானம் போவுழி வந்தது கேளாய்
அந்தரஞ் செல்வோ ரந்தரி யிருந்த
ளிந்த மாலவரை மீமிசைப் போகார்
போவா ருளரென்றிற் பொங்கிய சினதந்
சாயையின் வாங்கித் தன்வயிற் றிலேஉம்
கஉரு ளிந்தங் காக்கும் விந்தா கடிகை
அமமலை மிசைப்போ யவள்வயிற் றடங்கினள்
கைமமை கொள்ளோல் காஞ்சன விதுகேன
ஊழ்வினை வந்திங் குதய குமரனை
ஆருயி ருண்ட தாயினு மறியாய்

மேலவருவன கந்திற்பாவை காஞ்சனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று
ககஉ அணுகல் அணுகல் - அணுகாதே அணுகாதே
ககச - கு தனபசி நீங்கிக் காயசண்டிகை வானம்போவுழி அவருக்கு
வந்த துன்பத்தைக்கேள்

ககசு. அந்தரஞ் செல்வோர் - தேவா அந்தரி - தூகனக
கக௭ விந்தமாலவரை - விந்தியமலை

ககசு - ஈ விந்திய மலையிலிருத்தல் பற்றித் தூகனகக்கு விந்தாஸனி
யென்றும் ஒரு பெயருண்டு, “விந்தா சனிகொண்கன்” (வங்குர் கோவை)

ககஅ - உரு விந்தமலையைப் பாதுகாக்கும் விந்தாகடிகை யென்பவள்,
யாரேனும் அமமலைமேற்போனால் மிகக் கோபத்தை யுடையளாய்ச் சாயை
யினால் அவர்களை இழுத்துத் தனவயிறறிலிவ்வள பிரமதேவரிடம் வரம்
பெற்ற ஸிஷ்மிகை யென்னுமரக்கி இலங்கைகருசு சென்ற அருமானை
நிழலாலிழுத்துத் தடைப்படுத்தியதாக ஸ்ரீமத வாய்மீகராமாயணம், கந்தர
காண்டத்தால் தெரிகின்றது

ககச - உக காயசண்டிகை விந்தாகடிகையின் வயிற்றிலடங்கினள்

கஉஉ கைமமை கொள்ளோல் - சிறுமையைக் கொள்ளாதே, சிறுமை
யெனந்து ஆராயாது செய்தலை இனி, உதயகுமரன் மணிமேகலையுடைய
பழம்பிறப்பின் நாயகனென்பதனை ஞானத்தால் உறிந்த கந்திற்பாவை
அவன் இறந்தது பற்றி, மணிமேகலையை அமங்கலையாக் கினைந்து அவனைக்
கொள்ளாதேயென்று கூற்றிறென்னலுமாம், கைமமை - அமங்கலை

கஉ௩ - ச. மடைத்தொழில் செய்வோனை முற்பிறப்பில் வெட்

(பி - ம்.) ககஉ. ‘விஞ்சையா காஞ்ச’ கக௩. ‘மற்றுருவெய்தினள்’
கக௭ ‘மீமிசைச்செல்லா’ ககஅ. ‘சினத்தாள்’ ககசு - உரு. ‘சாகை
யின் .. தகைவையிற்றழை, மந்தவ’

கடரு வெவ்வினை செய்தாய் விஞ்சைக காஞ்சன
அவவினை நின்னையு மகலா நாங்குறும்
என்றிவை தெய்வங் கூறலு மெழுநது
கன்றிய நெஞ்சிற் கடுவினை யுருத்தெழ
விஞ்சையன போயினன விலங்குவிண படாநதென்

உ0 — உதயகுமரனைக்காஞ்சனன் வாளாலெறிந்தகாலை முற்றிற்று.

டியபாவம் உதயகுமரன் வெட்டுண்ணச் செய்தது, அல்லலும் ஆராயாது செய்தலின் கீ அறியாய இவ்வரலாற்றை, மணி. உக - ஆம் காசை, சஎ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும், உட - ஆம் காசை, அஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலும் உணாக

கஉஅ கடுவினை - உதயகுமரனைக் கொன்றபாவம்

கஉக விலங்கு - குறுக்காக

க - கஉக கோட்டம் காப்புடைத்தாக, தாரோன் கேட்டு மனங் கொண்டு எழுநது சென்று ஏறலும், கணவன், கையறவெய்தி வந்து இழிந்து தோந்து திரிவோராய்க் கண்டு பலபாராட்டவும் நீங்கிச்சென்று காட்டி மெல்லியல உரைத்தலும், விஞ்சையன் புகு கு ஒளித்து அடங்கினன் அர சிளங்குமரனும் கொள்ளான் மனங்கொண்டு எழுநது போகி எழுநது கழிந்த நீங்கி அணைந்து புகுத்தலும், விஞ்சையன், எழுநது சென்று டிப புகுத்தலும், பாவை உரைக்கும் அந்நன்ம உரைப்பது கூறலும், விஞ்சையன் எழுநது படாநது போயினனென வினைமுடியு செய்தக

(டி - ம்) கஉக 'விலங்குவிண'

இருபத்தொன்றுவது

கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாலை

[இருபத்தொன்றுவது மணிமேகலை உதயகுமரன்மடிந்ததுகண்டு உறுதுயரேயது, நெடுநிலைக்கந்தின் நின்ற பாவை வருவதுரைத்து அவள் மயக்கொழித்தபாட்டு]

கடவு ளெழுதிய நெடுநிலை கந்தின்

குடவயி ன்மைத்த நெடுநிலை வாயின்

க கடவுள் எழுதிய - துவதிகளையொத்த பாவையை மயன்பண்ணின, "கடவுட் பாவை" (எ) என்பா பின்னும்

உ குடவயின் - மேற்றிசையிடத்தே

(டி - ம்.) உ. 'அமைந்த நெடுநிலை'

உக.—கந்திற்பாஸுவ வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௭

முதியாள கோட்டத தகவயிற் கிடநத
 மதுமலாக குழலி மயங்கின ளெழுநது
 விஞ்சையன் செய்தியும் வென்வேல வேநதன்
 மைநதற குறறது மன்றப பொதியிற்
 கந துடை கெடுநிலைக கடவுட் பாவை
 அங்கவற குரைதத வறபுதக கிளவியும்
 கேட்டன ளெழுநது கெடுகவிவ வருவெனத்
 சோட்டலாக குழலி புளவரி நீங்கித்
 திட்டி விடமுண நின்னுயிர போநாள -
 கட்டழ ஸீமத தென்னுயிர சுட்டேன
 உவவன மருங்கி னின்பா லுளளம
 தவிரவிலே னாதலிற் றலைமக டோன்றி
 மணிபபல லவததிடை யெனணையாங் குய்த துப்

௩- முதியாள கோட்டம் - சம்பாபதி கோயில்

௧ - ௩ இவ்வடிகளால் சம்பாபதி கோயில், கந்திறபாவைக்கு மேற்
 றிசையிலுள்ளதென்று தெரிகின்றது

௪ குழலி - மணிமேகலை

௫ விஞ்சையன் - காஞ்சனன் வென - வெநறி “வெனவே லாட
 ன” (பு - ௭௭. ௩௬)

௬ மைநதறகு - உதயகுமரனுக்கு மனறப்பொதியில் மணி ௨0 என
 கந்திறபாவை

௮ அங்கவறகு - காஞ்சனனுக்கு அறபுதம் - ஆச்சரியம்

௯ இவ்வுறக கெடுகவென்று.

௧0 குழலி சுட்டு உள்வரிநீங்கி - மறைநத வேடமொழிநது, என
 றது காயசண்டிகையின் வடிவமொழிந்தென்றபடி.

இனி, உதயகுமரனைக்குறித்தது மணிமேகலை புலம்புதல் கூறப்படும

௧௧. தட்டிவிடம் - கண்ணில் விடமுடையதொரு பாம்பு, மணி.

௧௨ சுக, இதனைப் பாம்புகளுக்கு அரசென்றுங் கூறுவா

௧௩ கட்டழல் - மிக்கநெருப்பு ஈமம் - மயானம்

௧௪ - ௨ இவ்வடிகளாற் போனபிறப்பின் செய்தி கூறினா

௧௫ தலைமகள் - மணிமேகலாதேயவம்

௧௬ - ௪ உவவனத்திற் கண்டபொழுது உதயகுமானபால் மணி
 மேகலைக்குக் காதலிருந்ததென்பதை, “புதுவோன பிணைப் போன
 தென னெஞ்சம், இதுவோ வனனா காமத தியற்கை” (௫ அக - ௧0),
 “அவன்பாலுள்ள, நீங்காத தன்மை நினக்குமுண்டாகலின்” (௧0 சச -
 ௫) என முனவந்திருத்தலாலுணாக

(பு - ௩.) ௫ ‘வென்வேல’ ௧0. ‘தோட்டக்குழலி’, ‘தோட்டலா
 குழலி’ ௧௧. ‘விடமுண்டு’

பிணிப்பறு மாதவன் பிழைகை காட்டி
என்பிறப புணர்நத வென்முற ரேன்றி
உன்பிறப பெல்லா மொழியின் றுரைததலிற்
பிறந்தோ ரிறத்தலு மிறந்தோரா பிறத்தலும்

- ௨௦ அறந்தரு சால்பு மறந்தரு துன்பமும்
யானினக குரைத்துநின் னிடாவினை யொழிக்கக்
காயசண் டிகைவடி வானேன் காடல்
வைவாள் விஞ்சையன் மயக்குறு வெஞ்சுரியின்
வெவவினை யுருப்ப விளிந்தனை யோவென
- ௨௫ விழுமக் கிளவியின் வெய்துயிர்த்துப் புலம்பி
அழுதன ளேங்கி யயாவுயிரத் தெழுதலும்
செல்லல் செல்லல் சேயரி நெடுங்கண்
அல்லியந் தாரோன் றன்பாற் செல்லல்
நினக்கிவன் மகனாத தோன்றிய தூஉம்
- ௩௦ மனக்கினி யாற்குநீ மகளாய தூஉம்

௧௬ பிணிப்பறு மாதவன் - புதன பிணிப்பு - பறறு, "பிணிப்பறுத தோர்தம பெற்றி யெய்தவும்" (சிலப். ௧௫ ௧௦௦)

௧௪ - ௮ தலைமகள் தோன்றி உயததுக காட்டித் தோன்றி உரைத்தலினனாக

௨௦ சால்பு - அமைதி, இன்பமும்மாம் மறம் - பாவம்.

௧௬ - ௨௦. மணி. ௨௧ ௧௧௩ சிலப். ௩௦ ௧௩௮ - ௯.

௨௪ உருபு - கோபிகக விளிந்தனையோ - இறந்தாயோ.

௨௩ - ௪ உருபு வெஞ்சுரியின் விளிந்தனையோ.

௨௫ விழுமக்கிளவி - துன்பத்தைப் புலப்படுத்தும் சொற்கள்.

௨௬. அயாவுயிர்த்து - நெட்டுயிர்ப்புகசொண்டு எழுதலும் - மணிமேகலை எழுதலும்

மேல, மணிமேகலையை நோக்கிக் கந்திறபாவை கூறுதலைச் சொல்லுவாரா

௨௭. செல்லல் செல்லல் - போகாதே போகாதே. சேயரிநெடுங்கண் விளி.

௨௮ அல்லி - அகவிதழ் தாரோன் - உதயகுமரன்.

௨௯ மகனா - கணவனாக, "நேரதக் ஷண்டோ நுமமக னுர்க்கு" (சிலப். ௧௬ ௧௭) எனக் கணவனை மகனாரென்று கூறியிருத்தல் காண்க.

௩௦ மனக்கினியாககு - உதயகுமரனுக்கு மகளாவதூஉம் - மனைவியானதும்

(பி - ம்.) ௧௬. 'பிணிப்புமாதவன்' ௨௨. 'காதலன்' ௨௬ 'தலை மகனாய்த தோன்றியதூஉம்'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை ௨௨௯

பண்டும பண்டும பல்பிறப் புளவால்
 கண்ட பிறவியே யல்ல காரிகை
 தடுமாறு பிறவித் தாழ்தரு தோற்றம்
 விடுமாறு முயல்வோய் விழுமங் கொளளேல
 ௩௫ என்றிவை சொல்லி யிருந்தெய்வ முரைததலும்
 பொன்றிகழ் மேனிப பூங்கொடி பொருந்திப
 பொய்யா நாவொடிப பொதியிலிற் பொருந்திய
 தெய்வ நீயோ திருவடி தோழுதேன்
 விட்ட பிறப்பின் வெய்துயிராத தீங்கிவன்.
 ௪௦ திடடி விடமுணச செல்லுயிர போயது
 நெஞ்சு நடுங்கி நெடுநதுயா கூரயான்
 விஞ்சையன் வாரி னிவன்விளிந ததுஉம்
 அறிதலு மறிதியோ வறிநதனை யாயிற
 பெறுவே னல்லநின் பேரரு ளீங்கென

௩௨ நீ அறிநதுகொண்ட முற்பிறப்பில் மடமெல்ல, காணுதல் - அறிதல்

உக - ௩௨ தோன்றியதுஉம் ஆயதுஉம் கண்ட பிறவியேயல்ல
 பண்டும பண்டும பலபிறப்புளவாலென இயைக்க

௩௩ தாழ்தரு - தங்குகின்ற, அழுநதுகின்ற வென்றுமாம்

௩௪ விழுமம் - துன்பம்

௩௫ சொல்லியுரைத்தல் - கூறிவிளக்குதல், “அன்றதனா சாற
 றும்” (சிலப். ௧௦ க௩) எனபுழிப்போல

௩௬ பூங்கொடி - மணிமேகலை

மேல், மணிமேகலையின் வினாவும், கந்திற்பாவை கூறும் விடையும்
 கூறப்படும்

௩௭ விட்டபிறப்பு - போனபிறப்பு. இவன் - உதயகுமரன்

௩௮ - ௪௦. இவன் உயிர்போதற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௧ யான நெடுநதுயா கூர, கூர - மிக

௪௨ விளிநததுஉம் - இறந்ததற்குக் காரணமாகிய தீவினையையும்

௪௩ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செய்தியோ, இஃது, “உண
 ணலு முண்ணேன வாழலும் வாழேன்” (கலி. ௨௩) எனபனபோல
 நின்றது.

௪௪. நல்ல நினது பெருங்கருணையை யான் இவ்விடத்துப் பெறு
 வேன், என்றது, நீ கூறுங் விவரையைக்கேட்கும் விருப்பமுடையே னென்ற
 வாறு என - என்று மணிமேகலை சொல்ல.

(பி-ம்.) ௩௨ ‘பிறவை யெல்லாவ காரிகை’ ௩௩ ‘பொதியிற
 ரேன்றிய’ ௪௪. ‘பெறுவேனில்லநின்’, ‘பெறுவனேன்’

சடு ஐயரி நெடுங்க ணியிழை கேளெனத்
தெய்வக கிளவியிற நெயவங கூறும்
காயங் கரையெனும் பேரியாற் றடைகரை
மாயமின மாதவன வருடொரு னுரைத்து
மருளுடை மாககண மனமாசு கழுஉம்
௫௦ பிரம தருமனைப் பேணிவி ராகி
அடிசிற சிறப்பியா மடிகளுந் காக்குதல்
விடியல் வேலை வேண்டின மெனறலும்
மாலை நீங்க மனமகிழ வெய்திக்
காலை தோன்ற வேலையின வுநுஉ

சடு ஆயிழை விளி சக தெய்வம் - கத்திற்பாணை

சஎ அடைகரை - அடைகரையில்

சஅ மாதவன வருபொருள் - புத்தன் அவதரித்தலை உலகத்திற
பாவங்கள் அதிகரிக்கும் காலந்தோறும் அப்பாவங்களைப் போக்கி அரு
ளறத்தை நிலைநிறுத்தி உயிர்களை நிருவாண மடைவித்தற் பொருட்டுப் புத்த
தாப்தார முண்டெனபது பௌத்ததூதரறிவிப்பு, 'ராரெண ஹாரேரே
ரெட டாண்டிற, பேரறி வாளன ரேனறும்' (௧௨ எஎ - அ), "மற
வீரு விரிய மன்னுயி ரேமுற, அறவெயில் விரித்தாங் களப்பி லிருத்தி
யொடு, புத்த ஞாயிறு சோனறங் காறும்" (௨௧ ௧௬௫ - எ) 'புலவன
முழுதும் பொய்யின ஹணாகதோன, உலகுயக கோடற் கொருவனரேன்
றும் அநநா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல த்னஞாப் பிறவி யிழுகஞநிலலை"
(௨௫ சடு - அ), "கரவரும் பெருமைக கபிலையம் பதியின் அளப்பரும்
பாரபைத யளவினறு நிறைத்துத், துளக்கமில்புத்த ஞாயிறு தோன்றி"
(௨௬ சச - சு) என இரதூலுள்ளே பல்விட்டதும் வருதல் காண்க

சக மருளுடை மாககள் - மயக்கத்தைபுடைய மனிதா மனமாசு -
காம வெகுளி மயக்கங்கள், 'வெல்கல் வெகுளல் பொல்லாத காட்சி
யென, ஹள்ள நனனி லுருப்பன மூன்றும்" (௩௦ எ௦ - எக) என்பதனு
லுணாக கழுஉம் - கழுவும்

௫௧ அடிகளுக்கு அடிசிறிதிறப்பு ஆக்குதலெனக்

௫௨ விடியல் வேலை - நாளவெயிற்காலம், வைகறைப் பொழுதென
றும் பொருத்தும்

௫௧ - ௨ அடிகளுக்கு அடிசிற சிறப்பு விடியல் வேலையாகுதல்
வேண்டினமென்று மடையினை நோக்கிக் கூறுதலும்

சஎ - ௫௨ அடைகரையில் உரைத்துக் கழுஉம் பிரமதருமனைப்
பேணி விடியல்வேலையில் ஆக்குதலை வேண்டினமென்றலுமெனக்.

௫௩ மாலை - இரவு

௫௪ காலை - நாளவெயிற்காலம் வருஉ - வருது

(பி-ம்.) சஅ 'ஆயமனமாதவன' ௫௧ 'அடிசிற சிறப்பியாதெலுக்
காக்குதல்' ௫௩ 'மாலைநீங்கி'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

௫௫ நடைத்திறத திழுககி நல்லடி தளரந்து
மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனைச்
சீல நீங்காச் செய்தவத தோராகு
வேலை பிழைத்த வெஞ்சரி தோன்றத
தோளுந் தலையுந் துணிந்துவே றுக
௬௦ வாளிற் றப்பிய வலவினை யன்றே
விராமலாக கூந்தன் மெல்லிப் பின்னே
புராகுலன றனை யிட்டக லாதது
தலைவன் காககுந் தம்பொருட டாகிய

௫௫ நடைத்திறத்து இழுககி - நடைவகையால் வழுக்கி

௫௬ மடைக் கலம் - சோற்றுப்பாத்திரம் மடையன் - சமையற்
காரன்

௫௭ சீலம் - பஞ்சசீலம், தச்சீலமுமாம் கொல்லாமை (அவிரமனை),
பொய்சொல்லாமை (ஸத்தியம்), களவினமை (அஸதேயம்), காமமினமை
(பிரமசரியம்), இரஸாமை (அஸங்கிரஹம்) என்னும் இவை பஞ்சசீலம்,
இவைவந்தனோடு உயர்ந்த ஆசனத்து இருத்தல் கிடத்தலினமை, சந்தனம்
மாலே முதலியன தரியாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தீண்டாமை, பாட
லாடல் வீருமபாமை, உதயத்திற்கு முன்பு புசியாமை என்னும் ஐந்தும்
சேர்த தச்சீலமாம் பஞ்சசீலத்துள், இரவாமை நின்ற நிலைக்களத்தின்
கண் களஞ்ஞானமையச் சோத்துக் கூறுவாருமுளா, நீல மயம்.
கொல்லாமை, திருடாமை, வியபசரியாமை, பொய்கூறுமை, களஞ்ஞ
னமை யென்னுமிவை பஞ்சசீல மென்றும், இவை இல்லறத்தாரா எல்
லோராகும் உரியனவென்றும், இவைவந்தனோடு இரவில் அயமையிலல்லா,
உணவைப்புசியாமை சந்தனம் முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உப
யோகியாமை, தரையிற் பாயமேலே படுத்தல் என்னும் மூன்றுஞ்சே
அஷ்டாங்கசீலமென்றும், இவை இல்லறத்தாரில் நிஷ்டாபராகளுக்கே
உரியனவென்றும், இவ்வெட்டனோடு நாட்டியம் கானம் முதலியவற்றை
வீருமபாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடாமை யென்னும் ஆய்விரண்டும்
சேர்த தச்சீலமென்றும், இப்பத்தும் துறவிகளுக்கே உரியனவென்றும்,
இப்பத்தில வியபசரியாமை நின்றவிடத்திற் பிரமசரியம் கூறப்படுமென
றும் தார்மிக சூத்திரமென்னும் பௌத்ததூல கூறும்

௫௮ பிழைத்தவெஞ்சரி - தவறினமையால் வந்த கோபம்

௬௦ தப்பிய - வெட்டிய கூக மெல்லியல் விரி

௫௧ - ௬௨ இப்படியே, “மடைக்கலஞ் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை
உடற்றுணி செய்தாகு குருத்தெழும் வலவினை, நஞ்சுவிழியாவி னல்லுயிர
வாங்கி, விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே” (உரு ௮௨ - ௫) என்று
இராசமாதேவியை நோக்கி மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்பு வருதல்
காண்க

௬௩ தலைவன் - கடவுள். காகும் - காப்பான், தடுப்பானென்றபடி,

(பி-ம்.) ௫௭ ‘நீங்காத தேசத்தோர்க்கு’ கூக ‘விராககூந்தல்’

அவல வெவ்வினை யென்போ ரறியா
 கூடு அறஞ்செய் காத லன்பினி னுயினும்
 மறஞ்செய் துளதெனின் வல்வினை யொழியா
 தாங்கவ லினைவந் தணுகுங் காலைத்
 தீங்குறு முயிரே செய்வினை மருங்கின
 மீண்டுவரு பிறப்பின மீளினு மீளும்
 எடு ஆங்கவ் வினைகா னுயிழை கணவனை
 ஈங்கு வந்திவ விடாசெய் தொழிந்த
 தின்னுங் கேளா பிளங்கொடி நல்லாய
 மன்னவன மகற்கு வருநதுதாய ரெய்தி
 மாதவ ருணாததிய வாயமொழி கேட்டுக்
 எடு காவல னின்னையுங் காவலசெய் தாங்கிடும்
 ஈடுசிறை நீக்கி யிராசமா தேவி
 கூட வைககுங் கொட்பின ளாகி
 மாதவி மாதவன் மலரடி வணங்கித்

கூட - ச. வினையைத் தலைவன காகருமென்போ அறியாரென இயைக்க. செய்தவன் நுகாநதாலன்றி வினை தொலையாதெனவாறு

கூக மறம் செய்துளதெனின் - பாவம் செய்யப்பட்டிருப்பின வல வினை கூட்டு கூடி தீங்கு - துன்பம்.

எடு அவலினை - மடையினை வெட்டியபாவம், கணவனை - உதய குமரனை

எடு - எக அவலினை ஈங்குவந்து உன கணவனை இவலிடா செய தொழிந்ததெனக்

இனி, மணிமேகலைக்குப் பின் வருவனவற்றைக் கந்திறபாவைத் தெய வம் கூறுதல் கூறப்படும்

எஃ மகற்கு வருநது - உதயகுமரன் இறந்ததற்காக வருநதும்

எச உணாததியவன் ஒருவனுயினும் உரைக்க வந்தோர் பலராத வின, 'மாதவருணாததிய' என்றார். வாய - உண்மை

எடு காவல செய்தாங்கிடும் - சிறையில் வைப்பான

எக இராசமாதேவி - பட்டத்ததுதேவி

எள கொட்பு - கொள்கை. எடி. மாதவன் - அறவணவடிகள்

(பி - ம்.) கூடு 'அறஞ்செய்த காதலன்னபின்' கூள 'ஆங்கவெவ லினை வந்தென நுகாத' எஃ, 'வருதுயரெய்தி' எச 'மாதவருரைத்த', 'மாதவருணாதத' எடு. 'காதலினினையுங் காவல்செய் தீங்கிடும்'

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உரு

திது கூறவவ டன்னெடுஞ் சோநது
 அ0 மாதவ னுரைதத வாய்மொழி கேட்டுக்
 காதலி நினனையுங் காவ னீக்குவள
 அரசாள் செலவத தாபுத திரன்பாற
 புரையோரப் பேணிப் போகலும் போகுவை
 போன லவனெடும பொருளுரை பொருந்தி
 அரு மாரீர வங்கத தவனெடு மெழுநது
 மாயமில் செயதி மணிபல லவமெனும்
 சிவகத தின்னுஞ் சேறலு முண்டாற்-
 றீவ திலகையிற் றன்றிறநு கேட்டுச்
 சாவந மன்னன் றனனா டடைநதபின

எக தீது - மணிமேகலை சிறைநில வைக்கப்பட்டிருத்தல்

அ0 வாய்மொழி - உண்மைமொழி, சிலப். ௧0 ககஉ

எசு - அக இராசமாதேவி நீக்கி வைக்குவகொடபினளாகிக்கேட்டு
 நின்னைக் காவல நீக்குவனெனக்

உஉ. ஆபுத்திரனெனறது புண்ணியராசனை, இது, “நாக புரத்தி
 நன்னக ராளவோன. பூமிசந திரனமகன புண்ணியராசன” (உச
 ௧௬௧ - ௭0) என்று தருமசாவகன மணிமேகலைக்குக் கூறியவாறற லுணரப்
 ப்டிம, புண்ணியராசனை ஆபுத்திரனெனறே இநதுவிற பெருமபாஷம்
 வழங்குவா

அ௩. புரையோ - சங்கத்தார, புரை - உயாச்சி. போகலும்
 போகுவை - போதலையுஞ் செயவை

அச பொருளுரை - தருமபதம், “பொய்யில் புலவன் பொருளுரை”
 (மணி. ௨௨ ௬௧) என்றது, நாகபுரத்தின பக்கத்ததாகிய சோலயிலுள்ள
 தருமசாவகன ஆபுத்திரனுக்குக் கூறும் உபதேசமொழிகளைக் குறித்து
 நின்றது பொருந்தி - ிகட்டு அமமொழிகளாவன, “அறனு மறனு
 மணித்தமு, நித்தத்த, திறனுந் துக்கமுஞ் செலலுயிரப் புக்கினும், சார்பிற்
 றேற்றமுஞ் சார்பறுத துயதிரும், ஆரிய னமைதிரும்” (௨௫ ௩ - ௬) என
 பவைகள்

அ௫ - ௭ மணிமேகலை நாகபுரத்திலிருந்து ஆகாயவழியே போந்து
 மணிபல்லவத்தை யடைந்தாளென்றும், ஆபுத்திரன கப்பலவழியே வந்து
 அததீவத்தை அடைந்தாளென்றும், இநதுவ, ௨௫ ௨௬ - ஆம் அடி முதலிய
 வரறலும், ௧௨௪ - ஆம் அடிமுதலியவறறலும் விளங்குதலால், ‘வங்கத்தவ
 னெடுமெழுந்த’ என்பதற்குப் பின்பு கப்பலேறி மணிபல்லவத்தை யடை
 வோனாகிய ஆபுத்திரனிடத்தினின்று நங்கி ஆகாயவழியே யெழுந்தென்ப
 பொருள்கொண்டு எழுந்த சேறலுமுண்டென வியைக்க வங்கத்தவனெடு
 மெனபது ஐந்தாவதன் மயக்கம்.

அ௬ சாவகமன்னன் - சாவக நாட்டரசனாகிய ஆபுத்திரன்

(பி - ம்.) அ௩. ‘போகலும் போகும்’ ‘போகினும் போகுவை’
 அ௫ ‘அவனெடுமேறி’

௯௦ ஆங்குத தீவமவிட டருந்தவன் வடிவாய்ப்

புங்கொடி வஞ்சி மாநகர புகுவை

ஆங்குந நகரத தறிபொருள் வினாவும்

ஓங்கிய கேள்வி யுயரநதோர பலரால

இறைவ னெங்கோ னெவையுயி ரனைத்தும்

௯௫ முறைமையிற் படைத்த முதலவெனென் போர்களும

தன்னுரு விலலோன பிறவுருப படைப்போன்

அனனோ னிறைவ னாகுமென போரகளும

துன்ப நோனடித தொடர்பாபா டறுத்தாங்

கின்ப அலகுசசி யிருத்ததுமென போரகளும

௧௦௦ புத விகாரப புணாப்பென் போரகளும

பலவேறு சமயப படிற்றுரை யெல்லாம

மல்லியங் கோதை கேட்குறு மநநாள்

இறைவனு மிலலை யிறநதோர பிறவார

அறனோ டென்னையென நறைநதோன நனைப

௧௦௫ பிறவியு மறவியும் பெற்றியி னுணர்நத

நறுமலாக கோதை யெளனினை நகுதி

௯௦ தீவம் - மணிபல்லவம்

௯௧ வஞ்சிமாநகர - சேரர்களுடைய இராசதானி, மலைநாட்டி லுள்ளது

௯௪ - ௫ படைத்த முதலவனே இறைவன் என்கோன என்போர களுமெனக். இவர்கள் பிழற்றும்வாதிகள், "பேரூல கெல்லாம் பிழைவாதி யோ, தேவ னிட்ட மூட்டை யென்றனன்" (௨௭ ௯௪ - ௭) என்று வரு தல காண்க இவர்களை இரணிய கருப்பவாதிகளென்றும் கூறுவா

௯௬ - ௭ என்போர்கள் - அத்துவைத்த வாதிகள்

௯௮ நோன்பு - கனம்வகன் இததொடர்பாபாடி - இரதப் பந்தங்கள்

௯௮ - ௯ நோன்பு அறுசது இருத்ததுமெனபோர்கள் - காமபஹம் வாதிகள்

௧௦௦ புணாப்பெனபோர்கள் - பூதவாதிகள்

௯௪ - ௧௦௦ இவ்விடிகளிறகூறிய சமய இலக்கணங்களுட் சிலவும், இன னும் பலவும் இதனால் ௨௭ - ஆம் காதையால் விளங்க வுணரப்படும்

௧௦௧ படிற்றுரை - பொயமொழி

௧௦௪. அறனொடு எனனை - தருமத்தால் வரும் பயனயாது? அறைந தோன - பூதவாதி

௧௦௫ அறவி - தருமத்தோடு பொருந்தியவழி

௧௦௬ எள்ளினை நகுதி - இகழ்ந்து சிரிப்பாய்.

(பி-ம்.) ௯௪ 'தானுருவில்லோன்' ௯௮. 'நோன்பிறனொடர்பாடி' ௧௦௩ 'இலலைபிறவிறுந்தோர பிறவார'

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தமாதை உரு

எள்ளினை போலு மிவ்வுரை கேட்டிங்
 கொள்ளிய துரையென வுன்பிறப புணர்த்துனை
 ஆவகுறிற நொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக
 கக0 காமபன தோளி கனாமயக குறறனை
 எனறவ னுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லாய்
 அன்றென் றவன்முன் னயாந்தொழி வாயலை
 தீவினை புறுதலுஞ் செத்தோர் பிறத்தலும்
 வாயே யென்று மயக்கொழி மடவாய்
 கக10 வருவறு மரனு மண்ணுங் கல்லும்
 எழுதிய பாவையும் பேசா வென்ப
 தறிதலு மறிதியோ வறியாய் கொல்லோ
 அறியா யாபி னாக 11 கோரய
 முடிதலுந் சிறப்பின் முதலா யாங்கனும்
 கக20 கொடித்தோ விதியுந் தேவா கோட்டமும்
 முதமர விடங்களு முதுநீர்த துறைகளும்
 பொதியிலு மனறமும் பொருந்தபு நாடிக்
 காப்புடை மாநகாக காவலுங் கணணி
 யாப்புடைத தாக வறிந்தோர் வலித்து
 கக30 மண்ணினுங் கல்லினு மரத்தினுந் சுவரினும்
 கண்ணிய தெய்வதங் காட்டுநா வருகக
 ஆங்கத தெய்வத மவவிட நீங்கா

க0ச - எ அன்றதோனறனை இவ்வுரைகேட்டு எள்ளினை நகுதி போலும்

ககஉ அயாந்தொழி வாயலை - மறந்தொழியாய்

ககங் மணி. உக கக - உ0

ககச வாயே - உணமையே ககடு - சு மணி. உக ககடு - சு

கக௭ அறிதலுமறிதியோ - அறிதலும் செயதியோ

கக0 தேவா கோட்டம் - தேவா கோயில்.

ககக முதுமரம் - பழையமரம்

ககங், காவலுங்கணணி - காவலையுங் கருதி

ககச யாப்புடைத்தாக - உறுதியுடைத்தாக வலித்து - எண்ணி

ககசு தெய்வதங்காட்டுநா - தெய்வத்தை நிறுத்துவோர்

(பி-ம்.) க0௭ 'போலுமெனனுரை கேட்டிங்கு' க0௮ 'பிறப புரைக்குவை' கக0 'காமபிணைத்தோளி' ககஉ 'அன்றவனறனு' ககங் 'சென்றோ' ககச 'மடக்கொடி மடவாய்' ககக 'வருமிறப பின்' ககச 'அறிந்தோரியறறி' ககசு 'கண்ணய்புருவங் காட்டுநா வருத்த'

ஊன்கணி ஞாகட் குற்றதை யுரைக்கும்
என்றிறங் கேட்டியோ விளங்கொடி நல்லாய்
சங்0 மன்பெருந் தெய்வ கணங்கனி னுள்ளோன
துவதிக் கெனபேன் றென்றுமுதிர் கந்தின்
மயனெனக் கொப்பா வகுத்த பாவையின்
நீங்கேன் யானென் னிலையது கேளாய்
மாந்த ரறிவது வானவ ரறியார்

கங்0 ஓவியச் சேனனென் னுறுதுணைத் தோழன்
ஆவதை யிநங்காக காருரைத் தனரோ
அவனுடன் யான்சென ருட்ட மெல்லாம
உடனுறை தார்போ லொழியா தெழுதிப்
பூவும புகையும் பொருந்துபு புணர்து
கச0 நானி வருந்தவென னலம்பா ராட்டின
மணிமே கலையான் வருபொரு ளெல்லாம
துணிவுட னுரைத்தே கெனசொற் றேறெனத்
தேறே னலலேன நெய்வக கிளவிகள்
ஈறுகடை போக வெனக்கரு ளென்றலும்

கஉஅ ஊன்கணிஞாகடகு - மானிடர்களுக்கு, கீவக. இச
மேலவருவன, மணிமேகலைக்குத் தனது வரலாற்றைக் கந்திற்பாவை
கூறுங் கூற்று

கங். தவசிகனெனபேன் - துமதிகனென்று பெயர் கூறப்படுவேன்
தொன்று முதிர்கந் - 1. முமை முதிர்ந்த ஊன்

கங்.உ. மயன் - தெய்வத்தச்சன், அஞ்ரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா
கந்திற்பாவை இருததற்கிடமாகிய சக்கரவாளக் கோட்டமும் மயனற செய்
யப்பட்டதென்று இதனால், சு கங்.உ - ஆம் அடி முதலியவற்றால் தெரிகி
றது கங்.௫ ஓவியச்சேனன் - சித்திரசேனன்

கங்.௭ அவனுடன் - சித்திரசேனனுடன். ஆட்டம் - விளையாட்டிடம்
கச.உ தேறென் - தெளிவாயென்று கந்திற்பாவை சொல்ல.

மேலவருவன மணிமேகலை கூற்று

கசங். தெய்வக்கிளவிகளைத் தேறேனல்லேன், தெளிவேனென
படி.

கசச. ஈறு கடைபோக - மரணம் இறுதியாக “கடைபோகச் செல்ல
முய்த தார” (நாலடி. ௧௧௧) எனறலும் - என்று மணிமேகலை சொல்ல
லும்

மேல வருவன கந்திற்பாவை கூற்று.

(பி - ம்.) கங்.உ ‘பாவையை’ கங்.௫ ‘ஓவிய சேனன்’ கங்.௭
‘பொருந்துவகொணாந்து’ கச0. ‘நாநலம் வருந்தவென்னலம்’ கச௧
‘மணிமேகலைக்கு வரு’ கசச. ‘ஈறுயிர் கடைகொனெனக் குறையென்ற
லும்’

உக.—கந்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருள

கசநு துவதிகனுரைக்குஞ் சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன

வருவது கேளாய் மடக்கொடி நல்லாய

மன்னுபிர் நீங்க மழைவளங் கரந்து

பொன்னெயிற் காஞ்சி நகாகவி னழிய

ஆங்கது கேட்டே யாருயிர் மருந்தாய

கநு0 ஈங்கிம முதியா னிடவயின வைத்த

தெய்வப் பாததிரஞ் செவவிதின் வாங்கித்

தையனிற பயந்தோர தமமொடு போகி

அறவணன் ருனு மாங்குள னாதலிற

செறிதொடி காஞ்சி மாநகா சோகுவை

கநுநு அறவண னருளா லாயதொடி யவலூரப்

பிறவண மொழிந்தானின் பெற்றியை யாகி

வறனோ டல்கின மழைவளந் தருடம்

அறனோ டேந்தி யாருயி ரோம்புவை

ஆய்தொடிக் கவலூ ரறனோடு தோன்றும்

கசு0 ஏது நிகழ்ச்சி யாவும் பலவுள

பிறவற முரைத்தோர பெற்றிமை யெல்லாம்

அறவணன் றனக்குநீ யுரைத்த வநாள

தவமுந் தருமமுஞ் சார்பிற றேற்றமும

கசநு உரைக்கும் முற்று சொல்லலுஞ் சொல்லுவேன - யான
சொல்லுதலையுஞ் செயவேன

கசள மணி. கக அந், உடு க0உ நீங்கக் கரந்து - நீங்குமபடி
மறைந்து

கசள - அ மணி. உஅ கடுசு - எ கடு0 முதியாள - சம்பாபதி

கடுஉ நிற்பயந்தோர - மாதவியும் சுதமதியும்

கடுந் ஆங்கு - காஞ்சிநகரில் கடுசு செறிதொடி விளி.

கடுந் - ச ஆங்கு உள்ளாதலிற சோகுவை.

கசுக் - நுசு அதுகேட்டு வாங்கிக் காஞ்சிமாநகா சோகுவை யெனக்

கடுசு பிறவணமொழிந்தது - வேற்றுமதப் பற்றொழிந்தது.

கடுஎ வறன் ஓலி உலகில - வரட்காலம் பரந்த உலகத்தில

கடுஅ அறனோடு - அமுதசூபி கடுஎ - அ மணி. கடு டுந் - ச

கசுக் பிறவற முரைத்தோர - வஞ்சி நகரத்தில மற்றைச் சமயதரு
மங்களைச் சொன்னோருடைய

கசுந் சார்பு - துவாதசுநிதானம். அவை, “பேதைமை செய்கை
யுணாவே யருவுரு, வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை, பற்றே பவமே

(பி - ம்.) கடுகி. ‘அருளவாய் கொடி’ கடுஎ. ‘மறனோடுல்கின’
கசு0, ‘ஏதுக்கு நிகழ்ச்சி’

பவமறு மாரககமும் பானமைபி னுரைத்து
 க௭௫ மறவிரு னிரிய மன்னுரி ரேமுற
 அறவொயில விரிததாங் களபபி லிருத்தியொடு
 புத்தக ஞாயிறு தோன்றுங் காறும்
 ரெத்தும் பிறந்தது செம்பொருள காவா
 இததல நீங்கே னிவங்கொடி யானும்
 க௭௭ தாபரு நீயுந் தவறின் றுந்
 வாயவ தாசரின் மனப்பாட டறமென
 ஆங்கவ னுரைத்தது மவனமொழி பிழையாய்
 பாங்கிய னல்லறம் பலவுஞ் செய்கடின்
 கசரி முற்றத்தது நினனுயிர சடைகொள
 க௭௭ உத்தர மகத்த துறுபிறப பெலலாம
 மாண்பிறப பாகி யருளற மொழியாய

தோற்றம் வீண்ப்பய, னிறநென வருத்த வியலப் ஶாறும்” (மணி. ௨௪
 க௭௫ - அ, ௩௦ - ச௭ - அ) என்பன

க௭௪ பவம் - கருமங்கடின் கூட்டம், “பவமெனப் படுவது கரும
 வீட்டம்” (௩௦ - கூடு) என வந்தல காண்க

க௭௫ மறவிருள - பாஹமகிய இருட்டி ஏழுற - நிருவாணமாகிய
 இன்பத்தை அடையும்படி ஏழம் - இன்பம்

க௭௬ ஶ்ருத்தி - அணீமாசி யாந் சித்திகளெட்டும் “எத்திறத்
 தாக்கு மிருத்தியுஞ் செய்குறும்” (௨௪ - கூக) என்று பின்னும் வருத்தல
 காண்க, சித்தி எண்பயவொப்பதென்று கூறுதலுமுண்டு, “எண்பத
 தொன பதுகிசரி யியலபிடு ஓளவென்று, பண்பொறத் துண்பொருளைப்
 பாரிப்பகாநகையே” என்பது வீர யாப்பு. கக, உதாரணம்

க௭௭ தோன்றுங்காறும் - தோன்றுமளவும்

௭௭௮ செம்பொருள் - தருமம், மெய்யுணர்நடரா நெஞ்சிற்கெலலாம்
 செம்மையுடைதாயச் தோன்றலின, இப்பெயாபெற்றது, “செம்பொருள்
 சண்டராவாய்ச் சொல” (குறள், கூக) காவா - காத்து

க௭௯ இததலம் - இக்காஞ்சி நகரத்தை ககக அறம் வாயவதாக

க௭௭ அவன - அறவணன் பிழையாய - தப்பாயாய

க௭௪ - எ௨ அவன உரைத்து நின் மனப்பாட்டறம் வாயவதாகவென
 உரைத்ததலும் க௭௭ நல்லறம் - காருணியம்

க௭௪ கச்சிமுற்றம் - காஞ்சி நகரிடம், “வஞ்சிமுற்றம்” (கீல்பி.
 ௨௫ கூ, ௩௪) கடை - முடிவு

க௭௫ உத்தரமகதம் - வடமகதநாடு

க௭௬ ஒழியாய - நீங்காயாய

(பி - மீ.) க௭௪ ‘வேமறு மாரககமும்’ க௭௮ ‘செம்பொருளிக
 வாய’ க௭௯ ‘இத்திற நீங்கேன’ க௭௭ ‘வாங்கிய நல்லறம் பலவுஞ்
 க௭௫ ‘புத்தமல்லகத்துன்பிறப’

உக.—கத்திற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை உருக

மாண்பொடு தோன்றி மயக்கங் களைந்து
 பிறாககற மருளும பெரியோன றனக்குத்
 சலைசார வரையுள் சார்பறுத சூய்தி
 கஅ0 இன்னுங் கேட்டியோ நன்னுதன மடந்தை
 ஊங்க னோங்கிய வுரவோன றன்னை
 வாங்குதிரை பெய்தத மணிமே கலாதெய்வம்
 ராது சககரற காரமு தீததோய்
 ஈது நின்றிறப பென்பது தெளிந்தே
 கஅ1 உவவன மருங்கி னின்பாற றேறறி
 மணிபல லவத்திடைக கொணாநது கேளெனத
 துவதிக னுரைத்தது நாயாககட னீங்கி
 அவதி யறிந்த வணியிழை நல்லாள
 வலையொழி மருளையின மனமயக கொழிதலும்
 கஅ2 உலகுதுயி லெழுப்பினன மலாகதி ரோனென.
 கநதிற்பாவை வருவதுரைத்தகாதை முற்றிறறு

கஎக தலைசார்க்குய - முதலமாணக்கருய, சாவகன = பூராவ
 கன - கேட்பவன், “தரும் சாவகன றன்னடி வணங்கி” (உரு உ) எனபா
 பினும் சராபு - பன்னிருகிதானம், மண். மட சஞ - அ உயதி -
 பிழைப்பாய

கஅக உன குலத்தில முரபு அறச்சதால் உயாச்சியற்றிருந்த அறி
 வுடையோனாகிய ஒருவனை ஊங்குண - முழுது “அங்குகயி லெறிந்த கிள
 ஊங்குகோ நிரைப்பின” (புறநா. 12க) ‘போருதக கண + சின ஊங்
 கனோ மருங்கிற, கடந்தகட பெறிந்த காவலன்” (சுலா. உஅ கமச - 10)

கஅஉ திரை எடுத்த - அழுந்தி இறவாவண்ணம் கடலிளினறும்
 எடுத்த எடுத்த கவையை, சிலப்பதிகாரம், கரு உஅ - ஆம் அடி முதலிய
 வற்றிற காண்க

கஅ3 சாதுசககரறகு - சாதுசககரனென்னும் முனிவனுக்கு

கஅ4 1து - இததனமையை யுடையது

கஅ5 அவதி - எல்ல கக0 மலாகதிரோன வினைதொகை

க - கக0 குழலி எழுந்து கேட்டு எழுந்து நீங்கி வெயதுயிர்த்துப்
 புலம்பி அழுதேங்கி அபாயுயிர்த்தெழுதலும், இருந்தெய்வம் உரைத்தலும்,
 பூங்கொடி பொருந்தி, ‘நின்பொருள பெறுவேன’ என, தெய்வவகூறும்,
 அங்குனங்கூறும் தெய்வம், ‘எனசொற்றேறு’ என, மணிமேகலை, ‘எனக்கு
 அருள்’ என்றலும் துவதிகனுரைக்கும், அங்குனமுரைக்குந் துவதிகன
 உரைத்தலும், நல்லாள நீங்கி மயக்கொழிதலும், கதிரோன துயிலெழுப்பின
 னென வினைமுடிவு செய்ய

(பி - 10.) கஎ4 - ‘அறமொழியும் பெரியோன’ கஎக ‘சாவறுத
 துயதி’

இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்காதை

[இருபத்திரண்டாவது மணிமேகலை பொருட்டால் மடிந்தான்
உதயகுமரனென்பது மாதவாவாயக்கேட்ட மன்னவன்
மணிமேகலையை மந்திரியாகிய சோழிகவேனுதியாற
காவல்கொண்ட பாட்டு]

க -வுண் மணடிலங் காரிருள சீபப
நெடுநிலைக கந்தி னின்ற பாவையொடு
முதியோள கோட்டம் வழிபடல புரிந்தோ
உதய குமரற் குற்றதை யுரைப்பச
ரு சாதுயா கேட்டுச சககர வாளத்து
மாதவ ரெலலா மணிமே கலைதனை
இளங்கொடி யறிவது முண்டோ விதுவெனத்
துளங்கா தாங்கவ ளுற்றதை யுரைத்தலும
ஆங்கவ டன்னை யாருயிர நீங்கிய
க(1) வேந்தன் சிறுவனொடு வேறிடத் தொளித்து
மாபெருங் கோயில் வாயிலுக் கிசைத்துக்
கோயின மன்னனைக் குறுகினா சென்றீங்
குயாந்தோங் குசகி யுவாமதி போல

-
- க கடவுண்மணடிலம் - சூரியன் ந முதியோள - சம்பாபதி
உ - ச பாவையொடு கோட்டத்தை வழிபடல புரிந்தோ உற்றதை
முனிவாக்கு உரைப்ப
ரு சாதுயா - உதயகுமரனிறந்த துன்பம், மணி. கூ சுரு
சு. மணிமேகலையை நோக்கி
எ இளங்கொடி - மணிமேகலை, விளி இது - உதயகுமரனிறந்தது
என - என்று முனிவா கேட்ப
சு - எ மாதவரெலலா மணிமேகலையை நோக்கி இதனை ி அறிவது
முண்டோவென
அ. துளங்காது - நடுங்காது
இனி, சககரவாளக் கோட்டத்துள்ள முனிவா அரசனையடைந்து
உதயகுமரன் காஞ்சனலை இறந்தது மொழிதல கூறப்படும்
கக வாயில் - வாயில் காப்போர் கஉ சிலப். ௨0 சஎ
கந உவாமதி - பூண்சந்திரன், புறநா ௩ 1.

நிவந்தோங்கு வெண்குடை மண்ணக நிழற்செய
 கடு வேலுங் கோலு மருட்கண் விழிகக
 தீதின் றுருள்கநீ யேந்திய திகிரி
 நினக்கென வரைந்த வாண்டுக னெல்லாம்
 மனக்கினி தாக வாழிய வேந்தே
 இன்றே யல்ல விபபதி மருங்கிற்
 உ0 கன்றிய காமக் கள்ளாட் டயர்ந்து
 பத்தினிப் பெண்டிர் பாற்சென் றனுகுழம்
 நற்றவப் பெண்டிர் பின்னா ம போக்கிழம்
 தீவினை யுருப்ப வுயிரீறு செய்தோ
 பாராள் வேந்தே பண்டும பலரால்
 உரு மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்
 தன்முன் றேன்ற றகாதொளி நீயெனக
 சன்னி யேவளிற் காந்த மன்னவன்
 இந்நகா காப்போ யாரென நினைஇ

கச செய வியங்கோள்

கச திகிரி தீதினறு உருள்க , தீது - இடையூறு

கஎ மதுரைக் எழுஉ வரைந்த - எல்லையிட்ட

கஅ இனிது பன்மையெ ருமை மயக்கம்

காமவிகுதியாற கொலையுண்ட உதயகுமரன் பொருட்டு வருந்தா
 வண்ணம், முடகால்தது அந்நகரத்திற் காமவிகுதியால் தீங்கிழைத்துக்
 கொலையுண்ட இருவருடைய சரித்திரங்களை அமமுனிவர்களுள் ஒருவர்
 அரசனுக்குக் கூறுதல் மேற்கூறப்படும்

உ0 கன்றிய - அடிப்பட்ட , “காமமே கன்றி நின்ற” (கீவக உக0)
 அயாந்து - செய்து காமக்கள்ளாட்டு மணி கஅ அஅ, உரு கூக

உஉ நற்றவப் பெண்டிர் - நல்ல தவஞ்செய்யும்களிர், நற்றவம் -
 வீடு பெறுதற்குச் செய்யுந் தவமுமாம், “நற்றவஞ்செய் வாராகிடந் தவஞ்
 செய்வாராகு மஃதிடம்” (கீவக எஎ)

உச. பண்டும உமமை எதிரது தழீஇய எச்சப்பொருள்து

உரு மன்மருங்குறுத்த - இராசகுலத்தை இல்லையாக்கின , ‘சூாமருங்
 கறுத்த மொயம்பின் மதவலி’ (முருகு உஎரு) மழுவாணெடியோன் -
 பாசாரமன், மதுரைக் சடுகு, மு அகநா உஉ0 ரு

உஎ கன்னி - தூக்கை, சம்பாபதியுமாம் காதமன்னவன்-காந்த
 னென்னும் பெயரையுடைய அரசன்,

உஅ இந்நகரென்றது, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தை நினைஇ-நினைந்து
 (டி - ம்) உச. ‘தகாதொழி’

௩௦ நாவலந தன்பொழி னண்ணர் நடுகுறக்
 ௩௦ காவற கணிகை தனக்காவ காதலன்
 இகழநதோர் சாயினு மெஞ்சுத லிலலோன்
 கசநத னுமெனக காதலிற் கூஉய்
 அரசா னுரிமை நின்பா லின்மையிற்
 பரசு ராமனின் பாலவ தணுகான்
 ௩௧ அமர முனிவ னகத்தியன் றனது
 துயரீங்கு கிளவியின் யான்றோன் றளவும
 கசநதன காததல காகநதி யென்றே
 இயைநத நாம மீப்பதிக கிட்டங்
 குளவரிக் கொண்டவ வுரவோன் பெயாநாட்
 ௪௦ டௌஞரீக காவிரி யாடினள வருஉம
 பார்ப்பனி மருதியைப் பாங்கோ ரின்மையின்

௨௧ சிலப் ௨௬ க௭௩ நாவலநதண்பொழில் - சமபுத்தீவில
 நண்ணா - பகைவா

௩௦ காவறகணிகை - களத்தாடுங் கூத்தி, இராகநடை வேசை
 யெனபா அரும்பதவுரையாசிரியர் (சிலப் ௬ ௬௦), இவள அரசன காமக
 கிழத்திபோலும் காதலன் - மகன்

௩௧ எஞ்சுதல் - குறைதல்

௨௧ - ௩௧ நண்ணா இஃகநதோராய நடுக்குறக்காயினும் எஞ்சு
 தலிலலோன்

௩௨ கசநதனுமென-கசநதன காததற்குரியனாவனென்று சினைநது.
 கூஉய - அழைத்து

௩௦ - ௩௨ காதலனும் எஞ்சுதலிலலோனுமாகிய கசநதனெனக்

மேலவருவது, கசநதனை நோக்கி அரசன் கூறும் கூற்று

௩௩ கசநதன கணிகைமகளுதலின், அவனபால அரசவுரிமை
 இலதாயிற்று.

௩௬ அமரமுனிவனாகிய அகத்தியன்

௩௬ - ௭ இமமன்னவன் அகத்திய முனிவாபாற பத்திமையுடைய
 னாதலை, “கஞ்ச வேடகையிற் காந்தமன வேண்ட, அமர முனிவ னகத்
 தியன் றனது, கரகங் கலிமுத்த காவிரிப் பாவை” (மணி பதி. ௧௦ - ௧௨).
 எனபதனாலுணராக

௩௭ கசநதன அண்மைவிளி காததல வியங்கோள் ‘என்று
 கூறி’ என வருவிக்க

௩௮ உள்வரிகொண்கி - வேற்றுருவங்கொண்டு நான் - நாளில
 இனிக கூறப்படுவது, பத்தினிப்பெண்டிபாற சென்றனுதித் தீங்
 குற்றேன கதை

(பி - ம்) ௩௮ ‘இகநதோ - காயினும்’ ௩௭ ‘கசநதன காததலின்’

- யாப்பறை யென்றே யெண்ணின னாகிக்
காவிரி வாயிசீற் ககந்தன் சிறுவன்
நீலா வென்ன நேரிழை கலங்கி
சடு மண்டினி ஞாலத்து மழைவளந் தநூஉம்
பெண்டி ராயிற் பிாடுஞ்சு புகாஅர்
புககேன் பிறனுளம் புரிநான் மாபன்
முதழிப் பேணு முறையெனக் கிலலென
மாதய ரெவ்வமொடு மனையசம் புகாஅள்
டு௦ பூத சதுகசம் புக்கனன் மயங்கிக
கொண்டோற் பிழைத்த குற்றந் தான்லேன
சண்டோ னெஞ்சிற் கரப்பெனி தாயினேன
வானறநு கற்பின் மனையறம் பட்டேன
யான்மொய குற்றம் யானறி கிலலேன்
டு௧ பொய்யினை சொல்லோ பூத சதுசகத்தத
செயவ நீயெனச சேயிழை யரற்றலும்
மாபெரும பூதந் தோனறி மடக்கொடி

- சஉ யாப்பறை - உறுதியற்றவன்
ச௩ காவிரி வாயிலில் - காவிரிக்கரையில் திருமுகத்திறைகழிசிறை
வாயிலில், “காவிரி வாயிற கடைமுகங் கழிந்தது” (சிலப் ௧0 டுட)
சச என்ன - என்றகூற நேரிழை - மருதி சடு புறநா உ
சஎ பிறனுளம்புககேனெனக் இக்கருத்தைத்தழுவி, “தீதிலா
வடமீன்” (சிலப். ௧ உஎ) என்பதில், ‘தீது’ என்பதற்கு, ‘பிறாடுஞ்சு
புகுதல்’ என்று அடியார்க்கு நல்லார் பொருள் செய்திருத்தல் காண்க
புரிநான் மாப்பென்னறது, தன் கணவனாகிய அந்நணனை
சக மாதயரெவ்வம் - மிக்க துன்பம், மணி ௧0 சுஉ புகாஅள் -
புகாளாய

- டு௦ பூதசதுகசம் - தவமறைந்தொழுகும் தன்மைமிலானா முதலிய
அறவகையினரைப் பாசத்தாறகட்டிப் புடைத்ததுண்ணும் பூதம் நிறறலை
யுடைய சதுகசம், சதுகசம் - நாறச்சுதி, பூதசதுகசத்தினை வரலாற்றைச்
சிலப்பதிகாரம், ௧௧௨௮ - ஆம் அடிமுதலியவற்றிலுணாக
டு௧. கொண்டோன் - கணவன் ௧௨. கரப்பு - ஒளித்தல்
டு௩ வானறநுகர்பு - மழையைத்தரும் கர்பு. மனையறம் பட்டேன -
இல்லறத்திற்குத் துணையாக நிறறலை ஒழிந்தேன்.
டு௪ யானறிகிலலேன் - யானறியேன்.
டு௫ பொய்யினையொல்லோ - பொய்மையை யுடையாயோ
டு௬ - சு நீ இல்லையாயினையோ ௧௭. பூதம் - சதுகசப்பூதம்
(பி - ம்.) சஉ ‘எள்ளினனாகி’ ௧௭. ‘மாபெருந்தெய்வம்’

நீகே னென்றே நேரிழைக் குரைக்கும்
தெய்வந தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதொழுவாள்
சு0 பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப
பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்
பிசியு நொடியும் பிறர்வாய்க் கேட்டு
விசிபிணி முழுவின் விழாக்கோள் விருமபிக்
கடவுட் பேணல் கடவியை யாகலின்
சுரு மடவர லேவ மழையும் பெய்யாது
நிறையுடைப் பெண்டிர் தமமே போலப்
பிறாநெஞ்சு சுடேம பெற்றிபு மிலலை
ஆங்கவை யொழிசுவை யாயி னுயிழை
ஒங்கிரு வானதது மழையுநின் மொழியது
எ0 பெட்டாகு கொழுகும பெண்டிரைப் போலக்
கட்டா துன்னையென் கடுந்தொழிற் பாசம்
மன்முறை பெருநாள் வைத்தவன் வழுஉம்
பின்முறை யல்ல தென்முறை யிலலை

இசு - சு0 குறள், இசு.

சுக பொய்யிலுலவன் - திருவளஞவா பொருளுரை - பொருளை
யுடைய சொல், தருமவாாததையுமாம் தேறாய் - தெளியாயாய், சீலப்.
உஅ கசஅ.

சஉ, பிசி - பிதா (புதி), பொய்யுமாம் நொடி - விடுகை

சுந விசிபிணிமுழுவின் விழா - கட்டப்பட்ட கட்டினையுடைய முழ
வினையுடைய விழா.

சுச கடவியையாகலின் - கட்டப்பட்டாக வுடையையாகலின்.

சுரு மடவரல் முன்னிலைபெயா

சுச நிறை - நிறுத்தல் பெண்டிர் தமமேபோல - பெண்டிரைப்
போல

சுஎ பெற்றியுமில்லை - தனையையுமில்லை.

சுஇ - எ மணி உஉ சரு - சு

சுஅ அவை - பிசியையும் நொடியையும் கேட்டலும், விழாக்கோள்
விருமபலும், கடவுட்பேணலும்.

எ0 பெட்டாகு - விருமபியவண்ணம் பெண்டிரைப்போல - பெண்
டிரை கட்டுவதுபோல.

எஉ ஏழுநாள - ஏழுநாளாம். வைத்து. சொன்னடை, அரசன்
முறையாக ஏழுநாள் பொறுத்துவைத்திருந்து என்றலுமாம். வழு உம் -
தவறும்

(பி - ம்.) இசு, 'தொழுவன்' சுஉ 'கேட்டும்' சுந, 'விருமபியும்'

ஈங்கெழு நாளி ஷிளங்கொடி நின்றால்
எரு வாங்கா நெஞ்சின் மயரியை வாளாற்
ககந்தன் கேட்டுக் கடிதலு முண்டென
இகந்த பூத மெடுத்தாரை செய்ததப
பூத முரைதத நாளா லாங்கவன்
தாதை வாளாற் றடியவும பட்டனன்
அ0 இன்னுங் கேளா யிருங்கட லுடுத்த
மண்ணுள் செலவதது மன்னவ ரேறே
தரும தத்தனூந தன்மா மன்மகள் ,
பெருமதா மழைக்கண் விசாகையும் பேணித்
செய்வங் காட்டுந் திப்பிய வோவியக
அரு கைவினை கடந்த சண்கவா வனப்பினா
மைததுனன முறைமையால யாதோர மணவினைக்
கொத்தன ளென்றே யூமுழு தலரெழப
புனையா வோவியம புறம்போந தெனன
மனையக நீங்கி வாணுதல் விசாகை
கூ0 உலக வறவியி னூடுசென் றேறி
இலகொளிக கந்தி நெழுதிய பாவாய்
உலகா பெருமபழி யொழிப்பாய நீயென
மாநக ருள்ளீர் மழைதரு மிவளென.

எரு மயரி - மயக்கமுடையான்

எச - கூ ஏழுநாளிற் கடித்தலுமுண்டு

எஎ இகந்தபூதம் - தீமையைக் கடந்தபூதம்

எஅ நாளால் - நாளில் அ0 - அக. புறநா டகூந

இனிககூறப்படுவது, நற்றவப்பெண்டா பினனுளம்போககித் தீயருற்
ரோன் கதை

அஉ - டு தருமதத்தனூம விசாகையும் வனப்பினா

அகூ. யாதோர மணவினைக்கு - காதருவவிவாகத்திற்கு.

அஎ ஒத்தனா - இயைந்தனா

அஅ புனையாவோவியம் - வண்ணங்களைக் கொண்டிருதாமல் வடி
வைமாத்திரம் கோட்டினசித்திரம், மணி ககூ ககூ செயற்கையழகு
யாதொன்றும் இனமையின், இவ்வனங்கூறினா

கூ0 ஊடு - உள்ளே கூஉ. என - என்ருவிசாகைவேண்ட.

கூஉ. இவன மழையைத் தருவாளெனறு.

(பு - ம்) அஎ. 'ஒத்தனரெனறே' கூ0. 'ஊடுவருதேறி'

நாவுடைப் பாவை கங்கையை யெடுத்தலும்
 கூடு செய்வங் காட்டித் தெளித்திலே னுயின்
 மைய லுரோ மனமா சொழியாது
 மைததுனன் மனையான் மறுபிறப் பாகுவேன்
 இப்பிறப் பிவனெடுங் கூடே னென்றே
 நற்றாய் தனக்கு நற்றிறஞ் சாற்றி
 க00 மற்றவள் சன்னி மாடத தடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தநதையுந் தாயரும
 பெருநகா தன்னைப் பிறகிட் டேகித
 தாழ்சரு துன்பந் தலையெடுத தாயென
 நாவுடைப் பாவையை நலம்பல வேததி
 க00 மிககோ ருறையும் விழுப்பெருஞ் செல்வதாத்
 தககண மதுரை தான்சென் றடைந்தபின்
 தரும தத்தனுந் தன்மா மனமகந
 விரிதரு பூங்குழல் விசாகையை யல்லது
 பெண்டிரைப் பேணே னிப்பிறப் பொழிகெனக
 கக0 கொண்ட விரதந் தன்னுட கூறி
 வாணிக மரபின் வருபொரு ளீட்டி
 நீணிதிச செவ்வனாய் நீணில வேந்தனின்
 எட்டிப் புப்பெற றிருமுப் பதற்றியான்

கூச நாவுடைப்பாவை - கந்திரபானவ, மணி உக ௩௭ - அ எதித
 தல - உயாததல.

க௭ மறுபிறப்பில் மைததுனன் மனைவியாவேன மைததுன்னென
 றது தருமதத்தனை

கூக நற்றிறம் - விரதம் க00 அவள் - விசாகை

க0௨ பெருநகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம் பிறகிட்டு - பினைவைத்து

க0௩ தலையெடுத்தாய - நீக்கியுய

க0௬ தககணமதுரை - கூடல், மணி ௨௨ க௨௧, தககணம்
 பாகதச்சிதைவு

க0௭ தருமதத்தனும் உமமை இறந்ததுதழீஇயது.

கக0 கொண்ட - மேற்கொண்ட

கக௧ வாணிகமரபு - கொளவது மிகையும் கொடுப்பது குறையு
 மாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல

கக௩ எட்டிப்பூப்பெற்று - அரசனாற் கொடுக்கப்படும் எட்டிப் பட்டத
 திறஞரிய பூவைப்பெற்று, இதன வரலாற்றை இரணல, ச ௫௮ - ஆம்
 அடியின்குறிப்பிற் பாகக. இருமுப்பதிறியாண்டு - அறுபதுவருடம்,
 என்றது அவன பிராடத்தை, ஆறந் திரட்டி யாண்டினக்காயது”
 (க௨௧) என்று பின்பு விசாகை கூறுதல காண்க.

டொட்டிய செவ்வத துயாநதோ னுயினன்
 ககரு அநத னுள னெருவன் சென்றீங்
 கென்செய் தனையோ விருந்திச செலவ
 பத்தினி யிலேலார் பலவறஞ் செய்யினும்
 புத்தே னுலசம புகாஅ ரென்பது
 சேட்டு மறிதியோ கேட்டனை யாயின்
 கஉ௦ நீட்டித் திராது நின்னக ரடைகெனத்
 தககண மதுரை தான்வறி தாக
 இப்பதிப் புகுநதன னிருநில வேந்தே
 மறநவ னிவவூ வநதமை கேட்டுப்
 பொறநொடி விசாகைபு மனைப்புறம் போநது

கஉரு லலா னுணுள பல்லோ நாபபண
 அலலவை கடிநத வவன்பாற சென்று
 நமமுணு மறிநதில் நமமை முனனுள்
 மமமா செய்த வனப்பியாங் கொளித்தன
 ஆறைந் திரட்டி யாண்டுனக காயதென

கங௦ நாரைங் கூந்தலு நரைவிரா வுறறன
 இளமையுங் காமமும யாங்கொளித் தனவோ
 உளனில் லாள் வெனக்கீங் குரையாய்
 இப்பிறப் பாயினியா நின்னடி படையேன
 அப்பிறப் பியானின் னடித்தொழில் கேட்குவன்

ககச ஒட்டிய - திராத

க௦௭ - கச தருமத்ததனும கூறி ஈட்டிப் பெற்று உயாநதோன
 யினனெனக

கஉ௦ அடைக என - துடைவாயென்று அநதனுளன கூற

கஉ௨ புகுநதனன - தருமத்ததன புகுநதனன

கஉ௬ அலலவை - பொயமுதலியன

மேலவருவது விசாகைகூற்று

கஉஅ மமமா - மயக்கம் உனப்பெனறது இருவருடைய அழகையும்

கங௦ நாரைங்கூந்தல கீலப் க௦ சங.

கஉ௧ - ங௦ என கூந்தலும் - எனது கூந்தலும் கூந்தல - மயிர
 மாததிரையாய ஐவகையுமுணர்த்தலின, 'நரைவிரா வுறறன' என்று
 பண்டம் கூறினா, "வண்ணப்போ தருசசித்து மகிழ்வாளுத் தகையவே"
 (கீவக. கசச)

கஙச. அப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு.

(டி - ம்) கஙக 'யாங்குருத்தனவோ.'

கநடு இளமையு நில்லா யாக்கையு நிலையா
வளவிய வான்பெருஞ் செல்வமு நில்லா
புததே ஞலகம் புதல்வருந் தாரார்
மிக்க வறமே விழுததுணை யாவது
தானஞ் செய்யெனத் தரும தத்தனும்
கச0 மாமன் மகள்பால் வான்பொருள் காட்டி
ஆங்கவ னவனுடன் செய்த நல்லறம்
ஓங்கிரு வானத்து மீனிணும் பலவாற்
குமரி மூத்தவக் கொடுங்குழை நல்லாள்
அமர னருளா லகனக ரிதேஉம்
கசடு படுபழி நீங்கிப் பல்லோர் நாப்பட்
கொடிமிடை வீதியின் வருவோள் குழன்மேல்
மருதி பொருட்டான் மடிந்தோன் றம்முன்
கருகிய நெஞ்சினன் காமங் காழ்கொளச
சுரியிரும் பிததை சூழ்நதுபுறந் தாழ்நத
கடு0 விரிபூ மாலை விருமபின்ன வாங்கித

கநடு - சு “இளமையுஞ் செல்வமும் யாக்கையு நிலையா” (சிலப்
நட0 ககக) கநஎ புததேஞலகம் - தேவருலகம்
கநடு - அ மணி உஅ கூஅ - க00
கநக தானஞ்செய்யென - தானஞ்செய்யென்று விசாகைசொல்ல
கச0 மாமனமகள் - விசாகை, மணி உஉ கூக
கசந குமரிமூத்த - கன்னிப்பெண்ணைகவிருநது வறிதே மூப்புற,
“குமரி மூத்தவென பாததிரம்” (கச எஎ) என ஆபுத்திரன கூறியதாக
முன்னும கூறியிருத்தல் காண்க நல்லாள் - விசாகை
கசச அமரன் அருளால் - கந்திப்பாவையிலுள்ள துவதிகனென
னும தேவனுடைய கருணையால்
கசடு படுபழி - மைத்துனன் முறையால் யாமோரா மணவீனைக்கு
ஒத்தனரென்று ஊகூறிய பொயப்பழி
கசடு - சு நாப்பணவருவோள் - விசாகை
கசஎ மருதி - முறகூறிய பாப்பணி மருதி தமமுன் - தமையன்
கசஅ கருகிய நெஞ்சு - இருண்ட நெஞ்சு. தாழ்கொள - வயிரங்
கொள்ள, மணி இ உ0 காழ்கொளக கருகிய நெஞ்சினனெனக
கசக சுரியிரும்பித்தை - சுரிநத கரிய தன குடியியல், “சுரியிரும்
பிததை பொலியச சூட்டி” (பொருந கச0)
கடு0 மாலையை விருமபி வாங்கி
(பி - ம்) கநடு ‘நில்லாது’

தொல்லோர் கூறிய மணமீ தாமென
எல்லவிழ் தாரோர் னிடுவான் வேண்டி
பாலை வாங்க வேறிய செங்கை
நீலக குஞ்சி நீங்கா தாக்கலின்
கருநு ஏறிய செங்கை யிழிந்திற் தந்தக
காரிகை பொருடடெனக் கந்தன் கேட்டிக
கடுஞ்சினந் திருநி மகன் மயர், நோககான
மைந்தன றன்னை வாள் லெறிநகன
ஊழிதொ றாழி யுலகி காதது
கரு0 வாழிய வெங்கோ மன்னவ வென்று
மாதவா தமமுனோர் மாதவன் மறும
வீயா விழுச்சீர் வேந்தன் கேட்டனன்
இன்றே யல்ல வென்றெடுத்த துரைத் து
நன்றறி மாதவி நலம்பல காட்டினி
கருநு இன்று முளதோ விவனினை றுரைமென
வென்றி நெடுவேல வேந்தன் கேட்பந
திதின முக செங்கோல் வேந்தென
மாதவா தமமுனோர் மாதவ் னுரைகதம
முடிபொரு ணுணர்நதோ முதுநீ ருலகிற
கரு0 கடியப பட்டன வைந்தன வவற்றிற

-
- கருஉ எஸ் - விளக்கம் இடுவான வேண்டி - இடலிருமயி
கருநு வாங்க - கொளஞ்சிற்பொருட்டு
கருசு நீலக்குஞ்சி - கருமையையுடைய குட்டி நீலம் - கருமை
“நில யானை மன்னவன்” (சீவக. ௧௪௮)
கருநு - ச கை நீங்காதாகலின்
கருநு - சு விசைக்கஞ்சு குட்டுதற்பொருட்டு மாலையாங்கு தற்கு ஏறிய
கை குஞ்சியினின்றும் இழிந்தலென்று கந்தன் கேட்டு
கருநு சினந் திருநி - கோபமழாது, “காயசினந் திருநிய கடுந்திறல்
வேனில” (பெரும்பாண். ௩) நோக்கான் - கோக்கானாய் இது நோக்க
கல நோக்கம்.
கருக - சு0 மு. மணி நக கருள் - ௮ ௧௪௨ வீயா - மாறா
கருநு - “இன்றையல்ல” எனபதனை இக்காதையில் கரு - ஆம் அடி
யிற்காண்க
கருநு உரைமென = உரையுமென - சொல்லுமென்று
கருநு வேந்தே, செங்கோல் தினைருகவென்று
கருநு உரைக்கும் - உரைப்பான்.
கருநு முடிபொருள் உணர்நதோ - பரமாதத தத்துவஞானிகள்
கரு0 கடியப்பட்டன - விலக்கப்பட்டன ஐந்தாவன, கள், பொய்,

களளும் பொய்யுங் களவுங் கொலையும்
தளளா தாகுங் காமந தம்பால்
ஆங்கது கடிந்தோ ரலலவை கடிந்தோரென
நீங்கின ரன்றே நிறைதவ மாக்கள்

௧௭௫ நீங்கா ரன்றே நீணில வேந்தே
தாங்கா நரகந் தன்னிடை யுழப்போர்
சேயரி நெடுங்கட் சித்திரா பதிமகள்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் பொருஅள
மாதவி மாதவர் பள்ளியு ளடைந்தனள்

௧௮௦ மற்றவள் பெற்ற மணிமே கலைதான்
முற்ற முலையினண் முதிராக கிளவியள்
செய்குவன் நவமெனச சிற்றிலும பேரிலும்
ஐயங் கொண்டுண் டம்பல மடைந்தனள்
ஆங்கவ ளவ்வியல் பினளே யாயினும்

௧௮௫ நீங்கா னவளை நிழலபோல் யாங்கனும்
காரிகை பொருட்டாற் காமங் காழ்கொள

களவு, கொலை, காமமென்பன, “களளும் பொய்யுங் காமமுங் கொலையு முளளக களவமென றுவோரா துறந்தவை” (௨௪ எ - ௮) என்பா யினனும் அவற்றின் - அவவைந்தனனே

௧௭௬ - ௨ காமம், கன்முதலிய நான்கினையும் நீக்காது என்றது, காமமுடையோ மதற நான்கு குற்றங்களையும் உடையராவரென்றபடி

௧௭௭ ஆங்கது - அததன்மையதாகிய காமத்தை அலலவை கடிந தோ - அல்லாத களமுதலியவற்றையுங் கடிந்தோராவா

௧௭௮. நீங்கினரன்றே - அக்காமத்தை நீங்கினோரே,

௧௭௯ உழப்போ - வருந்துவோ

௧௮௦ - ௬ நீங்காரே நரகத்தில துன்பமனுபவிப்போராவா.

மேல உதயகுமரன் செய்தி கூறப்படும்.

௧௮௧. காதலனுற்ற கடுந்துயர் - கோவலன் கொலையுண்டிறந்தது

௧௮௨ மாதவாபள்ளியுள் - பெளத்த சங்கத்தாரான அறவணவழிக ளுடைய உறைவிடத்தில்.

௧௮௩ - ௬ மணி ௨ இ - ௬௬, ௧௮௪ எ - ௮

௧௮௪ - ௬. மகளாகிய மாதவி பள்ளியுள் அடைந்தனள்

௧௮௦. அவள் - மாதவி. ௧௮௨. தவம் செய்குவனென்று

௧௮௩. ஐயம் - பிச்சை. அம்பலம் - உலகவறவி

௧௮௪. அவளை நிழலபோல யாங்கனும் நீங்காறாய

௧௮௬ காரிகைபொருட்டு - மணிமேகலைபொருட்டு காழ்கொள - முற்ற. மணி ௨௨ ௧௮௮.

(பி - ம்.) ௧௭௭. ‘அவைகடிந்தோரென’ ௧௭௯. ‘அடைதலும்’

ஆரிரு ளஞ்சா னமபல மடைந்தனன்
காயசண் டிகைவடி வாயினள் காரிகை
காயசண் டிகையு மாங்குள ளாதலிற
ககூ0 காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சைய நெருவன் றேன்றி
ஈங்கிவன் பொருட்டால வந்தன னிவனென
ஆங்கவன றீவினை யுருத்த தாகலின
மதிமருள் வெண்குடை மன்ன நின்ம்கன்
ககூரு உதய குமர நெழியா னாக
ஆங்கவ டன்னை யம்பலத் தேற்றி
ஒங்கிருள யாமத திவனையாங் குய்ததுக்
காயசண் டிகைதன் கணவ னாகிய
வாய்வாள் விஞ்சையன் றன்னைபுந டுஉய்
உ00 விஞ்சை மகளபா லிவன்வந தனென
வஞ்ச விஞ்சையன் மனதையுந் கலக்கி
ஆங்கவன் றன்கை வாளா லமபலத
திங்கிவன றன்னை பெறிந்ததென் றேத்தி
மாதவா தம்முளோரா மாதவ னுரைத்ததும
உ0ரு சோழிக வேனாதி தன்முக நோக்கி

கஅ௭. அஞ்சானாகி அமபலமடைந்தனன்

•கஅஅ காரிகை - மணிமேகலை கஅக* உள்ள - உள்ளாள.

ககக வாய்வாள் - தப்பாத வான்

ககஉ இவளபொருட்டு - காயசண்டிகையின் பொருட்டு

கக௩ அவன் - உதயகுமரன், காஞ்சனனுமாம

ககச. மருள் உவமவுருபு, மணி. ச உ௭

கக௬ அவள் தன்னை - மணிமேகலையை

கக௭ இவனை - உதயகுமரனை

உ00 விஞ்சைமகள் - காயசண்டிகை

உ0௩. எறிந்தது - அத்திவினை வெட்டியது

உ0௫ ஏனாதிபெனபது வேந்தனாற் கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயராக
கருளொன்று, இதனை, “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்” (தொல்
புறநாற் கு அ) என்பதற்கு ஆசிரியர் நீச்சினர்க்கினியர் எழுதியவுரையாலும்,
அதில், “போக்கட லாற்றும் புரவிததோப் பலபடைக்குக், காராகடல்
பெற்ற கரையனரே - போக்கட்கெல்லாம், தானாதி யாகிய தாரவேந்தன்
மோதிரஞ்சே, ரேனாதிப பட்டத திவன்” என்று அவர் எடுத்துக்காட்டிய
பழம்பாட்டாலுமுணாக், பெரியபுராணத்துக் கூறப்பட்டுள்ள திருநா
தொண்டார்களுள் ஒருவர்க்கு ஏனாதிநாநாயகனான திருநாமம் இது
(பி - ம்.) ககச ‘மதிமருணெடுங்குடை’

யானெயற் பால் திளங்கோன் தன்னைத்
தானெய் தசுற்ற நகலின் விஞ்ஞையன்
மாதவா நோன்பு மடவா சற்பும
காவலன் காவ லின்றெனினி னின றால்
௨௧௦ பசனை முறைசெய்த மன்னவன் வழியோர்
துயாவினை யானை ஸ்ரீந்நின் னெனபது
வேந்தா தனெனியு மவதன் முனையம்
சங்குவன் தனனைப் பீமத சேற்றிக
சணிகை மகனையுங் காவலசெய் கென்றான்
௨௧௫ அணிகிளா நெடுமுடி யரரார் வேந்தென்

௨௨ — சிறைசெய்காதை முற்றிறறு

பறியே வந்த குடிப்பெயாபோலும் “அழிதொட்டான்” எனப்பதரு
‘எனெமோதிரஞ் செறித்த சேனாபதி’ (கீவக. ௨௧௯) என்று ஆசிரீடா
நிச்சுரீச்சரியமருதியிருக்கின்றனா மேற் கூறியவாற்றலும் இக்
காதையின் தலைப்பில் ‘மந்திரீடாகிய சோழிகவேனாதி’ என்றிருத்தலா
லும், ‘சோழிகவேனாதி’ எனப்பதருக சோழனுடைய எஞ்ஞமோதிரஞ்
செறித்த சேனாபதியும் மாதிரியுமாகிய ஒருவனென்று பொருள்கொள்ளு
தல் பொருத்தமுடைத்து

௨௦௭ காஞ்சனன தகுதியிலலாதவனாயினான்.

௨௦௬ - ஏ யான் செயற்பாலதைத் தான் செய்ததனாலெனக்

௨௦௮ - கூ காவலின்றெனின, நோன்புமின்று, கற்புமின்று “அரு
நிற வரசா முறைசெயி னல்லது, பெரும்பெயாப் பெண்டாருக்கு உத்பு
சிற்பாது” (சிலப். ௨௮ ௨௦௭ - ௮.)

௨௧௦ மகனை முறைசெய்த மன்னவன் - கனறையிழந்த பசுவின்
துடதைத் தீர்த்ததற்குத் தன் மகனைக் கிடத்தி அவன் மார்பில் உருகாசெல
லுமபடி தேரையூர்த மடவோவன இதுனை, “மேலைக் கறவைக்கன
அரந்தானைத் தருவது மூரந்தான்” (பழ. ௬௩), “வாய்ந் கடைமணி
நடுநா நடுநக, வாலின் கடைமணி யுருநீர் நெருக்கடத் தானதன், அரும்பெற்ற
புதலவனை யாழியின் மடிச்சீதான், பெரும்பெயாப் புகாரென புதியே”
(சிலப். ௨௦ ௫௩ - ௬), “கறவை முறைசெய்த காவலன்கா ணமமானே”
(சிலப். ௨௬ ‘புறவுற்றை’), “மருளும் பசுவொன்றின் மமமானோய் தீர்,
உருளுத் திருத்தே ருவோன” (துலோத்துங்கசோழநூலா) எனபன
உறநூலும், பெரிய புராணத்திலுள்ள திருவாரூர் சிறப்பாலுமுணாக.

௨௧௧ துயாவினை - தீவினை ௨௧௨ - ஈ முன்னம் ஏற்றி

௨௧௪ சணிகைமகள் - மணிமேகலை

௧ - ௨௧௫ மண்டலம் சீப்பப் புரிந்தோர் உரைப்பக்கேட்டு மாதவ
ரெல்லாம் மணிமேகலையை நோக்கி, ‘இதுனை நீயறிவதுமுண்டோ’ என,
(பி - ம்.) ௨௦௬ ‘காவலனறித் தங்காவலான்’

அவள் உரைத்தலும், அவளைச் சிறவனொடு வேறிடத்தொளித்து இசைத் தூசு சென்று குறுகி ஒரு மாதவனுரைத்தலும், டேட்டு வேந்தன், 'உரையும்' என, ஒரு மாதவனுரைக்கும், அங்குந்முறைக்குமாதவன் எத்தி உரைத்தலும், வேந்து காவல் செய்கெனறன்னென வீனமுடிவு செய்க

இருபத்து மூன்றுவது சிறைவிகாரை

— [இருபத்து மூன்றுவது மணிமேகலை சிறைவீடுசெய்த இராசமா தேவி குறைகொண்டிரப்பச சீலங்கோதேத பாட்டு]

மன்னவ னுருளால் வாரந தவையெனும¹
நன்னெடுங் கூந்த னரைமு தாட்டி
அரசாக காயினுங் குமரற் காயினும்
திருநிலக் கிழமைத தேவியாக காயினும்
நு சட்டுரை விரித்ததுங் கற்றவை பகாந்தும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினள
இலங்கரி நெடுங்க ணிராசுழா தேவி
கலங்களு ரொழியக கடிதுசென றெய்தி
அழுத்தி ஸீமா தாயிழை தனைத²
க0 தொழுதுமூன் னின்று தோன்ற வாழ்த்திக்
கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காந்துச

உ நரைக்கூந்தல் - வெண்மையைபுடைய கூந்தல்

ங - ச ஆயினுமென்பது விகற்பப்பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல் எண்ணிடைச் சொல்லுமாம்

நு கட்டுரை - பொருள் பொதிந்த சொல்

ஈ பட்டவை - உண்டான துன்பங்கள் பயம் - பிரயோசனம்

நு - ஈ விரித்தும் பகாந்தும் துடைக்கும் மொழியினள்

அ கலங்களு - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பம் கடிது சென்று - விரைவாகச் சென்று

க - அ வாசந்தவை யெனுமுதாட்டி, மொழியினள், தேவியது அஞ் ரொழிய மன்னவனருளாற் கடிதுசென்றெய்தி யெனக்

க0, தொழுது - அஞ்சலிசெய்து

கக கொற்றங்கொண்டு - அரசவரிமையைக்கொண்டு, "கொற்றங் கொண்டு கோலினி தோசசென" (பெருங். உரு எங்) குடிபுறங்

(பு - ம்) ஈ. 'பட்டதுதுடைக்கும்' ஈ 'அழுதனளடிவீழ்ந்து'

செற்ற தெவ்வா தேளந்தம தாக்கியும்
தருப்பையிற் கிடத்தி வாளிற் போழ்நது
செருப்புடன் மன்னர் செல்வுழிச் செல்கென
கடு மூதது விளிதலிக் குடிப்பிறந் தோர்க்கு
நாப்புடை பெயராத நானுததக வுடைததே
தன்மண் காததன்று பிறாமண் கொண்டன்
றென்னெனப் படுமோ நின்மகன் மடிநதது
மன்பதை காகு மன்னவன் றனமுன்

காத்து - குடினைப் பிறா நலியாமற் பாதுகாத்து, "குடிமுறங் காத்தோம்பி" (குறள், ஐசு.)

கஉ. செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழுவது தெவ்வா - பகைவா

கங் தருப்பையிற்கிடத்தி - பரப்பிய தருப்பையுட்கிடத்தி போழ்நது - பிளந்து

கச செருப்புகள் மன்னா - போரின்கண்ணே புகருப் போசெயது வீழ்தலையுடைய அரசா செல்வுழிச் செல்க என - செல்லுமுலகத்திலே செல்கவென்று அநதனா கூறும் வண்ணம்

கடு மூததுவிளிதல் - மூப்புறறு இறத்தல் இக்குடி - சோழபரம்பரை

கங் - க. போரின்றவாமல் முதுமையுற்று நோயால் இறந்த அரசருடம்பை அநதனா தருப்பையுட்கிடத்தி, தமது ஆண்மையே பற்றுக் கோடாக யுத்தத்திலேயிறந்த அரசாசெல்லும் உலகத்திலே இவா செல்கவென்று அவவுடம்பை வாளாற பிளந்து அடக்குதல் மரமாதலின் இவங்ங்ங் கூறினா இப்படியே, "ஓடன மரீஇய பீடின மனனா, . . திறம்புரி பசும புந் பரப்பினா கிடப்பி, மறங்கந் தாக் நல்லமா வீழ்நத, நீள்கழன் மறவா செல்வுழிச் செல்கென, வாளபோழ்ந் தடக்கலு முயநதனா" (புறநா. கங்), "மூப்பினும் பினியினும் இறவாது அமாகளத்தது வீழ்நதோரே துறக்கம் பெறுவா" (தொல். அகத் கு. சச, ந) என வந்திருத்தல் காண்க, அகநா. கக க - ங், பாகக

கச நாப்புடை பெயராத - இதனைக் கூறுதற்கு எனது நாவானது புடைபெயர மாட்டாது நானுததகவுடைதது - நானுநதகுதியையுடைதது, "மலைத்தனை யெனபது நானுததக வுடைததே" (புறநா. ஙச)

கஉ - சு தமதாக்கியும் மூததுவிளிதல் இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கு நானுததகவுடைதது

கஎ - அ நின்மகன் மடிநதது, தன் மண் காததமையாலன்று, பிறா மண் கொண்டமையாலுமன்று, காமத்தால், அவலிறப்பு யாதென்று கூறப் படும.

கக மன்பதை - உயிர்ப்பனமை

(பி - ங்.) கஉ. 'செற்றதெவ்வாதேயநத்தது' கச 'நானுததக வுடைததென'

உ0 துன்பங் கொள்ளே லென்றவன் போயபின்
கையாற றுள்ளங் கரந்தகத் தடக்கிப்
பொய்யாற் றொழுககங் கொண்டுபுற மறைத்து
வஞ்சஞ் செய்குவன் மணிமே கலையையென
றஞ்சி லோதி யரசனாக கொருநாட்

உரு பிறர்பின் செல்லாப் பிக்குணிக் கோலத்
தறிவு திரிந்தோ னரசிய ருனிலன்
கருமபுடைத் தடக்கைக் காமன் கையற
அருமபெற ளிளமை பெருமபிறி தாக்கும
அறிவு தலைப்பட்ட வாயிழை தனக்குச

ரு0 சிறைதக கன்று செங்கோல் வேந்தெனச்

உ0 கொள்ளேல் - கொள்ளாதே அவன் - வாசந்தவை

இராசமாதேவி, அரசனை யடைநது மணிமேகலையைச் சிறைமீட்டி
உடன்கொண்டு சென்று தன் காவல்லவைதது வஞ்சித்தல் இனிக் கூறப்
படும

உக கையாறறுள்ளங்கரந்த - செயலறவினையுடைய உள்ளத்தை
மறைத்து, என்றது புத்திரசோகத்தை வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உஉ பொய்யாற்றொழுககங் கொண்டு - பொய்வழிக் கணு ஒழுக்கு தலை
கொண்டு புறமறைத்து - புறத்தே தோன்றாமல் மறைத்து; என்றது மணி
மேகலையை வஞ்சித்தற்கெண்ணிய தனது தீயவெண்ணத்தை, ஒருவாற்ற
னும் வெளிப்படுத்தாமலென்றபடி

உரு மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவெனென்று கருதி.

உச அஞ்சிலோதி - இராசமாதேவி

உடு. கோலத்து - வேடத்தைக்கண்டு

உசு அறிவுதிரிந்தோன் - அறிவு வேறுபட்ட உதயகுமான்

உஎ கையற - செயலற

உஅ இளமை - இளமையை பெருமபிறிதாகும் - பயன்படாது
கெடச்செய்யும்.

உஎ - அ. கையறப் பெருமபிறிதாகுமெனக்.

உக. தலைப்பட்ட - கோபட்ட, முக்தனைப்பட்ட வென்றுமாம்.

ரு0 தக்கன்று - தக்கதன்று, விகாரம். வேந்த அணமை விளி
என் - என்று இராசமாதேவி சொல்ல

உச - ரு0. அஞ்சிலோதி ஒருநாள அரசனாகுச சிறை தக்கனென
வெனக்.

(பி-ம்.) உசு. 'அறவியறிரிந்தோன்'

சிறப்பின் பாலார் மக்க ளல்லா
 மறப்பின பாலா மன்னாக கெனப்
 தறிநதனை யாயினிவ் வாயிழைத் தனனைச்
 செறிநத சிறைநோய் தீரக்கென றிறைநோய்
 ௩௫ என்னோ டிருபரினு மிருக்கவிவ விளங்கொடி
 தன்னோ டெடுபரினு தகைக்குந ரில்லென
 றங்கவ டனைகந் உயவடன னோடு
 கொங்கனிற் குழலாள் கோயிலுட புககாங்
 கறிவு திரித்திவ வசனக ரெல்லாமி
 ௪௦ எறிதரு கோலமயான டெய்குவ லென்றே
 மயறபகை யூட்ட மறுபிறப் புணர்ந்தாள்
 அயாப்பது டெயர வறிவின ளாகக

௩௧ - ௨ சிறப்பினபாலார் மக்கள் கலவிமுதலிய லிசேடமுடைய
 வா புதலவா அல்லார் மறப்பினபாலா - அல்லா வா மறத்தற் குரியவா
 எனபது - என்று பெரியோர் கூறுதலை இவ்வழகத்தின் கருது "உற்றுநி
 யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் ஒரு குடிப்பிறந்த பல்வோ
 ருள்ளும், மூத்தோன வறக வெனனா தவருள், அறிவுடையோளு றாசுங் செல
 லும், வேறறமை தெரிந்தாறபா ளுள்ளும், சீட்பா லொருவன் கற்பின,
 மேறபா லொருவனு மவன்கட் பரிமே" (புறநா. ௧௮௩) எனபதன்
 பொருளையும், "அரம்போலும்" (குறள், ௧௯௭) எனபதன் பொருளையும்
 ஒருவாறு தழுவி வந்திருத்தல் காண்க

௩௩ ஆயிழை - மணிமேகலை

௩௪ சிறைநோய் - சிறைத் துன்பம் தீரக்கென்று - தீரக்கவென்று

இறை - அரசன்

௩௬ தன் ஓடு எடுப்பினும் - தனக்குரிய ஓட்டைப் பெரிப் பிச்சைக்
 குப் புகுவாளாயினும் தகைக்குநா இல - தடுப்பவா ளல்லலை, 'அணித்
 தகை யுடம்பு' (சீவக. ௧௧௭௨) என்று - என்று கூறி

௩௭ அவடனைக்கூடிய - மணிமேகலையை யடைந்தது

௩௮ குழலாள் - இராசமாதேவி

௩௯ - ௮ குழலாள் அவளோடு கோயிலுட்புகு

௩௯ அறிவுதிரித்தது - அறிவைமருந்தால் வேறுபடச்செய்து, மீத
 தாககி யென்றபடி

௪௦ எறிதருகோலம் - அடிகளுக்கோலத்தை, கலலெறியுங் கோ
 லத்தை யெனும்மாம் செய்குவலென்று - இவளுக்கரசு செயவேவென்று
 கருதி

௪௧ மயறபகையூட்ட - பித்தேறுதற்குக் காணமாகிய மருந்தை
 யூட்ட, "வஞ்ச முண்டி மயறபகை யுற்றோ" (சீவக. ௩௧௨) உணர்ந்
 தாள் - மணிமேகலை

௪௨ அயாப்பது - மறப்பது

௪௩ - ௨. "மயறபகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தே, அயாப்பது

கல்லா வினைஞ றொருவனைக் கூஉய்
வல்லாங்குச் செய்து மணிமே கலைதன்
சுரு இணைவள ரிளமுலை யேந்தெழி லாகத்துப்
புணாகுறி செய்து பொருந்தின னென்னும
பாணமைக் கட்டுரை பலாக்குரை யென்றே
காணம பலவுங் கைந்நிறை கொடுப்ப
ஆங்கவன் ரென்றவ் வாயிறை யிருந்த
ரு0 பாங்கி லொருசிறைப டாடுகென் றணைதலும
தேவி வஞ்ச மிதுவெனத் தெளிந்தா
நாவியன மந்திர நடுங்கா தோதி
ஆண்மைக் கோலத் தாயிழை யிருப்பத்
காணம பெற்றோன் கடுநதுயரெய்தி
ருரு அரசு ருரிமையி லாடவ ரணுகா

செய்யா வறிவினே னுயினேன்” (கஉ - ஈ) என்று பின்பு வருதல் காண்க
உணர்ந்தாள் அறிவினளாக

சச வல்லாங்குச்செய்து - வல்லபடி செய்து, “வடியா நாவின் வல்
லாங்குப் பாடி” (புறநா. ச௭)

சஅ காணம - பழங்காசு, சீவக. கக்கள, ந கைந்நிறை கொடுப்ப -
கைந்நிறையக் கொடுப்ப, நிறை விகாரம், “நிலநெளிபரந்த வனதே”
(சீவக. சநூ.) எனப்பதில், ‘நெளி’ என்பதுபோல

சஈ - அ ஒருவனைக் கூஉய், ‘வல்லாங்குச்செய்து புணாகுறிசெய்து
பொருந்தினனென்னுங் கட்டுரையைப் பலாக்கும் உரை’ என்று கூறிக்
காணமபலவுங் கொடுப்பவனாக

சக ஆயிழை - மணிமேகலை

ரு0 பாங்கு இல ஒரு சிறைப்பாடு - அழகில்லாத ஒரு பக்கத்தி
னிடத்தே, பக்கத்துள்ள ஒரு காவலிடத்தென்றுமாம்

சக - ரு0 அவனசென்று பாடுசென்றணைதலுமென்க

ருக தேவி - இராசமாதேவி இது - இவளின், நன வந்தது

ருஉ நாவியல் மந்திரம் - நாப புடைபெயருமளவில் உச்சரிக்கப்படும்
மந்திரம், என்றது வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மந்திரத்தை; “ஆறெழுத்
தடங்கிய வருமறைக் கேள்வி, நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி” (முருகு.
கஅக - ௭)

ருக - ஈ ஆயிழை, இது தேவிவஞ்சமெனத்தெளிந்தா மந்திரத்தை
ஒதிக் கோலத்துடனிருப்பவென்க

ருக அரசருரிமையில் ஆடவரணுகா - அரசருடைய தேவிமாரிருக்
கும் அநதப்புரத்தில் ஆணைக்கள் குறுகா, “ஆடவா குடிகாவருங்கடி
வரைப்பின்” (நெடுநல். க0௭), அநதப்புரத்தை, “குழைமுகப் புரிசை”
(சீவக. உ௭௭) என்பா திருத்தக்கதேவர்

(பு-ம்.) ருஈ, ‘ஆணமைக்’

நீர்பக கொடுமக, ணினைப்பறி யேனென்
 நகரா சைவிட் டாங்கவன் போயயின்
 மரணேநோய செயநாளை வைப்ப தென்னென்
 றுயயா நோயி ணுண்ணுழிந் தன்னென்ப
 கூ0 பொயநோய காட்டிப், புழுக்கறை யடைப்ப
 ணுண்ணுழி மந்திர முடைமையி னந்த
 வாணுதன மேனி வருந்தா திருப்ப
 ஐயென விமமி யாயிழை நடுங்கிச்
 செயதவத தாட்டியைச் சிறுமை செயதேன்
 கூரு எனமசற குற்ற விடுககண பொருது
 பொன்னே ரீனையய பொறுக்கென றவடொழ

நகராகத்தை யடைதற்குரிய கொடுமையையுடைய இவளது சீப
 வெண்ணுதையான நதிவேனாக கருதி இராசமாதேவி வியபிசரிசு
 குங்கருததுடையாளென்று அவலினைஞன் கருதினானபோலும்

௫௭ அகநகா - அந்தப்புரம்

நக - எ காணப்பெற்றேன, தயவெயதி அறியேனென்று கைவிட்
 பெய்யயினெனக் கூ - ௫௭ மணி. உங் கூச - ௫

௫௮ உதயகுமாணுக்குக் காமநோயை உண்டாக்கிக் கொல்லுவித்த
 இவளை இனி உயிருடன் வைத்தல் நமதன்பிறகு யாதுபயனென்று இராசமா
 தேவி கருதி

௫௯ உயயாநோயின் - உயிரைத்தாங்கியிராமைக்குக் காணமாகிய
 நோயினால், வருந்தாற போக்கவொண்ணாத நோயினாலென்றுமாம்

கூ0 புழுக்கறை - புழுங்கச்செய்யும் அறை, "புழுக்கறைப் பட்டோர்
 போன்று" (௩ கூரு) என்றா முன்னும்

௫௮ - கூ0 (இராசமாதேவி) வைப்பதென்னென்று காட்டி அடைப்ப
 பெனக்

கூ௨ வாணுதல் - மணிமேகலை ௫௮ - கூ௨. மணி. உங் கூச - எ.

கூ௩ ஐயெனவிமமி - விரையப்பொருமி "ஐயென விளையு" (கீவந.
 சச௮), 'மோதிரந்தொட் டையெனன நோக்கினா" (கீவந. ௧0௪0)
 ஆயிழை - இராசமாதேவி

கூ௪ செயதவததாட்டியை - மணிமேகலைக்கு, ஐ உருபு மயக்கம்
 சிறுமை - குற்றம் என்று மயற்பகையூட்டியது முதலிய மூன்றையும்

கூ௪ - ௫ பொறுது செய்தேனெனக்

கூ௬ பொன்னேரீனையய - திருமகனின் மறுதலைபோலவாய், திரு
 மகளுக்கு நோகிய அத்தன்மையை யுடையாயெனினுமையும் (மணி.
 ௨ கூச), "கோளரிககுந நிகரனா" (திருச்சிற். ௨௨௫) அவள் - இரா
 சமாதேவி

மேலவருவன் மணிமேகலை கூறறு.

(பி - ம்.) ௫௬ 'நினைப்பறியேனெனாழி' கூச. 'பொறுக்கென்றன்
 டொழ'

நீல பதிதன் வயிற்றிற் றேன்றிய

ஏலங் கமழ்தா ரிராகுலன் றன்னை

அழற்க னாக மாருயி ருண்ண

எடு விழித்த லாற்றே னென்னுயிர சுடுகாள்

யாங்கிருந தழுதனை யிளங்கோன் றனக்குப

பூங்கொடி நல்லாய் பொருந்தாது செய்தனை

உடற்சமு தனையோ வுயிரகசமு தனையோ

உடற்சமு தனையே லுள்ளான் றனனை

எடு எடுததும் புறங்காட் டிட்டனர் யாரே

உயிரகசமு தனையே லுயிர்புகும புககில

செய்யாபாட்டு வினையாற் றெரிநதுணர் வரிய

தவவுயிரக் கன்பினை யாயி னுயதொடி

எவ்வுயிரக் காயினு மிரங்கல் வேண்டும்

அடு மறறுன மகனை மாபெருந் தேவி

செற்ற சளவன் செய்தது கேளாய்

மடைக்கலன் சிதைய வீழ்ந்த மடையனை

உடறறுணி செய்தாந குருத்தெழும் வலவினை

சுஎ - அ தோன்றிய இராகுலனறனை

சுஈ அழற்கண நாகம் - திட்டிவிடமென்னும் பாம்பு, அடல் - வீடம், “ஐந்தலை யரவின ஸ்ற்றத தாரழல் குளிக்க லுற்றா” (கீவங். எச்சு), “அழலவாய நாகத் தாரெயி நழுநதினா” (சிலப். ஐ கஉச)

எடு விழித்தல் - உயிர வாழ்தல், நாகத்தின் தொழிலாகதினுமமையும்

எக இளவழ்காணறனக்கு யாங்கிருந்தழுதனை, அழுதி லாயெனறபடி

எடு புறங்காடு - மயானம்

எசு. புககில - புகுமிடமாகிய உடம்பு, “கோக்காரொடு னெய்ய தோர புககிலை” (நாலடி சக)

எஎ வினையெனறது, நலவினை தீவினையென்னும் இரண்டையும்,

எசு - எ வினையால் உயிரபுகுமபுககில் தெரிநதுணாவரியெனத்

எஅ அனபினையாயின - அனபையுடையாயின ஆயதொடி விரி

எக எவ்வுயிரக்காயினும் - எல்லாவுயிரக்கும்

அடு மாபெருந்தேவி - இராசமாதேவி, விரி

அக கோபித்த காஞ்சனை கொல்செய்தறக்கு காரணமான தீவினை யைக்கேள் அஉ மு. மணி உக் ஐசு

அந உடம்பைப் துண்டமாக வெட்டினமையால் தோனறி யெழுந்த வலிய தீவினை

(19 - ம.) எடு ‘இழித்தலாற்றேன்’ எடு ‘ராமபுறங்காடு’ எடு ‘செயற் பாட்டுவினை’ அஃ ‘உருத்தெழும்வலினை’, ‘உருத்தெழுப்பாவம்’

நஞ்சவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி
 அடு விஞ்சையன் வாளால் வீட்டிய தன்றே
 யாங்கறிந் தனையோ வீங்கிது நீயெனிற்
 பூங்கொடி நல்லாய் புகுந்த திதுவென
 மொய்மமலாப் பூமபொழில் புக்கது முதலாத்
 தெய்வக கட்டுரை தெளிந்ததை யீடு
 கூ௦ உற்றதை யெல்லா மொழிவின் றுரைதது
 டற்று முரைசெயு மணிமே கலைதான
 மயற்பகை யூட்டினை மறுபிறப் புணர்ந்தேன்
 அயாபபது செய்யா வறிவினே னாயினேன்
 சலலாக கயவன் காரிருட் டான்வர
 கூரு நல்லா யானுரு நான்கொண டிருந்தேன்
 ஊனொழி மந்திர முடைமையி னன்றே
 மாணிழை செய்த வஞ்சம பிழைத்த
 சந்தரஞ் சேறலு மயலுருக கோடலும்

அச. அரவின - அரவினா நல்லுயிர் வாங்கியெனந்து, முற்பிறப்
 பின செய்தியை

அடு வீட்டியது - கொன்றது, வீழ்த்தியதென்பதன் மருஉவுமாம்.

அங் - டு வினை, முற்பிறப்பில் உயிரை அரவின வாங்கி இப்பிறப்
 பில் விஞ்சையன் வாளால் வீட்டியது

அக இது - இச்செய்தியை அள புகுந்தது - சமப்பித்தது

அஅ பொழிவு - உவவனம்

அக தெய்வககட்டுரை - கந்திரபாவைத்தெய்வக் கூறிய பொருள்
 பொதிந்த சொல்

க௦ ஒழிவின்று - விடாமல் அள - கூ௦ இதுவென வுரைத்தெனக்

கக. மணிமேகலை பின்னும் சொல்லுவான்

கங அயாபபது - மறிப்பது

கச கயவன் - கீழமகன், கொடியவனுமாம் இருள் - இருளில்

கடு நான ஆணுருக்கொண்டிருந்தேன்

கச - டு. மணி. உங் சங் - டுள

கஎ வஞ்சம - ஊனொழிந்தனளென்று பொயநரோய காட்டிப் புழுக
 கரை யடைத்தது பிழைத்தது - தப்பியது

கச - எ. மந்திரமுடைமையினன்றே வஞ்சம பிழைத்தது

கஅ அயலுருக்கோடல் - வேறறுருவங் கொள்ளல்.

(பி - ம்.) கக. 'உடைமையினன்றே'

சிறுதையிற் கொண்டிலை சென்ற பிறவியிற்
 ௧00 காதலற் பயந்தோய் கடுந்துயா களைந்து
 தீதுறு வெவ்வினை தீர்ப்பது பொருட்டால்
 தையா லுன்றன் றடுமாற் றவலத
 தெய்யா மையறீந தின்னரை கேளாய்
 ஆளபவர் கலக்குற மயங்கிய நன்னாட்டுக்
 ௧00 காருக மடநதை கணவனுங் கைவிட
 ஈனற குழவியொடு தான்வே ருகி
 மானரோ திசைபோய் வரையாள் வாழ்வுழிப்
 புதலவன் றன்னையோ புரிநூன் மார்பன்
 பதியோ ரறியாப பானமையின் வளாகக

௧௦௧ - ௧0௧ போனபிறப்பில எனக்குக கணவனையிருந்தோனை இப்
 பிறப்பில மகனாகப் பெற்ற உனது துயரைக்களைந்து வினையைத் தீர்த்து
 பொருட்டே சேறலும் கோடலும் சிறுதையிற் கொண்டிலை நெனக
 ௧0௨ தையால் விளி.

௧0௨ - ௩ தடுமாற்று அவலத்து எய்யா மையல் - தடுமாறுதற்கு
 காணமாகிய வருத்தத்தைச் செய்யும் அறியாமையாகிய மயக்கம், மையல் -
 செல்வச் செருக்குமாம், “மையனமத யானேநிரை மன்னன்” (கீவக.
 ௫௮௯)

மேல, காமம், கொலை, கள, பொய், களவு ஆகிய இவ்வவைதும் நீக்கற்
 பாலனவென்று இராசமாதேவிக்கு மணிமேகலை உபதேசித்தல் முதலியன
 கூறப்படும்

௧0௪ அரளா கொடுங்கோல் செலுத்ததுதலால், யாவரும் தத்தம் நிலை
 தடுமாறிய நல்ல நாட்டில், கலி. ௫

௧0௫ காருகமடநதை - இல்லறவொழுக்கினளாகிய ஒருத்தி, நெய்
 வோ குலத்துப் பிறந்த ஒருத்தியென்றுமாம் கைவிட - துறக்க.

௧0௬ குழவியும் தானும் வெவ்வேறிடத்துப் பிரிவுற்று.

௧0௭ மான்று - மயங்கி வரையாள் - தன்னலம் விலைகொடுப்பாரா
 யாவாக்கும் விற்பதல்லது அத்தற்கு ஆவார ஆகாதாரெனும் வரையற்ற
 யிலலாளாய்

௧0௪ - ௭ நாட்டிற் காருகமடநதை கணவன் கைவிடுதலால், வேராகி
 மான்று போய் வரையாளாய் வாழ்வுழியெனக் கணவனொழுக்கின
 ளாகிய இவள் கற்பொழிந்து வரைவினறி வாழ்தற்கு அரணது கொடுங்
 கோனமை காரணமாதலின், ‘ஆளபவர் கலக்குற’ எனப்பது கூறப்பட்டது,
 ‘மாதவா நோன்பு மடவா கற்பும், காவலன் காவ வினநெனி னினரால்’
 (௨௨ ௨0௮ - ௯) என்று இக்கருத்து முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧0௮ - ௬. புரிநூன் மாபன புதலவனறனை வளாக்க.

கக௦ ஆங்கப் புதலவ னவடிற் றறியான
தானபுணர்ந தறிநதுரின றனலுயிர நீத்தது
நீர்நரை வேட்கையி னெடுங்கட முழலும்
குனமுதிர மடமான் வயிறுகிழித தோடக
கான வேட்டுவன் கடுங்களை தூர்ப்ப

கக௧ மானமறி விழுந்தது கண்டுமன மயங்கிப்
பயிராகுரல கேட்டதன் பான்மைய னாகி
உயிர்ப்பொடு செங்க ணுகுதக நீர்கண்
டோடடி யெய்தோ னோருயிர துறந்ததும்
கேட்டு மறிதியோ வாட்டங் கண்ணி

க௨௦ கடாஅ யானைமுன கட்கா முற்றோ
விடாஅது சென்றதன வெண்கோட்டு வீழவ
துண்ட களளி னுறுரெருக காவது
கண்டு மறிதியோ காரிகை நல்லாய்

கக௦ ஆங்கப்புதலவன் - அங்கவன் வளாககப்பட்ட புதலவன் அவன்
திரும - அவன் தன்னுடைய தாயெனனுந் தன்மையை

கக௧ பின்னறிந்தெனக

கக௨ நீர்நரை வேட்கையின் - நீரைநசிய விருப்பத்தால், நரை
வேட்கை விளைந்தொரு, “நின்னரை வேட்கையி னிவலா வரு
வதை” (புறநா. ௩), “நீர்நரைஇ வேட்கையின் மானின்று விளிகும்”
(சிலப். ௧௧ எ) கடம - காடு

கக௩ குல - கருப்பம் கக௪ தூர்ப்ப - செலுத்த

கக௫ மானமறி - பெண்மான, மானகுட்டியுமாம்

கக௬ பயிராகுரல - பயிராகிய குரல, பயிர - மிருகங்களுள் ஒன்றை
மறறென்று அழைக்கும் ஒசைக்குறிப்பு, “மடமா னொரு பிணையி ரழைப்
பின்” (புறநா. ௧௫௭)

கக௭ ஒட்டியெய்தோன - வேட்டுவன், சுட்டு

கக௮ - ௯ நீத்ததும் துறந்ததும் கேட்டு அறிதியோ, இதனால்
காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது

க௨௦ கடாஅயானை - மதயானை, “கடாஅக களிற்றின்மேல்”
(குறள், ௧௦௮௭) கட்காமுற்றோ - கள்ளை விரும்பியுண்டு களித்தோர

க௨௧ கோடு - கொம்பு

க௨௦ - ௨௩ கட்காமுற்றோ இங்ஙனமாதலை, “புதுக்கோள யானை
முன் போற்றது சென்று, மதுக்களி மயக்கத்து வீரை மாயநத தூஉம்”
(மணி. ௧௨ சது - ௬) என்றதனாலுமுணர்

(பி - ம்.) கக௭ - “ஒட்டியெய்தோன”

பொயயாறறெழுசாம பொருளுனக கொண்டோ
 சஉரு கையாற றவலங் கடந்தது புண்டோ
 களவோ வாழ்க்கைய ருறாஉங் கடுந்துயா
 இளவேயத தோளாயக கிதுவென வேண்டா
 மனபே ருலகத்து வாழ்வோரக கிங்கிவை
 துனபந தருவன துறத்தல வேண்டும
 கரு கழற கலவி யனறா காரிகை
 செறறஞ் செறுததோ முறற வுணாநதோ
 மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ ரென்போ
 அலலன மாககட கிலலது நிரபபுநா
 திருந்தே ரெலவளை ரெலலுல கறிந்தோ
 கரு விருந்தி வந்தோ ரருமபசி களைந்தோ
 துனப மறுக்குந துணிபொரு ஞுணாநதோ
 மனபதைக கெல்லா மன்பொழி யாரென
 ஞான நன்னீர் நனகனந தெளித்துத

கஉச பொயயாறறெழுசாம - பொயவழிக்க வொழுதுதல பொரு
 ளெனக கொண்டோ - காரியமாகக கொண்டோ

கஉரு கையாறறவலம் - செயலறவாகிய துனபம்

கஉச களவோ வாழ்க்கையா - களவே உழவுபோலும் இலவாழக
 கைப பொருளாக வுடையோ, “கைப்பொருள வெளவுங் களவோ வாழக
 கைக, கொடியோ” (பெருபா ன். சுப - சுச) கடுந்துயா - மிக்க துனபம்

கஉஅ இவை - காமமுதலிய இவவைவந்தும்

கரு கலவி காரிகை அன்று - கலவி அழகுடைத்தன்று, என்றது
 பின்பு கூறப்படும் நறகுணங் கிலலாதவழிக் கலவி அழகுடையதன் நென்ற
 வாறு இவ்வடியை முன்னுள்ள அடியோடு கூட்டித் துனபம் தருவனவற
 றைத் துறவாவழிக் கலவி அழகுடைத்தனென்று பொருள கூறினும்
 பொருந்தும்

கருஉ, “மலனமா ஞாலத்து வாழ்வோ” (சிலப். ௩௦ உபஉ)

கருரு அலலனமாககடகு - வறுமைத் துன்பமுடையதாககு

கருஉ - ௩ நிரபபுநரே வாழ்வோரென்போ

கருச எலவளை விளி

கருச - ௫ அருமபசி களைந்தோரே செல்லுலகறிந்தோ

கருச துணிபொருள - பரமாதத் தத்துவஞானம்

கருச - ௭ அனபொழியாரே துணிபொரு ஞுணாநதோ.

கருஅ ஞானநன்னீர் - ஞானமாகிய நல்லநீரை நனகனம் - நனருக.

(பு - ம்) கருரு ‘நிரப்பினா’

தேன ரோதி செவிமுதல் வாரத்து
 கசு மகன்றுயா நெருப்பா மனமவிற காக
 அகஞ்சு வெநதி யாயிழை யவிப்பத்
 தேறுபடு சின்னீர் போலத் தெளிந்து
 மாறுகொண் டோரா மனத்தின ளாகி
 ஆங்கவ டொழுதலு மாயிழை பொறுஅள
 கசு தான்றொழு தேத்தித தகுதி செய்தலை
 காதலா பயந்தோ யன்றியுங் காவலன்
 மாபெருந் தேவியென் றெதிவணங் கினளென்

உரு — சிறைவிகோதை முற்றிற்று.

கருக தேனரோதி - இராசமாதேவி செவிமுதல் - செவியிடம்
 கசு மகன்றுயா - புதல்வனிறந்த துயரம், புத்திரசோகம்
 கசு அகம் - உள்ளிடம் ஆயிழை - மணிமேகலை
 கரு - சக, ஞானநீரைத் தெளித்து வாரத்து வெநதியை அவிப்ப
 வெனக
 கசு தேறு - தேற்றுகொட்டை
 கசு மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு
 கசு ஆங்கவள - இராசமாதேவி ஆயிழை - மணிமேகலை
 கசு காதலற பயந்தோயன்றியும் - எனது முற்பிறப்பின் நாயகனை
 இப்பிறப்பிற் பெற்றதல்லாமலும்
 கசு - எ காவலன் மாபெருந்தேவியென்று - அரசன் பட்டத்துத்
 தேவியாகவு முள்ளாயென்று
 க - கசு வாசந்தவையென்னும் மூதாட்டி, மொழியினள், அவள்
 மன்னவனருளாற் சென்றெய்தித் தொழுது முன்னின்று ஊழத்தி, 'மன்ன
 வனநன்முன துன்பங்கொளளேவ' என்ற போயபின், அஞ்சிலோதி கரந்து
 அடக்கிக் கொண்டு மறைத்து, 'மணிமேகலையை வஞ்சஞ் செய்குவல்'
 என்று ஒருநாள் அரசனுக்கு, 'சிறை தக்கன்று' என, 'தீக்க' என்று
 இறைசொல, குழலாள அவளோக்கூஉய்ப் புகு, 'செய்குவல்' என்று ஊட்ட,
 அறிவினளாக, கொடுப்ப அணைதலும், இருப்ப, போயபின், அடைப்ப,
 இருப்ப, அவள் தொழ மணிமேகலை ஒழிவினறுரைத்து மறமும் உரைசெய
 யும், அவ்வனமுரைசெய்பவள் அவிப்ப, அவள தொழுதலும், ஆயிழை
 பொறுஅளாய, 'மாபெருந்தேவி' என்று எதிர் வணங்கினளென வினை
 முடிவு செய்க

இருபத்துநான்காவது **ஆபத்திராட்டைந்த காதை**

[இருபத்துநான்காவது மணிமேகலை மாநகரோழிந்து
ஆபத்திராட்டைந்த பாட்டு]

மனன குமரனை வஞ்சம புணராதத
 தொன்முது கணிகைதன் சூழச்சுழிற பொயவன்
 விஞ்சையன் வானின் விளிந்தோ நென்பது
 நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுமெய வருந்தி
 ௫ மாதவி மகடனை வான்சிறை நீகசக
 காவலன் நேனி காறகீழ விழந்தாள்
 கரவே ரல்கு வருந்தவ மடவா
 உரவொது கரித்த வொருபுத தெருவாய்
 ஆயிரங் கண்ணே னவிரயம் வழுகதொ
 ௧௦ மாயிரு ஞாதைத் தோன்றிய வைவரு
 ஆங்கவன் புகல்வனே டருந்தான் முனிந்த
 ஓங்கிய சிறப்பி னொருநூற்று நாலாரு
 திருக்கிளா மணிமுடித தேவாகோன் றனமுன்
 உருபாதி முனிந்த வென்குலத் தெயுத்திபு
 ௧௫ ஒன்று கடைநின்ற வாறிரு பதினாரித

-
- ௧ மனனகுமரனை - உதயகுமரனை புணராதத - சோதனிய
 ௨ முதுகணிகை - சித்திராபதி, எழுவாய் பொன்முது, ஒரு
 பொருட்பன்மொழி பொயவன் - உதயகுமரன்
 ௩ விளிந்தோன் - இறந்தான்.
 ௪ மாதவிமகடனை - மணிமேகலையை நீக - நீகுகற்பொருட்டு
 ௫ காவலனேறி - இராசமாதேவி ௫ - ௬ நீகக வீழ்து
 ௬ - ௬ கணிகை, விளிந்தோனென்பதைக் கேட்டு வருந்தி வீழ்து
 ௭ 'அரவோ' எனபது முதலியன சித்திராபதிசூற்று
 ௮ புதலவன் - சயந்தன் ௧௫ நூற்றிருபதொருவா
 (பி - மீ) ௫ - ௬ 'சிறைதவிாதத, காதலனேறி' ௧௫ ஒன்று டருக
 யிட்ட'

தொன்றுபடு மாதகாத் தோன்றிய நாண்முதல்

யானுறு துன்ப மியாவரும் பட்டிலா

மாபெருந தேவி மாதா யாரினும்

பூவிலை யீத்தவன் பொன்றின னென்று

௨௦ மாதவி மாதவா பள்ளியு ளடைந்ததும்

பரந்துபடு மனைதொறும் பாததிர றோந்தி

அரங்கக கூத்திசென் றையங் கொண்டது

நகுத லல்லது நாடகக் கணிகையா

தகுதி யெனனா தன்மை யன்மையின்

௨௫ பன்னவன் மகனே யன்றியு மாதரால்

இநக ருறு உ மிகுகணு முண்டால்

உமபளந தழீஇப வுயர்மண னெடுங்கோட்டுப

பொங்குதிரை யுலாவும் புண்ணிபங் கானற

கிளாமணி நெடுமுடிக கிளவி முன்னு

௩௦ இளவேனி லீறுப்ப விறுமபூது சானற

௧௬ தொன்று - பழமை

௧௭ மாபெருந்தேவி லீளி மாதா - நாடகக்கணிகைகள்

௧௮ - ௨ மாதரெல்லாருள்ளும் யானுறு துன்பம் யாவரும் பட்டில்
ரென இனயகக

௧௯ பூவிலை - அறறைப்பரிசும், “பூவிலை மடநுதைய ரேவற சிலதியா”
(சீல்பு ௫ நிக) ரத்தவன் - கோவலன்

௨௦ மாதவாபள்ளி - அறவணவடிகள் உறையுமிடம்

௨௨ அரங்கககூத்தி - மணிமேகலை

௨௧ - ௨ அரங்கககூத்தி, பாததிரமேந்திச சென்று மனைதொறும்
ஐயங்கொண்டதும்

௨௦ - ௨௪ அடைந்ததும் கொண்டதும் நகுதற்குக் காரணமாவனவே
யன்றி நாடகக் கணிகையாக்களுடைய இயல்பன்மையால் அவற்றை அவர்க
குத தகுதியென்று கூறா, இனி, ‘நாடகக்கணிகையா’ எனப்பதை எழுவா
யாக்ககொண்டு அவா தகுதியென்னு ரெனினுமமையும்

௨௫ மன்னவன் மகனேயன்றியும் - உதயகுமரனுக்கு உண்டான
இடிககணல்லாமலும் மாதரால் - மணிமேகலையால்

௨௬ இடிககண - துன்பம்

௨௭ உம்பளம் - உபபளம், லீகாரம் கோடு - கரை

௨௮ கானல் - கடற்கரைச்சோலை

௨௯. நெடுமுடிககிள்ளி - ஓர் அரசன் முன்னு - முன்னு

௩௦ இறுப்ப - தங்குதலால், இறுமபூது - அதிக்ரம இறுப்பச்
சான்ற

(பி - டி.) ௧௭. ‘மாதாயாவரும்’, ‘மாதவாயாவளாயினும்’

உசு.—ஆபுத்திராட்டைந்தகாதை உசுஎ

பூநாறு சோலை யாருமி லொருசிறைத்
 தானே தமிழ ளொருத்தி தோன்ற
 இன்ன ளார்கொ லீங்கிவ ளென்று
 மன்னவ னறியான் மயக்க மெய்தாக்
 ௩௫ கண்ட கண்ணினுங் கேட்ட செவியினும்
 உண்ட வாயினு முயிரத்த மூக்கினும்
 உற்றுண ருடமபினும் வெற்றிசசிலைக காமன்
 மயிலையு செயலையு மாவுந குவளையு
 பயிலிதழ்க கமலமும் பருவத் தலாந்த
 ௪௦ மலர்வா யமபின் வாசங் கமழப
 பலர்புறங் கண்டோன் பணிரதுதொழில் கேட்ப
 ஒருமதி யெல்லை கழிப்பினு முரையாள்
 பொருவரு பூங்கொடி போயின வநநாள்
 யாங்கொளிக தனாவ் விளங்கொடி யொன்றே
 ௪௫ வேந்தரை யட்டோன் மெல்லியற நோவுழி

௩௧ சோலை - சோலையில் ஒருசிறை - ஒருபக்கத்தில்

௩௨ தானேதமியள் - தான்தனித்தவளாய

௨௧ - ௩௨ முனஞத தோன்றவெனக

௩௩ நங்குள்ளாகிய இததனமையையுடையாள் யாவ்ளோவென்று

௩௪ அறியான் - அறியாது மன்னவன் மயக்கமெய்தி

௩௫ வாயென்றது நாவின் உயிரத்த - மோந்த

௩௬ உற்றுணருடமபு - திண்டியுணருடமபு

௩௭ மயிலை - மலலிகைவிசேடம் செயலை - அசோகு

௩௮ பயிலிதழ - செறிந்த இதழ் ௪௦ கமழ - கமழத்தலால்

௩௯ - ௪௦ மயிலை முதலியனவாகிய அமபெனக

௩௯ - ௪௦ கண்ணினும் செவியினும் வாயினும் மூக்கினும் உடம்பினும்

காமனுடைய மலரம்பின் வாசங்கமழத்தலால் பாணிகுகுறிய, 'கண்ட
 கண்' முதலியன அரசனுடைய பொறிகள், எனறது, வேறுவேறு காலங்
 களில் வேறு வேறு பொருள்களால் அனுபவிகப்படுவன ஒருகாலத்தா
 அவள்கண்ணே அனுபவிகப்பட்டன வென்பதாம்

௪௧ பலர் புறங்கண்டோன் - அரசன்

௪௨ மதி - மாதம் கழிப்பினும் - கழித்தாளாயினும் உரையாள் -
 சொல்லாளாய் ௪௩. அநநாள் - அநநாளில்

௪௪ தோவுழி - தேமும்பொழுது

(பி - மீ.) ௩௩ 'இன்னலையாகொல' ௪௨ 'கழிப்ப வுடையாள்'

நிலத்திற் குளித்தது நெடுவிசும பேறிச
 சலத்திற றீரிடமோர சாரணன் றோன்ற
 பன்னவ னவனை வணங்கி முன்னின்
 நென்னுபி ரீனயா ளீங்கொகித தாளுள்ள
 ௫௦ அன்னா னொருத்தியைக் கண்டிரோ வடிகள்
 சொல்லுமி னென்று தொழுவவ னுரைப்பான்
 சனாடி லே னுயினுங் காரிகை தன்னைப்
 பண்டறி ஷடையேன் பாரத்திப் கேளாய
 நாக நாடு நடுக்கின் முள்பவன்
 ௫௧ வாகை வேலோன் வளைவனை நேகி
 வாச மயிலை வயிறறுட் டோன்றிய
 பீலிவளை யென்போள பிறந்த வநநாள்
 இரவிசூலத் தொருவ னிணைமுலை தோயக
 கருவொடு வருமெனக் கணியெடுத்த துரைத்தனன்

ச.க. நிலத்திற்குளித்தது - நீரிற்புகுவதுபோல நிலத்திற்குருது நெடு
 விசுமபேறி - சந்திரசூரியாகளை எட்டிப்பிடித்தற்குச் செலவதுபோல நீண்ட
 ஆகாயத்திற்கென்று

ச.எ. சலத்தில திரியும் - பூமிமேல நடப்பது போல காமேலே நடந்து
 திரியும்

ச.க. - எ குளித்தது ஏறித் திரியும் ஒருசாரணன் தோன்றவெனக்
 நிலத்திற் குளித்தல முதலியன அறபுத் சத்தியாகிய இருத்தியென்பமடிகம்.
 தன் சநதையாகிய சுத்தோத்தனனுக்கு ஞானமுண்டாகக்குதற்பொருட்டு
 நிலத்திற் குளித்தல முதலிய பலவற்புத்தவகளைப் புத்தன காட்டினென்று
 அகவர்க்காஷ்டபோதி சக்துவவென்பவாற செய்யப்பட்டுள்ள புத்தசரித்த
 தனக் கூ-ஆம் வாகக்கத்தால் தெரிகின்றது, “நீரின்றி பூல்ல வானி னினைத்
 தழி யொதுங்கு கின்ற, சாரண ரெணம் ராவா சமணரி லிருத்தி பெற்
 றோ” (௨ ச) என்றா தூடாமணி நீதண்டிடையாரும், “வானு டிழி
 கோன்” (கப ௩௩) என்று இருநூலில முன் வந்திருத்தல காரணக்,
 பெருங். ௩. ச அக - கூ, பாரக்க

ச.அ. அவனை - அச்சாரணனை ௫௦ அன்னாள் - அத்தன்மையாள

ச.அ - ௫௧. அவனை வணங்கி நின்று சொல்லு பின்னறு மன்னவன்
 தொழுவெனக்.

௫௩. அறிவுடையேன் - அறிதலுடையேன் ௫௫ வாகை - வெற்றி

௫௫ - கூ தேவியாகிய வாசமயிலை. ௫௭ அநநாள் - அநநாளில்

௫௬ கரு - கருப்பம் வரும் - வருவான் கணி - நூலவலல நிமித்
 திகன. ௫௭ - கூ அநநாளிற் கணியெடுத்ததுரைத்தனன்.

(பி-ம்.) ச.எ. ‘திரியுஞ் சாரணன் சென்ற’ ச.அ - கூ. ‘முன்சென்றே’
 யென்னுயிர் ௫௦ ‘காணிரோ வடிகள்’

- ௬௦ ஆங்கப புதல்வன் வருஉ மல்லது
புங்கொடி வாராள புலம்ப லீதுகேள்
தீவகச சாந்தி செயயா நாளுன
காவன மாநகா கடல்வயிறு புகூஉம
மணிமே கலைதன் வாயமொழி யாலது
- ௬௫ தணியா திருதிர சாபமுண் டாகலின்
ஆங்குப்பதி யழிதலு மீங்குப்பதி கெடுதலும
வேந்தரை யட்டோய மெய்யெனக் கொணடி க
காசின் மாநகா கடல்வயிறு புகாமல்-
வாசவன விழாக்கோண மறவே லென்று
- ௭௦ மாதவன போயின வநராட் டொட்டுமிக
காவன மாநகா கலக்கொழி யாதாற்
றன்பெயா மடநதை துயருறு மாயின்
மனபெருந தெய்வம் வருதலு முண்டென
அஞ்சினே னரசன நேவிபென நேத்தி
- ௭௫ நனமனம் பிறந்த நாடகக் கணிகையை
என்மனைத் தருகென விராசமா தேவி
கள்நும பொய்யுங் காமமுங் கொலைபும

-
- ௬௦ வருஉமல்லது - வருவானேயன்றி
௬௧ பூங்கொடி - லீலிவளை புலம்பல - வருந்தாநீத
௬௨ தீவகசசாந்தி - இநதிரவிழவு
௬௩ நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்
௬௪ மணிமேகலை - மணிமேகலா தெய்வம் அங் - நகா கடல்
வயிறு புகுதல்
- ௬௨ - ௪ செயயாநாளில் வாயமொழியால நகா கடல்வயிறுபுகூஉ
மெனக் ௬௪ - ௫. இநதிரசாபமுண்டாதலின், அது தணியாது
௬௬. ஆங்கு - அக்காலத்தே பதியிரண்டில், முன்னது நகரம், பின்
னது அரசன் ௬௮ காசு - குற்றம் ௬௯ மறவேல் - மறவாதே.
௭௦ மாதவன - சாரணன். எக கலக்கு - கலங்குதல்
௭௨ மடநதை - மணிமேகலை
௭௩. தெய்வம் - மணிமேகலா தெய்வம்
௭௫. நாடகக்கணிகை - மணிமேகலை
௭௬. தருகென - தருவாயென்று சித்திராபதி கேட்ப
௭௭ 'களநுமபொய்யும்' எனபது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று
(பி - ம்.) ௬௬. 'அழிதலுமங்குப பதிபுகுதலும்' ௭௦. 'மாதவனு
ரைத்த வநராட்' ௭௨. 'துயருமாயின் ௭௫ 'நஞ்சுனையிறந்த நாடகக்
கணிகை'

உள்ளக் களவுமென் றுரவோர் துறந்தவை
தலைமையாக கொண்டநின் றலைமையில் வாழக்கை

அ௦ புலைமையென் றஞ்சிப போந்த பூங்கொடி
நின்னொடு போந்து நின்மனைப் புகுதாள
என்னொ டிருக்குமென் றீங்கிவை சொல்வுழி
மணிமே கலைதிற மாதவி கேட்டுத்
துணிகயர் துகள்பட்ட் துளங்கிய வநுபொற

அரு றெளியாச சிந்தையள் சுதமதிக் குரைத்தது
வளியெறி கொம்பின் வருந்திமெய்ந் நடுங்கி
அறவண ரடிவீழ்ந் தாங்கவா தமமுடன
மறவேன் மன்னவன் றேறிதன் பாலவரத்
தேனிபு மாயமுளு சித்திரா பதியும்

கூ௦ மாதவி மகளு மாதவாக காண்டலும்

எழுந்தெதிர் சென்றாங் கிணைவனைக் கையால

எஅ உரவோர் - அறிவுடையோர் துறந்தவை - நீக்கியவை

எஎ - அ மணி. ௨௨ க௭௦ - ௭௨.

எக தலைமையில் வாழக்கை - கடையான பரத்தைமைத் தொழில்,
“மேலோ ராயினு தாலோ ராயினும், பாலவரை தெரிந்த பகுதியோ ராயி
னும், பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிட டொழியும், கணிகையா வாழக்கை
கடையே” (கக கஅ௦ - அ௩) என்றோ சிலப்பதிகாரத்தாம்

எஎ - க மணி ௨ இஎ

அ௦ புலைமை - அசுத்தமுடையது பூங்கொடி - மணிமேகலை

அ௨ இருக்கும் - இருப்பான ஈங்கிவை சொல்வுழி - இவற்றை
இராசமாதேவி சொல்லும்பொழுது

இனி மணிமேகலையின் செய்திகேட்ட மாதவி அறவணவடி களுடன்
இராசமாதேவிபால் வருதல் கூறப்படும்

அ௩ திறம் - காவலிலிருத்தல் திறத்தைக் கேட்டு

அ௪. துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை துளங்குதல் - கலங்குதல்.

அரு சிந்தையள் - சிந்தையளாய்.

அ௸ வளியெறிகொம்பின் - காற்றூலகைகப்பட்ட பூங்கொம்புபொல

அ௨ - அ ஈங்கிவை சொல்வுழி மாதவி கேட்டுத் தெளியாச்சிந்தை
யளாய உரைத்தது வருந்தி நடுங்கி வீழ்ந்து அவருடன் இராசமாதேவிபால்
வரவென்க.

அ௧ ழு மணி. ௨௪. ௧௪௧ ஆயம் - சிலதியா கூட்டம்.

(பி - ம்.) எக ‘தலைமையாநின்ற தன்மையில்’

சொழுந்தொகை மாதவன் றுணையடி வணங்க

அறிவுண் டாகவென் றுங்கவன் கூறலும்

இணைவனை நல்லா னிராசமா தேவி

கூடு அருந்தவாக கமைந்த வாசனங காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச சிறப்புச செய்தபின்
யாண்டுபல புககநும மிணையடி வருந்தவென்
காண்டரு நல்வினை துமமையீங் கழைத்தது
நாததொலை விலலை யாயினுந தளாநது

க00 மூத்ததிவ யாககை வாழ்கபல லாண்டெனத
தேவி கேளாய் செயதவ யாககையின
மேவினே னுயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார மூத்தார பிணினோ யுறறார்
இறந்தா ரெனகை பியலபே யிதுகேள்

க0டு பேதைமை செயகை யுணாவே யருவுரு
வாயி லுறே நுகாவே வேடகை

கூச - ச நல்லாளாகிய தேவி ஆசனங காட்டி விளக்கிச சிறப்புச
செய்தபின்னென

கூஎ. 'யாண்டுபலபுகக' என்பது முதலியன இராசமாதேவி கூற்று

கூஎ - அ என் நல்வினை இணையடி வருந்த துமமை ஈங்கழைத்தது

கூக நாததொலைவில்லையாயினும் - நுபது நா மெலிதலில்லையாயி
னும், சொல்வனமை குறைந்திலதென்றபடி.

க00 இவயாககையென்றது, அறவணவழிகளுடர்பை. என - என்று
இராசமாதேவி சொல்ல

கூக - க00 "நணமுதிர யாககை நடுங்க, நாவி, னுரைமூதான" (கஉ
ந - ச) என்று முன்னும் வந்திருத்தல காண்க

க0க 'தேவிகேளாய்' என்பது முதலியன அறவணவழிகள கூற்று
தவயாககை - தவவுடம்பு

க0உ. வீழ்கதிர் - அததமிககுஞ் சூரியன். மரணத்திற்குச் சூரியன்
அததமித்தலை உவமை கூறுதலு பெளத்தநுனமரபு "சாககாடெனப
தருவுருத தனமை, யாககை வீழ்கதி ரெனமறைந் திதிதல" (க0 க0உ-க)
என இநதூலிற் பின்பு வருதல காண்க

க0க - ச பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்கள் உடலுக்கு இயற்கை
யென்றபடி.

க0டு - அ பேதைமை முதலிய பணிரணமும் துவாதச நிதான

(பி - ம்.) கூடு 'காட்டத' கூஎ 'புககினுமிணையடிவருந்த' கூக
'நாததொலைவில்லா யாயினுந்களாநது' க00 'மூத்தயாககை', மூத்த
வீவயாககை' க0ச. 'இதுகெடப'

- பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுத்த வியலபி ராறும்
பிறந்தோ ரறியிற பெருமபே றறிகுவா
- கக0 அறியா ராயி னூழ்நர கறிகுவா
பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
ஓதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறந்து
முயற்கோ ணெனெனக கேட்டது தெளிதல
- கக௫ உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
அலகில பலலுயி ரறுவகைத் தாகும்
மககளுந தேவரும் பிரமரு நரகரும்
தொகக விலங்கும் பேயு மென்றே
நலவினை தீவினை யெனறிநு வகையாற
- கஉ0 சொல்லப் பட்ட கருவினுட் டோன்றி
வினைப்பயன் வினையுங் காலை யுயிராகடகு
மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும்
தீவினை யெனப் தியாதென வினவின்
ஆயதொடி நல்லா யாங்கது கேளாய
- கஉ௫ கொலையே களவே காமத் தீவிழை
வுலையா வுடம்பிற ரோனறுவ மூன்றும்

மெனப்படும, இவற்றினியலபை, இநதூல, ௩0 - ஆம் காதையால் உணாக
கக்க பேதைமை - அவிசைசை
ககஉ இவற்றை - துவாதச நிதானங்களை .ககச கோடு - கொம்பு
ககக - ச பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டது மறந்து கேட்டது
தெளிதலெனக
கக௫ 'உலகமூன்றினும்' என்பதுமுதற் செய்கை கூறப்படும
கக௫ - சு உயிராமுலகம் அலகில - உயிராகிய உலகம் அளவில்லா
தன செய்கை கூறுதற்கு அங்கமாக ஈண்டு அறுவகை யுயிராகளும் கூறப்
பட்டன ககச - அ பேயுமென்றே அறுவகைத் தாகுமெனக
கஉ0 சொல்லப்பட்ட கரு - மேற்கூறிய மககட்கருமுதலிய ஆறும்,
"தெய்வக கருவுந் திசைமுகக கருவும்" (பதி. ௨௮) என்று முன்பு வந்
திருத்தல காண்க

- ககக - உஉ. செய்கை, இருவகையால் தோற்றிக் காட்டுமெனக
கஉ௫ காமத்தீவிழைவு - காமமாகிய கொடிய விழைவு.
கஉ௫ - சு. கொலையும் களவும் காமமுமென உடம்பிறரோனறுவன
மூன்றும்

(பி - மீ.) ௧0௮ 'இவவீராறும்' ௧௧0 'நரகடைகுவா' ௧௨0 'பட்ட
பிறப்பினுட்டோன்றி' ௧௨௫ 'தீவழகரு'

பொய்யே குறளை சடுஞ்சொல் பயனில
 சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன்றுவ நான்கு
 வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக கட்டியென
 கந் முள்ளந தனனி னுருப்பன மூன்றுமெனப்
 பத்து வகையாற பயன்றெரி புலவர்
 இசத்திரம் படரா படாகுவ ராயின
 விலக்கும பேபு நரகரு மாகிக
 கலங்கிய வுளாக சவலையிற் றேன்றுவா
 கந் நலவினை யெனப் தியாதென வினவிற
 சொல்லிய பத்தின் றெகுதியி னீங்கிச
 சீவந தாங்கித் தானந தலைநின்று
 மேலென வகுத்த வொருமுன்று திறத்துத்
 தேவரு மககளும் பிரமரு மாகி
 சசு0 மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பய னுண்குவா
 அரைசன நேவியோ டாயிழை நல்லீர்

கஉ௭ குறளை - கோள

கஉ௭ - அ பயனில சொல் - அறம் பொருளினபங்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொல்

கஉ௯ வெஃகல் - விரும்பல், வெகுளல் - கோபித்தல், வெஃகல் முதலிய மூன்றும் முறையே காமம் வெகுளி மயக்கமெனப்படும

கந0 உருப்பன - தோன்றுவன

கஉ௩ - நக தீவினையெனப்பது, மூன்றும நான்கும் மூன்றுமெனப் பத்து வகைப்படும

கந௨ இததிரம் - கொலை முதலிய தீயவழிகளில் படரா - செல்லா

கந௨ - ச நீல மோக்கல் செய கசு0, சமய மேற இககருத்து, “விலங்கு நரகரும் பேயகளு மாகும், கலங்களுத் தீவினை கடியின” (உடு சக - உ) எனப் பின்னும வருதல் காண்க

கந௬ சொல்லியபத்து - கொலை, களவு, காமம், பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில்சொல், வெஃகல், வெகுளல், பொல்லாக காட்சி யெனப்பன

கந௩ சீலம் - பஞ்சசீலமுதலியன கந௯ மணி உசு ககள

கந௭ - க நீல மோக்கல் செய கசு0, சமய மேற

கஉ௩ - நக நீல புத்த செய உஅ, சுடு, சமய மேற

கசு0 மகிழ்ச்சிவினை - நலவினை

க0டு - ச0 மணி ந0 சடு - அக

கசக ஆயிழை நலவீரெனத்து, மாதவியையும் சுதமதியையும் ஆயுத தையும்

(பி - ம்.) கஉ௭ ‘பயனில’ கஉ௯ ‘வெகுடல்’ கந0-நக ‘மூன்றும, பத்துவகையெனப்’ கந௬ ‘நீகி’ கசக ‘அரசன்’

புரையீர நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
 முறுபிறப் புணர்ந்த மணிமேகலை
 பிறவறங் கேட்ட பின்னுள் வந்துணக்
 சசநு கித்திறம் பலவு மிவற்றின பகுதியும்
 முத்தேர் நசையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
 என்றவ நெழுதலு மிளங்கொடி பெய்தூ
 நன்றறி மாதவ நல்லடி வணங்கித்
 தேனியு மாயமுள் சித்திரா பதியும்
 சநு மாதவா நன்மொழி மறவா தயமமின்
 இநாசர் மருங்கின்பா னுறைவே னுயின்
 மன்னவன் மசறகிவன் வரங்குற் றென் குவர்
 அந திரன டடைந்ததற பின்னா
 மாகின் மணிபல வைதொழு தெத்தி
 சநு வாகிபுட் புகரு மாத திளிதனக்
 செஞ்ர நல்லறம் யாங்குணுள், செய்ஞவல்
 னனக்கிட ருண்டென நிர்சல வேண்டா
 மனக்கிளி மீரென் றவவரபும வணங்கி
 வேததுறு பொன்போல விழ்சதிர மறைந்த
 கசு() அநதி மாலை யாயிழை போகி
 உகை வறவியு முதியாள குழிகையும்
 இவகொளிக் கந்தமு மேத்தி வலங்கொண்

கசஉ புரை - குற்றம் நல்லறம் - அருளறம்

கசச பிறவறம் - மறறைச சமயதருமம்

மேன

கசநு - சு இத்திறம் பவறறையும் இவற்றின பகுதியும் கூறு

கசஎ இளங்கொடி - மணிமேகலை கசக மணி உச கக

கசஅ நனற்றிமாதவன் "நனற்றி செட்டி" (மணி கசு கபு)

கநு கணண்கியைத் தரித்ததற்பொருட்டு வஞ்சிக்கரத்திற புகருது

கநஅ அவையும் உம் இறந்ததுதழியுத

கசு() அநதிமாலையில்

கசு க முதியாள குழிகை - சம்பாபதி கோவில்

கநு - சு() "வெததுறு பொன்னி நைதி பூப" (அகநா எக)

கசஉ காதம் - தூண், எனறது கந்திப்பாண்டைய, ஆகுபெயர்,
 "கல்கெழு கடவுள் கந்தனைகவிட" (அகநா ௫௨)

(பி - ம்) கசஉ 'நல்லினை போற்றிக்' கசச-நு 'பின்னுள்ளனைக்கு'
 கசச 'முத்தொனையாக முன்னாக கூறுவன்' கநு 'மறவறதயின்'
 கநு. 'இவள் கூறறெனவரைகுவர்' கநு. 'அனடந்தபின்னாள்' கநு
 'வெததுறு பொன்' கசு 'முதியாள் கோட்டமும்'

டந்தர மாறூப் பறந்து சென் றுயிழை
 இந்திரன் மருமா னிருமபதிப புறத்தோர்
 கசுநு பூம்பொழி கைவயி னிழிந்து பொறையுயிர்த்
 தாங்குவாழ் மாசுவ னடியிணை வணங்கி
 இந்நகரப் போயா திந்தக ராநம
 மன்னவன் யாரென மாதவன் கூறும்
 நாக புரமிது நன்னக ராளவோன
 கசுநு புரமிது திரன்மகன் புண்ணிய ராநன
 ஈங்கிவன பிறந்த வநநாட டொட்டும் -
 ஓங்குபா வானத்துப் பெபலிசுரப் பறியாது
 மண்ணு மரணும் வாய்ப்பல் தருஉம்
 உணர்வின் றுருக்கு நோயுயிரக கிலவெனந
 சஎநு தனகரவந்த தாரேன றன்றிறங் கூறினன்
 அகைமலாப பூம்பொழி ஸ்ருத்தவன ஸ்ருனென
 உச—ஆபுத்திரனாடடைந்தகாதை முற்றிறு.

கசுநு அந்தரம் அரு - அராயமேவழியாக, மணி சு உகக
 கசுசு, இத்திரன் மருமான - புண்ணியராசன, மருமான - வழிந்
 தோன்றல் பதி - நாகபுரம்
 கசுநு அகையின் - உள்கிடத்தே
 கசுசு மாதவன் - தரும சாவகன் [நான்
 கசுஅ யாரென - யாரென்று மணிமேகலைகேட்ப கூறும் - சொல்லு
 களக தொட்டும் - தொடங்கியும், மணி கந் நிக்
 களஉ பெயல் - மலர் பிழைப்பு அறியாது - சவறுதலையறியாது
 களந் தருஉம் - கொடுக்கும் களச உயிரகளுக்கு நோயிலலை
 களந் தகை - கடடிய தாரேன றன் - புண்ணியராசனது
 களச அகைமலா - மலாபதமலா, “அகைமததம்” (தந்த கூஅ)
 அநாசவன் - தருமசாவகன்

க - களச தொனமுறுகணிகை கேட்டு வந்ததி வீராகு, எததி,
 ‘தந்த’ என, இராசமாதேவி ஈங்கியை சொல்லுழி, மாதவி அறவணவடி
 ஸ்ருடன் வர, காண்டலும், எதிரென்று துணையடி வணங்க, அவன்,
 ‘அறிவுண்டாக’ என்று கூறலும், இராசமாதேவி காட்டி விளக்கிச் செய்த
 பன், ‘வாழ்க’ என, ‘தேவிகேளாய், கலவீர கேணமின், மணிமேகலை,
 முன்னுறக் கூறுவல்’ என்று அவனெழுதலும், இளங்கொடி எழுந்து
 வணங்கி என்று வணங்கிப் போகி எததி வலங்கொண்டு சென்று இழிந்து
 பொறையுயிர்த்து வணங்கி, “யாது யாரா” என மாதவன் கூறும்,
 அந்நகரம் கூறும்ஸ்ருத்தவன் கூறினனென வினைமுடிவு செய்க

இருபத்தைந்தாவது

ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்த காதை

[இருபத்தைந்தாவது மணிமேகலை ஆபுத்திரனை மணிபல்லவத்
தீடையழைத்துப் புத்தபீடிகைகாட்டிப் பிறப்புணர்த்தி
வஞ்சிமாநகாபுக்கபாட்டு]

அரச னுரிமையோ டப்பொழில் புருநது
தரும சாவகன் றனனடி வணங்கி
அரனு மறனு மரித்தமு நிதத்த
நிறனுந் துக்கமுஞ் செல்லுபிப புக்கிதும்
டு சாபிற றேறறமுஞ் சாபயுத் துயதியும்
ஆரிய னமைதியு மமைவுறக் கேட்டுப்
பெண்ணினை யில்லாப பெருவனப புறமுன்
கண்ணினை யியக்கமும் காமனோ டியங்கா
அங்கையிற பாத்திரங் கொண்டறங் கேட்கும்

க அரசன் - புண்ணியராசன். உரிமை - மனைவீ, “உரிமைமுன்
(போக்கி யல்லா லொளியுடை மனனா போகா” (கீவக ௨௭௨)

உ தருமசாங்கனென்பது, அப்பொழிலில் நோற்றுவதியும் ஒரு
முனிவன் பெயர் இப்பெயர்க்குத் தருமங் கேட்பவனென்பது பொருள்

௩ மறன் - பாவம் அரித்தம் - அரித்தியப்பொருளின் வகை

௩ - ச நிதத்தநிறன் - நித்தியப் பொருளின் வகை துக்கம் - பிறப்பு,
பிணி, முப்பு, சாககாடு, விருமபியன் பெருமை, வேண்டாதன பெறுதல்
என்னும் ஆறும் புகில் - புகுமிடம்.

டு சாபிறனேற்றம் - பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டு நிதானத்
தினது தோற்றம் உயதி - பிழைத்தல், “செய்தி கொன்றோக குயதி
யில” (புறநா ௩௪), “உயதிக கால முரையீ ரோவென” (கிலப்
க0 ௨௪0)

ஈ ஆரியன் - ஆசிரியன், என்றது புத்தனை.

எ பெருவனப்பு - பேரமுரு

அ இயக்கம் - இயங்குதல் இவ்வடியோடு, “உருவி லாளனெடுருவம்
பெயாப” (டு ஈ) என்று முன்வந்தது ஒப்புநோக்கற்பாலது.

(பி - ி) ஈ ‘அறிவுறக்கேட்டு’ க ‘அங்கைப் பாதநீரங்’

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதைஉள்ள

- க0 இங்கிணை யில்லா ளிவள்யா ரென்னக
காவலற் றொழுது கஞ்சக னுரைப்போன்
நாவலந் தீவிலிந் நங்கையை யொப்பரா
யாவரு மிலலை யிவடிந் மெல்லாம்
கிள்ளி வளவனோடு கெழுதகை வேண்டிக
கரு கள்ளவீழ் தாரோய் கலத்தொடும் போகிக
காவிரிப் படப்பை நன்னகா புககேன்
மாதவ னறவண னிவள்பிறப் புணாநதாந்
கோதின னென்றியா னன்றே யுரைத்தேன்
ஆங்கவ ளிவளவ் வகனகா நீங்கி
உ0 ஈங்கு வந்தன னென்றலு மிளங்கொடி
நின்னைப் பாத்திர மென்னைப் புருந்தது
மன்பெருகு செல்வத்து மயங்கினை யறியாய்
அப்பிறப் பறிந்தலை யாயினு மாவயிற்

க0 யாரென்ன - யாரென்று அரசன் கேட்ப [வெனக
க - க0 அரசன் புருந்து வணங்கிக் கேட்டி, 'இவன் யா' என
கக கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதானி.

கஞ்சகன் மணிமேகலையின் வரலாற்றை அரசனுக்குக் கூறுதல் இனிக
கூறப்படும்

கக இவன் திறமெல்லாம் - இவளுடைய வரலாறு முழுதும்

கச கிளவளவனெனறது, உதயகுமரன் தந்தையை, கெழுதகை -
உரிமை, எனறது நட்பை

கக காலிரிபடப்பை நன்னகர் - காலிரியைத் தோட்டக் கூற்றிற்கு
எல்லையாகவுடைய காலிரிப்பும் பட்டினம், படப்பை - பக்கமுமாம்,
காலிரிபடப்பைப் பட்டினம்" (சிலப் கடு - கடுக)

கஅ அனறே - யான போயவந்த அக்காலத்தே

கக - அ இவள திறமெல்லாம் அன்றே யுரைத்தேன்.

உ0 இளங்கொடி - மணிமேகலை.

கக - உ0. உரைப்போனாகிய கஞ்சகன், 'ஈங்குவந்தனன்' என்றலும்

உக. 'நின்னைப் பாத்திரம்' என்பது முதலியன, புண்ணியராசனை
நோக்கி மணிமேகலை கூறுங்கூறறு பாத்திரம் - அமுதசுரபி

உஉ. செல்வத்து - செல்வத்தால்.

உக அப்பிறப்பு - போனபிறப்பு, எனறது, சாலியயிற்றிற் பிறந்த
பிறப்பை

(பி - ம்) கஅ 'ஒதினனெறியானன்றே' கக 'ஆங்கவடானவக
கக'

றிபிரிப பறிநதிலை யென்செய் தனையோ
 ௨௫ துமணிபபல் லவமவலங் கொண்டா லல்ல
 பிணிபபுறு பிறவியின் பெற்றியை யறியாய்
 ஆங்கு வருவா யரசநீ யென்றப
 பூங்கமழ் தாரோன் முன்னாப புகன்று
 மையறு விசுமபின் மடக்கொடி யெழுந்தது

௩௦ வெயயவன் குடபால வீழா முன்னா
 வானின் றிழிந்தது மறிதிரை யுலாவும
 பூநா றடைகரை யெங்கணும போகி
 மணிபபல் லவமவலங் கொண்டு மடக்கொடி
 பிணிபபுறு மாதவன் பீடிகை காண்டலும
 ௩௫ தொழுதுவலங் கொள்ளவத் துமணிப பீடிகைப
 பழுதில் காட்சி தன்பிறப புணாததக
 காயங் கரையெனும பேரியாற் றடைகரை
 மாயமின மாதவன றன்னடி பணிந்தது
 தருமங் கேட்டுத் தாடொழு தேததிப
 ௪௦ பெருமகன் றன்னொடும பெயாவோரக கெல்லாம
 விலக்கு நரசரும பேயகளு மாகரும

௨௬ பிணிபபு - பற்று பெற்றி - தன்மை

௨௭ ஆங்கு - மணிபலவததிறகு நீ ஆங்கு வருவாயென்று

௨௮ தாரோன் - புண்ணியராசன்

௨௯ - ௨௮ இளங்கொடி புகன்று

௩௦ மடக்கொடி - மணிமேகலை

௩௧ இழிந்தது - இறங்கி நட மாதவன் - புத்தன்

௩௨ - நட மடக்கொடி எழுந்தது இழிந்தது போகி வலங்கொண்டு
 காண்டலுமென்க

௩௩ பழுது - குற்றம் ௩௪ - கூ பீடிகைக்காட்சி உணர்த்த

௩௫ அடைகரை - அடைகரையிலுள்ள.

௩௬ மாதவன் - பிரமதருமன்

௩௭ 'தருமங்கேட்டு' என்பது முதலியன, பிரமதருமனை முன்னிலை
 யாககி மணிமேகலை கூறுங்கூற்று

௪௦ பெருமகன் - அரசன், என்றது அதிபதியை பெயாவோரக
 கெல்லாம - அவநதி நகரத்திற்குச் செல்வோரெல்லோருக்கும்

(பி - டி) ௨௬ 'பெற்றிமையுணராய்' ௨௮ 'முன்னாப்பொருநதி'
 ௩௫ 'கொள்ளததுமணிப' ௩௬ - ௭ 'பிறப்புணாநதி, காயங்கரை'

உரு. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதைஉளக

கலங்கஞாத் திவினை சடிமின் கடிந்தால்
 சேவரு மகசனும் பிசமரு மாகுதா
 ஆகலி னல்வினை யயரா தோமபுமின்
 சரு புலவன் முழுதும் பொய்யின் றுணாநதோன்
 உலகுயக கோடற் கொருவன் றேன் றும்
 . அநரா ளவனறங் கேட்டோ ரல்ல
 தின்னாப் பிறனி யிழுககுந ரில்லை
 மாறறருங் கூற்றம் வருவதன் முன்னம்
 ரு0 போற்றாமி னறமெனச சாற்றிக் காட்டி
 நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறைநதீர
 அவரை கேட்டுநம் மடிதொழு தேதத
 வெவவுரை யெங்கடகு விளமபினி ராதலி

சு2 கலங்கஞாத் திவினை - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய துன்பத்
 துணைபாடாகும் கொலை முதலிய பததுவகையினதாகிய பாவத்தை

சு3 நலவினை - கொல்லாமை முதலிய பதது வகையினதாகிய
 புண்ணியத்தை அயராது ஒம்புமின் - மறவாது பாதுகாத்ததிடுமின்

சு4 புலவன் - ஞானி, புத்தனைப்பது இப்பொருட்டு முழுதும்
 பொய்யின் றுணாநதோன் - ஸாவஜ்ஞன்

சு5 உலகுயக கோடற்கு - உலகைப் பிழைப்பதற்குப் பொருட்டு
 எகதேவனைப்பது புத்தன் பெயர்களுள் ஒன்றாதலின் இங்ங், 'ஒருவன்'
 என்றா

சு6 - கூ புலவனும் உணாநதோனுமாகிய ஒருவன் உலகை உயக்
 கோடற்குத் தோன்றுமெனக்

சு7 அவனறம் - அஃனற கூறப்படும் அறம்

சு8 இனன - துன்பம் இழுகருநிலை - தப்புவாரிலலை

சு9 - அ மணி ௧2 கூ - ௧00

சு10 மாறறருங் கூற்றம் - பிறரால் தடுத்தற்கரிய இயமன், "மாற
 றருங் கூற்றம்" (தோல் புறத்தினை கு உச), "மருநிலை கூற்றம்"
 (புறநா ௩)

ரு0 அறம் போற்றும்பினென்று சொல்லிப் பொருளை விளக்கச்
 செய்து, சாற்றி - நிறைத்தெனமுமாம், "நிவநதுசெ ணீத்தது குளங்
 கொளச சாற்றி" (மதுரைக் ௨௪௬)

ரு1 நாலே கடிப்பாக வாயாகிய பறையை அறைநதீர, கடிப்பு -
 பறையடிக்குங் குறுத்தி, "நாககடிப பாக வாய்ப்பறை யறையினும்"
 (சிலப் ௧௪ ௨௧)

சு0 - ரு1 பெயாவோக்கெல்லாம் சாற்றிக் காட்டி அறைநதீரென
 இயைக்க

ரு2 வெவவுரை - பதினாறுநாளில் இராகுலன் திட்டிவிடமென்னும்,
 பாம்பால் இறப்பானென்றும், நீ அவனோடு தயில மூழ்குவையென்றும்
 (பி - ம்) ௪௬ 'உலகுயக கேட்டதகு'

பெரியவன் றேன்ற முன்னரிப் பீடிகை
 ௫ சரியவ னிட்ட - காரணந தானும்
 மன்பெரும் பீடிகை மாய்ந்துயிர் நீங்கிய
 சன்பிறப் புணர்ந்தது மென்னென் றியான்றொழ
 முற்ற வுணர்ந்த முதல்வனை யல்லது
 மற்றப் பீடிகை தன்மிகைப பொருஅது
 ௬௦ பீடிகை பொறுத்த பின்ன ரல்லது
 வானவன் வணங்கான் மற்றவ் வானவன்
 பெருமகற் கமைத்துப் பிறந்தார பிறவியைத்
 தரும் பீடிகை சாற்றுக் வென்றே
 அருளின னாதலி னாயிழை பிறவியும்
 ௬௫ இருளறக் காட்டு மென்றெடுத்த துரைத்த
 தன்றே போன்ற தருந்தவர் வாய்மொழி
 இன்றெனக் கென்றே யேததி வலவகொண
 உங்கிய னின்னண மாக விறைவனும்

சொன்ன சொற்கள், இஃனை இஃதால் ௧-ஆம் காதை, ௪௮ - ஆம் அடி
 முதலியவற்றினுணாக

௫௪. பெரியவன் - புத்தன் பீடிகை - பீடிகையை

௫௫. சரியவன் - இந்திரன், "தேவாகோ னிட்ட மாமணிப் பீடிகை"
 (௮ ௫௨) என்று முன்பு வந்திருந்ததலக் கணக

௫௫ - ௭ காரணநதானும் உணாததற்குக் காரணமும் என்னவென்று
 யான்றொழ.

௫௮. முற்றவுணர்ந்தமுதல்வன் - எல்லாமறிந்தமுதல்வன், ஸாவஜ
 னன், மணி ௫ ௧௦௧ ௫௬ பொருஅது - சுமவாது, முற்ற

௬௧. வானவன் - இந்திரன்.

௬௨. பெருமகர்க்கமைத்து - புத்தனை அறிந்துகொட்ட பொருட்டு
 இயற்றி பிறந்தார் பிறவியை - பிறந்தாரருடைய பழம்பிறப்பின் செய்தி

௬௩. சாற்றுக் - உணாததுக [யை]

௬௪. அருளினன் - ஆணைநாதான். ஆயிழை பிறவியும் - உன் பிற
 வியையும்.

௬௬ - ௪. அவ்வானவன் அமைத்துச் சாற்றுக்கென்று அருளின

௬௭ இருளற - மயக்கமற. [னெனக்.

௬௮. அருந்தவா. முன்னிலை கணவந்தது.

௬௯ - ௬ அன்று உரைத்ததாகிய வாய்மொழி

௬௯ - ௭. எனக்கு வாய்மொழி இன்றைக்குரைத்தது போன்ற
 தென்று.

௬௮. இவன் - மணிமேகலை, இன்னணமாக - இப்படி இங்கேயிருக்க.
 இறைவன் - புண்ணியராசன்

(13-15) ௫௬. 'பீடிகை தன்மிகைப் பெருஅது' ௬௭ - ௬. 'மரு
 னறக் காட்டுதுமென் றெடுத்ததுரைத்த, வன்றே'

உரு. ஆபுத்திரோதிமணிபல்லவமடைந்த காதை உரு

- ஆங்கப் பொழிலவிட் டகநகர் புக்குத்
 எ0 தநதை முனியாத தாய்பசு வரக
 வந்த பிறவியு மாமுனி யருளாற
 குடாததொடா மாலை சூழா தாங்கோர
 அடாப்பொன முடடையு ளடங்கிய வண்ணமும்
 மாமுனி யருளான மககளை யிலலோன்
 எரு பூமிசந திரனகொடு போந்த வண்ணமும்
 ஆயதொடி யரிவை யமரசந தரியெனும்
 தாயவாயக கேட்டுத் தாழ்துய ரெய்தி -
 இறந்த பிறவியின் யாயசெய ததூஉம்
 பிறந்த பிறவியின் பெற்றியு நினைந்து
 அ0 செருவேன மன்னா செவவிபராத துணங்க
 அரைசவீற றிருந்து புரையோரப் பேணி
 நாடகங் கண்டு பாடற பானமையிற
 கேளவி யினனிசை கேட்டுத் தேவியா
 ஊடற செவ்வி பாரததுநீ டாது

- எ0 முனி - மணமுகமுனிவன், மணி கடு - ச.
 எக அடா - தகடு எஉ - ந. மணி. கடு கந - ச
 எக - ந அருளால் அடங்கியவண்ணமும்,
 எரு. பூமிசநதிரன் - நாகபுரத்தரசன்
 எச - ரு இலலோனாகிய பூமிசநதிரன்
 எசு அமரசநதரி - பூமிசநதிரன் மனைவி.
 சுஅ - எஎ இறைவனும் விட்டுப் புகுபுப் பிறவியும் அடங்கியவண்ண
 மும் போந்தவண்ணமும் கேட்டுத் துயரெய்தியெனக்
 எஅ இறந்தபிறவி - போனபிறப்பு யாய - தாய, எனறது சாலியை
 இறந்தபிறப்பின் செய்தியை மணிமேகலையாலுணர்ந்தான போலும்
 எக. பெற்றி-பேறு, எனறது பசுவயிற்றிற்பிறந்தது முதலியவற்றை.
 அ0 செவவி - தம் குறைகூறுதற்கேற்ற மனமொழிமெய்கள் இனி
 யனங்காலம் உணங்க - வாட
 அக. வீற்றிருந்து - வருத்தமின்றியிருந்து; செமமாந்திருந்தென்றமாம்;
 முருத எ0, ந புரையோரப்பேணி - பெரியோரை வழிபட்டு, அமைச்சர்
 களையும் புரோகிதர்களையும் விருமபித் துணைக்கொண்டென்றமாம்
 அஉ - ந. பட்டினப் ககக
 அச ஊடல - பிணங்கல, 'வழக்காட்டு' என்பா வேண்பாமாலை
 உடையாசிரியா. நீடாது - தாமதியாமல்

(பி. ம்) எஉ 'மாலை சூடியாங் கோ' எசு. 'அரிவையாசுந்தரி
 யெனும்' -

அடு பாடகத் தாமரைச சீறடி பணிந்து
தேமரு கொங்கையிற் குங்கும மெழுதி
அங்கையிற் துறுமலா சரிசுழற் சூட்டி
நறுமுகை யமிழ்துறாஉந் திருநகை யருந்தி
மதிமுகக கருங்கட செங்கடை கலக்கக

கூ0 கருப்பு வில்லி யருப்புகளை தூவத்
தருக்கிய காமக் கள்ளாட டிகழ்ந்து
தூவறத் துறத்த னன்றெனச் சாற்றித்
தெளிந்த நாதனை செவிமுத லீட்டவித்
தேத மினரூ யின்று விளைந்தது

கூரு மணிமே கலைநான காரண மாகவென்
றணிமணி நீணமுடி யரசன் கூற
மனமவே ருயினன மன்னென மந்திரி

அடு பாடகம் - ஒருவகை காலணி

அக குங்குமம் - குங்குமச் சாந்து

அஎ அங்கையின் - அங்கையினாலே துறுமலா - நெருங்கியமலர்
அங்கையிற் சூட்டி

அஅ முகை - அருமடி, நறுமுகைபோலுந் திருநகை

கூ0. கருப்புவில்லி - மனம்தன் அருப்புகளை - மொட்டருமலராகிய
அருமடி வில்லி கணையத்தூவ

கக காமக்கள்ளாட்டு - காமமாகிய கள்ளையுண்டு விளையாடும் விளை
யாட்டு மணி உஉ உ0 ; “காமக் கள்ளாட்டடங்கினா மயங்க” (சிலர்
உஉ கஉஎ)

அஉ - கூக ‘நாடகங்கண்டு’ என்பது முதலியன காமக்கள்ளாட்டிற்கு
அடை.

கஉ தூவறத்ததுறத்தல் - பற்றுக்கோடறத்ததுறத்தல், கலி ககஅ

கக நாதன் - தருமசாவகன், முதல் - இடம் வித்து - அவன் கூறிய
உபதேசமொழி கூச ஏதமின்றாய் - குற்றமில்லாமல்.

கக. நீணமுடி - தொன்றுதொட்டுவந்தமுடி, குலத்தின் பெருமை
கூறியவாறு, “நெடுமுடிக் குருசில” (கீவக உகச.) அரசன் - புண்ணிய
ராசன்

கக - கூ. வித்து, மணிமேகலை காரணமாக இன்று விளைந்ததென்று
அரசன் கூற

எஎ - கூக அரசன், துயரெய்தி நினைந்து இகழ்ந்து சாற்றிச் கூற

கஎ. மன - அரசன்

மேலவருவன், சனமித்திரனென்னும் மந்திரி கூற்ற.

(பி - ம்) அடு. ‘சீறடிபிடித்து’ அஅ ‘அமிழ்துறு திருநகை’ கூ0
‘கருப்புவிநங்கன்’ கஉ ‘தூவறத்ததுறத்தல்’

௨௫.— ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை ௨௮௩

சனம்த் திரனவன் ருடொழு தேததி
 எங்கோ வாழி யென்சொற் கேண்மதி
 ௧௦௦ துங்கோ னுனனைப் பெறுவதன் முன்னாட்
 பனனீ ராணடிப் பதிகெழு நன்னாடு
 மனனுயிர மடிய மழைவளங் கரந்தீந்
 கீனருள குழவிக கிரங்கா ளாகித்
 தானறனி தினனுந் தகைமைய தாயது
 ௧௦௫ காயவெங் கோடையிற காரதோன் றியதென
 நீதோன் றினையே நிரைத்தா ரணணல்
 தோன் றிய பின்னாத தோன்றிய வுயிராக்டு
 வானம் பொய்யாது மணவளம் பிழையா
 தூனுடை யுயிராக ளுறுபசி யறியா
 ௧௧௦ நீயொழி காலை நினனா டெல்லாம்
 தாயொழி குழவி போலக் கூடம்
 துயாகிலை யுலகங் காதத லின்றிநீ
 உயாகிலை யுலகம் வேட்டனை யாபின
 இறுதி யுயிராக ளெய்தவு மிறைவ
 ௧௧௫ பெறுதி விரும்பினை யாகுவை யன்றே

௧௧. கேண்மதி - கேள், மதி முன்னிலையசை
 ௧௦௦. துங்கோன் - பூமிசந்திரன்
 ௧௦௧. இப்பதிகெழுநன்னாடு - இந்நகரத்தினையுடைய நல்லசாவுகநாடு.
 ௧௦௨. கரந்து - மறைநது ௧௦௧ - ௨ மணி. ௧௪ ௫௫ - ௬.
 ௧௦௩. ஈனருள - தாய். ௧௦௧ - ௪. நாடு தகைமையதாயது.
 ௧௦௩ - ௪ “ தந்தையை மக்கள் முகம்பா ராமல், வெந்த சாகம் வெவ்
 வேற்றருநி ” (தமிழ்நா ௧௮)
 ௧௦௮ பிழையாது - தப்பாமல். ௧௦௩ உயிரகள் அறியா
 ௧௧௦ ஒழிகாலை - நீங்கியபொழுது
 ௧௧௧ கூடம் - கூப்பிடும், முற்று
 ௧௧௦ - ௧௧ “ தாயி னாவாக குழவி போல, வோவாது கூடம் ” (புறநா
 ௪), மணி ௨௫ ௨௩௬ - ௭
 ௧௧௩. உயாகிலையுலகம் - முததியுலகம், “ உயாகிலையுலகமுஞ் சிறிது ”
 (துறுந் ௩௬௧ ௨) வேட்டனை யாயின - விரும்பினையாயின.
 ௧௧௪ இறுதி - மரணம் உயிரகள் இறுதியெய்தவு
 ௧௧௫ பெறுதி - இலாபம்
 ௧௧௩ - ௫ வேட்டனையாயின விரும்பினையாகுவை
 (பி - ம்.) ௧௦௦. ‘ துங்கோனினனை ’ ௧௦௨ - ௩ ‘ வளங்கரந்த, தீனருள ’
 ௧௧௨ ‘ காககலொன்றுநீ ’ ௧௧௪ ‘ இறுதியுலகமெய்தவு மிறைவன ’

தன்னுயிர்க் கிரங்கான் பிறவுயி ரோம்பும
மன்னுயிரா முதலவ னறமுமீ தன்றால்
மதிமா ரோந்தனை மன்னவ வென்றே
முதுமொழி கூற முதலவன் கேட்டு

கஉ௦ மணிபல் லவமவலங் கொளவதற கெழுந்த
தணியா வேடகை தணிததற கரிதால
அரசு முரிமையு மகநகாச சுற்றமும
ஒருமதி யெலலை காத்தனின் கடனெனக்
கலஞ்செய கமமியா வருகெனக் கூஉய

கஉ௫ இலங்குநீர்ப புணரி யெறிகரை யெயதி
வங்க மேறினன் மணிபல லவத்திடைத்
தங்கா தககலஞ் சென்றுசாரா நிறுத்தலும்
புரைதீர காட்சிப பூங்கொடி பொருந்தி
அரைசன கலமென நகமகிழ் வெயதிக

கஉ௦ காவலன றனனொடுங் கடற்றிறை யுலாவும்
தேமலாச சோலைத் தீவகம வலஞ்செய நு

ககசு தன்னுயிராகு - தன் உயிர வருந்ததற்கு ஒம்பும-பாதுகாக்கும்.
கக௭ மன்னுயிர முதலவன் - புத்தன் அறம்-காருணியம் ஈது -
நீ துறந்து முததியடைதற்கெண்ணியது ஈது முதலவனது அறமுமன்று
ககசு - ஈ புத்தனை, 'பரதுக்கதுக்கி' (நீலகேசி) என்று கூறியிருந்
தல காண்க

ககஅ. மதி மாறோந்தனையென்றான், பிறவுயிரகளின் வருத்தத்தை
நீக்கக்கருதாது தனபயனைக் கருதித் துறத்தற்கு எண்ணினமையால்

ககசு முதுமொழி-அறிவுவாயந்த மொழி. முதலவன்-புண்ணியராசன
க௭ - ககசு. சனமித்திரன், மன மனமவேறாயினெனன்று தொழுது
வததி முதுமொழி கூற கஉ௭ மதி - மாதம்

கஉச கலஞ்செயகமமியிர - கப்பலில் தொழில்செயவோர, "கலம்
புணர் கமமியா" (மணி ௭. ௭௦) கஉ௫ புணரி - கடல

ககசு - உசு. முதலவன் அம்மொழியைக் கேட்டுக் காததல நின்கடனெ
னக் கூறிக் கூஉய் எயதி ஏறினெனனக்

கஉ௭ தங்காது - இடையே தங்காமல் இறுத்தலும் - தஉசலும்

கஉஅ. புரை - குற்றம். காட்சி - அறிவு பூங்கொடி - மணிமேகலை.

கக௦ - கக காவலன றனனொடும வலஞ்செயது

(பி - ம்) கஉச. 'கம்மியர் கடனெனக்கூஉய'

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை உஅரு

பெருமகன் காணும் பிறப்புணா விகும
தரும பீடிகை யிதுவெனக் காட்ட
வலங்கொண் டேத்தினன் மன்னவன் மன்னவற
கருகு குலநத பிறவியை யுயர்மணிப பீடிகை
கையகத தெடுததுக காண்போரா முகத்தை
மையறு மணடிமம போலக காட்ட
எனபிறப பறிநதே னென்னிடா தீரநதேன்
தெனறமிழ் மதுரைச செழுங்கலைப் பாவாய்
கசு0 மாரி நடுநாள வயிறுகாய பசியால்
ஆரிரு ளஞ்சா தமபல மணைநதாந
கிரந்தூண் வாழககை யெனபால் வந்தோர்க்
கருந்தூண் காணு தழுங்குவேன கையில்
நாடுவறந கூரினுமீவ வோடுவறந கூரா
கசு1 தேடா வழிய லெழுந்திது கொள்கென
அமுத ஈரரி யங்கையிற றந்தென
பவமறு வித்த வாறோ பாவாய
உணாவிற றேனறி யுரைப்பொரு ளுணாததும

கருஉ பெருமகன் - அரசன், அண்மைவிளி
கஉஅ - கரு பூங்கொடி பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து காட்ட
கருடு உலநதபிறவி - போனபிறப்பில் நிகழ்ந்த செய்தியை
கருள மையறுமணடிம - குறறமற்ற கண்ணடி, “வயகருறுமண்
டிம” (கலி உரு.)

கருடு - எ. மணடிமமபோலப் பீடிகை உலநத பிறவியைக் காட்ட.
மேலவருவன், பழம்பிறப்புணாத புண்ணியராசன் கூற்று
கருக தமிழ்மதுரை சிறுபாண் கூச - எ கலை - வித்தை
கசு0 மாரிநடுநாள - மழையையுடைய ஞளிரவில
கசுஉ இரந்தூண்முணவையே வாழககைப் பொருளாகவுடைய
என்பாலவந்தோர் பொருட்டு.

கசுரு அமுங்குவேன - வருந்தவேன, பெயா

கசுச - ரு மணி கசு கஉ - ரு.

கசுச அங்கையின் - அழகிய கையினால்.

கசுஎ. பவம - கருமக் கூட்டம்

கருக - சஎ இவவழிகளிற கூறப்பட்டுள்ள சரித்திரத்தை, இந்நூலில்
கசு - ஆம் காதை, ரு - ஆம் அடி முதலியவற்றால் உணாக

கசுஅ உரைப்பொருள் - சொற்பொருள்,

(பி - ம்) கருஅ - க ‘என்னிடா தீரத்த, தென்’ கசுரு ‘காணுதழு
வேன்’ கசுடு ‘எடாபரியல்’

மணிதிக முனிர்ரொளி மடநதை நின்னடி

கடு0 தேவ ராயினும் பிரம ராயினும்

நாமாசு கழுஉ நலங்கிளா திருந்தடி

பிறந்த பிறவிகள் பேணுத லல்லது

மறந்து வாழேன மடநதையென நேத்தி

மன்னவன மணிமே கலையுட னெழுந்து

கடுரு தென்மேற் காகச சென்று திரையுலாம்

கோமுகி பெனனும் பொய்கையின கரையோர்

தூமலாப புனனைத் துறைநிழ லிருப்ப

ஆபுத திரனே டாயிழை யிருந்தது

காவற நெயவதங் கண்டுவந் தெயதி

கசு0 அருந்தியா மருந்துமுன் னங்கையிற் கொண்டு

பெருந்துயா தீர்த்தவப் பெரியோய வந்தனை

அநநா ணின்னை யயாததுப் போயினா

பின்னா வந்துநின் பெற்றிமை நோக்கி

கசுக் மணி - பளிங்கு, “மணிமரு டெண்ணீர்” (மலைபடு ௨௮௦);
முத்துமாம

கடுக நா மாசு - நாககுறறம் கழுஉம் - போககும்

கடு௨ பிறவிகள் - பிறவிகளதோறும் பேணுதல் - உட்கொண்டு வழி
பதெல் கடுங் மடநதை விளி

கசுக் - கடுங் நின்னடிகளைப் பிறவிகளதோறும் பேணுதல்லலது மற
வேன.

கடுகி உலாம் - உலாவும். கடுசு. கரை - கரையில்

கடுங் - எ மன்னவன எத்தி எழுந்த சென்று கரையில் நழுவில்
இருப்பவெனக்

கடுக தெயவதம் - தீவதிலகை

கசு0 ‘அருந்துயா மருந்து’ என்பது முத்தியின, தீவதிலகை புண்
ணியராசனை நோக்கிக் கூறும் கூற்று உயிராமருந்து - சோம

கசுக் பெருந்துயா - பசித்துயா வந்தனை - வந்தாய

கசு௨ அநநாள் - போனபிறப்பில் மதுரையிலிருந்து கப்பலவழியே
வந்து இத்தீவத்தை அடைந்த அநநாளில் அயாந்து - மறந்து போயினா :
பெயர்.

கசுக் பெற்றிமை - தன்மை, என்றது, “உண்ணு நோன்போடுயிர
பதிப் பெயாததமை” (மணி கசு கடு)

(பி - ம்) கடுக ‘நாமுறைபுகழ்ந்த நலங்கிழத்திருந்தடி’ கடுஅ.
‘ஆயிழைத்தனைக்’ கசு0 ‘மருந்துன்னங்கையிற்’ கசுக். ‘வருந்துயா நீக்
கிய மறவோன’

உரு.-ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை -உஅஎ

நின்குறி யிருநது தமமுயிர நீததோர
 கசுரு ஒன்பது செட்டிக ளுடலென் பிவைகாண்
 ஆங்கவ ரிடவுண் டவருடன் வந்தோர
 ஏங்கமெய் வைத்தோ ரென்பு மிவைகாண்
 ஊாதிரை தொகுத்த வ்யாமணல புதைப்ப
 வாயமலாப புனனை யணிநிழற் கீழால
 கஎ௦ அன்புடை யாருயி ரரசற் கருளிய
 எனபுடை யாககை யிருநது காணாய்
 நின்னுயிர கொன்றாய நின்னுயிரக கிரங்கிப
 டினனாள் வந்த டிறருயிர கொன்றாய
 கொலைவ னலையோ கொற்றவ னுயினை
 கஎரு பலாதொழு பாததிரங் கையி னேந்திய
 மடவர னல்லாய நின்றன மாநகா
 கடல்வயிற் று புககது காரணங் கேளாய

கசுச நின்குறியிருநது - நீ இறந்தவிடத்து உண்ணானோன்புடனி
 ருநது, குறி - இடம்

கசுச ஆங்கவரிடவுண்டு - அவ்வொன்பது செட்டிகளும் உணவளிக்க
 உண்டு.

கசுஎ மெய்வைத்தோர - உயிரீங்கினோ, மணி சு கக்க.

கசுஅ ஊாதிரை தொகுத்த - பாரத அலைகள் திரட்டிய

கசுக ஆயமலா - அழகியமலா கீழால் - கீழிடத்தே, உருபு மயக்கம்.

கஎ௦ அன்பையுடைய அரியவுயிரை உனக்குக் கொடுத்த. ஆருயி
 ரொன்றது, ஈண்டு விஞ்ஞானஸகந்தத்தை களக் காணாய - பாராய.

கசுஅ - எக். புதைப்பக் கீழால் யாககையிருநது காளையெனக்

கஎ௦ - எக் இவ்வழிகளோடு, “அன்போ டியைநத வழக்கென்பவாரு
 யாக, கென்போ டியைநத தொடாபு” (குறள், எக்) என்பது ஒப்புநோக்கற்
 பாலது

கஎச கொலைவன் - கொல்லுதலைச் செய்பவன், “கொலைவன் யா
 கொலோ கொலைவன் மற்றிவன்” (புறநா கடுஉ)

கஎஉ - ச ‘நின்னுயிர கொன்றாய’ என்பது முதலியன வஞ்சப
 புகழ்ச்சி

கஎடு ‘பலாதொழுபாததிரம்’ என்பது முதலியன தீவதிலகை
 மணிமேகலையை நோக்கிக் கூறுங்கூற்று

கஎச நகா - காவிரிப்பூம்பட்டினம்

கஎச - எ நகா கடலில் அழுந்திற்று

(பி - ம்) கசுச ‘ஆங்கவா மடவாரவருடன்வந்தோர’ கசுஅ ‘ஊதை
 யீட்டிய வுயிரமணல’ கஎச ‘மடவரலாய’

நாக நன்ன டாள்வோன நன்மகள்
பீலிவளை யென்பாள பெண்டிரின மிக்கோள்

கஅ௦ பனிப்பகை வானவன் வழியிற றேன்றிய
புனிற்றிளங் குழவியொடு பூங்கொடி பொருந்தியித்
தீவகம வலஞ்செயது தேவர்கோ னிட்ட
மாபெரும பீடிகை வலங்கொண டேததுழிக்
கமபளச செட்டி கலமவந திறுபப

கஅ௫ அங்கவன பாற்சென் றவன்றிற மறிநது
கொற்றவன மகனிவன் கொள்கெனக கொடுத்தலும
பெற்ற வுவுகையன் பெருமகிழ வெயதிப
பழுதில காட்சிப பைந்தொடி புதல்வனைத
தொழுதனன வாங்கித் துறைபிறக் கொழியக

கக௦ கலங்கொண்டு பெயாநத வனறே காரிருள
இலங்குரீ ரடைகரை யககலங் கெட்டது
கெடுகல மாகுகள புதல்வனைக கெடுத்தி ௮
வடிவேற கிளளி மன்னனாக குரைப்ப

கஎஅ நாகநன்ன டாள்வோன - வளைவணன

கஅ௦ பனிப்பகைவானவன் - சூரியன். வழி - பரம்பரை

கஅக பூங்கொடி - பீலிவளை

கஅ௦ - அக பூங்கொடி பொருந்தியதனை இநதால், ௨௪ - ஆம் காதை,

௨௬ - ஆம் அடி முதலியவற்றாலுணாக

கஅக - ௨ இததிவந்மெனறது மணிபல்லவத்தை

கஅ௩ பீடிகை - புத்தபீடிகை ஏததுழி - துக்கிக்கும்பொழுது

கஎஅ - அ௩ மகள் எனபாள மிக்கோள பூங்கொடி குழவியொடு
பொருந்தி வலஞ்செயது வலங்கொண்டு ஏததுழியெனக.

கஅ௪ இறுபப - தவக [தலை

கஅ௫ அவனதிறம் - அவன காவிரிப்பூம்பட்டினத்திறகுச செலலு

கஅ௬ கொடுத்தலும - பீலிவளை கொடுத்தலும.

கஅ௭ தொழுதனனவாங்கி - தொழுதுவாங்கி, மணி. க௭. ௨௦
பிறக்கு ஒழிய - பின்னொழிய.

கக௦ இருள - இருளில கக௨ கெடுத்தது - இழந்தசெய்தியை.

(பி. ம்) கஅஎ 'உகவையன்' கஅ௭ 'தொழுதனன வணங்கி' கக௦,
'கொண்டுபோயவனன்றே' கக௨ 'கெடுத்தமாகுகள புதல்வனைக கெடுத்தது'

௨௫. ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்த காதை ௨௮௯

மன்னவன் மகனுக் குற்றது பொருஅன்
 ககூடு நன்மணி யிழநத நாகம போனறு
 கானலுங் கடலுங் கரையுந் தோவுழி
 வானவன விழாக்கோண மாநக ரொழிநதது
 மணிமே கலாதெயவ மற்றது பொருஅன்
 அணிநகா தன்னை யலைகடல கொளகென

௨௦௦ விட்டனள் சாபம பட்ட திதுவாற
 கடவுண் மாநகா கடலகொளப பெயாநத
 வடிவேற றடககை வானவன போல
 விரிதிரை வநது வியனகா விழுங்க
 ஒருதனி போயின னுலக மன்னவன

௨௦௫ அருநதவன றன்னுட னுயிழை தாயநம
 வருநதா தேகி வஞ்சியுட புககனா
 பரபுநீர்ப் பெளவம பவ்ந்தொழக காப்போள்
 உரைததன கேடக வுறுகுவை யாயினின
 மனனுயிர முதலவனை மணிமே கலாதெய்வம

ககூச உறறது பொருஅன் - உண்டான துன்பத்தைப் பொருளாகி.

ககூடு. மணி எ. ககூச ககூச தோவுழி - தேருமிடத்தது

ககூள வானவன் விழாக்கோள - இநதிரவிழாவெடுத்தலை.

ககூச - எ. தோவுழி ஒழிந்தது

௨௦௦ பட்டது - உண்டான செயதி

௨௦௪ ஒருதனி - துணையின்றி மன்னவன் - நெடுமுடிக்கிள்ளி

௨௦௫ அருநதவன் - அறவணவடிகள், ஆயிழைதாயா - உன் தாயா ,
 என்றது மாதவியையும் சுதமதியையும்.

௨௦௭ பெளவம் - கடல காப்போள் - மணிமேகலாதெய்வம் பலா
 தொழப் பெளவத்தைக் காப்போளெனக்

௨௦௮ உரைததன் - சொல்லப்பட்டன , முற்று

௨௦௭ - ௮ மேற்கூறிய செய்திகள் காப்போளால் எனக்கு உரைக்கப்
 பட்டனவெனக் இனி, 'உரைததன்' எனப்பதைப் பெயராக்கி, 'கேடக
 வுறுகுவையாயின்' எனப்பதனோடு கூட்டிப்பொருளுரைப்பினும் பொருநதம்

௨௦௮ - ௯ நின்மன்னுயிர முதலவனென்றது கோவலன் மரபில் முற
 பட்டானொரு வணிகனை

(பி'-ம்) ககூச - ௯ 'மன்னது தெய்வமற்றது பொருஅளகனகா
 தனை' ககூச 'கானலும் பொழிலும்' ௨௦௦ 'விட்டது சாபம்' ௨௦௪ - ௫
 'போயினருநதவன் றன்னுடன்' ௨௦௬ 'புககனன்' ௨௦௭. 'பலா
 கொளக் காப்போள்'

௨௬௦ முன்னு ளெடுத்தது மநரா ளாங்கவன்
அறவர சாண்டது மறவணன் றன்பால்
மறுபிறப பாட்டி வஞ்சியுட் கேட்பையென்
றந்தரத தீவகத தருந்தெய்வம போயபின
மன்னவ விரங்கி மணிமே கலையுடன்

௨௬௧ துன்னிய தூமண லகழத தோன்றி
ஊன்பிணி யவிழவு முடலென் பொடுங்கித்
தான்பிணி யவிழாத தகைமைய தாகி
வெணசுதை வேயநதவ ணிருக்கையி னிருநத
பண்புகொள யாகக்கையின் படிவ நோக்கி

௨௨௦ மன்னவன மயங்க மணிமே கலையெழுந
தென்னுற றனையோ விலங்கித்தந்த தாரோய்
நின்னு டடைந்தியா னின்னையீங் கழைத்தது
மன்னு நின்றன மறுபிறப புணாததி
அநதரத தீவினு மகனபெருந தீவினும

௨௨௧ நினபெயா நிறுத்த நீணில மாளும

௨௬௦. முன்னு ள மரக்கலமுடைந்த அக்காலத்தில்

௨௬௧. அறவரசாண்டது-புண்ணியதானஞ்செய்தது, மணி ௨௬* ௨௭

௨௬௩ தெய்வம் - தீவதிலகை

இனி, மணலைத்தோண்டித் தன்பழைய உடம்பைக்கண்டு புண்ணிய
ராசன வருந்ததலும் மணிமேகலை அவளைத்தேற்றுதலும் கூறப்படும

௨௬௩ தூ - தூயமை அகழ - தோண்ட

௨௬௪ ஊன்பிணியவிழவும் - தசையினிபிணிப்பு நீங்கவும்

௨௬௭ தானென்றது யாக்கையை பிணியவிழா - கட்டவிழாத

௨௬௮ வெள்ளிய சுண்ணசசாந்தால வேயப்பட்டு அவவிடத்து இருத்
தல போல இருந்த.

௨௬௯ படிவம் - வடிவம் ௨௨௨ ஈங்கு - இதீவத்திறகு

௨௨௩ மறுபிறப்பு - பழம்பிறப்பு

௨௨௪ அநதரத்தீவினும - இரண்டாயிரம் சிறுதீவுகளிலும் அகன
பெருந்தீவினும - நான்கு பெருந்தீவுகளிலும், மணி ௬* ௬௯ - ௬

௨௨௫ பெயா - புகழ

௨௨௨ - ௫ நின்னையீங்கழைத்தது உணர்த்தி நிறுத்தற்பொருட்டே
யெனக

(பி - ம்) ௨௬௧ 'ஆங்கவனறனை' ௨௬௨ 'கேட்டுவை' ௨௬௪
'மன்னவன வணங்கி' ௨௬௪ - ௫ 'உடனுறனுன்னியது வாமணலகழத்
தோன்றின' ௨௬௭ 'தகைமைத்தாகி' ௨௬௮ 'வேந்தவரிருக்கை' ௨௬௯
'கொளாக்கை' ௨௨௪ 'அநதரத்தீவின'

உரு.—ஆபுத்திரனோடுமணிபல்லவமடைந்தகாதை உகுக

அரசர் தாமே யருளறம் புண்டால்
பொருளு முண்டோ பிறபுரை தீர்த்தம்
கறமெனப் படுவ தியாதெனக் கேட்பின்
மறவா திதுகேண மன்னுயிராக கெல்லாம

உரு உண்டியு முடையு முறையுந் மலலது
கண்ட திலலெனக் காவல னுரைக்கும்
என்னுட் டாயினும் பிறநாட் டாயினும்
நன்னுத லுரைத்த நலறந்ரு செய்கேன
என்பிறப் புணர்த்தி யென்னை நீ படைத்தனை
உரு நின்றிற நீங்க லாற்றேன யானென்ப
புனகண் கொள்ளனி போந்ததற் கிரங்கிநின்
மனபெரு நன்னாடு வாயெடுத்த தழைக்கும்

உஉஎ உலகத்திற் குற்றநதீர்த்தற்குப் பொருளேயிராது, எல்லா வுயிராக
கனும் குற்றமற்றனவாமென்றபடி பிற இடைச்சொல் புரை - குற்றம்

உஉச - எ இவ்வடிகளின்பொருள், ‘மன்னவென்பபடி மன்னுயிர்ப
படி’ எனனும் பழமொழியின் பொருளை விளக்கிற்று.

உரு உண்டி முதலியவற்றையல்லாமல் உறையுள் - இருப்பிடம்,
“பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோ, தொகுத்தவற்று எல்லாந் தலை”
(துறள், ௩௨௨), “உண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிலையீந்தாரா” (ஏலாதீ ௧)

உகக கண்டதிலலென - கண்டதிலலையென்று சொல்ல

உஉஅ - ௩க அறமெனப்படுவது எல்லாவுயிராகடும் உண்டி முதலிய
வற்றையீதிலையன்றி வேறு கண்டதிலலையென்று மணிமேகலை சொல்ல,
உண்டி முதலியவற்றை ஈதலே அறமென்றபடி.

உகஉ ஆயினும் எண்ணிடைச்சொல்

உக௩ நன்னுதல் உரைத்த - நீ சொல்லிய செய்கேன - செய்யவேன

உக௪ என்பிறப்பு உணர்த்தி - என்பழம்பிறப்பை அறிவித்து பழம்
பிறப்புணர்த்து, நல்லறம் பூணுதற்குரிய விசேடவுணர்வினனாதற்குக் காரண
மாயிருந்ததுபற்றி, “என்னை நீ படைத்தனை” என்றான இது, “நான்வன
றன் மகன்” (சீலப் ௨௬ “தென்னவன்”) என்றற போன்றது

உக௫ நின்னிடத்தினின்றும் பிரியும் வனமை யிலலெனென்று அரசு
சன் சொல்ல

உக௬ புனகண் கொள்ளல் நீ - நீ துன்பங்கொள்ளாதே, போந்ததற்கு
இரங்கி - நீ இங்குவந்ததற்கு வருந்தி

உக௭ நாடு உன்னையழைக்கும்

உக௮ - எ மணி உரு ௧௧௦ - ௧௧

(பி - ம்.) உஉஎ ‘உண்டோபுரைதீர்த்தற்கென’ உஉஅ, ‘கேட்ப’
உரு ‘உண்டியுமுறுதியு முறையுளமவல்லது’

வங்கத தேகுதி வஞ்சியுட செலவனென்
 றந்தரத தெழுந்தன ளணியிழை தானென்.

உரு — ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவமடைந்தகாதை முற்றிற்று.

உகூஅ எகுதி - போவாய

உகூக. அந்தரதது - ஆகாயத்தில அணியிழை - மணிமேகலை

க - உகூக அரசன், புருந்த வணங்கிக் கேட்டு, 'இவள யா' என்னக் கஞ்சகன், 'சங்குவந்தன' என்றலும், 'இளங்கொடி, வருவாய' என்று புகன்று எழுந்த இருந்த போகி வலங்கொண்டு பீடிகையைக் காண்டலும், அதனைத் தொழுது அவள வலங்கொள்ள, அப்பீடிகை உணாதத, பணிந்து, 'போனறது' என்று ஏத்தி வலங்கொண்டு இன்னணமாக, இறைவனும விட்டுப் புகுக்க கேட்டு எய்தி நினைந்து கள்ளாட்டிகழந்து சாற்றி, 'வினைத் தது' என்று கூற, மந்திரி சனித்திரன், தொழுதேத்தி, 'மன்னவ, மதிமா ரோந்தனை' என்று முதுமொழிகூற, முதலவன் கேட்டு, 'காதல நின் கடன்' என்று கூறிக் கூடயக் கரையெய்தி ஏறினன், அக்கலம் சென்று சாராநிறுத்தலும், பூங்கொடி, பொருந்தி மகிழ்வெய்தி வலஞ்செய்து, 'பீடிகை இது' எனக் காட்ட, மன்னவன் வலங்கொண்டு ஏத்தினன், அவனுக்குப் பீடிகை பிறவியைக் காட்ட, மன்னவன், 'மறந்துவாழேன்' என்று ஏத்தி மணிமேகலையுடன் எழுந்த சென்று இருப்ப, தெய்வம் கண்டு வந்தெய்தி, 'பெரியோய, வந்தனை, உடலென்பு இவைகாண், எனபுமிவைகாண், காணாய, கொன்றாய, கொன்றாயாயின மடவரன்லலாய, நகா கடல வயிறு புகுத்து, காரணங்களாய, மணிமேகலா தெய்வம் சாபமிட்டனள், இதுபட்டது, உலகமன்னவன் போயினன், தாயரும் புகுநளா, கேடக உறுகுவையாயின, வஞ்சியுட கேடபை' என்று தெய்வம் போயின, மன்ன வன் இரங்கிப் படிவம் நோக்கி மயங்க, மணிமேகலை எழுந்து, 'கண்டது இல்' என, காவலன் உரைக்கும், அங்ஙனம் உரைப்பவன், 'நீங்கலாற்றேன யான்' என, அணியிழை, 'எகுதி, செலவன்' என்று எழுந்தனளென வினை முடிவு செய்க

இருபத்தாறுவது வஞ்சிமாநகர்புக்க காதை

[இருபத்தாறுவது மணிமேகலை கண்ணகிகோட்டமடைந்து
வஞ்சிமாநகர புக்கபாட்டு]

அணியிழை யந்தர மாற வெழுநது
தணியாக காதற் றுய்கண் ணகியையும்
கொடைகெழு தாதை கோவலன் றன்னையும்
கடவு ளெழுதிய படிமங் காணிய
ரு வேடகை துரப்பக கோட்டம புகுநது
வணங்கி நின்று குணமபல வேத்தி
அறபுககட னிலலாது நற்றவம் படராது
கறபுககடன பூண்டு துங்கடன முடித்த

க அணியிழை - மணிமேகலை

உ தணியா - குறையாத தாயகண்ணகி - தாயாகிய கண்ணகி

ஈ கொடைகெழுதாதை கோவலன் - ஈதல் பொருந்திய தாதையாகிய கோவலன், கோவலன் கொடையிற் சிறந்தவனென்பது, கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொண்டு கணவனாக நீப்புண்ட பாபப்பணியின் கொலைப்பாவம் நீங்குதற்குத் தருமாசனத்தோருரைத்த நூல் வழியே தானஞ்செய்து அப பாபப்பணியைக் கணவனோடு கூட்டிப் பாதுகாத்தானென்றற்றொடக்கத்துச் சரித்திரங்களால் நன்கு புலப்படும், இதனை, சீலப்பதிக்காரத்திற் காண்க, கடு ருச - எடு

ச (இமயமலைச்சிலையால்) தெய்வமாகப் பண்ணிய வடிவத்தைத் தரி சித்தற்பொருட்டு, “கைவினை முற்றிய தெய்வப் படிமத்து” (உஅ உஉஅ) எனச் சீலப்பதிக்காரத்து வந்திருத்தல் காண்க

ரு வேடகை துரப்ப - ஆசைசெலுத்ததுதலால் கோட்டம - கோயில், இது சேரன் செங்குட்டுவனாற் கட்டுவிக் கப்பட்டது

எ. ‘அறபுககடன’ எனப்பது முதலியன மணிமேகலை கூற்று அற புககடன - காதலன்றிய உடனிறத்தலும் தீப்பாயத்தலும் நற்றவம் படர தல் - நல்ல தவவழியிற் சேறல், அஃதாவது கைமமை நோன்பை நோற்று உடம்பை வருத்துதல்

அ கறபுககடன பூண்டு - கற்பைக்கடனாக மேற்கொண்டு, “கற்புக் கூடம் பூண்ட வித்தெய்வ மல்லது, பொறபுடைத் தெய்வம் யாவகண்டில மால்”.

(பி - ம்) ச ‘படிவங்காணிய’ ரு ‘கோட்டமபுகு’ எ - அ ‘நிலலா வற்றவஞ்சிறக்க கறபுககடம்பூண்டு’

தருளல் வேண்டுமென் றழுதுமுன் னிற்ப
 ௧௦ ஒருபெரும் பத்தினிக் கடவுளாங் குரைப்போள்
 எமமிறைக் குறற விடுக்கண் பொருது
 வெமமையின் மதுரை வெவவழற் படுநாள்
 மதுரா பதியெனு மாபெருந தெய்வம்
 இதுநீர் முன்செய் வினையின் பயனாற்
 ௧௧ காசில பூம்பொழிற் கலிங்கநன் னாட்டுத

(சீலப் ௧௧ ௧௪௩-௪) எனவும், “ கற்புக்கடம் பூண்டு காதலன் பின்போந்த, பொற்றொடி நங்கைக்குத் தோழிநான கண்டா ” (சீலப் ௨௬ ‘ தற்பயநாளா ’) எனவும் கண்ணகியை முறையே கவுந்தியடிகளும் அடித்தோழியும் சிறப்பித்துப் பாராட்டியிருத்தல் காணக் கண்ணகி கற்பை மறக்கற்பென்றும் சீரியகற்பென்றுங் கூறுவா நுமகடன் முடித்தது - உம முடைய கடனை நிறைவேற்றியது, என்றது இங்கே மதுரையை அழற் படுத்திச் சிதைத்துப் பதினான்காம் நாளிற் கோவலனைச் சென்று கூடியதை உணர்த்திற்று.

எ - அ இவ்வடிகளின் கருத்து இன்னதாதலை, “ காதல ரிறப்பிற்களை யெரி பொத்தி, ஊதுலை குருகி னூயித்தகத் தடங்கா, தினனுயிர்வ ரீயா ராயின, நன்னீர்ப் பொய்கையி னளியெரி புகுவா, நளியெரி புகாஅ ராயி னன்பரோ, டெனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவா, பத்தினிப் பெண் டா . மாபெரும் பத்தினி ” (௨ ௪௨-௫௫) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தலாலுணாக

க - க அணியிழை எழுந்த புருந்து வணங்கி நின்ற தெதி அருளல் வேண்டுமென்று அழுது நிற்பவெனக்.

௧௦ பத்தினிக்கடவுள் - கண்ணகி

௧௧ ‘ எமமிறைக்கு ’ எனபது முதலியன, பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி வராததை இறை - கோவலன் இடுக்கண் - துன்பம் , இங்கே கொலை

௧௨ வெமமையின் - கோபத்தால் மதுரை - மதுரையை படுநாள் - படுத்தும்நாளில் , விகாரம்

௧௩, மதுராபதியென்பது மதுரையமபதியின் அதிதேவதையினது பெயர், “ மதுரா பதியென்னு மது ” (சீலப் ௨௨ ‘ மாமகனும் ’) “ மாபெருங்குடன் மதுரா பதியென்பேன ” (சீலப் ௨௬ ௨௨)

௧௪ ‘ இதுநீர் ’ எனபது முதலியன, மதுராபதி தனக்குக் கூறியதைக் கொண்டு கூறும் பத்தினிக்கடவுள் வராததை வினை - தீவினை. பயன் - பிரயோசனம் இது பயன் ஆல அசை

௧௫, காசு - குற்றம்

(பி - ம்) ௧. ‘ என்றெழுந்தனணிற் ப ’, ‘ என்றழுதனணிற் ப ’ ௧௬-௪ ‘ தெய்வத், மதுநீர்செய்தவினை ’

தாய மன்னவா வசவுங் குமரனும்
 சிங்க புரமுஞ் செழுநீரக கபிலையும்
 அங்காள் கின்றோ ரடற்செரு வுறுநாள்
 மூவிரு காவத முன்னுந ரினறி
 உ௦ யாவரும் வழங்கா விடத்திற பொருளவேட்டுப
 பல்கலன் கொண்டு பலரறி யாமல்
 எல்வளை யாளோ டரிபுர மெய்திப
 பண்டக கலம்பகா சங்கமன றனனைக
 கண்டனா கூறத தையனின் கணவன்
 உ௧ பாரத்திபன் றொழிலசெயும் பரத னென்னும்
 தீததொழி லாளன நெற்றெனப பற்றி
 ஒற்ற னிவனென வுரைத்து மன்னற்குக்
 குற்றமி லோனைக கொலைபுரிந் திட்டனன
 ஆங்கவன மனைவி யழுதன ளரற்றி

கக ஞாதியராகிய வசவும் குமரனும் கள கபிலை - கபிலபுரம்
 கக - எ சிங்கபுரம் வசவுக்கும், கபிலை குமரனாகும் உரிய நகரங்கள்.
 கஅ ஆள்கின்றோ. பெயா நாள் - நாளில்.
 கக மூவிருகாவதம் - ஆறுகாதம் முன்னுநா - முற்படுவோர், அணுகு
 பவருமாம்

உ௦ வழங்கா - செல்லாத வேட்டு - விரும்பி
 உக கலன் - ஆபரணம்
 உஉ. எல்வளை - ஒளிபொருந்திய வளையையுடையாள, என்றது நீலி
 யை, அரிபுரம் - சிங்கபுரம்

உக பண்டககலம் - பொன்னாலாகிய அணிகலம், பண்டம் - பொன்;
 பண்டமும் கலமுமாம், பண்டம் - சரக்கு பகா சங்கமனறனை - விறகும்
 சங்கமனென்னும் வணிகனை

உச தையல - விளி
 உடு. பாரத்திபனென்றது வசவை பரதனென்றது கோவலனது
 பழம்பிறப்பிலுள்ள பெயர்

உக தெற்றென - விரைவாக.
 உஎ ஒற்றன் - வேயத்து அறிபவன் மன்னாக்கு உரைத்து
 உக. மனைவி - நீலியென்பவள் அழுது அரற்றி

(பி - ம்.) கள 'செழிநீரககபிலையும்' உ௦. 'இடத்துப்பொருள்' உஉ
 'எரிபுரமெய்தி' உக. 'படைக்கலம்பகா' உச. 'கண்டவாகூறத்தைய
 லென' உஎ. 'உரைத்துமன்னவனொற'

௩௦ ஏங்கமெய பெயாப்போ ளிறுவரை யேறி
 இட்ட சாபங் கடடிய தாகும்
 உமமை வினைவந துருத்தலொழி யாதெனும்
 மெயமமைக கிளவி விளம்பிய பின்னும்
 சீறறங் கொண்டு செழுநகா சிதைத்தேன்
 ௩௩ மேறசெயநல வினையின விண்ணவாச சென்றேம
 அவவினை யிறுதியி னடுகின்ப பாவம்
 எவவகை யானு மெய்துத லொழியா
 துமப ரிலவழி யிம்பரிற் பலபிறப்
 பியாங்கணு மிருவினை யுய்த்துமைப் போல
 ௪௦ நீங்கரும் பிறவிக் கடலிடை நீந்திப்
 பிறந்து மிறந்து முழுவோம பின்னா
 மறந்து மழைமற மகதநன னுடிக

௩௦ மெயபெயாப்போள - உயிரவிடுவோள இறுவரை - பெரியமலை ,
 “இறுவரை யிவாவதோ ரிலங்கெயிற றரியென ” (சீலக ௧௮௩௩.)

௩௧ கடடியதாகும் - பந்தித்ததாகும்

௩௨ உமமைவினை - பழவினை உருத்தல - தோன்றுதல , “உழு
 வினை யுருத்தவந தூட்டு மென்பதாம ” (சீலப். பதி ௫௭), “ஒளிப்பினு
 மூழவினை யூட்டாது கழியாது ” (இறை கு. ௨, உரை)

௩௩ கிளவி - சொல்

௩௩ - ௩௩ மாபெருந் தெய்வம் விளம்பியபின்னுமெனக்

௩௫ - ௩௩ இச்சாபவரலாறு, “கடிபொழி லுதித்த கலிங்கநனனாட்டு,
 வடிவேற றடக்கை, வசவுங் குமரனும், வழுவின சாபம், பட்டனா ”
 (சீலப் ௨௩ ௧௩௮ - ௭௦) என்று கண்ணகிக்கு மதுரைமா நகரத்தெய்வங்
 கூறியதாக இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தலாலும் விளங்கவுணரப்படும்.

௩௪ நகா - மதுரை

௩௫ விண்ணவாசசென்றேம - கணவனும் யானும் தேவராயச சென
 ரேம

௩௬ அவவினை - மேறசெய நலவினை அடுகின்பபாவம் - மதுரையை
 யழித்த கோபத்தாலுண்டான பாவம்

௩௬ - ௭ பாவம் எய்துதலொழியாது

௩௮. உமபா இலவழி - தேவருலகத்தில் நலவினை நுகாச்சியிலலாத
 விடத்து

௩௮ - ௯ பல்பிறப்பியாங்கணும் - எல்லாப்பிறவியின கண்ணும் இரு
 வினையுய்தது - இருவினைகளாற் செலுத்தப்பட்டு

௪௨. மகதநனனாடுககு - மகதநாடுககு

(பி - மீ) ௩௦ ‘மெயவைப்போள’ ௩௧ ‘சாபங்கிட்டிய’ ௩௪.
 ‘கொண்கிருநகா’ ௩௬ - ௭ ‘பாவை வெம்பகை’ ௪௧, ‘உறழ்வோம பின்’
 ௪௨ ‘மழைவருமநதன’

கொருபெருந் திலகமென் றுவோ ருரைக்கும்

காவரும் பெருமைக் கபிலையம் பதியின்

சடு அளப்பரும் பாரமிதை யளவின்று நிறைத்துத்

துளக்கமில் புத்த ஞாயிறு தோன்றிப்

போதி மூலம் பொருநதிவந் தருளித்

தீதறு நால்வகை வாய்மையுந் தெரிநது

பன்னிரு சார்பின் பகுதித் தோற்றமும்

ரு0 அநநிலை யெல்லா மழிவுறு வகையும்

இறறென வியமடிக் குற்றவீ டெய்தி

சக திலகம் - மேலாதல். கபிலை இராசதானியாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது

சச கரவு - மறைததல். கபிலையம்பதி - கபிலநகர்; இது, கபில ரென்று பெயருள்ள ஒரு முனிவர தவஞ்செய்தற்கு முன்னம் இடமாயிருந் ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென்பா, கபிலவஸ்துவெனவும் வழங்கும்

சடு பாரமிதை - உடம்பு நேரவும் உறுப்பு நேரவும் பொருள் நேரவும் தானமுதல் ஞானமீருகவுள்ள பததும் பூரித்தல் (மணி. உகூ:உகூ), (க) தானபாரமிதை, (உ) சீலபாரமிதை, (ங) க்ஷமாபாரமிதை, (ச) வீரிய பாரமிதை, (ரு) தியானபாரமிதை, (சு) பாஜஞாபாரமிதை, (எ) உபாயபார மிதை, (அ) தயாபாரமிதை, (கூ) பலபாரமிதை, (க0) ஞானபாரமிதையென பன். இவை தசபாரமிதையெனவும் தசாபாரமெனவும் வழங்கும்; இதனை “தானஞ்சீ லம்பொறை தகக தாய வீரியம், ஊன மிஃறி யானமே யுணர்ச சியோ உபாயமு, மானமில் லருளினை வைத்தலே வலிம்மையு, ஞான மீரைம் பாரமிதை நாடுங்கா விலைவகளும்” (நீல. மொககல. அஅ), “இன்பஞ்சால் பெரும்பார மீரைநது முடனிறைதது, நன்கன நிலபெற்ற நாதன” (நீல மொககல அஅ, சுமய), “தானமே முதலாகத் தசபார நிறைத்தருளி, ஊன மொன நிலலாமை யொழிவினறி யியற்றினையே” (வீர யாபு. கக, உதா ரணம்) என வருவனவற்றாலுணர்க அளவின்று - அளவிலாமல்.

சக. புத்தஞாயிறு - புத்தனாகிய ஞாயிறு

சஎ போதி - அரசமரம், எனறது மகாபோதியை.

சஅ நால்வகைவாயமை - துகக முதலியன

சக. பன்னிருசார்பு - பேதைமைமுதலிய துவாதச நிதானங்கள்.

ரு0. பன்னிருசார்பின் அழிவு

சக - ரு0 “சார்பிற் றேற்றமுஞ் சார்பறுத் துயதியும்” (உரு. ரு) என் னு முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

ருக. இற்று - இததன்மைதது, இதனைத் தோற்றத்தோடும் வகை யோடும் தனித்தனியே கூட்டுக் குற்றவீடெய்தி - காமம்முதலிய குற்றங் களினின்றும் விடுதல்பெற்று, “குற்றவீ டராக மாநிக் குணங்களைக் குறைத்த லாகும்” (சீவ - சிந்தி. பரபகம், செளத்திராநதிகனமதம், சு.)

(பி - ம்) சச. ‘கபிலையம்’ சடு. ‘அளவின்று நிறைநது’ சஎ. ‘பொதிநதுவந்தருளி’

எண்ணருஞ் சக்கர வாள் மெங்கணும்
அண்ண லறக்கதிர் விரிகஞ் காலைப்
பைந்தொடி தந்தை யுடனே பகவன்
௫௫ இந்திர விகார மேழுமேத துதலின்
துன்பக கதியிற் றேறறர வினறி
அன்புறு மனத்தோ டவனறங் கேட்டுத்
துறவி யுள்ளந் தோன்றித் தொடரும
பிறவி நீதத பெற்றிய மாகுவம
௬௦ அததிற மாயினு மனேக காலம்

௫௩ அண்ணல் - தலைமை முன்பு புத்தனை ஞாயிறாக உருவகித்த
தற்கேற்ப ஈண்டு அவனுலுபதேசிக்கப்படும் அறங்களைக் கதிராக உருவகஞ்
செய்தாரா

௪௨ - ௫௩ மகதநாட்டிற் கபிலையம்பதியில் நிறைத்துத்தோன்றி வந்
தருளித் தெரிந்து இயம்பி எய்தி விரிகஞ்காலையெனக்

௫௪. பைந்தொடி - முன்னிலைப்பெயர்

௫௫ இந்திரவிகாரம் ஏழும் - இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்ட அரங்கு
கள் ஏழினையும்; இவை காவிரிப்பூம்பட்டினத்தள்ளவை, ஆகாயசாரிக
ளாகிய சாரணா இருந்து பெளததாமத்தின் பொருளை யாவாக்கும் விளங்க
உணர்த்துவதற்கு இடமாக இருப்பவை, இதனை, “பணையைந் தோங்கிய
பாசிலைப் போதி, அணிதிகழ் நீழ் லறவோன நிருமொழி, அநதர சாரிக
ளாறநதனா சாற்றும், இந்திர விகாரமேழுடன் போதி” (சீலப். ௧௦. ௧௧-
௪) எனப்பதனாலுணரக் ஏததுதலின் - ஏத்திய புண்ணியத்தால், இதனால்,
கோவலனும் கண்ணகியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்தபொழுது இவற்றை
ஏத்தி வழிபட்டார்களென்பது பெறப்பட்டது.

௫௬ துன்பகத்தி - துன்பத்தைச்செய்யும் இழிந்தபிறப்பு தோற்
றாவு - தோன்றுதல் ‘இனறி’ என்றதனால், நறக்கியிற்பிறத்தல் கூறப்
பட்டது

௫௭. அவனறம் - அவன்செய்யும் தருமோபதேச மொழிகளை.

௫௮ - ௭. காலையிற கேட்டெனக்

௫௮ துறவி - துறத்தல் உள்ளத்தே துறவி தோன்றியெனக்,
“மாதவி துறவிக்கு” (௨ ௧௦) என்று இந்நூலில் முன்பு வந்திருத்தல்
காணக், திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாசில், “அளவியை” என்னும் ௧௦ -
ஆம் செய்யுளின் விசேட வுரையில், ‘துறவு துறவியென நின்றறப்போல்
அளவு அளவியென நின்றது’ என்று பேராசிரியர் எழுதியிருக்கின்றனா

௫௯ பெற்றி - நிருவாணம்

௫௯ - ௯ ஏததுதலின், இன்றிக் கேட்டுத் தோன்றி நீதத பெற்றிய
மாகுவமென்க.

(பி - ம்.) ௫௯ ‘விரிகஞம்போது’ ௫௪ ‘பைந்தொடித்தந்தை’

௫௯ ‘விகாரமேழுந் துதித்தலிற’ ௫௭ ‘அன்புறுமனத்தோபற்றறம்’

எதறித தாராகு நிருத்தியுஞ் செய்குவ
நறைகமழ கூந்த னங்கை நீயும்
முறைமையி னிரத மூதா ரகத்தே
அவ்வவா சமயத தறிபொருள கேட்டு
கூரு மெய்வகை யினமை நினககே விளங்கிய
பினனாப பெரியோன பிடகநெறி கடவாய்
இன்னநில வியலபெனத தாயெடுத துரைததலு

கூக. இந்நதி - விததி

கூஉ. 'நறைகமழகூந்தல' எனபது முதலியவற்றால் மணிமேகலைக் குப்பின நிரழவன கூறுவான்

கூங. இநத மூதாரெனந்து வஞ்சி நகரத்தை

கூடு. மெய்வகையினமை - உண்மையிலலாமை

கூசு. பெரியோன பிடகநெறி - புத்தன அருளிச்செய்த ஆகமங்களின் வழியை. புத்த தன்மை சங்கமென்னும் மூன்று மணிகளும் யாதோ ரிடை யூறுமின்றி இருத்தற்கு இடமாய்க் கூடையோலுதலின், பெளத்தாகமங்கள் பிடகமெனப் பட்டனவென்பா, பிடகம் - கூடை பிடகம் வினயபிடகம், ஸூத்திரபிடகம், அபிதாமபிடகமென மூன்று வகைப்படும, இவற்றைத்திரி பிடகமென்றும், பிடகத்திரயமென்றும் வழங்குவா, இவற்றுள் முதலாவது வினயபிடகம், விபங்கம் கண்டகம் பரிவாரபாடமென மூன்று வகைப்படும இவற்றுள், விபங்கம் பாராஜிகாதி பிரதமபாகமென்றும் (இது சங்கத்தி லிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது), பிராயச்சித்தாதி துவீதீய பாகமென்றும் (இது பிராயச்சித்தத்தால் நிவிர்த்தித்தற்குரிய குற்றங்களைக் கூறுவது) இரண்டு பகுதியுடைத்தது, கண்டகம் மஹாவாககம், கூலலவாகக மென இரண்டுபகுதியுடைத்தது இரண்டாவது ஸூத்திரபிடகம் தீரக்க நிகாயம், மத்தியமநிகாயம், ஸமயுகத நிகாயம், அங்கோதரநிகாயம், கூடத்தி ரக நிகாயமென ஐந்து வகையினையுடைத்தது, [நிகாயம் - கூட்டம்] இவற் றுள் கூடத்திரக நிகாயம் கூடத்திரகபாடம், தருமபதம், உதானம், இததி யுரதம், ஸூத்திரநிபாதம், விமானவஸது, பிரேதவஸது, ஸதேரகாதை, ஸதேரீகாதை (ஸதேரரென்றும், ஸதவிரரென்றும் உத்தம பிக்ஷுக்களுக்குப் பெயர்), ஜாதகம், நிராதேசம், பிரதிஸம்பிதா மாககம், அபதானம், புத்த வம்சம், சரியாபிடகமெனப் பதினைந்து பகுதியுடைத்தது மூன்றாவது அபி தாரீயபிடகம் தருமசங்கினி, விபங்கம், கதாவஸதுப்பிரகரணம், புத்தகப் பிரஜ்ஞபதி, தாதுகதை, யமகம், பிரஸதானப் பிரகரணமென ஏழு வகை யினையுடைத்தது, "ஆத்தனேயெனத் தெளிந்தவ ணமாநதிருந தவாக்ருசு, குத்தி ரமமிது வினயமு மிதுவிது பிறிதாம், சாத்தி ரமமிவை மூன்றென வன்றவத தோன்றல, பாத்தது ரைக்குநதன பதப்பொருள பலவகைப் படவே" (நீல புத்த கடு)

கூஎ. தாய - கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுள்

(பி. டி.) கூக. 'இதறிததாராகு' கூடு - கூ. 'விளங்கிப்பினனாப் பெரிபான்'

மினையன் வனையோ னென்றுனக் கியாவரும்
வினையோரு ஞரையார வேற்றுருக் கொள்கென
எ௦ மையறு சிறப்பிற் றெய்வதந் தநத
மநதிர மோதியோரா மாதவன் வடிவாய்த்
தேவ குலமுந் தெறியும் பள்ளியும்
பூமலாப பொழிலும் பொய்கையு மிடைநது
நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரும்
எரு நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரும்
எங்ஙனும் விளங்கிய வெயிற்புற விருக்கையிற
செங்குட டுவனெனுந் செங்கோல வேந்தன
பூதத் வஞ்சி பூவா வஞ்சியிற
போததொழிற றுனை குஞ்சியிற புனைய

இனி, மணிமேகலை வேற்றுருக்கொண்டு வஞ்சிநகரத்துள்ளே செல்லுதல் கூறப்படும

௬௮ - ௬ மணி ௧௦ - ௬ - ௮௦

எ௦ தெய்வதம் - மணிமேகலாதிபவம்.

௬௧ மநதிரம் - வேற்றுருவெய்துவிக்கும் மநதிரம்

௬௨ குலம் - கோயிலு, “தேவகுலநிழல்” (ஆரார ௩௨) தெற்றி - வேதிகை, திண்ணையுமாம் பள்ளி - சாலை, “ஒதுக்கின நிணிமணற் புதுப் பூம் பள்ளி” (புறநா. ௩௩)

௬௩ மிடைநது - நெருங்கி எரு காணிய - கண்ட

௬௪ - ௬ தேவகுலம் முதலியன மிடைநது முனிவா முதலியோர் எங்கணும் விளங்கிய இருக்கையெனக்

௬௫. செங்குடடுவன் - சேரன், இவன் இளங்கோவழகனின் தமையன், கண்ணகியின் பழுவத்தைப் பிரதிட்டிப்பித்தோன்

௬௬. பூதத்வஞ்சி - வஞ்சிமலர், பனகவா நாட்டைக் கொள்ள நினைந்தது போசெய்தற்கு அவாமேற் செல்வோர் அதற்கு அறிஞரியாக அணிந்து கொள்வது, இது முதலுக்கேற்ற அடையடுத்த நினைந்து பூவாவஞ்சி - வஞ்சிநகர், வெளிப்படை, இந்நகரை வாடாவஞ்சி யெனறுங் கூறுவார், “பூவா வஞ்சியிற பூதத் வஞ்சி, வாய்வா நெடுநகரை மணிமுடிக்கணிந்து” (௨௬ ௮௦ - ௮௧) எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும் வருதல் காண்க

௬௭ - ௮ இருக்கையினையுடைய பூவா வஞ்சியெனக்

௬௮. தானை - சேனை குஞ்சி - குடில்

௬௯ - ௬ பூவாவஞ்சியிற பூதத்வஞ்சியைத் தானை குஞ்சியிறபுனைய வெனக்

(௮ - ௮) ௬௮ ‘என்றுநீயுணர்’ ௬௯ ‘வேண்டுநக கொள்கென’
௬௭ ‘தெய்வகுலனுந்’ ௬௮ ‘பூவாவஞ்சியிற பூதத்வஞ்சி’ ௬௯ - ௮௦
‘புனைந்து நிலைநாடெல்ல’

அ௦ நிலநா டெல்லைதன் மலைநா டென்னக்
கைமமலைக களிற்றினந தமமுண் மயங்கத
தேரு மாஅந செறிகமுன மறவரும்
காரமயங்கு கடலிற கல்கொளக கடைஇக
கங்கையம போயாற றடைகரைத தங்கி

அரு வங்க நாளியி னதனவடக் கிழிந்து
கனக விசயா முத்தறபல வேந்தா
அணைவரை வென்றவ ரம்பொன முடிமிசைச
சிமைய மோங்கிய விமைய மாலவரைத
தெய்வக கலலுந தன்றிரு முடிமிசைச

கூ௦ ரெயபொன வாகையுந சோத்திய சேரன

அக கையையுடைய மலைபோலுங் களிற்றினம் மயங்க - கலக்க.

அ௦ - அக மலைநாடென்று சொல்லுவண்ணம் களிற்றினங்கள் மயங்க
வென்ற, செல்லும் நெறிககணுள்ள நாகௌ யானைகளின் மிகுதியால் மலை
நாட்டென்று சொல்லப்பட்டன

அந கல்கொள - முழங்க கடைஇ - செலுத்தி

அரு நாலி - மரககலவிசேடம், இம்மொழி மலைநாட்டில் வழங்குகின்
றது வங்கநாவி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை இழிந்து - இறங்கி

அசு கனகவிசயா - கனகனும் விசயனும், இவா ஆரியவரசா பல
வேந்தா - உத்தரன், விசித்திரன், உருத்திரன், பைரவன், சித்திரன், சிங்
கன், தனுத்தரன், சிவேதன் முதலியோரா, இதனை, சீலப்பதீகாரம், உசு -
ஆம் காதை, கஅஉ - ஆம் அடி முதலியவற்றிற் காண்க.

அஎ அணைவரைவென்று - எல்லோரையுமவென்று, உமமை விகார
வகையால் தொக்கது அவ்வென்றது கனகவிசயரை

அஅ சிமையம் - உச்சி

அக தெய்வகல - பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகிவடிவம் அமைத்
தற்குரிய கல

கூ௦ வாகை - வாகைமலர், பகைவரை வென்றோர் வென்றதற்கு
அறிஞறியாக அணிந்துகொள்ளுவது, அரசர் அம்மலரைப் பொன்னாற்
செய்து அணிந்துகொள்ளுதல் இயல்பாதலின், 'செய்பொன்வாகை' என
றா, "பொலந்தோட்டுப் பைந்தும்பை" (உஉ) எனவும், "பொலந்தும்பை"
(கௌ) எனவும் புறநானூற்றிற் கூறியிருத்தல் காண்க

அஎ-கூ௦ அவர் முடிமிசைச கல்லும் தன் முடிமிசை வாகையுந
சோத்திய சேரனென இயைக்க

எசு - கூ௦ புனைய மயங்கக் கல்கொளக கடைஇத தங்கி இழிந்து
வென்று சோத்திய சேரனென

(பி - ம்) அச 'கங்கைப் பேரியாற்றடை' அரு 'வங்கநாவாயிதன்
வடகிழக்கிழிந்து' அசு 'முத்தரின வேந்தா' கூ௦ 'செம்பொன்'

விறற்றலவெய்யோன் நன்புகழ விளங்கப்
பொற்கொடிப் பெயாப்பேம பொன்னகாப் பொலிந்தன
திருந்தநல லேது முதிர்ந்தன தாதலிற் [ள
பொருந்தநால வாயமைபும புலப்படுத்த தற்கென

௨௬.—வஞ்சிமாநகா புகக்காதை முற்றிற்று.

சேரன் செங்குடவென வடநாடு சென்று ஆரியவரசரை வென்று கற
கொண்டுமீண்ட வரலாற்றை, சீலப்பதிக்காரம், காலகோட காதை முதலிய
வற்றால் உணராக

கூக விறற்றலவெய்யோன் - விலவலியை விரும்பினோன், “வெம்
முனை வெற்றி விறலவெய்யோன்” (பு - வெ ௬௮)

எள - கூக, வேந்தன் சேரன் வெய்யோன், அவனறன புகழெனக

கூஉ பொற்கொடி - அழகியகொடி, என்றது வஞ்சிக்கொடியை
நகா - வஞ்சி, “பூங்கொடிப் பெயாப்பேம, திருந்திய நன்னா” (௨௮
௧௦௧ - ௨) என்று பின்வருதல் காண்க

கூக - ௨ விளங்கப் பொலிந்தன

கூக நலலேது - நலவினையாகிய காரணம்

கூஉ - கூ ஆதலிற் பொலிந்தன

கூச நாலவாயமை - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியம், அவை சூகநம்
முதலியன, அவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா

கூஉ - ச புலப்படுத்ததற்குப் பொலிந்தனனெனக

க - கூச அணியிழை எழுந்தது புகுந்தது நின்று எத்தி, ‘அருளால்
வேண்டும’ என்று அழுதுநிற்ப, பத்தினிகடவுள் உரைப்பாள, அங்ஙன
முரைப்பவளாகிய தாய, ‘இன்னதிவவியலபு’ என எடுத்துரைத்தலும்,
மணிமேகலை ஒதி வடிவாயப் பொன்னகாப் பொலிந்தனனென வினை முடிவு
செய்க

(பீ - மீ) கூஉ, ‘கொடிபெயாப்’ கூக ‘திருந்தநலலேது’ கூச ‘நல
வாயமை’

இருபத்தேழாவது சமயக்கணக்கார் தந்திறங்கேட்ட காதை

[இருபத்தேழாவது வஞ்சிமாநகர்ப்புறத்துச் சமயக்கணக்கார்
தந்திறங்கேட்ட பாட்டு]

நவையறு நன்பொரு ஞரையி னேவெனச
சமயக கணக்கா தந்திறஞ சாராது
வைதிக மாராகத தளவை வாதியை
எய்தின ளெய்திரின் கடைப்பிடி யியம்பென

நு வேத வியாதனுங் கிருத கோடியும் -
ஏதமில் சைமினி யெனுமிவ வாசிரியா
பதது மெட்டு மாறும் பண்புறத
தத்தம் வகையாற ருமபகாந திட்டனர்
காண்டல கருத லுவம மாகம

க0 மாண்டைய வருததா பததி யோடியல்

க நவை - குற்றம். பொருள - தத்துவம்

உ சமயக்கணக்கா - சமயநூலுணர்நதவா; வாதிகள். திறம் -
தொகுதி, இடமுமாம்

க - உ மணி பதி அள - அ. உரைமினேவெனசசாராது

ஈ அளவைவாதி - பிரமாணவாதி

ச கடைப்பிடி - சித்தாந்தம் இயம்பென - சொல்லென்று மணி
மேகலை வினுவ

ஈ - ச அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென

நு 'வேதவியாதனும்' என்பது முதலியன அளவை வாதியின்

ஈ ஏதம் - குற்றம்

[வாராததை.

நு - அ வேதவியாதன பததளவையும் கிருதகோடி எட்டளவையும்
சைமினி ஆறளவையும் பகாநதிட்டனரெனக

ஈ 'காண்டல' என்பது முதலியவற்றால் பததளவைகளின் பெய
ரும், அவற்றினிலக்கணமுங் கூறப்படும. காண்டல - பிரததியக்கம கருதல்-
அனுமானம், இது கருததெனவும் வழங்கும்.

க0 இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம்.

(பி - ம்.) ஈ 'அளவையாதியை' அ 'பகாநதிட்டனா' ஈ. 'காண்
டலகருததே' க0, 'ஆண்டவருததாபததியோடியைபு'

பைதிக மபாவ மீட்சி யொழிவுறி
வெய்தியுண் டாரெறி யென்றிவை தமமாற்
பொருளி னுண்மை புலங்கொளல் வேண்டும -
மருளில் காட்சி யைவகை யாகும்

கடு கண்ணால் வண்ணமுஞ் செவியா லோசையும்
நண்ணிய மூக்கா னுற்றமு நாவாற்
சுவையு மெய்யா லூறுமெனச் சொன்ன
இவையிவை கண்டுகேட் டியிரததுண றெறுத
துக்கமுஞ் சுகமு மெனததுயக கறவறிந்

உ௦ துயிரும் வாயிலு மனமுமூ றினறிப
பயிலொளி யொடுபொரு ளிடம்பழு தின்றிச
சுட்ட றிரிதல் கவாகோட றேனறுது
கிட்டிய தேச நாம சாதி
குணக்கிரி யையி னறிவ தாகும்

உரு கருத்தள வாவது

கக. ஐதிகம - ஐதிஹ்யம் அபாவம் - இணமை. மீட்சியொழிவறிவு -
மீட்சியினால் ஒழிந்த பொருளை அறியுமனவை, எனறது பாரிசேடத்தை.

கஉ. உண்டாரெறி - சமபவம் இவை தமமால் - காண்டல் முதலிய
இந்தப் பத்துப் பிரமாணங்களாலே

கங் புலங்கொளல் - அறிதல்

கச. 'மருளில்' என்பது முதலாகக் காட்சியளவையின் இலக்கணம்
கூறப்படும் மருள் - மயக்கம் காட்சி - பிரததியக்கப் பிரமாணம்

கக துயகரு - தடை

உ௦. வாயில் - இந்திரியம் ஊறு - இடைபூறு

உக. ஒளி - சேர்மஞ்சரியாக்கினிகள்

உஉ சுட்டல் - பொருளுண்மை மாததிரை காண்டல் திரிதல் -
ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதல், இது விபரீதமெனப்படும கவாகோடல் -
சந்தேகம்; "கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே கருத லையந் திரியவே,
கொண்ட றிரிவாம்" (சில - சீத்தி. சுபக்கம், அளவை ௩)

உரு 'கருத்தளவு' எனப்பது முதல் அனுமானப் பிரமாணம் கூறப்
படும, கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

(பி - மீ.) கக 'மீட்சியொழி' கஉ - ௩ 'உண்டாரெறியெனறிவை
தம்மாற்போ பொருளினுண்மையுளங்' கடு - சு 'ஒசையு, மூககானுற்றமு
நாககாறசுவையும்' கஅ - ௬. 'உண்டியிரததுற்றுத், துக்க சுகமெனத் துயத்
தறவறிநது' உ௦ - உக 'மனமுமூனறிப, பயிலொழியொடும் பொருள்'

2௭.—சமயக்கணக்கீர்த்தந்திரங்கேட்ட காதை ௩௦

குறிகொ ளனு மானததனு மேயத
தகைமை யுணருந தனமைய தாகும்
மூவகை யுற்றது பொதுவெகச முதலாம்
பொதுவெனப் படுவது சாதன சாத்தியம்
௩௦ இவையந நுவய மினரு யிருந்தும்
கடந்திகழ் யானைக கானவொலி கேட்டோன
உடங்கெழில் யானையங் குண்டென வுணர்ந்தல்
எசச மெனபது வெள்ளவே துவினால
நிசசயித தததலை மழைநிகழ் வுரைத்தல்
௩௦ முதலென மொழிவது கருக்கொண முகிலகண
டி-துமழை பெய்யு மெனையம் 19௦சல

௨௬ அனுமானத்தது - அனுமானத்தால், “ அனுமானமாவது . சாத தியததையொழியச சம்பவியாததாகிய சாதனத்தாற சாத்தியததைப் பற்றிப் பிறக்கும் ஞானமாகும் ” (நீல நரும் செய கூஉ, சமய) அனுமேயம் - அனுமித்தது உணரப்படுவது.

௨௮ அது - அவ்வனுமானவளவை, அது பொதுவெனவும், எசச மெனவும், முதலெனவும் மூன்று வகைப்படும்

௨௯ சாதனம் - ஏது சாத்தியம் - துணிபொருள

௩௦ இவை - இவற்றிற்கு அநநுவயம் - சோக்கை, அஃதாவது நியத மான உடனிகழ்ச்சி

௩௧ கடம் - மதம். கானம் - காடு ௩௨, உடங்கு - உடனே

௨௯ - ௩௨ பொதுவெனப்படுவது உணரத்தலெனக் பொதுவைச சாமா னியானுமானமென்பா.

௩௩ - ௪ வெள்ள ஏதுவினால - வெள்ளமாகிய சாதனத்தால் அத தலை - அவ்விடம் எசசமெனபது வெள்ளவேதுவினால அததலை மழை நிகழ்வு நிசசயித்ததரைத்தல் இதனைச் சேஷானுமானமெனவும் காரியானு மானமெனவும் கூறுவா

௩௫ கரு - குல முகில - மேகம் ௩௬ இது - இம்மேகம்

௩௫ - ௬ முதலென மொழிவது சூற்கொண்ட மேகத்தைக்கண்டு இது மழை பெய்யுமென்று நிசசயித்தல். இதனைக் காரணனுமானமெனவும், பூர் வானுமானமெனவும் கூறுவா இது வரற்பாலதை முன்னமே அனுமிப்பது

௩௬ - ௬. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டுள்ள அனுமானங்களை, “ இடித்து மினனி யிருண்டு மேக மெழுந்த போதிது பெய்யுமென, நடுத்த துமமகில் சந்த முந்நி யலைத்து வாடின லாறுகொண, டெடித்து வந்திட மால் வரைக்க ணிருந்து கொண்டல் சொரிந்ததென்று, முடித்த துமமிவை காட்சியனறனு மானமென்று மொழிந்திடே ” (சீவ சிந்தி பாபகம், உலோகாயதனமதமறுதலை, உ) எனபதனாலுமுணாக

(பி - ம்) ௨௬ ‘குறிகொள’ ௩௦ ‘இவைதமொடநுவய’

என்னுமேதுனி னென்றுமுக் காலம்
தன்னி லொன்றிற் சாராநதுள தாகி
மாண்ட வுயிரமுதன மாசின் ருக்கி
ச௦ காண்டற் பொருளாற கண்டில துணாதல்
உவம மாவ தொப்புமை யளவை
கவய மாவாப போலுமெனக கருதல
ஆகம வளவை யறிவ னூலாற
போக புவன முண்டெனப் புலங்கொளல்
ச௬ அருததா பத்தி யாய்க்குடி கங்கை
இருக்கு மென்றற கரையிலென நெண்ணல்
இயலபி யானேமே லிருநதோன் றேட்டிக
கயலொன் றியா ததுவே கொடுததல

௩௮. தன் பனமையொருமை மயக்கம்

௩௯. உயிர்முதல - உயிரும் இந்திரியமும் மனமும், “ உயிரும்
வாயிலு மனமும நின்றி ” (௨௭ ௨௦) எனரா முன்னும்
உவமவளவை —

ச௨ கவயமா - ஒருவகை மிருகம் ஆப்போலும் - பசுவையொக்கும்.

ச௩ - ௨ “ கண்ணன கருமுகில்போல வண்ணனெனக கேட்டவ
னைக, கண்ணுமுணா வொப்பெனவே காண ” என்றும் வரும்

ஆகமவளவை —

ச௪ அறிவனூல - ஆபதன் வாககியமாகிய நூல்

ச௫ போகபுவனம் - சுவாகக நாகங்குள புலங்கொளல் - அறிதல்.

ச௬ - ச ஆகமவளவையாவது புலங்கொளலெனக இதனைச்
சாததமென்றும், உரையளவையென்றும் கூறுவா

அருந்தாபத்தியளவை —

ச௭ ஆய்க்குடி - இடைச்சேரி

ச௮ - ௬ இது பொருளளவையென்றும் கூறப்படும், “ அடுத்தல்
கோதும் பொருளருத தாபத்தி யாமதுதா, நெடுத்த மொழியின்கு செப
புவ தாகுமிய வுரிவனா, படைத்தவ ரென்னிற படையா தவருமுண
டென்றுமிவன, கொடுப்பவ னென்னிற கொடாதாரு முண்டென்றுங்
கொள்வதுவே ” என்றும் வரும்

இயல்பளவை .—

ச௯. இருநதோன ஒன்றுதாவெனிலென வருவித்துக் கொள்க
தோட்டி - அங்குசம்

ச௯ - ௮ “ மாமே லிருந்தொரு கோரு வென்றிசுள்ளிக் கோறா
லும், சோமே லிருந்தொரு கோரு வென்றிறா வேதுணிநது, பூமேவு
(பி - ம்) ச௯ ‘ இயைபிலியானே ’

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை' ௩௦௭

ஐதிக மென்ப துலகுரை யிம்மாத்

௫௦ தெய்திய தோரபே யுண்டெனத் தெளிதல்

அபாவ மென்ப தின்மையோரா பொருளைத்

தவாதவ விடத்துத் தானிலை யெனறல

மீட்சி யென்ப திராமன்வென் றுனென

மாட்சியி லிராவணன் றோற்றமை மதித்தல்

௫௧ உள்ளநெறி யென்பது நாராசத் திரிவிற்

கொள்ளத் தருவது காந்தமெனக் கூறல்

கண்ணமுத் தங்கோல கொடுத்தலும் பூதலத்தே, நாமே வியலபெனறு கூறுவா நலவசொன னாவலரே , சோ - மதில

ஐதிகவளவை —

சக - உலகுரை - உலோகவாதம் , அஃதாவது காண்பரம்பரை யால வரும் வாககியம்

சக - ௫௦ “கொன்பயில வேலைக் கடலபுடை சூழுகு குவல யத்தோ, ரனபுட னூலி லலகையுண் டென்பாக ளென்பதுவு, மின்பயில் புறநில விடநாக முண்டெனப் ரென்பதுவும், என்பர்க னாவல ரென்பது மைதிக மென்பாகளே ” என்றும் வரும்.

அபாவவளவை —

௫௧ - உ. அபாவமாவது இன்மையாகும் , அஃது ஒரு பொருளை இல்லையென்பது

மீட்சியளவை —

௫௪ மாட்சிஇல - பெருமையில்லாத

௫௩ - ச இஃது ஒழிபெனவும் பாரிசேடமெனவும் கூறப்படும் ; “சோ ரொழிபென்று செப்பப் படுவது திண்புவிமேற், போராடி நினறு பொருதா ரிருவாதம் போககளத்தப, பாரா ரிராகவன வெனறு நெனிறறன் பரிசழிநது, நேரா மிராவணன் றோற்றசொல லாகி நிகழ் வதுவே ” என்றும் வரும் மூன்று பெயரினே இருவரைக் களவாலல ரெனறூல நின்றவொருவனைக் களவெனென்றறிகையும் அது

சம்பவவளவை —

௫௫ நாராசத்திரிவின - இருபபுச்சலாகையின் சலனத்தால

௫௫ - சு உள்ளநெறியெனினும், உண்டாநெறியெனினும், சம பவமெனினும்மொக்கும் , “துயக்கற வுண்மை யெனநா வலாக ளெனின துரைப்ப, நியற்கைப் பொருளினே யிறறென லாமிது தானுரைக்கின, வியக்குறற் காலசலிக குநதீச சுமெவிய னீராகுளிரும், வயக்குறற் மண வலி தெனறுபட டாவகு வழங்குவதே ” என்றும் வரும் , ஆயிரத்தில நூறுண்டென்பதும், நூற்றிலே தொண்ணூறுண்டென்பதும் அது.

மேல உவனம் முதலிய அளவைகளுக்குக் காட்டிப்போந்த, “கண்ண கருமுகிலபோல ” என்றறறொடக்கத்துச் செய்யுட்கள, சீவஞான சித்தியார், சுபகம், அளவை இலக்கணத்திறகு மறைஞானநேசிகர் எழுதிய உரையிற் காணப்பட்டன

எட்டுள பிரமாணுபாசங்கள்
சட்டுணர் வொடுதிரி யக்கோட லையம் —
தேராது தெளிதல் கண்டுண ராமை

௬௦ எய்து மிலவழக குணர்ந்ததை யுணாதல்
நினைப்பென நிகழ்வுசட் டுணர்வெனப் படுவ
தெனைப்பொரு ளுணமை மாததிரை காண்டல்
திரியக கோட லொன்றையொன றென்றல்
விரிகதி ரிப்பியை வெள்ளியென் றுணாதல்

௬௧ ஐய மென்ப தொன்றைநிச சயியா
மையற் றறியோ மகனோ வென்றல்
தேராது தெளிதல் செண்டு வெளியில
ஓராது தறியை மகனென வுணாதல்
கண்டுண ராமை கடுமாப் புலியொன்

௭௦ றண்டலை முதலிய கண்டுமறி யாமை
இல்வழக கென்பது முயறகோ டொப்பன
சொல்லின்மாத திரததாற் கருததிற றேனறல்
உணாததை யுணாத லுறுபனிக குததீப
புணாரதிடன மருந்தெனப் புலங்கொள நினைத்தல்

௭௧ நீனைப்பெனப் படுவது காரண நிகழாது
நினக்கிவா தாயுந தநதையு மென்று
பிறாசொலக கருதலிப் பெற்றிய வளவைகள் -

இதுகாறும் காட்சிமுதலிய அளவைகள் பததும் அவற்றினிலகணங்
களும் முறையே கூறப்பட்டன

இனி, சுட்டுணாவு முதலிய பிரமாணுபாசங்களுட்மே அவற்றினிலக்
கணங்களும முறையே கூறப்படும்
பிரமாணுபாசங்கள் எட்டு. —

௬௭ பிரமாணுபாசங்கள் - பிரமாணப் போலிகள்.

௬௨. எனைப்பொருள் - எல்லாப்பொருள் ௬௪ இப்பி - சிப்பி

௬௬ மையல் - மயங்கம் தறி கட்டை

௬௭ செண்டு வெளி - ஒருவகை முற்றம்

௬௮ ஓராது - உணராது

௬௯ கடுமாவாகிய புலி, கடுமை - சினம் கண்டுணராமையை

உபேட்சாத்தக ஞானமென்பா

௭௦ அண்டலை, ஐ : சாரியை எக. கோடு - கொம்பு

௭௪ மருந்து - பரிகாரம்

௭௭ இப்பெற்றிய - இததன்மையையுடையன, முற்று.

(பி. ம்) ௬௧ 'நிசசயியாது' ௬௬ 'கடுமருப்புலியிலோந்து'

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை ௩௦௯

௨ பாங்குறு முலோகா யதமே பௌத்தம்

சாங்கிய நையா யிகமவை சேடிகம

அ௦ மீமாஞ சகமாஞ சமயவா சிரியா

தாமபிடு கற்பதி சினனே கபிலன்

அக்க பாதன் கணுதன் சைமினி

மெயப்பிரத தியமனு மானஞ சாததம்

உவமான மருத்தா பத்தி யபாவம்

அரு இவையே யிப்போ தியனறுள வளவைகள்

என்றவன் நன்னைவிட் டிறைவ னீசனென்

நின்ற சைவ வாதினோ படுதலும்

பரசுநின் றெயவ மெப்படித தென்ன

இருசூட ரோடிய மானனைம பூதமென் .

௯௦ றெட்டு வகையு முயிருமயாக கையுமாய்க

எஅ. பாவகு - பகுதி அக சினன் - புத்தன்

அஉ அக்கபாதன் - அக்பாத முனிவா, இவருக்குக் கௌதம முனிவரென்றும் பெயருண்டு கணுதனென்பதற்கு நெய்யைப் புசிப்பவனென்றும் பொருள், கணம் - நெய், இவா இக்காரணத்தால் கணுசனென்றும் பெயர் பெறுவா

அ௩ பிரத்தியம் - பிரத்தியககம் சாததம் - ஆகமம்

எஅ - அரு. உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்கட்கும் முறையே பிருகஸ்பதி முதலிய அறுவரும் ஆசிரியரெனவும், மேற்கூறிய பத்தனைகளுள் அவர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது வழங்கும் அளவைகள் பிரத்தியககமுதல அபாவமிறுதியாகிய ஆறுமேயெனவும் கொள்க உலோகாயதம் முதலிய அறுவகைச் சமயங்களுள், உலோகாய தத்திறகுப் பிரத்தியககமொன்றும், பௌத்தத்திறகுப் பிரத்தியககத்தோடு அனுமானமும், சாங்கியத்திறகு அவ்விரண்டினோடு ஆகமமும், நையாயிகத் திறகு அமலுனறனோடு உவமானமும், வைசேடிகத்திறகு அநநான்கினோடு அருத்தாபத்தியும், மீமாஞ்சகத்திறகு அவ்வைவந்தனோடு அபாவமும் பிரமாணமாமெனக் கொள்க.

அ௬ என்றவன் - அளவைவாதி.

சைவவாதம் :—

அ௬ இறைவன் - எப்பொருளினுந் தங்குகின்ற கடவுள் ; இறை - தங்குதல்

அஅ துதிககப்படும் நினது தெய்வம் எத்தன்மையையுடையதென்று மணிமேகலை வினாவ.

அ௯ இருசூடா - சநதிரஞ்சியா இயமானன் - யாகத்தலைவன்.

கட்டிநிற் போனங் கலையுருவி னேனும்
படைத்துவினை யாடும பண்பி னேனும்
துடைத்துத் துயாதீர் தோற்றத தோனும்
தன்னில் வேறு தானென் றிலோனும்

கூரு அன்னே ளிறைவ னாகுமென் றுரைத்தனன்
பேருல கெல்லாம பிரம வாதியோ
தேவ னிட்ட முட்டை யென்றன
காதல் கொண்டு கடலவணன் புராணம்
ஒதின னாரணன் காப்பென றுரைத்தனன்

க00 கற்பங் கைசந தங்கா லெண்கண
டெற்றெ னிருத்தஞ் செவிசிக கைமுகம்
குற்ற வியாகர ணமுகம் பெற்றுச

கூக கலையுருவினேன் - கலைகளை உருவாகவுடையவன், “ஐயா
றதன்மிசை யெட்டுத தலையிட்ட, மையில வானகலை மெய்யுடன்
பொருநதி” என்றா; திருச்சிற் க, பேர்

கூக துடைத்து - சங்கரித்து. துயர்தீராதோற்றத்தோன் - உயிர
களது இளைப்பொழிகும பெருமையையுடையவன்.

பிரமவாதம் :-

கூக - ஏ. உலகெல்லாம் ஒரு தேவனிட்ட முட்டையென்று பிரம
வாதி கூறினன

வைணவவாதம் -

கூஅ. கடலவணன் - திருமால் புராணம் - பழமை

கூக ஒதினன் - வைணவவாதி.

வேதவாதம் -

க00 ‘கற்பம்’ எனபது முதல வேதவாதி கூற்று சநதம் -
சந்தோ விசிதி எண் - சோதிடம்

க0க. நிருத்தம் - நிருத்தம் சிகை - சிகை

க00 - க0உ கற்பம் சந்தோவிசிதி சோதிடம் நிருத்தம் சிகை
வியாகரணம் எனனுமிவ்வாறும் முறையே வேதத்திறருக கை கால கண
காது மூக்கு முகம் எனனும் உறுப்புக்களாகவுள்ளன, இதனை, “முகம்
வயாகரண தஸ்ய ஐயோதிஷந நேதர முசயதே, நிருத்தம் சரோதர
முத்திஷ்டஞ் சநதஸாம் விசிதி - பதே, சிகாகரணநது வேதஸ்ய ஹஸ
தௌ கல்பாநபரசக்ஷதே” எனனும் சுலோகத்தாலும்றிந்து கொள்க,
இது பாணினியவயாகரணத்தைச் சாரந்தும், பட்டோஜி தீக்ஷிநாரா
செய்யப்பட்டதுமாகிய சரீர்த்கௌஸ்துபமெனனும் வடநூலின் முதலி
லுள்ளதாகிய பஸபசமென்னு மாநகிகத்தில் உதகரிக்கப்பட்ட தெனபா.
இதுபற்றியே கற்பம் முதலியவாறும் வேதாங்கமெனப்படும, “ஆறங்க
மாவன : உலகியற சொல்லையொழித்து வைதிகச சொல்லையாராயும
நிருத்தமும், அவவிரண்டையும் உடனாயந்த ஐநகிரத தொடக்கத்து
வியாகரணமும், போதாயனியம் பாரத்துவாசம் ஆபதமபம் ஆத்திரேயம்
முதலிய கற்பங்களும், நாராயணியம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும்,
எழுத்தாராயசசியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமு

உஎ.—சமயக்கணக்காத் திறங்கேட்ட காதை நுகக

சாராபிற ரேன்றா வாரண வேதக்
காதி யநத மிலையது நெறியெனும்
க௦நி வேதிய னுரையின் விதியுங் கேட்டு
மெயத்திறம் வழககென விளம்பு கினற
எத்திறத தினுமிசை யாதிவ ருரையென
ஆசீ வகநூ லறிநத புராணனைப
பேசுநின் னிறையார நூற்பொருள் யாதென
கக௦ எலையில பொருள்களி லெங்குமெப பொழுதும்
புலலிக கிடநது புலப்படு கினற

மாம ” (தோல் புறத. சூ ௨௦ ; கலி கடவுள்) என்பர் ஆசிரியா நச்சீ
ஹர்க்கினியர்

க௦நு சாராபிறேன்றா - ஓரிடத்திற்கேன்றாத ; ஸவயம்புவெனற
படி. தீருவள்ளுவமாலையில் வேள்ளீதீயார் (சஉ) பாட்டில் வேதம்,
“செய்யாமொழி” என்று கூறப்பட்டிருந்ததல காண்க ; இக்கருத்தை,
“நாததிக மலவது சொல்லலை யாயினமு னாப்பயநத, சாததிரமாவது
வேதமனரேவது தானசயம்பு, சூத்திரி நீயது வல்லையலாமையிற சொல
லுகிராய, போததநதி யோவதன நீமையென ருனபொங்கிப பூதிகனே ”,
“பூதிகன ருனது சொல்லலும் யானது வல்லனெல்லாம், சாதிகண்டா
யெனத தானறள ராதது சாறறுகெனரூட், காதியென ருனுமொரநத
மென ருனுமுண டேலதறகு, நீதியி னாலுரை நீயினி யானது நோவ
னென்றன ” (நீல. வேத செய ௩-௪) என வருவனவற்றாலுணாக
வேதகரு - வேதத்திறகு க௦நி வேதியன் - வேதவாதி

க௦சு மெயத்திறம் - நூலவகைகள் , மெய்யுணாததுவனவற்றை
மெய்யென்றா , “மெயத்திறம் வழக்கு நனபொருள் வீடு ” (க : கக)
என முன்பு வந்திருந்ததல காண்க “யாமெய்யாக கண்டவற்றுள் ” (௩௦௦)
என்னும் திருக்குறளில், ‘மெய’ எனபது இப்பொருள் தாதலறிக. வழக்கு-
உலகியல

க௦சு - எ இவவடிக்களற கூறப்பட்டுள்ளவை மணிமேகலையின்
உட்கோள

ஆசீவகவாதம் —

க௦அ ஆசீவகநூல - சமணசமயத்தின் பாசுபாடு இரண்டனுள்
ஒருவகைக்குரிய நூல , “அன்னதோர வாயமை யாசீ வகனம் ணாகளிற
கூறும் ” (சிவ சிந்தி பரபகம, ஆசீவகமதம், க.) புராணன் - முதி
யோன். ஆசீவகமதம் முறகாலததுச சமநுண்டமென்று பெயருள்ள
ஒருரிற் பரவியிருந்ததென்று நீலகேசியால தெரிகினறது

க௦க. இறை யார - கடவுள் யாவன நூற்பொருள் யாதென -
உனது நூலிற சொல்லப்படும் பொருள் என்னவென்று மணிமேகலை
கேட்ப

க௦அ - க. “ஆததனு நூலும் பொருளு நிகழ்ச்சியும், பாததன சொல்
லிற் பயம்பெரி தாதலி, னோததுரை யேயிங் குரையென றுரைததனள்,
சாததிரம் யாவையுந தன்னிக ரில்லாள் ” (நீல ஆசீவக. செய. கஉ)

(பி - ம்) ௩௦௩ - ௪ ‘வேதத, தாதியநத மிலையதுவே நெறியெனும்’

வரம்பி லறிவ னிறைநூற் பொருள்களைந்
 துரந்தரு முயிரோ டொருநால் வகையணு
 அவவணு வற்றுங் கண்டு முணர்ந்திடப்
 ககடு பெயவகை கூடிப் பிரிவதுஞ் செய்யும்
 நீவநீ தீக்காற் றெனநால் வகையின
 மலைமர முடம்பெனத் திரள்வதுஞ் செய்யும்
 வெவ்வே முகி விரிவதுஞ் செய்யும்
 அவ்வகை யறிவ துயிரெனப் படுமே -
 கஉ௦ வற்ப மாகி யுறுநிலந் தாழ்நது
 சொற்படு சீதத் தொடுகவை யுடைத்தாய்
 இழினென நிலஞ்சோந் தாழ்வது நீர்தீத்
 தெறுதலு மேற்சே ரியலபு முடைத்தாங்

ககஉ. வரம்பிலறிவன் இறை - அநந ஞானியாகிய மற்கலி
 தேவனே எமது கடவுள். நூற்பொருள்கள ஐந்த - நவகதிரோனனும் நூலிற்
 கூறப்பட்டுள்ள பொருள்கள ஐந்தாகும்.

ககங. அப்பொருள்கள் உயிரும் நாலவகை அணுககளுமாம்.

ககஉ - ந. ஆசீவக மத்ததினாகருத் தெய்வம் மறகலியெனப்பதும்,
 நூல நவகதிரெனப்பதும், அதிற் கூறப்பட்ட பொருள்கள் ஐந்தென்பதும்
 ஆகிய இவற்றை, “என்றஹு மறகலி தானே யிறையினி, யொனப்பது வாங்
 கதிர் தூலயர் முடையன, மனபெறு துண்பொரு ளைநதியல பாயவை,
 யினப் நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டெனச்சொல” (நீல. ஆசீவக செய. கங)
 எனப்பதொலறிந்துகொள்க, “மறகலி நூலின் வகையிது” (ககடு) என்று
 இக்காதையிலேயே பின்வருதல காரணக.

ககச. அவவணுவெனறது உயிரை

ககடு கூடி - நிலவணு முதலிய நாலவகையணுககளோடுங் கூடி.

ககச - டு இவவடிகள உயிரணுவின் இலக்கணங் கூறின.

ககசு. மேற்கூறிய நாலவகையணுககளும் இவையெனறபடி.

ககஎ - அ. அந்நாலவகையணுககளும் திரள்வதுஞ்செய்யும், விரி
 வதுஞ்செய்யும்

ககசு - அ இவவடிகளால் மேற்கூறிய நாலவகையணுககளின்
 பொதுவிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ௦. வற்பம் - வனமை. நிலம் வற்பமாகியுறும்.

கஉ௦ - உஉ தாழ்நது உடைத்தாய்ச்சோநது ஆழ்வது நீரோனக

க௦ங் தெறுதல - சுடுதல

கஉஉ - ங தீ, பெறுதலும் மேற்சேரியலபு உடைத்தது.

(பி - ம்) ககங - ச ‘நாலவகையினு, மூவணு’

௨௭.—சமயக்கணக்கர்த்தந்திரங்கேட்ட காதை நடிகை

காற்று விலங்கி யசைததல கடனிலை
கஉரு வேற்றியல பெய்தும கிபரீ தத்தால்
ஆதி யிலலாப பரமா ணுககள்
தீதுற றியாவதுஞ் சிதைவது செய்யா —
புதிதாய்ப் பிறந்தொன் றென்றிற் புருதா
முதாரீ ரணுநில வணுவாய்த திரியா

கங ௦ ஒன்றிரண டாகிப பிளபபதுஞ் செய்யா
அன்றியு மவலபோற் பரபபதுஞ் செய்யா —
உலாவுந தாழு முயாவதுஞ் செய்யும் .

குலாமலை பிறவாக கூடும பலவும
பினனையும் பிரிந்துதந தன்மைய வாகும
கஙரு மன்னிய வயிரமாயச செறிநதுவற பமுமாம
வேயாயத துளைபடும பொருளா முளைககும்
தேயா மதிபோற செழுநில வரைபபா
நிறைநதவிவ வணுககள் பூதமாய நிகழிற்
குறைநது மொததுங் கூடா வரிசையின்

கஉச. விவங்கி - குறுக்கிட்டு. இவை - இவ்வணுககள்

ககக - உச இவ்வணுகளாற கூறப்பட்டுள்ள ஐந்து பொருள்களின்
இயல்பைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களாலுமறிக. “நிலநீ ரெறிகாற் றுயிரின்
னியலபும, பலநீ ரவற்றின படுபா லவைதாம், புலமா கொலியொனறெழிய
முதறகாம், சலமா யதுதனை மையையே முதலாம்”, “எறிததன முதலா
யினதீ யினவாம், செறிததல லொலியோ டிவைகாற் றினவா, மறிததல்
லறிகல லவைதா முயிராம், குறிதத பொருளின குணமாலிவையே” (நீல.
ஆசீவக, கள - ௮)

கஉரு வேற்றியலபு - வேறுதனமை

கஉ௭. யாவதும - சிறிதும் சிதைவது - அழிதல்

கஙக அவலபோல - அவலைப்போல கஙரு வறபம - வனமை

கஙக வேய - மூங்கில கங௭ தேயாமதி - முழுமதி.

கஙக. குறைந்தும் ஒத்தும் கூடா - பின் சொல்லப்படுமளவிற குறைந்
தும் அளவொத்தும் கூடுவனவல்ல

கஙக - சக “ஒன்றினை யொருவி மூன்றங் குற்றிடா விரண்டிவிட்டு,
நின்றிடா திரண்டு கூடு நெறிநில நான்கு நீரமூன், நின்றிரண்டழல்கா
லொன்றா விசைநதிடும் பூமி யிவவா, நெனறுநீர் தீகா லாகி யீண்டிவ தெனநி
யமபும” (சீவ. சிந்தி பரபககம், ஆசீவகனமதம், ஏ) எனவருதல் காண்க.

(பி - டி) கஉச ‘ஆறுறுவிகே யசைததல கடிவை’ கஉரு ‘வேற
றியலெய்தம்’ கஉ௭. ‘யாதுஞ்சிதைவது’ கஉ௮ ‘புத்தாபபிறந்தொன்று’
கஙக ‘பிறவாயக கூடுமலையும்’ கஙச - டு. ‘தன்மையதாக, வன்னிய’
கஙக வேயிரத்தளைப்படும’ கங௭ ‘வரைப்பால்’ கஙக ‘கூடாவரியின்’

கச௦ ஒன்று முககா லரைகா லாயுறும்
துன்றுமிக கதறாற பெயாசொலப படுமே
இக்குணத தடைநதா லலலது நிலையச
சிககென் பதுவு நீரா யிழிவதும்
தீயாயச சுடுவதுங காற்றாய வீசலும்

கச௫ ஆய தொழிலை யடைந்திட மாட்டா
ஓரணுத தெயவக கண்ணோ ருணாகுவா
தேராா பூதத திரட்சியு ளேனோ
மாலேப போதி லொருமயி ரறியாா
சாலத திரணமயிர தோற்றுதல சாலும்

க௫௦ கருமம் பிறப்பும் கருநீலப பிறப்பும்
பசுமம் பிறப்பும் செமம் பிறப்பும்
பொனன் பிறப்பும் வெண்ண பிறப்பும்
என்றிவ வாறு பிறப்பினு மேவிப
பண்புறு வரிசையிற பாறபட்டுப பிறந்தோ
க௫௫ கழிவெண் பிறப்பிற கலந்துவீ டீண்குவா

கச௩ சிககென்பதுவும் - வனமை யுற்றிருத்தலும், “வறபமாகி யுறு
நிலம்” (க௨௦) என்று இக்காதையில் முன்பு வந்திருத்தல காண்க

கச௬ தெயவககண்ணோ - கேவல ஞானிகள்.

கச௭ தேரா - அறியாா ஏனோ - மறையேரா, என்றது, கேவல
ஞானிகளல்லாதாரை

கச௬ - ஏ ஓரணுவை ஏனோ தேராரெனக

கச௮ போது - காலம்

கச௯ சாலும் - மேற்கூறியதற்கு உவமையாக அமையும்.

க௫௦ கரும்பிறப்பென்றது நாக சனமத்தை

க௫௫ கழிவெண்பிறப்பு - மிகவெளியிய பிறப்பு.

க௫௦ - ௫௫ இவவடிகளிற கூறிய கரும்பிறப்பு முதலியவைகள்
முறையே ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடையவை, “வெண்மைநன பொனமை
செமமை நீலகழி வெண்மை பசுசை, உண்மையிவ வாரி னுள்ளருங் கழி
வெண்மை யோங்கு வீட்டின, வண்மைய தாகச சேரு மறறிவை யுருவம்
பறறி, உண்மையவ வொட்டுத தீட்டுக கலப்பினி லுணரு மெனாரு”
(சீவ சித்தி பரபகம், ஆசீவகனமதம், ௮) ஈண்டுபிறப்புக்களை வகுத்துக்

(பி - ம்) கச௦ ‘அரைக்காலாபுந’ கச௧ ‘மிக்கவகனிற’ கச௩
‘சிககென்பதாஉ நீராயிழைவதுந’ கச௪ ‘தீயாசுசுடுவதுங காற்றாய வீசு
வதும்’ கச௫ - ௬ ‘மாட்டா, தேராணு’ கச௭ ‘நேரலாபூதத திரடரியுளா
னோ’ கச௮ ‘மயிருமறிபா’ க௫௪ - ௫ ‘பாறபடக கழிந்த, கழிவேய
பிறப்பிற கலந்து வீட்டினவா’

௨௭.—சமயக்கணக்கார்த்தத்திறங்கேட்ட காதை நகடு

அழியல லேண்டா ரதுவறற் பாலா
 இதுசெம போகவி னியலபிது தபபும
 அதுமண டலமென் றறியல வேணடும
 — பெறுதலு மிழத்தலு மிடைபூ றுறுதலும
 கசு௦ உறுமிடத் தெயதலுந் துககசுக் முறுதலும
 பெரிதவை நீங்கலும பிறத்தலுஞ் சாதலும
 கருவிற் பட்ட பொழுதே கலகஞும
 இன்பமுந் துன்பமு மிவையுமணு வெனத்தகும்
 முன்னுள வுழே பின்னுமுறு விப்பது
 கசுநு மறகவி நூலின் வகையிது வெனனச
 சொறறடு மாற்றத தொடர்ச்சியை விட்டு

கூறியதுபோல, “மணியுயிர பொன்னுயிர மாண்ட வெள்ளியின, அணியுயிர செம்புயிர ரிருமபு போலவாம், பீணியுயிர ரிறுதியாப பேசினேனினித, துணியின மெனத்தொழு திறைஞ்சி வாழத்திஞா” (சீவக. நககக) என்று உயிரகளை வகுத்துக் கூறியிருத்தல காண்க

கடுக ‘அது’ என்றது கழிவெண்பிறப்பினே.

கடு௭ ‘இது’ என்றது கருமபிறப்புமுதல கழிவெண்பிறப்பு இறுதியாகவுள்ள பிறப்புகளில் முறையே பிறந்து வீடுபெறுதலை

கடுக - கூ௨. பெறுதலமுதற் சாதலீடுகவுள்ளவைகள் கருவிற சோந்த பொழுதே கலப்பனவாம்

கசுந. இன்பதுன்பங்களாகிய இவைகளும் அணுவென்று கூறப்படும்

கடுக - கூ௪. இவ்வடிகளின் பொருளோடு, “பேறிழ விடைபூ நின பம் பிரிவிலா திருக்கை மற்றும், வேறொரு ஈட்டிற் சேறல விளைந்திடு மூப புச சாதல, கூறிய வெட்டு முன்னே கருவினுட கொண்ட தாகும், தேறிய ஓழிற்ப பட்செ செலவதிவ வுலக மென்றான”, “புண்ணிய பாவமென்னு மிரண்டணுப பொருந்த வைத்தே, எண்ணிய விவற்றிடுனாடு மேழென வெங்களோடு, நண்ணிய பொருவன கூறு ஞானமிக வாற தென்று, கண்ணிய கருத்தி னோகா கதியினைக காண்ப ரென்றான” (சீவக. தி. 3. பர பககம், ஆசீவகன் கூ - ௧0) எனனும் செய்யுட்களை ஒப்பிடுக

கசுநு மறகவிதேவனது ஒன்பது கதிரெனனும் நூலிற கூறப்பட்டுள்ள வகை இதுவாகுமென்று ஆசீவகமத்ததோன சொல்ல

கசுசு சொறறடுமாற்றத்தொடாசரி - தடுமாற்றச சொறறடுடாசரி, என்றது பூரவோத்தர விரோதமுள்ள ஆசீவகமத்ததோன கூற்றை.

(பி - ம்) கடுக ‘அழியலவேண்டா வதுவறற்பலா’ கடுஅ ‘வேணுதலும’ கடுக ‘இறத்தலு’, கசு௦ ‘உடயிறுதல்தபதலுந் துககமுஞ் சுகயிறுறலும’ கசு௨ ‘பொழுதேபிறககு’, ‘பொழுதேயிறககும’ கசுந ‘இவையிவையெனத்தகு’ கசுநு ‘மறகவினனூலின வகையிதுவென்று’ கசுசு ‘சொறறடுமாற்றத’

நீகண்ட வாதியை நீயுரை நின்னல்
புகழந் தலைவனயார நூற்பொருள் யாவை
அப்பொரு ணிகழவுங் கட்டும் வீடும்

க௭௦ மெய்ப்பட விளம்பென விளம்ப லுறுவோன
இந்திரா தொழப்படு மிறைவனெம் மிறைவன
தந்த நூற்பொரு டன்மாததி காயமு
மதன்மாததி காயமுங் காலா காயமும
தீதில சுவனும் பரமா ணுகசனும்
க௭௧ நலவினை புந்தி வினையும்ல வினையாற
செய்வுறு பந்தமும் வீடுமித திறத்த
ஆனற பொருடன் றனமைய தாயும் —
தோனறுசார வொன்றின றனமைய தாயும்

க௭௦ மெய்ப்பட - உணமைப்பட

க௭௧ - ௭௦ நிகண்ட வாதியை நோக்கி உங்கள் தலைவன யார? நூற்
பொருள்கள யாவை? அப்பொருள்களின் நிகழ்ச்சியையும், பந்தத்தையும்,
வீட்டினையும் சொல்லுவாயென்று மணிமேகலை கேட்டா நிகண்டவாதி - சம
ணா இருதிருத்தாரில் ஒருவகையான, இவன் நிரக்கந்தவாதியென்றும் திகம்
பரவாதி யென்றுங் கூறப்படுவன இறைவன், நூல், பொருள், பொரு
ணிகழ்வு என்னும் இந்நான்கினையும் முறையே ஆபதன், ஆநமம், பதாராதம்,
பிரவாததியென்பா

நிகண்டவாதம் —

க௭௧ சதேந்திராகளாலே வணங்கப்படும் அருகனே எமது ஸவாமி,
சதேந்திராவாரா பவணேந்திரா நாற்பத்திருவரும், வியந்தேந்திரா முப
பத்திருவரும், கற்பேந்திரா இருபத்திருவரும், சந்திரனும் சூரியனும் நரேந
ந்திரனும் மிருகேந்திரனுமென்பா

க௭௨ தந்த நூற்பொருள் - அருகன் உண்டுபண்ணிய அங்காகம்
பூவாகம் பருசுருதியாகமென்னு மூன்று ஆகமங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள
பொருள்கள்

க௭௩ காலமும ஆகாசமும

க௭௨ - ௭ தந்தநூற்பொருள்கள் தருமாதிகாயம் முதல் வீடு இறுதி
யாகவுள்ள இந்தப் பத்துப் பகுதியின்

க௭௩ - ௭ இவ்வழிகளாற கூறப்பட்டுள்ள இறைவனையும் அவன்
கூறிய நூற்பொருள்கள் பந்தையும், “எனக்கேட்டாங் கெடுத்தாரைப்பா
ளந்திராக் கொழப்படுவான், தனக்காய தருமமு மதருமமுங் காலமு மனப்
பாட்டி லாகாய முயிரருவும் புண்ணியமே, நினைக்குங்காற பாவமே கட்டுவீ
டென்றிறுத்தி” (நீல மொககல ௨௨) என்னும் செய்யுளாலும் அறிந்து
கொள்க

(பி - ம்) க௭௩ ‘புகழ்ந்த தலைவன்’

உஎ.—ரமயக்கணக்கர்தந்திறங்கேட்ட காதை நுகள்

அரிததமு ரிததமு மாகி ரீன்று
 ௧.௮0 அனிதத குணததோரா கணததின் கண்ணே
 தோற்றமு மிலையுங் கேடு மென்னும
 மாற்றரு மூன்று மாககலு முரித்தா
 நிம்ப முளைதது நிகழ்த நித்திய
 நிம்பத தப்பொரு ளனமை யரித்தியம்
 ௧.௮1 பயற்றுத தன்மை கெடாதுகும் மாயம்
 இயற்றி யப்பய றழிதது மேதுத
 தருமாத்தி காயந் தானெங்கு முளதாயப
 பொருளகளை நடத்தும் பொருநத நித்தியமா

கள௧ - ௮0 ஒருபொருள ஒரேகணத்தில் அரித்தியத்தன்மை நித்தியத் தன்மையென்னும் இரண்டையும் அடையுமென்பதை, “கல்வியானல லனே காமாதி யாற்றியன, செலவத துயாநதான குலத்தினிற் றாழ்ந்தன னும், வல்லுவா னெனரென்று வல்லா னிதுவனரே, நிலலாமை நித்த ங்லை” (நீல மொககல ௧௧௩, ௧௧௪) எனபதனாலு முணாக. கணம் = கூணம்

௧.௮0 - ௮௨ ஒருபொருள ஒரேகணத்தில் உறபத்தி ஸதிதி நாச மென்று மூன்றையுமடையுமென்பதை, “உருவப் பிழம்பப் பொருளென் றுரைப்பனிப் பாறயாமோ, பருவத்தி னுப்பரி யாயப் பெயரென்பன் பாலழிந்து, தருவித் துரைத்த தயிருரு வாயமுமமைத் தன்மையதாம், திரு வதத் தென்பொரு ளாதலைத் தேர தெளியிதெனருன்” (நீல மொககல ௧௨௨) எனனுஞ் செய்யுளாலும், ‘உருவப்பிழம்பாகிய புறகலத்தைப் பொரு ளெனப்பேன், பாலதயிர முதலாயின அதனது பரியாயமென்பேன், பாற் பரி யாயதது நின்ற புறகல திரவியம் தயிரப்பரியாய மடைநது பரிணமித்தலின் உறபத்தி ஸதிதி விநாசாதமகமாகித் தூஷிக்கப்படாத பெருமைத்தாம் என பொருளென்று தெளியென்று சொன்னா’ எனனும் அதனுரையாலு மறிந்து கொள்க

கள௨ - ௮௨ பொருள உரித்தாமெனக் ௧.௮௩ நிம்பம் - வேம்பு

௧.௮௩ - ௬ இவவடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தத்தின் இயல்பை, “பெற்றது தானுங்கும் மாயத் திரிபு பயற்றியவடே, இற்றதிது வென திட்டமென பாயிவ விருமையினும், தெற்றெனத் தோந்தோரா பொரு ளெனனை தேற்றினித் தேற்றலையேன், மற்றது வாயை மயிரெனச் சொல்லு வன் மனனுமெனருன்” (நீல மொககல ௧௨௩) எனபதனாலுமுணாக குமமாயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்றேடு சருக்கரை முதலியன கூட்டி ஆக கப்படுவதொரு சிற்றுண்டி, இஃது இப்பெயரோடு விஷணுவாலயங்குளில இக்காலத்தும் வழங்கி வருகின்றது, “குமமாயத்தொடு வெண்ணெய் வியூங்கி” (தீவ் பேரியாழ்வார் ௩ ௩ ௩) என்பதில், ‘குமமாயம்’ என பதற்கு ஸ்ரீய்ணவாளமாமுனிகள், ‘குழையச்சமைத்த பருப்பு’ என்று பொருள செய்திருக்கின்றனர், “பயற்றது குமமாயம்” (நீல கு ௨௧௬, மயிலே மேற்)

௧.௮௪ - ௮. தருமாதிகாயம் எங்குமுளதாகி எககாலத்தும் பொருள களை நடத்துமெனக்

அப்படித் தாசியநன்மாத திகாயமும்
 ௧௯௦ எப்பொருள களையு நிறுத்த ஸீயற்றும்
 காலங் கணிக மெனுங்குறு நிகழ்ச்சியும்
 மேலுங் கற்பத் தின்னெடு நிகழ்ச்சியும்
 ஆககுமா காய மெல்லாப் பொருட்கும்
 பூசுருமிடங் கொடுக்கும் புரிவிற றாகும்
 ௧௯௫ சீவ னுடம்போ டொத்துக் கூடித்
 தாளி ல்சுவை முதலிய புலன்களை நுகரும்
 ஓரணு புறகலம் புறவுரு வாகும்

௧௮௯ - ௯௦ அதன்மாததிகாயம் எப்பொருள்களையும் நிறக்கசெய்யும்.

௧௮௭ - ௯௦. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்டுள்ள தருமாததிகாயம் அதற்
 மாத்திகாயங்களின் இலக்கணங்களைப் பின்வருபவைகள் நன்கு புலப்படுத்தும்:
 “அத்தியாயமுதாதியாயளவி நேசியாய, ஒத்தளவுலகினோடு லக லோக
 மாம, தத்துவந் தீனசெய்து தமமத் தமமமா, மத்திகள செலவொடு நிலையிற்
 கேதுவாம்”, “அச்சநீர் தேவொடு மீனை யீரத்திடா, அச்சநீர் னன்றியத்
 தேரு மீனசெலா, அச்சநீர் போலத்தம் மத்திசேறலை, இச்சையு முயற்சியு
 மினியாககுமே”, “அந்நாத் தறுபத்து மூன்ற தாகிய, இந்நிர பட்டமு
 நிரைய மேழகரு, மந்தர மலைமண்ணு மறறு நின்றிடா, அந்தமி னிலையதம்
 மத்தி யிலலைபேல”, “பறவையின் சிறகொடு பாத நின்றழி, நெறியின்றை
 செலவொடு நிலையை யாக்குமால், உறவிபுற கலமிவை யோட நிறறலைக்,
 செறிவுறத் தமமத்தம் மத்தி செய்யுமே” (மேருமநீர் வைசயந்தனமுத்தி
 ௮௮, ௯௦, ௯௧, ௯௨, “தருமாததிகாயம், குயவன் திகிரிக்குக் கீழிடடசிலை
 போலவும், தேருக்கு அச்சப்போலவும், கலத்திறகுக் கடலபோலவுமாம்”,
 “தருமாததீயும் அதரு மாததீயும் பக்பிககுச் சிறகுங் காலம்போற் சீவபுற
 கலங்களுடைய கமனத்திற்கும் ஸத்திதிக்கும் அப்பிரோகசாதனமாம்”
 (நீல மொக்கல. ௨௭ - ௮, ௧௮௮) ௧௯௬ கணிகம = கூணிகம

௧௯௬ - ௯ காலம் குறுங்கழ்ச்சியையும் நெறிநிகழ்ச்சியையுமாககுமெனக்,
 “கூணிகமென்பது எழுசெவகமுநீரிதழை ஒரு குறட்டிலடுக்கிப் பலவானு
 யினொருவன் மிகவுங் கூரியதோருளிவைத்துக் கூடமிட்டுப் புடைத்தால
 ஆரும்புரையற்று ஏழாம்புரையிற செல்லுமளவாம், இனிககற்பமாவது,
 ஒசனையகன்றுயாந்தோ வாசிரமலை கருப்பினி யுதித்த பட்டாடைத் தோகை
 பட்டுக் கையறத்தேயந்ததாம்” (நீல. மொக்கல. ௯௬, ௯௮)

௧௯௭ - ௯. ஆகாயம் எல்லாப்பொருட்கும் இடங்கொடுக்குஞ் செயலை
 யுடையது, “பாரதிடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுளம்” (மலைபடு.
 ௧௮௮)

௧௯௮ - ௯ சீவன் உடம்போடொத்துக்கூடிப் புலன்களை நுகரும்

௧௯௯ ஓரணு - பரமாணு, அவவணு புறகலமும் புறவுருவுமாகும்
 புற்கலமென்றது உடம்பை, புறவுருவென்றது மறறை வடிவங்களை

(பி - ம்) ௧௯௯ ‘ஒத்துத் தோன்றி’

௨௭.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்ட காதை நக்க

சோசா நலவினை தீவினை யவைசெயும்
வருவழி யிரண்டையு மாற்றி முன்செய்

- ௨௦௦ அருவினைப் பயனனு பவிததறுத திடுதல
அதுவீ டாகு மென்றன நவனபின
இதுசாங் கியமத மெனறெடுத துரைப்போன
தனையறி வரிதாய்த தானமுக் குணமாய
மனநிகழ வின்றி மாணபமை பொதுவாய
௨௦௫ எல்லாப் பொருளுந் தோன்றுதற் கிடமெனச்
சொல்லுதன் மூலப் பகுதிசித ததது -
மானென றுரைதத புத்தி வெளிப்பட்
டதனக் குண காயம் வெளிப்பட டதன்கண
வாயு வெளிப்பட டதனக் கணங்கி
௨௧௦ ஆனது வெளிப்பட டதனக் கணப்பின
நனமை வெளிப்பட டதினமண் வெளிப்பட
டவற்றின் கூட்டத் தினமணம் வெளிப்பட
டாரப்பயு மனத்தாங் கார விகாரமும்
ஆகா றாததிற செவியொலி விகாரமும்

௧௬௮ நலவினை நலவினையையும், தீவினை தீவினையையும் உண்டாக்
கும், இன்பதுன்பங்களை யுண்டாக்குமெனினும் பொருநதும்

பந்தத்தினிலக்கணங் கூற்றிறிலா “அவவினையாற, செயவுறு பந்த
மும்” (௧௭௫ - ௬) என்று முன்னாக் கூறினமையின

௧௬௯ வருவழியிரண்டு - நலவினை வருமவழியும் தீவினைவருமவழியும்
முனைய - முடிபிறப்பிற் செயத

௨௦௧ என்றனன் - என்று நிகண்டவாநி கூறினன்

௧௬௯ - ௨௦௧ வீட்டிலக்கணம் இவ்வழிகளாற கூறப்பட்டது போல,
“பெரும்பாவ மந்தத்துயத்துப் பெறுதமயாம் வீடுனடே, மரும்பாவ காரிநீ
யாவாவா யதுகேட்டாய், வரும்பாவ மெநாகாதது மன்னுநதம் பழவினையும்,
ஒருங்காக் வுதிரத்தநகா லுயிர்த்தாயமை வீடுனடே” (நீல மொக்கல
௪௭) எனனும் செய்யுளில் வந்திருத்தல் காண்க

சாங்கியவார்த்தம் -

௨௦௬ சொல்லுதல் மூலப்பகுதி - சொல்லப்படுவது மூலப்பகுதி சித்
தம் - மூலப்பகுதி

௨௦௭ மாண் - மகத்தத்துவம். மகத்தத்துவத்திற்குப் புத்தியென்றும்
ஒரு பெயருணடு

௨௦௯ அங்வு - அங்கினி ௨௧௦ அப்பு - நீர்

௨௧௨ கூட்டம் - ஸமவத்தி

உகடு வாயுவிற றொககு மூறெனும விகாரமும்
அங்கியிற கண்ணு மொளியுமாம விகாரமும்
தங்கிய வபயில்வாய் சவையெனும விகாரமும்
நிலக்கண மூககு நாற்ற விகாரமும்
கோலப்பட் டிவற்றிற றொககு விகாரமாய

உஉ௦ வாககுப பாணிபாத பாயு ருபததமென
ஆக்கிய விவைவெளிப பட்டிங் கறைநத
பூத விகாரத தானமலை மரமுதல
ஒதிய வெளிப்பட் டிலகாய் நிகழ்நது
வந்தவழியே யிவைசென் றடங்கி

உஉடு அநதமில் பிரளய மாயி று மளவும்
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாம
அறிதற கெளிதாய் முசகுண மன்றிப
பொறியுணா விக்கும பொதுவு மன்றி
எப்பொரு ளுநதோன றுதற்கிட மன்றி

உ௩௦ அப்பொரு ளெல்லா மறிநதித குணாவாய
ஒன்று யெங்கும் பரநதுநித தியமாய்
நின்றுள வுணாவாய நிகழ்தரும் புருடன்
புலமா பொருளாக ளிருபத தைநதுள
நிலகீ தீவளி யாகா யமமே

உ௩டு மெய்வாய கண்மூக குசசெவி தாமே
உறுசவை யொளியூ றேசைநாற றமமே
வாககுப பாணிபாத பாயு ருபதத

உகடு தொககு - துவக்கிநதிரியம் ஊறு - பரிசம்

உகஅ நிலக்கண - நிலத்தினகண

உஉக இவையெனறது கருமேநதிரிய பஞ்சகத்தை

உஉ௩ ஒதிய வினையாலணையும் பெயா

உஉ௪ - ௩௨ இவ்வழிகளாற புருஷ தத்துவத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது, இதனை, “எத்திறத தினுஞ்செய யானகுண மொன்றிலன, நத்துவ னினபி னபேதன லேபக, னித்திய நெனகு முளனெடுங காட்சியன, றய்த்த லுடையனென றேன்றலு மென்றா” (நீல சாங்கிய எ) எனபதனாலு மறிந்துகொள்க

(பி - டி) உஉ௪ ‘முககுணமினி’ உஉஅ ‘பொருளுமினி’

உஎ.—சமயக்கணக்கர்த்தத்திற்கேட்டகாதை நடக

ஆககு மனோபுத்தி யாங்கார சித்தம்
 உயிரெனு மானமா வொன்றொடு மாமெனச
 உச௦ செயிரறச செப்பிய திறமுங் கேட்டு
 வைசே டிகநின் வழக்குரை யெனன்ப
 பொயதீர பொருளுங் குணமுங் கருமமும
 சாமா னியமும விசேடமுங் கூட்டமும
 ஆமாறு கூற மதிறபொரு ளெனபது
 உச௩ குணமுந் தொழிலு முடைததா யெததொகைப்
 பொருளுக்க குமேதுவா மப்பொரு ளொன்பான்
 ஞாலநீர தீவளி யாகா யந்திசை
 கால மானமா மனமிவற றுண்ணிலம்
 ஒலியுறு நிறஞ்சுவை நாற்றமொ டைந்தம்
 உ௩௦ பயிலகுண முடைதது நின்ற நான்கும
 சுவைமுத லொரோகுண மவைகுறை வுடைய

உ௩௮ புத்தி - மகத்தத்துவம் சித்தம் - பிரகிருதி

உ௩௩ - கூ இவ்வடிகளால் இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூறப்
 பட்டன, இதனை, “மன்னுயிர தெற்றென விலலது மானசெருக, கென
 னவு மிரத்ய மைநதைந் தொருமனம், அன்னதன் மாததிரை யைந்தைநது
 பூதமும, பன்னிய வையைம பதப்பொரு ளெனருன” (நீல. சாங்கிய சு)
 எனபதனாலுமுணாக தெற்றெனவிலலது - பிரகிருதி செருககு - அகங்
 காரம்

உச௦ கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உச௧ உரையெனன - சொலவாயென்று மணிமேகலை கேட்ப

வைவேடிகாரதம் —

உச௩ சாமானியம் - பொதுமை விசேடம் - சிறப்பு கூட்டம் -
 சமவாயம், இதனை உடனடிணாப்பென்றும் கூறுவா.

உச௪ ஆறுகூடம் - ஆறு பகுதியாகும்

உச௫ அப்பொருள் ஒன்பான் அந்தப்பொருள் ஒன்பது வகைப்
 படும்

உச௬ - சு பொருளெனபது உடைத்தாய் ஏதுவாகும்

உ௩௦ நின்றானகு - நீர தீ காற்று ஆகாயமெனப்பன

உ௩௧ சத்தம் முதல நாற்றம் இறுதியாகிய ஐந்தனுள், நீர சத்தம்
 முதலிய ஈனகு குணங்களையும், தீ சத்தம் முதலிய மூன்றினையும் காற்றுச்
 சத்தம் முதலிய இரண்டினையும், ஆகாயம் சத்தமொன்றினையு முடையன

திசை முதலிய நான்கின இலக்கணங்களும் ஒரு பிரதியிலும் காணப்
 படவில்லை, பின் வருவனவற்றளளும் சில இப்படியே யுள்ளன

ஒசை யுறு நிறநாற் றஞ்சுவை
மாசில பெருமை சிறுமை வனமை
பொன்மை ரீமை நொயமமை விடிவம்

உருநு என்னு ரீமை பசுகமுத லனேகம்
கண்ணிய பொருளின குணங்க ளாகும்
பொருளுங் குணமுங் சரும் மியற்றற
குரிய வுண்மை தருமுதற் பொருத்தான
போதலு நின்றலும் பொதுககுண மாதலிற்

உசுடு சாதலு நிகழ்தலு மப்பொருட் டன்மை
ஒன்றலு கூட்டங் குணமுங் குணியுமென
றென்றிய வாதியு முரைததன னுடனே
புத்த வாதியைப் புகனீ யென்னத

— தாதகிப் பூவுங் கடடியு மிடடு

உசுநு மறுறுங் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்க

உரு௨ - சு இவ்வுப சாரா குணங்கள் பகுத்துக் கூறப்பட்டன

உரு௭ - அ பொருளும் குணமும் கருமத்தைச் செய்ந்த உரிமையையுடையன பொருள் குணமென்னும் இரண்டாலும் பித்தபூது கரும் மென்றபடி உணமை - ஸத்துவம் முதற்பொது - பரசாமானியம், முத்த பொது உணமை - ருமெனக்

உசு௧ ஒன்று - லிசேடம் அணு - மிருசுலிமு, விய நான்கு புதுக்கரின பரமானுக்கள் ஒன்று அணுவிலுள்ள இதன் கூட்டம் - ஸமவாயம் பூவுவடி லிசேட சின் இலக்கணமும், சமவாயத்தின் இலக்கணமும் கூற்றிற்று

உசு௨ - ஸநியவாதி - லிசேடவாதி

உசு௨ - சு௨ இவ்வுபகளாற் கூறப்பட்டன பொருள்கள புறியவையென “நெறி ட்டனப் படுவது நின்ற மெய்மையை உறித்துக் கரிய வொறு சொற்பொருள், செறியயான சொல்லி ரபியுட குணநொழில் பொறியினைய பொதுச்சிறப் புடனபு ணாப்பதே”, “பூதம் மருடொடு திரை மனம் பொழுதயி, ரோசியப் பொருள்கடா மொனபதாமனவ, நயிற் குணமுற் றியலபு செய்கயும், போதரும் பொருட்புடை பெயர் - யாகுமே”, “பெரியதும் வினனது மாய தப்பொது, உரிதன்றி பொருளாக களைச செலுத்தது பொற்றுமை, தெரிவுற் வருவது சிறப்ப தாந்குணங், கிரியையக் கித்தற்கெனக் கினத்தல கூட்டமே” (நீல. வைகேசிக ௨ - ௩) என்ற வஞ்சு செய்யுட்களாலு முணாக

உசு௩ புகலீ என்ன - நீ சொலவாயென்று மணிமேகலை சொல்ல.

புதுபாடம் —

உசு௪ தாதகிப்பூ - ஆத்திப்பூ கடடி - கருப்புககட்டி

உசு௬ மறுறுங்கூட்ட - கூட்டற்குரிய மறறைப் பொருள்களையும் கூட்ட மதுக்கனி பிறந்தாங்கு - மதுவினிடத்தானள் மதச்சுட்டி தோன்றி னுற்போல

உஎ.—சமயக்கணக்கார்தந்திறங்கேட்டகாதை நடந

குறறிம பூதத துணாவு தோனறிம
அவவுணா வவவ பூதத தழிவுகளின
வெவவேறு பிரியும் பறையோ சையிறகெடும்
உயிரொடுங் கூட்டிய வுணாவுடைப் பூதமும்

உஎ௦ உயிரில் லாத வுணாவில் பூதமும்
அவவ பூத வழியவை பிறக்கும்
மெய்வகை யிதுவே வேறுரை விகற்பமும்
உணமைப் பொருளுமுலோ காயத னுணாவே
கண்கூ டலலது கருத்தா வழியும்

உஎ௧ இமமைப் பிமமைப் பயனுமிப் பிறப்பே
பொயமமை மறுமையுண டாயவினை துயத்தல

உசு பிறந்தவி முடலிய ஐந்து தத்துவங்களின் சமவாயதில் அறிவு உதிக்கும், பூதங்கள் ஐந்து உண்டென்பது பூதவாழ்வியின் கொள்கை சிலம், ரீ, தீ, எவியென்ப பூதம் நான்கேயென்பது உலோகாயதன கொள்கை

உசுஅ பறை - பேரிகை ஒசையின் - ஒசையைப்போல

உசுச - அ ' மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின் கூட்டத்தில் மத சக்தி பிறந்தாற்போலப் பிறந்தவியாதி பஞ்சபூதசமவாயதது ஞானசகாத் தோனறி அவை வளர் வளர்ந்து அந்தப் பூதங்கள் பிரிந்தால் அவை தம் மின்மாகிய பூதங்களாகிச் சென்று சேரும்' (நீல. பூத இ, சமய.)

உஎஉ வேறு உரைவிகற்பமும் - யானகூறும் வேறுள்ள சொல் விகற்பங்களும்

உஎஉ உணமைப்பொருளும் - தத்துவங்களும். உலோகாயத னுணாவே - உலோகாயத னுணாததைவகளை, உலோகாயதன கொள்கையினை, முகநாவசித்தியார் பாபகத்தான உலோகாயதன மதந்தாலும், 'காட்சியே அளவை யாவதென்றும், நிலம் நீர் தீ வளியென்ப பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடததாற்றேனறிப் பிரிவால் மாயவழிய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவினகட் களிப்புப்போல வெளிப்படாழியுமன்றும், இறந்தவியா பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவெனறுஞ் சொல்லும் உலோகாயதம்' (குறா, உஅக) என்று பரிமேலழக ரெழுதியவாற்றாறு முணாக

உஎஉ - நட உலோகாயதன கொள்கைகளுள் பூதம் நான்கேயென்ப தொழிந்தவைகள் தன கொள்கையோ டொகருமாசலின், 'வேறுரை விகற்பமும் உணமைப்பொருளு முலோகாயதனுணாவே' என்றான

உஎச கண்கூடு - பிரத்தியக்கப் பிரமாணம் கருத்தளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

உஎடு இம்பிறப்பே - இப்பிறப்பிலே தானே கழிவனாண்டு 'கழிவன்' என்று ஒருசொல் வருவிகக.

உஎக துயத்தல - அனுபவித்தல துயத்தல பொயமமை.

என்றலு மெல்லா மராககமுங் கேட்டு
 நன்றல வாயினு நான்மா றுரைக்கிலேன
 பிறநதமுற பிறப்பை யெய்தப் பெறுதலின்
 உஅ0 அறிநதோ ருண்டோ வென்றுநக கிடுதலும்
 தெய்வ மயக்கினுங் கனவுறு திறத்தினும்
 மைய லுறுவார மனமவே ருமவகை
 ஐய மனறி யில்லையென் றலுநின் -
 தந்தை தாயரை யனுமானத தாலல
 உஅ௫ திரத ஞாலத தெவவகை யறிவாய
 மெய்யுணா வினறிமெய்ப் பொருளுணா வரிய

உ௭௭ என்றலும் - என்று பூதவாதி சொல்லலும் கேட்டு - மணிமேகலை கேட்டு

உ௭௪ - ௭௭ இவ்வழிக் கூறப்பட்டுள்ளவற்றைப் பின்வருஞ் செயயுகள நனகு புலப்படுத்தும் 'அணிகொளாரத தரசடை கேட்கெனப், பினிகொண மூஞ்சிப் பிசாசகன சொல்லுவான, குணிகு ணமமெனுகு கூற்றில னுலதென, துணிவைம பூதமக னேதொழில் சொல்லுவேன', 'திண்ணென் நீரில நீாவளி காயததாற, கண்ணு மூககொடு நாமெய செபிகளாய, வண்ண நாற்றஞ் சுவையெனா டுறெலி, எண்ணுங் காலே யிமைய துழி யெய்துமே', 'ஐந்துகூட்ட யறிவினபாதினா, வந்த தோனறி மதுமயக காற்றலி, னந்தி நாளுங் குடஞ்சுடா நாட்டம்போற சிந்தி னுலைய சென்றினஞ் சேருமே', 'உலகெலாமவை யேயுயி ருண்டெனச, சொல்லாருரை சொற்றெளிந் தேறினது, பலக லாங்களுஞ் செய்ப பயனில', 'புலங் காவதன றேவருகுப் போந்ததே', 'சென்ற காலத்தாளு, செலவின்ற காலத்து, நின்ற காலத்தி லுமயிந் நிகழ்ச்சியே, யென்று யிவ்வுல கயுந் மைத தேயிது, வன்ற தென்றுரைப் பாரயாப் பாகளே' (நில. பூத. ௩ - ௭)

உ௭௬. முற்பிறப்பை எய்தப்பெறுதலின் - முற்பிறப் புணாச்சியைப் பூததீமிகையால நான் அடையப்பெற்றதை சாரியைநிறக இரண்டனுர்ப் தொந்தது 'நன்றலவாயினும்' (உ௭௮) என்பதுமுகல உண்டோ' (உஅ0) என்பது இறுதியாகவுள்ள மணிமேகலையின் உட்கோள

உஅ0. என்று புகிடுதலும் - என்று மணிமேகலை உட்கொண்டு மறு பிறப்பில்லையென்ற பூதவாதிகூற்றை நினைந்து நகைத்து, நகைத்தபொருளோ யென்று வினாவி அடனுக்குத் தான் பழம்பிறப்புணாந்ததைத் தெரிவித்தலும்.

உஅ௧ - ௩ பழம்பிறப் புணாந்தேனென்றது, மையலுறு வாரமனம், தெய்வமயக்கினும் கனவுறுதிறத்தினும் வேறுபடும விதமேயாகும், அது, பிரத்தியக மனமையாற சந்தேகமேயன்றி வேறில்லையென்று அவன கூறலும்

உஅ௩ - ௫ இவ்வழிகள், பிரத்தியககமின்றி அனுமான அளவை கொள்ளாது பூதவாதிககு அவ்வளவை யுண்டெனது கூறுமுகத்தால மறுமை யுண்டென மணிமேகலை சாதித்ததைக் கூறின

உஅ௪ மெய்யுணாவு - சத்தியஞானம் மெய்ப்பொருள் - பரமார்த்த தத்துவங்கள்.

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை நடநு

ஐய மல்லதிது சொல்பெ பெருயென
உளவரிக கோல்மோ னுனிய பொருளுரைத
தைவகைச சமயமு மறிந்தன வாங்கென்

உஎ.—சமயக்கணக்காதந்திறங்கேட்டகாதை முற்றற்று.

உஅஎ ஐயமல்லது இது - இது சந்தேகமன்று சொல்லப்பெறிய - சொல்லாபே

உஅச - அள இவ்வழிகளில் கூறப்பட்டுள்ள புதவாதி கூறறுக்களும் அவற்றிற்கு மணிமேகலை கூறிய விடையுமாகிய இவை, “இறைவனு மில்லையிறந்தோர் பிறவா, ரறனோ டெனனையென நறைந்தோன நனைந், பிறவியு மறவியும் பெற்றியி லுணர்ந்த, நறுமலாக கோதை யெள்ளினே நகுதி, யெள்ளினே போலு மிவவுரை கேட்டிங், கொள்ளிய துரையென வுனபிறப புணர்த்துணை, யாகுநிற கொணர்ந்த வருந்தெய்வ மயக்கக, காமபன தோளி கனாமயக குற்றனை, என்றவனுரைக்கு மிளங்கொடி நல்லா, யன நென நவனமு னயாநதொழி வாயலை” (உக க(1)க - கட) எனக் கந்திற பாலை மணிமேகலைக்கு வருவதுரைத்ததாக முனவந்ததோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன

உஅஅ உளவரிககோலம் - மறைந்த வேடம்

உஅக இக்க தையிற கூறியவை பசுதுமதங்களாக விருப்ப, இங்கே, ‘ஐயக்கைச்சமயம் என்றது இழுக்கன்றோவெனின, அளவை வாதமுதலிய ஐந்தும் ஒருவகையிலும், ஆச்வகவாதம் நிகண்டவாத மெனனும் இரண்டிம் ஒருவகையிலும் அடங்குமென்பராதனை, அன்றெனக், ‘அவயரு வென்ன வைவகைச சமயமு, செவலி தனமையிற சிந்தையின வைத்திலேன” (உக சஉ - ச) என்று அறவணவழிகளுக்கு மணிமேகலை கூறியதாகப் பின்னும் வருதல் காண்க. “ஐம்பெருஞ் சமயமு மறந்தோற நனவென” (பெருங். க ௩௬ உச௬) ஆங்கு - வஞ்சிக் கரத்தில

க - உஅக (மணிமேகலை) சாரந்து அளவைவாதியை எய்தி இயம்பென, அவன அளவைகளென்றென, என்றவன் நனைந்விடச்சைவ வாசியை நின்றொய்வம் எப்படித்தென்ன, அவன இறைவனுக்கு மெனறுரைத்தனன், பிரமவாதி முட்டை யென்றென, கடலவனன் புராணமோதினன் காப்பெனறுரைத்தனன் அவற்றோடு வேதியனுரையின் விதியுட்கேட்டு இவருரை இசையாவென்று நினைந்து, ஆச்வகனை நோக்கி, ‘இறை யார் தூறபொருள் யாது’ என, அவன், ‘வகையிது’ என்ன, நிகண்டவாதியை நோக்கி, ‘மெய்ப்படலிளம்பு’ என அவன் அது பீடாகு மென்றென, அவன்பின் சாங்கியா செப்பியதிருமுங் கேட்டு, ‘வைசேடிக’ நின்வழக்கையுரை’ என்ன, அவனும் உரைத்தனன், உடனே பூதவாதியை நோக்கி, ‘நீபுகல்’ என்ன அவன், ‘வினைதுயத்தல் பொய்மமை’ என்றலும், நக்கித்தலும், அவன் இல்லபென்றலும், ‘எவ்வகையறிவாய், இது சொல்லப் பெறிய’ என உரைத்து ஐயக்கைச சமயமுமறிந்தனளென வினைமுடிவுசெய்க.

இருபத்தேட்டாவது கச்சிமாநகர்புக்ககாலை

[இருபத்தேட்டாவது தாயரோடு அறவணரடிகளையுந் தோந்து
கச்சிமாநகர்புக்ககாலை]

ஆங்குத தாயரோடு அறவணராத தோந்து
வாங்குவிந் றுனை வானவன வஞ்சியின
வேற்று மன்னரு முழினைவெம் பட்டையும்
போற்புறஞ் சுற்றிய புறங்குடி கடந்து
நு கருங்கைத் தாமபின மனைவனா தோதையா
கருங்குழல் கழிஇய கல்லை நீரும்
எந்நீர் வாவியி லிளைஞ்ரு மகளிரும்
தந்தி லாடிய சாந்துகழி நீரும்

க ஆங்கு - வஞ்சி நகரத்தின தாயா - மாதவி சுதமதி

உ வாங்குவின - வீரநாதனில் வானவன - சேரன்

ங் வேற்றுமன்னா - பகையரசா உழினைவெம்படை - உழினை
மாலையசுருடி அரணைக்காக்கும் வெவ்வியப்படை உழினை புறம்தலை
வளைப்போரும் அரணை காப்போருமாகிய இருதிருத்தினரும் அணிதற்கு
உரியது

ச போல உவம் உருபு புறங்குடி - புறத்தே யிருத்தற்குரிய பல
கை மாந்தரும் குடியிருக்கிடம், என்றது புறநகரத்தை, இது புறஞ்
சிறையென்றும் புறப்படைவீட்டு என்றும், புறஞ்சேரியென்றும் கூறப்படும்

ங் - ச புறநகர நாலவகைப் படைவீரரும் பிறருஞ் செறித்திருத்த
தற்கு இடமாடலிந், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது

ரு சுருங்கை - நீர்செல்லுதற்குக் கற்களாற் கரந்துபடுத்தது தாம்பு -
சல்தாண்ட சுருங்கையாகிய ஊம்பெனக், “நீணிலம் வகுத்து நீர் நிரந்து
வந் திழிந்தாச், செணிலத் தியற்றிய சித்திரச் சுருங்கைசோ கோணிலத்து
வெய்யவாந் கொண்டு சுறத் தடங்கிடங்கு” (சீவக. கச்சு), “சுருங்கை
வீதி மருங்கிற்போகி” (சிலப். கச்சு சுரு), சுருங்கையின் இயல்பு இருப
தாம் பரிபாடலாலு முணரப்படும

‘சுருங்கைத் தாமபன்’ (ரு) எனப்பது, ‘பாய்தலின்’ (கௌ) என மேல்
வருவதனோடு சென்றியையும்

சு கழிஇய - கழுலிய

எ எந்திரவாலி - வேண்டிம் பொழுது நீரை நிறைத்தற்கும் வேண்
டாதபொழுது போக்குதற்கும் உரிய யந்திரங்களையுடைய நீரலை, இஃது
இலவந்திகையெனவுங் கூறப்படும் இளைஞா - ஆடவா

அ ஆடிய - பூசிய, சாந்து - சந்தனம்

புவிதா வலன்றன் புண்ணிய நனனாட்
 ௧௧ சிலிறியுங் கொம்புஞ் சிதறுவிரை நீரும்
 மேலை மாதவா பாதம விளககும்
 சீல அபாசகா செங்கைநறு நீரும்
 அறஞ்செய் மாகக ளகினமுதல புகைத்து
 நிறைந்த பந்தற நகம்புவரா நீரும்
 ௧௨ உறுபுழுர னுருமற கந்தவுத் திறிறை
 செறித்தரைப் போதஞ் செழுமனை நீரும்
 என்றிந நீரே யெங்கும் பாயதலிற
 கவறிய கராழு மிடங்கரு மீன்களும்
 ஒன்றிய புலவொழி யுடம்பின வாகித

௧. காவலன் - அரசன் புண்ணியநனனாட் - புண்ணியசநாயுடைய
 நல்ல நட்சத்திரத்தில், என்றது, அரசனுடைய சனம் நட்சத்திரத்தி
 லென்றவாறு

௧௨ சிலிறி கொம்பு எனனுமிரண்டும் நீரை வீசங் கருவிவிசேடங்
 கள், சிலிறியைப் பெருநதருத்தியென்று கூறுவா

௧ - ௧௨ ஒருவன் விதிருக்குங்காறும் அவன் பிறந்த நட்சத்திரத்தி
 லும் இறந்த பின்பு அவன் இறந்த விதியிலும் சிறப்புச் செய்யுண்டென
 பது தரும் நூற்றுணிபு பிறந்தநாள விழவை வெள்ளணி நாளென்பா

௧௧ மெல்லமாடவா - மேனஸமையையுடைய முனிவா ஜ சாரிய்ய

௧௨ ஈல பாசகா - பஞ்சசீலத்தையுடைய உபாசகா, பெருந்தரில்
 இல்லறம் நடத்தும் ஆடவரையும் மகளிரையும் முற்றைய உபாஸகரென்றும்
 உபாஸகைக்கொன்றும் கூறுதல் மரபு

௧௩ பந்தல தகம்பு - தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள நீர்க்குடம் வாரீரா -
 ஒழுக்குகின்றனா

௧௪ உறுபு முரணுமல - உறுபுக்கள் மாறுபடாமல் 'நோ
 கடடி செந்தே னிரியாசம் பச்சிலை, ஆர மகிலுறுப்போ டாறு' (சிலப்.
 ௩௧௨, அடியார். மேல்.) கந்தவுத்தியினால் - சோததற்குரிய வாசனைப்
 பண்டங்களால், உத்தி - சோதனை, இது யுகத்தியென்னும் உடமொழிச்
 சிதைவு

௧௫ - ௧௭ கருங்கைத் தூம்பிற பாயதலினென்க

௧௮ கன்றிய - பகைமையிற்றழுமிய கராம இடநா என்னும்
 இரண்டும் முதலசசாதி விசேடங்கள், "கொடுநதாண முடியு மிடங்
 கருங் கராமும்" (குறிஞ்சிப். ௨௭௩)

௧௯ - ௨௦ பாயதலிற புலவொழிந்தன

(பு-ம்.) ௧௯ 'தகம்பமா நீரும்' ௨௦ 'காதபுந்தியினால்' ௨௧ 'செறித்
 தமைப் போதஞ் செழுமணிநீரும்' ௨௨ 'எங்கும் பரத்தலின'

உ௦ தாமரை குவளை கழுநீ ராமபற

புமிசை பரந்து பொறிவண் டாபப

இந்திர தனுவென விலங்கக முடுத்த

வந்தெரி பொறிகள் வகைமாண் புடைய

காழ் மதி லோங்கிய விடைநிலை வரைப்பிற்

உ௦ தாமரை முதலிய மூன்றும் பகற்புவென்றும், ஆம்பல இராபபு பென்றது கூறவா அடியார்க்கு நல்லார், இதனை, சீலப்பதிகாரம், உ-ஆம் காதை, ௧௪ - ௫ ஆம் அடிகளின் விசேடவுரையிற் காண்க

உ௧ மிசைபரந்து - மேலேபரவப் பெற்று, இவ்வெச்சம் காரணப் பொருட்டு ஆரப்பப் பரந்தெனக்

உ௨ கலவைநீர் முதலியன பாயப்பெற்றுப் பலநிறப்பூக்களை யுடைமையின், அகழிக்கு வானவில் உவமையாயிற்று, “சுந்தரமம் லாகளெண்ணெய் சுண்ணந் தாது குங்குமம், சந்தனக்குழம்பு மேற்பரந்து பாடி குழந்தை, அந்தரத்தருக்களைய ணிரந்து குழகிடந்ததோர், இந்திரத்தனுவின வண்ண மெனன தன்ன தாருமே” (மேருமந்தர. வைசயநதன முத்தி)

௫ உ௨ கலவைநீரும் சாந்துகழிநீரும் விரைநீரும் நறுநீரும் வாரீரும் மணீநீரும் ஆகிய இந்நீர் சுருங்குகைத் தாமபினால் எங்கும் பாயதலின் உடம்பின்வாகிப் பரத்தலான இவங்கு அகழெனக்

உ௩ பொறிகள் - யந்திரங்கள், அவற்றின் வகையைப் பின்வருவன வற்றாலுணாக மாற்றவா மறப்படை மலைந்தம்தில பற்றி, ஹாற்றுவரைக் கொல்லியொடு தூக்கியெறி பொறியும் தோற்றமுறு பேயகூர்ந்து துற்று பெரும் பாம்பும் கூற்றமன், கழுஞ்சொடா குந்தமொடு கோணமா”, “விற்பொறிகள் வெய்யவீடு குதிரைதொடரயிலவாள், கற்பொறிகள் பாவையன் மாடபடு செந்தீக், கொற்புணெய கொள்ளிபெருங் கொக்கெழில் செய்கூகை, ரற்றலைக் கிருக்குமவலி நெருக்குமா நிலையே”, “செம்புருகு வெங்குளிக் குழியில்திரிந்தெங்கும், வெம்புருகு வட்டமிழுவ வெந்நெய்முக்க துழியு வட்டமிழுவ வேலுமிழுவ கலலுமிழுவ வாகித், தம்புலனக் களைய வனா தாடபடுதத பொறியே”, “கரும்பொனியல் பன்றிகத் நாகமலிடு சகடம், குரங்குபொரு தகரினெடு கூர்ந்தரிவ நுண்ணூல், பரந்தபசும் பொற்கொடி பதாகையொடு கொழிக்கும், திருந்தமதி நெவ்வாதலை பணிப் பத்திருந் தினனே (சீவக. ௧௦௧ - ௪), “வளைவிற பொறியும், கருவிர லாகுங் கலலுமிழ் கவணம் பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியும், காய் பருங் னுலையுங் கலலிடு கூடையும், தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டிலையுடையும், கவையுங் கழுவுங் புதையுங் புழையு, மையலித் துலாநுங் கைபெய ருசியும், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையும், எழுவரு சீப்பு முழுவிரற் கணையமும், கோலுங் குந்தமும் வேலும் பிறவும்” (சீவக. ௧௫ ௨௦௭-௧௧)

உ௪ கடிம்தில - காவலாகியம்தில், என்றது, ஏனையெய்தாத உயாச்சியும் புறத்தோரக்கு அகழலாகா அடியகலமும் அகத்தோரக்கு நின்ற விறை செயயலாந்தலை யகலமும் கல இட்டிகைகளாற் செயப்பட்டிருத்தலிற் குத்தப்படாமையு முடையதெனவாறு

உ௩ - ௪ “உயாவகலந் துணமை யருமையிந் நானகி, னமைவர

உரு பசுமினீ பரந்து பஃரெழி னிறைந்த

வெள்ளிக குன்ற முன்கிழிந தன்ன

நெடுநிலை தோறு நிலாசகதை மலரும்

கொடிமிடை வாயில் குறுகினள் புககுக்

கடைகாப் பமைந்த காவ லாளா

௩௦ மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்

பன்மீன் விலைஞா வெள்ளுபபுப பகருநா

கண்ணோடை யாட்டியா காழியா கூனியா

மைநநிண விலைஞா பாசவா வாசவா

என்னுநா மறுகு மிருங்கோ வேட்களும்

௩௩ செமி| செயளுஞருங் கஞ்ச காரரும்

பைமபொன் செயளுஞரும் பொன்செய் கொல்லரும்

மரநகொஃ றசசரு மண்ணீட டாளரும்

ணென்றுரைக்கு தூல ” (குறள், எசு.௩)

உரு மினீ - காவறகாடு ச - உஅ நடந்து குறுகினன புககெனக

உசு - அ உள கிழிந்தனன வாயில் புககு - புகருது

உசு கடைகாப்பமைந்த - வாயில் காதத்தகலமைந்த

௩௦ மிடைகொண்டு - நெருங்குதல கொண்டு

௩௧ மீன்விலைஞா - மின்விலைப்பரதவா உப்புப்பகருநா - உப்பு விற

பா ஆவா, உமணரும் உமடடியரும், அளவருமாம, பகாதல - விறறல.

௩௨ கள் நொடையாட்டியா - கள்ளைவிறதும் வலைச்சியா, நொடை - விலை, “நறவுநொடை” (பெரும்பாண். ௧௪௧) காழியா - பிடுகொணிகா கூனியா - அப்பவாணிகா, ‘காரகற கூவியன பாகொடு பிடித்த” (பெரும் பாண். ௩௭௭)

௩௩ மைநநிண விலைஞா - ஆடுகொணிகா பாசவா - இலையழு திடுவா, அனறி, கயிறுதிரிதது விறபாரும், பச்சிறைச்சி சூட்டிறைச்சி விறபாரும் வாசவா - பஞ்சவாசம விறபா, அவை, “தக்கோலந தீம் பூத தகைசா லிலவங்கம், கப்பூரஞ் சாதியோ டைந்து” (சிலப். ௩ உசு, அடியார். மேற்) எனபன

௩௪ கோவேட்கள் - குயவா, இப்பெயா வேடகோவரெனவும் வழங்கும்

௩௫ செம்பு செயளுஞா - செம்பு கொட்டிகள் கஞ்சகாரா - வெண கலககனனா

௩௬ பைமபொன் செயளுஞா - பொறபணி செயவோ பொன் செய கொல்லா - உருககுத்தட்டா

௩௭ மரநகொஃறசசா - மரத்தை வெட்டுததசசா, கொல்லல - வெட் (பு - ம்.) உள ‘நெடுநிலைமனை தோறும்’ ௩௩ ‘பைநநிணவிலைஞா’

௩௫ ‘செயநரும்’ ௩௭ ‘மறவகொறசசா’

வராதர வெழுதிய வோவிய மாககனும்
தோலின் றன்னருந துன்ன வினைஞரும்
ச௦ மாலைக காரருங் கால்க கணிதரும்
நலந்தரு பண்ணுந திறனும் வாய்ப்ப
நிலங்கலங் கண்ட நிகழ்க காட்டும்
பாண ரென்றிவர் பலவகை மறுகும்
விலங்கரம் பொருடும் வெளவளை போழ்நோ
ச௫ டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீதிய மறுகும்
வேததியல் பொதுவிய லெனறிவ விரணடின
கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியா மறுகும்
பாலவே றுக வெணவகைப் பட்ட
கூலங் குவைஇய கூல மறுகும்
௫௦ மாகதா சூதாவே தாளிகா மறுகும்

டல் மண்ணீட்டாளர் - சிறபாசாரிகள், அனறிச சுதையாற பாவையுள்
ரிட்டன பண்ணுவாரென்றும் குயவரென்றுமாம், மணி. சு சஎ

௩௮ ஓவியமாககள் - சித்திரகாரிகள்

௩௯ தோலின் துணை - செம்மார, உறைகாரரும், பறம்பா முட
லாயினோமாம் துன்னவினைஞர் - தையற்காரர்

ச௦ மாலைக்காரர் - மாலை தொடுப்போர் காலக்கணிதர் - சோதிட
நூலோர் இவர்கள் கணிகளெனவுங் கூறப்படுவர்

ச௧ பண - இசை, பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழியெனனும்
பெரும் பண்ணுமாம் திறம் - அவற்றின் கிளைகள் அவை இருபத்தொரு
வகைப்படும்

ச௨. நிலம் - மூலகைத்தானம், அவை எழுத்தும் அசையும் சீரும்
கலம் - யாழ் கண்டம் - குரல்

ச௩ பாணர் - இசைக்காரர், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும்,
மண்டைப் பாணருமென்ப பாணர் பலவகையினராவார்

ச௪ விலங்கரம் - வாளரம் வளைபோழ்நா - சங்குப்பா

ச௫ மணிவினைஞர் - முதல்கோப்பார்

ச௬ கூத்தியல்பு - கூத்தினிலக்கணம் கூத்தியர் - பதியிலார்

ச௭ - எ மணி. உ க௮ - கூ. ச௮ பால் - பகுதி

ச௯ குவைஇய - குவித்த கூலமறுகு - கூலக்கடைத்தெரு

ச௮ - கூ எணவகைக் கூலங்களாவன “நெல்லுப் புல்லு வரகு
நினை சாமை, இறுக்கு தோரையொடு கழைவினை நெலலை” (சீலப். ௫
௨௩, அடியார். மேற்.) எனபன, கூலம் பதினெணவகைத்தென்பா கூந்த
நூலார், சீலப். பதி 88-9, ௫ 22-3, சு 34-6, உரை

௫௦ மாகதா - இருந்தேத்தவார, சூதா - நின்றேத்தவார,
வேதாளிகா - பலவகைத் தாளத்திலாடுவார, “சூதா வாழத்த மாகதா
(பி - ம்.) ௩௮. ‘வராதரவெழுதும்’ ௩௯ ‘தோலினொழிநரும்’

போகம புரககும் பொதுவாபொலி மறுகும்
 கண்ணுழை கல்லா துண்ணுற கைவினை
 வண்ண வறுவையா வளர்திகழ் மறுகும்
 பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 ௩௩ பனமணி பகாவோர் மன்னிய மறுகும்
 மறையோ ரருந்தொழில் குறையா மறுகும்
 அரைசியன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகும்
 எனைப்பெருந் தொழிலசெ யேனோ மறுகும்
 மனறமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
 ௬௦ புதுக்கோள யானையும் பொற்றாபு புரவியும்
 கதிகுற வடிப்போர் கவினபெறு வீதியும்
 சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய குன்றமும்

புவல, வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப” (மதுரைக். ௬௭௦ - ௭௧),
 ‘குதா மாகதா வேதா ளிகரொடு”, “மாகதப் புலவரும் வைதா ளிகரும்,
 குதரும்” (சிலப். ௩ சஅ, ௨௬ எச - ௩)

௩௧ பொதுவா - பொதுமகளிர் ௩௨ நுழைகலலா - நுழையாத
 ௩௩ வண்ணவறுவையா - பல் நிறங்களைபுடைய உடை நெய்வோர்,
 புடைவை விற்பாருமாம் “நோக்குநுழை கலலா நுணமைய . அறு
 வை” (பொருந். ௮௨ - ௩)

௩௪ பொன்னுரை காண்போர் - பொன்னை உரைத்தவுரையை
 அறுதியிடும் பொன்வாணிகர்

௩௫ பனமணி பகாவோர் - பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களை விற்கும்
 வாணிகர்

௩௬ அருதுணர் வீதி

௩௭ இராசப் பெருந்தெருவும் மந்திரிகள் வீதியும்

௩௮ எனை - எனை, விகாரம் ஏனோ - சேனாதிபதிகள் முதலி
 யோர்

௩௯. “மனறமும் பொதியிலும்” (மணி. ௨௦ ௩௦) சந்தி - முச்சந்தி
 யும் ஐஞ்சந்தியும் சதுக்கம் - நாற்சந்தி, “சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங்
 கடம்பு, மனறமும் பொதியிலும்” (முருகு. ௨௨௩ - ௬)

௬௦ புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டு வந்த மாளை,
 மணி. ௧௨ ச௩, ௧௮ ௧௬௮ பொற்றாப்புரவி - பொன்னுலாகிய கிண
 கிணர் மாலையையணிந்த குதிரை

௬௧ கதிகுற - நடையில் மேம்பாடுற வடிப்போர் - பயிற்றும் யானைப்
 பாகரும், வாசிவாரியரும், வடித்தல - பயிற்றல, “வடிகயிருயநது”
 (சீவக. ௭௧௪)

௬௨. சேண - நெடுந்தூரம் செய்குன்றம் - கடடுமலை

(பி - ம்.) ௩௧ ‘போகம புரக்குமுழவா’ ௩௨ ‘ஒண்ணுறகைவினை’
 ௩௩. ‘மனறமுங் கவலையும்’ ௬௧ ‘கவினகொள வீதியும்’

வேணவா மிகுக்கும் விரைமரக காவும்
விண்ணவா தங்கள் விசம்பிட மறந்து
சூடு நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களும
சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலும்
கோலங் குயினற் கொள்கை யிடங்களும
கண்டுமகிழ் வுற்றுக் கொண்ட வேடமோ
டந்தர சாரிக ளமாந்தினி துறையும்
எ0 இரதிர விகார மெனவெழில் பெற்று

சூட வேணவா - வேடகையாலுண்டாகிய அந் வேடகையாவது, பொருள்கண்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம், அவாவா஁து, அப்பொருள் களைப் பெறவேண்டுமென்று மேனமேல் நிகழும் ஆசை 'செய்யுண்மருங் கின் வேடகை யெனனு, மையெ னிறுதி யவாமுன் வரினே, மெய்யொடுங் கெடுத லெனமனா புலவா, டகார ஊகார மாதலவேண்டும' (தொல். உயிர கு உஅஅ) எனப்பதனால் முடித்துக்கொள்க

சூடு நீரிடங்கள் - பொய்கை முரலியவைகள்

சூச சாலை - அந்சாலைகள் தமனியப்பொதியில் - பொன்னால்கிய அம்பலம் "பொன்னம்பலமு முண்டு" (சிலப். பதி ௪0 - ௪௧) என்பா அடியார்க்கு நல்லார், "கண்ணெலாந் தவாவன கனக் கூடமும" (தூள. நகர ௭) என்று வருதல் காண்க

சூஎ கோலங்குயினற் - சித்திர மெழுதப்பெற்ற கொள்கையிடங் கள் - வீரதங்களை அனுடமித் திருத்தற்குரிய தவச்சாலைகள், கொள்கை - வீரதம், "தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார" (முருகு. அக), "கோவலன் சென்றக் கொள்கையி னிருந்த, காவநதி யையையைக் கைதொழு தேத்தி" (சிலப். ௧௪ ௧௫ - ௧௬)

உ௧ - சூஅ வியனமலி மறுகுமுதற் கொற்கை யிடங்கள் இறுதியாக உள்ள இடவிசேடங்களை மண்டம்கலை கண்டெனக் இவ்வடிகளற் போலப் பறப்ப சாதியாருடைய குடியிருப்புகளையும் இளங்கோவடிகள் கூறியிருத்தல் காண்க "வேயா மாடமும் வியன்கல் விருகையும் பாடலசால் சிறப்பிற் பட்டினப் பாககமும" (சிலப். ௫ ௭ - ௫அ)

சூக அந்தாசாரிகள் - ஆகாயசாரிகள். அமரந்து - விரும்பி

எ0. இரதிரவிகாரம் - புத்தனாலயத்தில் இரதிரனால் நிருயிக்கப்பட்ட அரங்கு 'விகாரம் - கையாற் கருவியாற் பண்ணுது மனத்தால் நிருயித்தல்' என்பா அடியார்க்கு நல்லார், சிலப். ௧0 ௧௪

சூக - எ0 இரதிர விகாரமெனந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் புத்த சைத்தியத்துள்ள ஏழாங்கினையும், இ஁து, 'அந்தர சாரிக ளமாந் தினிதுறையும்' எனப்பதனற் பெறப்பட்டது, "அந்தர சாரிக ளறைந்தனா சாற்று, மிந்திர விகார மேழுடன் போகி" (௧0 ௧௩ - ௪), "இரதிர விகார மேழுடன் புககாவ, தந்தர சாரிக ளாறைம் பதினமா" (௨௭ ௧௨ - ௩) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க.

(பி-ம்.) ௧௪ 'விசமயிடை'

நவையறு நாத னல்லறம் பகாவோ
உறையும் பள்ளிபுக கிறைவனை நல்லாள
கோவலன ருதை மாதவம் புரிந்தோன்
பாதம் பணிந்துதன பாததிர தானமும்
எடு தானப பயததாற சாவக மன்னவன்
ஊனமொன றினறி யுலகாள செல்வமும்
செலவற கொணாந்தத் தீவகப பீடிகை
ஒலகாது காட்டப் பிறப்பினை யுணாந்ததும்
உணாந்தோன் முன்ன ருயாதெய்வந் தோன்றி

எக நலவ - குறறம் நாதன் - புத்தன நலலறம் - அருளறம் பகா
வோ - சங்கத்தார

எஉ பள்ளி - தவத்தோர உறைவிடம். “ஐயருறை பள்ளியிடம்”
(சீவக. கஎஅஉ)

எ௦ - எஉ இந்திரவிகாரம் பள்ளிகு உவமம்

எ௩ கோவலனருதை - மாசாத்துவான், இவன், மதுரையிற கோவ
லன் கொலையுண்டது முதலியவற்றை மாடலன்னெனும் மறையவன் கூறக
கேட்டுத் தன்பொருளை யெல்லாம் தானஞ்செய்துவிட்டுக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்திற புத்தலசத்தியத்தானள் எழு விகாரங்களிலுமிருந்து நோற
கும் பெளத்த முனிவர்களுக்கு முன்னேசென்று துறப்புண்டாளுதலின்,
‘மாதவம் புரிந்தோன்’ என்றா, இதனை, “மைந்தற குறறது மடநதைக்
குறறதும், செங்கோல வேந்தற குறறதுங் கேட்டுக், கோவலன ருதை
கொடுத்த யெய்தி, மாபெருந் தானமா வானபொரு ளீத்தாகு, கிந்திர
விகார மேழுடன புககாகு, கந்தர சாரிக ளாறைம் பதினமா, பிறந்த யாக
கைப் பிறப்பற முயன்று, துறந்தோர தம்முன் றறவியெய்தவும்” (உஎ
அஅ - கூடு), “மாசாத்துவான் ருன்றுறப்பவும்” (உக உரைப்பாட்டு
மடை) எனச் சிலப்பதிகாரத்து வருதலாலும், இக்காலையிற பின்னே
வரும், “தையலகேள்” (கூ௩) என்பது முதலியவற்றாலும் அறிந்து
கொள்க

எச தன பாததிரதானம் - தன கையிலுள்ள அமுதசரபியென்னும்
பாததிரததாற செய்யப்படும அன்னதானம்

எடு தானப்பயம் - முற்பிறப்பிற செய்த அன்னதானத்தாலுண்டா
கிய புண்ணியம், பயம் - பிரயோசனம் சாவகமன்னவன் - சாவக நாட
டரசனாகிய புண்ணியராசன்

எடு + கூ உலகாளுதற்குக் காரணம் தானப்பயன்

எஎ செலவற கொணாந்து - புண்ணியராசனை அழைத்துவந்து
பீடிகை - புத்தபீடிகை

எஅ. ஒலகாது - தளராது. எஎ - அ பீடிகையைக் காட்ட.

எக. உணாந்தோன் - புண்ணியராசன் தெய்வம் - தீவதிலகை
(பீ - மீ). எச ‘பாததிரததாலனமுந்’ எஅ. ‘ஒல்லாது காட்ட’

அ0 மனங்கவல் கெடுத்தது மாநகா கடல்கொள

அறவண ரடிகளுந் தாயரு மாங்குவிட்

டிறவா திபபதிப புருநதது கேட்டதும்

சாவக மன்னன றன்னு டெய்தத

தீவகம் விட்டித திருநகா புருநததும்

அரு புககபி னநதப பொய்யுரு வுடனே

தக்க சமயிக டநதிறங் கேட்டதும்

அவவவா சமயத தறிபொரு ளெல்லாம்

செவவி தனமையிற் சிந்தைவை யாதது

நாத னலலறங் கேட்டலை விருமபி

சு0 மாதவற றோநது வநத வண்ணமும

சொல்லின ளாதலிற் றாயோய் நின்னையென

நலவினைப் பயனகொ ணன்கண டதுவெனத

தையல கேணின றுதையுந் தாயும

செயததி வினையிற் செழுநகா கேடுறத

அ0 மனங்கவல் கெடுத்ததும் - உள்ளம் கவலைகொள்ளுதலைக்
கெடுத்ததும் கவல் - கவலுதல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர் நகா -
காவிரிபூம்பட்டினம்

அ2 இப்பதியெனறது வஞ்சியை கேட்டதும் - (தீவதிலகையால்)
நான் கேட்டதும்

அ3 தீவகம் - மணிபல்லவம்

அரு புககபின் - புருநது கண்ணகி கோட்டம் தொழுதபின் பொய்
யுரு - மாதவன் வடிவு

அசு சமயிகள் - அளவைவாதி முதலியோர்

அஅ செவவிது அனமையின் - திருத்தமுடையன அல்லாடையின்,
செவவிது பனமை யொருமை மயக்கம்.

அக நாதன் நலலறம் - புத்தன் கூறிய தருமங்களை மணி. ௨அ எக

சு0 மாதவறறோநது - அறவண வடிகளைத்தேடி

கக 'தாயோய்' எனறது முதலியன கோவலனருதை வாரததை

கங் தையல விளி தாதையும் தாயும் - கோவலனுங் கண்ணகியும்

கசு. தீவினை - முற்பிறப்பிற் சங்கமனைக் கொல்லித்ததனாலாகிய
பாவம் நகா - மதுரை

(பி - மீ.) அ2 'புருநததுங் கேட்டதும்' அங் 'தன்னோடெயத'
அசு. 'தீவகம் விடஇததிரு' அரு. 'புக்கவளிநத' அஅ. 'செவவித்தனமை'
கசு 'திருநகா'

கூடு துன்புற விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதன்
 அனபுகொ வறத்திற கருகனே னாதலின்
 மனைத்திற வாழ்க்கையை மாயமென றுணர்நது
 தினைத்தனை யாயினுஞ் செலவழும் யாககையும்
 நிலையா வென்றே நிலைபெற வுணர்நதே
 ௧௦௦ மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன்
 புரிந்த யானிப பூங்கொடிப் பெயாபபேடும்
 திருந்திய நன்னகா சோநதது கேளாய்
 குடக்கோச சேரலன் குடுவா பெருந்தகை
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் முன்னா

கூடு விளிந்தமை - இறந்தமை சுகதன் - புத்தன், நல்ல வருகையை
 யுடையவெனன்று பொருள், நல்ல நடையையுடையவெனென்றுமாம்

கூச - டு தீவினையிற கொலையுண்டிறந்தமையைக் கேட்டு

கூச அனபுகொள் அறம் - நல்லறம் அருகன் - பகருவி

கூஎ மனைத்திற வாழ்க்கை - இலவாழ்க்கை மாயம் - பொய்

கூஅ தினைத்தனையாயினும் - தினையன்வாவது

கூஅ - கூ மணி. ௨௨ க.௩௩ - கூ

௧௦௦ பௌத்தத்தருமம் பூரவோத்தர விரோதமில்லாததென்பராத
 லின், 'மலையாவறத்தின்' என்றா, மலேதல் - மாறுபடல், "முரணைத் திரு
 வற முர்த்தியை" (சு), "முன்பின் மலையா மங்கலமொழியின்" (௨௬௧)
 என இருநூல், ௩௦ - ஆம் காதையில் வருதலுங்காண்க புரிந்தேன் - செய
 தேன்

௧௦௧ கொடி - வஞ்சி ௧௦௨ நகா - வஞ்சிநகா

௧௦௧ - ௨ இருநகா, 'பொற்கொடிப் பெயாபபேடும் பொன்னகா'
 (௨௬ ௬௨) என்று முன்னும் கூறப்பட்டது

௧௦௩ குடக்கோச்சேரலன் - மேனாடிற் கு அரசனாகிய சேரன்,
 குடக்கு - மேற்கு, கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்றாகிய குட
 நாட்டிற்கு அரசனென்பதுபற்றிக் குடக்கோவென்று ரெனினுமமையும்,
 "குடக்கோ முனிச்சேன்" (சிலப். ௪௫௦.) குடுவா பெருந்தகை - குட
 நாட்டார்க்கு அரசன், குட்டும் கொடுந்தமிழ்நாடுகளுள் ஒன்று, "குடக்
 கோக் குடுவன்" (சிலப். ௨௬ ௬௧), "இயறோக் குடுவன்" (சிறு
 பாண். ௪௬)

௧௦௪ விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தன் - நெடுஞ்செல்லாதன்,
 இவ்வடநாட்டரசர்களை வென்று சென்று இமயமலையில் தனது இலச
 சினையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால், இமயவரம்பென்னவும்,
 விடாச்சிலை பொறித்த வேந்தனென்னவும் பெயாபெற்றான், இவனை இமய

(பி-ம்.) கூடு - கூ 'விளிந்தமை கேட்டுச் சுகதத், நன்கொன்றறத்
 திற்கு' கூஅ 'தினைத்தனைத்தானும்' கூக 'நிலையாதென்றே விலைபெற
 வுணர்நது' ௧௦௧ - ௨, 'பெயாபடி, திருந்திய'

க0௫ துபபடு செவவாய்த துடியிடை யாரொடும்
இப்பொழில் புகுநதாங் கிருநத வெலலைபுள்
இலங்கா தீவததுச சமனொளி யென்னும்
சிலம்பினை யெய்தி வலங்கொண்டு மீளும்
தரும சாரணா தங்கிய குணத்தோர்

கக0 கருமுகிற் படலததுக ககனத தியங்குவோர்
அரைசற் கேது வவவழி நிகழதலிற்
புரையோர் தாமுமிப பூம்பொழி லிழிநது
சற்றலத திருநதுழிக காவலன் விருமபி
முற்றவ முடைமையின் முனிகளை யேததிப்

வரம்பன நெடுஞ்சேரலாதனெனவும் கூறுவா இது, பதிற்றுப்பத்தில்
இரண்டாம் பத்தாலுணரப்படும், “இமடஞ் சூட்டிய வேம விற்பொறி,
மாணவியை நெடுநதோ வானவன்” (௩௬) எனப் புறநானூற்றிலும்,
‘விடாச்சிலை பொறித்த விறலோன்” (௨௮ க௩௬) எனச் சிலப்பதி
கார்த்தியும் இவன் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க

க0௫ துபபு - பவளம் துடி - உடுகை

க0௩ - சு சேரலனும் பெருந்தகையுமாகிய வேந்தன் முன்னொரு
காலத்தது துடியிடையாரொடும் இப்பொழிலிற் புகுநது இருந்தவிடத்
தென்க

க0௭ - சு இலங்கைத் தீவத்துள்ள சமனொளியென்னும் மலையை
யடைநது வலங்கொண்டு மீண்ட சாரணா இம்மலை சமந்தமென்றும்,
சமந்தக் கூடமென்றும் பெயர் பெறும் இதன் வரலாறு இந்நூல் கக-ஆம்
காதை ௨௨-ஆம் அடியின் குறிப்பிற் கூறப்பட்டது தங்கிய குணத்தோர் -
குணங்கள் தங்கப்பெற்றோர்

கக0 முகிற்படலம் - மேகக்கூட்டம் ககனம் - ஆகாயம் ககனத்
தியங்கல் இருத்திகளில் ஒன்று

ககக அரசற்கு - இம்மவரம்பனுக்கு ஏது அவ்வழி நிகழதலின் - நல
வீனையாகிய காரணம் பயனளித்தற்கு அவ்விடத்தே தோற்றுதலினாலே

கக௨ புரையோர் - மேற்கூறிய தருமசாரணா

க0௬ - க௨ சாரணரும் குணத்தோரும் இயங்குவோருமாகிய புரை
யோர்

கக௩ கற்றலதது - சிலாதலத்தில காவலன் - சேரன்

க0௪ - க௩ வேந்தன் இருந்தவெலலைபுள் அவனுக்கு ஏது நிகழ்
தலிற் புரையோரும் இழிநது அப்பொழிலிற் கற்றலத திருநதபொழுது

கக௪ முனிகளை - தருமசாரணரை

(பி - ம்.) க0௫ ‘துவாபடு செவவாய்’ க0௬ - க0 ‘தருமசாதனா,
தன்னின் பூததாராகு முகிற்படலத்திற்ககன்’ கக௪. ‘முனிகளையேவிப்’

ககடு பங்கயச சேவடி விளக்கிப் பான்மையின்
அங்கவாக கறுசுவை நாலவகை யமிழ்தம்
பாத்திரத் தளித்துப் பலபல சிறப்பொடு
வேதத்தை யாரொடு மேத்தின் னிறைஞ்சலிற்
பிறப்பிற் றுன்பமும் பிறவா வின்பமும்

கஉ௦ அறத்தகை முதலவ னருளிய வாய்மை
இன்ப வாரமு திறைவன் றெனிமுதல
துன்ப நீங்கச் சொரியு மநநாள்
நின்பெருந தாதைக் கொன்பது வழிமுறை
முன்னோன் சோவலன் மன்னவன் நனக்கு

கஉடு நீங்காக காதற் பாங்க னுதலிற்
முங்கா நல்லறந தானுங் கேட்டு
முன்னோர் முறைமையிற் படைத்ததை யன்றித்
தன்னு னியன்ற தனமபல கோடி

எழுநா ளெல்லையு ளிரவலாக கீததுத

க௩௦ தொழுதவம் புரிந்தோன் சுகதற் கியற்றிய

ககசு அறுசுவையாவன, கைப்பு, காப்பு, புளிப்பு, உவாப்பு, துவாப்பு, தித்திப்பு எனபன குறள், சஉஅ, பரிமேல். நாலவகையமிழ்த மாவன உண்பன, தின்பன, நகருவன, பருகுவன, மணி. உஅ உசக - உ அமிழ்தம் - உணவு

கக௩ - அ காவலன், விருமபி ஏத்தி விளக்கி அளித்து ஏத்தி இறைஞ் சலினென்க

கஉ௦ அறத்தகை முதல்வன் - புத்தன், தருமராசனெனறவாறு வாயமை - நாலவகைச் சத்தியம்

கக௯ - உ௦ மணி, உ சுச - எ, ௩௦ கஅசு - அ

கஉக இறைவன் செவிமுதல - அரசனுடைய செவியிடத்தே

கஉ௦ - உக வாயமையாகிய அமுதை.

கஉ௩ நினபெருநதாதைக்கு - உன் தந்தையாகிய கோவலனுக்கு

கஉ௭ முறைமையின் - நலவழியாலே முன்னோர் தேடிவைத்த பொருளையல்லாமல்

கஉ௯ எழுநாளெனறல் ஒருமரபு

க௩௦ புரிந்தோன் - முற்கூறிய முன்னோனாகிய கோவலன் சுக தற்கு - புத்தனுக்கு

(பி-ம்.) ககடு 'விளக்கிய பான்மையின்' ககசு 'அயிதம்' ககஅ 'வேந்தனிறைஞ்சலின்' கஉஉ 'சொரியு முன்னாளில்' கஉக 'எல்லையி ரவலாககளித்து'

வானோங்கு சிமையதது வாலொளிச சயிந்த
 மீனோக கெல்லா மிடாகெட வியனறந்
 கண்டுசொழு தேததுங் காதலின் வந்தித
 தண்டாக காட்சித தவததோ ரருளிக
 கநடு காவிரிப பட்டினங் கடலகொளு மென்றவத
 தூவுரை சேட்டுத துணிந்திவ ணிருந்த
 தின்னுங் கேளாய் நன்னெறி மாதே
 தீவினை புருப்பச சென்றநின் றுதைபும
 தேவரிற் றோற்றிமுற செய்தவப் பயத்தால
 கச0 ஆங்கத தீவினை யின்னுந் துய்த்துப்
 புங்கொடி முன்னவன போதியி னல்லறம்
 தாங்கிய தவததாற றுன்றவந் தாங்கி
 காதலி தன்னொடு கபிலையம் பதியில்

கநக சிமையதது - மலையில் வாலொளிச்சயிந்தம் - வெளியிய
 ஒளியையுடைய ஆலயம் சயித்தட - சைத்தியமென்னும் வடமொழிச
 சிதைவு, இது சேதியமெனவும் வழங்கப்பெறும் மணி உடி களடு

கநஉ ஈனோககு - இவ்வலந்தேராககு, “ரனோவடிவில
 (சிலப். பதி ளுட, உட களசு), “ரனோக குரைப்பாம் பதிகச்சு,
 ியன்ற வாதே” (கீவந. உக)

கநச. தண்டாககாட்டி - நீங்காத அறிவு

கநட - ச ிசதவத்தோமென்றது ஆண்டொள முனிவர்களை

கநசு யான இவ்விடமிருந்தது தூவுரை கேட்டமைபாலேயே
 யெனக

இதுகாறும், தான துறந்ததற்கும் வஞ்சிக ட்டைந்ததற்கும் ஆண்டே
 வதிவதற்கும் காரணங்கூறிய மாசாததுவான, மேலே பெரியோர் தனக்குக்
 கூறிய செய்தி முதலியன கூறுவான

கநஅ சென்ற - கொலையுண்டிருந்த.

கநக முறசெய் தவப்பயத்தால தேவரிற் றோற்றியென்க

கச0 ஆங்கத்தீவினை - முறகூறிய தீவினையின் பயனை துய்த்து -
 அனுபவித்தது

கசக புகுகொடி விளி முன்னவன - புத்தன்

கசட காதலி - கணண்கி கபிலையம்பதி - கபிலக்கா, இது புத்தன்
 பிறந்த ஓடம், கபிலவஸ்துவென்றுங் கூறப்படும்

(13-14.) கநக - உ ‘வாலவளைச சயிந்தம், மேனோக கெல்லா மடா
 கெட’ கநட ‘காதலனவநது’ கநடு - சு ‘மென்ற, தாமுரைகேட்டுத்
 துணிந்தியா ணிருந்தேன்’ கநஅ. ‘தீவினையிறுப்ப’ கநக. ‘தோற்றமுன்’
 கசக ‘போதியா நல்லறம்’

நாத னல்லறங் கேட்டுவி டெய்துமென்
 கசநி றறபுதக் கிளவி யறிந்தோர கூறச
 சொற்பய னுணர்நதேன் றேகை யானும
 அநநா ளாங்கவ னறநெறி கேட்குவன்
 நின்னது தன்மையந நெடுநிலைகநதிற் றுன்னிய
 துவதிக னுரையிற் றுணிநதனை யன்றே
 கநி0 தவநெறி யறவணன் சாற்றக கேட்டனன்
 ஆங்கவன் றுணுநின் னறததிற் கேதுப
 பூங்கொடி கச்சி மாநக ராதலின்
 மறறம மாநகா மாதவன் பெயாநாட்
 பொறநெடி தாயரு மப்பதிப படாநதனர்
 கநிநி அன்னதை யன்றியு மணியிவை கேளாய்
 பொன்னெயிற காஞ்சி நாடுகவி னழிநது
 மன்னுயிர மடிய மழைவளங் கரததலின்
 அநநகா மாதவாக கைய மிடுவோர

கசச. நாதன் - புத்தன் எய்தும் - அடைவான்.
 கசடு கிளவி - சொல்
 கசசு பயன் - பிரயோசனம். தோகை விளி
 கசௌ அவனறநெறி - புத்தன் உபதேசிகரும் அறவழிகளை
 கசசு - எ யானும் அறநெறி கேட்குவன்
 கசஅ நின்னது தன்மை - உனது பிறகாலச் செயதியை
 கசஅ - கூ. நின்னது தன்மையைத் துவதிகனுரையால் தெளிந்தா
 யன்றே
 கடு1 (கந்திபாவையால் நீ அறிந்தாயென்பதை) அறவணவடிகள்
 சொல்லக்கேட்டேன்
 கடுக அவனறநும - அறவணவடிகளும் ஏது - ஏதுநிகழ்ச்சிகளுரிய
 இடம்
 கடுஉ பூங்கொடி விளி
 கடுச பொறநெடி தாயரும் - உன்னுடைய தாயராகிய மாதவியும்
 சுத மதியும்
 கடு௩ - ச பெயாநாளில் தாயரும் உடனசென்றா
 கடுசு காஞ்சிநாடு - காஞ்சி நகரத்தையுடைய நாடு
 கடு௪ மு. மணி. கக அந் மடிய - இறக்க கடுஅ ஐயம் - பிச்சை,
 கடுசு - எ மணி. உக கசௌ - அ.
 (பி - ம்.) கசடு - கூ 'கழறச்சொற்பய' கசௌ 'அறநெறிகடவேன்'
 கசக 'துணிநதனை தவநெறி' கடுசு. பொறநெடித்தாயரும்" கடுடு
 'அன்னதன்றியும்'

இன்மையி னிரந்த ரெய்தினர் காணும்
க௭௦ ஆருயிர மந்ததே யந்தாட் டகவயிற்
காடொன ததோன்றிக் காத்தனின் கடனென
அருந்தவ னருள வாயிழை வணங்கித்
திருந்திய பாததிரளு, செங்கையி னேந்திக்
கொடிமதின் மூதூரக குடககணின் றோங்கி

க௭௧ வடதிசை மருங்கின் வானத் தியங்கித்
தேவா கோமான் காவன் மாந்தா
மண்மிசைக கிடந்தென வளந்தலை மயங்கிய
பொன்னகர் வறிதாப புலவென் றுயறு
கண்டுங் கசிறத் வொண்டொடி நங்கை

க௭௨ பொற்கொடி மூதூரப் புரிசை வலங்கொண்டு
நடுநக ரெலலை நண்ணின ளிழிந்து
தொடுகழற் கிள்ளி துணையிளங் கிள்ளி
செம்பொன மாசகினைத் திருமணிப் பாசடைப்
பைம்பூம போதிப் பகவற் கியற்றிய

க௭௩ எய்தினா - (அம்மாந்வா) வந்தார க௭௦ மருந்தே வீயி

க௭௦ - கூக மணி. உக க௭௭ - அ

க௭௧ காரை உவமைகூற்றினா, இவள் கைமமாறு கருதாமல் அளி
கின்றமையின “கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டெனனாறு
றுங் கொல்லோ - லகு” (குறள், உக௧), “வந்து தோன்றினண மாமழை
போலென” (உஅ கஅ௩) என்பாபின்

க௭௨ மாசாஃதுவானை ‘அருந்தவன்’ எனறா, துறவு பூண்டமை
யின்

க௭௪ மூதூரக்குடககண - பழையையாகிய “ஞ்சி நகரத்தின் மேற்
றிசைக கண்ணே க௭௬ மாந்தா - அம்மாவதி.

க௭௫ பொன்னகர் - காஞ்சிநகர் வறிதாப புலவென்றாயது - செல்வ
மின்றிப் பொலிவிழந்திருந்ததை

க௭௬ நங்கை - மணிமேகலை க௭௦ புரிசை - மதில்

க௭௭ தொடுகழற் கிள்ளியின தம்பியாகிய இளங்கிளளி, கிளளி -
சோழன்

க௭௮ சினை - கிளை. திருமணி - அழகிய மரகதமணி பாசடை -
பசிய இலை

க௭௯ - ச. இவ்வுடிகளிற் கூறியது போலவே, “பவளச் செழுஞ்
(பி - ன்.) க௭௩ - க௭௦ ‘காணவாருயிர்’ க௭௨ ‘அருந்தவருள்’
க௭௭ ‘மிசைகிடந்தன வளந்தலை மயக்கிப்’ க௭௫ ‘வறிதாய்ப்புல்’
க௭௦ - எக ‘புரிசை புலங்கொண்டு, நடுகரெலலை நண்ணநள்ளிழிந்து’

கஎடு சேதியந தொழுது தென்மேற காகத்
தாதணி பூம்பொழி றுன்சென் றெய்தலும
வையங் காவலன் றன்பாற சென்று
கைதொழு திறைஞ்சிக் கஞ்சக னுரைப்போன்
கோவலன் மடநதை குணவதம் புரிந்தோள்

கஅ௦ நாவலந தீவிற் றுன்னி மிக்கோள்
அங்கையி னேந்திய வழத சுரபியொடு
தங்கா திப்பதித தருமத வனத்தே
வநது தோன்றினண் மாமழை போலென
மூதிரச சுற்றமொடு மன்னனும விரும்பிக

கஅ௫ கந்திற் பாவை சுட்டுரை யெல்லாம
வாயா கின்றென வந்தித தேத்தி
ஆய்வனே நல்லா டன்னுழைச சென்று
செங்கோல கோடியோ செய்தவம் பிழைத்தோ

சுடா மரகதப பாசடைப, பசும்பொன மாச்சினை விசுமபகம் புதைக்கும்,
போதி” (வீ1. யாபபு கக, உதாரணம்) என்று மகாபோதியை இங்ஙனம்
சிறப்பித்துக் கூறியிருந்தல காண்க மகாபோதி பொன்மயமாயிருந்த
தென்பதுபற்றிப் பெளத்தா இக்காலத்தும் அரசமரத்தைப் பொற்றகட
டால அலங்கரித்து வழிபடுவா

கஎடு சேதியம் - கோயில

கஎஉ - டி துணையிள புகிளளி பகவற்கியற்றிய சேதியத்தைத்
தொழுது

கஎஎ நவையங்காவலன் - துணையிளங்கிளளி

கஎஅ கஞ்சகன் - சட்டையிட்ட பிரதாளி

கஎக ‘கோவலன் மடநதை’ எனபது முதலியன கஞ்சகன்குற்ற
மடநதை - மகள்

கஅஉ தருமதவனம் - தருமத்தைக் கொடுக்கும் வனம்

கஅந மழைபோல் வநது தோன்றினனென்று கஞ்சகன் கூற

கஅச மந்திரசுற்றம் - மந்திரிகள்

கஅடு கந்திற்பாவையெனந்து காஞ்சியில் ஒரு தூணில் உரையும்
தெய்வத்தை

கஅச வாயாகின்றென - உண்மையாகின்றதென்று வந்தித தேத்
தியுத மேற்கூறிய கந்திற்பாவையை

கஅஎ. நல்லாள தன்னுழை - மணிமேகலையிடத்து

கஅஅ. ‘செங்கோல’ எனபதுமுதல துணையிளங்கிளளி கூற்று

கஅஅ. மணி. எ அ - ௧0.

(பி - ம்.) கஎடு ‘சேதியநதொழுது’ கஅஉ. ‘தருமதாவனத்தே’
‘தருமசாவனத்தே’ கஅஅ ‘தெய்வம் பிழைத்தோ’

கொங்கலிழ் குழலா கற்புக்குறை பட்டோ

௧௯௦ நலத்தகை நல்லாய் நன்னு டெல்லாம

அலத்தற் காலையாகிய தறியேன்

மயங்குவேன முன்னரோ மாதெய்வந் தோன்றி

உயங்கா தொழிநின் னுயாதவத தாலோ

காரிகை தோன்று மவளபெருங் கடினஞயின்

௧௯௫ ஆருயிர் மருந்தா லகனில முய்யும்

ஆங்கவ ளருளா லமராகோ னேவலில

தாங்கா மாரியுந் தானனி பொழியும்

அன்ன லிரந்த வகனகா புகுந்த

பின்ன ணிகழும் பேரறம் பலவாற

௨௦௦ காரவறங் கூரினு நீாவறங் கூராது

பாரசு வீதியிற் பண்டையோ ரிழைத்த

கோழுகி பென்னுங் கொழுநீ ரிலஞ்சியொடு

மாமணி பலலவம் வந்த தீங்கெனப்

பொய்கையும் பொழிலும் புனைமினென் றறைநதத்

௨௦௫ தெய்வதம் போய்பிற செய்தியா மமைத்த

திவவிட மென்றே யவவிடங் காட்டவத

௧௯௧ அலத்தறகாலையே - வறுமைக்காலம் அறியேன் - அறியேனாகி

௧௮௮ - ௧ மணி. ௧௯ ௪௪ - ௫௦

௧௯௩ உயங்காதொழி - வருந்தவேண்டா

௧௯௪ டோன்றும் - தோன்றுவான கடினஞ - பிச்சைப்பாததிரம்

௧௯௫ ஆருயிர்மருந்து - சோறு ௧௯௭, மாரி - மேகம்

௧௯௬ - ௭ அவளருளால கோன ஏவலிற் பொழியும்

௧௯௮ அனனான் - அம்மங்கை ௧௯௯ பின்னான் - பிறகாலத்து

௨௦௦ காரவறங்கூரினும் - மழைபெய்யாதொழியினும் கூராது

௨௦௧ பண்டையோரிழைத்த - முன்னோ செய்த. (முற்ற)

௨௦௨ இலஞ்சி - பொய்கை

௨௦௪ புனைமின் - அலங்கரித்துச் செயின், பிறரையும் உள்ப்படுத்திக் கூறியது இது

௨௦௬ (துணையிளங்கிள்ளி) காட்ட

(பி - ம்.) ௧௯௨ 'முன்னரோமா தெய்வந்' ௨௦௪ - ௫ 'பொதியிலும் புனைமினென்றறைநத, தெய்வதம்'

திவகம் போனற காவகம் பொருந்திக
கண்டுளஞ் சிறந்த காரிகை நல்லாள்
பண்டையெம் பிறபரிணைப பானமையிற் காட்டிய

உ௧௦) அங்கப் பீடிகை யிதுவென வறவோன்
பங்கயப் பீடிகை பானமையின் வகுத்துத
திவ திலை டயுந திருமணி மேகலா
மாபெருந் செய்வமும் வந்தித் தேத்துதற
கொஞ்ச கோயி லுளத்தகப் புணைது

உ௧௧) விழவுஞ் சிறப்பும வேந்த நியற்றத -
தொழுதகை மாதர் தொழுதன னேத்திப்
பங்கயப் பீடிகைப் பசிபிணி மருந்தெனும்
அங்கையி னேந்திய வழத சரபியை
வைத்துநின் றெல்லா வுரும வருகெனப்
உ௧௨) பைத்தர வலகுற பாவைதன கிளவியின்
மொய்த்த மூவறு பாடை மாககளிற்
காணா கேளா கான்முட மாணா
பேணு மாககன பேசா பிணித்தோ
படிவ நோன்பியா பசிரோ யுற்றோர்

உ௧௩) திவகம் - மணிபல்லவம். காவகம் - சோலையினுள்ளே

உ௧௦) அங்கப் பீடிகை - மணிபல்லவத்திருந்த புத்த பீடிகை. அற
வோன் - புத்தன்

உ௧௧) வகுத்து - செயது.

உ௧௨) உளத்தக - நினைத்தற்குத்தக உகக மாதா - மணிமேகலை

உ௧௩) பங்கயப் பீடிகை - பாதபீடிகையில்.

உ௧௪) வருகென - வருகவென்று மணிமேகலை கொல்ல

உ௧௫) கூ பீடிகையில் அமுதசரபியை வைத்தெனக

உ௧௬) காணா - குருடா கேளா - செவிடா அவயவஹீனாககு
இரங்குதலைப் பத்து நிஷ்டைகளுள் ஒன்றெனப்பா

உ௧௭) பேணுமாககன - பாதுகாக்கப் படாதமாககன என்றது
அகதிகளை

உ௧௮) ௩ மணி. ௧௩ ககக - உ.

உ௧௯) படிவநோன்பியா - தவவேடத்தையும் நோனபையுமுடைய
வா.

(பி-ம்.) உ௧௩. 'மாதெயவந்தனையும்' உ௧௪. 'துதித்தனனேத்தி'
உ௧௫ 'எல்லாவகையிரும' உ௧௬. 'தன்னையின்'

உஉரு மடிநல் கூர்ந்த மாககள் யாவரும்
பன்னு றுயிரம் விலங்கின் றெகுதியும்
மன்னுபி ரடங்கலும் வந்தொருங் கீண்டி
அருந்தியோக கெல்லா மாருயிர மருந்தாயப
பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயனும்

உ௩௦ நீரு நில்முங் காலமுங் கருவியும்
சீர்பெற வித்திய வித்தின் விளைவும்
பெருகிய தென்னப பெருவளஞ் சுரப்ப
வசித்தொழி லுதவி வளநதந தனுவெனப்
பசிப்பிணி தீர்த்த பாவையை யேத்திச

உ௩௫ செல்லுங் காலைத் தாயா தம்முடன
அல்லவை கடிந்த வறவன வடிகளும்
மல்லன மூதூர மன்னுயிர முதலவி
நல்லரசு சாலை நண்ணினா சேறலும்

உஉரு மடிநல்கூர்ந்த மாக்கள் - உடுத்தற்கு ஆடையுமின்றி வறுமை
யுற்றமாககள் சோமபுதலால் வறுமையுற்ற மாககளென்னுமமையும்

உஉ௯ பெருந்தவா கைப்பெய் பிசையின பயன் பெருகுதலை,
'அறப்பயனும், தானசிறி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால், வானசிறி
தாப் போர்த்து விடும்' (நாலடி. ௩௮) எனபதனாலுணராக மணி. க௭
ர - ச

உ௩௧ வித்திய வித்து - விதைத்தவிதை

உ௩௨ (அப்பாத்திரம்) சுரப்ப

உஉ௯ - ௩௨ பிசையின பயனும் வித்தின் விளைவும் பெருகிய தென்
னச் சுரப்ப

உ௩௩ வசி - மழை : மணி. க ௭௧

உ௩௪ பாவையை - மணிமேகலையை. ஏத்தி - மேற்கூறிய காணா
முதலியோர துதித்து

உ௩௫ காலை - காலத்தில தாயா தம்முடன - மாதவி சுதமதி
யென்னும் இருவருடன்

உ௩௬ அல்லவைகடிந்த - அறமல்லாதவற்றை நீக்கிய

உ௩௭ உயிரமுதல்வி - மணிமேகலை.

உ௩௮ அறச்சாலை - தரும் சாலையை.

உ௩௯ - ௮ தாயா தம்முடன அறவணவடிகளும் உயிரமுதலவியின்
அறச்சாலையை நண்ணுதலும்

(பி - ம்.) உஉரு. 'நல்கூர்ந்தலமக:தளயாவரும்' உஉ௮ - ௯ 'மருந்து,
பெருங்' உ௩௩. 'தொழிலுதவி வந்ததுவெனன்'

சென்றவர் தம்மைத் திருவடி வணங்கி

உச௦ நனறென விரும்பி நல்லடி கழுவி

ஆசனத் தேற்றி யறுசுவை நால்வகைப்

போனக மேந்திப் பொழுதினிற் கொண்டபிற

பாசிலைத் திரையலும் பளிதழும் படைத்து

வாயவ தாகவென் மனப்பாட் டறமென

உச௫ மாயைவிட டிறைஞ்சினன் மணிமே கலையென்.

உ.அ.—கச்சிமாநகர்புக்ககாதை முற்றிறறு.

உ௩௯ சென்று வணங்கி உச௦ கழுவி - விளக்கி.

உச௨ பொழுதினில் - காலமபெற.

உ௩௯ - சஉ மணி. உஅ ககச - ஏ

உச௩ திரையல - வெற்றிலை பளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம்

உச௪ வாயவதாக - தப்பாது பலித்திடுக

உச௫ மாயை - மாய உருவம், என்றது அவன் கொண்ட ஆடவர்

உருவத்தை

க - உச௫ மணிமேகலை, 'தோரது கடந்த வாயில குறுகின புக்குக் கண்டு மகிழ்ந்தது பள்ளிபுகுப பணிந்து சொல்லினளாதலின், அருந்த வன, 'நின்னைக் கண்டது என நலவினைப் பயன்கொல்' என்றுகூறி, 'காத் தல் நின்கடனா' என அருள, ஆயிழை வணங்கி ஏந்தி ஓங்கி இயங்கி வலங் கொண்ட இழிந்து தொழுது சென்றெய்தலும், கஞ்சகனுரைப்போன, 'வந்து தோன்றினன்' என, மன்னனும் வீருமபி ஏத்திச்சென்று காட்ட நல்லாள் பொருந்தி வகுத்துப் புனைந்து ஏத்தி வைத்து, 'வருக' என, காணா முதலியோரும் விலங்கின தொகுதியும் மன்னுயிரடங்கலும் வந்து ஈண்டி ஏத்திச் செல்லுங்காலையில் தாயா தம்முடன் அறவணவழிகளும் ஈண்ணினா சேறலும் மணிமேகலை வணங்கி வீருமபி கழுவி ஏற்றி ஏந்திப் படைத்து விட்டு இறைஞ்சினனென வினைமுடிவு செய்க

(பி - ற்.) உ௩௯, 'திருவடிதொழுது' உச௦. 'நல்லடி விளக்கி', 'நல்லடித்தழுவி' உச௨ 'ஏந்தம்'

இருபத்தொன்பதாவது
தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட
காதை

[இருபத்தொன்பதாவது மணிமேகலை, காஞ்சிமாநகர்க்கட்சென்ற
பின்னர் அறவணரடிகளும் தாயருஞ்செல்ல அவரைக்கண்டு
இறைஞ்சித் தருமங்கேட்ட பாட்டு]

இறைஞ்சிய விளங்கொடி தனனை வாழ்த்தி
அறநதிகழ நாவீ னறவண னுரைப்போன்
வெனவேற் கிள்ளிகுரு நாகநா டாள்வோன்
தன்மகள பீலி வளை தான் பயந்த

ரு புனிற்றிளங் குழவியைத் தீவகம பொருந்தித்
தனிககலக கம்பளச செட்டியைத் தரலும்
வணங்கிக் கொண்டவன் வங்க மேற்றிக
கொணாநதிடு மநநாட் கூரிரு ளியாமத்
தடைகரைக கணித்தா வமபி கெடுத்தும்

க0 மரக்கலங் கெடுத்தோன் மைந்தனைக் காணு

-
- க இளங்கொடி தனனை - மணிமேகலையை
ந வென் - வென்றி கிள்ளி - நெடுமுடிகக்'ளளி நாகநாடாள்
லோன - வளைவணன்
ச மகளாகிய பீலிவளை பயந்த - பெற்ற
டு குழவியை - குழந்தையை தீவகம - மணிபல்லவம்
சு தனிககலம் - ஓற்றைக்கப்பல்
ந - சு பீலிவளை, தான் கிள்ளிகுருப் பயந்த குழவியைத் தீவந்த
தைப் பொருந்திக் கம்பளச செட்டியின கையில் தரலும்
எ அவன் - கம்பளசசெட்டி.
அ கூரிருளியாமத்து - மிக்க இருளையுடைய இடையிரவில்
சு அணித்தா - சமீபமாக அமபி - கப்பல்.
க0 கெடுத்தோன் - கம்பளசசெட்டி மைந்தனை - குழந்தையை
(பி - ம்.) க. 'இறைஞ்சிய றினறவிளங்' இ. 'தீபம்பொருந்தி'

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டதருமங்கேட்டகாதை ஈசுள

தரைசற் குணாத்தலு மவனயர் வுற்று
 விரைவனன் றேடி விழாக்கோண் மறப்பத்
 தன்விழாத தவிர்தலின் வானவா தலைவன்
 நின்னுயிராத தந்தை நெடுநுகுலத் துதித்த
 கடு மன்னுயிரா முதலவன் மகர வேலைபுள
 முன்னிய வங்க முங்கிக் கேடுறப்
 பொன்னி னூசி பசுங்கம பளத்துத
 துன்னிய தென்னத தொடுகட லுழந்துழி
 எழுநா னெலலை யிடுக்கண்வந தெய்தா
 உடு வழுவாச சீலம வாயமையிற கொண்ட
 பானமையிற நனாது பாண்டு கம்பளம்
 தானிக் குறற தன்மை நோகுகி
 ஆதி முதலவன் போதி மூலதது
 நாத னுவோ னளிரீர்ப் பரப்பின்

-
- கக அரைசறகு - நெடுமுடிக்கிள்ளிககு அயாவற்று - வருநதி
 கட விரைவனன் - விரைபவனாகி தேடி - குழந்தையைத்தேடித்
 லால விழாக்கோள் - இநதிரவிழாக கொள்ளுதலை
 கங வானவாதலைவன் - இநதிரன்
 கச நின்னுயிராதநதை - கோவலன்
 கடு மன்னுயிரா முதலவனென்றா, அருளறம் பூண்டோளுதலின்.
 கசு முங்கி - முழுகி
 கஎ ஊசி வணிகனுக்கும், பசுங்கம்பளம் கடலுக்கும் உவமம்
 கஅ உழந்துழி - வருநதி நீந்தியபொழுது
 கடு - கூ எழுநாளெலலை உயிரா முதலவன் தொடுகடலுழந்துழி
 யெனக (மணி. உஅ கடங - ஈடு), “நன்னுவுழி யின்றி நாளசில நீத”
 (கடு ஈக) என்றா சீலப்பதிகாரத்தும்.
 ‘எழுநாள்’ (கக) என்பதைப் பின்வரும் ‘கொண்ட’ (உடு) என்பத
 னோடு கூட்டினும் பொருந்தும்
 உடு சீலத்தை நால்வகை வாய்மையுடன் கொண்ட.
 உக பாண்டு கம்பளம் - வெள்ளைக் கம்பளமாகிய ஆசனம்
 உக - உ மணி. கச உஅ - கூ
 உங - ச ஆதி முதலவனாகிய நாதனா கற்பாலோன், என்றது, முற்
 கூறிய வணிகனை, இவ்வனம் புத்தனாகற பாலோரைப் போதிசுத்துவரென
 பா னளி - பெருமை
 (பி-ம்.) கக ‘அரசாக்குரைத்தலும்’ கசு. ‘முருங்கிக் கேடுற’ கஅ.
 ‘கடனீர்துழி’ கக. ‘எலையுருவநெய்த’ உக - உ ‘கம்பளத தானிக
 குறற’ உங ‘அதிரமுதல்வன்’ உச - இ. ‘நாதநாவான் ... நீ பரப்பி,
 செய்வம்’

உடு எவ்வமுற்றன்றன தெவ்வந் தீரெனப்
பவவத தெடுத்துப் பாரிதை முற்றவும்
அறவர சாளவு மறவாழி புருட்டவும்
பிறவிதோறுதவும் பெற்றிய னென்றே
சாரண ரறிந்தோர காரணங் கூற

௩௦ அந்த வுதவிக் காங்கவன் பெயரைத்
தந்தையிட்ட னன்னினைத் தையனின் றுறவியும்
அன்றே கனவி னனவென வறைந்த
மென் டு மோனிமணி மேகலா செய்வம்
என்பவட் கொப்ப வவனிடு சாபத்து

உச - ௩ நாத்தனுவோன் கடலில் துன்பமுற்றான், அவனது துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயென்று மணிமேகலா தெய்வத்திற்கு இதிரன் சொல்ல

உசு பாரமத்தை, மணி. உசு சடு, பாரமிதைபத்தும் உயிருறுப்பு பொருணோச்சிவகையான முப்பதாமென்பா, “அருணெறியாற பாரமிதை யாறைநது முட்டைக்கிப், பொருண்முழுதும் போதியினகிற முழுதுணாந்த முனிவரனநன் அருண்மொழியா னல்வாயமை யறிந்தவரே பிறப்பறுபபார, மருணெறியாற பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுள போ” (சிந்தாத் தந்தோகை சிவ சிங்கி. பரபகம, சௌதாராநடு கனமதம் உ, ஞாபாப்) பாரமிதை பென்பதற்குக் கரைய அடைவதென்று பொருள் காண்க கூறிய தானமு லியபததும் ராமப்பெற்றவ னுணமையின் புத்தன் தசபல னென்று வழுக்கப்படுவன் டுப்பத்திலுள், காண்பாற எதையை விளங்கக் கூறுவதாகிய நாயாரமிதை டென்னும் நாலொன்று டுடமொழிலிலிருப்ப நாகத் தெரிகின்றது. இது ஸ்ரீ ஷரீஷகரீ செயத எமஸகிருத தைவ நம், ௩ - ஆம் எந்தத்தான கச - அவது சுலோகத்தாலும் அதற்கு ௩ மலிநாத லுப் செய் வியாக்கியானததாலும் உணரப்படுமென்பா முற்றவும் - பூரிககவும

கச - உசு மணி. உசு கஅக - உ உஎ அறவாழி - தருமசக்கரம்

உசு - அ எடுத்துப் பிறவிதோறும் உதவும்பெற்றியன

உஅ - கூ பெற்றியனென்றாகூற

௩௦ அந்தவதவிக்கு - மேற்கூறிய வணிகனைக் கரையேற்றிய அ. 1 வுபகாரமுதல் தான மறவாதிருத்தலேப புலப்படுத்தற பொருட்டு.

௩௧ தந்தை - கோவலன னனை - நினக்கு துறவியும் - துறந்தலையும்.

கச - ௩௧ சிலப். ௧௩ உஅ - ௩௪

௩௦ - ௩௩ மணி. எ ௩௩ - அ.

௩௪, என்பவட்கொப்ப அவனிசொபதது என்றதனால், மணிமேகலா தெய்வம் சாபிட்டமை பெறப்பட்டது, அது உடு ககஅ - ௨௦௦ - ஆம் அடிகளால் உணரப்படும்

(பி - ம்.) உக ‘அறிந்தோராரணங்கூற’ ௩௧. ‘தாதையிட்டனன்’ ௩௪ ‘என்பவட்குரைப்பவ வனிசொபதது’

உகூ.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடசுக

ந.நி நகா கடல் கொள்ளின் றுயரும் யானும்
பகருநின் பொருட்டா லிப்பதிப் படர்நதனம்
என்றது மறவணன் றுனினை பிறைஞ்சிப
பொன்றிகழ் புதத பீடிகை போற்றும்
தீவ திலகையு மித்திறஞ் செப்பினள்
சு0 ஆதலி னன்ன வணிகநர் மருங்கே
நேற்றுருக கொண்டு வெவ்வே றுரைக்கும்
நூற நுறைச் சமய நுண்பொருள் கேட்டே
அவ்வுரு வென்ன வைவகைச் சமயமும
செவவி தன்மைபிற் சிநகையின் வைத்திலேன்
ச.நி அழகண மெய்ப்பொரு ளுருளுக வென்ன
நொடி குவெ னங்காய் நுண்ணிதிற் கேணீ
ஆதி பினேந்திர னளவை யிரண்டே
ஏதமில் பிரததியங் கபர்த்துள வெனனச

ந.நி நகா - காலிரிப்பூபட்டினம்

க.ம - ந.நி தனவிழாந் தலிதலின், மணிமேகலா தெய்வத்திற்
கொப்ப வானவா திலைவஞ்சிய அவன இட்ட சாபத்தால நகரைக் கடல
கொள்ளுவனக

ந.நி நகா - உச மணி. உச உக - சுக நக பதி - காஞ்சிநகரம்

ந.நி - சுக மணி. உச கருக - ச

ந.நி வறறலும் - எவ்வு அறவணவடிகள் கூறலும்

ந.நி - சுக புதத பீடிகை போற்றும் தீவதிலகை, மணி. கக உள - சுக

ந.நி - சுக மணி. உரு களச - உகந் சு0 நகா - வஞ்சிநகரம்

ச.உ சமயம் - அளவவவாசமுதல பூதவாத மிறுதியாகிய சமயங்கள்

ச.நி மணி. உள உசுக

ச.ச செவவிது பணமையொருமை மயக்கம்

ச.நி அடிகள் லிபி என்ன - என்று மணிமேகலை கேட்ப

ச.ச நொடிகுவென - சொலவதுதான்.

‘நொடிகுவென’ எனபது முதலியன அறவணவடிகளுடைய கூற்ற

ச.எ சினேந்திரன் - புததன

ச.அ ஏதம் - குற்றம் பிரததியம் - பிரததியக்கப் பிரமாணம், மணி.

உ.எ அந் கருதகளவு - அனுமானப் பிரமாணம்

ச.எ - அ என்ன இரண்டேயென்க

(பி - ம) ந.எ. ‘அறவணனடியினை’ ந.அ ‘திகழபவத்த பீடிகை’
ந.க. ‘தீவதிலகையும்’ சு0. ‘ஆதலினந்தவணி’ ச.உ. ‘நூற்றியசமய
நுண்’

* சுட்டுணா வைப்பிரத தியக்க மெனசொலி

௫௦ வீட்டு நா நாம சாதிகுணக் கிரியைகள்

மற்றவை யனுமா னததுமடையும்மெனக

காரண காரிய சாமா னியககருத

தோரீர் பிழைக்கையு முண்டுபிழை யாதது

கனலிற் புகைபோற் காரியக் கருததே

௫௫ ஏனை யளவைக ளெல்லாங் கருத்தினில

ஆன முறைமையி னனுமான மாமபிற

பகக மேதுத் திட்டாநத முபநய

நிகரன மெனன வைநதுள வவற்றிற்

பகக மிமமலை நெருப்புடைத தெனறல

* இவ்வுட முதலியவற்றால் இக்காலதயிற கூறப்பட்டுள்ள பிரததியக் கம அனுமானமெனலும் இரண்டளவையிலக்கணங்களும், அவற்றின பாகுபாடுகளும் இன்ன நூலின் கருத்தைத் தழுவி வந்தனவென்று விளங்காமையாலும், தமிழிலுள்ள தருக்கங்கீர்தும், அன்னம்பட்டியம் முதலிய வற்றிலும், சிவஞானசித்தியார் சுபககத்துள்ள அளவையிலக்கணத்திற்குப் பலபெழுதிய உரைகளிலும் வந்துள்ள குறியீடு முதலியவைகள் வேறு முறையாக இருந்தாலும், இயன்றவளவு விசாரித்தும் இந்த முறையுள்ள பழைய நூல்கள் இக்காலத்தது வழங்கவில்லை யென்று வடமொழித் தருக்க நூல்கள் பலவற்றிலும் மிக்க பாணமத்திய முள்ளவரும், முன்பு குமப கோணத்தில வசித்தவருமாகிய குறிச்சி மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ ரங்கா காரியாலர்கள் முதலிய மஹா வித்துவான்கள் பலரும் சொல்லி விட்டமை யாலும், இவற்றைப்பற்றி இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய பாடசாலைத் தலைவரும் பெளத்தமதாசாரியருமாகிய ஸ்ரீ ஸுமங்குளரை விசாரிக்கும்படி செய்ததற்கு அவர் பிரததியக்கம் அனுமேயம் ஸ்ராததேயமெனப் பிரமாணம் மூன்று வகைப்பட்டுமென்றும், அவற்றுட் பிரததியக்கத்தினிலக்கணம் அங்கோத்திர நிகாயமெனலும் நூலிலுள்ள காலம் சூத்திரத்திலும் மந்திய மந்தகாயமெனலும் நூலிலுள்ள மஹாஹஸித் பதோபம் சூத்திரத்திலும் அனுமேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூல்களிலுள்ள அனுமான சூத்திரங்களிலும் ஸ்ராததேயத்தினிலக்கணம் மேற்கூறிய நூலிலுள்ள மஹாஸிஹ் மநாத சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளன வென்றும்ட்டுந் தெரிவித்தமை யாலும், அந்நூல்களும் அவற்றைப் புலப்படுத்துவோரும் கிடைக்காமை யாலும், இந்தப் பாகத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதப்படவில்லை, ஆயினும் முதலிற கூறிய வித்துவான்களுடைய முன்னிலையிற் பலமுறை ஆராய்ச்சி செய்து எட்டில இருந்தவாறே மூலம் மாதிரம் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(பி - ம்) சக 'வைகப் பிரததியக்கம்' இக. 'மானத்தடையுமெனக்' இஉ 'காரியஞ்சாமானிய' இசு. 'கனலியிற் புகைபோல்' இடு 'ஏனை யளவைகள்' இஎ - அ 'திருட்டாநதமுபனபளிக மெனவைந்து'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- கூடு புகையுடைத தாதலா லெனலபொருந் தேது
வகையமை யடுக்களை போற்றிட் டாநதம
உபநய மலைபும புகையுடைத தென்றல
நிகமனம புகையுடைத தேநெருப புடைததெனல்
நெருப்புடைத தலலா தியாதொன் றதுபுகைப
- கூடு பொருத்த மின்று புனலபோ லென்றல
மேவிய பக்கதது மீட்சி மொழியாய்
வைதன் மியதிட் டாநத மாகும
தூய காரிய வேது சுபாவ
மாயிற் சத்த மறித்த மென்றல
- எடு பககம பண்ணப் படுத லாலெனல
பகக தன்ம வசன மாகும்
யாதொன்று யாதொன்று பண்ணப் படுவ
தறிததங் கடம்போ லென்றல சபககத
தொடாசசி யாதொன றறிததமல் லாத்து
- எடு பண்ணப் படாத தாகாசம போலெனல
விபககத தொடாசசி மீட்சிமொழி யெனக
அரன்னு வயத்திற பிரமாண மாவ
திவவெள் ளிடைக்கட குடமிலை யென்றல
ரெவவிய பககந தோனறாமை யிலெனல
- அடு பகக தன்ம வசன மாகும
இனமையிற் கணடில முயறகோ டென்றல
அந்நெறிச சபககம யாதொன் றுண்டது
தோற்றர வடுக்குங் கைநெல்லி போலெனல
ஏற்ற விபககத துரையென லாகும்
- அடு இவ்வகை யேதுப பொருள்சா திபபன
என்னைகா ரியமபுகை சாதித்த தென்னில

(பி - ம்) கூஉ - ந. 'முபநயமு மலையுடை புகையுடைத தெனனி
கமனம்' கூந - ச 'நெருப்புடைத்தன நெருப்புடைத்தலலாதியாது',
கூடு 'புலன்போலென்றல' கூக. 'மேயவிப்பக்கத்து' எக - உ. 'பககந
தன்ம வசனமாகும், யாதொன மியாதொன்று' எந - டு. 'அறித்தியங்
கடம்போலென்றல் சபககத, தொடாசசியாதொனணித்த மல்லாது,
பண்ணையிலாகாதா காசம்போலென்றல' எஎ. 'அனனுபவயத்திற' அடு
'பககநதன்ம' அடு 'எயதுபபொருள்' அக - எ. 'புகைசாதித்தல் புகை
யுள்ள விடத்திது நெருப்பு'

- புசையுள விடத்து நெருப்புண் டென்னும
அன்னுவயத் தாலு நெருப்பிலா விடத்துப
புசையிலை யென்னும வெதிரேகத தாலும
- ௧௦ புசைஇ நெருப்பைச சாதிதத தென்னில
நேரிய புகையி னிகழ்ந்நா டான
ஊர்தரச சாமங் கெளடிச சாமம
வாயதந நெருப்பின்வரு காரிய மாசலின்
மேனோச கிககறுத திருப்பபதை திருப்ப
- ௧௧ தாடே நெருப்பைச சாதிகக னெண்ணிம
அன்னு வயஞ்சா திக்கின் முன்னும
சமுதாயையுங் கணிகை யையும்
தமநி லொருகா லத்தோ ரிடத்தே
அன்னு வயங்கண் டானபிற காலத்துக
- ௧௨ கழுதை யைககண்ட விடத்தே கணிகையை
அனுமிக்க வேண்டு மதுங் டாநெருப்
பிலாவிடத் துப புகையிலையென னேரத
திருநாரு வெதிரேகரு சாதிககு மென்னில
நாயவ லிலலாக சமுதையின் பிடரின
- ௧௩ நரிவாலு மிலையாக காணப் பட்ட
அசனேபே கொண்டு பிறிதோ ரிடத்து
நரிவாலு னாயை வாலேபனு மிததல
அரிசா ராது லதுவு மாகா
தொடிய வுபநய நிகமன மிரண்டும்
- ௧௪ திட்டாந தத்தி லேசென் றடங்கும
பகக மேதுத திட்டாந தங்கள்
ஒகக நலலவுந தீயவு முளவதில
வெளிப்பட்டுள தனமி யினையும்

(பி - டி) ௨௮ 'அன்னியத்தாலு' ௧௨ - ௩, 'ஊர்திததிசசாம வண்ணங்கெளடச சாயம, வாயதத நெருப்பினவரு காரியங்களாநிதறின மேனோசுகிறுத திருப்பகான நெருப்பை' ௧௧ 'அன்னுவயசாதிக்கின்' ௧௧ - ௧௨ 'என்னுவயங்கலிறக காலத்துங், கணிகையைக கண்டவிடத்தே கழுதை, யனுபவிக் வேணுமேதுவேண்டா' ௧௦௧ - ௩ 'நெருப், பிலலாத விடத்துப் புகையிலை யென்று நெருதிருத்தரு' ௧௦௩ - ௪ 'பட்டத சனையே' ௧௦௪ - ௮ 'வாலையனு மிககவரிதாமனனுதுவு' ௧௦௬ 'ஒட்டிய வுபாயமிசமன' ௧௧௧ 'பககமேதுத திருட்டான நதங்கள்'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுந்

- வெளிப்பட்டுசாத் தியதன் மததிறம்
 ககடு பிறிதில் வேறும் வேறுபாட் டினையும்
 தன்கட் சாத்திய நயநதருத லுடையது
 நன்கென் பக்கமென நாட்டுக வதுதான்
 சத்த மனிதந் நித்தமென் றென்றைப்
 பறறி நாட்டப் படுவது தன்மி
- கஉ௦ சததரு சாத்திய தன்ம மாவது
 நித்தா நிதந் நிகழுநல் லேது
 மூன்றாய்த் தோன்று மொழிந்த பக்கத்
 தூன்றி நின்றலுஞ் சபக்கத்துண் டாதலும்
 விபககத் தின்றியே விடுதலுஞ் சபக்கம்
- க௨டு சாதிக கிறபொரு டன்றை பக்கத்
 தோதிய பொதுவகை யொன்றி யிருத்தல்
 சத்த வரித்தஞ் சாத்திய மாயின்
 ஒத்த வரித்தங் கடாதி போலெனல்
 விபக்கம் விளமபில யாதொன் றியாதொன்
- க௩௦ றநித்தமல் லாதது பண்ணப் படாத
 தாஅ காசம் போலென் றாகும்
 பண்ணப் படுதலுஞ் செயலிடைத் தோன்றலும்
 நண்ணிய பககஞ் சபக்கத் திலுமாய்
 விபக்கத தினறி யரித்தத தினுக்கு
- க௩டு நிகததரு மேதுவாய் விளங்கிற் றென்க
 ஏதமி றிட்டாந் தம்மிரு வகைய
 சாதன் மியம்வை தனமி யமமெனச
 சாதன் மியமெனப் படுவது தானே
 அரித்தந் கடாதி யன்னுவயத் தென்கை
- க௪௦ வைதன மியதிட் டாநதரு சாத்தியம்
 எய்தா விடத்தி லேதுவு மின்மை
 இததிற நல்ல சாதனத் தொத்தன

(13 - ம்.) ககடு 'இனையு' ககக 'சாத்தியநதருதலு' ககஅ
 'மனிததமென் றென்றை' ககக 'பற்றநாட்ட' ககக - ௨௦ 'தனமிரதரு
 சாத்திய' கஉ௨ 'தோன்றிமொழிந்த' கஉ௩, 'சாதிக்க பொருடன்றை'
 க௩௦ 'அளித்தமொன்றுபண்ண' க௩௦ - ௩௧, 'பண்ணப்படா தாகாசம்'
 க௩௨, 'செயதலுடைத தோன்றலும்' க௩௪ 'அணித்தினுக்கு மிகத்தரு'
 க௩௬ - ௭, 'இருவகைசாதன்'

- தீய பக்கமுந் தீய வேதுவும்
தீய வெடுத்துக் காட்டு மாவன
கசநு பக்கப் போலியு மேதுப் போலியும்
திட்டாந்தப் போலியு மாஅ மிவற்றுட
பக்கப் போலி யொன்பது வகைப்படும்
பிரத்தி யகக விருத்த மனுமான
விருத்தஞ் சுவசன விருத்த முலோக
கசு௦ விருத்த மாகம விருத்த மப்பிர
சித்த விசேடண மப்பிர சித்த
விசேடிய மப்பிர சித்த வுபயம்
அப்பிர சித்த சம்பந தம்மென
எண்ணிய விவற்றுட் பிரத்தியக்க விருத்தம்
கசு௫ கண்ணிய காட்சி மாறுகொள லாகும்
சத்தஞ் செவிக்குப் புணைன் றென்றல்
மற்றனு மான விருத்த மாவது
கருத்தன வையைமா றுகக் கூறல்
அறித்தியக் கடத்தை நித்திய மென்றல்
கசு௧௦ சுவசன விருத்தநதன சொன்மாறி யியமபல்
என்றாய் மலடி யென்றே யியமபல்
உலக விருத்த முலகின்மா றுமுறை
இலகுபதி சந்திர னல்ல வென்றல்
ஆகம விருத்தந்தன் னான்மா றறைதல்
கசு௧௫ அறித்த வாதியா யுள்ளவை சேடிகள்
அறித்தி யத்தைநித் தியமென றுவறல்
அப்பிர சித்த விசேடண மாவது
தத்த மெதிரிகஞ்ச சாத்தியந் தெரியாமை
பெளத்தன் மாறாய் சிந்தராங் கியணிக்
கசு௧௦ குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்றல்
அவனவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசமப் பிரசித்த மாக்கும்

(பி - ம்) கச௩-௪. 'ஏதுவு நதெதீய வேதுகாட்' கச௬ 'போலியு
மென விவற்' கச௮.க. 'பிரத்தியகமனுமான, விருத்தஞ்சுவன விருத்த
முதலோத' கச௧-௨. 'சித்தசேடணமாகப் பிரசித்திய விசேடிய' கச௮.
'அளவை மாறாகுறல்' கச௧ 'அறித்தக்' கச௨ - ௩. 'உலகவுரையிலகு
மதித்தா' கச௪. 'தன்னுதைமாறறைத்'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருங்கேட்டகாதை நூடு

- அபபிர சித்த விசேடிய மாவ
 தெதிரிகுத தன்மி பிரசித்த மின்றி
 ௧௭௫ இருததல் சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
 பௌததனைக் குறித்தான் மாசசை தனியவான்
 என்ற லவன நான்ம வாதி
 ஆசலிற நன்மி யப்பிர சித்தம்
 அபபிர சித்த வுபய மாவது
 ௧௮௫ மாற னோக்குத் தன்மி சாத்தியம்
 ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருததல்
 பகாவை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
 சுருது வியதொகைப் பொருட்குக் காரணம்
 ஆன்மா வென்றற் சுகமுமான் மாவும்
 ௧௯௫ தாமரை யாமையி லபபிரசித் தோபயம்
 அப்பிர சித்த சம்பந்த மாவ
 தெதிரிக கிசைநத பொருள்சா தித்தல
 மாறும் பௌததற்குச் சத்த வரித்தம்
 கூறி லவன்ன கொள்கையி. தாகலில
 ௨௦௫ வேறுசா திகக் வேண்டா தாகும்
 ஏதுப போலி யோதின முன் றாகும்
 அசித்த மனைகாந திகமவிருத தம்மென
 உபயா சித்த மன்னியதா சித்தம்
 சித்தா சித்த மாசிரயா சித்தம்
 ௨௧௫ எனநான் சுகித்த முபயா சித்தம்
 சாதன வேது விருவாக்கு மின்றிச
 சத்த மரித்தந கட்டிலத் தெனறல
 அன்னியதா சித்த மாறாய் நின்றற
 குன்னிய வேது வன்று யொழிதல
 ௨௨௦ சத்தஞ் செயலுற லரித்த மென்னிற
 சித்த வெப்பா டல்லது செயலுறல

(13 - 15.) ௧௭௭ - ௪. 'யாவது தன்மி யெதிரிகுத தன்மமாசித்த மின்றி' ௧௭௭ 'எனருலவனறமவாதி' ௧௮௫ - ௬. 'அப்பிரசித்த, மப்பிர சித்த சம்பந்த' ௧௮௭ 'எதிரிகருதியிருந்த பொருளசாதிகை' ௧௮௮-௯ 'அனித்தந கூடுவன' ௧௯௧ - ௨. 'எனருகுஞ்சித்தம்' ௧௯௪ - ௫. 'சித்த மாசசியாசித்தமுமன்' ௧௯௫ - ௬ 'சித்தமாவது சாதன' ௨௦௦. 'செய லுறுதலினித்த' ௨௦௧ 'சத்த வெளிப்பாடு'

- உய்த்த சாங்கியனாக கசிதத மாசும்
சிததா சிதத மாவ
தேதுச சங்கய மாய்ச்சா திததல
௨௦௫ ஆவி பனியென வையுரு நின்றே
தூய புகைநெருப புண்டெனத் துணிதல்
ஆசிரயா சித்த மாறு னவனுக்
கேற்ற தன்மி யின்மை காட்டுதல்
ஆகாசம், சதத குணத்தாற பொருளா மென்னின்
௨௧௦ ஆகா சம்பொரு ளல்லவென் பாற்குத
தன்மி யசித்த மகைகாந திகழும்
சாதா ரணமசா தாரணஞ் சபககைக
தேச விருத்தி விபகக வியாபி
விபககைக தேச விருத்தி சபகக
௨௧௫ வியாபி யுபயைக தேச விருத்தி
விருத்த வியபி சாரியென் றுறு
சாதா ரணஞ்சபகக விபககத துக்கும
ஏதுப் பொதுவா யிருத்தல சததம
அறிதத மறியப் படுதலி னென்றால்
௨௨௦ அறியப் படுதனித தாறிதத மிரண்டுக்கும்
செறியுங் கடம்போ லரித்தத் தறிவோ
ஆகாசம போல நித்தத தறிவோ
என்ன லசாதா ரணமா வதுதான்
உன்னிய பக்கத துண்டா மேதுச
௨௨௫ சபக்க விபககந தம்மிலின் றுதல
சத்த நித்தந கேடகப் படுதலின்
என்னிற் கேட்கப் படலெனு மேதுப
பககத் துள்ள தாயி னல்லது
சபக்க விபககத்து மீட்சித் தாதலிற்
௨௩௦ சங்கய மெய்தி யநேகாந திகமாம்
சபக்கைக தேச விருத்தி விபக்க

(13 - ம்) ௨௦௪ 'ஏதுசங்கயமாயரிச்சயி' ௨௦௬ 'உண்டெனத்தெளி
தல்' ௨௧௨ - ௫. 'சாதாரணவபசகனகத்தெருவித்திவிபககவியாபிவிபகக
தெசவிருத்தி' ௨௧௬ 'விருத்தாவியாபிசாரி' ௨௨௬ - ௩௧, 'பககத்து
மிடதசாதலிற், சபகக தேசவிருத்தி'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நடுள

- வியாபி யாவ தேதுச சபக்கத்
 தோரிடத தெய்தி விபக்கத் தென்கும
 உண்டாத லாகுஞ் சத்தஞ் செயலிடைத
 உநடு தோன்று தாகு மரித்த மாக்கலின்
 என்று லரித்த மென்ற வேதுச
 செயலிடைத தோன்று மைக்குச சபக்கம
 மின்னிணு மாகா சத்தினு மின்னின்
 நிகழ்ந்தா காசத்திற் காணு தாக்கலின்
 உச௦ அரித்தநு கடாதியி னொத்தலிற கடம்போல
 அழிந்து செயலிற் றேனறுமோ மின்போல்
 அழிந்து செயலிற் றேனறு தோவெனல
 விபக்கைக தேச விருத்தி சபக்க
 வியாபி யாவ தேது விபக்கத
 உசடு தோரிடத துறறுச சபக்கததொத தியறல
 சத்தஞ், செயலிடைத தோன்று மரித்தமா தலினெனின்
 அரித்த வேதுச செயலிடைத தோன்றற்கு
 விபக்க வாகா யத்தினு மின்னிணும
 மின்னி நிகழ்ந்தா காரததுக காணுது
 உரு௦ சபக்கக கடாதிக டமமில்
 எங்குமா யேசாரத மல்ல மின்போல
 அரித்தமாயச செயலிடைத தோன்றுதோ கடம்போல
 அரித்தமாய்ச செயலிடைத தோன்று மோவெனல
 உபயைக தேச விருத்தி யேதுச
 உருடு சபக்கத தினுமவிபக கத்தினு மாகி
 ஓாதே சத்து வாததித்தல சததம
 நித்த மமூாதத மாதலி னென்னின்
 அமூாதத வேது நித்தத தினுகஞ்ச
 சபக்கவா காச பரமா ணுககளின்
 உச௦ ஆகா சத்து நிகழ்த்து மூந்த்தமாம்

(பி - ம்) உநச உண்டாதலாம்' உநடு 'ஆகுரித்த மாதலின்'
 உநசு 'எனருரித்த' உநஅ - ச௦ 'மினனி' நிகழாகாசத்தாதலினத்தநு
 கடாதியின்' உசநு 'விபக்கவறதேசவிருத்தி' உசடு - எ 'இயநல,
 செயலிடைத தோன்றலிற் சொல்லனித்த மென்னித்த வேறுச' உரு௦.
 'கடதிகடனினனோங்குமா' உருந - ச. 'தோன்றுமோ வென்று, முடியச
 தேசவிருத்தி'

பரமா ணுவினிக ழாமையாணும
விபக்க மான கடசுகா திகளிற்
சுகத்து நிகழ்ந்து கடத்தொழிந் தமையினும்
ஏகதே சத்து நிகழ்வதே காரதமன்

௨௩௫ றமுதாத்தி மாகாசம் போல நித்தமோ
அமுதத்த சுகமபோ லரித்த மோவெனல்
இருத்த வியபிசாரி திருந்தா வேதுவாய்
விருத்த வேதுவிற் குமமிடங் கொடுத்தல
சத்த மரித்ததஞ் செயலிடைத் தோன்றலின்

௨௪௦ ஒத்த செனினச செயலிடைத் தோன்றற்குச்
சபக்கமா புள்ள கடாதி நிற்கச்
சத்த நித்தங் கேடகப் படுதலிற்
சத்த துவமபோ லெனசசாற றிடுதல்
இரண்டினுஞ் சங்கயமா யேகாந்த மல்ல

௨௪௫ விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பின்
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்
தன்மச சொரூப விபரீதசாதனம்
தன்ம விசேட விபரீத சாதனம்

௨௮௦ என்ன நான்கு வகைய தாகுமத்
தன்மச சொரூப விபரீத சாதனம்
சொன்ன வேதுவிற சாத்திய தன்மத்
தருவங் கொடுத்த சத்த நித்தம்
பண்பைப் படுதலி னென்றும் பண்ணப்

௨௮௫ படுவ தரித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச சாத்திய தன்மரித் தத்தைவிட்
டரித்தங், சாதித்த லான்விப் ரீதம்
தன்ம விரேட விபரீத சாதனம்

(13 - ம்) ௨௪௩ 'சுகத்திங்குழந்து' ௨௪௫ 'ஆகாசம்போனித்தமோ'
௨௪௬ 'அமுதமோச சுகமம் போலரித்தமோ' ௨௪௭ 'வியாபிசாரி
யாவது விருத்தவேதுவலிற்' ௨௪௮ - ௪௦ 'கொடுத்த, மனித்தஞ் செய
லிடைத் தோன்ற, லொத்தெறினசெயலிடை' ௨௪௦ - ௪௧ 'தோன்றற்கு,
சனைசபக்கமா' ௨௪௩ - ௪ 'சாடுத, விரண்டிவங்கய' ௨௪௬ - ௮௩ 'தன்
மசசுருமவிபரீத சாதனஞ், சொன்னவிசற சாந்தியதன்மத், தருவங்கெடல்'
௨௮௮ - ௯ 'விபரீதஞ் சொன்ன'

உக.—தவத்திறம்பூண்டுதருமங்கேட்டகாதை நூறு

- சொன்ன வேதுச சாததிய தன்மம்
 உக0 தன்னிடை விசேடங் கெடசசா தித்தல்
 கண்முத லோககு மிர்திரி யங்கள்
 எண்ணிற பராததந தொக்குநிற் றலினால்
 சயனா சனங்கள் போல வென்றால்
 தொக்கு நிறறலி னென்கின்ற வேதுச
 உக0 சயனா சனத்தின பராததம்போற் கண்முதல்
 இநதியங் களையும் பராததத்திற சாதிததுச
 சயனா சனவா னைப்போ லாகிக
 கண்முத லிந்தியத துக்கும் பரனாய்ச்
 சாதிக கிறநிர வயவமா யுள்ள
 உக0 ஆன்மா வைசசா வயவ மாகச
 சாதித துசசாத தியதன் மத்தின்
 விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதம்
 தன்மிச சொருப விபரீத சாதனம்
 தன்மி யுடைய சொருபமாத திரத்தினை
 உக0 ஏதுத தானே விபரீதப் படுத்தல்
 பாவந திரவியங் கன்ம மன்று
 குணமு மனறெந் திரவிய மாமெக
 குணநன் மத ஆண் மையினவே ருதலாற
 ராமா னியவிசே டம்போ லென்றும்
 உக0 பொருளுங் குணமுங் கருமமு மொன்றாய்
 மின்றவற றனனிடை யுண்மைவே ருதலா லென்று
 காட்டப் பட்ட வேது முனறினுடை
 உண்மை யேதுப் படுத் தும பொதுவாம
 உண்மை சாததியத தில்லா மையினும்
 உக0 திட்டாந தத்திற சாமானிய விசேடம்

(பி - ம்) உக - ௧0. 'ஏதுசசாதிய, தமைநதனனிடை' உக -
 'கண்ணறிவோககு மிர்திரி' உக - 'தொகுதது நிறறலினற்' உக -
 ச. 'போலவென்றும், ரெகுததுநிற்றலி னெனனிறை' உக -
 'சாதிசயனப்பாளை, போறகண்' உக - 'பாயனாக, சாக்கினிராவயவ'
 உக - 'சாமயமாகச' உக - 'விசேடங்கொடுத்தலின்' உக -
 'விபாதந, தன்மிசசுருபரித்ததான' உக - 'குணமனறெந் திரவியாமாமெக'
 உக - 'நின்றவயிறிறிடை' உக - 'ஏதுமனறினுடை, யுண்மைபேதுப்
 படுததுமபொருளா, முண்மை சாததிய சாதியததிலிலவ'

போக்கிப் பிறிதொன் றில்லாமை யானும்
பாவ மென்று பகாந்ததன் மியினை
அபாவ மாகருத லான்விப ரீதம்
தனமி விசேட விபரீத சாதனம்

௩௨௦ தன்மி விசேட வபாவஞ் சாதித்தல்
முன்னங் காட்டப் பட்ட வேதுவே

பாவமா கினறது கருததா வுடைய
கிரியையுங் குணமுமா மதனை விபரீதம்
ஆக்கிய தாதலாற றன்மி விசேடம்

௩௨௩ கெடுத்தது தீய வெடுத்துக்காட் டாவன
தாமே திட்டாந்த வாபா சங்கள்
திட்டாந தம்மிரு வகைப்படு மென்றுமுற்
கூறப் பட்டன விங்க ணவற்றுட்
சாதன மியதிட டாநதவா பாசம்

௩௩௦ ஒதி லைது வகையுள தாகும்
சாதன தன்ம விகலமுஞ் சாத்திய
தனம் விகலமு முபய தன்ம
விகலமு மநன்னு வயமவிப ரீதான்
னுவய மென்ன வைதன் மியதிட்

௩௩௩ டாந்த வாபா சமுமை வகைய
சாததி யாவி யாவி ருத்தி
சாத னாவி யாவி ருத்தி
உபயாவி யாவிருத்தி யவ்வெதி ரேகம்
விபரீத வெதிரேக மென்ன விவற்றுட்

௩௪௦ சாதன தனம் விகல மாவது
திட்டாந தத்திற் சாதனங் குறைவது
சதத நிதத மழாதத மாதலான்
யாதொன றியாதொன் றழூர்ததமது நிதத
மாதலாற் காணபுற்றது பரமாணு விலெனிற்

(பி - மீ) ௩௨௬ - ஏ 'யானு, மயவாபமென்று பகர்ந்ததன்' ௩௨௩ -
ச 'கிரிகையாகுமதனைவிபரீத, மாதலாலதன்விசேட' ௩௩௧ - ௩ 'தன்
மியமிகலஞ் சாததிக, மகனம் விகலவுபைய விகவ மன்னனுவையம் விபரீ
தானு' ௩௩௪ - ௫ 'எனமதனினமிய திருட், டாந்தமுமையவகைய'
௩௩௬ - ௬ 'சாத்தியாலியா ..விருத்தி, யவவிதிரேகவிபரீதவிதிரேக
மிவற்றுட்' ௩௪௪ 'காணவற்றது'

௩௬௫ றிட்டாந தபபர மாணு

நிததத தோடு மூாதத மாதலாற
சாததிய தனம நிததததுவ நிரம்பிச
சாதன தனமவமூாத தததுவங் குறையும்
சாததிய தனம விகல மாவது

௩௬௭ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திற்

சாததிய தனமங் குறைவு படுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலால
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
||ததிடோ லென்றற்

௩௬௮ றிட்டாநத மாகக காட்டப பட்ட

புததி யமூாதத மாகி கினறே
அநிதத மாதலாற சாதன வமூாததததுவம்
நிரம்பிச சாததிய நிததததுவங் குறையும்
உபய தனம விகல மாவது

௩௬௯ காட்டப பட்ட திட்டாந தத்திலே

சாததிய சாதன மிரண்டுங் குறைதல்
அன்றியு மதுதான சன்னு மசன்னும்
என்றிரு வகையா மிவற்றுட்சன னுவுள
உபய தனம விகல மாவ

௩௭௦ துள்ள பொருடகட சாததிய சாதனம்

கொள்ளு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல
சதத நிதத மமூாதத மாதலான
யாதொன றியாதொன றமூாததமது நிததம்
கட்டமபோ லென்றிற் றிட்டாநத மாகக

௩௭௧ காட்டப பட்டகடந தாலுண டாகிச

சாததிய மாயுள நிததத துவமும
சாதன மாயுள வமூாதத துவமுங் குறையும்
அசன்னு ளுள்ள வுபயநனம விகலம
இல்லாப பொருடகட சாததிய சாதனம்

௩௭௨ எனனு மிரண்டுங் குறையக காட்டுதல

(பி - ம்) ௩௬௮ - ௭௦ 'அமூாததங் குறையும், சோததியனம் விக
லங், காட்டபபட்ட' ௩௬௯ - ௭ 'குறைத, லினறியுமதுதான சன்ன சன்னு,
மென்றிருவகையாமவற்றுட்' ௩௭௦ 'கட்டமபோலெனத திருட்டாநதங்'
௩௭௧ - ௭ 'சாதன, வெல்லையிரண்டுங் காட்டுதல'

சத்த மரித்த மூர்த்த மாதலான்
யாதொன் றியாதொன்று மூர்த்தம் தறித்தம்
ஆகாசம் போலெனுந் திட்டாந் தத்துச
சாததிய தனமமா யுள்ள வரித்தமும

௩௮௦ சாதன தனமமா யுள்ள மூர்த்தமும
இரண்டு மாகாச மசத்தென் பானுக
கதனக ணினமை யானே குறையும்
உண்டென பானுக காகாச நீர்த
அமூர்த்த மாதலா லவனுக்குங் குறையும்

௩௮௩ அநனுவய மாவது சாதன சாததியம்
தம்மிற் கூட்ட மாததிரஞ்சொல் லாதே
இரண்ட னுடைய வுண்மையை காட்டுதல்
சத்த மரித்தங் கிருத்த மாதலின்
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்தம் தறித்தமெனும்

௩௯௦ அன்னுவயஞ் சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே
கிருத்த வரித்தங் காணப் பட்ட
என்ற லன்னுவயந் தெரியா தாகும
விபரீதான னுவயம் வியாபகத் துடைய
அன்னுவயத் தாலே வியாபபியம் விதித்தல்

௩௯௩ சத்த மரித்தங் கிருத்தத் தாலெனின
யாதொன்று யாதொன்று கிருத்த மரித்தமென
வியாபகத் தாலவியா பகத்தைக் கருதா
தயாரொன றியாதொன றரித்தமது கிருத்தமென
வியாபகத் தாலவியாப பியத்தைக் கருதுதல்

௪௦௦ அபபிக் கருதின் வியாபகம் வியாபபியக் கூத
இன்றியு நிகழ்த லின்விப ரீதமாம்
வைதன்மிய திட்டாந் தாது
சாததி யாவியா விருத்தி யாவது
சாதன தன்ம மீனா

௪௦௩ சாததிய தன்ம மீனா கொழிதல்

(பி - ம்) ௩௮௨ - ச 'இன்னமையான குறையு, நித்தாவமூர்த்த முண்டென்பானுக, காகாசசித்தாவதத்தமாதலா, லவனுக்குங்குறையும்' ௩௮௩ 'சாதியசாதன' ௩௮௬ - ௯௦. 'கிருத்தமரித்த, மன்னுவயஞ்' ௩௯௨ - ௨. 'பட்ட, தொன்றாலன்று' ௩௯௪. 'வியாபபியம்விதித்தல்' ௩௯௬ 'மனித்தமே' ௩௯௭ - ௪௦௩ 'வியாபகத்தை, ஸினஸி' ௪௦௪

சதத நிதத் மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்தமு மன்றது
அமூரத்தமு மன்று பரமாணுப போலெனின்
அபபடித, திடடாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட

சக௦ பரமாணு நிததமாய் மூர்த்த மாதலிற்
சாதன வமூரத்த மீண்டு
சாததிய நிதத மீளா தொழிதல்
சாத னுவியா விருத்தி யாவது
சாத்திய தன்ம மீண்டு

சக௧ சாதன தன்ம மீளா தொழிதல்
சதத நிதத மமூர்த்தத் தென்றால்
யாதொன் றியாதொன்று நித்த மன்றஃ
தமூரத்தமு மன்று கன்மம்போ லென்றல்
வைதன் மியதிட டாந்த மாகக்

ச௨௦ காட்டப் பட்ட கன்மம்
அமூரத்தமாய நினைற யநிதத மாதலிற்
சாததிய மான நித்திய மீண்டு
சாதன மான வமூரத்த மீளா
துபயாவி யாவிருத்தி காட்டப் பட்ட

ச௨௧ வைதன் மியதிட் டாந்தத்தி னின்று
சாதன சாததியங்கண் மீளாமை யன்றியும்
உணமையி னுபயா வியாவி ருத்தி
இன்மையி னுபயா வியாவி ருத்தி
எனவிரு வகையுணமையின்

ச௨௨ உபயாவி யாவிருத்தி யுள்ள பொருட்கட்
சாததிய சாதன மீளா தபடி
வைதன மியதிட் டாந்தங் காட்டல்
சதத நிதத மமூரத்த மாதலின்
என்றாற கியாதொன் றியாதொன்று நித்தமன்

(பி - டி) ௪௦௮ - ௬ 'மனறுபரமாணுபபோலெனின், படிவைதன மிய
திருட்டாந்தம்' சக௬ - ௨௧. 'மாகாட்டப்பபட்டதனமமூரத்த மானினறையனிற
தமாதலின்' ௪௨௪ - ௧௦. 'காட்டப்பபட்ட, தனமிய திருட்டாந்த' ௪௨௬ 'மீளா
துமையினறியு'.

- சநடு றமூர்த்தமு மன்றா காசம்போ லென்றால்
வைதன்மிய திட்டாந்த மாகக் காட்டப் பட்ட
ஆகா சம்பொரு ளென்பாற்
காகாச நிததமு மமூர்த்தமு மாதலாற்
சாத்திய நித்தமுஞ் சாதனமா ஷுள்ள
சச௦ அமூர்த்தமு மிரண்டு மீண்டில வின்மையின்
உபயாவி யாவிருத்தி யாவது
சதத மரித்த மூர்த்த மாதலான்
என்றவிடத தியாதொன் றியாதொன் றரித்த
மூர்த்தமு மன்ன ருகாசம போலென
சசடு வைதன் மியதிட் டாநதங் காட்டில
ஆகா சமபொரு ளல்லவென பானுக்
காகாசந தானே யுண்மையின் மையினுற்
சாததிய வரித்தமுஞ் சாதன மூர்த்தமும்
மீட்சியு மீளா மையுமில் யாகும்
சடு௦ அவ்வெதி ரேக மாவது சாத்தியம்
இல்லா விடத்துச் சாதன மின்மை
சொல்லாதே விடுத லாகுஞ் சதத
நித்தம பண்ணப் படாமையா லென்றால்
யாதொன றியாதொன்று நித்த மன்று
சடுடு பண்ணப படுவ தல்லா ததுவும்
அன்றெனு மிவ்வெதி ரேகந தெரியச
சொல்லாது குடத்தின் கண்ணே பண்ணப
படுதலு மரித்தமுந் கண்டே மாதலான்
என்னின் வெதிரே கநதெரி யாது
சசு௦ விபரீத வெதிரேக மாவது
பிரிவைத தலைதடு மாறாச சொல்லுதல்
சத்த நித்த மூர்த்த மாதலின்
எனறு லென்று நின்ற விடத்து
யாதோ ரிடத்து நித்தமு மிலையவ

(பி - ம்) சநசு 'திருட்டாநதாமாகக் காட்டப்பட்ட' சநஅ 'ஆகா சத்தின்கண்ணே நித்தமும்' சசக 'இன்மைபாயவிருத்தி' சசக 'மீட்சியு மீளாமையுமாகும்' சடுஅ. 'படுதலுமரித்தமனித கவகண்டே' சச௦ 'விதிரா விதிரை' சசு௩ - ச 'இடதகன, யாதொரிடத்து நித்தியமில்லை'

௩௦.—பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௬௫

சகூ ஷிடத்து மூர்த்தமு மில்லை யெனாதே
யாதோ ரிடத்து மூர்த்தமு மில்லையவ்
விடத்து நித்தமு மில்லை யென்றால்
வெதிரேக மாறு கொள்ளுமெனக கொள்க
நாட்டிய விபபடித தீயசா தனததாற்

சஎ௦ காட்டு மனுமான வாபா சததின்
மெய்யும் பொய்யு மிததிற விதியால்
ஐய மின்றி யறிநதுகொ ளாயநதென.

உசு—தவத்திறம்பூண்டு தருமங்கேட்ட காதை முற்றிற்று.

(பி - ம்) சஎ௦ - எக 'ஆபாச, மெய்யும் பொய்யும்'

மு ப ப தா வ து

பவத்திறமறுகெனப்

பா வை நோ ற் ற காதை

[முப்பதாவது பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற பாட்டு]

தானந் தாங்கிச சீலந தலைநின்று

போன பிறப்பிற புகுநததை யுணர்ந்தோள

க மணி ௩௦ எஅ. சீலம்-பஞ்சசீலம், அஷ்டாங்கசீலம், தச்சீலமென
மூன்று வகைப்படும, இவற்றினியலபை, இரதூல உக-ஆமகாதை, இள-
ஆம் அடியின குறிப்பாலும் அறிக, மணிமேகலை பிக்குணி யாதலின், இவற்
றுள, தச்சீலமே ஈண்டுக்கொள்ளற்பாலன, “எண்ணிகநத காலங்க ளெம
பொருட்டான மிகவுழன், நெண்ணிகநத வுலகங்கலிருடர வொருங்குணாக,
தெண்ணிகநத தானமுஞ் சீலமு மிவையாககி, யெண்ணிகநத குணத்தினு
னெமபெருமா னல்லலோ” (நீல சமய) என்றும், “தோடா ரிலங்கு
மலாகோதி வண்டு வரிபாட நீடு துணாசோ, வாடாத போதி நெறிநீழன
மேய வரதன பயநத வறதூல, கோடாத சீல விதமேவி வராயமை குணஞக
நாளு முயலவரா, வீடாத வினப நெறி சோவா துனப வினசோத னாளு
மில்லோ” (வீர. யாபபு ௩, மேற்) என்றும் தானசீலங்கள் கூறப்பட்டு வரு
தல காண்க.

உ. உணர்ந்தோள் - மணிமேகலை. பழம் பிறப்பில நிகழ்ந்தவற்றை
அறிதற்குரிய அறிவும் யோகவிததியைப்போன்ற இருத்தியும் பக்குவி
களுக்கு எப்படியேனும் உண்டாகுமென்பது பௌத்ததூறறுணிபு இப
பழம் பிறப்புணாசசியையும் இருத்தியையும் முறையே மணிபல்லவததுள்ள

புத்த தன்ம சங்க மென்னும்

முத்திற மணியை முமமையின் வணங்கிச

ரு சரணு சுதியாய்ச் சரண்சென் றடைந்தபின்

முரணு திருவற மூத்தியை மொழிவோன்

புத்தபீடிகைக காட்சியாலும், மணிமேகலை தெய்வத்தாலும் மணிமேகலை அடைநதானென்று இந்நூலிலுள்ள கூ, க0-ஆம் காலைகளிற் கூறுதல் காண்க. மஹாபோதிவிருகத்தினடியிலிருநத பொழுது வந்ததார்த்தனுக்கு முறபிறப்புகளில் நிகழ்நத செய்திகள் மனத்திற்குற்றிய பின்னரே ஸதய சதுஷ்டயஞானம் தோற்றியதென்று புத்தசரித்திரம் கூறும்

கூ. புத்த தன்ம சங்கமென்னும் - புத்தனும் தருமமும் சங்கமுமென்கிற புத்தன் - ஸாவஜனன, பாளிபாஷையிலுள்ளதாகிய மகாவரீகீக மென்னும் நூலிலுள்ள மகாகண்டகமென்னும் பாகத்திலும், மத்தியமநிகாயத்துள்ள ஆரியபரியேஷண ஸுத்திரத்திலும், கீர்க்கந்திகாயத்துள்ள மகாபரிநிவாணஸுத்திரத்திலும், மஹாபதான ஸுத்திரத்திலும் புத்தசரிதம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா நீருமம் - அவன்கூறிய அருளறங்கள், அவை அபிதருமம், ஸுத்திர தருமம், வியயதருமமென மூன்றுவகைப்படுமென்றும், அஹமுதான அபிதருமவகைகள் அபிநீர்மாரீகீத ஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், ஸுத்திர தாமவகைகள் ஸாரஸங்கிரகமென்னும் நூலிலும், வியயதாமவகைகள் பிராநீழகீதகவியவிநிசீசயமென்னும் நூலிலும் கருத்தமாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும், இம்மூன்றுவகைத் தருமங்களும் பீடகத்திரயத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளனவென்றும் கூறுவர். ஸங்கம் - பெளத்தரில் துறந்தோர்களின் கூட்டம், இதிவதுறநத இருபாலாரும் கலப்பினறி வேறுவேறிடங்களில் இருத்தலவேண்டுமெனபதும், அவர்களில் பிக்ஷுக்களுக்குப் பிக்ஷுணிகள் வணங்கி நடத்தலவேண்டுமெனபதும், பதினமருக்குக் குறையாமலிருத்தல வேண்டுமெனபதும் விதி

சு முத்திறமணி - தருமணி, மேற்கூறிய புத்த தரும சங்கத்தைத் தருமணியென்பா; முமமையின் வணங்கலாவது - “புத்தம் சரணங்கசசாமி, தாமம் சரணங்கசசாமி, ஸங்கம் சரணங்கசசாமி” என்பனவற்றை மூன்று முறை ஐபித்து மூன்றுமுறை பணிதல், இனி, ‘முமமையின் வணங்கி’ என்பதற்கு மனோவாக்குக்காயங்கனென்னும் முக்கரணங்களால் வணங்கியெனினும் பொருந்தும்

ரு. சரணுகதி - அடைக்கலம் அடைதல்

உ. ரு. உணர்ந்தோள வணங்கிசெனென்று அடைந்தபின் என்க, என்றது, மூன்று ரதங்ககளையும் மணிமேகலை வணங்கியபின் என்றவாறு

சு முரணுத் திருவறமூத்தியை - பூரவோததர விரோதயிலலாத தர்மஸ்வரூபத்தை, “மலையா வறத்தின் மாதவம் புரிந்தேன” (2அ : க00), “முனபின் மலையா மங்கல மொழி” (க0. 2சுக) என இந்நூலுள்ளே வறத்திருத்தல் காண்க, தங்களை தருமத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் உத்தமமானதென்று கூறுவா பெளத்தர்

மேல்வருவன அறவணவடிகள் கூற்றும்.

(பி - ம்) ச ‘முறைமையின் வாங்கிச’

அறிவு வறிதா யுயிர்நிறை காலத்து
முடிதயங் கமரா முறைமுறை யிரப்பத்
துடித லோக மொழியத தோன்றிப்

௧௦ போதி மூலம் பொருநதி யிருநது

எ அறிவு வறிதாய - நிருவாண இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து அதனைப் பெறுவதற்குரிய ஞானமினி, காரணகாரியஞானமினியென்றுமாம்; மணி ௧௦. எ.

அ அமரா - மஹாராஜிகலோகம் முதலிய ஆறு உலகிலுமுள்ள தேவர்கள், மணி பதி ௨௮ - ௧

௧ துடிதலோகம் - துவதிதலோகம்; கௌதம புத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலரெனனும் போதிஸத்தவா இங்ஙனம் அவதரிப்பதற்கு முன்பு இருந்தவிடமென்பா, “தொழும்பு ரிதயமல ரொருபொழுதும் பிரிவரிய துணைவ னெனலா, மெழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில புனைசெய்தருளிறைவ னிடமாம், குழவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமரூர கவனு மெவரும, தொழுத்கைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு துடித புரமே” (வீர யாப்பு ௩௩, மேற்) என்னுஞ் செய்யுள் துடித்புரமென்று ஒரு புத்தஸ்தலம் பூமியிலிருந்ததாகத் தெரிவிக்கின்றது, துடிதவிமானமென்ற ஒரு விமான மிருப்பதாக நீலகேசியுரை (புத்த ௧௪௨) கூறுகின்றது தோன்றி - கோசல தேசத்திற் கயிலவாஸதுவற் சாககியசக்கராவாததியாகிய சுத்தோதனனுடைய பட்டமகிஷியான மாயாதேவியின் வயிற்றிலிருந்து அவள வலமருங்குல வழியே உலுமபினிவனத்தில் அவதரித்தது, இங்ஙனம் அவதரித்ததை, “உலுமபினி வனத்து ளொண்குழைத் தேவி, வலம்படு மருங்குல, வடுநோ யுறும், லானரோ னவவழித் தோன்றின னாதலி, னீனரோ ளேழநா ளினனு யிர வைத்தாள” (விம்பசாரகதை, சிவ சித்தி பரபக்கம், சௌத்தி ராந்திகன மதமறுதலை, ௩, நீல குண்டல ௪௧) என்னும் செய்யுளாலுண்க

அ - ௧ ாணடுக கூறியதுபோலவே, “சக்கர வாளத்ததுத் தேவரெல லாம், தொக்கருங் கீணடித் துடித் லோகத்து, மிக்கோன பாதம் விழுநதன ரிரப்ப” (௧௨ எ௨ - ௪) என்று முன்பு வந்திருத்தல் காண்க

௧௦ போதிமூலம் - இக்காலத்துப் புத்தகையென்று வழங்கப்படுவ தும் நைரஞ்சரா அல்லது பஸ்துனியென்று கூறப்படும நதிககரையிலுள்ளது மாகிய இடத்தில் ஐந்து கிளையையுடைத்தாய விளங்கிய அரசமரத்தின் அடியில், போதி - அரசமரம், இஃது ஐந்துகிளையையுடைத்தாதல, “பணையந் தோங்கிய பாசிலைப் போதி, யணிதிகழ நீழ லறவோன” (சிலப். ௧௦ ௧௧ - ௨) என்பதறை பெறப்படுகின்றது. வித்தராதனை உண்மையறிவை யடைதற்குத் துறவுபூண்டு பலவிடத்தும் சென்று பலவாறுமுயன்று முடி வில் இமமரத்தடியிலவந்து சீலசமாதியிலிருந்து பழம்பிறப்புக்களை யறிந்து தசபாரமிதையும் நிறையப்பெற்று (மணி. ௨௧ - ௨௬) ஆராய்ந்தபொழுது ஸத்தியசதுஷ்டய ஞானமுழுதும் அவனுக்குத் தோற்றினமையால், இமமரம் மஹாபோதிவிருக்டமென்று பௌத்தர்களால் மிகப்பாராட்டி, நெடுந்தாரத் திருந்தும் திகடுநோக்கி வணங்கப்படுவது பண்டைக்காலத்தில் இததென (பி - ம்) எ ‘அறிவுதோயவுயிரின்ற’ ௧ ‘துடிதலோகம்’

மாரனை வென்று வீரனாகி

குற்ற மூன்று முற்ற வறுகும்

வாமன வாயமையேமக கட்டுரை

ஊட்டிலிருந்த பெளத்தர்கள் வடதிசைநோக்கி இதனைத் தொழுது வந்தார்களென்றும் தெரிகின்றது, “போதிவிருட்சம் வடக்கேயிருப்பதென்று பெளத்தன் தொழுதலால் திருக்குளத்தெனக்” (சிவ. சிந்தி செளதாராதிகன மதமறுதலை, ௩௩, உரை) இம்மரத்தின்கீழிருந்து ஞானமபெற்றமையால், புத்தன் போதிவேந்தெனென்று கூறப்படுவன

கக மாரன்-நறகுணநசெயகைகளைக் கித்திகுணநதீசசெயகைகளை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன், இவனுக்கு அறுவரைத் தேவலோகங்களிலும் அதிகாரமுண்டு இவன் புத்தனுக்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன் மகளிரா மூவரும் தானுமாகவந்து பல்வகையான இடையூறுகளைச் செய்து முடிவில் தோல்வியுற்றான், “தாமநறுங் குழன் மழைக்கட டளிரியலரா தம் முன்னர்க், காமனையே முனநதொலைத்தாற கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல” (வீர யாப்பு. கக, மேற) மாரனைவென்றமையால், புத்தனை மாரஜித்தென்று கூறுவா, வீரியம் தசபாரமிதைபுனொன்றதவின. அதனையுடையா னென்பா “வீரன்” என்றா, வீரியமென்றது, இங்கே அறிவு பெறுநதுணையும் பல்வகையான இடையூற்றறினுகுமஞ்சாது மடிவின்றி முயன்ற முயற்சியை, அது, “வினவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான, நளாவின்றி யோடியதாளினுனலலனோ” (நீல மொகல. அடி, சமயா) என்பதன்றி பெறப்படும், “காமந் கடநத வாமன” (தி எள, “மாரனை வெல்லும் வீர” (கக சுக) என்றா முன்னும், இராமனை யுத்த வீரனென்றும், கன்னனைத் தானவீரனென்றும், புத்தனைத் தயாவீரனென்றும் கூறுவா வடநூலாரா,

கஉ. குற்றம் மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள், “காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்” (உடுக) என்று இக்காதையிற் பின்னுங் கூறுவா, இம் மூன்றையும் துவரத் துறந்தமையின், புத்தன் முக்குற்றங் கடிந்தோனென்று கூறப்படுவன; மணி. ௫: ௧௦௦, அடிக்குறிப்பைப் பாரக்க, ‘அறுங்கும’ என்றதனால், குற்றமூன்றையும் கட்டென்றாராயிற்று, “போய்க் குற்ற மூன்று மறுத்தான் புகழ் கூறுவேற்கென, வாய்க்குற்ற சொல்லின் ஐயும் வழுவுலவலவனே” (துண்டலகேசி, அவையடக்கம்) இனி, பொய், கொலை, கள, காமம், களவு என்பனவற்றை ஐங்குற்றமென்ற வழங்குவது முண்டு, “களனும் பொய்யும் துறந்தவை” (மணி ௨௪ எள - அ), “வீடு கொண்ட நல்லறம் பகர்ந்து மனைபதைக் கெலாம் விளங்கு திங்க ணீரமையால் வீரிதிலங்கு மன்பிடுனென், மோடுகொண்ட வெண்ணுரைக் கருங்கடற் செழுஞ்சுடா முனைதெழுந்த தென்னலாய முகிழநதிலங்கு போதியி, னுடுகின்ற மூவகைப் பவங்கடந்து குற்றமானவைதொடங்கொ மூன்றறுத்த நாதன்” (வீர யாப்பு ௩, மேற) என வருதல காண்க

கக புத்தனது நால்வகைச் சத்தியங்களாகிய இன்பத்தை விளைவிக்கும் பொருள் பொதிந்த சொல்

எ - கக. காலத்து இரப்பத் தோன்றி இருந்து வென்று வீரனாகி அறுங்கும வாமனது வாயமையாகிய கட்டுரையெனக், மணி ௧௨ ௫௮ - எச (19-ம்.) கக ‘எனக் கட்டுரை’

இறந்த காலத் தெண்ணில்புத் தூர்களுந்
கடு சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்த
தீரறு பொருளி னீர்தருளி யுடைத்தாய்த்
சார்பிற் றேன்றித் தத்துநின் டீட்டிம
இலககணத தொடர்தவின்

கச. கௌதம புத்தருடைய காலத்திற்கு முன்பு தருமங்குறைந்த ஒவ்வொருகாலததும் ஒவ்வொருவராகப் புத்தர்கள் பலர் அவதரித்து உபதேசஞ்செய்து தருமஸ்தாபனஞ் செய்தாராகவென்பது பெளத்த நூற் றுணியாதவின், 'இறந்த காலத் தெண்ணில்புத்தராகளும்' என்றார்; கௌதம புத்தருடைய சரித்திரத்திலும், புத்த ஜாதக கதைகளிலும் இக் கருத்து ஆங்காங்குப் பெறப்படும்; கௌதம புத்தருக்கு முன்னையுள்ள புத்தர்களுள், இருபத்தெழுவர் பெயர்கள் மட்டும் இப்பொழுது தெரிகின்றன. அவை வருமாறு :—(க) தண்ணகாரர், (உ) மேதங்கர், (க) சாணவகர, (ச) தீபங் கரா, (இ) கௌண்டின்னியா, (ஈ) மங்கலா, (எ) ஸாமவகலர், (அ) இரேவதா, (ஈ) சோபிதா, (ஔ) அநோமதாசி, (கக) பதுமா, (கஉ) நாரதா, (கக) பது மோத்தரா, (கச) ஸாமேதா, (ககி) ஸாஜாதர், (கக) பிரியதாசி, (கௌ) அர்த்த தாசி, (கஅ) நர்மதாசி, (கக) வயிதநாததர், (உ௦) திவ்யா, (உ௧) புஷ்பதர், (உஉ) விபக்ஸித, (உ௩) சிசி, (உ௪) விருஷபா, (உ௫) கருதா, (உ௬) கேரவ காமா, (உ௭) கசியபா. இவ்விருபத்தெழுவரும் கௌதமபுத்தரும் ஸாவஜ்ஞ புத்தரென்று கூறப்படுவர். இஃது, இலங்கையிலுள்ள வித்தியோதய யாட் சாலத் தலைவராகிய ஸ்ரீ ஸுமங்கலரால் தெரியவந்தது தண்ணவகாரன், மஹாவீரன் முதலிய இருபத்துமூன்று புத்தரென்பாரும் உளர்.

க௩ - ௫ யான்கூறுவது, ஏமககட்டுரையும் திருவாய் மொழிந்ததுமாக வுள்ளதென்று அறவணவடிகள் கூறினரென்க

க௬ ஈரறு பொருளின் - பன்னிரண்டு பொருள்களால்; 'என்றது பேதைமை முதலியவற்றை அவையாவன - பேதைமை, செய்கை, உணர்வு, அருவுரு, வாயில், ஊறு, நுகாவு, வேட்கை, பற்று, பவம், தோற்றம், வினைப்பயன் (மணி. உச : ௧௦௫ - அ); இவற்றை முறையே அவித்யை, கர்மம் அல்லது ஸம்ஸ்காரம், விஞ்ஞானம், நாமரூபம் அல்லது ரூபாரூபம், வுடாயதனம், ஸ்பரிசம், வேதனை, தருஷணை, உபாநாசம், பவம், ஜகஜ்ஜம், ஸம்பலம் என்பா யுடனாவன. இவை துவாதச நிதானமென்பபடும்; சிவ. சித்தி செளததிராதிகன்மதம், கக - உரை

'சாரறுபொருளின்' (க௬) என்றது முதலியவற்றிற்குப் பின்வரும் 'பேதைமை' (ச௫) என்பது முதலியவற்றால் விவரணம் கூறப்படும்.

க௭ - அ சார்பிறோனதி - சம்பந்தத்தால் உண்டாகி; சம்பந்தமென் ததுகாரணகாரியத்தொடர்த்தாய் : 'சார்பிறோற்றம்' (உ௫. ௫) என்று முன்பு வடிவிகுத்தல் காண்க. மேற்கூறிய பன்னிரண்டினுள் பேதைமையிலிருந்து செய்கையும், அதிலிருந்து உணர்வும், அதிலிருந்து அருவுருவும், அதிலிருந்து வாயிலும், அதிலிருந்து ஊறும், அதிலிருந்து நுகாவும், அதி (யி - ம்.) - உகி - ன. 'மொழிந்த, தீரறு பொருளினீர்மை யுடைத் தாய்'

- மண்டில வகையா யறியக் காட்டி
 ௨௦ எதிர்முறை யோபப மீட்சியு மாகி
 ஈங்கி தில்லா வழியில் லாகி
 ஈங்கி துள்ள வழியுண் டாகலிற்
 றக்க தக்க சார்பிற் றேற்றமெனச்
 சொற்றகப பட்டு மிலக்கணத தொடர்பாற்
 ௨௧ கருதப பட்டுக் கண்டநான் குடைத்தாய்
 மருவிய சந்தி வகைமூன் றுடைத்தாய்த்

லிருநது வேட்கையும், அதிலிருநது பற்றும், அதிலிருந்து பவமும், அதி
 லிருநது தோற்றமும், அதிலிருந்து வினைப்பயனும் தோன்றுமெனக்
 கொள்க (மணி ௩௦: ௧௦௪ - ௮); இதனால் முதனமுறைத் தோற்றம்
 கூறியவாறாயிற்று தத்தமில் மீட்டும் இலக்கு அண்ணத தொடர்தலின் -
 அப்பன்னிரண்டனுள் செய்கை முதலிய ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கு முன
 னுள்ளவற்றில் நின்றும் தோன்றியதுபோலப் பன்னிரண்டாவதாகிய வினைப்
 பயனினினதும் எண்ணு முறையில் முதற்கண்ணின்றதாகிய பேதைமை
 தோன்ற அதனினின்று திரும்பவும் செய்கை முதலியன முனதோன்றியவா
 ரே தோன்றுதலால்; மீட்டும்: உமமை இறந்ததத்தழீஇயது பேதைமை
 முதலிய பன்னிரண்டும் தங்கட்டோனாவன வறறைநோக்கப் பகுதியாதலும்,
 தங்ககு முதலாவவறறைநோக்க விருதியாதலுமுடையனவென்பதுபொள்ததா
 கொள்கை. இலக்கு - குறி

௧௧ மண்டிலம் - வட்டம்; “ஊழின் மண்டிலமாச சூழமிநதுகாசசி”
 (௧௧௮) என்பா பின்னும்.

௨௦. எதிர்முறை ஒப்ப - தோன்றும் முறைமையைக்க, எதிர்தல் -
 தோன்றுதல், என்றது காரணத்தை இல்லையாக்கவென்றபடி. பேதைமை
 மீளச்செய்கையும், அதுமீள உணர்வும் அதுமீள அருவுருவும், அதுமீள வாயி
 லும், அதுமீள ஊறும், அதுமீள நுகாவும், அதுமீள வேட்கையும், அது
 மீளப் பற்றும், அதுமீளப் பவமும், அதுமீளத் தோற்றமும், அதுமீளவினைப்
 பயனு மீளமென்றவாறாயிற்று மீள்தல்: ஈண்டு இனமைப்பொருட்டு;
 மணி. ௩௦: ௧௧௧ - ௩௩

௨௧ இதுவென்றது காரணத்தை இல்லாகி - காரியங்கள் இல்லா
 யாகி

௨௧ மேற்கூறிய பேதைமை முதலிய பன்னிரண்டனுள், பேதைமை
 செய்கை என்னும் இந் திரண்டும் முதற்கண்டமென்றும், உணர்வு, அரு
 வுரு, வாயில், ஊறு, நுகாவு என்னும் இவ்வைந்தும் இரண்டாவது கண்ட
 மென்றும், வேட்கை, பற்று, பவம் என்னும் இம்மூன்றும் மூன்றாவது கண்ட
 மென்றும், தோற்றமும் வினைப்பயனும் நான்காவது கண்டமென்றும் கூறப்
 படும, மணி ௩௦: ௧௩௦ - ௪௭.

௨௨ செய்யையும் உணர்வுஞ்சோதலை முதற்சாதினென்றும், நுகர்
 - - (தி - ன்) - - - - - “மீட்டித் தொடர்தலின்மனமவகையறிய” ௨௦.
 ‘முறைபிறப்பமீட்சி’ ௨௨ - ௩. ‘ஈங்கில்வழியுண்டாதலாற்றக்க கசாதிற்’
 ௨௪ ‘சொற்றக படுமில்லக்கணத்’

தோற்றம் பார்க்கின் மூன்று வகையாய்த்
தோற்றற் கேறற காலமூன் றுடைத்தாய்த்
குற்றமும் வினையும் பபனும் வினைந்து

௩௦ நிலையில வறிய துன்பமென் நோக்க
உலையா வீட்டிற் குறுதி யாகி
நால்வகை வாய்மைக்குச் சார்பிடனாகி
ஐந்துவகைக் கந்தத் தமைதி யாகி
மெய்வகை யாறு வழக்குமுக மெய்தி

௩௧ நயங்க ணன்காற் பயன்க ளெய்தி
இயன்றநால் வகையால் வினாவிடையுடைததாய்
நினமதி யினறி யூழ்பா டின்றிப்
பின்போக் கலலது பொன்றக கெடாதாயப

வும வேட்கையுஞ்சோதலை இரண்டாளுசநதியென்றும், பவமும் தோற்ற
முஞ் சோதலை மூன்றாளுசநதியென்றும் கூறுவா, மணி. ௩௦ : ௧௪௮ - ௧௨.

௨௭. தோற்றம் - பிறப்பு, மணி ௩௦ கடுக - ௮

௨௮. மணி ௩௦ : கடுக - ௬௮

௨௯. மணி ௩௦ ௧௬௬ - ௭௪.

௩௦ - ௩௧ மணி ௩௦ : ௧௭௮ - ௮.

௩௨ நால்வகை வாயமைக்கு - நான்குவகைப்பட்ட சத்தியங்களுக்கு ;
மணி. ௨ : ௬௪ - ௭, ௩௦ ௧௮௬ - ௮.

௩௩. ஐந்துவகைக்கந்தம் - பஞ்சஸகந்தம் ; ஸ்கந்தம் - கூட்டம் ; மணி.
௩௦ : ௧௮௬ - ௯௦.

௩௪. ஆறுவழக்காவன. உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள்ளது
சாராத உண்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத இன்மைவழக்கு, உள்ளதுசாராத
இன்மைவழக்கு, இல்லதுசாராத உண்மைவழக்கு ; மணி. ௩௦ : ௧௯௧ - ௨௧௬.

௩௫. நயங்கள்நான்கு - ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், பிரிவின்மை
நயம், இயல்புநயம், மணி. ௩௦ : ௨௧௭ - ௨௮ ப்யனகள் - பிரயோசனங்கள் ;
அவை நான்குவகைப்படும மணி. ௩௦ : ௨௨௬ - ௩௪

௩௬. நால்வகையால் வினாவிடையுண்டமை - துணிந்துசொல்லல்,
கூறிட்டு மொழிதல், வினாவினவிடுத்தல், வாய்வாளாமை; மணி. ௩௦ : ௨௩௮ -
௪௬

௩௭. நின்மிதி - நிரமாணம், உண்டாக்குதல். ஊழ்பாடு - முடிவு
படுதல். தொடக்கமும் ஈறுமினறியென்பதாய்.

௩௮. பின்போக்கு - தொடர்ச்சி ; இதனை ஸந்தானமென்பா ; அது
வாய்ஸந்தானம், தீபஸந்தானம், தாராஸந்தானம், பிபீலிகாஸந்தானம் என
(பி - ம்) ௨௭ - ௬ 'மூன்றாவகையாத், தோன்றமூன்றுடைத்தாய்
வினையும் பபனுக்குற்றமும்வினைந்து' ௩௭ - ௮ : 'நின்மதனினறியூழ்பாடின
பேபினபோக்கலது'

- பண்ணுந ரின்றிப் பண்ணப் படாதாய்
 ௪௦ யானு மின்றி யென்னது மின்றிப்
 போனது மின்றி வரதது மின்றி
 முடிததலு மின்றி முடிவு மின்றி
 வினையும் பயனும் பிறப்பும் வீடும்
 இனையன வெல்லாந தானே யாகிய
 ௪௩ பேதைமை செய்கை யுணாவே யருவுரு
 வாயி லூறே நுகாவே வேட்கை
 பற்றே பவமே தோற்றம வினைப்பயன்
 இற்றென வகுத்த வியலபீ ராறும
 பிறந்தோ ரறிபிற் பெருமபே றறிகுவா
 ௫௦ அறியா ராயி னாழ்நர கறிகுவர்
 பேதைமை யென்ப தியாதென வினவின்
 ஒதிய விவற்றை யுணராது மயங்கி
 இயற்படு பொருளாற் கண்டது மறநது
 முயற்கோடு ண்டெனக கேட்டது தெளிதல

நான்குவகைப்படும பொன்றக்கடாதாய - முற்றக்கடாததாகி.

௩௮ - ௪௪. மணி ௩௦ ௨௫ - ௫௧.

இனிப் பேதைமைமுதலிய பன்னிரண்டொசாபும் அவற்றின இலக் கணங்களும முறையே கூறப்படும.

௪௫ செய்கை - காமம் உணாவு - விஞ்ஞானம், அருவுரு - காம ரூபம், “அருவுருத தன்மை, யாககை” (௧௦௨ ௩) எனப்பாபின

௪௬. வாயில - ஷடாயதனம், ஆவது, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மன மும், ஊறு - ஸுபரிசம், அஃதாவது இந்திரியவிஷயசம்பந்தம். நுகாவு - வேதனை, அஃதாவது சுததுக்க அனுபவம். வேட்கை - தருஷணை, அஃதா வது இன்பத்தை அடையவேண்டுமென்றும் துன்பத்தைப் போக்கவேண்டு மென்றும் உண்டாகுமாசை.

௪௭ பற்று - உபாதானம், அஃதாவது இன்பத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களோடு ஒட்டிக் கொள்ளுதல் வினைப்பயன்-காமபலம்

௪௮ இயலவு - ஸவபாவம். ௪௯. பெருமபேறு - நிர்வாணம்.

௫௨. இவற்றையென்றது நான்கு சத்தியங்களையும் அவற்றை நன்கு விளக்குந துவாதச நிதானங்களையும்.

௫௩ - ௪. பேதைமையென்பது மயங்கிக் கண்டதுமறந்து கேட்டது தெளிதலென்க, “பேய்மை யாக்குமிப் பேதைமைக் கள்வனோடுடனாயக,

(பி - ம்.) ௪௧ ‘போனது மின்றி முடிதலுமின்றி’ ௪௮. ‘வகுத்த வீராறும், ௫௦ - ௫௧. ‘நாகயிருவாபேதையென்ப’ ௫௨ - ௩. ‘மயங்கவியற் படும்’

௫௫ உலக மூன்றினு முயிரா முலகம்
 அலகில பலலுயி ாறுவகைத் தாகும்
 மக்களுந் தேவரும் பிரமரு நரகரும்
 தொக்க விலங்கும் பேயு மென்றே
 நல்வினை தீவினை யென்றிரு வகையாற்
 ௬௦ சொல்லப் பட்ட கருவிற் சார்தலும்
 கருவிற் பட்ட பொழுதினுட் டோற்றி
 வினைபயன் வினையுங் காலே யுயிர்கட்டு
 மனப்பே ரின்பமுங் கவலையுங் காட்டும
 தீவினை யென்ப தியாதென வினவின்
 ௬௫ ஆய்தொடி நல்லா யாங்கது கேளாய்
 கொலையே களவே காமத தீவிழை

காமமுற ருமதன பயத்தினிற் காமனைக் கடந்து, நாம ரூஉம் புகழ்கொடுப்ப
 தோர நன்னெறி நண்ணும், வாமன் வாயமொழி மறந்திட்டு மறந்தொழி
 கினரூம்” (வீர. யாப்பு. ௫, மேற்) என்று கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
 இவ்வடிகளாற பேதைமையது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

௫௫. உலகமூன்றினும் - மூன்றுலகங்களுளளும்; உலகம் முப்பத்
 தொன்றென்பராவெனின மஹாராஜிகலோக முதலிய உலகம் இருபத்தாறி
 னையும் மேலுலகென்றும், நரகலோக முதலிய உலகமநான்கினையும் கீழுல
 கென்றாகுகொண்டு அவற்றை நடுகின்ற மனுஷ்யலோகத்துடன் கூட்டி,
 இந்நூலாசிரியா உலகம் மூன்றெனக் கொண்டாரா போலுமெனக், “ திரு
 மேவு பதமஞ்சோ திசைமுகனே முதலாக, உருமேவியவதரித்த வுயிரினைத்து
 முயக்கொளவான், இவ்வுலகுங் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீங்க, எவவுலகுந்
 தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன, பெரியோயகீ” (வீர.
 யாப்பு. ௧௧, மேற்) என்பதில் உலகங்கள் மூன்றாகக் கூறப்பட்டிருத்தல்
 காண்க உயிராமுலகம் - சேதனப்பிரபஞ்சம்.

௫௬. அலகில - அளவிலலாதன.

௫௬ - ௮. மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும் விலங்கும் பேயு
 மென்று பல்லுயிர் அறுவகைத்தாகும், இவ்வறுவகைப்பிறப்பும் வடிக்கதி
 யெனப்படும்.

௬௨. “ வினைவினகண, வியா விழுமந் தரும்” (குறள் ௨௮௪)

௬௦ - ௬௩. (செயகை) சாநலையும இன்பத்தையும் கவலையையும்
 காட்டும்.

௬௬. காமத்தீவிழைவு - இருபெயரொட்டு

(பி - ம்) ௫௫. ‘உயிராகுலமு’ ௫௬ - ௭. ‘வகைத்தானுந் தேவரும்

௫௭ - ௮. ‘நரகரும், விலங்கும்பேயுமன்றே’ ௫௯ - ௬௧ ‘என்றிருபயத்தாற்
 சொல்லப்பட்டபிறப்பினுட் டோனறி’

- உலையா வுடம்பிற் றேன் றுவ மூன் றும்
பொய்யே குறகை கடுஞ்சொற் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லிற் றேன் றுவ நான்கும்
- ௭௦ வெஃகல வெகுளல் பொல்லாக காடகியென்
றுள்ளந் தன்னி ணுருபபன மூன றுமெனப்
பத்து வகையாற் பயன்றெரி புலவா
இத்திறம் படரா படர்குவ ராயின்
விலங்கும் பேயு நாகரு மாகிக
- ௭௧ கலங்கிய வுள்ளக் கவலையிற் றேன் றுவர்
நலவினை யென்ப தியாதென வினவிற்
சொல்லிய பத்தின் றொகுதியி னீங்கிச்
சிலந் தாங்கித் தானந தலைநின் று
மேலென வகுத்த வொருமூன் று திறத்துத்
- ௮௦ தேவரும் மககளும பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி விளைபபய னுன்குவா

௭௮. கடுஞ்சொல - வனசொல.

௭௯. பொல்லாக்காட்சி - மயக்கம்; அஃதாவது உண்மையைப் பறி யாழ்வு.

௮௦. ௭௮. இவ்வடிகளிற கூறிய பத்துக் குற்றங்களையும் தசதோஷங்க ளென்பது பொளத்ததால் வழக்கு

௭௭. சொல்லியபதவு, “மருடரு மனம்வாய மெய்யிற் கொலை முதல விளைபத் தாமே” (சித்தாந்தத்தோகை, நீல புத்த. ௭௮, ௭௮௮.) நீங்க லாவது, இப்பத்தினின்றும் நீங்கிக் கொல்லாமை முதலிய பத்தினையும் பெறு தல்; ‘பள்ளிவலம்புரிதல் தவஞ்செய்தல் தானஞ்செய்தல் என்னும் காயத் தின்குணம் மூன்றும், மெய்யுரை, நலவார்த்தை, இனியனகூறல், பயன்படு சொற்கூறல் என்னும் வாக்கின்குணம் நான்கும், அருணினைவு, ஆசையறுத தல், தவப்பற்று என்னும் மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆகிய நறகுணம் பதது’ என்று கூறுவாருமுளா, சில. சிந்தி. செளத்திராந்திகனம்தம், ௧௦, உரை.

௭௮. சிலத்தின் வகைகளை இநதால் உக - ஆம் காதை, ௮௭ - ஆம் அடிகருறிப்பிற காண்க

௮௧. மகிழ்ச்சி விளைப்பயன் - இனபம். மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம்.

௮௨ - ௮௧ இவ்வடிகளிற கூறியதுபோலவே, “விலங்கு நாகமும் பேய்களு மாகும், கலங்களுத் தீவினை கழியின் கழிந்தாற், நேவுருமககளும

(பி - ம்.) ௮௮ - ௧. ‘பயமில், சொல்லே சொல்லிற் றேன் றுவ நான்கும்’ ௭௧ - ௨. ‘மூன றும்புத்தவகை’ ௭௩. ‘இத்திறப் படாஅர்’ ௭௭. ‘தொகுதிநீங்கி’

உணர்வெனப் படுவ துறங்குவோ ருணாவிற்
 புரிவின் ருகிப் புலன்கொளா ததுவே
 அருவுரு வென்பதல் வுணாவு சாராத்
 அந் உயிரு முடம்பு மாகு மென்ப
 வாயி லாறு மாயுங் காலை
 உள்ள முறுவிக்க வுறுமிட னாகும்
 ஊறென வுரைப்ப துள்ளமும் வாயிலும்
 வேறு புலனகளை மேவுத லென்ப
 ௧௦ துகாவே யுணர்வு புலன்களை துகர்தல்

பிரமரு மாகுதி, ராகவி னலவினை யயரா தோம்புமின்” (உரு சக - ௪)
 எனறு முன்பு வந்திருத்தல் காண்க.

சரு - அக மு. மணி உச. ௧௦௫ - ௪௦.

அஉ உணாவு - இது பஞ்சஸகந்தததுள் ஒன்றாகவும் கூறப்படும
 உறங்குவோருணாவின் - துங்குவோருடைய உள்ளம் காதருதவழும் போகத்
 ருதவழும்பினி ஸாக்ஷிமாத்நிரமாக நிறறலபோல.

அ௩. புரிவு இனருகி - செய்யுற்தொழில் யாதொன்றுமின்றி, புலன
 கொளாதது - விஷயங்களை அனுபவியாத ஸாக்ஷிமாத்நிரையாயிருத்தலை
 யடையது

அஉ - ௩ உணாவு. உள்ளம், விஞ்ஞானமென்பன ஒரு பொருட்
 சொற்கள், இதுவே கருமத்தொகுதியோடுகூடிய வியவகாரதசையில் உயி
 ரென்று வழங்கப்படுமென்பதும், முடிவில் ஆன்மாவென்று ஒன்று இல்லை
 யென்பதும் பௌத்தாகொள்கை, நீல புத்த ௩௩ - ௬, ௩௮௮ ஆன்மா இல்லை
 யென்பதலை இவாகன் அநானமவாகிகளென்று கூறப்படுவா, இந்த
 இரண்டடிகளாலும் உணாவின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

அச - ௫. இவ்விரண்டடிகளாலும் அருவுருவின் இலக்கணம் கூறப்
 பட்டது

அசு வாயில், துவாரம், வழி, ஆயதனம், இடமென்பன ஒரு
 பொருட்சொற்றள்

அ௭. உள்ளமுறுவிக் - விஞ்ஞானத்தில் விஷயங்களையடைவித்தற்கு,
 உறும் இடனாகும் - உறற இடங்களாகும், இடங்கள் மெய வாய கண்
 மாகுச செவியென்னும் இந்நிரியமைந்தம் மனமொன்றும்.

அசு - ௭ இவ்விரண்டடிகளாலும் வாயிலினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

அஅ. ஊறு - ஸ்பரிசம் அக புலன்களை - விஷயங்களை.

அஅ - ௯. வுடாயதனங்கள் விஷயங்களை ஸ்பரிசித்தல் ஊறெனப்படு
 மென்பா; இவ்விரண்டடிகளாலும் ஊற்றின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௧௦ இதனால் துகாவினிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி - மீ) அச - ௫ ‘மருவுணாவென்பதவவுருவுசாரந்துயிரு’ அசு
 ‘வாயிலுறுமாயுங்’ அஅ ‘ஊறென்றுரைப்பது’ அசு - ௧௦, ‘வேவுதலென்
 பது துகாவெனப்படுவதுணாவு புலனுக்காதல்’

வேட்கை வீரும்பி துஞ்சியா ராமை
பற்றெனப் படுவது பச்சைய விறுவே
பவமெனப் படுவது கரும் கீட்டம்
தருமுறை யிதுவெனத் தார்தாள் சார்தல்
கூடு பிறப்பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றியினை
உறப்புண றுள்ளஞ் சார்பொடு க்திகளிற
காரண காரிய வருக்களிற் றேன்றல்
பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிறிதாய்
இயற்கையிற் தீரிந்துடம் பிடுமலை புரிதல்
கூடு மூப்பென மொழிவ தந்தத் தளவும்
தாக்குநிலை யாமைபிற் றுநதளர்ந் திடுதல்

கக. வேட்கை - தருஷணை ; ஆராமம் - நிரம்பாமை, “ஆராவியற் றவா” (குறள். ௩௪௦.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தமபயனும் நி யாமையின், வேண்டாதனவாகிய பொருள்களை வேண்டி மேனமேல வா தல் ; இதனால் வேட்கையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது

கஉ. பச்சைய - ஒட்டிக்கொண்ட, இதனை பற்றின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கக. ஈட்டம் - கூட்டம், ஈண்டுக்கறியதுபோலப் பவத்தைக் கரு திதொகுதியென்று பின்னும் கூறுவா, ககக, கசஉ.

கக. ச. இந்த இரண்டடிகளாலும் பவத்தின் இலக்கணம் கூற ப்பட்டது

கடு. கரும்புபெற்றியின் - கரும்புகளின் இயல்போடு.

கக. உறப்புணருள்ளம் - மிகப்புணர்ந்த விஞ்ஞானம், சார்பொடு களில் - சம்பந்தத்தோடு கூடிய பிறப்புவுகைகளில்.

கௌ. இவகே, ‘காரண காரிய வருககளிற றேன்றல்’ எனப், கேற்ப, “அன்புடை யாருய் ரரசற் கருளிய, வென்புடை யாககை” (உ. ௧௪௦ - ௧௧) என்று முன்னும் கூறியிருத்தல் காண்க.

கக. எ. உள்ளம் தோன்றலெனக்.

கடு. எ. இவவடிகளால் தோற்றத்தின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது

கௌ. பிணி - வியாதி பிறிதாய் - வேறுகி.

கக. இயற்கை - ஸ்வபாவம். திரிந்து - வேறுபட்டு. இடுமலை - துன்.

கௌ. க. இவவடிகளாற் பிணியின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கௌ. - கௌ. அநதம் - மாணம் இவவடிகளால் மூப்பின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(பி. ம்.) கச. ‘தருவதுமுறையென’ கக. எ. ‘உறப்புணஞ் பொருகுகளிற றேன்றல்’ கௌ. ‘சார்பிற்றகாய்’ கக ‘திரிந் லிடுமலையுறுதன்’ கௌ - கௌ. ‘மூப்பெனப் படுவ தளவுதாக்குத் தெளிவுறுதல் சர்க்காடுனப்’

சாககா டென்ப தருவுருத் தனமை
யாககை வீழகதி ரெனமறை திடுதல
பேதைமை சாரவாச செயகை யாகும்

க௦௩ செயகை சாரவா வுணர்ச்சி யாகும்
உணர்ச்சி சாரவா வருவுரு வாகும்
அருவுருச சாரவா வாயி லாகும்
வாயில சாரவா வுறு குமமே
ஓறு சாரவா நுகாச்சி யாகும்

க௧௦ நுகாச்சி சாரவா வேட்கை யாகும்
வேட்கை சாரவா பற்று குமமே
பற்றிற் றேனறுங் கருமத தொகுதி
கருமத தொகுதி காரண மாக
வருமே யேனை வழிமுறைத தோற்றம்

க௧௩ தோற்றஞ் சாரபின மூபபுப்பிணி சாககா
டவல மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத்
தவலி றுன்பந் தலைவரு மென்ப
ஊழினமண் டிலமாச் சூழமின் நுகாச்சி
பேதைமை மீளச் செயகை மீளும்

க௨௦ செயகை மீள வுணர்ச்சி மீளும்
உணர்ச்சி மீள வருவுரு மீளும்

க௦௨ - ௩ சாககாடு - மரணம் அருவுருத்தனமையினையுடைய
உடம்பு அதத்தமிழ்க்கு சூரியனைப்போல மறைந்துபோதல், இந்தவுவமையே
இந்நூலில் முன்பும் (௨௪ க௦௧ - ௨) கூறப்பட்டிருந்ததல் காண்க, இவ்
வடிகளாற் சாககாட்டின இலக்கணம் கூறப்பட்டது

௧௮ - க௦௩ இவ்வடிகளாற் பிணி மூபபுச சாககாடென்னும் வினைப்
பயன்களுக்கு இலக்கணங் கூறினா

௧௧௬. அவல முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை இப்புத்தத்தின்
௩௩ - ஆம் பக்கத்திற் பாராக்க

௧௧௩ - ௭ மூபபு முதலியன துக்கமெனவும் கூறப்படுமாதலின்,
அவைகள், 'தவலிதுன்பம்' எனப்பட்டன

௧௧௮ ஊழ் இல மண்டிலமா - முடிவிலலாத வட்டமாக, ஊழ் -
முடிவு, "ஊழ்பாடினறி" (௩௦ ௩௭) என்றா முன்னும், இந்நுகாச்சி
சூழ்மெனக், ஊழின - முறைமையினையுடைய எனினுமாம்.

௧௦௪ - ௧௮ இவ்வடிகளால் துக்கமும் துக்கோற்பத்தியுமாகிய வாய்
மைகளிரண்டும் கூறப்பட்டனவென்பா

௧ ௧௬ மீள - நீங்க, இல்லையாக வென்றுமாம்

(௩ - ௩) க௦௩ 'மறைந்ததீராதல்' க௦௭ 'அருவுருசாரவா' ௧௧௩ - ௪
நானமாகி, வருமயாயானாவறி'

அருவுரு மீள வாயின் மீளும்

வாயின் மீள வுறு மீளும்

ஊறு மீள நுகர்ச்சி மீளும்

க௨௫ நுகாச்சி மீள வேடகை மீளும்

வேடகை மீளப் பற்று மீளும்

பற்று மீளக் கருமத தொகுதி

மீளங் கருமத தொகுதி மீளத்

தோற்ற மீளந் தோற்ற மீளப்

க௩௦ பிறப்பு மீளும் பிறப்புப் பிணிமூப்புச்

சாங்கா டவல மரற்றுக் கவலை

கையா நென்றிற் கடையி றுன்பம்

எல்லா மீளமீவ வகையான மீட்சி

ஆதிக் கண்ட மாகு மென்ப

க௩௫ பேதைமை செய்கை யென்றிவை யிரண்டும்

காரண வகைய வாத லானே

இரண்டாங் கண்ட மாகு மென்ப

உணாச்சி யருவுரு வாயி லுறே

நுகாச்சி யென்று நோங்கப் படுவன

க௪௦ முன்னவற் றிப்பொற் றுனனிய வாதலின

மூன்றாங் கண்டம் வேடகை பற்றுக

கரும வீட்ட மென்கட டுரைப்பவை

மற்றப் பெற்றி நுகாச்சி யொழுக்கினுட்

குற்றமும் வினையு மாக லானே

க௩௦. பிறப்பு - ஈண்டு புனாஜனனம், இப்படியே பின்னும் வரும்.

க௩௩. மீட்சி இவ்வகையினையுடைத்து

க௪௬ - ௩௩ இவ்வடிக்களால துக்க நிவாரணமாகிய மூன்றாவதுவாயமை கூறப்பட்டதென்பா.

இனி, நான்து கண்டங்களும் முறையே கூறப்படும்

க௩௪ - ௪ பேதைமையும் செய்கையுமாகிய இரண்டும் காரணங் களாகவுள்ளனவாதலின, இவை முத்த்கண்டமென்று கூறப்படும்

க௩௭ - ௪௦. உணாச்சி முதலிய ஐந்தும், பேதைமை செய்கையென னும் இரண்டாலும் வந்தனவாதலின, இவை இரண்டாங் கண்டமென்று கூறப்படும்

க௪௧ - ௪ வேடகை முதலிய மூன்றும் மேற்கூறிய நுகாச்சியொழுக

(பி - டி) க௪௧ - ௨ 'பற்று, கருமவீடகம்' க௪௪. 'பற்று, காச்சி'

கசடு நான்காங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே
மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துன்பம்
எனவிவை பிறப்பி லுழைகுபய னாதலின்
பிறப்பின் முதலுணர் வாதிச் சந்தி
நுகாசசி யொழுகுகொடு விழைவின கூட்டம்

கடுடு புகாசியின் றறிவ திரண்டாளு சந்தி
கனமக கூட்டத் தொடுவரு பிறப்பிடை
முனவிச செல்வது மூன்றாளு சந்தி
மூன்றுவகைப் பிறப்பு மொழியுங் காலை
ஆன்றிற் ற மார்க்கத் தாய வுணாவே

கடுடு தோனறல் வீடெனத் துணிந்து தோன்றியும்
உணர்வுள் ளடங்க வரு வாய்த தோன்றியும்
உணர்வு முருவு முடங்கத் தோன்றிப்
புணர்தரு மகக டெய்வமவிலங் காகையும்
கால மூன்றுங் கருதுங் காலை

கசடு ஐ றந்த கால மென்னல வேண்டு
மறந்த பேதைமை செயல்பா ன வறறை
நி ன்மந்த காலமென நேரப் படுமே
உணர்வே யருவுரு வாயி லுற்றே

கசடு இன்ன ரண உண்டாகிய குற்றமும் ஆதலுள்ளதாகும் வினையும் அருத்
தலின், இவை முன்னுள்ளவெனவும் கூறப்படும், வேட்கை முதலிய
பூ றறனுள் வேட்கையும் பற்றும் குற்றமெனவும் பவம் வினையெனவுங்
கொள்க

கசடு - எ பிறப்பும் பிணிமுதலிய கனம்பலனும் முற்கூறிய வினைப்
பயனாக இருத்தலின், இவை நாரீராங்கீண்டமென்று கூறப்படும்

கசடு பிறப்பின் முதல் - செய்கை செய்கையும் உணர்வும் சோதல்
முதல்நீதியாகும்

கசடு கூட்டம் - சேருதல்

கசடு - டு நுகாசியும் வேட்கையும் கூடுதல் இரண்டாங்கீந்தி
யாகும்

கடுக - உ பவமும் தோற்றமும் சோதல் முன்னுள்ளநீதியாகும்

கடுக - சு அ பேதைமையும் செய்கையுமாகிப் பிறவு இறந்தகாலத்

(பி - ம்.) கசடு - எ 'துன்ப, மிவை யிறப்பிலுழைகுபயனாதலின்'

கசடு - டு உணர்வாதிபெ வினையினிடை முதற்கந்தி நுகாசியினறிவ
இரண்டா' கடுக 'கனமகத்தொடு' கடுச 'ஆயுணாவே' கடுச
'உடங்கிய முணர்வாய' கடுஎ 'உடங்கித் தோன்றி' கசுஉ - அ
'காலமென விசைக்கொடுமே மூப்பேசாவேபிணியே யவலமொற்றுக்'

நுகாவே வேடகை பறநே பவமே
 ககூடு தோற்ற மென்றிவை சொல்லுங் காலை
 எதிராகா லமமென விசைக்கப் படுமே
 நிறப்பே நிணியே மூப்பே சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்
 குவனிய குற்றமெனக் கூறப் படுமே
 கஎ௦ அவாவே பறநே பேதைமை யென்றிவை
 புணையும்டை பவமும் வினைசெய லாகும்
 உணாசசி யருவுரு வாயி லூறே
 நுகாசசி பிறப்பு மூப்பப்பிணி சாவிலை
 நிகழ்ச்சிப்பய னாங்கே நேருங் காலை
 கஎ௧ குற்றமும் வினையும் பயனுந் துன்பம்
 பெற்ற தோற்றப் பெற்றிக ணிலையா
 எப்பொரு ளாகு மானமா விலையென
 இப்படி புணரு மிவைவீட டியலபாம்
 உணாவே யருவுரு வாயி லூறே
 க௮௦ நுகாவே நிறப்பே நிணிமூப்பச் சாவே
 அவல மரற்றுக் கவலைகை யாறென
 நவலப் படுவன நோயா குபமே
 அந்நோய தன நகுப

தனவென்றும், உணாவுமுதல் தோற்றமீருனவை நிகழ்காலத்தனவென்றும், தோற்றமுதற் கையாறினுதியாகவுள்ளவை எதிரகாலத்தனவென்றும் கூறப் படுமே

ககக - எ௦ அவாவும் பறமும் பேதைமையுமாகிய இம்மூன்றும் துற்ற மென்று கூறப்படும்

கஎக பவமும் செய்கையும் வினையாகும்

கஎ௨ - ச உணாசசி முதலிய ஆறும் மூப்பப் பிணி சாக்காடென்னும் வினைப்பயனொன்றும் ஆகிய ஏழும் பயனாக்க கூறப்படும்

கஎ௩. தோன்றிய இயல்பையுடைய பொருள்கள் நிலையா

கஎ௪ - ௮ இவ்வடிகள் முன்பு, “நிலையில் வறிய துன்பமென நோக்க, உலையா வீட்டிற குறுதி யாகி” (௩௦ ௩௦ - ௩௧) என்றதனை விளக்கி நின்றன,

கஎ௫ - ௮௮ உணாவுமுதல் வினைப்பயனீருகவுள்ளவேழமும் தூக்க மென்று கூறப்படும்; அதற்குப் பேதைமை முதலிய ஐந்தும் காரணமாகும், ஆதலால் தோன்றுதல் துன்பம், அதற்குக் காரணம் பற்று; வீடு இன்பம், (௩ - ௩) கஎ௬ ‘துன்பமும்’ கஎ௮ ‘உணருமென்பிலை’ க௮௦ - ௮௧ ‘பிறப்பே மூப்பேசாவேயவலவாற்று கவலைகையாறென

பேதைமை செய்கை யவாவே பற்றுக

கஅரு கரும் வீட்டமிவை காரண மாசும்ப

துன்பந தோற்றம் பற்றே காரணம்

இனபம் வீடே பற்றிலி காரணம்

ஒன்றிய வுரையே வாயமைநான காவ

துருவு துகாசு குறிப்பே பாவனை

கசூஉ உள்ள வறிவிவை யைங்கநத மாவன

அதற்குக்காரணம் பற்றின்மையே, என்கிற நான்குரைகளும் நான்கு வாயமைகளாகும், “பிறநதோ ருறுவது பெருகிய துன்பம், பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரினபம், பற்றின் வருவது முன்னது பின்னதற்றே ருறுவது” (உ - ௧௪ - ௭) என்று முன்பும் வந்திருத்தல்காணக இவற்றை ஸத்திய சதுஷ்டயமென்பா நீலகேசியுரையாசிரியா, இந்நான்கினுள் துகைந்ராரண மாகக்கம் எட்டுவகைப்பப்டி, அஃது அஷ்டாங்கமாகக்கமென்றும் விசுத்தி மாகக்கமென்றும் பழுதிலாவாழ்க்கை யென்றும் கூறப்பப்டி. இவ்வெட்டா வன — நற்காட்சி, நல்லூற்றம், நலவாயமை, நற்செய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நல்லுளத்தோர தலைப்பாடு எனபன, “பழித் திடாப பழுதில் வாழ்க்கை யெட்டையும பாரித்து” (சிவ. சிந்தி பரபக கம், செளத்திராநதிகன மதம், ௩௧), “நற்சாட்சி நல்லொழுக்க நலவாயமை நலவாழ்க்கை, நற்செய்கை யோடைநது நாடு”, “நன்முயற்சி நன்மைய கடைப்பிடி நல்லோதம்பாற, செலகையுடனெட்டனைத்தநதேது” (11ரமந் தீமீராபாபு) என வருவனவற்றாலறிக இவ்வெட்டும் ஸமமிடக திருஷ்டி, ஸமமிடக ஸங்கற்பம், ஸமமிடக வாக்கு, ஸமமிடகருமம், ஸமமிடகர்வீம, ஸமமிடக வியாயாமம், ஸமமிடகஸமிருதி, ஸமமிடக ஸமாதினென்று பெயா பெறுமென்றும், இவைகளே ஜனனமரண துகைத்தை மாற்றத்தருரிய வழி யென்றும் அக்ஷகோஷபோதிஸத்துவரால் வடமொழியிற செய்யப பட்டுள்ள புத்தரநிந்திரந்தின கடு - ஆம் வாக்கத்தால் தெரிகின்றன

கஅக துகாசு - வேதனை கசூஉ உள்ளவறிவு - விஞ்ஞானம்

கஅக - கூஉ உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென னும் இவ்வைந்தும் பஞ்சஸகந்தமென்பபப்டி (சிவ. சிந்தி பரபகம், செளத் திராநதிகனமதம், ௬) அவற்றுள் உருவக்கந்தம், பூதவுரு உபாதாயவுருவென இருவகைப்பப்டி. பூதவுரு - பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கு மாம, உபாதாயவுரு - வலி, இரதம், வன்னம், கந்தமென்னு நான்குமாம, வேதனை - ருசலவேதனை (சுகவறிவு), அருசல வேதனை (துக்கவறிவு), ருசலா ருசலவேதனை (சுகதுக்கவறிவு) என்னு மூன்றாமாம். குறிப்பு - மெய வாய கண் மூக்குச செவியென்னுமைந்தம் மனமொன்றும் ஆகிய ஆறுமாம் பாவனையாவது - மனோவாக்குக காயங்கனினுல் உண்டாகும் நலவினைபத்தம் தீவினைபத்தம் ஆகிய இருபதுமாம் “எட்டிவை யுருவ மூன்று வேதனை யாறு ஞான, மொட்டிய குறிப்போ ராறு செய்கையு மிருப தாகக, கட்டிய (13 - ம்.) கஅரு ‘காரணமாகும்’ கஅக ‘குறிப்பினை, யுள்ளமறி விவை’

அறுவகை வழக்கு மயவின்று கிளபற்ற
 றெகையே தொடாசசி தன்மை மிகுத்துரை
 இயைநதுரை யென்ற நானகினு மியைநத
 உண்மை வழக்கு மின்மை வழக்கும்
 கசுநி உள்ளது சாரநத வுண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 உள்ளது சாரநத விண்மை வழக்கும்
 இல்லது சாரநத வுண்மை வழக்குமெனச
 சொல்லிய தொகைத்திற முடபபுநா நாமு

பஞ்ச கந்தந் கணத்தினிற பங்கமாகும், தொடடநாற பதது மூன்றுஞ் சுகத
 துறறுணிவுதானே” (சிவ சிந்தி பரபகம், சௌத்திராநதிகனமதம்,
 ௩௦, மேற) என்று வருதல் காண்க இன்னும் இவற்றினிலக்கணங்களை,
 “ஓங்குருவம் வேதனை யுளக்குறிப்பு பாவனைமெய், தாவகுணாவென்றைந
 தாங்கந் தம்” எ-ம, “உருவமுடல் பூத முபாதாய மென்னு, மிருவிதத்தி
 னுலுமெழு மென” எ-ம, “வேதனை துனின் பிவற்றின விரவலுமென்,
 ரேதவொரு மூன்றமென்றோ” எ-ம, “பொறிவிதமோ ரைநதம்
 பொறியைப் பொருத்தி, அற்றமன் முககுறிப்பென ருய” எ-ம, “வாசு
 மன மாகக்கையிவை பாவனையென ரேமதியா, யாக்குமிவை தாமறம்பா வம்”
 எ-ம, “இந்நால வகையினுமேயந தையற்ற வெண்ணுமெனம், விஞ்ஞான
 மென்றே வினம்பு” எ-ம, “இந்தவித மைநதுஞ்ச தானத் தெழுநதழிகை,
 பந்தமென வேதீதான பா” எ-ம, “அருககெதே லேபரம் முத்தியிவை
 யைந்து, மறக்கெமொ றுக்கறு வாம்” எ-ம வரும் திருவாக்காலும் (11-ம்
 கீழ்ப்பா) அறிந்துகொள்க இநதப் பஞ்சஸகந்தக்கூட்டமே உயிரென
 பா, அது, “கவையொப் பனதை விரலை துஞ், மிகையப் பழிகைப்
 பிடியென ததுபாலவையப் பழிகந் தங்களைத் துகளு, நவையப் பிடுவ
 லுயிரா மெனவும்” (நீல புத்த, ௩௦) என்றும் பாடலால் நன்குணர்த்தப்
 படுகின்றது. இவ்வைந்தினுள்ளே குறிப்பினைக் குறிப்பென்றும், அது வட
 மொழியில் ஸம்ஸ்கிருதமென்று பெயர் பெறுமென்றும் கூறுவாரும்,
 இரண்டொன்றிற்கு வேறு இலக்கணம் கூறுவாருமுளா

௩௬ - ௮ அறுவகை வழக்காவன தொகை, தொடாசசி, தன்மை
 மிகுத்துரை, இடைநதுரை யென்ற நான்கொடுஞ்சோநத உண்மை வழக்கு
 முதலிய ஆறுமாம். இயைநதுரையைத் தொகையிலக்கி மூன்றென்பாரு
 முளா

௩௬. தொகைத்திறமாவது உடம்பும் நீரும் நாடுமென்க, என்றது
 பலதாதுகளின்கூட்டம் உடம்பென்றும் பலதுளிகளின்கூட்டம் நீரென
 றும் பலஆரகளின்கூட்டம் நாடுன்றும் வழங்கப்படுமாறு போலப் பஞ்சஸ
 கந்தங்களின்கூட்டமே ஆணமாவென்று வழங்கப்படுவது தொகையென்ற
 (19-ம்) ௩௬ - ௮ ‘சாரநதவுண்மைவழக்கு, மில்லது சாரநத
 விண்மை சாரநதவிண்மை வழக்கும்’

௨௦௦ தொடாச்சி வித்து முளைதா னென்றிந
 நிகழ்ச்சியி லவற்றை நெலலென வழங்குதல்
 இயல்பு மிகுத்துரை யீறுடைத தெனறும
 தோன்றிற் றென்று மூதத தெனறு
 மூன்றி னென்றி னியல்புமிகுத துரைத்தல
 ௨௦௧ இயைநதுரை யென்ப தெழுத்துப் பலகூட
 ரொலென்த தோற்றும் பலநாட கூடிய
 எல்லையத திங்க ளென்று வழங்குதல்

வாறு, இனி இத்தொகையினை உண்மைவழக்கு இனமைவழக்கு என்ப
 வற்றோடுகொடுத்து ‘சுவருமரமும் ஆகக்கையும் கற்றையுங்கூடின சமுதா
 யத்தை விடென்று வழங்குமாறுபோலவும் பலவருங்கூடின சமுதாயத்தை
 நாடென்றும் பற்றென்றும் வழங்குமாறுபோலவும் பஞ்சஸகந்தக் கூட்டத்
 தை ஆனமாவென்று வழங்குவது கற்பனாமைனமெனக்கொள்க’ என்றும்,
 ‘மரமகூறை முகலியற்றைப் பிரித்தால் வீழலையானாற் போலவும்
 ஊர்களைப் பிரித்தாற் பற்றும் நாடுமில்லையானாற் போலவும் ஐந்து ஸகந்தங்
 களையும் பிரித்துணர்வகால ஆனமா இல்லையாமெனக் கொள்க’ (சிவ
 சிந்தி பரபககம், உரை) என்றும் விளங்க அவற்றிற்கு உதாரணங்காட்டி
 னுருமுனா; “ருருவென்ன ரோதப்பட்டா னுருவாதி யைநதுங் கூடி,
 வசுபவ ஸென்று ரைத்த ரெகையுண்மை வழக்க தாகு, முருவங் காதி
 யாய வைந்தது மொருவ னினது, தருவது தொகையினினமை வழக்க
 தாரு சாற்றங் காலே” (சிவ சிந்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், எ)

௨௦௦ - ௨௦௧ தொடாச்சியாவது - வித்திலிருந்து முளைபு முளையி
 லிருந்து காளுக்கோன்றி நிகழ்ந்து நெலலென்று வழங்குமாறுபோல எல்
 லாம் காரணகாரிய சம்பந்தமாகவுள்ளதென்பது, “காரண காரியத்தின்
 றொடாச்சியாய்க் கால மூன்றின், சோர்வறத் தோன்றுங் கெட்டு வழி
 யென்கை தொடாச்சி யுண்மை, யோரூரி னெருவ னேயெக காலத்து
 முள்ளா னென்று, தோவது தொடாச்சி யின்மை வழக்கதாரு செப்புங்
 காலே” (சிவ சிந்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், அ) என்று
 இத்தொடாச்சியை உண்மை வழக்கு இனமைவழக்கென்பவற்றோடு
 சார்ந்தி அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க.

௨௦௨ - ச. இயல்பு மிகுத்துரை - தன்மையிருத்ததுரை தன்மை
 மிகுத்துரையாவது - ஒரு பொருளினுடைய இறப்புப்பிறப்பு மூப்பு என
 பவற்றுள் ஒன்றையிலபை மிகுத்துச் சொல்லுதல். இதனை உண்மை
 வழக்கு இனமை வழக்கென்பவற்றோடு சார்ந்தி, “தோற்றிய பொரு
 ளக் கெல்லா நாசமாமென்று சொல்லு, மாற்றமுன் னுரைத்தன மற்றை
 மிகுத்துரை வழக்கினுண்மை, போற்றிய பொருள்கண்கடகுப் போனது
 போனமு திராது, வேற்றுமைப்பட்ட தென்கை மிகுத்துரை யிலவழக்
 கே” (சிவ சிந்தி பரபககம், செளத்திராந்திகனமதம், க) என்று
 முறையே அவற்றிற்கு இலக்கணங் கூறியிருத்தல் காண்க

௨௦௩ - எ தொன்ககரும் இயைநதுரைக்கும் வேற்றுமையாதோ
 (14 - 15) ௨௦௪ ‘நிகழ்ச்சியிலற்றை’

உள்வழக குணாள் ன் வழக்கு முயற்கோ
 ளுளது சாரநத ஁ள்வழக காகும்
 உக௦ சித்தத துடனே யொத்த நுகாச்சி
 உளளது சாரநத விலவழக காகும்
 சித்தமுற பவித்தது மின்போ ளென்னை
 இல்லது சாரநத வுண்மைவழக காகும்
 காரண மினறிக காரிய நோதல
 உகரு இல்லது சாரநத விலவழக காகும்
 முயற்கோ டின்மையிற் றேற்றமு மிலலெனல
 நான்கு நயமெனத் தோன்றப் படுவன
 ஒற்றுமை வேற்றுமை புரிவினமை யியலபென்க

னின் பலபொருள்களின் வரையறைப் படாததொகுதி தொகையாமென்றும்
 பலபொருள்களின் வரையறைப்பட்ட தொகுதி இயநதுரையாமென்றும்
 கூறுவர்

கக௬ - உ௦௭ இவ்வழகனால் தொகை முதலிய நான்களிலாகணங்
 களும் கூறப்பட்டன

உ௦௮ - க௬ இவ்வழகனால் உண்மைவழக்கு, இன்மைவழக்கு, உள
 ளது சாரநதவுண்மை வழக்கு, உளளதுசாரநதவிண்மை வழக்கு, இல்லது
 சாரநதவுண்மை வழக்கு, இல்லது சாரநதவிண்மை வழக்கெனனும் ஆற்றினிலக
 கணங்களும் முறையே கூறப்பட்டன, “அறுவகை வழக்கு நெறிபட
 வணாநது” என்பது பேராசிரியர், இவ்வறுவகை வழக்கின் பெயரும்
 அவற்றினிலக்கணங்களும் சமைக்கூறப்பட்டன முதல போலப் பின்வரும்
 இருவருத்தவகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல காரண, “உளவழக்கில வழக்குள
 ளதுசாரநத வுளவழக்கோ, ளுளது சாரநத விண்மை வழக்குட னின்மை
 சாரநத, வுளவழக கின்மை சாரநத விலவழக்கென்றோ றாறு, முளவழக்
 குளதுண்டென்கை முயற்கோடின ற்வவழக்கே”, “உணாவு சாரநத
 அணாவுநிகை யுளளது சாரநத வுண்மை, யுணாவுபினினற மென்கை யுள
 ளது சாரநத விண்மை, யுணாவு முனபினறித் தோன்ற லிலலது சாரநத
 வுண்மை, யுணாவினில லதுசா ரின்மை யுளளங்கை யுரோம நாணே”
 (பி. சித்தி பரமம், செளத்திராடிகனமகம், ௧௦, ௧௧)

உ௧௭ - ௮ ஒற்றுமையம் வேற்றுமையம் புரிவினமையம் இயலபு
 நயமென நயங்கள் நான்கு வகைப்படும்

(பி. பி.) உ௦௯ - ௧௦ ‘வழக்கேற்றமுகத்தித்ததுடனேயொத்த
 நுகாச்சி’ உ௧௨ - ௮ ‘உற்பவித்ததுமின்ன நான்குநயமென ததோன்றப்
 படுவதொற்றுமை’ உ௧௮ - ௬, ‘இயலபென்க’

௩௦. பவத்திறமறுகெனப்பாவைநோற்ற காதை ௩௮௫

காரண காரிய மாகிய பொருளதனை

உஉ௦ ஒன்று வுணர்த லொற்றுமை நயமாம

வீற்றுவிற் றுக வேதனை கொள்வது

வேற்றுமை நயமென வேண்டல் வேண்டும

பொன்றக கெடாஅப பொருளவழிப் பொருள்கஞ்சுக்

கொன்றிய காரண் முதவுகா ரியத்தைத்

உஉ௫ தருதற் குள ளந தானிலை யென்றல

புரிவினமை நயமெனப புகழல வேண்டும்

நெலவித தகதது நெனமுனை தோற்றுமெனல

நடவியலபுநய மிவற்றினுக் கொளபயன்

தொருக பொருளல தொன்றிலலை யென்றம

உ௩௦ அபபொரு ள்டைப்பற ருகா தென்றம

உ௧௧ - ௨௦. இவவடிகளால ஒற்றுமைநயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது. உ௨௧. வேறுவேறுக அறிதல.

உ௨௧ - ௨. இவவடிகளால வேற்றுமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨௩ பொன்றககெடாபபொருள் - முற்றககெடாதபொருள். வழிப் பொருள் - காரியப்பொருள்

உ௨௫. உள்ளம் - விஞ்ஞானம்.

உ௨௬ புரிவினமை - செயதலிலலாமை

உ௨௭ - ௬ “உணாவெனப படுவ துறங்குவோ ருணாவிற், புரிவின் ருதிப் புலனகொனா ததுவே” (௩௦ அஉ - ௩) என்றா முன்னும்; விஞ்ஞானததிலடங்கியிருக்கும் கண்மீதுமே மறுபிறப்பிற்குக் காரணமெனபா.

உ௦௩ - ௬. இந்த நான்கடிகளாலும் புரிவினமை நயத்தின இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

உ௨௪ - ௮ இவவடிகளால இயலபுநயத்தின் இலக்கணம் கூறப் பட்டது

உ௨௮ இவற்றின் நாம கொளபயன் - இந்த ஒற்றுமை நய முகவிய நயங்கள் நான்காலும் நாம கொள்ளும்பயன் யாவையெனின்

உ௨௯ தொக்கபொருளலது - சோந்தபொருள்களையவலாமல். ஒன்று வேறுகிய ஒன்று

இவவடியாற் கூறப்பட்டது ஒற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனெனக.

உ௩௦ இவவடியாற் கூறப்பட்டது வேற்றுமைநயத்தாற்போந்த பயனெனக

(பி - ம்.) உஉ௦ ‘ஞாவினையொன்றா’ உஉ௦ - உ௨ ‘நயம் வீற்று வீற்றதலெதனை கொளவது’ உ௨௩. ‘பொனக்கொட..’ உ௨௬ - ௮. ‘புகலலவேண்டுகென முனையினது மெவலலவியலபு’ உ௨௮ - ௬. ‘பயனாங் கொண்டபயன், நொழுககபொருளலொன்றிலலை

செய்வா நெடுகோட் பாடிலை யென்றும்
எய்துகா ரணத்தாந் காரிய மென்றும்
அதுவு மன்றத லாதது மன்றென்றும்
விதிமுறை தொகையினால் விரிந்த நான்கும்

உரு வினாவிடை நான்குள்

துணிந்து சொல்லல் கூறிட்டு மொழிதல்
வினாவின் விடுத்தல் வாய்வா ளாமையெனத்
தோன்றியது கெடுமோ கெடாதோ வென்றாற்
கேடுண் டென்ற துணிந்துசொல் லாகும்

உச௦ செத்தான் பிறப்பா னேபிற வானே

என்று செப்பிற்

பற்றிற் தானே வன்மக னேவெனல்

மிகக்கூ றிட்டு மொழிதலென விளம்புவர்

உகக. செய்வான் - கருத்தா. இவ்வடியாற் கூறப்பட்டது புரிவின்மை
நயத்தாற் போகத பயனென்க.

உகஉ - க. இவ்வடிகளாற் கூறப்பட்ட இரண்டும் இயல்புநயத்தாற்
போந்த பயன்கொணக்கொன்க, இவ்வனங்கொள்ளாமல் இந்த இரண்டு
பயனையும் பிரித்து முன்னதை முன்னதனோடு கூட்டினும் பொருந்தும்.

உகச. விரிந்த: முற்று நான்கும் விரித்தனவென்க, நான்கும் -
நான்கு பயன்களும்.

உகடு வினாக்களுக்குரிய விடைகளென்க

உகசு. கூறிட்டுமொழிதல் - பகுத்துச் சொல்லல்

உகஎ வாய்வாளாமை - பேசாதிருத்தல்; ஆசிரியர் நீச்சிறுக்கினி
யீ, “அறுவகைப்பட்ட பாபபண்ப பக்கமும்” (நோல் புறத் ௨௦)
என்னுஞ் சூத்திரத்தில், ‘நாலிரு வழக்கிற் ரூபதப பக்கமும்’ என்பத
னுரையில், தவஞ்செய்வோர்கு உரியனவாக எடுத்துக் காட்டிய, ‘ஊணைச
யினமை, நீரணைசயினமை, வெப்பம்பொறுத்தல், தட்பம் பொறுத்தல், இடம்
வரையறுத்தல், ஆசனமவரையறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வா
ளாமை’ என்னும் எட்டினுள் இது வந்திருத்தல் காண்க.

உகடு - ஏ துணிந்துசொல்லல், கூறிட்டுமொழிதல், வினாவின் விடுத்
தல், வாய்வாளாமையென நான்குவிடைகளுள்ளன.

உகடி - க. தோன்றியது - உண்டான பொருள், தோன்றிய பொருள்.
கெடுமென்பது ஒருதலையாதலின், ஈண்டுக்கேடுண்டென்றல் துணிந்து
சொல்லலாயிற்று, துணிந்து சொல்லலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது.

உச௦ - சக. கூறிட்டுமொழிதலென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்
பட்டது

(பி. ம்) உகக. ‘தெடாபாடிலை யென்றும்’ உகஉ - க. ‘காணத
தாங்காரியமென்றமதுவு மன்ற தாரதுவு மன்றே’ உகச - டி. ‘முறை
தொகை வினாவிடை நான்குள்’ உகக ‘உண்டென்னிற்றுணிந்து’

வினாவின் விடுத்தன் முட்டைமுந் திற்றோ
 உசடு பனைமுந் திற்றோ வெனக்கட் டிரைசெய்
 என்று வெம்முட்டைக கெப்பனை யென்றல்
 வாய்வா ளாமை யாகா யபபூப்
 பழைதோ புதிதோ வென்று புகல்வான்
 உரைக்கு மாற்ற முரையா திருததல்
 உடு கட்டும வீடு மதன்கா ரணத்த
 தொட்டித தருதற் குரியோ ரில்லை
 யாமே லுரைத்த பொருள்கட் கெல்லாம்
 காமம் வெகுளி மயக்கங் காரணம்

உசச - சு. இந்தவடிகளால் வினாவின் விடுத்தவென்னும் விடையின் இயல்பு கூறப்பட்டது. உசஅ. பழைது - பழையது

உசஎ - கூ. இந்தவடிகளால் வாய்வாளாமையென்னும் விடையின் தியல்பு கூறப்பட்டது.

உகடு - சக இவ்வடிகளில் கூறிய விடைவகை நான்கும் தொல்காப் பிய உரையிற் கூறப்பட்டுள்ளன; கிளவி கு கக

உடு கட்டு - பந்தம் 'அதன் காரணத்தது' என்பதனைக்கட்டி னோடும் வீட்டினோடும் தனித்தனியே கூட்டுக.

உடுக. காமமுதலிய மூன்றும் முககுற்றமெனப்படும.

உடுஉ - கூ மேற்கூறிய பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் இம்மூன்றும் காரணமாகும்; "காமம் வெகுளி மயக்க மிலைமூன்ற, ன்மங் கெடக்கெடு நோய்" (குறள், ௩௬௦) என்று வந்திருத் தல் காரணம்

இனி, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகிய காமவெகுளி மயக்கங்களை முறையே நீக்குதற்குரிய பாவனைகள் கூறுவா.

மைத்திரீபாவனை கருணபாவனை முதிதபாவனை அசுப்பாவனை உபே கூப்பாவனையெனப் பாவனை ஐந்துவகைப்படும, அவற்றுள்,

க மைத்திரீபாவனை. ஒருதுறவி வசதியான ஓரிடத்தையடைந்து தக்க ஆஸனத்திலிருந்த பின்பு பின்வருமாறு தியானித்தலாம் 'உத்தம மான பிறப்பினையுடைய பிராணிகளெல்லாம் களிப்புற்று வாழ்வனவாகுக; அவையெல்லாம் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவைகளினின்றும் விடுபட்டனவாகுக, எல்லா மனிதர்களும் எல்லாதேவர்களும் நரகவாதையிற்றே பிடிக்கப்படுகிற யாவரும் ஸந்தோஷமுடையவாகளாக ஆகுக, அவர்கள் துக்கம் வியாதி துராசையென்னும் இவற்றினின்றும் விடுபட்டவா

(பி - ம்.) உசச. 'வினாவின்விடுத்தல் விரிகுருங்காலை முட்டை'

உசடு - சு. 'கட்டுரையென்றால்' உசஅ - கூ. 'புகல்வானுக்கு' உடுஉ, 'பொருள்களெல்லாம்'

அறித்தந் துகக மநான்மா வசசியெனத்

களாக ஆகுக 'மைதரம் ஸநேகம் அன்பு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்; மைத்திரமென்பது குரோதத்திற்கு மாறானது; அவ்விரண்மே ஓரிடத்து நிகழா, மைத்திரமென்பது தருஷ்ணையென்னு மாயையன்று, அவிததை அல்லது மோகம் காரணமாக தருஷ்ண பிறக்கும்; அதனால் தூராசை பிறக்கும். மைத்திரமென்னும் ஸநேகத்திலிருந்து தூராசை யுண்டாகித் ஒரு வனுக்குத் தன் துணைவன் விஷயமாக உண்டாகும் அன்புதான் மைத்திர மென்பது

உ. கருணபாவணை : 'வறியவர்கள் வறுமை நீங்கிச் செல்வமுடைய வாகளாக ஆகுக' என்று பாவித்தல் கருணையாவது இரக்கமுள்ள எண்ணம். அஃது, ஒருபிராணி துன்பமுறுவதைக் காணின், மனக்கலக்கத்தையும் அத துன்பத்தை நிவர்த்தி பண்ணவேண்டுமென்பதையும் ஒருவருக்கு உண்டாக் கும்

க. முத்திரபாவணை : 'ஆகக்முடையவர்களுடைய நல்ல அதிர்ஷ்ட மானது எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தல் வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் தத் தங்களுக்கு அமைந்ததுள்ள நலவினைப்பயனை அடைக' என்று பாவித்தல் முதிசை யென்பதற்குச் சாதோஷமென்பதுபொருள், ஆனால் அஃது உலகப்பொருள் களைப்பின்மையால் உண்டாகுங்கனிப்பன்று, அது மைத்திரி, கருணையென னும் இரண்பொவ்வனைகளுக்கும் சம்பந்தமானது முற்கூறிய மூன்றுவகைப் பாவனைகளுள் ஏதாவதொன்றை அப்பியசிகஞ் துறவி, தான் கருதிய பாவனையை முதலில் சிலவககளிடத்தும் அப்பால் ஒருதெருவில் வாழ்பவா களிடத்தும் அப்பால் ஒருராரிடத்தும் அப்பால் ஒரு தேயத்தாரிடத்தும் முறையே செலுத்திப் பயிலுதல் நலம்

ச. அக்ஷரபாவணை : அசுபமென்பதற்குப்பொருள் அமங்கலம்; நல்ல அதிர்ஷ்டமென்பதன் எதிர்மொழியாயிருப்பதோடும்கிழ்ச்சியின்மை வெறுப்பு என்பனவற்றையுண்டாக்குவதாகவுமுள்ளது. இதைப் பயிலும் ஒரு துறவி, சரீரமானது முப்பத்திரண்டு குற்றத்தாலாகக்கப்பட்டதென்றும் சாணியின் குவியவில் தோன்றி வளரும் புழுக்கள்போலக் கருப்பப்பையில் உண்டா கின்றதென்றும் மலங்கழிக்குமிடத்தைப்போல் அசுத்தத்தின் தொள்கலனா யிருப்பதென்றும் அருவருப்பான கசிவு அநிலுள்ள நவசுதுவாரங்களின் வழியே ஓயாமற் பெருகுக்கின்றதென்றும் ஜலதாரையையோல் வெறுத்தற் குரிய நாரற்றத்தை அது வெளிப்படுத்துகின்றதென்றும் பாவித்தல் 'சரீரத் தின் கால அளவை ஒரு நிமிஷமே, மன்னலையும் தூளையையும் நீரிற் போகட்ட உபபையும் காயந்த புலவீற் பற்றிய கொட்டாயும் கடலின் அலையையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக் கிற ஜுவாலையையும் புண்ணுனியிற்பட்ட பனித்துளியையும் போலப் பிறந்தபோதே அது நாசமாம்' என்று சரீரத்தின் நிலையின்மையைப் பாவித்தலும் அசுப்பாவனையின்பாற்படும

டு. உபேக்ஷாபாவணை எல்லாவியாகளையும் சமமாகப் பாவித்தலும் விருப்புவெறுப்பின்றி யிருத்தலுமாம். இது, மற்ற நான்கு பாவனைகளைக் காட்டிலும் மிகவுயர்ந்தது, அருகத்துக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவது, இது சமசித்தத்துவமென்றும் கூறப்படும்

(பி - ம்.) உடுக - ச 'காரண மனிதத்தது கசயாற்பாசசியென'

உருரு தனித்துப் பார்த்துப் பற்றறுத திடுதல்
மைத்திரி கருணை முதிதையென றறிகது
திருநதுநல லுணர்வாற் செற்றமற றிகெ
சுருதி சிநதன பாவனா தரிசனை
சுருதி யுயதது மயக்கங் கடித

மைத்திரி, கருணை, முதிதம், உபேகையெனனும் நான்கு பாவனை
களும் உயர்வுபற்றிப் பிரஹ்மவிகாரபாவனையென்று கூறப்படும்; இவை
மஹாப் பிரஹ்மாக்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுவன

உருரு பாதத்து - அசுப்பாவனை பண்ணி பற்று - காமம்

உருசு - டு. அசுப்பாவனையாற காமத்தையொழிக்கவென்றவாறு. உடம்
பினை அறித்தியம் துககம் அநானமா அசுசியென்று பாவித்தல் அசுப்பாவனை
யெண்பபடுவதென நினைக்கண்பாவனையென்றுங் கூறப்படும். இதனைச் சீவ
ஜானசித்தியார், பரபகம் செனத்திராநதிகனமதம், உ - ஆம் திருவிருத்தத்
துரையிறகாணக இவவசுப்பாவனை, “நன்கென நாமுமி தெனறில் வுடம்பு
நயக்கின்ற தாயி, நெனபது வாயிலக்கோறு முண்ணின் றமுகருசு சொரியத,
தினபதொ நாயு யிழுப்பத திசைதொறுஞ் சீப்பிலகு போழிதி, னின்பநன்
றெற மிதனக் கெனவவகைபாற்கொள லாமே” எனவும், “உறுபயுக்க
டாமுடன கூடி யொனரூயியைநத பெருமபை, மறைப்பில் விழைவிறகுசு
சாரவாய மகருவதேலிவ வுறுபயு, குறைததன போல வழுசிக சூன்றநது
குறைநது சொரிய, வெறுப்பிற் கிடநத பொழுதின வேண்டப் படுவது
முண்டோ” எனவும், “எனதெனச கிநதித்த லானமற நிவவுடம் பின்பத
குக் காமம், நினைப்பத புனகததைப் போலச சிறியவு மூததவு மாசி,
வனைப் படுமுகருசு தமாவி காணவும் வாழவும் பட்ட, வினைய வுடம்பினைப்
பாவினானென தெனனலு மாமோ” எனவும் வருநது ஸ்டலகேசிக் செய்யுட்
களாலுமுணாததப்பட்டது, “வினையின் வந்தது வினைக்கு வினையாயது,
மிககோ யிதினைப் புறமறிப் பாராய” (சு : ௧௧௩ - ௨௧), “என்புந
தடியு முதிரமும் யாகமையென . காயநதபசி யெருவை கவாநது
ணைதையும்” (சு : ௧௦௭ - ௧௭) என இந்தாலுள்ளே வந்தன அசுப்பாவனை
யின்பாறப்படும்

உருசு - ஏ மைத்திரிபாவனை முதலிய மூனராலும் கோபத்தைப் போக்
குக்

உருஅ சுருதி - ஞானதூற்பொருளைக் கேடடல் சிநதன - சிநதனை,
சிநதித்தல் பாவனா - பாவனை, பாவித்தல், இது தெளிதலென்றுங் கூறப்
படும் தரிசனை - அறிதல், மேற்கூறிப் பாவனையைநதனுள் ஈண்டுக்கூறிய
சுருதி முதலியன உபேகாபாவனையின்பாறப்படும்.

உருக உயதது - ஆராயநது

உருஅ - க உபேகாபாவனையால் மயத்தத்தைப் போக்குகவென்ற
வாறு

(பி - ி) உருரு ‘தமயிறபாதத்து’ உருசு - அ ‘மயிரிறறி
திதையு பிகையென றிருதருற செற்றமறறிகெ சுருபசிநதனைபாவனை’
உருஅ - க ‘பாவனாதெச்சனை கருதியுயதலுமயக்கு’

உகூ இநநால வகையான் மனத்திரு ணீங்கென்று
முன்பின் மலையா மங்கல மொழியின்
ஞான தீப நன்கனங் காட்டத்
தவத்திறம பூண்டு தருமங் கேட்டுப்
பவத்திற மறுகெனப் பாவைநோற் றனளென்

நூ - பவத்திறமறுகெனப் பாவைநோற்ற காதை முற்றிற்று.

உகூ இநநாலவகையெனறது, மேற்கூறிய சுருதிமுதலிய நான்கினை யும், மனத்திருள் - மயக்கம், 'இநநாலவகையான மனத்திரு ணீங்கு' என றது அனுவாதம்.

உகக. முன்பின்மலையா - பூரவோததர விரோதமில்லாத, மணி உஅ : கஊ, கூஃ க.

உகக - உ மொழியிறை காட்டவென்க.

உகச பவத்திறம் - பிறப்பின் வகைகள் பாவை - மணிமேகலை

க - உகச. உணராதோள வணங்கிச் சென்று அடைந்தபின் மொழி வேள் காட்டப் பாவைகேட்டுப் பூண்டு நோற்றனளென்க

(பி - ம்.) உகூ - கூஉ. 'இருணீங்கனனமொழியின தீபநன்கனக'

மணிமேகலை முற்றுப்பெற்றது.

மணிமேகலைப்பாட்டு

முதற்குறிப்பு அகராதி

காலை.	பாட்டு.	பக்கம்.
உக	அணியியழையாதரம்	... உகந
க	அநதிமாலேநீங்கிய	... கக
உ௦	அரசனானையினையழை	... உகஎ
உ௫	அரசனுரிமையோடு	... உகச
க௦	அறவோனாசனத்து	... க௦எ
க	ஆங்கதுகண்டவாயிழை	... க௦க
கஅ	ஆங்கதுகேட்டாங்கு	... கஅச
கஉ	ஆங்கவாதம்முடன்	... ககச
கச	ஆங்கவற்கொருநாள்	... க௫உ
உஅ	ஆங்குத்தாயரோடு	... கஉச
பதி.	இளங்கதிரா ஞாயிறென்றும்	.. க
௫	இளங்கோன்கண்ட	.. கிச
உக	இறைஞ்சியவிளங்கொடி	... கசச
க௫	இன்னுங்கேளாயினங்கொடி	... ககந
கச	நங்கிவன் செய்தி	... ககக
அ	நங்கிவளின்னணம்	.. கக
க	உலகநதிரியா	... கக
உஉ	கடவுண்மண்டிலம்	... உச௦
உக	கடவுளெய்தியநெடுநிலை	... உஉச
க௦	தானநதாங்கிச்	... கக௫
உஎ	நவையறுநன்பொருள்	... க௦ந
உ	நாவலோங்கிய	.. கக
கஎ	பத்தினிபடுபண்டா	.. கஎஅ
ச	பரிதியஞ்செல்லவன்	... சஉ
கக	மணிமேகலாதெய்வம்	... ககஎ
எ	மணிமேகலைதனை	.. அ௫
உச	மன்னருமாரை	... உச௫
உந	மன்னவனருளால்	... உ௫ந
கந	மாடுபரும்பாத்திரம்	.. கசஉ
கக	முதியாடிருந்தடி	... உ௦உ
ந	வயநதமாலேக்கு	... உஎ

மணிமேகலைப் பிராயோகவிளக்கம்.

பழைய நூல்களின் உரைகளிலு உரையாசிரியர்களால் மணி
மேகலையிலிருந் திப்பதிபுத்தகங்கள் எழுதப்பட்ட மூலங்
களுள் இதுவரையிற் கிடைத்தவை வருமாறு —

இலகணக்கோத்து உரை

சூத்திர

மணிமேகலை

எண்

கூசு “மன்னகுமாரன்”

.. ச : கூசு, உசு க.

இலகண விளக்கவுரை.

எக “எட்டி குமா னிருநதோன றனை”

.. ச . ந்அ

,, “எட்டிபூ”

. உஉ . ககந

உசுச. “மாமறை மாககள் வருகுலங் கேணமோ”

கந சந.

,, “முதுமறை யந்தனோ முன்னிபதுரைமோ”

கந . ந்சு

பிப்பதிபுத்தகம்,

அடியாகநல்லாருரை

பக்கம்

உரைப்பாயிரம்.

அ “நாடகக் காப்பிய நன்னு னுனிப்போ”

.. கக : அ0.

க “நாடகக் காப்பியம்”

.. ,,

பதிக்கம்.

கக “இறுப்பது சான்ற”

உ0 . ந்நி.

ச — அநதிமலைச சிறப்புச்செய்கரை.

கஉக “எறகெடுத திரங்கி”

நி . நக

ந — இநதிரவிழ்ச்செடுததகரை.

கக0. “வெதிதொழி லுதவ மாதிரங்கொழுப்ப”

.. கசு நிஎ

சு — கடலாகுகரை.

ககசு. “சுரியற் ருடி பேடுகாண குரும”

ந . ககசு-உநி.

சு — கருத்திறமுரைத்தகரை.

உநி0 “கரந்திரு வெய்திய கடவு ளாளரும”

க . கநி

,, “தேவருமக்களும நாளினும”

... க . கூசு - எ

க0 — நாடுகாண சாரை.

உசுக. “நாலேழ நாளினும”

க அ

உஎக. “இலவந திகை யாங்குரா”

ந சநி - கூ.

கசு — கொலைக்களக்கரை.

சஉசு. “நினக்கிவன மகனா... காரிகை”

.. உக : உக-நஉ.

கஎ — ஆயச்சியாருரை.

சநுக “முத்தை முதலவி யடிபிழைத தாயென”

... கக : கந

கக — ஊராகுழவரி.

சஎஎ. “ஊழவினை வந்திவ னுயிருண்டு கழிந்தது”

சு : கநிஉ.

சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம்

தூருவொழியூ ஞானபிரசாசருரை

செய்யுள்

எண்

செனதராந்திகனமதம்

மணிமேகலை

௩ “பேதைமை செய்கை நாகிருப்பா”

{ ௨௪ ௧௦௫ - ௧௦,
௩௦ ௪௫ - ௬

௩௦. “தீவியனயெனபது ..பிரமரு மாகி”

{ ௨௪ ௧௨௩ - ௩௩,
௩௦ ௪௪ - ௮௦

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினாககினியருரை

௨௧௦௭ “வேததியல

. நவகை”

௨ ௧௮ - ௩௧

திருக்குறள, பரிமேலழகருரை

௩௪௩ “மாதவா நோன்பு

தவகா”

௨௨ ௨௦௮ - ௯, பி - ம்.

௧௦௪௩ “குடிப்பிறப பழிக்கும் விழுப்பங் கொல

லும்”

௧௧ ௭௯

தொல்காப்பியம், இளம்பூரணருரை

சூத்திர

எண்

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪. “எட்டிப்பூ”

௨ ௧௩௩

(பொருளதிகாரம்.)

௨௨௩ ௩ “பாசனாடப காஞ்சு”

.. ௪ ௮ - ௧௩.

செய ௭ “பேதைமை . தெளிதல”

௩௦ ௩௧ - ௪

தொல்காப்பியம், நச்சினாககினியருரை

(எழுத்ததிகாரம்)

௧௩௪ “எட்டிப்பூ”

௨௨ ௧௩௩

,, “எட்டி குமா னிருநோன றன்னை”

.. ௪ ௩௮

(சொல்லதிகாரம்)

௩௭ “ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பேராயமு”

.. ௧ ௧௭, ௨௧ - ௩௮

(சொல்லதிகாரம், வேறுரை)

௪௬ “கலைபுற வலகுல நழுது குடைநதுண்டி”

.. ௬ ௧௧௨

௪௪௩. “குருகு மணிககாஞ்சி”

௧௮ ௩௩ - ௬

நன்னூல், சங்கரநமச்சிவாயருரை

௧௩௩ “எட்டிப்பூ”

௨௨ ௧௩௩

௧௮௪ “சுருப்புநாண”

. ௩௮ ௧௦௫

,, “சுருப்புவி”

. ௧௮ ௧௦௫

௩௪௩. “மாமறை மாகங்கள் வரகுலங் கேண்மோ”

. ௩௩ ௩௩

,, “முதுமறை யநதணி முனனிய துரைமோ”

௩௩ ௩௩

நன்னூல், மயிலைநாதருரை

௨௩௮ “வேணவா”

பதி ௧௮

நலகேசி, சம்பதிவாகாவாமனமுனிவருரை

செய்யுள்

எண்

௧௦௪௩ ௧௩௩ “இதகிறம் தோனறுவா”

௨௪ ௧௩௨ - ௪

,, “சிலநகரங்கு பிரமருமாகி”

௨௪ ௧௩௩ - ௬.

புத்தவாத. உஅ, கடு. “தீவினை ..பிரமருமாகி” {உச : கஉந கூ, கூ0 : கசு - அ0

மேற்கூறிய உரையாசிரியர்களுட் சிலரும் பிறரும் மணிமேகலையின் மூலவாகதிகங்களையே தமது உரைநடையாகவும் தழுவினெழுதிப் பாராட்டியிருக்கின்றனர் —

பரிமேலழகர்

குறள், உ0 - ஆம் அதிகாரத்தின் அவதாரிகை - ‘பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாகனென நிகழும்பாவம் நானக னுள்’ மணிமேகலை, உச கஉஎ - அ, கூ0. சுஅ - சு - ‘பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில், சொல்லெனச் சொல்லிற் றேற்றுவ நானகும்”

உ0அ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘தன் காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றிந்நைய அது வருதுழி உருப்பதாய தீவினை’ மணிமேகலை உச கூஉ - “உமமை வ்னவந் துருத்தலொழியாது”

கூஉ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற துன்பமுற்று’, கூ0 - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரை - ‘பிறப்புப் பிணிமூப்பு இறப்புகள்’ மணி கூ0 கடு - க0க “பிறப் பெனப் படுவதக் கரும்பு பெற்றியி, னுறப்புண ருள்ளவு சார்பொடு கதி களிற், காரண தாரிய வருக்களிற் றேனறல், பிணியெனப் படுவது சார்பிற் பிதிதா, யியறக்கையிற் றிரிந்துடம் பிடுமபை புரிதல், மூப்பென மொழிவ த்தத் தனவும், தாக்குநில யாமையிற் றுந்தனாந் திதிதல், சாககா டெனப் தருவுருத் தனமை, யாககை வீழுகதி றெனமறைத் திதிதல்”, மணி. கூ0 ககடு - அ - “தோற்றஞ் சார்பின மூப்புப்பிணி சாககா, டவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறெனத், தவலிதுன்பந் தலைவருமெனப்”, மணி கூ0. கக0 - கூஉ - “பிறப்பு மீளும் பிறப்புப்பிணி மூப்புச், சாககாடல் மரற்றுக் கவலை, கையா றென்றிக் கடையி னுனபம்”, மணி. கூ0 கசடு - சு - “நானகாங் கண்டம் பிறப்பே பிணியே, மூப்பே சாவென மொழிந்திடு துனபம்”, மணி கூ0, கசஎ - அ - “பிறப்பே பிணியே மூப்பே சாவே, அவல் மரற்றுக் கவலைகை யாறுகள்”

அடியார்க்கு நல்லார்

சிலப் க உஎ, தீது - பிறாநெஞ்சு புருதல்’ மணி உஉ. சுசு - “பெண்டி ராயிற் பிறா நெஞ்சுபுகா”

சிலப், கடு கூ - க0 “பசியும் பிணியும் பகையும்” மணி. க எ0

தேயவச்சிலையார்

தோல் சொல் கு கூ ‘செப்பு நான்குவகைப்படும, துணிந்து கூற லாவது தோன்றியது கெடுமோ எனநவழிக் கெடுமெனறல் .. வாய வாளாமையாவது ஆகாயப்பூ நனறே தீதோ என்றாந் குரையாடாமை” மணி கூ0 உகடு - சுசு

வேறு உரையாசிரியர்

தொல், சொல் கு கடு, ‘குமமாயத்திறகுப்பயறு’ மணி உஎ கஅடு.

நச்சினாகக்கினியர்

சீவந் கசுஉடு. ‘மணிமேகலையிற்கூறிய கலைகள்’ மணி. உ கஅ-கச

மயிலைநாதர்

நீ. கு. உகக ‘பயற்றதுகுமமாயம்’ மணி உஎ கஅடு

மணிமேகலையில் வந்துள்ள வேறுகதைகள்.

அடி எண்.

பதிகம்

க - அ சம்பந்தீவததெயவமாகிய சம்புவென்பவன், பூமிதேவிகு
அரக்கரால் வரும் துயரத்தைப் போக்குதற்கு நாவல்மாத
தினகீழேறின்று தவஞ்செய்தது.

க0 - கஉ காந்தனென்னுஞ் சோழனெருவனுடைய வேணடுகோளால்
அகத்தியமுனிவா, தமது கமண்டலத்திற்குத் காவிரியைப்
பெருக்கச்செய்தது

உச - ௩௧ சம்பாபதி புகாராகரத்திற்குக் காவிரிப்பூம்பட்டினமென்று
பெயரளித்தது.

க - ஆவது காதை

க - சு அகத்தியமுனிவா கட்டளையின்படி, தூங்கெயிலெறிந்த
தொழித்தோட் செம்பியனென்னுஞ் சோழனெருவன்
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் இரதிரானுக்கு விழாசெய்தது

உ - ஆவது காதை

ச௪ - ௩௩ கண்ணகி மதுரையம்பதியை அழித்தது.

௩ - ஆவது காதை

௩௩ - ௪. குரியனுடையகிரணத்தாற் சிறையிழந்த சம்பாதி காவிரிப்
பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவனத்தில் இருந்தமையால்
அவ்வனம், சம்பாதிவன்மென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௩௩ - ௬ காவிரியின் தந்தையாகிய கவேரமுனிவா இருந்தமையால்,
காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சாராத ஒருவன் கவேரவன்
மென்று பெயாபெற்றதென்பது.

௩௩ - ௪ பிரத்தியுமன்ன பேடிக்கோலம்பூண்டுவாணாரனுடையநகர
வீதியிற்சென்று ஆடியது

௩௪ - ௭ அருச்சுனன் பேடிவடிவங்கொண்டு விராடநகரஞ்சென்றது

ச - ஆவது காதை

௩௭ - ௮ ஈரிநாற்பெருவனத்தான் முதுமைவேடம்பூண்டு வழக்குத்
தீர்த்தது.

க - ஆவது காதை

௩௭ - ௯ வறடகாலமொன்றில் உணவுகிடையாமைபால் கொள்க
முனிவா நாயுனைக்கவாந்து தினனத்தொடங்கியபொழுது
இரதிரனகட்டளையால் மழைபெயத்தென்பது

௧௩ - ஆவது காதை

௩௭ அசலமுனிவா பசுவின் புதல்வரென்பது

௩௭ சிருங்கிமுனிவா சமீரமுனிவருக்குப் பசுவினிடம் பிறந்தவ
ரென்பது

௩௭ ஈரிநாசிமுனிவா புலியின் புதல்வரென்பது

௩௭ ஷோகம்பளரென்பவா நரியின் புதல்வரென்பது.

கச - சு. முனிவரிருவா பிரமதேவருடைய முன்னிலையில் தெய்வ கணிகை யொருத்திபால் தோன்றினரென்பது.

கரு - வது காதை

கக - சு. பிரசுரோதனஹ சிறைவைக்கப்பட்ட உதயணனைச் சிறை மீட்டறகு யூகியென்பவன் வேறுவடிவங்கொண்டு சென்றது

கௌ - ஆவது காதை

கௌ - சு. அணைகட்டுதிற்பொருட்டு வானரங்கள் மலைகளைக்கொணர்ந்து கடலிற போகட்டது

கஅ - ஆவது காதை

கௌ - சு. அகலிகையை விருமபிய இரத்திரன் கௌதமமுனிவருடைய சாபத்தால் ஆயிரங்கண்பெற்றது

கஉ - சு. அக்கினிதேவன் முனிவரெழுவாருடைய மனைவியரை விருமபியதை அவனமனைவி அறிந்து, அமமங்கையா வேடத்தைத் தனிதனியே ஒவ்வொருகாலத்துப்பூண்டு, அவன்வேட்கையைத்தணித்தது

கக - ஆவது காதை

கக - 2. திருமால் வாமனவடிவங்கொண்டு மாவலிபாலிரந்து பின்பு பேருருவெடுத்து அடியிற படியை அடக்கியது

உஉ - ஆவது காதை

உௌ. பரசுராமா அரசாருடைய பரம்பரையை வேற்றுத்தது.

உகௌ. மனுவென்னுஞ் சோழராசன், தன்மகன்மேலே தோக்காலைச் செலுத்தி முறைசெய்தது

உௌ - ஆவது காதை

கௌ - சு. காருகமடந்தையொருத்தியின் வரைவிலொழுகத்தால், அவருடைய மகன் மரணமுற்றது

ககஉ - அ. வேட்டுறெருவன், அறிவில்லாமல், குலமுதிர்க்கொடுனறையது, அதனவயிறறினினறும் நழுவிய குட்டியைக்கண்டு உயிரி நீத்தது

உச - ஆவது காதை

௭ - சு. தேவகணிகைபா நூற்றிருபத்தொருவா காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாளிடக்கணிகையா மரபில முனடி பிறந்தார்களென்பது

உ௪ - ஆவது காதை

கரு - சு. கற்பினமிகக் நீலியென்பவளுடைய சாபத்தால், கோவலன் கொலையுண்டிறந்தானென்பது

௭௭ - சு. சேரனசெங்குட்டுவன், கண்ணகியின் படிமம் சமைத்தறகு வடநாட்டரசாக்கொடுவென்று இமயமலையிலிருந்து கலகொணர்ந்தது.

புத்ததேவனுடைய பெயர்கள்.

சூ - சூடாமணிநிகண்டு
தி - திவாகரம்
நா - நாமலிங்கா நுசாஸனம்

பி - பிங்கலம்
ம - மணிமேகலை
வே - வேறு நூல்கள்

[இப்பெயர்களுள் ஒருபொருட் பலபெயராய் வருவனவுமுள்.]

அக்ஷங்கமூர்த்தி, சூ
அக்ஷங்கன சி.
அண்ணல், சூ
அதவயவாதி, நா
அநந்தலோசனன், தி.
அரக்கபந்த, நா
அரசரிமூலிருந்தோன், சூ
அருங்கலைநாயகன், தி
அருணெறிகாக்குஞ்செவ்வன், தி
அஞ்ள நம்பூண்டோன், ம
அறத்தலைமுதலவன், ம
அறம்பகாரத்தோன், வே
அறவாழியாளனோன், ம
அறவியங்கிழவோன், ம
அறவோன், ம
அறிவன், பி
ஆதி, சூ. தி.
ஆதிதேவன், சூ
ஆதிபுங்கவன், பி
ஆதிமுதலவன், ம.
ஆதிமுனிவன், ம
ஆரியன், ம
இயலகுணன், ம
உரகாதுயரமொழிப்போன், ம
உலோகஜித், நா
எண்ணிலகண்ணுடையோன், சூ
என்பிறக்கொழியவிருந்தோன், ம
ஏகதேவன், தி ம
ஒருவன், ம
கணபிறாககளிக்குங்கண்ணோன், ம.
கந்தன், வே
கலைசுட்கெலலாம்நாதன், சூ
காமறகடந்தோன், ம
கௌதமன், நா.
சாககியமுனி, நா

சாககியன், சூ
சாககியவலிஹமன், நா.
சாரதன், சூ தி பி
சாலதா, நா.
சினந தவிரந்தோன், சூ
சின்ன, சூ தி பி
சினேந்திரன், ம.
செவ்வன், சூ.
சைனன், சூ தி
சௌததோதனி, நா.
தசபலன், நா.
ததாகதன், சூ நா
தயாவீரன், ம
தாமராஜன், சூ நா
தருமதலைவன், ம
தருமன், பி.
தன்னுயிராககிரங்கான், ம.
திருநெறிக்கடுப்பைக்கடந்தோன், ம.
திருமொழிக்கடைத்தசெவியோன், ம
துறக்கம்பேண்டாததொலனோன்,
நரகாதுயரகடந்தப்போன், ம [ம.
நல்லறம்பகாரந்தோன், வே
நற்றவமூர்த்தி, தி
நாதன், ம
பகவன், சூ தி பி ம
பகவான், நா
பஞ்சதாரைவிட்டவுணாகூட்டிய
பெருமான, சூ தி
பரதூககதுக்கன், வே.
பாரமிசைந்தந்தோன், பி
பாரினமிசையோன், தி.
பிடகன், பி
பிணிப்பறுமாதவன், ம
பிறாககதமருளம்பெரியோன், ம

ப்றாகுகறமுயலுமபெரியோன, ம.
 ப்றாகுகுரியான, ம
 ப்றவிப்பிணிமத்தகுவன, ம
 புலவன, தி
 புண்ணியமுதலவன, சூ. தி.
 புண்ணியமாததி, சூ. தி.
 புத்தனாயிறு, ம
 பத்தன, தி. நா.
 புலவன், ம
 புனிதன், தி. பி
 பூமிநாநடந்தோன, சூ. நா
 பெரியவன, ம
 பெருமதவமுனிவன, ம
 பெருமதன, ம
 பெற்றிவான, ம [வன, ம
 பொதுவறிவிக்கந்த புலமுறுமாத
 பெரித்தலைவன, ம
 பெரிதிநாதன, ம
 பெரிதிப்பகவன, ம
 பெரிதிமாதவன, ம
 பெரிதிமூலதநாதன், ம
 பெரிதியுரவோன, ம.
 பெரிதிவேந்தன், தி. பி. வே
 பெரித்தன், வே.
 மன்னுயிரமுதலவன, ம
 மரபாத்தலைசுதன, சூ. நா.

மாரணவெனறவீரன, ம.
 மாரஜித, நா
 மிககோன, ம
 முக்குறறுங்கழந்தோன, தி
 முக்குற்றமில்லோன, தி
 முததன், தி
 முழுதுமுணாந்தோன, ம
 முற்றவுணாந்தமுதலவன, ம
 முனவன, ம
 முரி, நா
 முனிந்திரன், சூ. நா
 முனைவன, பி
 வாதன, வே
 வரய, சூ. தி. பி
 வாமன, சூ. தி. பி. ம
 வாயமொழிசிறந்தநாவோன, ம.
 விநாயகன், சூ. நா
 ஜினன், நா
 ஸ்ரீனன், நா
 வகடபிஜஞன், நா
 ஸநமாராகநாதன், வே.
 ஸமந்தபதான், நா
 ஸாவஜுஞன், நா.
 ஸாவாராததவித்தன், நா.
 ஸித்தநாததன், வே.
 ஸுத்தன், நா. ம

இன்னும் பலவுள்ள

மறுப்புக்கள்

புத்தா, பரதகக ஆககியாகிப டிறாககே உறுதிககுழந்தாராயி னும, ஈரணுண்டெனராவது ஆனமாககளுண்டெனராவது யாதொ ன்றும விளங்கககூறுமையாற பெரியோராகன, அவருடைய கொள கைகளை எடுத்தெடுத்தாககூறிப பலவகையாக மறுத்து உரைப்பா ராயினா, அமமறுப்புக்களுட சில வருமாறு,—

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

அருளிச்செய்த

தேவாரங்கள்

திருச்சிறுதம்பலம்

கோயில்

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடு

முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே

சிட்டா வாழ்திலுலச சிற்றம் பலமேய

நடடப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே.

வெற்றையுழுவவாதுவராடையவேடத் தாரவாகளளுரைகொள்ளனமின
மற்றவருலகினைவலமமவைமாற்றகிலலா
கற்றவாதொழுதேத்துசிறுதம்பலங்காதலாறகமுற்சேவடிக்கைதொழ
உற்றவருலகினன்றுதிகொளவலவரே.

திருநெல்வாயில்

குண்ட மணடுவாந கூறை மூடாசொற்

பண்ட மாகவை யாத பண்பினா

விண்ட யங்குநெல வாயிலார நஞ்சை

உண்ட கண்டரெம முச்சி யாரே

திருக்கழிப்பாலை

செய்ய துண்டிவ ராடையி னுரொடு

மெயயின மாசு பிறக்கிய லீறிலாக

கைபா கேணமைய னோகழிப பாலையெம

ஐபன சேவடி யேயடைந் துயமினே

திருமகேந்திரப்பள்ளி

உடைதுறந் தவாகளு முடைதுவ ருடையரும்
படுபழி யுடையவா பகாவன விடுமினீர்
மூடவளா வயலணி மகேந்திரப் பள்ளியுள
இடமுடை யீசனை யிணையடி பணிமினே

திருவெண்காடு

போதியாகுள பிண்டியாகண மிண்டுமொழி பொருளெனனும
பேதையாக ளவாப்பிறிமி நறிவுடைப் புதுகேணமின
வேதியாகுள விழுமப்பிச்சா விபனறி செவண காட்டானென
ரோதியவா யாகுமொரு தீதுவொன றுணருமினே.

திருவையாறு

குண்டாடு குறறுடுகைகச் சமணரொடு சாகுகியருங் குணமொன் றில்லா
மிண்டாடு மிண்டருரை கேளாதே யாளாயின மேவித் தொண்டா
எண்டோனா முககண்ண ரெம்மீசு ரிநாடு ரிளி தமருங் டீகாயில
செண்டாடு புனற்பொன்னி செழுமணிந் தவநதலுஞ் சிருவையாறே.

திருவாசகம்

[திரு.கடோணை ௨௪௪]

புதகன முகலாய புலலறிவிற் பலசமயந்
ததந் மதங்கனிற் றடடுளுப்புப் பட்டுநிறகா
சித்தஞ் சிவமாககிச செபதனவே தவமாககும
அத்தன கருணையினுற் றேனேகா மாடாமோ

திருச்சிறுமபலம்

திவ்யபரபந்தம்

முதலாயிரம்—திருமாலை, ௭

புலையற மாகி நின்ற புததொடு சமண மெல்லாவ
கலையறக் கற்ற மாந்தா காணப்பீரா கேட்ப ரோரான்
தலையறுப் புனடுஞ் சாவேன சத்தியங் காணமி னையா
சிலையினு விலங்கை செற்ற தேவனே தேவ னாவான

பெரிய திருமெ டுரி—௪௩-ஆம் பதிநாட, ௩

பொங்குபோ தியுமபிண்டியுமுமுடைப்புததானோனப் பார்பா னியுளளுரை
தங்கடேவருநதாங்க ளுமேயாகடுவெனெனஞ் சமென்பாய
எங்குமவா ளவாதானவாந் தறநகேத்ததுமலேவகடமமேவிந் திருநா
அங்கு ளையகற்றின றடிமைதல்தாழ்வுபூண்டாயே

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி

அ - அமது, 37

அஃது, 69

அக்கபாதன - நையாயிகமதாசாரியன், 309

அக்ககூதக, 21 330

அகத்தாரோவாநார 130

அகத்தாரோவா - ஒரு தெய்வமுரிவா
நமது கமண்டல நதிவிட, 54 கா
லிரியைக் காந்தனென்னு அர
சுறுதய வேண்டுகோரால்
பூயிற பெருகச செய்கோ
அவ்வரசன் பரசராமருக்கு அரு
தித பம்பால் அடைக்கலம் புகுந
தபொழுது அவனைப் பாதுகாந
தவா, அங்கெயிலெறிநத தொ
டிதோட செம்பியனைக் கொ
ண்டு காலிரிப்பம்பட்டினத்தில்
இருதிருவிழா எடுப்பித்தோரா, 2,
119, 212

அகதிகள் - அதாரமற்றவர்கள், 151,
313.

அகநகர் - உள்ளகா 19, 256, 258

அகநகாச, நறம், 284

அகநாடகம், 21

அகநாணுறு - எட்டித்தொகையுள்
எழாவது தொகைநூல் இத
தொகை தொகுத்தான் உப்புரி
குழிகிழா மகனுவான் உருத்திர
சண்மன், தொகுப்பித்தான் பா
ணடியன் உகிரப்பெருவழுதி.
இந்நூல் அகமெனவும் அகப
பாட்டு எனவும் வழங்கப்படும,
14, 28, 31, 41, 60, 65, 254,
274

அகநிஷ்டலோகம், 8

அகம், 195, 255, 264

அகமலியுவகை, 168

அகல, 75

அகல்வைய, 191.

அகல்வாய் ஞாலம், 203

அகலம், 99, 201

அகலிருவானம், 210.

அகவயின், 5, 20, 109, 111, 113,
165, 205, 209, 227, 275

அகவரை, 81

அகநிதம், 228.

அகவை, 74, 122, 137, 163-4

அகழி, 64

அகறல், 29, 11

அகன சுரை, 131, 177

அகன பெருநீர், 290

அகன மனையருங்கம், 87

அகிஞ்சநயாயுதனலோகம், 3

அகில, 96, 177, 305, 327

அகுசலவேதனை - துக்கவறிது

இது பஞ்சஸக்கந்தங்களுள் ஒன்
ருகிய வேதனையின் பகுதிமூன்
றனுள் ஒன்று, 381

அகைமலா - மலாநத மலா, 275

அங்கநாடு - துச்சயனென்னும் அர
சனுடையது, இதன் இராச
தானி கச்சயநகரம், 29, 93, 113

அங்கம் ஆறு - வேதத்தின் அவய
வங்களான வியாகரணம், சோதி
டம், நிருத்தம், சந்தஸ, சினைஷ,
கலபம் என்னும் ஆறு நூல்கள்,
310

அங்கஹீனா, 343

அங்காகமம் - சைனோகமம் மூன்ற
னுள் ஒன்று, இது பன்னிரண்டு
வகைப்படுமென்பா, 316

அங்காடிவீதி, 94

அங்கி - அககினி, 194, 319-20

அங்குசம், 45, 204, 306

அங்கோத்தர நிகாயம் - ஸூத்த
பிடகத்தின் பேருறுப்பினு

ஒன்று இஹிற் பிரததய : பபிர
மாணதகின் இலககணம கூறப
பட்டுள்ளதெனபா, 299.
அச்சமென்னும மெயப்பாடு, 111
அச்சவவாரியா - குதிரைவீரா, 381
அச்சவீனி, 122
அசத்தா, 362
அசீரி, 172
அசலன் - பசவயிறிறிறிறந்த ஒரு
முனிவன், 147
அசனனாவுள்ளவுபயதனம விகலம்,
361
அசனனு, 361
அசனிரீவம்-கட்டியங்காரனுடைய
பட்டதது யானை, 45
அசாசாரணம், 356
அசித்தம நான்குவகை, 355-6
அசித்தகேசகம்பனா - ஒருமுனிவா,
147
அசுசிபாஹை, 383
அசுப்பாவனை, 387 - 9
அசுமபு - சிறுதிவலை சேறு, 96
அசுமததச்சன, 84, 236
அசுமர பலவகையா, 82
அசுவகோஷ போதிஸததுவா -
புத்த சரித்ததை வடமொழியிற
காப்பியமாகச் செய்வா, 111,
268, 381
அசைலை (ஐ, ஓ), 34
அசோகமரம், 41, 267
அசோதரம் - இரவிலனமென்னும்
அரசனுடைய நகரம், 103 104
அருசலி, 144, 154
அருசனம், 200
அருசிலோதி, 97, 255
அருசெங்கழுநா, 210
அருசெஞ்சாயல, 69
அருசெவி, 59
அருசொல, 62
அருஞானம், 106
அரு - துன்பம், 139.
அட்டமிதிதி-பட்டினி இருத்தற
குரிய தினங்களுள்ளானறென
பாசனா, அட்டமிபில் பகலி
வண்ணலாகாதெனபா தரும
துலுடையா, 35
அட்டிறசாலை - மடைப்பள்ளி, 218
அடா - தகடு, 163, 281

அடாநுநுமமாகள், 145, 166
அடப்பொன்னுடடை, 163
அடலருமுந்நா, 179
அடிக்குவகோலம், 256
அடிகள், 34, 141, 230
அடிசில, 230.
அடித்தொழில், 217
அடித்தோழி - முசறநோழி, 294
அடிதொடலாகிய குளுறவு, 201
அடிபிழைத்தல, 206
அடிமனை, 204
அடியார்க்கு நல்லா - சிலப்பதிகார
உரையாசிரியா, 22, 30, 64, 109,
117, 133, 150, 200, 205, 208,
213, 328, 330, 332
அடியினையாகிய நாவாய, 120
அடிவிளக்கல, 271.
அடிதொழில், 176.
அடை 197,
அடைக்கலம் - சரண, 366
அடைக்கரை, 96, 103, 168 17.,
230, 278, 301
அடையாளமாலே - சோழபரமபர
யார்க்குரிய ஆததுமாலே போல்
வது, 46
அண்டலை, 308
அண்ணத மொடாதல, 370
அண்ணல, 298
அண்ணத்தல, 130
அண்ணமைவிளி, 242, 255
அண்ணகு - பெயவம், 31, 179
அண்ணகா பேயோ, 78
அணி - அழகு அபரணம், 40, 49
அணிகலம், 94, 195
அணிமாதியோக சித்தங்கள் எட்ட
238
அணிபலம் அணிநதனறு, 100
அணுககள் ஐந்து, 313
அணுககள்செறிந்த உலகம், 129
அணுக்கள நான்கு, 312
அணுகலணுதல, 225.
அத்தம் - அரியவழி, 145
அத்தமிகுஞ்சூரியன், 271
அத்தி - அஸ்திகாயம், இஃது ஐந்த
வகைப்படும, நிகண்டவாத நூல
வழக்கு, 318.

அததிபதி - காந்தார நாட்டுள்ள
பூருவ தேசத்தரசன், நிலபதி
கணவன் இராகுலனுடைய தந
தை இவனது இராசசூரணி இட்
வயமென்பது, தன ஸம்
துன்னும துறவு பூண்டோனு
மான பிரமதரும் நென்பவனது
கட்டளையால் அநங்கரை நீங்கிப்
பின் அதன் வடக்கேயுள்ள
அவந்திகரை இராசசூரணியா
கக கொண்டான், 102-4, 278
அத்திமல்லன் - கங்கவம்சத்தரச
சாரந்த இராசன், 207
அத்துவைத்தவாதிகள், 234
அசுபலோகம், 3
அதா - வழி, 145.
அத்தன் மாததிகாயம், 318
அத்சயம், 221
அதுதேவதை, 294
அதிமதுரம், 155
அதிராகுல வேந்தன், 206
அத்தகேணி - உள்ளே மறைந்த
இரையுடைய கிணறு, கரப்புநீர்
கேணியென்றும் கூறப்படும்
இதனை, 'பிரசன்னகூபம்' என
பா வடதுலா, 211 - 2
அநதகாரம், 179
அநதணா, 58, 65, 142, 145, 147,
213
அதணா வீதி, 331
அநதணரிருவா, 149.
அநதணருவாததி, 146
அநதணான, 35, 247
அநதணா, 31
அநதப்புரம், 257 - 8
அநதம் - மரணம், 376
அநதரசாரிகள் - சாபணா, பௌத
தில வந்திதிபெற்றோ, 332
அநதரஞ்செல்லும் மந்திரம், 182
அநதரஞ்செல்லுவோ, 225, 260,
298
அநதரத்தீவகம், 290
அநதரத்தீவு, 5, 83
அநதரத்திரியச செய்யும் மந்திரம்,
115
அநதரம், 87, 116, 172, 224, 275,
292.

அநதரி - தூக்கை, இவருக்கு
விந்தமலையில் தூராலம் உண்டு,
225
அநதிககாலம், 203
அநதிகமலை, 66, 274
அநதபெண்ணு மபசிலமெய்யாட்டி,
66
அநதில - அசை, அவலிடம், 92, 132,
150, 165
அநதிவருணை, 65
அநதீந்தணகதி, 67
அநதீந்தணனா, 111
அநதவயம் - சோககை, 305, 352
அநதயதாசித்தம், 355
அநதயஞ்சாதித்தல, 352
அநதநூணி - மறகலி தேவன்
பெயர், 312
அநதவயம், 351, 362
அநதகாமி, 81
அநதானவாதிகள் - ஆனமாவென்று
ஒரு பொருளில்லையென
சொல்லுவோ, 355, 375
அநதானமா, 388
அநததம், 233, 276, 317, 351, 353,
358
அநததவாதி, 354
அநததியம், 354
அநததன் - பிரததியுமானகன்,
57
அநதமான, 225
அநதமானம், 305, 309
அநதமானவளவையில் மற்ற அந
தவகள் அடங்குமென்றல், 350
அநதமானவிருத்தம், 354
அநதமானபாசம், 365.
அநதமேயம், 305
அநதகாரதிகம், 355 - 6
அநதாமாசி - பழைய புத்தாகு
ளொருவா, 360
அபபவாணிகா, 329
அபபிரகலோகம், 3
அபபிரசித்த சம்பந்தம், 354
அபபிரசித்த விசேடணம், 354
அபபிரசித்த விசேடியம், 354-5
அபபிரசித்தவ்யம், 354
அபபிரமாண சுபலோகம், 3
அபபிரமாணபலோகம், 3

அப்பிரோக ஸாதனம் - தன்னை
எவ்வோனிலலாக கருவி இது
பகுவிகுருச சிறையும் காலும்
போலவது சைனதுற் கொள
கை, 318

அப்பு - நா, 319

அபப்சசி, 182

அபஞ்சிகா - காசியிலுள்ள ஓரந்த
ணை வேதமோதுவிகுருச தொ
ழிலையுடையோன சாலியென
பவருடைய கணவன், 142

அபதானம் - ஸூத்திர பிட்டுகத்தின்
சிறுதுறுபிலுள ஒன்று, 299

அபாஹம், 360

அபாவவளவை, 301, 307, 309.

அபிதாமபிடகம் - பெளத்தாகமம்
மூன்றனுள்ளொன்று, 299

அபிதாமவகை, 366

அபிதாமாதத ஸங்கிரகம் - ஒரு
பௌத்ததூல இதில் அபிதாம
வகைகள் கூறப்பட்டுள்ளன, 366

அம்பரீடன் - ஓரரசன், 179

அம்பலபீடிகை, 150, 152, 158

அம்பலம், 7, 152, 159, 178, 185,
191, 196, 215, 218, 223-4, 250-
51, 235.

அப்பி-கப்பல, 316

அம்பு, 95, 195

அரபுசு கூடு, 221

அம்மானை, 252

அமங்கலம், 388

அமங்கலை, 225

அமயக்கணக்கா, 12

அமயம், 111

அமா, 111, 198

அமாகாதலன், 197

அமாநகை, 149

அபரகம், 65

அமரசுந்தரி, - பூமிசூதிர னென்னு
மாசனுடைய மனைவி, புண்ணிய
ராசனைவளாதத தாய், 9, 281

அமரமுனிவன்கத்தியன், 2, 242

அமரா, 367

அமரர்கணம், 164

அமராகோன, 194, 342

அமராகோணை, 150

அமரன், 248.

அமராபதி, 340

அமலை - திரை, 178-9

அமணி, 39, 89, 193

அமிரதம் - உணவு, 123, 126.

அமிரதுறழ்கீதம் 48

அமிழ்தம் நான்குவகை, 337, 345

அமுதசூரி - தெனமதுரையிற கலா
ரியமத்தளள் சிந்தாதேவியால
ஆபுத்திரனுக்குக் கொடுக்கப
பட்ட தெய்வத்தன்மைபுள்ள
ஒரு பாததிரம், இது தன்னுட
பெய்த அன்னத்தை எடுக்க எடுக்க
குறையாது மேன்மேலும்
வளரச்செய்யுந் தன்மையை உ
டையது, சிலகாலம் ஆபுத்திரன்
கையிலிருந்து பலவுயிரகளுக்குப்
பசித்தயரைப் போக்கி மணி
பலவததுள்ள கோமுகியென
னும் பொய்கையில் அவனாவிடப
பட்டு அதிற சிலநாட்கிடந்தது
அப்பால் மணிமேகலை கையிற்
சென்று தங்கிப் பவ் உயிரகளு
டைய பசித்தயர்களைப் போக்க
கியதன்றிக் காயசனடி கை
யென்னும் ஒரு விநாயகதர மூ
கையினது தீராப்பசியாகிய பஸ
மக வியாதியையும் போக்கிற்று
இஃது அறஃனாடு, ஆருயிரமரு
து, உயிரமருது, ஐயக்கடினன்,
ஒடு, கடவுட்கடினன், கடினன்,
தெய்வப்பாததிரம், பசிப்பிணி
மருந்து, பலாதொழு பாததிரம்,
பாததிரம், மாபெருமபாததிரம்,
வணங்குறுபாததிரம், விருசைப்
பாததிரம் எனவும் இருநூலுள்
வழங்கப்படும, 6, 121, 123, 132,
141, 152, 166, 177, 185, 205,
237, 277, 285, 333, 341, 343

அமுதபதி - இரவிவனம் னென்னும்
அரசன் மனைவி, தாரை, வீரை,
இலக்குமி யென்னும் மூவரையும்
பெற்றவன், 104, 132

அமுது, 111, 166, 180

அமுதுறு திருகொல, 50

அமுராததம், 357, 361, 368

அமுராததி - உருவமில்லாதது, 318

அமை - இல்லாத, 40.

அமைச்சர் - மந்திரிகள் அமாத
தயரென்னும் வடமொழிச்
சொத்து இவர்கள் அரசாங்குரிய
ஐம்பெருங்குழுக்களில் ஒருவரை
யினர், 13

அமைச்சியல் மறுகு, 331

அமைத்தோன், 37

அமைதி, 52

அமைவுறு, 276

அயாததல் - மறத்தல், 193, 203,
256, 260, 279, 286

அயாதல், 223

அயாந்து - மறந்து, மனந்தளாந்து,
நீருமபி, 20, 62, 65, 92, 130,
210, 214

அயாந்தொழிதல், 235

அயலுருக்கோடல், 260

அயாவுநீராதது, 222, 239

அயிராணி - இந்நிராணி, 37

அயினி, 39

அரசசனை, 94

அரசுதாசி - பழைய புத்தாக்களுள்
ஒருவர், 369

அரசுத்து, 81

அரசுக்கூத்தல், 189, 266

அரசுக்கம் - ஆடிடம், 42, 87, 165

அரசுக்கியன் மகளிர், 88

அரசுக்கினிலக்கணம், 195

அரசுக்கு, 159, 189, 238

அரசுக்கு ஏழு - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்திலுள்ள புத்தாலபத்திலிரு
ந்தவை, இந்நிரலிகாரங்களுள்
ஒருவருடையது, 332

அரசுநீதி, 52

அரசுமரம், 122, 297

அரசா கொடுங்கால் செலுத்தாத
லால் யாவரும் தத்தமநிலைமொ
றல், 261

அரசா முறைசெயினலது பெண்
டாகக்குக் கற்புச்சிறவாது, 252.

அரசா புத்தத்திலிறவாது முப்புற
நிறப்பின் அவர்களை மேலுல
கடைவித்தற்கு அவர்களுடம்
பைத்தருப்பையிற் கிடத்தி
வாளாற் போழ்தல், 254

அரசுநிலையிலடவ னுகார், 257

அரசவன்னம், 43

அரசாள செலவம், 165

அரசியல் வழக்கு, 51 - 2

அரசியன்மறுகு, 331.

அரசினங்குமரன், 68

அரசுக்கெடுத்தலமவருதல், 57

அரசுதலைநீங்கியவருமறையந்தனை,
128

அரசுதை, 82

அரசு, 256, 330

அரசியம் - நீலமுற்றம், 136

அரசம் - பாம்பு, முழக்கம், 89, 90
104, 222, 224, 260

அரசவாயக்கடிப்பகை - வேம்பு, 38,
90

அரசு, 222, 265

அரசுறு - வாயவிட்டழுதல், 36, 53,
136, 377

அரசு, 37

அரசுக்கம், 298

அரசுதாணம், 30, 34, 56

அரசுவரசு, 105

அரசுகுரல், 65

அரிணம், 60

அரிது பெறுகிறப்பு, 190

அரிபுரம், 245

அரிவட்டவாக்கம் - ஆறு பகையின்
கூட்டம், எவாந்து, காமமுதல்பு
ஆற்றையும், 124.

அருகத்தானம், 34

அருகத்துக்கள் - தியானங்கள் ஐ
தனுள் நான்காவதில் தேறிப
வர்கள், இவர்கள் உடம்பு நீங்
கியவழிப் புத்தபதம் பெறுவோர்,
383.

அருகன் - பக்குவி, 316, 335

அருகிலேன, 243

அருங்கடி, 257

அருசுன்னாகிய பேடி, 39

அருடகண் கழிக்க, 241

அருண்மொழி, 59

அருண்ணிவு - நற்குணம் பத்தினு
ளொன்று, 374

அருத்தாபத்தியளவை, 303, 306,
309

அருந்ததி, 194.

அருந்தவர், 71, 182, 271, 340

அருந்திறல், 115, 252
 அருந்துநாசாலை, 218
 அருந்துயா, 141
 அருந்துயிராமருந்து, 286
 அருந்தெய்வம், 68
 அருந்தேமார்த, 159, 192
 அருப்புக்கணை, 195, 223, 282
 அருமபசி, 128, 157, 216, 263
 அருமபல், 51, 192, 222, 224
 அருமபெறலிளமை, 255.
 அருமபெறனமனையாள, 118
 அருமபொருள், 177
 அருவி, 180, 182
 அருவரு, 237, 271, 369-70, 372, 375, 377
 அருள் - அன்பு, காரணத்தாற்றோன்றும் விளி, கட்டளை, 32, 131, 135, 146, 213, 215
 அருளபுரிநெஞ்சு, 215, 218
 அருளறம், 104, 140, 161, 230, 238, 274, 291, 333
 அருளறம் பூண்டவொருபெரும் பூடகை, 61
 அருளிககேட்ப, 9
 அருளின இலக்கணம், 32.
 அருப்பபிரமா - உலகம் முப்பத்தொன்றனுள் 28-ஆவதான ஆகாசநதியாய்தன் லோகம் முதலிய 4 உலகங்களிலும் முறையே தங்கும் நான்குவகைப் பிரமகணங்கள் இவைகளைத் தியானம் ஐந்தனுள் ஐந்தாவதில் தேறினவாகனென்பா, 81
 அருப்பபிரஹ்மலோகம் நான்கு, 3
 அராமதியிரும்பு, 200
 அல, 145
 அலல - துன்பம், 263
 அலலவை-பொய்முதலியவை, 247
 அலலறம் - பாவம், 175
 அலலி - அகவிதழ், 228
 அலலியங்கோதை, 115, 234.
 அலலியம் - புறநாடகம் பதினென்றனுள்ளே, இது திருமாலாலுடன இதற்கு உறுப்பு ஐந்து, 37.
 அலகதம் - அரக்கு, 104
 அலகில் பல்லுயிர், 272.

அலகை, 307.
 அலங்கல, 48, 222
 அலச - வருந்த, 102
 அலததகம், 76, 104
 அலததம், 104
 அலததற்காலை, 166, 342
 அலமவருதல், 57
 அலா - பலரறிய நிகழ்த்துஞ் சொல், மலர், 4, 20, 46, 245, 234
 அலா கெய்தல், 30
 அலரிமாலை, 58
 அலருறுத்தல் 224
 அலவலைமை - மனத்திறநேற்றியதை ஆராயாது செய்யுத்தன்மை, 182
 அலவுற்று - சுழன்று, 45 - 6
 அலவைப் பெண்டிர் - வியபிசார்'கள், 14
 அலைக்கொல், 146
 அலைத்தல், 130
 அலைவலைமை - அலவலைமை, 142
 அவயயிப்பாவப்பிரகரணம், 144
 அவ்வியம், 56
 அவ்வையார் - தாயமார், 132
 அவத்திறம், 80
 அவதி - எல்லை, 239
 அவந்திக்கொல்லா, 212
 அவந்திற்கரம், 103, 278
 அவந்திநாடு, 167
 அவம் - வீண், 85.
 அவா, 157
 அவல் - உணவின விசேடம், 303
 அவல்பபிறறுறை, 80
 அவலம் - வருத்தந் தோன்றி நிறைவு, 53, 261, 263, 377
 அவலவெவ்வீண், 232
 அவர், 380
 அவி - தேவருணவு, 165
 அவிதைய - துவாதச நிதானத்துள்ளுன்று, பேதைமை, 369
 அவிரயம், 89, 209, 265
 அவிராசவாதி, 354.
 அவிறகாச்சி, 165
 அவிப்பலி - வீரர்கள் தங்களுடைய பவியாகக் கொடுத்தல் இது புறப்பொருளின் பகுதியாகிய வாகைத் திணையின் துறைகளொன்று, 70.

அவையம், 144
 அழகு, 195
 அழல் - விடம், 259, 291
 அழல்வாய்ச்சுடலை, 75
 அழலீமம், 171
 அழலோம்பாளன், 57
 அழற்கணை, 150, 259
 அழற்பயகுமிசி, 75
 அழிசுலம், 147
 அழிதகவு, 136
 அழிபுளமலைதகாயதுறகம், 125
 அழியல் - வருந்தாதே, 153
 அழிவினாள் - வருத்த முடையாளர், 20
 அழகுடை யாககை, 34
 அழகுறறகூகை, 73
 அழுகல்-வாயவிட்டமுதல், 53.
 அழுவம் - பரப்பு, 95
 அழுவியிப் பூசல், 73
 அழித்தி - அழித்தது, 65
 அளக்கா - கடல், அளத்தைபுடை
 மயின் இப்பெயர் பெற்றதென
 பா, 179
 அளவா - அளத்தற்றெழில் செய்
 பவா, 324
 அளவு அளவியென நிறைவு, 298
 அளவை - அளத்தல், 127
 அளவைகளுள் இக்காலத்து வழி
 யுடையன, 309
 அளவை பத்து, 303, 308
 அளவையிரண்டு, 349
 அளவையிலக்கணம், 350.
 அளவைவாதம், 349
 அளவைவாதி, 303, 309, 325 334
 அளியன் - அளிக்கத்தக்காண், 174
 அள்ள, 224
 அறபுக்கடன, 293
 அறபுக்கிளவி, 227
 அறபுக்கதி - இருத்தி, 268
 அறபுதப்பாவை, 92
 அறபுதம் - ஆசனியம், 132
 அறவகாவாசுதறுடைப் பூதுகில்,
 39
 அறநைப்பரிசாரம் - விலைமாதாகள
 ஆடவரிடத்து அன்றன்று வாடி
 கும விலை, 266

அறக்கிராழி, 61, 110, 298
 அறக்கோட்டம், 7, 202
 அறக்கோல்வேந்தன், 165
 அறங்கடை - பாவம், 130
 அறங்கரியாகவருள்காந்து, 131
 அறங்கேட்டல், 276
 அறச்சாலை-தருமசாலை, 332, 344
 அறச்செவி, 106, 108.
 அறஞ்சாறமல், 141
 அறஞ்செய் மாக்கள, 156
 அறத்தகை முகலவன், 337
 அறத்தகையாசனம், 100-101.
 அறத்திறக்கை, 339
 அறத்தின் வித்து, 113, 130
 அறத்தினிலக்கணம், 291
 அறத்தினீட்டிய பொருள், 178
 அறத்தோய்நம், 68
 அறத்தருசாலடி, 223
 அறத்தருநெஞ்சு, 146
 அறநெறிச்சாரம், 106
 அறம் - புண்ணியம், இஃது அருள
 மம், அறபுகொளறம், தாங்கு
 நல்லறம், நல்லறம், பெருமை
 சால் நல்லறம், மலையாவற
 மிக்கவறம், முன்னவன் போது
 யின் நல்லறமென்று இ
 ன்று வற வழங்கப்படும், 105
 114-5, 177, 179, 216, 232, 247
 384
 அறப்பாடு, 108, 115, 161
 அறம் மூவகை, 366
 அறம் துணையாவது, 218
 அறமொழி, 121
 அறம் - கருமணல், 219
 அறல் லீளங்கும நல்லாணல், 97
 அறவணவடிகள் - காவிரிப்பூர்
 பட்டினத்திலிருந்த புத்த சங்க
 ததுள்ள ஒரு முனிவா, கோப
 லா கொலை புண்டது கேட்டு
 வருந்தியடைந்த மாதவிகு
 தருமோபதேசஞ் செய்து துள
 பற்றித்திறவுபூண்செய்தோ
 பா தபங்கயம் லையைத் தாம
 தரிசித்ததன்றித் துச்சயனென
 னும் அரசனையும் மனைவியரோடு
 சென்று தரிசிக்கும்படி செய்த

வா, மணிமேகலைக்கு ஆபத்தி
தீரன வரலாற்றையும் அமுத
சரபியன பெருமையையும் உண
வளித்தலின் விசேடத்தையும்
எடுத்துக்கூறிப் பலருடைய
பசித துன்பங்களையும் பீபாகரு
மாறு செய்ததன்றி அவளை வறிப்
படுத்திய ஆசிரியரும் இவரே
கீவதிலகையாலும் நகநிற்பா
வைத் தெய்வத்தாலும் நிரம்பப்
புகழப் பெற்றவா காலிரிப்பும்
பட்டினத்தைக் கடல்கொண்ட
பின்பு வளசி நகரத்தை யடைந
து அவலிடத்தே துறவு பூண்டி
ருந்த கோவலன் தந்தையோடு
அளவளாவி அப்பாற் காஞ்சி நக
ரஞ் சென்று அங்கே தவமிடிக
திருந்தாரா, தமமை உணங்கு
வோரக்கு, 'அறிவுண்டாக' என
றும், 'வாயவதாக நினைப்ப
பாட்டறம்' என்றும் இவா ஆசி
கூறியவாற்றால் எல்லோரும்
எப்பொழுதும் ஞானமுடையரா
கவும் தரும்முடையராகவும் இ
ருத்தல் வேண்டுமென்றெண்ணி
யிருந்தாரென்றும், "நரைமுதி
யாகக்கை நடுங்கா நாலி னுரைமு
தாளன்" என்றும், "நாததொலை
விலலை யாயினுந் தளாநது, மூத
தலிவ யாகக்கை வாழ்கபலலா
ண்டு" என்றும் கூறப்பட்டிருத்
தலால் இவா மிக்க மூபுற்றும்
சிறிதும் சொல்வனமை குன்ற
திருந்தாரென்றும் தெரிகிறது
இன்னும் 'பழுததுமாதவன்'
எ-ம, 'துணி பொருள் மாத
வன்' எ-ம, 'நன்றி மாத
வன்' எ-ம, 'மறவன் தீதத் மா
சுறு கேளவி, யறவணவடிகள்'
எ-ம, 'அல்லவை கடிந்த வற
வணவடிகள்' எ-ம, 'அறநதி
கழ நாலி நறவணன்' எ-ம்,
இருதூலில் ஆங்காங்குச் சிறப்
பித்துக் கூறப்பட்டிருத்தலால்

இவ்வுது தூயமை முதலியன
இனிது விளங்கும், 6, 25-6 51,
113 - 4, 124, 132 - 5, 141,
152, 161, 165 - 6, 186, 232,
237-8, 250, 266, 270-71, 277,
289-90, 325-6, 334, 339, 344,
346, 349
அறவாசு, 290
அறவாரி, 100
அறவாரி, 61, 348
அறவாரியாளனவோன, 67, 113
அறவி - அறத்தையுடையது, 110,
187, 234
அறவி நாவாய 110, 120
அறவியான- அறத்தோடுகூடியவன்,
20
அறவிலைபகாவோ, 128
அறவிலைவாசனிகன் - பொருளைவி
யாகக் கொடுத்து அதற்குக் கரு
மங்கொள்ளும் வியாபாரி, 123
அறவுரை, 106
அறவெயில், 230
அறவோர் - முனிவர், 216, 218
அறவோன் - புத்தன், 99, 107, 134,
173, 343
அறன், 166, 233-4, 276
அறனோம்பை, 218
அறிதலுமறிதியோ, 229, 235
அறிநட பிறவியன், 107
அறிப்பிறப்பு, 108, 115
அறிபொருள், 234.
அறிபாப்பாலகன், 79.
அறிவனூல், 306.
அறிவிலலாத சிறியா, 166
அறிவு, 52, 83, 141, 198
அறிவுண்டாகவென்று கூறல், 271
அறிவுதலைப்பட்ட ஆயிழை, 255
அறிவு திரிதல், 255-6
அறிவு பாழாதல், 103
அறிவு பிறிதாகியது, 193
அறிவுரைத்தல், 223
அறுகு } - அறுகம்புல், 137
அறுகை }
அறுசுவை, 337, 345
அறுவை, 75.

அறுவையா - உடைபெயர்வாரா, 331
அறை - உவமவுருபு, ஒசை, 32, 50-
51, 217, 224

அறைகழல் 7

அறைநதனா சாற்றல், 229

அறைபோகமைச்சா - கீழறுக்கும்
மந்திரிகள், 14

அறைபோதல், 32, 97

அன்பு - அருட்கு முதலாகி மனத
தின்கண் நிகழும் பேயம், 32

அன்புகொள் அறம், 335

அன்புடனளைய அருண்மொழி,
59

அனமகன், 386

அனற்றி சேவல், 65

அனற்றிபேடை, 65

அனறபபகல், 106

அனச சேவல், 64, 98, 208

அனனதானம், 156, 333

அனனப்புள், 40, 65, 208

அன்னமபட்டையம் - ஒருதமிழ்தூல்
கததியருபமாக உள்ளது, இது
தருக்கசங்கிரக தீபிகையென
வும் பெயர்பெறும், தாமியற்றிய
வடமொழித் தருக்கசங்கிரகத்
திற்கு உரையாகத் செலுங்
கராகிய அன்னமபட்டைனபவ
ரால் வடமொழியிற் செய்யப்
பட்டுப் பின்பு திருவாவடுதறை
யாதீனச் சிவஞான யோகிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டது, 350

அன்னமுட்டல், 350

அனந்தா - கள்ளையுண்டமையால்
உண்டான செருக்கு, 90

அனுமானம், 350

அனுமானவளவை, 303-5, 309,
323 - 4, 349

அனுமானவாபாசம், 365

அனுமானவிருத்தம், 354

அனுமானஸூத்திரம்-ஒரு பெளத்
ததூல், அனுமேயத்தினில்க
ணங்களைக் கூறுவது, 350

அனுமேயம் - பெளத்தாக்களுடைய
பிராமாணமூன்றனுள் ஒன்று,
305

அனுவாதம் - முன்னரே பெறப்
பட்டதொன்றை வேறொன்று

விதித்தறபொருட்டுப் பின்னரு
ட எடுத்தோதுதல், 2

அனையது, 52, 180

அவதாரங்கலைம, 231 365

அவதாரங்கமாகக் கம்-ஸமயிக் தி
ருத்தம் முதலியவற்றையுடைய
வழி, இது நமோக்கமென்று
கூறப்படும் 381

அஸதேயம் - திருடாமை, 231

அஸங்கிரகம் - இரவாமை, இஃது
அபிரதிகிரகமெனவும் வழங்
கும். இவ்வாறன்றிப் பொருள்
களைப் பின்பு வேண்டுமென்று
சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளா
மையென்றும் பொருள்கூறுவா,
231

அஸமஜஞாஸ்ததுவலோகம், 3
அஸ்ரிமஸாபரமோதாம் - கொல்லா
மையே தருமங்களுள் மேலா
னது, 61

அஸ்ரிமஸை - கொல்லாமை, 231

அஸ்பாதமுனிவா - கௌதமா,
இவா ரையாயிக மதாசாரியா
காலிற் கண்ணுடைமையின் இவ
ருக்கு இப்பெயர் வந்ததென்பா,
309

ஆ - பசு, 103, 143, 145, 150, 163 -
4, 306

ஆக்கினையுபராணம் - ஒருவடநூல்,
பதினெண்புராணத்துளொன்றி
ளண்ணுயிரற் கிரந்தங்களை யுடை
யது, 105,

ஆகம், 224, 257

ஆகமம், 309, 316

ஆகமவளவை, 303, 306

ஆகமவிருத்தம், 354

ஆகாசம், 318-9

ஆகாசானந்தயாயத்தனலோகம், 3,
81

ஆகாயகங்கை, 2

ஆகாயகமனம், 219

ஆகாயசாரிகள - சாரணா, 298

ஆகாயப்பூ, 387

ஆகுபெயர், 36, 45, 96, 143-4,
182

ஆங்கண், 5, 47 181

ஆங்கத்து, 69, 76, 80, 101, 110,
130, 136, 186, 235, 237 373

ஆங்கவா 113 131-5, 152 154
 ஆங்கவவா 68 87, 184, 218, 251,
 264
 ஆங்கவன, 62 68, 102, 112 - 3,
 138 157 182 - 3, 199, 248, 251,
 258 265
 ஆங்கவன, 140, 168
 ஆங்கனம், 25, 29, 121, 131, 170-
 7
 ஆங்காரவிகாசம், 319
 ஆங்கு 186, 232, 278
 ஆச்சரியம், 167
 ஆசனம், 99 - 100 100-7 109, 155,
 271
 ஆசனமரையமுதல - உவஞ்செய
 லோதகசிய சீயமம் எட்டினு
 ளொன்று, 386
 ஆசாநாயகன் 222
 ஆசாரகோவை - ஒரு தமிழ்தூல,
 சங்கமருவிய பதினெண்க
 கண்க்கிள்ள ஒன்று, இந்நூல்
 செய்வா பெருவாயினமுள்ளி
 யாபென்பா, 132, 300.
 ஆசிரியா நச்சுனாககிரியா, 16-7,
 251-2, 311
 ஆசிரியன், 125
 ஆசிரயாசுததம், 355
 ஆசீவகநூல், 311
 ஆசீவகமதம், 312 315
 ஆசீவகவாதம், 325
 ஆசீவகவாதி, 325
 ஆசீவகன் 325
 ஆதையறுததல-நற்குணப் பதிலுள்
 ஒன்று, 374
 ஆட்டியலைததல, 116
 ஆட்டுவாணிகா, 329,
 ஆட, 181
 ஆடகம், 47
 ஆடமஸரீக - இவ்வுககுநீலுள்ள
 மலைநாள் ஒன்று இது சமந்த
 கூட்டுமென்றும் சமட்டென்றும்
 சமனெனியென்றும் வழங்கப்
 பதம் இதன் உச்சியில் புத்தனு
 டைய பாத்தீடம் உண்டென்பா,
 119
 ஆடநகு, 42
 ஆடலபாடலகு, 195
 ஆடலபுணாத்ததல, 88

ஆடலவகணிகை, 118
 ஆடலாசிரியன் - நிருத்தகன், பரத
 நூலுடகூறிய பஞ்சாசிரியாக
 னுள் ஒருவன் 87
 ஆடா, 29, 41, 90, 188, 159,
 199
 ஆடவா குறுகா அருங்கடிவரைப்பு,
 257
 ஆடி, 99, 210.
 ஆடிடம், 236.
 ஆடியசாந்தம், 172
 ஆடியசாயல், 20
 ஆடுங்குத்தியாணியியபோல வேலா
 ரேரணி, 136
 ஆடை, 181, 195
 ஆண்குடன், 124.
 ஆண்டிலைபுள் - ஆணமகனது சில
 போன்ற வடிவமுள்ள ஒருவனை
 பபட்சி, 73-4
 ஆண்டிலைபுள் தலைமுனைதினனல்,
 78,
 ஆண்டு, 156, 181, 2
 ஆணமகன், 73
 ஆணு - நேயம், 2
 ஆணை - கட்டளை, 32, 35, 217.
 ஆத்தன, 299, 311
 ஆத்திப்பூ, 322
 ஆத்திமாலை - சோழர்களுக்குரிய
 அடையாளமாலை, 16
 ஆத்திரேயம் - ஒரு நடனம், வே
 தாயகமாகிய கற்பவகைகளுள்
 ஒன்று அதற்கிமுனிவரார செப
 யப்பட்டது, 310
 ஆதிசானமுனிவன், 86, 100
 ஆதிமுதலவன், 67, 113, 136, 141
 347
 ஆதிரை - சாதுவன் மனைவி; ஒப்ப
 யாவிலாக கற்பினன் இவள்
 தன் கணவன் இறந்தானென்ப
 து கேட்டு உயிரை விடுத்தறகுத
 தீயிற பாயந்தது அது சுடாமை
 யால் வருத்தமுற்றிருந்து, 'உ
 கணவன் விரைவில் வருவான்
 எனக்கூறிய அசீரிசுடாக கேட்டுப்
 பின்பு அவ்வண்ணமே கணவன்
 வரப்பெற்று அவனோடு கூடி
 வாழநிருந்தான் மணிமேகலை
 இறந்தபொழுது, 'பாரக மடக

சுலும ப சி ப் பி ணி ய று க்
என்று சொல்லி அமுதசுரபியில்
முதலிற் பிசனசயிட்டவள இவ
ளே, பத்சிளிப பெண்டிரேன
றும் வானநரு கற்பினனென
றும் இந்நூலிற் சிறப்பிக்கப்பட்
டவள, 7, 168-73, 177-8
ஆதுலமாக்கள் - மிக்கவறுமையை
யுடையோர், 45
அநநிரதேசம் - தெலுங்குநாடு, 207
அந்நிகம், 810
ஆபதன் - உண்மையையே சொல்லு
பவன், 306, 316,
அபி - சாணம், இது உடமொழி
யில் 'கோபுரீஷ்டம்' என்று கூறப
படும், 212
அபததமம் = ஆபஸதமம் - ஒரு
வடநூல், இது வேதாங்கமாகிய
கற்பவருகளுள் ஒன்று ஆபஸ
தமம் முனிவராத் செய்யப்பட்ட
து, 310
ஆரபணங்களிலலாத தோற்றம் -
இயற்கை அழகு, 40
அபஸதமபருஹம் - ஒரு வடநூல்,
ஆபஸதமம் முனிவராத் செய்யப்
பட்டது, இலவற நெறியைக்
கூறுவது, 90
ஆபாஸவரலோகம், 3
ஆபுத்திரன் - சாலியின் புதல்வன்
பிறந்தநாள தொடங்கி எழுநா
ளளவும் ஒரு பசு பா லு ட டி
வளாகக் வளராததன்மையால் இவன்
இப்பெயர் பெற்றான், அன
பும அருளுமுடையோன் தென
மதுரையிற் கலாரியமத துள்ள
சிந்தாதேவியால் அமுதசுரபி
யென்னும் பாததிரம் பெற்றுப்
பலவுயிரகளுக்கும் உணவளித்
துப் பாதுகாத்து மணிபல்லவத்
தில் இறந்து பின்பு சாவகநாட்
டுள்ள நாகபுரத்திற் (Nagpur)
பசுவயிற்றிற் பொன்னுட்டை
யில் தங்கிப் பிறந்து புண்ணிய
ராசனென்று பெயர்பெற்றவன்,
6, 8, 121, 123, 132, 135, 142-3,
146, 151-6, 159, 162-5, 185,
233, 248, 274, 276, 281, 286
மபல, 96, 328

ஆமகன், 114, 117
ஆபாதிநிகை - எடுங்கைத் தோறற்கு
வி, 88
ஆயக்குடி, 306
ஆயகமுல், 215
ஆயதொடி, 237, 259
ஆயத்தாரா, 26
ஆயதனம் - இடம், 375
ஆயபிறவி, 118
ஆயம் - மகனா கூட்டம், 88 - 9,
270, 273-4
ஆயமெட்டு - எண்பேராயம், இவை
அரசாங்கஞ்ஞ்ச சகாயஞ் செய
வேராகிய எண்கையினரு
டைய கூட்டம் இவற்றை அடி
டமகாவாகக்மென்பா உடநூலா,
13
ஆயிதமு, 210
ஆயிரகண்ணேனை, 158, 194, 265
ஆயிரவாரத்தாழியச்சிருந்தடி, 63,
126
ஆயிழை, 101, 185
ஆயினும் - விதறப்பொருளைத் தரு
வதோர் இடைச்சொல். எண்ணி
டைச்சொல், 52, 71, 253, 291
ஆபுதங்கள் ஐந்து - சங்கம் முதல்
யன், திருமாலுக்குரியவை, 38
ஆகை - நிறைதல், 91
ஆதத்தவாயன், 35
ஆத்தி, 139
ஆபுனைதெரியல், 211
ஆரங்கண்ணி, 46
ஆரூர், 153
ஆரணங்காகிய பெருமபெயர்ப்
பெண்டிர், 191
ஆரணங்காகிய வருநவன், 182
ஆரணவுவாதத், 112, 148
ஆரண வேதம், 311
ஆரம், 210
ஆரவாரித்ததைத்தல், 43
ஆராமம் - உண்டாகக் பட்டசோலை,
உபவனமென்றும் வழங்கப்படும்,
5, 29
ஆராமம் - தெலிட்டாமம், நிரம்
பாமை, 376
ஆரிடை - அரியவழி, 70, 145, 252
ஆரியப்பேடி - அரியசுகத்திறிற்
பேடி, 37

ஆரியபரியேஷண ஸூத்ரம் - மத
தீயமரிகாயமென்னும் தூலின
பகுப்பினுள்ளொன்று இதிலுபுத்த
சரிதர கூறப்படும், 366
ஆரியவாசா - கணகன விசுபன முத
லியோரா, 301-2.
ஆரியனமைதி, 283, 276
ஆரிருள், 105, 203
ஆருயில தமியேன, 78
ஆருயிலாடடி, 79
ஆருமின மையினரும்பிணியுற்றோ,
184
ஆருயிர், 237, 259
ஆருயிர் மருத்துவ, 180
ஆருயிர் மருத்து-சோறு, 111, 123,
130-31, 178, 237, 342, 344
ஆருயிர் முதலவன், 155, 159
ஆருயிருண்டது, 78-9, 225
ஆருயிரோம்புகன், 155, 158, 161
ஆருயிரோம்பும் ஒரு பெருமூட
கை, 32
ஆல, 307.
ஆலமா செலவன் - சிவபெருமான்,
39
ஆலும் - ஆடும், 94
ஆலுமயில, 43
ஆலோ, 73
ஆவணி, 121
ஆவதை, 236
ஆவதொன்று, 80
ஆவம் - அம்பறத்தானி, 221
ஆவி - புகை, 356
ஆவினகடைமணியுஞ்நா ளெஞ்சுகூட,
252
ஆழகடற் பவவம், 44
ஆழி, 252
ஆழித்தாழி யகவரை, 81
ஆழிதொட்டான், 252
ஆழியங்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி, 83
ஆற்றாப்பாலகா, 75, 91
ஆற்றா மாககள், 183, 205
ஆற்றாமாககள் அரும் பச்சையோவோ,
128
ஆற்றிடைப் பெருமபோப்புரிதல,
214
ஆற்றதல - உசுவதல, 158
ஆற்றுநதுணை, 183, 295
ஆற்றுநாககளிப்போ, 128

இற்றுப்படுத்தல, 38
இற்றுவது, 123, 153
இற்றிமரபினநிறதோரா, 17
இறு - யாறு, 219
இனமா, 359
இன்றவா - அமைந்தவா, 22
இனநதம், 23
இனையதீநோய, 7, 220
இஸதானம் - பலரும் வந்திருத்த
குரிய சிறுத்த இடம் 34.
இகத்தல், 140
இகந்த வட்டுடை, 37
இகல், 222
இகலுள்ளதூரத்தல, 213.
இகலெரிப்பொத்தி, 222
இகலம் - அறையும், 15
இகலிதம் - குறிப்பி, 222
இகலிவன் - இவன், 223
இசைக்காரா - பாணா, 330
இசைச்சொலளவைய, 127
இசைத்தல, 206
இசைப்பாடல், 210
இசைப்பாணா - பாணசசாதியருள்
ஒருவகையாரா, 330
இசைப்படுக்குசொல், 53
இசையாசிரியன் - தோசாரியன்
பரத்தா லுட்குறிய பஞ்சாசாரிய
ருள் ஒருவன், 87
இசையினிலிவக்குத் தோற்றமு,
201
இசையுந - ஒப்பன், 40
இஞ்சி - கோட்டை, 64.
இட்டகாலத்தது, 231
இட்டசாபம் கட்டல், 296
இட்டுவாயக்கரணடை, 34.
இடக்கா, 267
இடக்கை ஒருவகை வாததீயம்
வினையகிரியைகள் இடக்கையாற்
செய்யப்படுத்தலின் இஃது இப்
பெயர் பெற்றதென்பா அடி
யாக்கரு நல்லாரா, 88
இடங்கா - முதலேசசாதி விசேடம்,
327
இடங்கழிகாமம், 109, 196
இடங்கழிநெஞ்சத் திளமை யானை,
200.
இடங்கழி மானமலை, 109
இடபம், 121, 164

இடமவரையறுத்தல் - தவஞ்செய்
வாாககுரிய நியமங்கள் எட்டி
னுள் ஒன்று, 386
இடமுறை முழுமுறை வலமுறை
வாரா, 102
இடா, 154, 228, 232
இடவயம் - அததிபதி எனலும் அரசு
னுடைய நகரம், காந்தாராட -
டிற்சுருவதேசத்திலுள்ளது இடி
வயமெனவும் வழங்கும், 103
இடவயின், 163, 237
இடிககுரன் முழக்கம், 91
இடியுறுமுழக்கு, 14
இடிண், 32-3
இடுககண், 48 258, 266, 294
இடுககற்குன்றம், 211
இடுபிணக்கோட்டம், 84
இடுபொருள்-பிறாவலிட்ட பொரு
ள், 216
இடுமபை - துன்பம், 14, 49, 198,
376
இடுமணல், 180
இடுவானவேண்டி - இடவிரும்பி,
249
இடேம, 248
இடை - காலம், சமயம், 51
இடைச்சேரி, 306
இடைச்சொல், 189, 253, 291
இடைநிலை - நடுவிலிற்றல், 122
இடைநிலைவரைப்பு, 328
இடையாமம், 152
இடையிட்டமொழிதல் - தவஞ்செய்
வாாககுரிய நியமங்கள் எட்டினுள்
ஒன்று, 386
இடையிருளயாமம், 84, 93, 171,
193, 223
இடையினறு, 154
இடையூறு, 304
இணா - பூங்கொத்து, 98.
இணை - இரண்டு, 270-71, 275.
இத்தியுகதம் - சூத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுபுக்களுள் ஒன்று, 299
இதழ - பூமடல், 210.
இதன்முள், 41.
இதனூம், 203
இதை - கப்பற்பாய, 44, 46, 160
இந்தியம் - பொறிகள், 859
இந்திரசூலம், 275

இந்திரகோடணை, 62, 86, 188.
இந்திரபாசம், 269, 349
இந்திரசிறப்பு, 123
இந்திரதனு, 328
இந்திரநிவன், 213
இந்திரவிசாரம் ஏழு - காலிரிப்பும்
பட்டினத்தள புத்தாலயத்தில்
இந்திரனால் நிருமிக்கப்பட்டுள்ள
ஏழாறுகுகள் புத்தசங்கத்தாரா
இருத்தற்கு இடமாக இருந்த
வை, சாரணாகள் இவற்றிலிருந்
து பொளத்தாக்கமங்களை உபதே
சிதராகளென்று தெரிகிறது,
298, 332
இந்திரவல்லின தோற்றம் தேவா
களுடைய தோற்றத்திற்கு உவ
மை, 67
இந்திரவிழா - அகத்திய முனிவா
கட்டையினபடி தூங்கெயிலெ
றிந்த தொடித்தோட செம்பி
யனெனலும் அரசனால் தொட
ங்கப்பட்டு வருடாதோறும் காலி
ரிப்பும் பட்டினத்திற சோழ
பரம்பரையோரால் இந்திரனுக்கு
நடத்துப்பட்டுவந்த உற்சவம்,
இதனை நெடுமுடிசு கிள்ளியென
லுமரசன் செய்யாதொழிந்தமை
யாலேதான் காலிரிப்பும் பட்டி
னம் கடலாற கொள்ளப்பட்டது,
இஃது ஆயிரங் கண்ணோன்
விழாவெனவும், விந்திர கோடணை
யெனவும், இந்திரகோடணை விழா
வெனவும், தீவகச்சாத்தியெனவும்
இந்தாலில் வழங்கும், 14-5, 29,
31, 86-7, 269, 289, 347
இந்திரவிழா நடக்கும் நாட்கள் இரு
பத்தெட்டு, 12
இந்திரவிழாவிற்கு காரணம், 1
இந்திரன் - தேவராசன் அவன்
தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்
தோட் செம்பியனால் விழாக்
கொள்ளும்படி வேண்டப்பட்
டான், மணிபல்லவத்தில் புத்த
பீடிகையை நிருமித்துத் தரி
சித்தோருடைய பழம்பிறப்பைப்
புலப்படுத்தும் பெருமையை

அதற்குண்டாககி அதனைப் பாதுகாக்கும்படி தீவதிலகையென னும தெய்வப் பெண்ணையும் உயிததான உயிரகளைப் பாதுகாக்கும் ஆபுத்திரனுக்கு உரமளித்ததற்கு வருது தனவார்த்தையை அவன மதிபாத்து தெரிந்து இரப்போரைக்காணுது அவன வருந்தும் உண்ணமமழை பெயவித்தி எவலிடத்தும் வளமுண்டாகச்செய்தான, தனது ஆசனமாகிய பாண்டு கம்பாசத்தினது நடுக்கத்தால் உலகிலுள்ள அறிவியலுடையார்க்குச் செய்ய வேண்டியவற்றையறிந்து விரைந்து செய்பவன் சாவகநாட்டுள்ள நாகபுரத்தரசர் இவன் பரம்பரை யியார், 4, 12, 14, 16, 29, 118, 125, 128, 155-7, 163, 194, 222, 280, 342, 347-8
 திரை ஆயிரங்கண் பெற்றது, 194
 திரை மருமான, 275
 திரியம், 301, 306, 372, 375
 தப்பி - சிப்பி, 308
 இம்பா, 296
 இம்மை, 35, 323
 இம்மம் - ஒருமலை, செந்துட்டுவென்னுஞ் சேரன் பத்தினிக கடவுளாகிய கண்ணகி உருவத்தைச் சமைப்பித்தற்கு வருவித்த கல் இம்மலையினதே, அதுமேருவென்றுங் கூறப்படும், 194, 293
 இம்மவரம்பனெடுகுச் செலாநன் - ஒரு சேரன் அவன் வடநாட்டரசர்களை வென்ற இம்மமலையின் தனது குழலிலச்சிளையாகிய விற்பொறியைப் பொறித்தமையால் இப் பெயர் பெற்றான் விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் எ-ம், இம்மவரம்பன் எ-ம், நெடுஞ்சேரலாதனென்றும் கூறப்படுபவன், இவனுக்கும் சிலப்பதிகாரக்கதைத்தலைவனாகிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுரை முன்னுணை கோவலனென்ப

வனுக்கும் சிறேகம் உண்டென்று தெரிவினந்து, 335-6
 இரிதல, 31
 இமிழகடல்வரைப்பு, 183
 இமையமாலவரை, 301
 இமையவில், 194
 இமையோர், 200
 இயக்கம், 276
 இயக்கு, 49
 இயங்கலும்பியங்கும், 36.
 இயமாண் - யாகத்தலைவன், 309
 இயலகுணன், 60
 இயலபன்வை - பிரமாணங்களுள் ஒன்று. இசனை ஸவப-உலிவக மென்பா வடநூலார், 306
 இயலபு - ஸவபாவம், 372
 இயலபுநயம் - நுற்றமை முகலிய நான்கு நயங்களுள் ஒன்று, 371, 383
 இயலபு பன்னிரண்டு, 272
 இயலபு மிகுத்துடை, 383
 இயலாசிரியன் - கலிஞ்சன் பரதநூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசிரியர்களுள் ஒருவன், 87
 இயவு - வழி, 143
 இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக்கிளத்தல், 307
 இயற்படுபொருள், 272
 இயற்றல், 297
 இயன்ற - இயற்றிய, 47
 இயைநதுரை, 383
 இரணியகருப்பவாதிகள் - பிரஹ்மவாதிகள், 234
 இரத்திமனறம் - இலந்தைமரம் நிற்கும் மனறு, 74 [331]
 இரத்தினங்களை விற்கும்வாணிகர், இரத்தினதீவம் - மணிபல்லவமென்னுந் தீவிற்கு அயலிடத்தே யுள்ளதாகிய ஒரு சிறுதீவு. இலங்காதீவமென்றும் கூறப்படும் இதில-புத்தருடைய பாதப்படிமை அமைக்கப்பெற்ற உச்சியையுடைய மலை (ஆடமஸ்க) ஒன்றுண்டு, 110, 119 - 20.
 இரத்தினபுரி, 119
 இரத்தினவேலைக்காரர், 212
 இரதாணவாமுக்கை, 153, 197, 285

இரப்போர், 130, 157, 205
 இரவிதலம் 268
 இரவில் தூயமையில்லாத ணவைப
 புதியமை 231.
 இரவிவனமன் - அசோகர நகரத
 தரசன், அமுதபதியின் கணவன்,
 இலகருமியின் தந்தை, 93, 104,
 132,
 இராககடைவேசை, 242
 இராகவன், 307
 இராகவேகம், 109, 196
 இராகி - கேழ்வரகு, இஃது எண்
 வகைக் கூலத்தான் ஒன்று, 9
 இராசுலன் - உதகிபதியென்னும்
 அரசனாகு லபதி வயிற்றிற்
 பிறந்தான், இலகருமியின் கண
 வன் திட்டிவிடமென்னும் பாம
 பால இறந்து பின்பு உசயகுமர
 னாகப் பிறந்தோன், 104 - 6,
 109-10, 112, 118, 129, 197,
 231, 259, 279
 இராசசகிருக நகரம், 114
 இராசதானி, 167, 297
 இராசப்பெருந்தேரு, 11
 இராசமாதேவி - நெடுமுடிககின்ளி
 யின் மனைவி, உதயகுமரனுடைய
 தாய், மணிமேகலை கூறிய
 அறமொழிக்கேட்ப புத்தரசோ
 கம் நவகின்வன் உவந்து இயற்
 பெயர் சீரந்த. இவன் மாவா
 பரம்பரையிற் பிறந்தவன், 211,
 231-3, 253, 255-6, 256-5 261,
 264-5, 269-71
 இராசருத்ரி, 105
 இராததிரி, 203 - 1
 இராபபு - இராதிரியில் மலரும்
 மலர், 323
 இராமா, 307
 இராமன் கடலை கடந்தது, 179
 இராவணன், 307.
 இரியல - கேசேல, 148.
 இரீஇ - இருத்தி, 50.
 இரீஇய - இருத்திய, 330
 இருங்கடலுத்த மண், 245
 இருசார், 141.
 இருட்கலப்பு, 132
 இருட்பார்வின், 60

இருடி, 147
 இருணமயககம், 152
 இருத்தி-விரித்தி, 110, 230, 238
 268, 269
 இருத்தி-விரி, 121, 164
 இருந்தெய்யம், 229
 இருந்தேத தவா-மாகதா, 330
 இருநிதிகிழுவன்-கோவலன் தந
 தை, 95
 இருநிதிசெலவம், 247
 இருப்புச்சலாகை, 307
 இருபாற்பெயரிய உருகெழுமூதூர்,
 4, 45
 இருபிறப்பாளன், 29
 இருபெயரொட்டு, 32, 75, 222,
 301, 373
 இருப்புயிர்-இவகையுயிரகளுள் ஒரு
 வகையென்பா, சைனதூல வழ
 க்கு, 315
 இருமப்பெருவகை, 77
 இருமருது-சோறும தண்ணீரும்,
 123
 இருமை - பெருமை, 181,
 இருள - மயக்கம், 280
 இருளகூரதமனம், 139
 இருளப்பரந்து கிடந்த மலாதலையுல
 கம் 133
 இரேவதா - பழைய புத்தாக்களுள்
 ஒருவர், 369
 இரே 41
 இரேளவம் - எட்டுநகரங்களுள்
 ஁ன்று, 82.
 இரேபொருளுவமை, 45, 67
 இரேலகன், 90
 இரேலதுசாராத இன்மை வழக்கு -
 அறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று,
 371, 382, 384
 இரேலதுசாராத உணமை வழக்கு -
 அறுவகை வழக்கினுள்ளொன்று.
 371 382, 384
 இரேலததாராகருரியசீலம் - கொல
 லாமம் முதலிய ஐந்து, 231.
 இரேலததாரில நிஷ்டாபராகருரிய
 சீலம் - கொலலாமை முதலிய
 எட்டு, 231
 இரேலுறைதெய்வம் - வீட்டித தெய
 வம், 94.
 இரேலோரித்தல, 156

இலவழக்கு, 308

இல்வாழகை, 335.

இல்வாழகைகாலம், 178

இலக்கணம், 369

இலக்கு, 370

இலக்குமி - இரவிவன்மனுக்கு
அமுதபதி வயிற்றிற் பிறந்தவள்,
தாரை விரை யென்பவாகளின்
தங்கை. இராசுலனுடைய
மனைவி, திட்டிவிடத்தாற் கண்
வன இறந்தவுடன் சீப்பாய்ந்து
உயிரை நீத்தவள், சாது சக்கர
னென்னும் முனிவனுக்கு உண்
வளித்த புண்ணியத்தால் இவ
ளே மணிமேகலையாக வந்து
பிறந்து பௌத்த தருமம் கேட்
டனளென்று தெரிகின்றது, 54,
93, 104, 109, 113, 118

இலகொளிலிஞ்சையன், 182

இலங்காதீபம் - இரத்தின தீவம்
என்பதைப் பாகக, 119-20

இலங்காதீவு - இதிறுத்த தலமாகிய
மலையொன்று உண்டு, 225, 336

இலங்காநகரம், 179

இலங்கைப்பூமிசாஸ்திர சங்கிரகம்,
119

இலச்சினை - அடையாளம், 100

இலஞ்சி - பொய்கை, 42, 96-7, 121,
161

இலந்தைமரம் நிற்கும் மனறம், 74

இலவந்திகை - யந்திரவாலி, 30,
326

இலவம் - இலவமரம், 41

இலவிதழ், 221

இலங்க புராணம் - பதினெண்புரா
ணங்களுள் ஒன்றாகிய சைவபுரா
ணம். பூவகாண்டம் உத்தர
காண்டமென்னும் பெரும் பகு
ப்புகள் இரண்டினையும், சிறு
பகுப்புகளாகிய கஞ்சு - அத்தி
மாயங்களை யும், உடுபசு - செய
புட்களை யு முடையது. இந்நூலா
சிரியா குலசேகர பாண்டியரெ
ன்பவா, 179

இலையமுதிடுவோர் - வெற்றிலை
விற்போர், 329

இழிதல், 108

இழிநென, 312

இழுககி - வழுக்கி, 231

இழுகருதல் - சப்புதல், 279

இழுகிய, 69

இழமென்சுமமை, 154

இழைத்தல் - செய்தல், 84, 210

இளங்காற்செல்வன், 211

இளங்கிள்ளி, 310

இளங்கோவடிகள் - சிலப்பதிகார
நூலாசிரியர், இவா மலையாட்டில்
வஞ்சிகரத்திருந்து அரசுசெய
த சேரலாதனென்னும் அரசனு
டைய புத்திரர் சேரன் செங்
குடவெனுடைய தம்பி இத்நூல்
இவா முதலில் இளங்கோவென
றும், துறவுபுண்டமையாற் பின்
னா இளங்கோவடிக் கொன்றும்
பெயர் பெற்றார் மதுரைக்கூ
லாணிகள்காத்தனார் மணிமேக
லையை இயற்றி இவரைக் கேட்
பித்தாரென்று இந்நூற்பதிகத்
தால் தெரிகின்றது இவரைச்
சேரமுனியென்றது கூறுவா, 9,
189, 296, 300, 332.

இளங்கோன், 48, 53-4, 252, 259

இளம்பூதி, 143

இளமரக்கா - இளஞ்சோலை, 12

இளமை, 51, 196, 198, 247-8

இளமைப்பருவம், 52.

இளவளஞாயிறு, 108

இளவேயத்தோள், 263

இளவேணிவ - இளவேணிற் பருவம்,
121, 211, 216

இளி - இசை, 204.

இளிவு - அருவருப்பு, 72

இளைப்பு, 310

இளையாள் - தங்கை, 93

இறறு - இத்தன்மைத்து, 297

இறத்தல் - கடத்தல், 64, 125.

இறந்தகாலம், 369

இறந்துதழீ இயவெச்சவுமமை,
106, 218, 274, 370

இறந்திருளகூந்தலிடை யிருளயா
மம், 84

இறப்பு, 89

இறவிணுணங்கல், 220
இறய - இழுவரீன, 220
இறங்கு - சோளம், எண்வகைக்
கூலத்தன, 9
இறத்தல் - தங்குதல், 66, 266, 284
இறதி - மாணம், 283
இறதியிலின்பம், 35
இறதியினறத்தி, 137
இறதுசுப்பலச, 102
இறமபு - குறுங்காடு, 211
இறமபுது - உதிரயம், 221, 266
இறவரை - பெரியமலை, 296
இறை - அரசன், உறபம், இறப்பு,
கை, தங்கல், 45, 192, 201, 256,
309
இறைகூடம் - தங்குதலங்க, 74
இறைகொண்ட, 48.
இறைபொருளாகப் பிறந்த அச்ச
மென்னும மெய்ப்பாடு, 111
இறையனாகப்பொருள் - ஓர் இலக
கணதூல, களவியலென்றும்
பெயர் பெறும் இசை ஆசிரி
யர் மதுரைச் சோமசுந்தரன்
வுள்ள கூறுகிய இறைய
னா, இது 60 சூத்திரங்களை
உடையது, இதன் அருமை பெ
ருமையையும் இதுசெய்யப்பட்ட
தற்குக் காரணத்தையும், “உல
கியன்றித்தும் (5) என்னும்
கல்லாட்ச செய்யுளால் உணாக,
53, 296
இறையுறை புறவு, 89
இறைவனா, 197
இறைவன், 156, 234, 316.
இறைவி கோட்டம், 74
இன்பச்செவரி, 60
இன்பதுன்பங்கள் அனுகூலம்,
315
இன்பம், 372, 381.
இன்பவுலகு, 234
இன்மை - பததுப் பிரமாணங்க
ளுள் ஒன்று இஃது அபாவமெ
னப்படும, 304
இன்மைப்பொருட்டு, 370
இன்மையினுப்பாவி யா விருத்தி,
364
இன்மைவழக்கு - அறுவகை வழக
கினுள் ஒன்று, 371, 382, 384

இன்று - இல்லாமல், 297
இன்னம், 96, 101, 280
இன்னரம்புளர், 115
இன்னன், 267
இன்னப்பிறவி, 140, 230, 274
இன்னாலிசையொலி, 73-4
இன்னிளவேனில், 211
இன்னுயிரிழந்தயாககை, 95
இனியன்கூறல் - நறகுணம் பதது
னுளொன்று, 374
இனையது, 40, 11
நங்கிது, 69, 84, 118, 260, 370
நங்கிவன், 57, 96, 141, 147, 152.
169, 177, 197, 251
நங்கிவன், 222, 224, 252, 275
நங்கென்பது தன்மையை உணாத
தல், 158
நங்கெனவரவு, 118
நட்டம், 376
நடுகிறை, 232
நாண்டிச்சபலினை, 156.
நாண்டிபுளால், 155
நாத்துவககுமின்பம், 157
நாமச்சுடலை, 78, 82
நாமத்தாழி, 72
நாமச்சுடலை, 73
நாமப்பதர், 72
நாமப்புறங்காடு, 69, 79
நாமம் - பிணங்குதற்கு அடுக்கும்
விறகடுக்கு, 171, 227, 252
நாத்து - இழுத்து, 89
நவாநங்கொளவாநுமில்லாத வான
தது வாழ்வார், 156
நாற்றிளம்பெண்டி, 75, 91
நாறுகடைபோக, 236
நாற்றகுழலிக்கு இரங்கா திருத்தல்,
113, 149, 283
நாற்றகுழலிமுகங்குணமுரங்குந்தாய,
130
நானோ - இவவுலகத்தாரா, 338
உகா - நகம், 221
உகுத்தல் - சொரிதல், 102, 143
உச்சயினி நகம் - அவந்தநாட
முன் தலைநகரம் பிரச்சாரத்தன
னென்னும் அரசனுடைய கிராச

தாளி இப்பெயர் தமிழில் உஞ
செயெனவும் உழங்கும், 122,
167.
உச்சிப்பொழுது 111
உச்சிமீயிசை, 119
உச்சவாசம் - நூலுறுப்பின பெயர்
விசேடங்களுளொன்று இது
வடநூலாகிய தசகுமாரசரித்தி
ரம் முதலியவற்றில் உழங்குகரு
கிறது, 112.
உசாஅம், 201
உட்கோள, 223
உடங்கி, 305
உடங்குயிரவாழக, 114
உடம்பிட்டு, 162
உடம்பிற நேற்றம் பாடிமுன்று,
272
உடம்பு, 133, 176, 197
உடற்குமுதல், 259
உடற்பிளவு, 45
உடற்றல், 143
உடன்புணர்பு - சமவாயம், 321
உடனிகழ்ச்சி, 170
உடனுகைவாழ்கை 294
உடனாட்டி, 151.
உடுக்கை, 336
உடுத்த கூறை, 172
உடுப்பன, 157
உடுப்பு, 39
உடை, 34, 181, 291
உடைகலப்பட்டோன, 191
உடைகலமாககன, 176
உடைதலை, 74
உடைநதகுமபம், 75
உடைநெயவோர், 331
உடையுயிர் - மெய்கதையார், 139
உடையோரீதல், 156
உணகண, 88
உண்டல், 181.
உண்டாநெறி - சமவவளவை, 307
உண்டி, 112, 157, 291.
உண்டிகொடுத்தோருயிரகொடுத்தோர், 129.
உண்டையுருட்டல், 159
உண்டொழிமிசை, 151, 166.
உண்ணலுமுண்ணேன, 229

உணர்மேகலோன்பு, 34-5, 161, 164
182
உண்ணுயுககம் 89
உணமென-உண்ணுமென்று, 95
உணமை-சம்பவவளவை, 307
உணமைப்பொருள், 323
உணமையறிவு - சத்தியஞானம்
367
உணமைவழக்கு - அறுவகைவழக்க
னுள் ஒன்று, 371, 382, 384
உணங்கல்-வற்றல், 174, 220-21.
உணர்ச்சி, 377
உணர்வதையுணராதல் - பிழமாண
பாசங்களுட்டினுளொன்று, 309
உணர்விலபூதம், 323
உணர்வு - விஞ்ஞானம், 237, 271
320, 370, 372, 375
உணர்வடைபூதம், 323
உணர்வபாழாதி, 108
உணர்வவாழிகாலம், 129
உணர்வின்விண்டம், 110
உணர்வியு 191
உத்தமத்தோர்கருவி - மத்தளமுத
லியன, 210
உத்தமத்தோர்கருவி - ஸ்வேரா அல
லது ஸ்தவிரா, 299
உத்தமத்தோர்கருவி, 238
உத்தரன் - ஆரியவாசருளொருவன்
301
உத்தராராதம், 112.
உத்தி - ஸ்வேராதல், 327
உத்தியானம் - உய்யானம், அரகர்
வினையாடும் காவற்சோலை, 31
உதிடு, 222
உதயகாலவருணனை, 91
உதயகுமரன் - காவிரிப்பூம்பட்டின
ததரசனாகிய கெடுமுடிக்கின்
யின் புதலவன், மண்டிமகலைபா
ல விருப்புறந்துப் பலமுறை அங்
ளிடஞ்சென்று இரந்து பின்னி
னநேருன், முடிவில் அவன் காய
சண்டைக் கென்னும் வித்தியா
தரமங்கையின் வடிவங்கொண்டு
கிறப் அவவிடத்துச்சென்று அவ்
வித்தியாதர மங்கையின் கணவ
னாகிய காஞ்சனனென்றும் வித்
தியாதரனுடைய வாளால் வெட்ட

டுண்டான், இவன் பெயர் இளவ
கோனெனவும் வழங்கப் படும,
5, 7, 30, 44, 49, 53-4, 85,
105, 109, 112, 134, 167, 188-
91, 194, 196, 199, 201-5, 217,
219, 220, 222-3, 225-6, 232,
240-41, 250-51, 258, 265-6,
277

தயணகுமாரகாலியம்-ஒரு தமிழ்
நூல் வதஸதேசத்தரசனாகிய
உதயணகுமாரனுடைய சரித்திர
தரைக்கூறுவது, இதுமுதலில்
ஐந்து கவிகளுடைய பாபிரத
தையும் பின்பு ஆறு காண்டங்க
ளையுமுடையது உவறறன் ஒரு
சைக காண்டம் 116-கவிகளையும்,
இலாவணகாண்டம் 30 கவி
களையும், மகதகாண்டம் 35 கவி
களையும், உததவகாண்டம் 35-
கவிகளையும், நரவாணகாண்டம்
61-கவிகளையும், துறவுக காண்
டம் 65-கவிகளையும் உடையன,
இந்நூலாசிரியர் பெயரும், அவர்
காலம் முதலியனவும் விளங்குக
வில்லை, 167

தயணன் - வதஸதேசத்தரசன்
இவன் 'வததவன்' என்றும் வழி
ங்கப்படுவன, 167.

தயணன்கதை - ஒரு தமிழ் நூல்
இது பெருங்கதையென்றும் வழி
ங்கப்படும, 10.

தயணன் மந்திரிகள் - இடபகன்,
உருமணனுவா, யுகி, வயநந்தக
னென்னும் சாலவா, 167

தயததிறகு முன்பு புசியாமை சீவ
வகைகளுள் ஒன்றெனபா, 231

தாசினம் - உபேகை, 388

தானம் - சூத்திரபிடகத்தின் சிற்
றுறுப்பினுள்ளோன்று, 299

உதைத்தல் - தெறித்தல், 88

உப்பமைகாமம், 40

உப்புநிலம், 112

உப்புவிற்போ - உமணா, 329

உபகாரவாமா - சசுருமாரசரித்திர
மௌனம் உடனூலிற் கூறப்பட்
டுள்ள பததுக்குமாரர்களு ளொரு
வன், 70

உபகாரிகள், 95

உபதேசம், 261

உபநயம், 350, 352

உபயதன்மலீகலம், 360 - 61

உபயாசித்தம், 355

உபயாலியாலிநாச, 360

உபயைகதேசலிருத்தி, 356-7

உபவனம், 29.

உபாசகா - உபாஸகா - பெளத்தா
ல இல்லறம் உடத்தும ஆடவா,
327

உபாசகை - உபாஸகை - பெளத்த
ரில் இல்லறம் உடத்துப்பவன், 327

உபாததியாயன - வேதங்களுையே
னும் வேதத்திற் சிலபாகங்களை
யேனும் வேதாங்கங்களுையேனும்
சீவனத்தின்பொருட்டு ஒதுவிப்ப
வன், இப்பெயர் தமிழில் உவாத
தியன், உவாததியான், உவாப
திகன், உவாததி யென்று பலவா
றுக வழங்கும், 142

உபாதாயவுரு - இருவகையுருவ
களுள் ஒன்று, 381

உபாடனம் - பற்று, பன்னிருநீதா
னத்தொரு ஒன்று, ஒவ்வொருபொ
ருளிலும் ஒட்டிக் கொள்ளுதல்,
369, 372

உபாயபாபரிதை - மேட்டிசோபாய
மாகிய மாகக்கூறுளை தசபார
மிதையுள் ஒன்று, 297

உபேகாத்தமகளுனம் - பிரமண
பாசங்களுட்டிணு ளொன்று,
கண்டுணராமையெனப்படும
308

உபேகாபாவனை - பாவனையெனந்
துள்ள ஒன்று எல்லாவியர்களையு
ஸமமாகப் பாலித்தலும் விருப்பு
வெறுப்பினிற் இருத்தலுமாய்,
387-8

உம்பா, 266

உம்பளம் - உப்பளம், 266

உமமைவீனை - பழுவீனை, 296

உமட்டியா - உப்புவிற்றும் மகாரி,
329.

உமணா - உப்புவிற்றும் ஆடவா, 329

உயிழை, 220

உயத்தல், 251

உயதி - பிழைப்பு, 233, 239

உயமமின, 271
 உயயானோம், 258
 உயயானம் = உதயானம் - தரசா
 வினையாடல் உதயானம், 31
 உயககம் - வருத்தம், 89
 உயககோடல், 230, 279
 உயகருநோய் வருத்தம், 27
 உயாநிலையுலகம், 283
 உயாமணிபட்டிகை, 245
 உயவல் - வருத்தத்தல், 34
 உயா - வினா, 223
 உயிரா, 34, 138, 162, 177, 229, 237
 உயிராகக்கூறிற்றுத்தோரா, 70
 உயிராககரப்பட்டு, 193
 உயிராக உணடியுட உறையுளமல்
 உலாமல் உறையுளம், 291
 உயிராகக்கோடை, 129
 உயிராகக்குவீனப்படமன் வினா யுட
 காலே இனபமும துன்பமும காட
 டல், 272, 373
 உயிராக அறுவகை, 108, 272, 373
 உயிராகாவன, 163
 உயிராகோறல், 175
 உயிராகுநாளா, 259
 உயிராகத்தனதை, 347
 உயிராகத்தல்-போகத்தல், மோத்தல்,
 267
 உயிராகபனமை, 251
 உயிராகப்பெயர்ப்புழி, 161, 164
 உயிராகருந்து - சோறு, 180, 216,
 286
 உயிராகுதல் - உயிரும் இனத்தரி மும
 மனமும, 306
 உயிராகுதற்கு பெருநெறி, 137
 உயிராகேறிடத்துப் பிறத்தல், 17
 உயிராகு, 312
 உயிராகுலகம், 272, 373
 உயிராகுதயாககை, 95
 உயிராகுதெய்தோரா, 241
 உயிராகுமபினீங்கும பொருதுளள
 நினப்பின பயனை மறுபிறப்பில்
 அவையிரடையுமென்பது, 130
 உயிரொடு வேவேன, 129
 உரகாதுயரபொழித்தோய, 126
 உரம், 26, 312
 உரவுசினம், 46
 உரவுசீரமும, 95

உரவோரா, 175, 250, 270, 275,
 297
 உரவோன, 51-2, 129, 141, 239
 212
 உரிமை - மனைவி, 30, 257, 276
 உரிஞ் - உருவி, 36.
 உரு, 379
 உருக்குத்தட்டாரா, 329
 உருகெழுமீதாரா யோன, 44
 உருட்டி - உதிராத்து, 28
 உருத்தல், 251, 259, 275, 296
 உருத்திராபதினெருவா, 16
 உருத்திரன்-ஆரிய அரசாக்குநொ
 ருவன், 301
 உருத்து - தோற்றி, 181, 226
 உருப்ப - கோபிக்க, தோன்ற, 99
 135, 168, 180, 228, 241, 243
 உருப்பசி, 265
 உருபுமயக்கம், 116, 258
 உருபுவிரித்தல், 117
 உருவகம், 111, 200, 203, 298
 உருவம்பெயர்ப்பு, 54
 உருவஸகதம், 381.
 உருவிலானன் - மனமதன், 48, 54,
 276
 உருவுகொண்ட மின், 67
 உருளை, 252
 உருப்பபிரமா-உலகம் முப்பத்தொ
 ன்றனுள் பன்னிரண்டாவதாகிய
 பிரஹமகாயிகலோகம் முதலிய
 பதினாறிலும் இருக்கும் உருப்ப
 பிரஹமகணங்கள், இவா பதினாறு
 வகையினா, 3, 81
 உருப்பபிரஹமலோகப்பதினாறு, 3
 உருப்பருபம் - உயிருமுடம்புலம்புல
 கூட்டம், 369.
 உரை-புகழ், 5
 உரைக்கேன் - உரைப்பேன், 135,
 141, 176
 உரைத்ததை, 102
 உரைப்பொருள், 69, 285.
 உரைமுடிவு, 51 - 2
 உரைமூதாளன், 134, 271.
 உரைமென்-சொல்லுமென்று, 249
 உரைமோ சொல்லுமென்னுமேவல்,
 34, 146.
 உரையளவை, 306.

உலகநோபு - துறவாது விரதநு
காததல, 60, 63

உலகம் - நனமகக்ருடைய ஒழுக்கம்,
11, 108, 121, 215

உலகம் முப்பத்தொன்று - நாரக
லோகம், திரியகலோகம், பிரேக
லோகம், ஆசுரிகலோகம் என்
னும் பாபலோகம் நான்கும், ம
னுஷ்ய லோக மொன்றும், மகா
ராஜிகலோகம் முதலிய பௌ
லோகங்களாறும், ப்ரஹ்மகாயிக
லோகம் முதலிய உருப்ப பிரஹ
மலோகம் பதினாறும், ஆகாசா
னந்தியாயதன லோக முதலிய
அருப்ப பிரஹ்மலோகம் நான
கும், 3, 81, 138, 373

உலகமன்னவன, 15, 31, 80, 289

உலகமூன்று, 272, 373

உலக மெல்லாந தேவனிட ட மு ட
வட, 310

உலகா - உலகத்துள்ளார, 245

உலகவறவி - ஊரமபலம், காவிரிப
பூம் பட்டினத்திற சுகரவாளக
கோட்டசுதுள்ள சம்பாபதிகோ
யிலின முனபுள்ளது பலருமவந
து தங்குதற்குரிய தருமசாலை,
இதுபோன்றதை 'உலோகோப
காரிகா' என்பார வடநூலார,
"பலாபுகத்திறந்த பருவாய வா
யி, லுலகவறவி" என்று இந்நூ
லிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்
ளது, அமபலப் பீடிகையின
றும், பொதியிலென்றும், மனற
மென்றும், மனறப்பொதியிலெ
ன்றும் கூறப்படும், கந்திறபாவை
புள்ள இடமுமிதுவே, செலவூந
தோறும் மணிமேகலை இதனை
வலஞ்செய்து தொழுதே இதி
வேறினொன்று தெரிகின்றது,
7, 15, 43, 91, 184-5, 191, 196,
217, 219, 245, 250, 274

உலகவிடைகழி - ஊரவாயில, 15.

உலகவிருத்தம், 354.

உலகியற்சொல் - உலகவழக்கு.

இதனை 'லெனகிகவசனம்' என
பாவடநூலார, 310

உலகுதுயாகெடுப்ப, 104

உலகுதொழத்தோன்றல், 164

உலகுயக்கோடல், 279

உலகநிபிற்வி - போனநிபிற்வி, 285

உலப்பு - கேடு, 76

உலார்ப்பெருங்கடல், 137

உலும்பினிவனம் - செளதம்புத்த -
பிறந்த இடம் இக்காலத்தில்,
'லம்பினி' என்று வழங்கப்படு
கின்றது, 367

உலககுருகு, 23.

உலையாவி, 371

உலோகசக்கரம், 111.

உலோகவாதம் - ஐதிகப்பிரமாணம்
307

உலோகவிருத்தம், 354.

உலோகாயத் முதலிய சமயங்களா
று, 304

உலோகாபதன கொள்கை பூதம்
நான்கென்பது, 323

உலோகோபகாரிகா, 91

உவகை, 138, 168.

உவகைக்கண்ணீர், 143.

உவமவளவை - உபமானப் பிரமாண
ம், பததுப் பிரமாணங்களுள்ள
ன்று, 303, 306

உவமவுருபு 44, 224, 251, 326

உவமானம், 309

உவமை, 95

உவவனம் - காவிரிப் பூம்பட்டினத்
தைச்சாரந்த ஒரு பூஞ்சோலை,
புத்தபாடி பீடிகையுள்ள ஒரு
பளிக்கறையை யுடையது, மணி
மேகலை பூப்பறித்ததற்குச் சென
ருள்ளென்பது கேட்டி, உதயகும்
ரன் அவளைக்கண்டு கைக்கொ
ண்டுசெல்லுதற்கு முதலிலவநது
முயன்றவிடம் இதுவே, மணி
மேகலா தெய்வம் அவளுக்குக்
காட்சிகொடுத்தது அவளை மணி
பல்லவத்திறகுக் கொண்டுபோ
னவிடமும் இதுவே, 5, 32, 41, 67,
85-6, 97, 112-3, 134, 198, 227,
239, 260.

உவன - பின்புறத்திலுள்ளவன, 39

உவா இரண்டு - பெளரணிமையும்
அமாவாஸ்யையும், 35.

உவாத்தி } - உபாததியுயன,
உவாததிகள் } 142, 146, 148
உவாததியான் }
உவாமதி, 248
உழத்தல் - வருநதுதல் 27, 110,
152, 182, 217, 250, 282, 296
உழிஞ்சில, 74
உழிஞ்சுப்படை, 325.
உழை - உழை, பாணசுரன்மகள்,
37
உழையோ - பகக சீதோ, 30, 11
உளவரி - வேற்றுவுவரு கொள்ளல்
பாண்டவா விராடநகரத்துப் பி
றிது வடிவவகொண்டாறபோல
வது, 205, 227, 242, 325
உள்ளககளவு, 250
உள்ளகம், 197, 221
உள்ளது - உள்ளிடத் த, 32
உள்ளது சாராத உண்மைவழக்கு -
அறுவகை வழக்கிறுமொன்றி,
371, 382, 384
உள்ளது சாராத வினாமை வழக்கு,
371, 382, 384
உள்ளது தன்னிலு ருப்பன் மூன்று,
273
உள்ளநெறி - சம்பவவளவை, 307
உள்ளம் - விருஞானம், 196, 345
உள்ளீட்டறுவை, 75
உள்ளீடு, 131
உள்ளு - உள்ளானென்னும பற
வை, 98
உள்ளுறை, 176
உளப்படுத்தல் 68
உளமலியுவகை, 138
உளாதல், 65
உளனிலலாளன், 247
உளி - உளளி - கினைத்து, 113
உளைக்கும், 76
உற்றது } 20, 136, 227, 240,
உற்றதை } 260
உற்றழியுதலியுமுறபொருள் கொ
டுததும், 256
உறகம், 151.
உறவகுவோருணாய், 375
உற - உறமல், 139
உறதவன், 216
உறியிலே வைத்த குண்டுகை, 31
உறுத். 206.

உறுதியற்றவன், 243.
உறுதுணை 236
உறுதுயா-மிககதுன்பம், 85, 139
226.
உறுயன், 35, 156, 175
உறுபொருள், 177
உறைகாரா - ஆயுதமுதலியவற்றிற்
குத தோலால உறைசெய்பவா,
330
உறைபதி 139
உறையுள், 72, 78, 89, 205, 291
உறைவிடம், 51, 131
ஊங்கண் - முன்பு, 239
ஊசல், 209, 212
ஊசி வணிகனுக்குவமை, 147
ஊட்டிருளமுடம், 91
ஊடல், 104
ஊடற்செவல், 281
ஊடு, 210, 215
ஊண்டலைதற்றிய ஆண்டலை, 73
ஊண்டையினமை - உண்ணுதலி
விருப்பமினமை, இது கவந
செய்வாக்குரிப உழிகள் எட்ட
னுள் ஒன்று, 386
ஊனெலியரவம், 158, 185
ஊனெழிமநதிரம், 258, 260
ஊதுலை, 100
ஊதுலைக்குருகு, 205, 294
ஊடம்-ஊ-மை, எழுவாய் மட சச
துமொன்று, 140
ஊமைககுகை, 73
ஊக்களிமூக்கன், 35
ஊக்கருதுமாககள், 166
ஊக்காப்பாளர், 84
ஊத்ததச்சாமம், 352
ஊத்திரை, 170, 172
ஊதுஞ்சியாமம், 223
ஊரம்பலம், 91
ஊரல்-பறவைவிசேடம், 98
ஊராககுதிரை-குதிரைமலை. 295
ஊராரநறோ, 69
ஊரேயோ, 171
ஊழ - முடிவு, முறை, 315 370,
377
ஊழதரு தவம், 56
ஊழபாடு, 471

ஊழலினை, 225, 296.

ஊழடிமுட்டம் - முலையடிப்பாடா யப் பின்பு வழிமுட்டாயிருக் குமட்டி கள், 224.

ஊழடியிட்டு, 224.

ஊழி, 64.

ஊழிதோறுழி, 215, 249

ஊழிமுதல்வன், 80.

ஊறு, 237, 271 304, 320, 370, 372, 375, 377

ஊன், 174, 176, 215, 221.

ஊன் கணிஞர் - முரிதா, 236

ஊன்பிண்டம் 76

ஊனுடைபாக்கள், 216

ஊனுடையுயிர், 139, 283

ஊனுயிர், 160, 183.

ஊஞ்ஞ - கூர்மை, வேல, 204-5, 216

ஊகிவிழுதல், 125

ஊசம் எண்வகை - குறைந்த இயல் பையுடைய எண்வகைப் பிறப்பு, 140

ஊசவனுமானம், 305

ஊசல, 40

ஊசாமண்ணைகை, 213

ஊசியோர் - ஒழிந்தோர், 72.

ஊடி - வைசியா பெறுவதொரு பட் டம், 47

ஊடிசுமரன் - கா லி ரிப் பூம்பட்டி னத்துள்ள ஒரு வணிகன், அரசு

றை கொடுக்கப் படும ஊடிப் பட்டம் பெற்றோன். மணிமே

கலை உவவனஞ் சென்றதை உத யசுமரனுக்கறிவித்தவன், 47 - 9

ஊடிப்பட்டம் - வணிகர்களுக்கு அரசா களாற் கொடுக்கப் படுவதொ

ருப்பட்டம், 219

ஊடிப் பூ - ஊடிப் பட்டத்ததாகக் கு அரசாற் கொடுக்கப் படுவதான

பொறியு, 47, 246

ஊடித்தொழி இனஞ் செய்பவது, 306

ஊடிதல்-உயாததல், 216.

ஊடிதுக்காட்டு, 360

ஊடிப் - ஊடிப், 95.

ஊன் - சோதிட்டம், 310

ஊனகாற்புணமான, 60

ஊஞ்ஞ - கரடி, 174

ஊண்ணிடைச் சொல், 71, 253, 291
ஊன்பிறக்கொழிய விறகதோய, 125
ஊன்பேராயம், 13

ஊத்திறத்தான், 55.

ஊதிர்காலம், 380.

ஊதிதல் - தோன்றுதல். ஊற்றத் தாரணத்தை இல்லையாகக் கல், 370

ஊதிமறை, 29

ஊதித்து - தழீஇயவெச்ச வம்மை 203, 241

ஊதிருந்துதல், 191.

ஊதிருகிணறு, 211-2.

ஊதிருவாவி, 326

ஊம்மனை - தாய், 78, 112

ஊமிதிற்றிடுதலும், 99.

ஊயத்தல், 154

ஊயதியது - நோந்தது, 48

ஊயதுமறையுஞ்ஞட்டு - மதினுறுப் புககளுள் ஒன்று, எப்புழைகளு

க்கு நடுவேயுள்ளது, ஊயிலென் றுங் கூறப்படும், 64

ஊயயாமையிலன், 193, 261

ஊயில, 39, 84, 91, 237

ஊயிறப்புறவாயில, 79

ஊயிறப்புறவிற்குக்கை, 300

ஊயிறு, 41, 51, 192

ஊயினர், 201

ஊரிப்பாத்தி, 204, 222.

ஊரியிலவம், 41

ஊரிவிழிநாகன், 176

ஊருக்கமலை, 36

ஊருத்தம், 216.

ஊருமன்றம் - இடையூர் களிலுள்ள அம்பலம், 208.

ஊருமையொருத்தல், 60

ஊருவை - கழுது, தலைவெருத்து உடல் சிவந்திருக்கும் பருந்து, 77

ஊல-விளக்கம், 249.

ஊலை, 62

ஊலனை, 97, 263, 295.

ஊலவம் - துன்பம், 113, 318

ஊலயுயிர்க் காயினும் ஊலகல்லே ன்மும், 259.

ஊலயுயிர்க்கும் பொதுவான திரு மேனி, 100

ஊலசெய்யும், 195

எழிலாகம், 257.
 எழினி - சிரைச்சீலை, 54
 எழுக்கோலெல்லையினிற்றல் 50
 எழுத்தாராய்ச்சி, 310
 எழுதிய - பண்ணிய, 92 224 225, 235
 எழுதுகன, 65.
 எழுதுகோல - வட்டிகை, 47
 எழுதுவரிககோலம், 37
 எழுதுவீழ்சில்லை, 98
 எழுநாளைல்ல, 347.
 எழுநாய, 28, 30, 265-6
 எழும, 154
 என்னுதல் - இகழ்தல் ஒத்தல், 111, 156, 218 234-5
 என்னுரை, 187
 எரறி, 46
 எறிதருகோலம், 256
 எறிதிரைப்பெருங்கடல், 171
 எறிதுடி, 89
 எறுமபுகடையயன்முதல், 60
 எனகோ, 63.
 எனபு, 221, 287, 290
 என்றையமலடி யென்றல், 154
 என்றிறம், 236
 என்னுற்றையோ, 79
 என்னுற்றீர், 68
 எனைப் பொருள் - எல்லாப் பொருளும், 308
 எகத்தேவன் - புத்தனபெயர்களுடனொன்று, 279
 எகாந்தம், 357
 எகுகினன், 107
 எடலிழதாரோன, 202
 எடா ஆண்பால் முன்னிலைப்பெயர், 153
 எத்துதல் - துதித்தல், 140, 190.
 எத்தொலி, 89.
 எதம், 60, 303, 349
 எது, 27, 33, 86-7, 110, 113, 305, 350.
 எதுசசங்கயம், 356
 எதுநீகழ்ச்சி, 27, 41, 86, 105, 140, 237.
 எதுப்பொருள், 351
 எதுப்போலி, 354-5
 எதுமுதிராதது, 86
 எது மூன்றுவகை, 359

எப்புழை - எவறை . அகத்துள்
 னோர் புறத்தோராமேலெய்தற்கு
 மிலின பீது அமைக்கப்பட்ட
 துவாரம், 64
 எமக்கட்டுரை, 303
 எம்ம-இன்பம், பாதுகவால், 63, 223
 எமாந்த, 159, 192
 எமாந்திருப்ப, 157
 எயப்ப, 221.
 எா - உழவு, 263
 எாபு, 153
 எலக்கம்முதார 256
 எலாதி - பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
 நூல்களுள் ஒன்று 291
 எலாதுகவிமுந், மண்டை, 72
 எவறசிலதியா, 266
 எவறபன்மை, 156
 எவறபன்மை உயிர மெய்கெட்டு
 ஓகாரம்பெறல், 146
 எவுறுமஞ்ஞை, 95
 ஏழனுருபுவிரித்தல் 199
 ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொரு காமப்
 லும் எவ்வேழிலைகளை உடைய
 தொரு மரம் இதனை, 'ஸபதபா
 ணம்' என்றும், 'அபுகசத்ம்' என
 றும் கூறுவா வட்டூலார, இதன்
 மலாநாதறம் யானையின் மத
 நாறத்திற்கு உவமை கூறப்
 படும, 204
 ஏறுநிரமுரசு, 14
 ஏறுநாண், 153, 197
 ஏறுநிராயனா - பெரிய புராணத்
 துக் கூறப்பட்டுள்ள 63-நாயன
 மார்களுள் ஒருவர், 251
 ஏறுதிப்பட்டம்-அரசனாற் படைத்
 தலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்
 படும பட்டப்பெயர்களுள் ஒன்று,
 251
 ஏறுதிமோதிரஞ் செறித்த சேனா
 பதி, 252
 ஏனோ-மறறையோர், 154
 ஐங்குணை, 54.
 ஐங்குறுநூறு - கடைச்சங்கப்புவ
 வாகள் அருளிச்செய்த எட்டுத்
 தொகையுள் மூன்றாவது. அகத்
 தின்பகுதியாகிய மருதம் முத
 லிய ஐந்து திணைகளுள் ஒவ்
 வொன்றையும் முறையே நூறு

நூறு அகவற்பாக்களால் விளக்க
குவது, 41
ஐங்குடல், 247
ஐஞ்சுந்தி - ஐந்துதெருக்கள் கூடு
மிடம், 331
ஐதிகவளவை - பததுப் பிரமாணங்
களுளொன்று, 304, 307
ஐது - அழகியது, 107
ஐந்தலையாவின சீற்றத்தாரழல், 254
ஐந்திரம் - ஒருவடதூல், இரந்திரனா
செய்யப்பட்டதாகிய வியாகரண
மாவலியாகரணத்தான் ஒன்று,
310
ஐம்படை (ஐம் படைத்தாலி) - காவ
லாக்க குழந்தைகளின் நழுதந்த
பூட்டுவதோர் ஆபரண விச்சம்
காததற் கடவுளாகிய நெடுமல
டைய ஐந்து ஆயுதங்கள் பாலப
பொன்றை செய்யப்படுதலின்
இஃது இப்பெயா பெற்றது, 38-40,
89
ஐம்புலவேழம், 201
ஐம்புத்தம், 309
ஐம்பெருங்குழு - மந்திரிகள் முநரிய
ஐந்து வகையாரின் கூட்டம் இ
னப பஞ்சமகா வாககமென்பா
வடதூலரா, 13.
ஐயக்கடிஞை - பிச்சைப பாததிரம்,
151, 215
ஐயப் பாததிரம், 214.
ஐயம் - பிச்சை, பிரமாணபாசங்களு
ட்டனொன்று, ஸந்தேகம், 250,
260, 308
ஐயரி, 230
ஐயரியுண்கண, 8, 172
ஐயலி - வெண்சிறுகடுகு, 38
ஐயலிக்கடிப்பகை, 90
ஐயலித்தலாம-மதிவிலுள்ள பொறி
வகைகளுள் ஒன்று, அடுக்கு மாரி
லையென்று சிந்தாமணியற் கூறப்
பட்டுள்ளது, 328
ஐயாவோ, 99
ஐயாறு, 310.
ஐயென - விரைய, 135
ஐயெனவிமமி, 258.
ஐயை, 382.
ஐயகைச்சமயம், 325, 349
ஐயார், 265

ஐலிலின் கிடக்கையின்றல, 50
ஐக்கல், 215
ஐசிதல், 196, 221
ஐட்டித்தருதல், 387
ஐட்டிய - சபதஞ்செய்த, 18, 17, 217
ஐட்டு, 314
ஐடிமரம், 170
ஐடியாவுள்ளம் - தளராதமனம், 74
ஐடுவகுசிறைமுழுவல், 98
ஐடுவை - ஒரு மரவிச்சம் 74
ஐணபொருள், 178 - 9
ஐதாமுடிவ, 111
ஐதொளிபவளம், 192
ஐதுங்கிய - சென்ற, 219
ஐப்புமையளவை, 306
ஐப்புரவு, 156
ஐரீது, 51
ஐருங்குண்டிய, 166
ஐருங்குடமைமாயநத பெண்டிர், 71
ஐருசிறை, 50 - 51, 100, 190, 257,
267
ஐருசொன்னீர்மய, 160
ஐருதல், 121
ஐருசுணி, 29, 43, 50, 98, 168, 172,
191, 223
ஐருதான, 164
ஐருநிறம்பட்டது, 137
ஐருதாற்றுநாலவா, 265
ஐருபத்தொருவா, 265.
ஐருபொருட்பனமொழி, 113, 143,
146, 150, 265.
ஐருமுகவெழிளி - ஒருமுகத்தைபு
டைய திரைச்சலை, 54
ஐருவீரோருவா, 152
ஐரோகுணம், 321
ஐலகுக்கொடி, 88
ஐலலுநெறியறம், 176
ஐழிகென, 177
ஐழிப்பு பாரிசேடவளவை, 307
ஐழிலினது - விடாமல், 260
ஐள்ளெரி, 172
ஐளி - அரணிடமுள்ள தெய்வத்
தனமை, 214, 276, 304, 320
ஐளித்தல், 86.
ஐளித்திறையிடங்கள், 211
ஐளிப்பினுமுதலினைப்பூட்டாது கழி
யாது, 296

ஒளியுறுவாள, 18
 ஒற்கா—ஒலகா—தளராத, 164, 290
 ஒற்றறுததல், 88
 ஒற்றன், 297
 ஒற்றமைநயம் - நானருநயங்களுள்
 ஒறு, 371, 385
 ஒறுக்குநதண்டம், 206
 ஒன்பதுவழிமுறை முன்னேன, 337
 ஒன்றையொன்றென்றல, 308
 ஒங்கியகேளவி, 234
 ஒங்கியசிறப்பு, 265
 ஒங்கியமூதா, 219
 ஒங்கிருந்தெரு, 65
 ஒங்கிருமபறநலை, 75
 ஒங்கிருவானம், 168, 244, 248
 ஒங்கிருளயாமம், 251
 ஒங்குயாசுமநதம், 114
 ஒங்குயாபிறங்கல், 173
 ஒங்குயாபெருஞ்சிறப்பு, 147, 158
 ஒங்குயாபோதி, 141
 ஒங்குயா மலயம், 11
 ஒங்குயாவானம், 275
 ஒங்குயா விழுச்சா, 11
 ஒச்சுதல், 45, 253
 ஒசனை - 'யோசனா' எனலும் வட
 சொற்சிறைது, 318
 ஒட்டி, 262
 ஒட்டை, 197
 ஒட்டலுமோடும், 100
 ஒடி, 151, 153, 196, 237, 256, 285
 ஒதது - வேதம், 144, 311
 ஒதலநதனா, 58, 150
 ஒதி - அவதிஞானம், கூடதல், 63, 97,
 263
 ஒதை, 78, 91
 ஒப்ப - நீக்க, 370
 ஒம்மணிபதமேஹும் பெளததா
 ஜபிப்பதொருமநதம், 32, 110
 ஓ இடைச்சொல், 63
 ஓக்கோலை, 139
 ஓரா - உணராத, 29, 264
 ஓரி, 73
 ஒலகமணடபம்—ஸபாமண்டபம், 18.
 ஓவாது, 143
 ஓவியச்செய்தி, 55, 192.
 ஓவியச்சேனை—சித்திர சேனனென
 னுங் கநதருவன், கநதிற்பாவை
 யில் அதிட்டித்திருக்கும்துவதிக

னென்னுநதெயவத்தின் ரணபன்,
 236
 ஒலியநூல் - நாடகமகளிராக குரிய
 நூல்களுளொன்று, 22
 ஒலியப்படுததல், 69
 ஒலியம் - சித்திரம், 38, 55, 177, 202,
 212, 245
 ஒலியமாககள், 330
 ஒலியன் - சித்திர மெழுது வோன் .
 55
 ககநதன் - காரதமனென்னு மரசனூ
 டைய காவற்கண்கையின் புதலவ
 ன், போசெய்யவநத பரசாரமரு
 கரு முன்னே அவவரசன் தோன
 ருதொளித்தபொழுது அவா கட
 டனையாற் காவிரிப் பூம்பட்டினத
 திலிருந்து செங்கோல செலுத்தி
 யவன், தன் புதலவா இருவருள்
 இளையோன் பாபபனி மருதியை
 யும், மூததோன் வணிக மாதாகி
 ய விசாகையையும் விருமபித் தீங்
 குசெய்யமுயன்ற ரென்பதை க
 கேளவியுற்று அவரை வாளாலதடி
 நதவன், இவனாற் பாதுகாக்கப்
 பட்டமையின் காவிரிப் பூம்பட்டி
 னம் காக்கதி யென்றுபெயா
 பெற்றது, 242-3, 245, 249
 ககனம், 110, 336
 கருநதா - பழைய புத்தாக்குள்
 ஒருவா, 869
 கங்கவம்சம் - இப்பரம் பரையில் அத
 திமலலன் என்று ஓராசன் இருநத
 தாகத் தெரிகின்றது, 206.
 கங்குல, 95
 கங்கை - ஒருநதி, இதன் கரையில்
 மனைவியரோடு துச்சயராசன் தங்
 கியிருந்தபொழுது பாத பங்கய
 மலையைத் தரிசிக்கவநத அறவண
 வடிகள் கண்டு அம்மலையைத் தரி
 சிக்கும்படி அவனுக்குக் கூறினா,
 கண்ணகி வடிவஞ் சமைத்ததற்கா
 கக் கறகொணாதற்கு இமயஞ்
 சென்ற சேனை செங்குட்டு
 வன் நாலவகைச் சேனைகளோடும்
 இதன்கரையில் தங்கியிருந்தான்,
 29, 207, 214, 301.

கச்சயம் - துச்சயராசன இராசதானி,
அங்கநாட்டுள்ளது, 93, 113, 136
கச்சி-காஞ்சினகரம், 9, 104, 191, 339
கச்சிமுற்றம், 238
கச்சை - யானையின் கீழ் வயிறறுக
கட்டுவது, 14
கசிருது-இரங்கி, 114
கசியபா-பழைய புததாகளுள் ஒரு
வா, 369
கஞ்சகாரா - வெண்கலக்கனறா,
329
கஞ்சம் - நீர், 2, 242
கஞ்சகன்-சட்டையிட்ட பிரதானி,
277, 341
கட்கம், 88
கட்காமுற்றோர், 262
கட்டழலீமம், 227
கட்டழறகடுமபசி, 179
கட்டி - கருப்புக்கட்டி, 322
கட்டியங்காரன் - சச்சந்தனென்னு
மரசனுடைய மந்திரி, அவனைக்
கொன்று அரசைக்கைப்பற்றின
வன், 45
கட்டு - பந்தம், 63, 316
கட்டுடைச்செல்வம், 218
கட்டுமலை - செய்குன்று, 50
கட்டுரை, 191, 220, 253, 257, 260,
387
கட்டுரைவகை, 21
கட்டிலம், 355
கட்கம் செறித்த கை, 76
கட்ககாதிகள், 358
கட்பபாடு, 155, 244
கடம்-அருநெறி, காடு, 145, 263,
305, 256, 361
கடம்பன் - முருகக்கடவுள், 46
கடம்பு, 46
கடம்பூண்டு - முறைமையால மேற
கொண்டு, 33
கடமை, 216
கடல், 96, 137, 155, 160, 179, 288,
301.
கடலகளேழு, 83
கடல்வண்ணன் புராணம், 310
கடவது, 156
கடவார - தப்பார், 12
கடவியம், 187

கடவியை - கடப்பாடாகவுடையை,
244
கடவுட்கழஞ்சு, 166
கடவுட்கணிகை, 149
கடவுட்பாவை, 222, 227
கடவுட்பீழ்கை, 94
கடவுண்மணடிலம், 240
கடவுளாளர் - தேவர், 13
கடவுளொழுதிய பாவை, 224
கடறகடம்பெறிந்த காவலன் - ஒரு
சோன, 239
கடறகரைச்சாலை, 266
கடறபெளவம், 14
கடா அக்களிறு, 262
கடா அம்-மதம், 204
கடா அயானை, 46, 262
கடாத்திறம் 46
கடாதி, 356
கடி - பேய், 38, 70
கடிகொள், 200
கடிஞ்சு - பிச்சைப்பாததிரம், 156,
166, 188, 223, 342
கடிஞ்சுயிறு கல்லிடுவாரில், 150
கடிதர், 143, 150
கடிதல்-ஒட்டிதல், கீகுதல், 43-4,
124
கடிது, 253
கடிநகர், 76, 180
கடிப்பனக, 38, 89, 90
கடிப்பிசிகளைய, 196
கடிப்பு, 15, 279
கடிமதில், 328
கடிமலர், 191
கடியப்பட்டன்வைந்து, 249
கடியிற்காவல், 195
கடிவழங்காரிடை, 70
கடிவழங்குவாயில், 79
கடுக - விரைய, 160
கடுககணை, 262
கடுங்காற்று, 45 - 6
கடுங்கோடையிறகார் தோன்றுதல்,
283
கடுஞ்சினந்திருகல், 248
கடுஞ்சுல் - முதற்கருப்பம், 91
கடுஞ்சொல், 126, 273, 374
கடுத்தநோக்கு, 69
கடுதுயர், 25, 187, 257, 261, 263

கடுநொழிறபாசம், 224
 கடுநுக, 175
 கடுநுவ, 68, 77, 87
 கடுநோய, 182
 கடுப்பதகலையேற்றி, 59
 கடுமபசி, 179, 225
 கடுப்புனல், 180
 கடுமபேய, 74
 கடுமா, 303.
 கடுமை - விரைவ, 50, 308
 கடுவரவருவி, 180
 கடுவன, 209
 கடுவினை, 226
 கடை - வாயில், 95
 கடைஇக்கடல் - செலுதல், 49, 301
 கடை காப்பாளர் - வாயில் காப்போர் அசாகுகுரிய எண்ணுக்கையாபத்துள் ஒருவகையார், 13
 கடைகொள், 94, 97
 கடைத்தெரு, 45
 கடைநிலை - முடிவு, 14.
 கடைப்பிடி, 303
 கடைமணி, 23, 252
 கடைமுகம், 49, 243
 கடையம்-புறநாடகம் பதினொன்று ஆன ஒன்று இத்திராணியால் ஆடப்பட்டது, பதினொன்றில் இஃது இறுதிக் கடத்தானமையின் இப்பெயர் பெற்றதென்பா, 37
 கண்-உசைநிலை ஞானம், முகம், 18, 125, 210
 கண்கவாவனப்பு, 245
 கண்கவரோலியம் 202
 கண்கூடு - பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 323
 கண்டகம்-வினயபிடுகத்தின் பேருறுப்பினுள்ளொன்று, 249
 கண்டபிறவி, 229
 கண்டம் - கழுத்து, குரல், 210, 330.
 கண்டம் நான்கு, 370, 378
 கண்டனையாக, 175
 கண்டுணராமம் - பிரமாணபாசகஞ்ஞள் ஒன்று, 308

கண்டுறிதியோ 262
 கண்டுபிலகொள்ள, 89, 94
 கண்டொட்டுண்டு, 77
 கண்ணகி - கோவலன் மனைவி
 இவளது கற்பு முகலியவற்றை வெளிப்படுத்திப் பொருட்டே சிலப்பதிகாரம் செய்யப்பட்டது. இவளை மறக்கற்புடையாளன் பா, திருமடத்தினி, பத்தினிக் கடவுள், மங்கலமடத்தை, மா பெருமபத்தினி, வீரபத்தினியென்பன இவளுடைய பரியாய நாமங்கள், வஞ்சிக்காப் புத்ததுள்ள தாகிய தன் கோயிலேச்சாரந்து தரிசித்தது தன்னை வினவிய மணிமேகலைக்குத் தானம் துரையை அழித்தது முதலிய வற்றையும், தனது பிறநாள்செய்தியையும் அவளுடைய பிறநாள்செய்தியையும் கூறின இவள் புத்தசமயச் சார்புடையவளன்று இந்நூலாலும் சைனமதச் சார்புடையாளனது சிலப்பதிகாரத்தாலும், தெரிகின்றது, 24, 27, 274, 293-4, 296, 298-301, 334, 338
 கண்ணடைத்தாங்கு, 137
 கண்ணல-கருத்துதல், 235
 கண்ண முத்தங்கோல - கண் ஏனி 307
 கண்ணை-கிருஷ்ணன், இது கர்யோனென்னும் பொருள் தொருபாகதச்சிதைவு, 37, 208 - 9, 306
 கண்ணி - ஆடவாதலையிற்குடம் பூமால், 31, 191
 கண்ணிய துணாதல், 21.
 கண்ணில விடமுடையதொருபாம்பு, 105
 கண்ணீர், 145
 கண்ணீரால் மால் தன்மை யொழிந்ததென்றல், 28
 கண்ணுள் வினைஞர் - சித்திரகாரிகர், நோக்கினுடைய கண்டளினிடத்தே தம் தொழில நிறுத்தலின் இவர இப்பெயர் பெற்றார், 38, 70.
 கண்ணெறி, 210.

கண்ணெடையாட்டியா, 329
 கணபடைகொள்ளுமை, 151
 கணபரப்பினன் 50
 கணபிறா : கவுகருகணனோய், 125
 கணமாரால், 30
 கணனிளிகும 15
 கணகரா - கணகரென லுமவடறொ
 முசரிதைவு, 12
 கணம் - கூட்டம், நொய, 74, 309
 கணம் பதனெட்டு 16
 கணவன், 65, 106, 109, 148, 170,
 180, 195, 219, 232
 கணவனுக்குப்பிழை செய்தமையால்
 உண்டாகும் சினை, 142
 கணவனுடனிறந்தமகனா, 71
 கணவனையிழந்த மகளிர் தீப்பாய
 தல், 105
 கணவிரமலை - ஆலரிமலை, 36.
 கணவிரமலை குடறது உவமை, 58
 கணசனா - கணசா, இவாவைசே
 டிகமதாசாரியா நொயயைப்புசி
 பவராதலின் இப்பெயர் பெற
 ரூ, 309
 கணி-ரிமித்தநூல் வல்லவன், 268
 கணிகம் = ஸ்ரணிகம், 318
 கணிகா - சோர்டுநூல் வல்லோர்,
 330
 கணிகை, 47, 118, 242, 252, 265
 கணிகையொருத்தி கைதநூணலக,
 170
 கணிதம் - சோதிடம், வேதாங்கம்
 ஆறனுள்ளன்று 310
 கணை, 51 54.
 கணைக்கால், 221
 கதலிகைக்கொடி - துகறிகொடி வி
 சேடம், 17
 கதழ்நது - கிளாநது, 140
 கதழ்பரி, 19
 கதாவஸ்துப்பிரகரணம் - அபிதாம்
 பிடகத்தின் உறுப்புக்களுள்ளா
 னறு, 299.
 கதி, 60, 331, 376.
 கதிர் மிமயம், 59
 கதிர்மணடிலம், 66, 84
 கதிர்வாள், 223
 கதிராற்றுப்படுத முசிராததுன்ப
 ம, 66
 கதிரோன், 95, 138

கதுமெனக்கரைநது, 211
 கந்தசாலி-சிறந்தமணமுள்ள ஒருவ
 கை நெல், 112
 கந்தபுகழ்பாடி, 155
 கந்தம் - ஊண், 51, 274
 கந்தம் ஐந்து - பஞ்சஸ்கந்தம், 371
 கந்தயுத்தி, 327.
 கந்தன்-முருகக்கடவுள், 37
 கந்தற்பாவை - சக்கரவாளக் கோட
 டத்திற சம்பாபரி கோயிலின் கிழ
 க்கேயுள்ள தூணில் மயலை நிரு
 மிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிமை, து
 வதிகளென்னும் தேவனுடைய
 உடம்பமாகவுள்ளது இஃது எல்
 லாராலும் பூரித்து வழிபாடு செ
 யப்படுதலின் இதனை அதிபு
 தது என்ற துவதிகன், கேட்போ
 ருக்கு இதனவாயிலாக முக்காலச்
 செயதியையுங் கூறுவன, இத்
 லை இது நாவுடைப்பாவையெ
 னறுங் கூறப்படும் ஊணிலருத்
 தல்பற்றி இதனைக்காதென்று
 கந்தமென்றுங் கூறுவா, 92, 165,
 185, 202-3, 224-7, 229-30, 232
 230, 240, 245-6, 248, 260, 274,
 325, 339 341
 கந்து - காரணம், ஊண், 40, 79
 226, 236, 240, 245, 254
 கந்துகம் - பந்து, 21
 கந்துடை நெடுநிலை, 92, 185 222
 கந்துடைநெடுநிலை கடவுள், 165,
 227
 கப்பல், 118, 155, 161, 170, 177
 கப்பற்பாய, 160.
 கப்பற்ருழிலசெய்வோர், 89
 கபிலா - ஒரு முனிவா, 297.
 கபிலவஸ்து-கபிலநகா, கபிலமுனி
 வா வசித்தமையின் இப்பெயர்
 பெற்ற தென்பா, இதற்குச் சிவ
 நத இடமென்றும் பொருளு
 ண்டு, கௌதமபுத்தா பிறந்த
 வளாநதது இந்நகரிலேதான்
 இது மகநாட்டிலுள்ளது, இத்
 கபிலை யெனவும் வழங்கும்
 230, 297, 338
 கபிலன் - சாங்கியமதாசாரியன், 309
 கபிலை-(1) கலிககாட்டுள்ள குமர
 னென்னும் அரசனுடைய இரா

சதானி ; (2) கபிலவஸது, 230,
295, 297-8, 338

கம்பம் - நடுக்கம், 183.

கம்பா-தமிழ் இராமாயண நூலாசிரி
யா கலவியிற பெரியன கம்பனெ
ன்றும், கலவியிற பெரியன கம்பனெ
ன்றும் ஆன்றோரார சிரப்பித்துக
கூறப்படுவா, நன்னூல் விருத்தி
யுரையாசிரியராகிய ஸ்ரீ சங்கர
நமச்சிவாயா, "திணை நிலஞ்சாதி"
என்னும் சூத்திரவுரையில், 'கரிய
ன கம்பன்' என்று உதாரணங்கா
ட்டி யிருத்தலின், இவருடைய
நிறம் கருமையென்று தெரிகின்ற
து, 105

கம்பராமாயணம், 18, 39, 60, 204

கம்பலை - முழக்கம், 37

கம்பலைமாககள், 39

கம்பளசெட்டி-ஒருவனிகன், கப்
பல யாததிரை செய்பவன், பீலி
வளை யெனப்பவன் நெடுமுடிக
கிள்ளிகுத்த தானபெற்ற குழந
தையை அவனிடம் சோப்பிக
குமபடி இவனிடத்தேதான் ஒப்
பித்தனன், இவன் இயற்பெயர்
இன்னதென்று தெரியவில்லை,
288, 346

கம்பளம், 155, 348.

கம்புட்சேவல், 43

கம்புள் - சம்பங்கோழி, 98

கம்மா, 212

கம்மியா, 89, 284

கமலம், 267.

கமலலோசனை, 179.

கமலவாத்தனை-அரங்கிலேறிய நா
டக மகளிர் முதன முறை கை
காட்டல், இது தாமரை மலர்
போன்ற நிலையுடைமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, 88.

கமனம், 219

கமுரு, 16.

கயக்கம் - கலங்குதல், 90

கயக்கறுநல்லறம், 129.

கயக்கறு மாககள், 175.

கயம் - நீர்நிலை, 270.

கயல், 44, 51, 200, 306

கயவன - கீழமகன், 260

கயற்கொடி, 214.

கயிற்குடை-கொக்குவாய் கொக்கி
38

கயிறு, 44, 46

கயிறுதிரித்து விற்குஞ் சாதியார்,
329

காண்பரம்பரை - காதுகளின் வரி
சையால் வந்தது, 307

காதருதவம் - தலைவனாக இருக்கை,
375

காமபரஹமவாதிகள் - கருமத்தை
யே பிரமமாகச் சொல்லுவோர்,
இவா பூவ மீமாமஸகா, 234

காமம்-வினிகள், 369, 372

கரகம் - குண்டுகை, 2, 242.

கரடி, 174

கரண்டை - கமண்டலம், 34-5

கரணத்தியல்வா - அரசாநருரிய
எண்பேராயத்துள் ஒருவகையார்,
13

கரணம் - செய்கை, 21

கரணம்அறுபத்துநான்குவகை, 21

கரத்தல் - மறைத்தல், 255.

கரந்துரு, 13

கரந்துவரலெழினி - மூவகைத் தீ
ரைச்சீலைகளுள் ஒன்று, கோலம்
மறைந்து வருமிடத்தில இடப்
படுவது, 54.

கரந்துறை கணக்கு, 21

கரப்பு - ஒளித்தல், 243

கரப்புநீரகண்கை, 211.

கரவு, 297

கராடிகள் - மகராஷ்டிர தேசத்
துள்ள ஒரு சாதியார், 93.

கராம-முதலைச்சாதிவிசேடம், 327

கராளதவம்-கொடுமை, இப்பெயர்
கராளதையெனவும்வழங்கும், 93

கராளா - கராடிகள், கராளரோன
வும் வழங்கும், 29, 93

கரி - சாட்சி, 131

கரிகால்வளவன் - காவிரிப்பூம்பட்டி
னத்தையாண்ட ஒருசோழன்
நெருப்பாற்கிரந்த காலையுடைய
ஞதலின் இவன் இப்பெயர் பெ
ற்றான், இதனை, 'முச்சக்கரமு

மனப்பதற்கு நீட்டியகா, விசச்ச
கரமேயளந்ததாற் செயச்செய
ரிகானமேற் றேன்றெடுகருமா
யபுன்னீர் நாடன, கரிகாலன்
காணெழுப்புற்று” (பொருநராற்
றுப்படை இறுதி வெண்பா)
என ப த னு லு ம், “கூடப்
பட்டியிருநத சோழன் மக
னும், பிடாதலைப் பேராணப்
பெற்ற—கடைக்காற, செயிறறு
செங்கோல செலீஇயினுனிலலை,
உயிருடையா ரெயதா வினை”
என்னும் பழமொழி வெண்பா
வாலுமுணாக, வடநாட்டரசா
களை வென்றசென்று இமயமலை
யிலதன புலிப்பொறியை வரைந
தான இவன உருவப்பட்டுறீ
ளஞ் சேட் சென்னியின்பு தல் வ
னென்றும், சோழநாட்டுள்ள
ரோண்ணியென்னு மூறிற சேர
பாண்டியாகளை ஒரு காலத்துப
பொருது வென்றெனென்றும்
பொருநராற்றுப்படையால் தெ
ரிகின்றது, சோழன் கரிகாற
பெருவளத்தானென்றும் கூறப
படுவன இன்னும், இவன வர
லாற்றினை இந்நூல் ச-ம காதை,
க0௭-அ, ஆம் அடிகளின் குறிப்
பாலும், புறநானூறு முதலியவற்
றுலுமுணாந்துகொள்க, 16, 51-2
கரியவன் - இரத்தின, 280
கரீஇ - கருவி, 200
கரு - கருப்பம், 263, 272, 305, 373
கருகிய கெஞ்சு, 248
கருவகயனெடுகண, 192
கருவகனி, 181
கருடன் - சிறையா லெழுமபுவன்,
126.
கருணாவனை - ஐந்தா பாவனைகளு
ள் ஒன்று, அஃதாவது, ‘வறியவா
கள் வறமைங்ஙிச் செலவ முடை
யவாகளாக ஆடுக’ என்று பாவித்
தல் முதலியனவாம், 387 - 8.
கருணை, 201, 389
கருத்தளவு, 303-4, 323, 349, 354
கருத்தா, 360.
கருதலளவை, 303.

கருநதலை, 77
கருநிலப்பிறப்பு, 314
கருப்பப்பை, 388.
கருப்பிணி, 318.
கருப்புக்கட்டி-வெல்லம், கருமயின்
சாற்றலுண்டான தென்றபடி,
322
கருப்புலி, 195, 223
கருப்புலிலி, 282
கருப்பூரம் - முகவாசமைந்தனுள்
ஒன்று, 345
கருமபிறப்பு-நகரஜனமம், 314.
கருமபு, 16, 255
கருமங்குளினகூட்டம் - பவம், பண்
னிநுநிதானத்ததுள் ஒன்று, 238
கருமணல், 220
கருமத்தொகுதி, 376 - 7.
கருமவிதிகள் - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்தன் ஒருவகையார, 13
கருமவீட்டம், 378
கருமற்ககாதிற்பேய, 77
கருமேந்திரியம் - வாகரு முதலிய
ஐந்தம், பொழில் செய்தற்குக்
கருவியாய நிறறலின் இப்பெயர்
பெற்றன, 320.
கருவி-தொகுதி, வாச்சியம், 21.
கருவிமாமனழ, 185
கருவிளம்பொங்கு, 211
கருவிளமரம், 211.
கருவிதப்பட்டபொழுதே கலப்பவை
கள், 315
கருவுயிரத்தல், 190.
கருவூர், 205, 213.
கரைதல, 211
கல, 46, 302
கல பொலிந்தனனகரண்டை, 34.
கலயாணம், 195
கலலதரத்தம், 145.
கலலாககயவன், 260.
கலலாச்சிறு அர, 159, 200.
கலலாடம் - ஒருதமிழ்தால், கலலா
டமென்னும் புலவரால் இயற்றப்
பட்டமையின் இப்பெயர் பெற
றது, இது 102 அகவற்பாக்களை

புடையது 'கல்லாடங் கறறவ
னெடுசொல்லாடலாகாது' என
று ஒருபழமொழி வழங்குகின்ற
து, 9, 12, 96

கலலாமல, 52

கலலாவீனாளுன, 257

கலலாற்செய்த பாவை, 235

கலலென பேசுநா, 56

கலலெனருனை, 50

கலலெனறுயிர் வழங்குபெருநெறி,
1, 37

கலலென ஒல்ககுங்காடு, 73

கலலிப்பாகன, 200

கலலிப்பெருமபுனை, 127

கலககுறுதது - கலககதையுண்டா
ககி, 45, 160

கலங்கஞா, 130, 253, 274

கலங்கவீழ்க்காரி, 118

கலங்கவீழமாககன, 177

கலஞ்செய்கமயியா, 284

கலப்பு - கலத்தல, 314

கலம-கப்பல, 44, 89, 170, 277
284, 288, 290, 330, 340

கலமபகாரீழிகை, 94

கலவைவீர, 326

கலாபம, 37

கலாம் - போர, 18

கலிகெழுக்கடவுள், 71

கலிகொள், 301

கலிங்கத்துப்பரணி- ஒருதமிழ்தூல்,
"பரணிககோர் சயங்கொண்டா
ன்" என்று புகழப்பெற்ற சயங்
கொண்டாரென்பவா இந்நூலா
சிரியா, இத்த சில சோழர்களு
டைய வரலாறுகள் காணப்படும்,
சிலப்பதிகார வுரையாசிரியராகி
ய அடியார்க்கு நல்லார இந்நூலி
லிருந்து சிலபாடல்களை எடுத்து
உத்கரித்திருத்தலால் இஃது
அவாகாலத்துக்கு முந்தியதென
று தெரிகிறது, 70, 73

கலிங்கநாடு - தாயமன்னவராகியவசு
குமரனெனனும் இருவாக்குரி
யது, இதிற சிங்கபுரமென்றும்
கபிலையென்றும் பெயாபெற்ற
இரண்டு நகரங்கள் இருந்தன, 294.

கலித்தொகை - எட்டுத்தொகை
யுள் ஆறாவதுதூல் கடைச்சுவகப்
புலவரால் இயற்றப்பட்டது, கட
வுள் வாழ்வு தளபட 150 - கலிப
பாக்களை புடையது, பாலை
குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்
தல என னும் ஐந்திணைக்கு
முரிய முடிந் பொருள், கருப
பொருள், உரிப் பொருள் என
னும் மூவகைப் பொருள்களையும்
இனிது விளக்கி அகப்பொருட்
பகுதிகளை விரித்துக் கூறுவது
சொல்லாணிமை பொருளினிமை
யில் மிகச் சிறந்தது இதில் முசு
லாவதாகிய பாலை பெருங்காடுங்
கோனாலும், இரண்டாவதாகிய
குறிஞ்சி கபிலாலும், மூன்றாவ
தாகிய மருதம் மருதனிளநாகரா
லும், நான்காவதாகிய முல்லை நல
லுருத்திரனாலும், ஐந்தாவதாகிய
நெய்தல் நல்லந்துவனாலும்
இயற்றப்பட்டன, இதனைத் தொ
குத்தவா மதுரையாசிரியர் நல்லந
துவனா, இதற்கு நச்சினாகக்கினி
யா உரைசெய்திருக்கின்றனா
இது குறுங்கலித் தொகையென
றும் கலயெனறுங்கூறப்படும்,
இத்தொகை பாட்டாற்றெருக்க
ப்பட்டது, 17, 41, 45, 48, 65,
78, 123, 145, 166 168, 188, 194,
201, 206, 229, 261, 282, 285.
311

கலுழந்து - கலங்கி, 102.

கலை, 49, 285

கலைகளின் மூலம், 21.

கலையியம் - தெனமதுரையிலுள்ள
சிறத்தேவியின் கோயில், எல
லாச்சமயத்தாராலும் புகழப்படு
வது, கலாநாயியாகிய சிறத்தே
விகு இடமாயிருத்தலபற்றி
இஃது இப்பெயராபெற்றது
[கலை - வித்தை, சியம்ம - கோ
யில்] பலரும் வந்து தங்குத

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாநக

சூரிய அம்பலமொன்று இக் கோயிலின் முன்னே யிருந்தது, இஃது அம்பலப்பீடிகையென்றது கூறப்படும் இஃதிலிருக்கும் பொழுதுதான் அபுத்திரனாழ்வார் சுரபியைப் பெற்றான், 150, 153

கலை முட்பதகெட்டி - இவை சிவ பெருமானுடைய உருவத்திரு மேனியின் உறுப்புக்களாகவுள்ளவை 310

கலையருவினோன் - சிவபெருமான, 310

கவயமா, 306

கவாகோடல் 304

கவாநூன், 77

கவராககேளியோரா, 12

கவல (கவலவு) - கவலுதல், 6, 172, 311

கவலை, 272-3, 377

கவளம், 45, 200

கவான் - துடை, 3

கவிர - முளஞ்முருங்கை, 77

கவின, 237

கவினி - அழகுபெற்று, 191

கவுடிலச்சாமம், 352.

கவுந்தியடிகள், 294

கவேரகன்னி - காவேரி, 31, 105

கவேரா - யோகிகளிற் சிறந்தவரான ஓர் இராசகுலி, இவா காவேரியின் தந்தை, 31, 105.

கவேரவனம்-கவேரரோனப்பவாதவரு செய்து கொண்டிருந்த வனம் இது காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் அருகே யுள்ளது, 31, 105

கவைத்த அடிப்பேய - பிளவுபட்ட அடிகளையுடையபேய, 77

கவைத்த முளையுடைய பரிக கோல - யானையை அடக்குதற் சூரிய கருவிகளுடையானது, இது கவைத்த கருவியென்று பெயர்பெறும், 200

கவையடி பெயர்த்து, 77

கமுனி - வயல், 96-7

கமுநாறுக்கு - இசைத்து விழிற்சுறப்படுகின்ற ஏழுவகைகளுடையது, இஃது னுள்ளானது, ஆறுநீர் கட்டியது, 20

கழி - மிகுதி, 38, 314

கழிபெறுகுகோட்டம், 71

கழி பெருகு செலவகள்ளாட்டயாதல், 76

கழிபெருகு செலவா 18;

கழிபெருகுதுன்பம், 136.

கழிபெருவீதி, 38.

கழிமுடை நாற்றம், 174

கழிவேணிப்பறப்பு, 314

கழீஇய - கழுவிய, 326

கழுஞ், 74, 76

கழுநீர், 220, 328

கழுநீர் - கலந்த, 3, 148

கழும, 136, 230

கண்ம - மூங்கில், 209, 219.

கண்மலிவெனெல் - மூங்கிலில் விளையும் நெல் எண்வகைக்கூலத்துள்ளானது, 330

கள, 175-6

கள முதலியவைநது, 250, 261, 269

களவா, 307, 372.

களவி, 197

களவிகுழிசி, 174

களவீழ பூம்பொழில், 67

களளாட்டயாதல், 76, 194, 241

களவீ, 71

களவியம்பற்றலை, 73, 191

களவிய செருக்கு, 262

களஞ்ஞலேத்தவிகவென்றல், 262

களவீவிற்கும் வலைச்சியா, 329

களத்தாடுகூத்தி, 242.

களம், 212.

களா - உப்புநிலம், 112

களவு, 250, 261, 272, 373

களவோவாழகையா, 263.

களி - மதம் (ஆகுபெயர்) 45, 105

களிக்கையல் - கண், 62

களிப்புமாணசெலவக காவற்பேரூர், 86

களிமகனசெயல் 35.

களிமயக்கு - மதமயக்கம், 45

களிமூர்க்கன், 35.

களிறெருந்தல், 200

களிறு - ஆணயான, 18, 45, 198, 201, 204, 301

களைதல், 263

களையாவேட்கை, 223

கற்பகக்கோயில், 64

கற்பம் - காலத்தின்பேரெலலை வே
தாங்குகள் அறினுள் ஒருவகை
யாகிய கலபஸூதித்திரங்கள்
இவை வேசமந்திரங்களுள் இ
ன்ன மந்திரம் இன்னகருமத
தில் வினியோகித்தற்குரிய கெ
னபதைக்கூறும், 310

கற்பஞாடம் - உண்டாகக்கொ
ண்ட பெயர், 383

கற்பினுள், 166

கற்பு, 168, 243, 252

கற்புகடன, 293

கற்புடைமகள் தனகாதலன் சொல்
லேமறுத்தல் நன்றன்று எனல்,
197.

கற்புடைமகளிரியல்பு, 195

கற்பேந்திரிரூபத்திருவா - இவா
கள் சதேந்திரரைச் சார்ந்தோர்,
[கற்பம் - சுவாகம] இது சைன்
தூலவழக்கு, 316

கற்பொறிகள் - மதிலிலுள்ள
பொறிவிசேடங்கள், 327

கற்பகல்வி, 263

கற்பலம், 331

கற்பறிவிச்சை, 218

கற்பு, 147.

கற்பைக்கனறு, 252.

கற்பை கலமநிறையப் பொழிதல்,
139

கற்பைமுறைசெய்தகாவலன், 252

கற்பைப்படுமாக்கள், 216

கற்பையோ - கடமை கொடுப்போ,
216.

கற்பைச் செய்த செங்கோல், 216

கன்மம், 359, 363,

கன்மேந்திரியம், 320

கன்றிய - அடிப்பட்ட, 241.

கன்றியருளுள், 226

கன்றுநீளஞரால், 65

கன்றையிழந்தபசு, 252

கன்னடதேசம், 112

கன்னடபாஷைச்சொற்கள், 34,
199

கன்னல் - நாழிகைவட்டில், 89.

கன்னன் - காணன். இவன் சூரிய
னுக்குக் குந்தியிடமாகப் பிறந்
தவன், பிறக்கும்பொழுதே காது
களிற் குண்டலங்களோடு பிறந்த
மையின் இப்பெயர் பெற்றான்
(கர்ணன் - காது), 368

கன்னி - சம்பாபதி, தூக்கை,
இவள் போர் செய்வதற்கு வந்த
பரசுராமன் முன்னே நீ செல்லா
தேயென்று காந்தனென்னும்
அரசனுக்குக் கூற்றின், 241

கன்னிக்காவல், 195

கன்னிப்பருவம், 195

கன்னிப் பெண்ணாகவே யிருந்து
வறிதேழுத்தல், 248

கன்னிமாடம், 246

கன்னியாதுறைய, 179

கன்னியாகுமரி - ஒருநதி, 57, 142

கனகசுந்தரம் - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்தாள் ஒருவகை, 13.

கனகசபை, 207

கனகவிசயம் - கனகனும் விசயனும்,
இவர்கள் ஆரியநாட்டரசருள்
ஒரு சாரார், இவ்விருவரும் பால
குமரனென்னுமரசன் புதல்வா
கண்ணகி வழுவம் சமைத்த
பொருட்டுச் சிலைகொணாந்ற்காக
இமயஞ்சென்றேசேன செங்குடில்
வஞல் வெல்லப்பட்டு அவன்
கட்டளைப்படி இமயச் சிலையைத்
தலையிற் சுமந்தோர், 301

கனவு, 87, 130, 176, 193

கனாமயக்கு, 129, 235

கனை - மிகுதி, 23-4.

கனையெரிபொத்தி, 294

கா - சோலை, 89, 212.

காககை, 74

காகநதி - காலிரிப்பூம்பட்டினம்
முன்னொருகாலத்திற் காகநதி
னென்னுந் தலைவறை பாதுகாக
கப்பட்டமையின் இந்நகர் இப்
பெயர்பெற்றது, நீலகேசியில்
வேதவாதச சூககத்திலு, "காதம்
பலவா கடந்தபின் காகந்திக
கடிகருள்" என இப்பெயருள்ள
நகரமொன்று கூறப்பட்டிருந்
திறது, 242.

காசி, 142, 148.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாநநு

காசு, 269, 291

காஞ்சனபுரம் - வித்தியாதரநகரநு
நனுளொன்று காஞ்சனனும்
காயசண்டிகையும் இநநகரத
தோரே. இது விஞ்சைமாரநக
ரெனவும் வழங்கபபடும, 168, 180,
184

காஞ்சனன் - ஒருவித்தியாதரன்,
காயசண்டிகையின் கணவன்,
இவனது நகரம் காஞ்சனபுரம்
உலகவறவியில் உதயகுமரனுக்கு
அஞ்சிக காயசண்டிகையினது
வடிவமெய்திய மணிமேகலையை
அவவுதயகுமரன் தொடர்நதது
நண்டு காயசண்டிகையின் சோர
மாயகனென்று நினைநது அவனை
வாளாலவெட்டி வீழ்த்தினான்,
7, 217, 219 - 20, 222 - 7,
251 - 2

காஞ்சி-ஒருநகரம், இதில் முககாலச
செய்திகளையும் நனகு தெரி
விக்கும் கநதிறபாவைத் தெய்வ
மும், துணையிளங்குள்ளி யென
பவனாற்கட்டப்பட்டுள்ள புத்தா
லயமொன்றும், தெனமேற்கு
மூலையில் தருமதவனமென்று
பெயருள்ள ஒரு சோலையும் இருந
தன், மணிமேகலை பலநாள தங்
கியிருநது அனனமளித்துப் பல
வுயிரகளையும் பாதுகாத்துத்
தவத்திறம்பூண்டு அறவணவடி
கள்பால் தருமங்கேட்டு மரித்த
விடமும் இநநகரமே; இது
கச்சியெனவும் வழங்கபபடும, 9,
201, 287-8, 340-41, 349

காஞ்சிநாடு, 339

காஞ்சிமரம், 191

காட்டி, 114, 187, 144, 304.

காட்டாறு, 180.

காடமாசெல்லி, 71, 196.

காடு, 305.

காண் அசை, 79.

காணகுறாஉம், 63

காண்டலளவை, 303-4, 308

காண்டின், 35, 39

காணம் - பழங்காசு, 257-8.

காணமிலி, 170

காணா - குருடா, 151, 343

காணவயிர், 34

காணிய - காண, 39, 180

காததன்று - காததமையாலன்று,
254

காததிரம், 204

காததோம்படும, 79

காதணி, 64

காதணியைச் சங்கிலிற் செயதல்,
36.

காதம், 176

காதம்பரி - ஒருவடநூல், இது உச
னகாவயம் கநதருவ கணனிகை
யாகிய காதம்பரியென்பவளை
உச்சயினி நகரத்தரசனாகிய சர்
திராட்டெனென்பவன் மணம்பு
ரிநத சரித்திரம் இதில் விரித்
துக் கூறபபடும இது பூவகா
தம்பரியென்றும் உத்தரகாதம்
பரியென்றும் இருவகைப்படு
மெனவும், அவற்றுள் பூவகாதம்
பரி பாணகலியாலும் உத்தர
காதம்பரி அவருடைய புத்திர
ராலும் செய்யபபட்டன வென
வும், இநநூல் பன்னிராயிரங்
கிரந்தமுடையதெனவும் கூறு
வா, "காதம்பரி ரஸஜஞான
மாஹாரோபி நரோசுதே" என்று
பண்டையோர் இதனைச் சிறப்
பித்துப் பாராட்டியிருத்தல்
காணக், 'காதம்பரியின் சுவை
யை யறிந்தவர்களுக்கு ஆகாரங்
கூடஇனியாது' எனபது இதன்
பொருள், 38

காதல் - ஆசை, 232, 242, 310

காதலஞ்செல்வா, 204

காதலன், 58, 106, 129, 197, 222,
242, 261, 264

காதலன்பு, 232.

காதலனிறப்ப மகளிரும் உடனிறத்
தல், 293.

காதலி, 143-4, 233

காதற்சுற்றம், 97

காதற்பாங்கன், 337

காதம், 307

காந்தருவலிவாகம் - காந்தருவ குமர
ரும அச்சாதிக கணியரும
தமமுள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு
இயைவதுபோலத் தலைவனும
தலைவியும் தமமுள் எதிர்ப்பட்டுச்
சேவது, 245

காந்தள், 31, 37, 101

காந்தளஞ்செவகை, 192

காந்தன் - ஒருசோமுன் அகத்திய
முனிலாபால் மிக்க பத்திமையு
டையோன், இவன் வேண்டுகோ
ளுக்கிரங்கியே அவா தமது
கமண்டலத் திருநத காவிரியை
நதிவடிவாக நிலத்திற பெருகச்
செய்து சோழ நாட்டை நீர்வள
முள்ளதாகிலோ, பரசுராமா
போசெய்தற்கு வந்தபொழுது
கணனி (தூக்கை) யின் கட்டளை
மால் அவருக்கு முன்னே
செல்லாது வேறழருக்கொண்டு
இவன் சிலநாள வேறிடத்திருந
தான் இதனால் இவன் பரசுரா
மருடைய காலத்தவனென்று
தெரிகின்றது, இவ்வரசன் காந
தமனெனவும் காந்தமன்னவ
னெனவும் இருநூலுட் கூறப
டுவான் 2 241

காந்தாமம் - சில தேசங்களைத் தன்
னுட்கொண்ட மிகவம்பெரிய
தொருநாடு இதுவுள்ள தேசங்
களுள் பூருவதேச மென்பது
ஒன்று, 102

நாட்டியம் - காடயம், 209

காப்பு, 218

காப்புக்கடைதழிதல், 57, 142, 148.

காப்புடைமாநகர, 235

காப்புடையிருசி, 70.

காப்புவலையோட்டி, 200

காபாலிகமத்ததினா, 70, 74.

காம்பு - மூங்கில், 235

காமக்கள்ளாட்டு, 194, 241, 282.

காமக்கிழத்தி, 242

காமங்காழுகொளல், 56, 248, 250.

காமத்தியற்கை, 62, 227.

காமத்திலிழைவு, 272, 378

காமத்துப்பு, 40.

காமத்தையும் கொலையையும் நீத்தல்
வேண்டுமென்பது, 262

காமத்தை யொழிகுமவழி, 389.

காமதேனு, 123

காமம், 106, 114, 247, 258, 261,
273

காமமுதலியவைநது, 250, 261, 263

காமா - விருப்பம், 23, 191, 204,

காமவல்லி - கற்பகத்தின் மீது
ட்டாந்துவளரும பொற்புகுகொடி,
54, 109, 118

காமறகடந்தவாமன, 61

காமறகடந்தோய், 63

காமன், 28, 37, 41, 87, 223, 255,
267, 276, 372

காமுகா மறறைக் குற்றங்களையும்
உடையராவரென்பது, 250.

காமுறல் 201

காயதல், 46, 218

காயபசிக்கடுமபேய், 74

காயபசியாட்டி, 205

காயக்கரணம், 21

காயங்கரை-ஒருநதி, பிரமதருமனோ
னப்பெயரிய ஒரு பெளத்தமுனி
வன் இதன்கரையிலவந்தது தவறு
செய்தனன், அததிபதி யென
மரசன் இடவயமென்னும நகர
தினினு நீங்கி அவந்திக்குச்
செல்லும்பொழுது நாலகரைச்
சேனையோடு இதன் பக்கத் துள்ளி
சோலையில்தங்கியிருந்தான், 102-
3, 230 278

காயசண்டிகை - ஒரு விசத்தியாதா
மங்கை : காஞ்சனன் மனைவி,
இவள் அவனோடுபொதியிலமலை
யின் வளங்காண்சென்று உண்ட
வாக்குக்குப் பன்னிரண்டு
வருடமளவும் பசியையொழிகும
ஒரு நாவறகனியைக் காலாற
சிதைத்து அக்கனியை உண்ணு
தற்கெண்ணிவந்த பட்டினிநோ
ன்பியாகிய விருச்சிகனென்னும
ஒருருனிலனுடைய சாபத்தாற

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுரு

பன்னிரண்டு வருடமளவும் யா
னைதீயென்னும் பெருமபசி நோ
யால்வருந்தி மணிமேகலைகொடு
தத உணவால் அப்பசி முற்ற
வொழியப்பெற்றுத் தனது நகரஞ்
செல்லுகையில் இடையேயுள்ள
விரதமலையைப் பாதுகாக்கும்
விரதாசுடிகையென்பவன் சாயை
யாலிழக்க அவள வயிறற்றிற் செ
ன்று அடங்கினள், 7, 169, 174-
80, 185, 199, 201, 205, 209, 214,
217, 222-5, 228, 251

காயத்திறோன்றும் பாவங்கள்
மூன்று - கொலை களவு காமமென
பன, 25, 272, 373-4

காயத்தின் குணமூன்று - பள்ளிவல
ம்புரிதல், தவஞ்செய்தல், தானஞ்
செய்தலென்பன, 374

காயம், 202

கா - காகாலம், 46, 121, 340

காரத்தகை, 122.

காரநாற்பது - பக்ஷென கீழ்க்கண்
ககு தூல்களுள் ஒன்று, 209.

காரமங்குடல், 301

காமனகநு - து, 350.

காமணகாரிய மெய்கதம், 333

காமணகாரியநூலம், 367.

காமணகாரியப்பொருள், 384.

காமணகாரியவுருக்கள், 376

காமணததை யில்லையாகக்க காரிய
முயில்லையாமென்பது, 370

காமணப்பெயர், 110, 121, 142.

காமணம் 182, 185, 370

காமணனுமானம் - அனுமானவை
மூன்றனுள் ஒன்று, இது சூற
கொண்ட மேகத்தகைகண்டு
மழைபெய்யுமென்று அனுமானித்
தல் முதலெனவும், பூவானுமா
னமெனவும் வழங்கப்படும், 305.

காரணியும்பொழில், 49.

காரலாகடம்பு, 46.

காராளா = கராளா - சண்பைநகரத்
துள்ளா, 29, 93.

காரிகை - அழகு, பெண், 26, 28,
169, 179, 199, 228, 249, 251,
262-3.

காரிகை நல்லாள், 7

காரியக்கருத்து, 350.

காரியகாரணத்தொடாச்சி, 369

காரியம், 370

காரியவேது, 353

காரியாற்றத்துஞ்சியநெடுங்கின்னி -
ஒருசோழன், 214

காரியாறு - ஒருநதி, 214

காரியானுமானம் - அனுமானம்
மூன்றனுள் ஒன்று. அஃது எச்ச
மெனவும் சேவகானுமானமென
வும் கூறப்படும், 305.

காரிருள், 162, 240, 260

காருகமடநதை, 261

காருணயம் - கருணையோடுசெய்யும்
தருமம் இஃது அருளறம், நல்ல
றம், தயாதருமமென்றும் கூறப்
படும், 238, 284

காரைக்காலம்மையார் - திருத்
தொண்டர் அறுபத்து மூவருள்
ஒருவர் இவரியற்பெயர் புனித
வதியார் என்பது. இவருடைய
ஊர் சோழநாட்டின் கண்ணத்
திய காரைக்கால், இவரது அன்
னமிருத்திகண்டு சிவபெருமான
'அம்மையே' என்றழைத்தமை
யால் இவர இப்பெயர்பெற்றார்
இவாசரித்திரம் பெரியபுராணத்
தால் நன்குவிளங்கும். இவர அரு
ளிச்செய்தவைகள் மூத்த திருப்
பதிகம் இரண்டு, திருவிரட்டை
மணிமாலை, அற்புத்த திருவந்த
திமென்பன. இவைகள் பதினே
நாற்ருமுறையிற் சேர்க்கப்பட
புள்ளன, 73

கால் - காரது, 44, 49, 181, 307.

காலகிளர்ந்து, 204.

காலகோள் - காலகொளருதல்; அஃ
தாவது உதஸவாரம்பம், 39.

காலபரிய - அறுபட, 44.

காலபோகுபெருவழி, 47

கால்விசைக்கி, 160.

காலக்கணிதம், 21.

காலககணிதா, 330
 காலத்திற்குந்நியகொணமு, 153
 காலம், 129, 164
 காலமூன்று, 163, 371, 379.
 காலவேகம் - ஒருயானை, 45
 காலஸூத்திரம் - எட்டுக்கரங்களுள்
 ஒன்று, 82
 காலாமஸூத்திரம் - அங்கோத்தர
 நிகாயமென்னும் நூலின்பகுப்புக
 ளுள் ஒன்று, இதிற பிரத்திய
 ஷத்தினிலக்கணம் கூறப்பட்டு
 ளுள்ளதென்பா, 350
 கால - காலம், 108, 138, - 9
 196, 230
 காலஞாயிறு, 97, 104.
 காவதம், 117, 149, 176, 295
 காவல, 195 252, 261
 காவலன், 136, 151, 232, 252, 261,
 264, 284-
 காவலாளர், 94
 காவற்கணிகை, 242
 காவற்சோலை, 30-31
 காவற்பெண்டி - செவிலித்தாயா,
 89.
 காவற்செய்வதம், 19, 286
 காவிரிப்பட்டம் - வேளாளரில் உழு
 வித்துண்போர் அரசுறை பெறுவ
 தொருபட்டம், 47
 காவிரி-ஒருநதி, காவேரியென்னும்
 வடமொழிச்சிதைவு, கவேரகன்
 னி, காவிரியப்பாவை, சோழா
 குலக்கொடி, தமிழப்பாவை, நீர்ப
 பாவை யெனவும் இது வழங்கப
 படும, இந்நதி கடலொடுகலக்கும்
 சங்கமத்துறையானது நிறந்த
 புண்ணிய தீர்த்தமென்று பல
 நூல்களாலும்கொண்டாடப்படும,
 2-3, 31, 57, 165, 242
 காவிரிநதியின் உற்பத்தி, 2
 காவிரிப்பட்டினம், 338
 காவிரிப்படப்பை, 277
 காவிரிப்பாவை, 2, 31, 242
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துப் பிறந்த
 நூற்றிருபத்தொரு பாதையர்,
 265.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கட்டல்
 கொள்ளச் செய்ததமை, 289
 காவிரிப்பூம்பட்டினம் - சோழர்களு
 டைய பழைய இராசதானி
 இதில் இந்நதிகுளம் நிரூபிக்கப்பட்
 ளுள்ள ஏழரங்குகளை யுடைய
 ஒரு புத்தாலயமுண்டு. இந்நகரத்
 தின் பழைய பெயர் சம்பாபத்
 யென்பது. இது காகநதியென
 றும் புகாருென்றும் கூறப்படும்,
 7, 12, 22, 29, 31-2, 64, 81,
 105, 119, 183, 219, 241, 246,
 269, 277, 287 3, 298, 312
 334, 349
 காவிரிவாயில் - காவிரிகுரையில்
 திருமுகத்துறைக்குரிய வாயில்
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ளது,
 243
 காவுநதி, 332
 காவேரி-ஒரு நதி கவேரெனப்பெ
 ரால் பிரவஹித்தமையின் இப்
 பெயர் பெற்றது, 105
 காவேரிமாமகாதமியம் - ஒரு வட
 நூல், இஃது ஆகநேயபுராணத்
 தின் இரண்டாம் பாகத்துள்ள
 தென்பா, 105
 காழ் - கம்பு, மணிககோவை, வயி
 ரம், 17, 46, 200
 காழ்கொளல், 248, 250
 காழ்ப்பாடு, 312
 காழியா - பிட்டுவாணிகா, 329
 காழோர் - குத்துக் கோற்காரர்,
 45-6
 காற்றின் குணம், 321
 காற்று, 45-6, 170 314
 காறு - அளவு, 238, 308
 கானமுடிபட்டோர், 151, 343
 கானயாறு, 180, 219
 கானறை - மரவிசேடம், 74
 கானக்கோழி, 98.
 கானநாடி, 71
 கானா-மிகுதி, 65, 305.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை, 226,
 266, 289
 கிடக்கை - கிடத்தல், 50
 கிரவுஞ்சகிரி - ஒருமலை, இது முரு
 கை கட்டவுளால் ஒரு காலத்துத்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சாங்கு

துளைக்கப்பட்டது ; அன்றிற்
பெயாகிரியெனவும் குருகு
பெயாகுன்றமெனவும் கூறப்
படும், 55

கிராமம், 150

கிரியை, 304, 350, 360

கிருததம்=கிருதகம் - செய்யப்பட்டது, 362.

கிருததவரிததம், 362.

கிருததிரகூடம் - ஒருமலை, மகத்தேசத்தின் இராசதானியாக இருந்த இராசககிருத நகரத்தின் அருகே யுள்ளது. ஒரு காலத்தில் இதன் மீது நின்று கௌதம புத்தாபலாகும் தருமோபதேசம் செய்தபொழுது அவருடைய பாதங்கள் அழுந்தப்பெற்றமையின் இது பாதபங்கமலையென்றும் வழங்கப்பட்டும், 114

கிருததிரிமவேடம் - செய்யப்பட்ட வேடம். பொயவேட மென்றும் உளவரியென்றும் கூறப்பட்டும், பாண்டவா விராடநகரத்திற்கொண்டவேடம் போல்வது, 205

கிருதகோடி - மீமாம்ஸ சாஸ்திரம் முழுவதற்கும் போதாயனரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற முதலவிருத்தியுரை, இந்நூலைச் செய்ததுபற்றி அவரைக் கிருதகோடியென்று வழங்கியதாகச் சொல்வா இந்நூல் பிரத்தியட்சம் முதலிய பிரமாணம் பத்தினுள்ளுட்பிரமாணங்களுையே கூறும், இதனைப்பற்றிய செய்திகள் பரபஞ்ச ஹருதயமென்னும் வடமொழி நூலிற் காணப்படுகின்றன, 303.

கிருஷ்ணயஜுர்வேத பிராஹ்மணம் - யஜுர் வேதத்தின் ஒரு பகுதி, (பராஹ்மணம் - மந்திரங்களின் வினியோகத்தைக் கூறுவது), 121

கிருஷ்ணயஜுர்வேத ஸம்ஹிதை - யஜுர்வேதத்தின் ஒருபகுதி, 122

கிருஷ்ணராஜன் - ஓராசன், 207.

கிருஹயாதரம் - ஒருவடநூல், இல்லறநெறியை விவரித்தது ஆபஸதம்பா, போதாயனா, ஆசவலாயனா, பரததுவாஜர், கோபிலர முதலிய முனிவர்களாற் செய்யப்பட்டன கிருஹயகிருததிரங்களை மேற்கோளாகக் கொண்டு அவற்றின் கருத்துக்களை ஒன்றாகொன்று வேறுபடாமல் விளக்கி வைத்திகஸாவபௌமரென்று வழங்குகிற தோழப்பரென்பவரால் இயற்றப்பட்டது, மேற்கூறிய பலவகையான கிருஹயநூல்களைப் பிரகாசிக்கச் செய்தலின் இப்பெயா பெற்றதென்றும், இதற்குக் கண்ட பூவுண்மெனப் பெயருள்ள ஒரு வியாக்கியான முண்டென்றும் கூறுவா, 39, 90

கிலேசசாந்தி, 126

கிழங்கு, 183.

கிழமை, 253.

கிழவன், 118

கிழி, 75

கின்ளி - சோழன், 288.

கிளளிவளவன் - ஒருசோழன், 277

கிளந்தமாற்றம், 49

கிளப்பல், 52.

கிளாதல் - எழுதல், 146

கிளவி, 10, 189, 228, 296, 339.

கிளி, 40, 208

கிளை - சுற்றம், யாழிலநின்றநரம்பிறகு ஐந்தாமநரம்பு, வகை, 88, 144

கிளைநரம்பு - யாழ்நரம்புகளுள் குரல் இளித்துத்தம் விளரிக்கைகளை யென்னுமைநதுமாம், 204.

கீதகோவிரதம் - ஒருவடநூல், இது ஜயதேவரென்பவரார செய்யப்பட்டதான ஸங்கீதப் பிரபந்தம் 24 அஷ்டபதிகளையுடையது இது புத்தாவதாரம் திருமாலின் கூறென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, 61.

கேதம், 35.

கேரி - கேரீப்பிள்ளை, 298.

கீரிப்பிள்ளையை அறியாது கொன்ற
பாப்பனியின் கதை, 293

கீழ்ப்பால, 256

கூங்கும், 282.

குங்குமவருணம், 210

குச்சரகுழை - சம்பாபதியின்
கோயில், 199

குச்சரம் - கூர்ச்சரதேசம், 199

குசலவேதனை - சுகவறிவு பஞ்சுல
கந்தத்துள் ஒன்றாகிய வேதனை
யின் பகுதி மூன்றனுள் ஒன்று,
381

குசலாகுசலவேதனை - சுகத்துக்க
அறிவு. வேதனையின் பகுதி மூன்
றனுள் ஒன்று. புண்ணியத்தைக்
குசலமென்றும்பாவத்தை அகுசல
மென்றும் பௌத்ததூல்கள்
கூறும், 381

குசாமபன - ஓர்ரசன இவ்வுற
செய்யப்பட்டநகரம். களசாமிய்,
167

குஞ்சி, 249, 300

குட்டநாட்டார், 335

குட்டிப்பிடவமென்னுங்கொடி, 41

குட்டுவா, 335

குட்டுவன - சேரன், குட்டநாட்டை
யாளபவனென்றபடி, 335

குடக்கட்சேதா, 65

குடக்கண, 340

குடக்கூத்து, 37

குடசம் - வெட்பாலை விசேடம், 41,
98.

குடதிசை, 162

குடபாறசிறுபுழை, 68, 91

குடம், 362

குடமுழா - ஒருவகை வாத்தியம், 88

குடா, 146

குடாததொடர் மாலை, 163-4, 281

குடவயின், 226

குடிகை - கோயில், பாணசாலை, 72,
205, 274.

குடிகோள்பற்றி வந்த வெகுளி -
மெய்ப்பாடுகளுனொன்று, 111

குடிசை, 72

குடிப்பிறக்கும் வறுமை, 127.

குடிப்பெயா, 252

குடிபுறங்காதது, 253

குடுமி, 77, 219, 218-9, 300

குடை, 44

குடைக்கூத்து, 37

குண்டக்கணிகை - கணவனிருக்கும்
பொழுதே வெறொருவனைச்
சோந்திருப்பவளின் புத்திரியா
கிய வேசை, 109

குண்டலகேசி - நாதகுத்தனொரு
பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு
தமிழ்தூல் சீவகசிந்தாமணி முத
லிய ஐம்பெருங்காப்பியங் களுள்
நான்காவது, பௌத்த சமயத்
தைச் சிறப்பித்துக் கூறுவது.
குண்டலகேசி யென்று
ஒருவணிகமாதின் சரித்திரத்
தைக் கூறுதலின் இப்பெயர்
பெற்றது, இதன் சில செய்யுட்
கள் தொல்காப்பியவுரை, யாப
பருங்கல் விருத்தி, வீரசோழிய
வுரைகளிலும் பல தூல்களிலிரு
ந்து தொகுத்த புறத்திரட்டுள்ள
னும் தூலிலும் கீலகேசியிலும்
சிவஞான சித்தியார் பரபக்கத்
திறகு ஞானப்பிரகாசர் இயற்றிய
உரையிலும் காணப்படுகின்றன

வேயனறி தூல முழுவதும் இது
காறும் எங்கும் கிடைத்திலது.
இது குண்டலகேசி விருத்தமெ
ன்றும் பெயர்பெறும், இதில் இக்
காலத்து வழங்காத சொல்லும்
பொருளும் உண்டென்பா, 60,
368, 389

குண்டிகை - கமண்டலம், 34

குண்டோர், 96.

குணக்கு - கிழக்கு, 153, 162

குணப்பொருள், 60.

குணம், 304, 322, 359-60

குணவதம், 341.

குணி, 322-324

குத்துக்கோற்காரா, 45

குதலை, 38-9, 89

குதிரை, 46

குதிரைப்பந்தி, 94

குதிரைமலை - ஒரு மலை இஃது
எழிநீர் அதிகமானுடைய தெனறு
புறநான்று கடுகு - ஆம் பாட்டா
டாலும், பிட்டங்கொற்றனுடைய
தெனறு கசுஅ - ஆம் பாட்டாலும்
தெரிகின்றது - இஃது ஊராக
குதிரை யெனறும் கூறப்படும்,
205

குதிரைவீரர், 13

குப்பம், 37, 75

குமராயம் - புழுக்கிய பச்சைப்பயற்
றோடு சருக்கைய முதலியன கூ
ட்டி ஆகப்படுவதொரு சிற் று
ணடி, 13.

குமரன் - கலங்காட்டுள்ள கபிலை
நகரத்தரசன், 196, 295

குமரி - ஒருநதி - கன்னியாகுமரி
யெனவும்கன்னியெனவும் கூறப
படும் பலருமத்ததம்பாவங்களைப்
போககுதற்குச்சென்று ஆடிவருவ
தொரு புண்ணியதீர்த்தம், தன்
னருகே 'புஷ்பஹாவி' என்று
பெயாபெற்ற குமரிதெய்வமெ
ழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயமொன்
றையுடையது, கன்னிப்பெண், 57,
142, 194

குமரிதெய்வப்படிமம் - குமரியா
ற்றினுடைய அதிதேவதையின்
வடிவம், 148

குமரிபாதங் கொள்கையின் வணங்
கி, 148

குமரிமூத்த வென்பாததிரம், 160,
248

குமரியம் பெருநதிறை, 57

குமரியாடல் - கன்னியாகுமரியாற்
றில் நீராடல், 57, 148

சூழிழ - சூழிழம்பு, 77, 220

சூயவா, 330

சூயல், 43

சூயல்தல்-எழுதல், செய்தல், 99,
332

சூயலுவகருவி, 88

சூயலுவா - தோற்கருவிவாசிப்பா,
95

சூயனுழைபொதுமயர், 12

சூயங்கு, 179, 209

சூயங்குசெய்கடல், 57

சூயம்பு - வரம்பு, 186

சூயல், 204

சூயவம் - சூயாமம், 40

சூயவா - தாயத்தையார், 28

சூயவை - காமமும் வென்றியும்
பொருளாகக் சூயவைச் செய்யுள்
பாட்டாக எழுவரேனும் எண்ம
ரேனும் ஒன்பத்தினமரேனும் வட
டமாகநின்று கைபிணைத் தாடுவ
து, 208

சூயற்றலைக்கூந்தல், 98

சூயாமம், 40

சூயல் - கோட்டான, 73

சூயகு - சூயக்கத்தி, பறவை, 190,
205, 294

சூயகுபெயாக்குன்றம், 55

சூயசில, 193, 198

சூயடா, 151

சூயடு, 140

சூயதி, 41

சூயதிப்பலி, 15

சூயநதி, 40, 211

சூயமகன், 173

சூயலித்தலை - மதிலுறுப்புக்களுள்
ஒன்றும், 64

சூயஉத்தொடைமலை, 44

சூயோதம்-கோபம், உட்பகையாற்
லுள் ஒன்று, 388

சூயகான்பொடே - மைசூஸம்ஸதா
னத்துள்ளதோளார், 207

சூயகிரிகளோழு, 83

சூயம் - கோயில், 34, 300

சூயமகளிர், 195

சூயவிச்சை, 52

சூயமலை, 313.

சூயப்பெண்ணை, 181

சூயோததுங்கசோழனுலா - ஒட்டக்
கூத்தரால் இரண்டாங் சூயோத்
துங்கன் விஷயமாக இயற்றப்
பட்ட ஒரு தமிழ்ப்பிரபந்த நூல்,
252

சூயலயம், 307

சூயலை, 65, 96, 121, 192, 267, 328

சூயலைச்செங்கண், 222

சூயிழுக்கிழைருக்கு, 36

சூயிழுக்கருவி - யானையை அடக்
குவதோராயுதவிசேடம், 200

குவைஇய - குவித்த, 330

குழல் - கூந்தல் வேயங்குழல், 21, 42, 47, 88, 210, 248

குழலிசை, 41

குழலோன் - பரதநூலுட்கூறப்படும பஞ்சாசாரியருள் வேயங்குழல் வாசிப்போன், இவனை வாமசிக் னென்பா வுடனாலா, 87

குழவி-குழந்தை, 130, 143

குழிசி - பாலை, 174.

குழியில் விறகடுக்கிப்பிண்ததைசு சுடுதல், 171

குழுகள் ஐந்து - அரசாக்குரிய ஐம் பெருங்குழு அமைச்சா புரோகிதா சேனாபதியா துதுவா சாரண ரொனனு - லாக்ளின் கூட்டம், இதனைப் பஞ்சமகாவாகக் கமென்பா வுடனாலா, 13

குழை, 248

குழை முகப்புரிசை, 257

குழையச்சமைத்த பருப்பு 317

குளம்பு, 163

குளன்னிதாமரை, 168

குளித்தல், 258, 268

குறககொள்கலம், 52

குறங்கெடுத்தோய, 63, 114

குறம், 106, 133, 137, 171, 174

குறம்முப்பத்திரண்டு, 338

குற்றமுற்ற பரததையாக்குரிய தண்டம், 189

குற்றமூன்று, 114, 230, 368, 380

குற்றமைநது - கள் பொய் களவு கொலை காமமென்பன், இதனை, 'நிலபெற வெல்லாரு நீதன களைநதனவும், சிலைவருமீழுகெனத் தவிரநதனவு மென்ன, நிலை பெறவெல்லாரு நீதனயாவென ருன், கொலைகளவு கட்டகாமம் பொய் யெனக்கூறினான்' (நில கேசி, பதி க-சமய) என்பதன லுணாக, 269-70, 368.

குறம், 297

குறங்கு, 221

குறம், 195

குறன் - குறுகியவடிவம், 140, 206

குறளன் - பிக்ககுறிய உருவமுள்ள வன், 140

குறளை, 126 273, 374

குறிஞ்சிப்பண், 205, 330

குறிஞ்சிப்பாட்டு - சங்கப்புவலாகள் அருளிச்செய்த பததுப்பாட்டினுள் எட்டாவது இது 301-அடிகளை யடைய அகவற்பாவால் அமைநது ளளது தலைவியினது வேற்று ஸமகண்டு வருந்திய செவிலிக்கு அறத்தொடுநிறகும பாவகி கூற்றாக ஆரியவரசன் பிரக தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலாபாடியது இதுமலைவளா களையும் இவ்வற முறைமையை யுமதலைவனுநதலைவியும் தம்முள் வைக்கத்தகும அன்புடைமையையும் கற்பின இனறியமையா கமையையும் கூறும் இதில் 94-மலர் விசேடங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பெருங்குறிஞ்சி என்றும் வழங்குவார், இதற்கு அசிரியர் நச்சினாக்கினியர் உபை செய்திருக்கின்றனர், 41, 44-5, 65 97, 327

குறிப்பு 222, 381

குறுகி - அடைநது, 189

குறுங்காடு, 211

குறுங்கால நகுலம், 211

குறுக்கூர்ளி, 94

குறுநாடி, 15

குறுநொகை - எட்டுத்தொகையுள் ஓரண்டாவது; இது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 402-அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றுள், முதற்பாவாகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாரச்சம்பாடிய பெருந தேவனாராலும், மற்ற 401-பாக்கள் திப்புத்தோளாரா முதல் அமழ்வாரிமுதியாகவுள்ள புலவா இருநூற்றைவராலும் இயற்றப் பட்டுள்ளன, இந்நூல் அகப்பொருட் பகுக்கையே பொருளாகவுடையது, இத்தொகை முடிசு தான் பூரிககோ, இஃது அளவால் தொகுக்கப்பட்டதென்பா-

த்தொகையின் பாககளுள் 20
ககளொழிநகமறறைப பாக
நக் குப்பேராசிரியா பொரு
முதினொருனறம அவா
முதாதொழிந்த 20 - பாககளுந
மாச்சினாககினியா பொருளெ
தினொருனறம தெரிகினறது,
, 56, 136, 283
டைப்புதலவா, 39, 89
கிசுச்சி, 318
ககனனல, 89
ககக, 145, 166
ரியா, 189.
ற - காரியம், முடிக்கப்படும்
பாருள், 201
கொண்டிருத்தல், 253
வேண்டுக - காரியங்களை வி
மயவா, வறுமையுற்றிரந்தா,
1
றம், 83, 111
றுகண்டனன கோட்டம், 71
கூப்பிடு, 73, 94
ம - கூப்பிடு, 133, 283
பகூலி - அழைத்து, 20, 211,
6-7, 284
தரல, 143
க - பேராநதை, 73
க சாவோப்பயிதல, 73
கிண்டு - சோந்தனுபவித்து, 88
ம - ஓடவிசேடம், யாழ்நரம்பு
றிற பகை நரம்பு, 48, 332
ல - மதுரை, 246
வைக்குங்கொடபினள், 232
ட, 299
ததூல - மதிவாணனொருனனும
ண்டியராலியற்றப்பெற்ற ஒரு
டத்தமிழ்தூல, இதனாலமதி
ரணா நாடகத் தமிழுந்நென
ம வறும்கும், வெண்பாவாலும்
ததிரப்பாவாலுமாகியது, இதி
ள்ள சில செய்யுட்கள் சிலப்பதி
ரவுரையில் அடியாகக்குறலலா
லமேற்கோளாக எடுத்துக்காட்
ப் பெற்றுள்ளன, 9, 330.
கா, 152.
காட்டு, 43.
கியா, 41, 136, 330,

கூத்தியல்பு, 330
கூத்தியனமடநதையா, 186, 201
கூத்தினிலக்கணம், 330
கூத்து இருவகை, 20
கூத்துப்பதினென்று, 37.
கூத்துமபாட்டும் அழகும், 195
கூதிரா, 121
கூந்தல், 51, 98, 220, 253, 299
கூந்தலினவகை ஐந்து - முடி கொ
ண்டை சுருள குழல் பனிச்சை
யென்பன, 247.
கூம்பிறறதுண்டம், 170
கூம்பு - பாயமரம், 44, 46
கூதல் - மிகுதல், 84, 167, 229,
258
கூம்புராணம், 45.
கூலம் எணவகை, 9, 330.
கூலம் பதினெணவகை, 9, 330
கூலமறுகு - நெல்முதலியபலபண்ட
டங்கனவிறகப்படும் கடைததெரு,
330
கூலவாணிகனசாதனா - இவாமன்
மேகலை நூலாசிரியா சிலப்பதி
காரநூலாசிரியராகிய இளங்கோ
வழிகட்கும் அவாதனமயனசோன
செங்குட்டுவனுக்கும் மிக்க
நட்பினா இவா மதுரை
கூலவாணிகனசாததனொருனவும
சீத்தலைச்சாததனொருனவும கூட
ப்படுவா "தண்டமிழாசான் சாச
தன்" (சிலப் 20 சுசு) எனறு
இவா சிறப்பிக்க பட்டிருக்கினற
னா, 9
கூலியா, 329
கூலிளி, 89
கூளி - பெண்பேய், 71
கூற்றம் வருமுன் அறஞ்செய்க, 279
கூறி அடிப்படுதல், 144
கூறிட்டுமொழிதல் - நாலவகைவினா
விடையுள் ஒன்று, 371 386.
கூறை, 172
கூன, 140.
கூனி - மாதவியின் தோழி (வயநத
மாலை), 4
கூனிய உடம்பையுடைய வேதியன்,
155
கேடுககினித்து, 153
கெடுகலமாக்கள், 138

கெடுத்த - காண்ப பெருது, 57
 கெடும் ஏவல், 82
 கெழுதகை, 277
 கேசகம்பளன - நரிவயிறற்ற பிறந்த
 ஒரு முனிவன, 147
 கேட்டி, 52, 239
 கேடு, 317
 கேணமோ - கேளும், 34, 143
 கேணி, 211
 கேவலஞானிகள் - திரிகால உணர்
 ச்சியுடையா. (கேவலஞானம்
 ஜயிக்க ஞானத்துள்ளும் சிறந்த
 து), 314
 கேழற்கூற்று, 60
 கேளவியாளா, 197
 கேளா - செவிடா, 141, 349
 கைகக்னை, 204
 கைத்தலைகாட்டல், 88
 கைத்தூண, 170
 கைத்தூணவாழ்க்கை, 187
 கைத்தொழுதல், 144
 கைநெலவி, 351
 கைப்ப, 45, 200
 கைபெய்பாசத்துப்பூதம், 31
 கைமமலைக்களிறு, 301
 கைமமை - சிறுமை, விதவை 225
 கைமமைநோன்பு - கணவனை இழந்
 தோர் அனுடமிக்கும் வீரதம்,
 293
 கைமமைநோன்பு நோற்ற உடம்
 பைவருத்துதல், 24
 கைமமையிற காவல், 195
 கையிலத்தல், 35
 கையறல் - செயலறல், 26, 34, 45,
 151, 219, 229
 கையறுதுன்பம், 36
 கையாற்றுவியாற பண்ணாது மனத்
 தால் நிருமித்தல், 322.
 கையாற்றவலம், 262
 கையாறு - மூர்ச்சித்தல், 53, 255,
 377
 கையுதிராககொள்ளல், 32, 58, 170,
 223
 கைவளை, 94
 கைவிட - துறக்க, 261
 கைவிடலீடா, 58, 205
 கைவினைகடந்தகண்கவாவனப்பு,
 245.

கைவினைச்சித்திரம், 51, 202
 கோக்கி (கொக்குவாய், கோக்கிவா
 ய) - ஆபரணங்களின் உறுப்பு
 விசேடம், 38
 கொக்கு, 98
 கொங்கலா நறுநதா, 7
 கொங்கலிழகுமல, 256, 342
 கொங்கு - தேன, பூநதாது, 7, 342
 கொட்கம் - சுழலும், 139
 கொட்டி - கொடுகொட்டியாடல்
 இது புறநாடகம் பதினென்றனு
 ளொன்று, 37
 கொட்பன் - சுழலுவன், 208
 கொட்டி, 232 - 3
 கொடி, 109, 167
 கொடித்தவளம், 41
 கொடித்தோவீதி, 44, 235
 கொடிப்புருவம் - ஒழுங்காகிய புரு
 வம், 36
 கொடிபடுகறை, 75
 கொடிமிடைவீதி, 248
 கொடிமின், 102
 கொடிவாயில், 69
 கொடுங்குழை, 248
 கொடுங்கை, 17
 கொடுங்கானமை, 85
 கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமா
 கப்பண்டித்தோத்தட்டின் முன
 றே நடுவது, 46
 கொடுந் தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு-
 பொங்கு நாடு, ஒளி நாடு, தென
 பாண்ட நாடு, குட்டநாடு, குட்
 நாடு, பாண்டநாடு, கற்காநாடு, கீத்
 நாடு, சூழிநாடு, மலையமநாடு,
 அரவநாடு, அருவாவடதலை நா
 டு, அவறறைச்செந்தமிழ்
 நாட்டி உதரகீழ்ப்பால் முதலாக
 வக்காடு இறுதியாக எண்
 ணிக்காகளகத்தனைத் தொல்
 காப்பியம் எச்சவியல், "செந்தமிழ்
 சோந்த" அன்னுஞ்சுத்திரவுரை
 களாலமுணாக, 335.
 கொடுநதுயா, 28
 கொடுந்தொழிலான, 75.
 கொடுமம், 145
 கொட்ட, 129
 கொண்டல், 305.

- கொண்டன்று - கொண்டமையா
லன்று, 254
கொண்டிமகனரி, 188, 196
கொண்டுகுறுதல், 102
கொண்டோற் பிழைத்த தண்டம்,
57, 142, 243
கொண்டோன்ல்லது தெய்வம்
பேணப் பெண்டிர், 195
கொம்பரிருங்குயில், 43
கொம்பு - நீரைவிசங்கருவி விசேடம்,
பூங்கொம்பு, 308, 327
கொய்தல் - பறித்தல், 34
கொய்யாக குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பண்,
205
கொல்லா, 212
கொல்லல் - வெட்டல், 329
கொல்லனுலேழ்க்கு, 205
கொல்லாமை - அஹிமனையு, இது
பஞ்சசீலத்துள்ளானது, 231
கொல்லிப்பாவை, 54
கொலை, 35, 177, 250, 261, 272, 373
கொலைநிலவேட்டுவா, 145
கொலைப்பாவம், 293
கொலையறமாமெனுது கொடுந்தொ
ழின் மாக்கள், 80
கொலைவன், 287
கொழித்தல், 180
கொழுநன், 195, 244
கொழுநீர்வஞ்சி, 121
கொள்கலம், 52, 148
கொள்கை - விசயம், 124, 148
கொள்கைபிடங்கன், 332.
கொள்கரிமா, 7
கொளைய - கொஞ்சத்திறைபோன்ற,
41.
கொளுத்தக்கட, 42.
கொளை - ஒற்றையுத்தல், பாட்டு, 88
கொற்கை - பாண்டியர்களின் பழைய
இராசதானி. இதற்கு ஒரு
காத துரத்திற்கு அப்பாலுள்ள
நீண்டசேரியிலே சாலி ஆபுத
திரிணப் பெற்றான், 149.
கொற்றம், 91, 253.
கொன்னை, 40, 191.
கொங்குமீழ், 208.
கொங்குமி - உளசாமபிநகரம், 167.
கோசலதேசத்துச் சித்திரவேலைக
காரா, 212
கோசலதேசம், 367
கோட்டங்காவலா, 206, 213, 215
கோட்டம் - அறை, கோயில், 71
184, 196, 200, 204, 216 - 8
226 - 7, 235, 240, 293, 334
கோட்டான், 73-4
கோட்டி - கோயில் வாயில், சடை
16, 156
கோட்பாடு - கொள்கை, 386
கோடணை - முழக்கம், 62
கோடாச்செங்கோல, 3
கோடு - கரை, கொம்பு, சங்கு
யாழ்த்தண்டு, 144, 146, 163, 203
262, 266, 308
கோடுடைதாழை, 43
கோடை, 283
கோணச்சந்தி, 212
கோணச்சந்திவிதானம், 190, 212
கோணம் - தோட்டி, முக்கோணம்
200
கோணிலேதிரிதல், 3, 15, 85, 203
கோதமை - ஒருபாட்பணி. சாங்கல
னுடைய தாய், 79, 82
கோதை, 124, 199, 234
கோதைத்தாமம், 187
கோதையஞ்சாயல், 115, 135
கோபச்சொல் - வாகுகிற றேனறும்
பாவச் சாற்கள் நான்கு
ஒன்று, 374
கோபத்தால் உண்டான பாவம், 296
கோமகன், 202
கோமகன், 206
கோமகன் கோயில், 89
கோமகன் பீடிகை, 131
கோமினி - ஒரு செட்டிப் பெண், 112
கோமுகி - மணிபலவந்ததுள்ள
தொருபாபயகை, 117, 120-21,
124, 161, 286, 342
கோயில், 20, 223, 240.
கோயிறறுக்க - இசைத் தமிழ்
நூலுட்குறிய எழுவுகைத் தூக
கிணுனொன்று, நான்கு சோகளை
யுடையது, 20.
கோரகை - பிச்சைப் பாததிரம், 59

கோல - செங்கோல, திரட்சி, 15, 34, 241, 253

கோலங்கோடல, 20

கோலம், 166, 189, 202, 255

கோலோர், 46

கோவகாமா - பழைய புத்தா கரு னொருவா, 369

கோவலா - இடையா, 65, 149

கோவலன் - இப்பெயரை யுடைய வா இருவருளா (1) மணிமேக லையின் தந்தை, கண்ணகியின் கணவன். சிலப்பதிகாரக் கதா நாயகன். வஞ்சிகாப புறத்தே யுள்ள கோயிலிற் கண்ணகி வடி வத்தோடு இவன் வடிவமும் பூசிக்கப்பட்டிருந்தது, 24-6, 48, 87, 99, 186, 250, 266

(2) மேற்கூறிய கோவலனுக்கு ஒன்பது தலைமுறை முன்னோன், இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாத னுக்குக் காதற்பாவகன். அவ லோதனுக்குச் சாரணாகூறிய உபதேசமொழியைத் தானும் கேட்டுத்தான் தேடியவையுந் தன் முன்னோ தேடியவையுமாகிய பொருள்களை யெல்லாம் ஏழு நாட்கள் நுனஞ்செய்து விட்டுப் பின்னா த தவம்புரிந்தோன் வஞ்சிகரத்தே புத்தனுக்குச் சைத்தியாலயமொன்று கட்டுவித் தோன், 289, 293, 298, 332, 334, 337, 341, 347-8

கோவியனவீதி, 45.

கோவேட்கள் - குயவா, 329

கோவையின் கோப்பு, 38-9

கோழி, 94

கோள் - வாககிற நேனறும் பாவச் சொற்கள் நானகினுள் ஒன்று, 82, 273

கோளம், 82

கோளரி, 258

கோளியாலம், 71

கோற்றொடி, 99

கோனமுறை, 196, 201, 216.

கோணிலை திரிந்திடிற் கோணிலை திரியும், 85, 203

கோஸஞ்சார பூமி - பசுக்கள் இடை யூறினறி மேயத்தற்கு அரசனால் விடப்பட்ட நிலம், 146

கௌசாமபி நகரம் - குசாமபன்ன னுமரசனாற் செய்யப்பட்ட நகரம் கோசமபியெனவும் வழங்கும், 167

கௌசிகன் - சண்பை நகரத்துள்ள ஓரந்தணன் சுதமதியின் தந்தை 29, 93

கௌடிலம் - வளைவு, 352

கௌண்டினனியா - பழைய புத்தா கருள் ஒருவா, 369

கௌதமபுத்தா, 367, 369

கௌதமமூனியா - இவா அகல்யை யின் கணவா, அவளுடைய கந் பையழித்தத்துபற்றி இரத்திரனுக்கு ஆயிரங்கணக் குண்டாகும் படி சாபங் கொடுத்தனா, 194, 309

கௌரியா, 33

கக்கரத்தின் குடு, 147

சக்கரம் - மண்டலம், 38, 110

சக்கரவாளக்கோட்டம் - புத்திர சோகத்தால் வருந்திய கோத மையின் துன்பத்தைப் போக்கு தற்காகச் சக்கரவாளத்துள்ள எல்லாத் தேவர்களுக்கும் சம்பா பதி வருவித்துக்காட்டிய விடத் து அக்காட்சியை எக்காலத்தும் யாவரும் காணும்வண்ணம் மயனால் நிருமிக்கப்பட்டது பற்றி இஃது இப்பெயா பெற்றது காலிரிபுடும் பட்டினத்தின் புறத் தேயுளா மயானத்தின் பக் கத்துள்ளது. இதனால் இது சடு காட்டுக் கோட்டமெனவும் கூறப்படும், இதில் முனிவா பல ரிருந்து தவஞ்செய்தாரா, சம்பா பதி கோயில், கந்திற்பாவை, உலகவறவி என்னுயிர்முன்றும் இதைச்சாராதுள்ளவையே, 68-9, 84, 91, 165, 184, 326

சக்கரவாளகிரி, 83

சக்கரவாளத்துத் தேவா, 138

சக்கரவாளம் - உலகம் முப்பத்தொ ன்றையும்தன்னுள்ளே அடக்கிய

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சசுஎ

கோளம், 81-2, 240, 298, 367
சங்கத்தாரா - ஸங்கத்தாரா. பௌத்தரில் துறந்தோரின் கூட்டம் ஸங்கமெனப்படும, 51, 233, 250, 269, 333

சங்கத்திலிருந்து விலக்குதற்குரிய குற்றங்கள், 299

சங்கதருமா - ஒரு பௌத்தமுனிவா, இவா சதமதிக்கும் அவளுடைய தந்தைக்கும் சருமோபதேசஞ் செய்தவா, 59, 66

சங்கம, 38, 94, 139, 367

சங்கமன, - ஒரு வணிகன் நீலியின கணவன். முற்பிறப்பிற் காரண மினி இவனைக் கொல்வித தபாவத்தாலேயே கோவலன் கொல்லுண்டிறந்தான், 295

சங்கமுக்குத்துறை, 57

சங்கம - ஸமசபம், 356

சங்கரித்தல, 310

சங்கறுப்பாரா, 330

சங்கிறுதெய்த காதணி, 36

சங்குடைந்தாற்போலுந்தாழை, 43.

சங்குமுதொபெடி, 96

சஞ்சரித்தல, 81

சட்டையிட்ட பிரதானி, 277, 341

சட்டங்கம் - ஓர் திரி, 60

சட்டிய - ஆராமாயணத்திற் கூறப்படாத முகினிவீர்த்தி, 31

சடை, 181.

சண்டிகை - ஸர்சான் வர்வியியாகி பஞ்சேவதை, 71

சண்டியம் 41

சண்பை - அங்கநாட்டிற் கங்கைக்கரைவிலுள்ள ஒரு நகரம் சமபபெயனவும் வழங்கும், 29, 93.

சத்தத்துவம், 358

சத்தம், 351, 353 - 4, 361

சத்தியஞானம், 324.

சத்தியம் நான்கு - துக்கம் முதலியன, இந்நான்கின் ஸுலககணமும் ஆகும் ஸுத்ததிரத்திலுள்ளதாகிய ஹீனயானத்தில வினங்கக் கூறப்பட்டுள்ள தெனறும் இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் முமமூனரு

கப் பன்னிரண்டு வகைப்படு மென்று கூறுவா, 25, 116, 122, 217, 302, 337, 371 - 2, 381

சதமகன், 4

சதுக்கப்பூதம், 17, 243.

சதுக்கம் - நாற்சந்தி, 17, 90, 219.

சதேந்திரர்கள் - பவணேந்திராமுதலியோர்; இவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகவுள்ளவனுக்கு அகமிந்திரனென்பது பெயர் 316.

சந்தம் - வேதாங்கங்கள் ஆறினொன்று. செய்யுளிலக்கணத்திற் கூறுவது, சந்தோவிசிதியென்றுக் கூறப்படும், 305, 310

சந்தனம், 36, 52, 96, 177, 223, 231

சந்தனம் மாலை முதலியன தர்யாமை பௌத்த முனிவர்களுக்குரியதச்சேலத்துனொன்று, 331

சந்தாபம், 194

சந்தி - இடவிசேடம், 331, 379

சந்திக்கோணம், 212

சந்திமூனறு, 370- 71

சந்திரத்ததன் - கப்பலிற் சென்று வாணிகன் செய்யும் ஒருவணிகன் சாதுவனை நாகா மலையிலிருந்து காவிரிப்படிமட்டினத்திற்குக் கப்பலிலேற்றி அழைத்து வந்தவன் உவன், 172, 177.

சந்திரமண்டலம், 66.

சந்திரன் - சதேந்திரருள் ஒருவன், 49.

சந்திராபீடம் - உச்சயிளி நகரத்தார்சன இவன் தாராபீடென்னும் அரசன் புத்திரன், காதம்பரியென்பவளுடைய கணவன் காதம்பரியென்னும் வடமொழிக்கத்திய காவயத்தின்கதாநாயகன் 38

சந்திரோதய வருணனை, 66

சந்து, 71

சந்தேகம் - பலதலையாய உணர்வு, 304

சந்தோவிசிதி - சந்தம், 310.

சந்திரிதம், 155

சபதௌஸதுபம் - ஒரு வடநூல்
இது பாணினி சூத்திரங்களைப்
பின்பற்றிப் பதஞ்சலி மஹா
பாஷ்யத்தை விளக்கப்பட்டோஜி
தீக்ஷிதரோனபவரால் இயற்றப்பட்ட
தொரு வியாகரண்கிரந்தம், 319

சபகத்தொடாச்சி, 351

சபகம், 353

சபகைகதேசவிருத்தி, 356

சபதம், 189

சம்பங்கோழி - சண்பென்னும கோ
ரைகளில் தங்கியிருக்கும் ஒரு
வகைக் கோழி, 43

சம்பந்தம் - காரணகாரியத் தொடர்
ச்சி, 369

சம்பவவளவை, 304, 307

சம்பவித்தது, 260, 305

சம்பாதி-சடாயுவின உடன் பிறந்
தவன், 31 198

சம்பாதிபுரம் - சம்பாதி புசித்த
இடம், 31

சம்பாதிவனம் - காவிரிப்பூம்பட்
னத்தைச் சார்ந்துள்ள ஒருசேலை
மேலே பறந்து சென்றபொழுது
சூரிய கிரணத்தாற் சிறையிழந்து
விழுந்த சம்பாதியென்னும்
பறவை இருத்தற்கிடமானது
பற்றி இப்பெயர் பெற்றது, 31

சம்பாநகரம் - சண்பை, 93

சம்பாபதி - சம்புத்தீவத்தின் அதி
தீவத்தை, இஃது இவளுக்கு
இயற்பெயர் சம்புமரத்தின் கீழ்
ருந்து நோற்றமையின் இவள்
சம்புவெனவும் பெயர் பெறு
வாள சிவந்ததிறமும் சடையு
முடையவள். இவ்விருந்தமை
பற்றி ஆதிகாலத்தே சம்பாபதி
யென்று பெயர் பெற்றிருந்த
சகரம், காவேரிநதியின் சம்பந்தத்
தாற் பின்பு காவிரிப்பூம்பட்டின
மென்று பெயர்பெற்றது, புத்திர
சோகமுற்ற கோதமைக்கு
இருந்த சககர வாளத்துள்ள
எல்லாத் தேவா களையும்
வருவித்துக் காட்டி அச்சோ

கத்தை மாற்றி அவளைத்தேற்று
வித்தவள் இவளுடைய கோயில்
குச்சாக் குடிக்கையென்று கூறப்
படும அருந்தவமுதியோன
கனனி, குச்சாக்குடிக்கைக்குமரி,
சம்பு, சம்புத்தீவக் காவற்றெய
வம், சம்புத்தீவத்தெய்வம், தொ
னமுதாட்டி, பொன்னிறப்பொலி
ந்த நிறத்தாள, முந்தை முதலவி,
முதியாள, முதுமுதாட்டியென
இந்நூலில் இவள் வழங்கப்படு
வாள, 2-3, 19, 78-9, 81-2,
92, 181, 198, 201-3, 205, 227,
237, 240-41, 274

சம்பாபதி கோயில் - இது சாயா
வனத்தின் கோயிலின் தென்பக்
கத்திலுள்ளது சம்பாபதி
யமன் கோயிலென்று வழங்கப்
படுகின்றது, ஸநிதி வடக்கு
முகம் பிடாரி கோயிலென்று
இக்காலத்தவாசொல்கின்றார்கள்,
199

சம்பிரதாயம், 155.

சம்பு - சம்பாபதி யென்னுந் தெய
வம், நாவனமரம், 1-2

சம்புத்தீவக்காவற்றெய்வம், 19

சம்புத்தீவு - நான்கு மகாதீவினுள்
ஒன்று, இது நாவலந் தீவெனவும்
வழங்கப்படும, 1, 19, 83, 103, 130,
164, 183, 242

சம்புமரம், 181

சம்பை 29

சம்சித்தத்தவம் - உபேக்ஷாபா
வனை, 388

சம்ணமத்தத்தின்பாகுபாடு இரண்டு -
ஆசீவகம், நிகண்டமென்பன, 311

சம்ணரில் இருத்திபெற்றோர் - சார
ணர், 110, 268

சம்ணீகாள - சம்ணாகளே, 58

சமதண்டம் - ஒருநா, இதில் ஆசிவக்
மதம் பரவியிருந்ததாக நீலகேசி
ஸமயதிவாகரத்தால் தெரிகிறது,
311

சமந்தகூடம் - இலங்கைத்தீவின்
உள்ளொருமலை, சமனொளியென
றும் - சமந்தமென்றும் பெயர்

பெறும, புத்ததைலகருள
ஒன்று, 110, 119-20, 336
மம், 100
மயக் கணக்கா, 9, 19, 303
சமயதத்துவங்கள், 115
சமயதருமம், 115, 237, 274
சமயதிவாகரம், 231, 273, 374-5
சமயதிவாகர முனிவா-நீலகேசியின
விருத்தியுரையாசிரியா, 323
சமயப்படிற்றுரை, 234
சமயம், 249, 325
சமயமாறு, 309
சமயமநது, 325
சமயவாதிகள், 18.
சமயிகள், 18, 234, 334
சமவாயம் - கூட்டம், 321, 323
சமன, 122
சமனெளி - சமநதம், 119, 336
சமீகமுனிவா, 147.
சபநதன், 265.
சயமபு - ஸவயமபு, 311
சயஞ்சனங்கள், 359
சயஞ்சனவான, 359
சயிததம், 338
சாவஜஞன் - புத்தன், 280
சாகரு, 295
சரண் - அடைக்கலம், 58
சரணங்கரா - பழைய புத்தாரு
ளொருவா, 369.
சரணுகதி, 366
சரவணம்-நாணற் காட்டினையுடைய
தொரு பொய்கை, இமயமலை
யைச் சார்ந்துள்ளது, 194
சரியாபிடகம்-குத்திர பிடகத்தின
சிற்றுறுப்புக்களுளொன்று, 299
சல்லி, 190
சலத்திறநிரியஞ்சாரணன், 110
சலனம், 307
சலாகை, 137
சன்னொவுளவுபயதனமவிகலம், 361
சன்னு, 361
சனங்கன், 167.
சனமித்திரன் - புண்ணியராசனு
டைய மந்திரிகளுள் ஒருவன்,
அவ்வரசன் புத்த பீடிகையைத்

தரிசித்தற்கு மணிபல்லவனு
சென்ற பொழுது நாகபுரத்தை
ஒருமாதமவரையிற பாதுகா
தவன் 282 - 1, 242
சாககாடு - சாதல், 105, 271, 276,
377
சாககியசக்கரவாததி, 367
சாலை - கிளை, 1
சாங்கியவாதம், 310, 319, 321
சாங்கியன், 354-6
சாணி, 388
சாததம், 306, 309.
சாததன் - கூலவாணிகன்சாததனா,
10
சாத்தியதனமரித்தத்துவம், 361
சாத்தியதன்மம், 353, 362.
சாத்தியதன்மவிகலம், 360-61.
சாத்தியரித்தத்துவம், 361
சாத்தியம், 305, 361
சாத்தியாலியாலிருத்தி, 360, 362
சாத்திரம், 299
சாதனபியதிட்டாநதம், 353
சாநனியதிட்டாந தவாபாசம்
ஐவாகப்படுமெனநல, 360.
சாதனதன்மம், 362
சாதனதன்மவழாத்தத்துவம், 361
சாதனதன்மவிகலம், 360
சாதனம், 305, 361
சாதனவழாத்தத்துவம், 361
சாதனவேது, 355
சாதனவியாலிருத்தி, 360
சாதாரணம், 356
சாதி, 304
சாதிகளினவகை, 329 - 31
சாதியொருமை, 44
சாதுசக்கரன்-ஒருமுனிவன் ஆகா
யகமன முடையவன். தன் முத்
பிறப்பில் இவனை ஒருபொழுது
உண்பித்த புண்ணியமே மணி
மேகலை நலவழிப்பதற்கு ஏது
வாயிற்று என்பா, 54, 110-12,
129, 239.
சாதுயா, 59, 106, 136, 240
சாதுவன்-ஆதிரையினகணவன், நா
கார்களுக்கும் அவர்கள் குருமக
னுக்கும் சிலநீதிகள் கூறி அவா

களை நலவழிப் படுத்தினுள், 170-71, 173-5, 177
 சாநதநதிமரவோர், 210
 சாநதம்-சுநதனம், 30, 76, 172
 சாநதலருதுத, 224.
 சாநது-சுநதனம், 204, 221
 சாநதுகழிநீர், 326.
 சாபபறை, 73.
 சாபசாததி, 56
 சாபசார - முனிவா, சபிததலையே
 அம்பாகவுடையவா, 56
 சாபநோனஞாண், 183
 சாபம், 168, 182, 194, 219, 289
 296
 சாபம்பட்டு, 168
 சாபாநதகாசம், 179
 சாம்பறகுலையாகிய அரங்கம், 77
 சாமரை, 190
 சாமானியக்கருதது, 350
 சாமானியஞாநம் - பொதுவுண்டவு,
 116
 சாமானியம், 321
 சாமானிவிசேடம், 359
 சாமானியானுமானம் - அனுமான
 அளவையின் வகை முன்னனுள்
 ஒன்று, 303
 சாமை - ஒருவன்கத்தாளியம் எண்
 வகைக் கூலதது ளொன்று, 9,
 330.
 சாயல - மெனமை, 20, 30, 40.
 சாயலன், 47.
 சாயினன், 48.
 சாயை, 225
 சாங்கம், 38
 சாங்கலன் - கோதமையின் புதல்
 வன், இவன் மயானத்திற் பேய
 மகளாடியதைக் கண்டு அஞ்சி
 உயிரையிழந்தவன், 76
 சாாபறுதது உயதி, 233, 276.
 சாாபிறிற்றற்றம், 233, 237, 278
 சாாபு, 237, 239
 சாாபு பன்னிரண்டு, 297, 372
 சாாபு பன்னிரண்டுள் ஒன்றிலிருந்து
 மறநொன்று தோன்று மெனநல்,
 869-70
 சாாவு, 316

சாரணா - ஒற்றா. பௌத்தரிலும்
 சைனரிலும் சித்திபெற்ற முனி
 வா, சஞ்சரிப்பவ்வரன்பது பொ
 ருள். பௌத்த சாரணாகளின்
 சீலம் தூறென்று சிவஞானசித்தி
 யாா, பரபக்கம், செளத்திராநதி
 கணமத்திற் குற்றஞான்பயிரகாச
 ரமுத்ய உரையால் தெரி
 கின்றது, 110, 170, 298, 318
 சாரணரென மா, 268.
 சாரியை, 13, 308
 சாடல், 139, 228
 சாலபு - அலம்பு, 52.
 சாலகாயனன் - பிரச்சோதனனெ
 னனும அரச்சனுடையமந்திரி, 167
 சாவி - ஒருபாாபபனி, அபஞ்சிகன
 மனைவி ஆபுத்திரனுடைய தாய்,
 142, 148, 150, 163, 277
 சாலை 332
 சாவகம் - ஒருநாடு இதனதலைநகா
 நாகபுரம், இதில் 'தவளமலை'
 எனது பெயாபெற்ற ஒருமலை
 உண்டு, இஃது ஆபுத்திரனுடென்
 றுங் கூறப்படும, 8, 60, 162 - 3,
 165, 283
 சாவகமன்னன், 233, 333
 சாவகன், 239.
 சாவம், 168
 சாவயம், 359
 சாவோாபபயிருங்ககை, 73
 சாளரம் - பலகணி, 47-8
 சாற்றின்ன்கழறி, 171
 சாற்றுதல் - உணராததுதல், 280.
 சான்று, 131.
 சானரோரிடத்திள்ள குற்றம் தெற
 மெனவிளங்குதல், 66-7.
 சிக்கெனபது, 314
 சிக்கை - சிணை, 310
 சிகி - பழையபுத்தாகளுளொருவா,
 369
 சிகுகபுரம் - கலிகுகநாட்டுள்ள ஒரு
 நகரம், இதனரசனவசுவென்பவ
 ன், இஃது அரிபுரமெனவுமவழங்
 கப்பெற்றம், 295
 சிகுகன்-ஆரியவரசாகளுளொருவன்,
 301

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சடுக

சிங்காதனம், 190

சிசிலிப்பறவை, 41, 44

சிசுபாலன், 182

சித்தம்—வித்தம் - நிசயம், மூலப் பகுதி, 116, 319, 321

சித்தவெளிப்பாடு, 355.

சித்தாசித்தம், 355 - 6

சித்தாந்தத்தொகை - புத்தமதசித்தாந்தங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் தமிழ்ப் பெளத்ததாலகளுள் ஒன்று. இதனைச் செய்தோரையாவது இதன்காலமுதலியவற்றையாவது ஒரு வாற்றாலும் தெரிந்த கொள்ள இடமில்லை. ஆயினும், நீலகேசியில் புத்தவாதச் சருக்கத்தில், “உள்ளஞ்செல்லுடம்பு” எனனுஞ் செய்யுளுரையில், ‘மருடரு மனம் வாய மெய்யிற கொலை முதல வினை பத தாமே’ எனப்பது சிந்தாந்தத் தொகை என அந்நூலுள் - யாசிரியரும், சிவஞான சிந்தியார், பரபகம், சௌத்திராந்திகன் மத்ததுளா, “முழுதுணாந்து” எனனுந்திருவிருத்தத்துரையில், “அருணெறியாற் பாரமிதையாற்றாது முடனடக்கிப், பொருணமுழுதும் போதியினமீழுமுழுதுணாந்த முனிவரன்ற, னருணமொழியா னலவாயமையறிந்தவரே பிறப்பறுப்பா, மருணெறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்குமாறுளதே” எனப்பது சிந்தாந்தத் தொகை என ஸ்ரீஞானப்பிரகாசரும் எழுதியவற்றால் இந்தச் செய்யுட்களிரண்டும் இந்நூலிலுள்ளனவாகப் புலப்படுகின்றன, 348, 374.

சித்தாந்தம், 303

சித்தாந்ததன் - புத்ததன், 366

சித்திபுரம் - சீதர ராசனுடைய நகர், 104

சித்தியெண்பததொன்பது, 234

சித்திரக்கைவினை, 55, 202

சித்திரகாரிகள் - சித்திரமெழுதுவோர், 329

சித்திரச்செய் நக, 38, 192

சித்திரசேனா, 236

சித்திரத்தெய்வம் பேசுதல், 202

சித்திரப்படாம் - சித்திரமெழுதிய ஆடை, 38, 41.

சித்திரபூமி - ஆசனியத்தைபுண்டு பண்ணும் பூமி, 212

சித்திரம், 38, 41, 192, 203, 245

சித்திரவிதானம், 190

சித்திரன் - ஆரிய அரசர்களுள் ஒருவன், 301

சித்திராபதி - மாகவியின் நற்றய மணிமேகலையை உதயகுமரனோடு கூட்டுதற்குப் பலவகையாக முயன்றவன், மிகக்கவிருள்ளவன், 4, 19-20, 26, 49, 62, 186, 189-90, 192-4, 265, 269, 274

சித்திரை, 122

சித்ரு. 140.

சிதம்பரம், 207

சிதா - சீரை, 130

சிதரினசீரை - சிதைந்ததணி, 36

சிதவறுணி, 36

சிதா, 130.

சிதைத்தல், 181-2, 259

சிதைதல், 35, 44

சிதையாவுளளம், 188

சிரதன் - மக்களுள்ளே குறளனிலும் நெடியவன், 140.

சிரதனை, 389

சிரதாசுலம், 167

சிரதாதேவி - ஸரஸ்வதேவி இவளுக்குத் தென்மதுரையிற் கலாநியமென்று பெயாபெற்ற ஓராலயம் இருந்தது; இவள ஆபுத்திரனுக்கு அமுதசுரபியை அளித்தவள், இவளைச்சிரதா விளக்கெனறு கூறுவா, 6, 150, 152-4, 200

சிரதை - மனம், 160

சிரதையோய், 167

சிரதையின்னிற்புஞ் செயவினையுறுமெனல், 38

சிரதையின் நெனிறசெயவினையாகுதும எயதாது, 33.

சிப்பி, 808

சிமிலிக கரணடையன், 34

சிமையம் - மலை, 301.

சிரல - சிசிலிப்பறவை, 41, 14

சிருங்கி - மான்வயிற்றிற பிறந்த ஒரு முனிவர். இப்பெயருடையாரொருவா ஒரு பசுவினிடம்பிறந்ததாகப் பாரதத்தால் தெரிகின்றது, 147

சில்பலியரிசி, 75

சிலலை - சீரப்பறவை விசேடம், 98

சிலதய-, 266, 270

சிலப்பதிகார நூலாசிரியரும் மணிமேகலை நூலாசிரியரும் ஒருகாலத்தினரென்பது, 9-10

சிலப்பதிகாரம் - பழையகாப்பியங்களுள் ஒன்று, இளங்கோவடிகளென்னும்கே முனிவராலியற்றப்பட்டது கணவனுமமனைவியுமாகிய கோவலன் கண்ணகியென்பவருடைய சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது தமிழ்நாட்டரசா மூவருடைய இராசதானிகளாகிய புகார மதுரை வஞ்சி என்னும் மூன்றை பெருமைகளையும் விளக்குவது, மூன்றுணமைகளைச் சிலம்புகாரணமாக உலகத்தாக்குத் தெரிவித்தறப்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையின இப்பெயர்பெற்றது, இன்னும்முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாகவின இயலிசை நாடகப் பொருட்டொடாநிலைசெய்யுளென்றும், நாடகவுறுப்புக்களை யுடையதாகவின நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைபாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்றதாதலின் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளென்றும் இந்நூல்பெயர்பெறும், இது பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப் பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகாரக் காண்டமும், காடுகாண்காதைமுதலிய பதின்மூன்று உறுப்புக்களையுடைய

மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களை யுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் புகுக்கப்பட்டுள்ளனது, இதிலியற்றமிழின் பாருபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பாவென்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாருபாடான ஆறறுவரி முதலிய பாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாருபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வருதுள்ளன, இதற்கு அருமபத்யுரை யொன்றும், அடியாரக்குல்லாரியற்றிய உரையொன்று முண்டு, 4-5, 9, 11, 13-6, 18, 20-22, 24-5, 28-33, 36-7, 41, 45-8, 51, 54-5, 57-8, 60, 62, 64-5, 67, 70-71, 75, 77, 82-4, 86-9, 92, 94-6, 98-100, 103, 108-9, 117-8, 132-3, 136, 138-40, 144-5, 150, 155-6, 159, 161, 165, 170-71, 173, 180, 183, 186-7, 195-7, 199, 202, 204, 208, 210-11, 213-6, 218-9, 221, 223-9, 233, 238-40, 243-4, 247, 252, 256, 259, 262, 266, 270, 276-7, 279, 282, 291, 293-4, 297, 300, 302, 326, 328-33, 335-6, 338, 347-8, 367

சிலப்பதிகார வரும்பசுவரையாசிரியர், 16, 156, 204-5, 242

சிலம்பு, 64, 119

சிலாத்தலம் - வட்டமாகச் சூதிரகாரத்தகல்லாறப்படுத்தது, 336

சிலேசுட 190

சிலை, 267

சிலைகயனெடுங்கொடி, 214

சிலைத்தாரா, 152

சிலைப்புருவம், 200

சிவஞானசித்தியாரா - தமிழிலுள்ள சைவசித்தாந்தசாஸ்திரம் பதினான்குநூலானகாவது, இதுபாபகம் சுபகமென இரண்டுபகுதிகளையுடையது, அவற்றுள் 10-12 திருவிருத்தங்களுையுடைய பரபகத்தில உலோகாயதன்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுருங்

முதலிய பரசமயிகளுடைய கோட்பாடுகள் எடுத்துக் காட்டிமறுக்கப்படும், ௩௦௮ - திருவிருத்தங்களை யுடைய சுபகத்தில பலசமயிகளாலுஞ் செய்யப்படும் ஆசுவகைகளுக் கெல்லாம் பரிகாரங் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்படும் இதனைச் சிவஞான போத்தனின் வழிநூலென்பா. இந்நூலின் பெருமையை, "பாரிலுள்ள நூலெல்லாம் பாராததரியச் சித்தியிலேயோ லிருத்தப் பாதிபோதும்" என னும் சிவபோகசாசெய்யுளும், "சிவத்திறகு மேற்றெய்வ மிலலை, சிவஞானசித்திக்குமேற் சாததிர முமிலலை" என னும் பழமொழியும் நன்குபுலப்படுத்தும், இந்நூலாசிரியர் இறைக்கரசு சற்றேரக்குறைய ௬௦௦-வருடங்களுக்கு முன் நடுநாட்டிற்பெண்ணையாற்றிற் அருகேயுள்ள திருத்தனுறையூரில் எழுந்தருளியிருந்தவரும் சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்ட தேவருடைய மாணக்கர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணாதிசுவாசாரியர். இதினுள்ள பரபகத்திற்குத் திருவொற்றியூரானப்பிரகாசர், அவர் மாணக்கமாகிய தத்துவப்பிரகாசர், வேலப்பபண்டார முதலியோரும், சுபகத்திற்கு மறைஞானதேசிகர் சிவாக்கிர யோகிகள் திருவண்ணாமலையாதினத்து ஞானப்பிரகாசமுனிவர் திருவாவடுதுறையாதினத்துச் சிவஞானமுனிவர் நிரம்பவழங்கிய தேசிகர் முதலியோரும் உரைசெய்திருக்கின்றனர், 297, 304 - 5, 307, 311, 313 - 5, 323, 343, 350, 367-9, 374, 381-4, 389

சிவபாததியன் - சிவபெருமானுடைய பாதத்திற்குரியவன், 111

சிவபெருமான் - இவர்பெயர் ஆவ் மா செல்வன், நுதல்விழிநாட்டத்

திறையோனென இந்நூலிலவ்ருங்கும், 17, 39

சிலிறி - நீரைவீசுங் கருவி விசேடம் 327

சிவேதன் - ஆரியவரசர்களுளொருவன், 301

சிறபம் - நுண் டொழில், 199

சிறபாசாரிகள், 33, 202, 330

சிறறிடைத்தேயு, 83.

சிறறிடைமுக்கோ, 89

சிறறியாறு, 168

சிறறில், 250

சிறப்பினபாலார், 270

சிறப்பு - விழா, 111, 164, 265, 343

சிறப்புச் செய்வேண்டுகாரும், 327

சிறப்புடையவரே மக்களென்றல், 256

சிறப்புப்பெயர், 47

சிறியவாயில், 68

சிறுகாற்செல்வன், 211

சிறுசெவி, 138

சிறுதிவ் இரண்டாயிரம், 83

சிறுதேர், 89

சிறுநகை, 193, 201

சிறுபயிரிசி, 75

சிறுபாணாறுபபடை - கடைச்சங்கப்

புலவர்கள் அருளிச்செய்த பதத்துப் பாட்டினுள் மூன்றாவது, உகுக-அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கூடிய பாணொருவன் பரிசில் பெற்றொருவன் ஓடி மாளுட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக் கோட்டன் இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனா பாடியது. இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மையும் ஆவ்னுடைய நகரக்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழார் முதலியவற்றின் இயல்பையும் அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குண நற்செய்கைகளையும் அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும் பல திறத்தினரும் ஏத்துமபடி பல குண விசேடத்தோடு அவன் வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதனாகித்

தமிழாட்டு மூவேந்தருடைய
இராசதானிகளாகிய மதுரை
வஞ்சி உறையூரென்னும் மூன்று
நகரங்களின் நிலைமையையும்
பேசுபாரியாய் அதிகநள்ளி
ஒரியென்னும் வள்ளல்களெழுவ
ரும் இன்ன இன்ன கொடையாற்
பெயா பெற்றார்களென்பதையுங்
கூறும் இதற்குஞ்சிரியாநச்சினாக
கினியா உரை செய்திருக்கின்
றனா, இது சிறுபாணுநெனவும்
சிறுபாணெனவும் வழங்கும், 36,
44, 47, 77, 91, 96, 285, 335

சிறுபுழை, 68, 91

சிறுபுறம் - பிடா, 24

சிறுமகன், 177

சிறுமை - குற்றம், 258

சிறை, 44, 50-51, 56, 208, 216-7,
240, 255, 265, 267

சிறைக்கோட்டம், 7, 206, 214, 216

சிறைக்காக்குங் காப்பு, 195

சிறைச்சாலை, 206

சிறைசெய்சிறதை 74

சிறைரோயதீரத்தல, 256

சிறைப்பாடு, 257

சிறையோர்கோட்டம், 218

சிறைவீடு, 253

சினனீர், 38-9, 264

சினந்திருகல, 249

சினப்பாவம், 296

சினம், 46.

சினமாசு, 106

சினன் - புத்தன், 309

சினேநகிரன், 349.

சினை - கிளை, 40

சினைத்ததாவீழ்பு - கிளைகளிலுள்ள
செறிந்த சுள்ளிகள், 36.

சினை - தண்டம், வேதாங்கமாற
னுள் ஒன்று, வேத இலக்கணத்
தைக்கூறுவது, ஒவ்வொருவேதத்
திற்கும் பலசினைகளுள்ளன,
ஒரு வேதத்திற்குரியவை மற்ற
வேதங்களுக்கு ஆகா அவை வி

யாஸா, நாமதா, பாணினி, பாரதது
வாஜா, கௌஹனா, வியாடி முத
லிய மஹரிஷிகளாலும் வேறுள்ள
பிராசினாக்களாலும் செய்யப்பட்ட
டுள்ளன, இதனை வேதத்திற்குமூக
காக்ககூறுவா, சினைச்சுயெனவும்
வழங்கும், 142, 310.

சீ, 220

சீகாழி-ஒரு சிவஸ்தலம், சிவபெரு
மானைக்காரிபூசித்தமையின் இப்
பெயாபெற்றதென்பா, 29

சீத்தல்-அழித்தல், 95, 162, 216
218, 240

சீத்தலைச்சாததனா, 10

சீதம், 312

சீதரன்-சுத்திபுரத்தரசன், நீலபதி
யென்பவளின் தந்தை, 104

சீபந்தது, 216

சீா-தாளவறுதி, 204, 210

சீாததி-மாவலி பரமபரையிலுதித்த
ஒரரசனபுத்திரி, நெடுமுடிக
கிள்ளியின் மனைவி, உதயகுமா
னுடையதாய, இராசமாதேவ்
யென்று கூறப்படுவன, 207.

சீாமை, 322

சீரை, 36, 130

சீலசமாதி, 367.

சீலபாரமிறை - சீலம் நிறைத்தல்
இது விரயபிடகத்துச் சொன்ன
வாறுசெய்தல், இது தசபாரம்
தையுள் ஒன்று, 297

சீலம், 35, 155, 231, 253, 273, 347,
365, 374

சீலமைநது-கொல்லாமை, கள்ளுண்
ணமை, பொய்யாமை, காமமின
மை, கள்ளாமையென்பன, 26,
231, 365

சீலவுபாசகா, 327

சீலக்கிரந்தாமணி - தமிழிலுள்ளபழை
யகாப்பியமைநதனுள் ஒன்று,
திருத்தகக் தேவரென்னுபசை
முனிவரால் இயற்றப்பட்டதும்
கூட - இலம்பக வுறுப்பையும்
நகசடு - கவினைபு முடையது -
சொல்லழகும் பொருளழகும் நி

றைந்துள்ளது, சைனமத்ததின
இசிய சீவகனென்னுமரசனது
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறி
மேம்பட்டு விளங்குதலின் இப்
பெயாபெற்றது, உச்சிமேற் புல
வாகொள் நச்சுனாககினியரால்
உரைசெய்யப்பட்டது. இதற்கு
வேறொரு பழையஉரையுண்டெ
ன்று அவ்வூரையாலறிங்குகின
றது, சிந்தாமணியென்றும் நூற்
பயனாகிய நாற்பொருள் களையும்
நன்குவிளங்கக்கூறுதலின் முடி
பொருட் டொடாநிலைச் செய்யு
ளென்றும் இதுவழங்கப்படும, 2,
7, 15, 22, 30-31, 36, 39-41, 43,
45, 49, 53-4, 57, 64, 71, 85, 99,
109, 120, 123, 139, 154, 157,
160, 167, 170, 175, 182, 195-6,
201, 212, 214, 222, 236, 241,
217, 249, 252, 256-9, 261, 276,
282, 296, 315, 326, 328, 331,
333, 338

சீவன, 316

சீற்றம், 296

சீறியகற்பு - மறக்கற்பு, இதுமதுரை
யையெயிரித்த கண்ணகிபாலுள்ள
து இதற்கு மறுதலையாகியகற்பு
ஆறியகற்பு என்றும் அறக்கற்
பென்றும் கூறப்படும, 294

சீறியாமு, 17

சுகதன - புத்தன, 335.

சுகதுக்கானுபவம், 372

சுகம், 358

சுட்டல், 262, 304

சுட்டுக்குலியெனப் பேராந்தை ஒலி
ததல், 73

சுட்டுணாவு - பிரமாணபாசங்க ளெ
ட்டனுள் ஒன்று, 308.

சுடா - சந்திரசூரியா, 108, 309.

சுடாததோரணம், 72

சுடலை - மயானம், 74.

சுடலைக்கான, 171

சுடலைநோன்பிகள், 74.

சுகொட்டுக்கோட்டம், 69, 84.

சுமெண் - செங்கல், 37, 71, 189

சுண்ணச்சாநது, 69

சுண்ணம், 43

சுத்தோதனன - கௌதமபுத்தரு
டையபிதா இவனைச்சாககிய சக
கரவாததி யென்றாகு கூறுவா,
268, 367

சுதமதி - கௌடிகனென்னும் அந்த
ன்னுடைய புத்திரி, மாருதவே
கனென்னும் ஒருவித்தியாதாஸை
முன்பு கவாந்து கொண்டு போ
கப்பட்ட இவள் பின்பு அவனற
காலிரிப்பூ ம படமினதக்விடப
பட்டு மாதலியின உயிர்த்தோழி
யாயிருந்தாள், மணிமேகலைபால
மிகக் அன்புடையவள் சங்கத்தரு
மணிதத்துத் தருமங்கேட்டவள்,
5, 6, 28, 30, 34, 41, 44, 50-53,
55-6, 66, 68, 84, 85-7, 92-3,
95-7, 114, 132-3, 135, 141,
166, 198, 237, 270, 273, 289,
326, 339, 344

சுதை - சுண்ணச்சாநது, 38, 83,
199, 290

சுதையாற்பாலைபுள்ளிட்டன பண்
னுவா, 330.

சுதா பிழுகியமாடம், 69

சுந்ரச்சுண்ணம், 21.

சுபகிருஸங்கலாகம், 3

சுமமை - ஒலி, 72-3, 154

சுரத்தல், 130-31, 157-8, 163

சுரபி - மணம், 123

சுரபுன்னை, 41

சுரிமுல, 212

சுரியல் - சுழித்தல், வளைவு, 36

சுரியருமபித்தை, 243

சுருக்குவலை, 195

சுருங்கை - மதகு, 138

சுருங்கைச்சிறுவழி, 138

சுருங்கைத்தாம்பு, 326

சுருதி, 389

சுருப்புநாண, 195.

சுரும்பு - மலை, வண்டு, 31, 33, 224

சுருளிடுதாடி, 37.

சுரை - உள்ளீடினமை, பசுவின்மடி

131, 177.

சுரைவித்து பலலுக்குவமை, 221

சுவசனவிருத்தம், 354.

சுவாககம், 125, 306

சுவரிலெழுதியதெய்வம், 235

சுவை, 75, 320, 337, 345

சுழலலுஞ்சுழலும், 36, 100.

சுழி, 46

சுள்ளிககோல, 306.

சுள்ளிகள், 36.

சுற்றமதுயாககடல் வீழதல், 95

சூட்டிறைச்சிலிற்போர, 829

சூட்டி, 64

சூடகவரிவளை, 37

சூடாமணிக் கணை - ஒருதமிழ்நிகண்டு, இது தெய்வப்பெயராத தொ

குதிமுதற பலபெயராக கூட்டித் தொரு பெயராதொகுதி யிறுது யாகிய பன்னிரண்டு தொகுதி களை யுடையன திவாகரத்துக கும பிங்கலநதைககுமவழிநூலாக வுள்ளது இதில 1196 - விருத்தங் களுள்ளன, 110, 140, 268

சூடு, 147

சூத்திரி, 311

சூதா - நின்றேததுவார, 330

சூதாடல், 170

சூது, 159

சூா - அச்சம், 241

சூாமலை, 173

சூரியகாந்தமணி, 138

சூரியகுலம், 2, 268

சூரியமண்டிலம், 137

சூரியன் - சதேந்திரருள் ஒருவன், 108, 122, 271.

சூரியனுக்கு முற்காலத்தில கிருத திகாப்பிரவேச முண்டென்பது, 122

சூரியனுடையஉதயாததமயா, 104

சூரியாததமனம், 65

சூரை - கொடிவிசேடம், 74

சூல் - கருப்பம், 262.

சூலம், 69

சூழதல் - செயதல், 144, 265.

சூழபோதல், 189

சூள - சபதம், 35

சூளாமணி-ஒரு தமிழ்ச்சைனக காப பியம், 2131-செய்யுட் களையுடையது சொற்கவைபொருட்சுவ களிற்சிறத்தது, இந்துலாசிரியா தோலாமொழித்தேவரென ஹும சைனமுனிவா, இக்காப்பியத்தின கதாநாயகன் திவிட்டனெனஹுப அரசன், 48, 56, 188, 223

சூளுறவு-சபதம், 35, 201-2

சூனமுதிாபருவம், 143.

செங்க திராமண்டிலம், 137

செங்கயல், 37, 71, 189

செங்கமுனிதழைப் பிணைத்தல், 210

செங்குட்டுவன் - சேரலாதன் புத்திரன், இளங்கோவடிக்கின்ன சபையன், கண்ணகி தனஞ்சுடைய டைநது கணவனோடு சூராககம் புகுந்தாளென்பதைக்கேட்டு டுவன் இமயமலையிலிருந்து கொணர்ந்து அவள் வடிவமைத்துப் பிரதிஷ்டை செயலித்துப் பூசையும் விழாவும் நடத்தினான், 10துவராக் கூலவாணிகள் காத்த ஹூர்பால மிக்க அனபுடையவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்பவன் இவனே, 300, 302

செங்குணக்கு, 2

செங்கோல, 15, 143, 166, 255, 341

செங்கோலகாட்டல், 193, 203.

செங்கோனமுறை, 196

செட்டி, 176.

செட்டிகளொன்பதினமா, 287.

செண்டுமெளி, 308

செந்திப்பேணல், 65

செந்தாகு - இசைத்தமிழ் நூலிற் கூறிய எழுவகைத் தூக்கினுள்ளொன்று - ஒருசீரையுடையது, 20

செப்பல், 52, 194, 198.

செப்பினுள்வைகியமலா புழுக்கத்தால்வாடுதல், 48.

செம்பஞ்சுக் குழம்பு, 76

செம்பவளம், 96, 200.

செம்பாகம்-நல்ல பகருவம், 52

செம்பிறப்பு, 314
 செம்பு செயஞ்ஞா - செம்புகொட்டி
 கள செம்புவேலை செய்யும் ஒரு
 சாதியா, 329
 செம்புயிரா-ஐவகையுயிராக்ஞா ஒன்று,
 315
 செம்பொருள, 59, 238
 செம்போக்கு, 315
 செம்பா, 330
 செம்முலலை, 41, 211
 செயகு-செயவேன, 50
 செயகுன்றம், 211, 331
 செயகேன-செயவேன, 291
 செயகை, 237, 271, 370, 372, 377,
 380
 செயதவததாட்டி, 258
 செயதவம், 193
 செயதாங்கு, 259
 செயதி, 203, 206, 233
 செயபுள்ளிககண, 310
 செய்யோள-திருமகள், 51
 செயவினை சிந்தையினறெனினயா
 வதுமெய்தாதெனபோ, 33
 செயவினைப்பயததால நற்பிறப்பெய
 துதல, 217
 செயவினைமருங்கின, 80, 156, 232
 செயவினைமாடம், 47
 செயப்பாட்டுவினை 259
 செயலறல, 45, 219
 செயலை - அசோகமரம், 267
 செயறகையழகு, 245
 செயிரா - குற்றம், 137, 321
 செரு, 295
 செருக்குதல, 90, 131, 195, 204,
 262
 செருநதிமரம், 41, 211
 செருந்து, 211
 செருப்புக்கள் மனனா, 254
 செலகதி, 149
 செலல-துன்பம், போகாதே, 19,
 35
 செலல செலல, 223
 செலலறக, 45
 செலலுயிரா, 105, 129, 229
 செலலுயிராப்புக்கில, 276
 செலலுலகு 263
 செலலக களளாட்டி, 76
 செலலககாப்பு, 218

செலவம், 236, 247 - 8
 செலவுழி, 170, 254
 செலிது - சென்று, 20
 செவவழிக கீதம், 35
 செவவழிப்பண, 339
 செவவனம்-நேராக, 6, 33, 118-9,
 131, 175
 செவலி, 188, 190 - 91, 193, 231
 செவலிது, 188, 237
 செவலியன, 56
 செவலியினவுணங்கல, 213
 செலி, 51, 193, 198
 செலிடா 151
 செலிடு, 140
 செலித்துளை, 108
 செலிமுதல - காதினிடம், 49-50,
 261
 செலியொலிவிகாரம், 319
 செலிலிதகாயா, 89
 செழியன, 149
 செழுங்கமலை நியமம், 150
 செழுஞ்சோறு, 196
 செற்ற களவன, 259
 செற்றச்சேக்கை, 52
 செற்றஞ்செறுத்தோய, 63, 263
 செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம்
 நிகழுங் கோபம், 18, 52, 146,
 251
 செறிக்குழைமறவ, 301
 செறிதொடி, 132, 237
 செற்றந்தசிறை, 256
 செறியிருள, 165
 செறிவளைமகளிரா, 198
 செறுந்தோரா - அடக்கினோ, 263
 சென்றுய்முககிரா, 64
 சென்றுய்மபொழுது, 65
 தேக்கை - தங்குமிடம், 47-8, 52,
 94
 சேடபுலப பரிசிலா, 152
 சேடி - வித்தியாதாருலகு, 180
 சேனாபு, 181
 சேதனப்பிரபஞ்சம், 373
 சேதா - செவலியபசு, 65
 சேதியம் - (புத்தன) கோயில, 341
 சேரா, 234, 326, 335
 சேரலன, 336
 சேரன செங்குடுவன, 293, 300,
 302

சேவடி, 40
சேவல, 43
சேனாபதியா - சேனாபதிகள் - அர
சாகுரிய ஐம்பெருங்குழுவீனுள்
ஒருவகையா, 13
சேனை, 100
சேனாநுமானம் - அனுமானவகை
மூன்றனுள் ஒன்று, இஃது எச்ச
மெனவும் கூறப்படும், 305
சைவ விரததாரதம் - குழந்தைப்
பருவத்தில் நடந்த வரலாறு, 70
சைதனியவான், 355
சைமினி - ஒருமுனிவர் என்றவ
வாத நூலாசிரியர்களுள் ஒருவர்
பிரததியக்கம் முதலிய பத்தனுள்
இவர் கொண்ட பிரமாணம் ஆதே
303, 309
சைவவாதம், 309
சைவவாதி, 309, 325
சைன சநியாசினிகள், 57
சைனசம்பிரதாயம், 155
சைனமுனிவர், 35
சைனா, 123
சொல்லுஞ் சொல்லுவேன, 237
சொல்லியுரைத்தல், 229
சொல்லிறோன்றும்பாவம் நான்கு-
பொய்குறளை கடுஞ்சொல்பயனில்
சொல் எனபன, 273
சொல்லுகிலாய, 311
சொல்வருவித்தல், 115
சொல்வுழி, 270
சொற்பயம், 149
சொற்பயன, 222, 339
சொற்றொற்றத தொடாச்சி, 315
சொன்முடிவு, 52
சொன்னடை, 244
சோதிடதூல, 122
சோதிடதூலோர், 330
சோதிடம், 310
சோநகரம் - வாணசுன்னுடைய ஆர்,
37, 306
சோபிதா-பழைய புத்தாக்களுள் ஒரு
வர், 369
சோமசூரியாக்கினிகள், 304
சோலை 50, 94, 117, 134, 219, 233,
267, 284
சோழபரம்பரை, 254

சோழா, 214, 340
சோழா குலக்கொடி - காவிரி, 3
சோழன், 7, 30, 44, 46 52, 64
சோழனெருவன் தாங்கெயிலெறிந்
தது, 11
சோழிக எறாதி - நெடுமுடிக்கிள்
யிரியின் மந்திரிகளுளொருவன்,
241, 251-2
சோற்ற அமலை, 178 - 9
சோற்றுப்பாத்திரம், 259
சோறு, 123, 131, 196
சூயில - மதிலுறுப்புவிசேடம், 64
சூயிர-சூரிடன், 42, 97, 105, 139,
162, 230, 297
சூலம்-பூமி, 129, 153, 175, 203,
263, 265
சூழல் - புவிக்கொன்றை, 96
சூனறு, 179
சூனசுகாதி, 323
சூனதீபம், 390
சூனநனவீர், 263
சூனப்பிரகாசா - சிவசூன சித்தி
யார் பரபக்கத்திற்கு உரைசெய்
தவாளுளொருவர், திருவொற
றியூர் சூனப் பிரகாசரென்றும்
கூறப்படுவர், 348
சூனபாரப்தை - சூனம்பூரித்தல் -
தசபாரப்தைகளுள் ஒன்று, 297
சூனம், 216
சூனேந்திரியங்கள் ஐந்து, 371
சூனோதயம் 125.
சூமியாதல் - பரத்தல் 189
சூருணி - புத்த தாம ஸங்கங்கள்,
366
தருஷணை - ஆசை, 369, 372
தக்கணமதுரை, 150, 246 - 7
தக்கயாகப்பரணி - இது கவிச்சக்
கரவாததியாகிய ஒட்டக்கூத்த
ரால் இரண்டாவது இராசராச
சோழன் காலத்தில் செய்யப்பட
டது, 815- தாழிசைகள் அடங்கி
யது, வீரபத்திரதேவர் தக்கனது
யாகத்தைச்செய்கரித்ததைச் சிறப்
பித்துப் பாடுவது. இதனால்காரி
யைப்பற்றிய பல செய்திகளும்
சோழர்கள் பெருமையும் பிற

வும அறியப்படுகின்றன இடையே திருஞானசம்பந்தமுாத திருவாரூர மதுரை சென்று சமணரை வாதிடவென்ற வரலாறு இதில மிகச்சுவைபெறக் கூறப்பட்டுள்ளது இதற்குப் பல் அரிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துவதாகிய பழைய உரை யொன்றுண்டு, 34, 70-71, 102, 105, 114, 275

தக்கனறு, 255

தக்காரா, 179

தக்கு - தகுதியுள்ளது 187

தக்கரம் - மயிச்சாந்து, 47

தக்கவிலன், 40, 169

தக்கவிலன், 252

தக்கவிலை-தக்கவினமை யுடையாய், 73

சகவு, 197

தக்கை, 220

தக்கைக்குநா, 256

தக்கைநலம் - தக்க அழகு, 48

தக்கைபாராட்டல், 61

தக்கைமலாதாரோன, 275

தக்காவேட்கை, 170, 194

தக்கசா, 212, 329

தக்குமாரசரிதம் - ஒருவடமொழி வசன காவியம் பததுக்குமாராகள் விஷயமாகச் செய்யப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது. உச்சவாசகங்களென்று வழங்குகிற பகுப்புக்களை உடையது இதனை இயற்றியவர தண்டியாசிரியர் இதில் முதற்பாகம் இறந்து போனமையின் அது பிற்காலத்துச் சோமதேவப்பட்டரால் இயற்றிச் சோக்கப்பட்ட தென்று கூறுவார், 70, 112

தக்கீலம், 231, 365

தக்கோஷம், 374

தக்கபலன் - புத்தன தானம் முதலிய தக்காரமிகையும் நிறையப்பெற்றமையின் இவன் இப்பெயர் பெற்றான் என்பார், 348

தக்கபாரம் - தக்காரமிகை, 297, 368

தக்காரமிகை - தானம் முதலவ்ஞானம் ஈராகவுள்ள பததும் பூரித்தல், "சுகரன உயிர நேரவும உறுப்பு நேரவும, பொருள்

நேரவும பூரிக்கின்ற பாரமிகை பதது" என்பார் நீலகேசியுரையாசிரியர், 297, 348

தச்சம்பு, 327

தஞ்சைவாணன் கோவை - ஒரு தீமிழ தூவ இதிலுள்ள செய்யுண்டை மிகச் சிறந்தது இது மாற்றை நாட்டுள்ள தஞ்சைக்கூரிலிருந்தவனும் பாண்டியனுடைய மந்திரியுமாகிய வாணனென்னும் தலைவனமீது பொய்யார் மொழியென்னும் புலவர் பெருமானை பாடப்பட்டது, நூற்கவி ராய நம்பி யென்பவராலியற்றப்பட்ட அகப்பொருள் விளக்க மென்னும் இலக்கண நூலிற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது இந்நூலிற்குக் குன்றத்தூரச்சொகப்ப நாவலரென்பவரால் செய்யப்பட்டதான உரை யொன்றுண்டு, 152

தடபம் பொறுத்தல் - தவத்தோர்க்குரிய நியமங்கள் எட்டினுள்ளனறு, 386.

தடக்கை, 52

தடக்கையிளங்குன்றி 60.

தடமித்தன, 45

தடி - ஊன், 74

தடிந்து - வெட்டி, 176.

தடுமாற்றத்தொடாச்சி, 315

தடுமாற்றவலம், 261

தடுமாறுபிறி, 229

தடைஇ - தடவீப பார்த்து, 55

தண்டம் - சிவன், 57, 142, 206

தண்டாக களிப்பு, 77

தண்டாக்காட்சி, 338

தண்டாவீகை, 77

தண்டு 72

தண்டுகாலூன்றி, 155

தண்ணகாரா - பழைய புத்தர்களுள் ஒருவார், 369

தண்ணைநல், 220

தண்ணீர், 111

தண்ணீர்ப்பந்தல், 327

தண்ணுனம் - உத்தமத்தோற்கருவியாகிய மத்தளம், 21, 77, 83, 210

தணனுமையோன - பரத நூலிற்
கூறிய பஞ்சாசாரியாகளுள் ஒரு
வன், இவனை மாரத்தங்குகனென
பா வடநூலாரா, 87
தண்பனிலிழுங்கிய செங்குதிர மண
டிலம், 137
தண்பெயல், 160.
தணமணற்பந்தா, 17
தணினதல், 46, 194
தணியாக்காதல், 293
தணியாததுனபம், 28
தணியாநோக்கம், 68
தணியா மணனுயிர், 162
தணியாவினபம், 135
தணியாவுயிர், 165
தணியாவேடகை, 234
தணிலிலவெம்பசி, 134
தத்திரிநெடுங்கண், 19
தத்துநீரடைக்கரை, 96
தத்துவபோதினி - சித்தார்த்தகௌ
முதியென்னும் வடமொழிவியா
கரணத்தின் வியாக்கியானங்களு
ளொன்று, 148
தத்துவயிருபத்தைநது, 221
தத்துவமைநது - பிருத்திவி முதலி
யன், 323
ததா - கொத்து, செறிவு, 36
தந்தநூற்பொருள், 316
தந்தித்தி, 182
தப்பல் - வெட்டல், 8, 231
தபச்சரணம் - தவஞ்செய்தல், 155
தபனம் - ணை வகை நரகத்து
ளொன்று, 82
தமமத்தமமத்தி - தாமாஸ்தி காய
மும் அதாமாஸ்திகாயமும் இது
பிராகிருதச்சிதைவு, 318
தமமத்தி - தருமாஸ்திகாயம், 318
தமமனை - தாய், 78
தமமுன - தமையன், 248
தமக்கைமாரா, 132
தமக்கொழிமரபு, 176
தமா, 111, 144, 148
தமனியப்பூண், 29

தமனியப்பொதியில், 332
தமனியம் - பொன், 212
தமிய, 48
தமியன், 51, 197
தமிழ், 9
தமிழ்நாட்டு வேலைக்காரர், 212
தமிழ்நாடு, 183
தமிழ் நாவலா சரிதை, 283
தமிழ்ப்பாவை - காவிரி, 3
தமிழ்வினைஞர், 212
தமிழ்கம், 183.
தமையன், 248
தயங்கிணரக்கோதை, 93
தயரதன், 179
தயரதருமம் - அருளறம், 126, 140,
161, 198
தயாராபரிதை - அருளநிறைத்தல்
தசபாரமிதையுளொன்று, 297
தயாவீரன் - புத்தன் பிறவுயிரகளு
டைய துன்பத்திற்கு இரங்கிய
ருறுப்புப்பொருள்களைக்கொடுத்
தலில் ஊக்க முடையவனாதலின்
இவனை இவ்வாறு கூறுவார், 368
தயிரப்பரியாயம்-தயிர நிலைமை, 317
தாமதரிசி - பழையபுத்தாக்களுள் ஒரு
வா, 369
தாமோதபத்தி, 108, 115.
தரணேந்திரன் - கற்பேந்திரர்களுள்
ஒருவன், 155
தரிசனை, 389
தருக்கச்சுகிரம் - ஒரு தமிழ் உரை
நடைநூல், தெலுங்குராகிய அன
னம்பட்டரென்பவராத் செய்யப்
பட்டதான் வடமொழித் தருக்க
சுகிரகத்திலிருந்து திருவாவடு
துறையாதினத்து ஸ்ரீ சிவஞான
முனிவரால் மொழி பெயர்க்கப்
பட்டது தருக்கநூல், 'தேறு
வித்தை எனபா, 350
தருநிலை - கற்பகதருநிற்குகோயில்
இது காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்ள
கோயில்களுளொன்று, 64

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிரி சசுக

தருப்பைப்புல, 194

தருப்பையிறகிடத்தி ஊளிறபோடி
தல, 254

தரும சக்கரப் பிரவாததஞ்சாரி
யன - புத்தன தருமமாகிய சக
கரத்தைச் செலுத்துபவன், 61
தருமசக்கரப் பிரவாததஞ்சாரியே
ஷணம் - வட மொழியிலுள்ள
புத்த சரித காவயத்தினுறுப்புக்
களுள் ஒன்று, 111

தருமசக்கரம் - அறவாழி, 61, 67,
110

தருமசங்கினி - அபிதரும்பிடக்கதி
னுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

தருமசாரணா, 110 336

தருமசாலை, 91

தருமசாலகன் - நாகபுரத்தின் ஆய
லிடத்ததாகிய ஒரு சோலையிலி
ருந்த பௌத்த முனிவன், இவன்
புண்ணியராசனுக்குத் தருமோப
தேசஞ்செய்தவன், 233, 239,
276, 282

தருமணன் ஞெயிரிய திருநாறெரு
கிறை, 189

தருமத்தன் - காவிரிப்பூம்பட்டின
த்துள்ள ஒரு வாணிகன் இவன்
மதுரை சென்று பெரும பொரு
ளீட்டி டெடிப்பட்டம் பெற்ற
வன் மரிக்கும் வரையிற கவி
யாணியன்றியிருந்தவன், 245-8

தரும தலைவன், 120, 137-

தருமதவனம் - காஞ்சிநகரத்துள்ள
ஒருசோலை, 341

தருமதூல, 327

தருமபதம் - சூதநிர பிடகடத்தின்
கிறுதுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 121,
233, 299

தருமபீமகை, 101, 280, 285

தருமப, 108, 113, 137, 176, 237,
278, 366

தரும சான்றாதல, 134,

தருமராசன் - புத்தன, 120

தருமவாரத்தை, 244

தருமராசனத்தோர, 293

தருமாதிகாயம் - தருமாஸதிகா
யம், நிகண்டவாதியா கூறும் பத
துப் பொருள்களுள் ஒன்று - அஃ
து எவருமுள்ளதாகி எக்கால் த

தும் பொருள்களை நடத்துதலை
புடைய தொனறெனபா, 316-7
தருமோபதேசம், 110, 114, 125,
298

தலைக்கொள்ளல், 58

தலைச்சாவகன், 239

தலைத்தலை, 28

தலைத்தலை மேலவரல், 19, 135

தலைத்தாரச்சேனை, 213

தலைத்தாள் வேந்தன், 162

தலைநகரு நெடுமரம், 70

தலைநிறழல், 273

தலைநீக்கல், 128

தலைப்படல், 255

தலைமகன், 35

தலைமடுத்தது, 151

தலைமாலே - தலையிலணிந்துகொள்
ளும்மாலே, 191

தலைமீற்றருவிரந்த கையன், 102

தலையனை, 151

தலையண்டல், 14

தலையெடுத்தல் - நீக்குதல், 246

தலைவன், 231

தவவை - தமக்கை, 93, 113, 132,
134

தவக்கொடி, 87

தவச்சாலை, 332

தவஞ் செய்தல் - நற்குணம்பத்தினு
ளொன்று, 193

தவஞ்செய்யும்களிரா, 241

தவத்தாலாவம் செய்யாதார வருந
தியிருத்தல், 130

தவத்திறம், 85, 390

தவத்துறைமாக்கள், 75

தவப்படுத்தல், 24, 40

தவப்பற்று - நற்குணம்பத்தினுளொ
ன்று, 374

தவப்பெண்டிரா, 241

தவப்பெருநல்லறம், 141

தவம், 237, 293

தவயாக்கை, 133, 271

தவல் - கெடல், 34, 353

தவவேடம், 190

தவளம், 36, 190, 199, 212

தவளமாலவரை - சாவக நாட்டிலுள்
ளதொருமலை, 163

தவளவாணகை, 222.

தவறு, 45, 150
 தவாஅக்கால, 148
 தவாது, 307
 தழீஇ = தழுவி - அணைத்து, 79, 84
 தளாநடை, 39, 89, 155
 தளரிடை - (ஆடவாகாமத்தால்)
 தளாநத சமயம், 51
 தளவம் = தளவு - செமமுலலை, 41, 211
 தளிரா, 40, 221.
 தளை, 167
 தளைபிணிவிடா, 192
 தற்குத்தனித்தல், 164
 தற்பாராட்டல், 222
 தறற்கவுடைமை, 57
 தறி - கட்டை, 308
 தறுகண்மை, 46
 தனமச்சொருபவிபரீத சாதனம், 358
 தனம்ம, 353
 தனமவிசேட விபரீதசாதனம், 358
 தனமாததிகாயம், 316
 தனமாததிரை - சுளவ ஒளி ஊறு
 ஓசை நாற்றமெனப்பன, 321
 தனமி, 353, 355
 தனமிச சொருப விபரீத சாதனம், 353
 தனமியினமை, 356
 தனமவிசேட விபரீத சாதனம், 358, 360
 தனமைமிகுத்துரை, 383
 தன்னில வேறு தானொன்றில
 லோன, 310
 தன்னுயிரக்கிரங்கான பிறவுயிரோ
 மடபு மன்னுயிர முதலவன, 60, 284.
 தனக்கெனவாழாப் பிறாக்குரியா
 ளன, 60
 தனிக்கலம், 346
 தனித்துயா, 168, 182
 தனிவழிச்சென்றோன், 76
 தனுத்தரன் - ஆரிய வரசா களுள்
 ஒருவன், 301.
 தளபுகா, 100
 தாக்கணங்கு - திண்டிவருத்துந்
 தெய்வம், 31
 தாங்காநலவறம், 337
 தாடி - மோவாய, 36-7
 தாத்கிப்பு, 322

தாது, 188, 196
 தாதுகதை - அபிதாமபிடகத்தின
 பகுதிகளில் ஒன்று கௌதம
 புத்தா நிருவாணமடைந்த பின்பு
 அவருடைய உடம்பிலிருந்த
 என்பு முதலியவற்றுள் இன்ன
 இன்னதாதுவை இன்னொரினனா
 கொண்டு பேராசாக்களென
 பதைக்கூறுதலின் இப்பெயர்
 பெற்றதென்பா, 299
 தாதுணவண்டு, 43
 தாதை, 150, 293
 தாபத்தக்கோலம், 188, 190
 தாமதாததிரம் - கண்ணுமமனமும்
 இருளச்செய்யும் ஓரடபு, 13
 தாமம் - மாலை, 17, 187
 தாமரை, 28, 43 -4, 50, 65 172,
 191, 282, 328
 தாமரைக் கொழுமலா, 168
 தாமரைப்பீடிகை, 32
 தாயகுமுநதைக்கு இரங்காமை,
 283
 தாயகுமுநதை முகங்கண்டிரங்கி
 முலைத்தீம்பால் சுரத்தல், 130
 தாயமா - தாயா, 132, 166, 238
 தாயமனனா, 295
 தாயிறா வாககுமுவித்துயா, 143,
 288
 தாயொழிக்குழி, 283
 தாா - பூமாலை, 199, 219, 223, 331
 தாாமிகக்குத்திரம், 231
 தாரன், 29, 49
 தாராசந்தானம் - நாலவகைச்சா
 தானத்துளொன்று நீர்தாரை
 போல நீங்காது வருந்தொடாச
 சி, 371
 தாரை - வீரை இலக்குமியென்பவ
 ரினத்தமக்கை. இரவீவனமன
 புத்திரி, துச்சயராசன மனைவி
 யானையால் வீரை 'இறந்தாளெ
 ன்பது கேட்டு மாடத்துள்ள
 நிராமுற்றத்திலிருந்து பூமியில்
 விழுந்திறந்தாளா, அடுத்த பிறப
 பில மாதவியாக வந்து பிறந்த
 வள இவளே, 93, 113, 132,
 134-6, 141
 தாரைவாரத்துக்கொடுத்தல், 206

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுந

தாலியம்படை, 39, 89
தாழ - தாழக்கோல, 50
தாழதநதோற்றம், 229
தாழ்திங்குழல், 21
காழ்தயா, 99, 281
தாழத்து - தாமதித்து, 211
தாழ்வயினடைப்போர், 72
தாழை, 41, 43, 96
தாழைத்தண்டின் உணங்கல், 221
தாமொளமிண்டபார், 55
காள - முயற்சி, 162
தாளவறுகி, 20, 204
தானநிர்மம், 74
தானசீலங்கள் - தானமுஞ் சீலமும், 365
தானஞ்செயல் - நற்குணம் பத்தினுள்ளொன்று, 374
தானப்பபன், 333
தானபாரமிதை-ஒருவடநூல் இது தானபாரமிதையை விளங்கக்கூறுவது, இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்று உண்டென்று ஸம்ஸ்கிருத நைட்டம் டி-ஆம்சருக்கம், 88-ஆவது சுலோகத்தாலும், அதற்கு பூர்வமலிந்தாஸூரிசெய்த வியாக்ஷ்யானத்தாலும் தெரிகின்ற தென்பா இது தசபாரமிதையுள்ளொன்று, 297, 348
தானம், 155-6, 177, 179, 248, 272, 365
தானம் மூவகை-எழுத்தும் அசையும் சீரும், இஃது இசைத்தமிழ் நூலிற்கண்டது, 330
தானபீரன்-காணன் கொடுத்தலில் ஊக்கமுடையவனுதலால் இவன் இவ்வன்ம கூறப்படுவான், 363
தானே தமிழள், 267.
தானேதமியன், 159, 173
தானே-சேனை, 42-3, 47, 50-51, 136, 167, 300
தீகம்பரவாதி-சுமணரில் ஒருவகைவாதி, 316
திகமொளி, 190.
திகிரி-சுகரம் என்றது ஆணையை, 241.

திங்கள் - சந்திரன், மாதம், 139
திசை, 44, 99
திசைமுகக்கரு, 3, 272.
திசைமுகன், 373
திட்டாந்தப்பரமானு, 361
திட்டாந்தப்போலி, 354
திட்டாந்தம், 350, 352-3, 359
திட்டாந்தமிருவகை, 360
திட்டாந்தவாபாசங்கள், 360
திட்டிவிடம்-கண்ணில் விடமுடைய தொரு பாம்பு. இஃது அழற்கண்கம், நஞ்சுவிழியரவெனவும் வழங்கப்படும். நாக அரக்கள் (விரிந்தவம்ச அரசர்) திருஷ்டி விஷதல சலகமொன்று சிறப்பிக்கப்படுவா (Epigraphia Indica, Vol III P 232 பாரக்க), 105, 129, 227, 229, 259-60
திண்ணை, 300
திபியம் - ஆசசரியம், தெய்வலோகத்திலிருந்து உண்டாயது, 92, 167, 181, 193, 203, 216, 245
திபெத்துத் தேசத்துப்பெளத்தா, 110
திமிர்தல, 210
தியானபாரமிதை-தியானம் நிறைந்தல இது சீலஸமாதிப் பிரஜைஞயை அழியாமற்காப்பது. இதனை, “நலங்கிள ரொழுக்கந்தாண்ணியகாலத்துக், கலங்குத்தற்குத் தக்கன் கண்டனவுளவெனினும், துலங்காது நிற்குந்தன்றுணிவுடைமைகாணுங்கா, னிலம்பூனையாயொழியு நிறையின னலலனே” (நீல.) என்பதனாலுணர்க. இது தசபாரமிதையுள்ளொன்று, 297
தியானம் ஐந்து - ஸரோதாபத்தித் துவம் முதலிய ஐந்து, இவைகள் நிருவாணத்திற்குரிய மாரக்கங்கள் எனவும் கூறப்படும். இவற்றுள், முதலாவதாகிய ஸரோதாபத்தி மாரக்கத்தையுடைய வனிந்தால

எழு பிறப்பை யடைந் துபின் நிர்
வாண்மடைவான் , இம்மாககம்
உச-பகுப்புடையது, இரண்டாவ
தாகிய ஸகிருதாநா மியென்ற
மார்க்கத்தைப்பற்றியவன் இந்ந
தால்தேவனாகவேனும் மனிதனாக
வேனும் ஒருபிறப்பை யடைந்தது
பின் நிருவாண்மடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது மூன்றாவ்தா
கிய அநாகாபி மார்க்கத்தைப்
பற்றியவன் இந்நதால் ஸகாம
லோகத்திற் பிறவாமல் நிஷ்காம
லோகத்திற் பிறந்துபின்நிருவாண்
மடைவான் இது சஅ-பகுப்
புடையது, நான்காவதாகிய அர
ஹத அல்லது ஆரியமார்க்கமென
பதைப் பற்றியவன் இந்நதால்
துக்கங்களை யெல்லாந் துறந்து
பின் நிருவாண்மடைவான் இது
கஉ-பகுப்புடையது, 81

நிரங்கி - சுருணடு, 221

நிரபத்திரிமசலோகம், 3

நிரவியம், 359

நிரிகடு - சங்கமருவிய பதிக னெண்
கீழ்க்கணக்கினுள்ள ஒன்று கட்டவுள
வாழ்த்துளபட 101-வெண்பாக
களையுடையது விதியாகவேனும்
விலாகக்காகேனும் இரண்டெ
விரவியேனுமுள்ள பொருள்கள
முமமூன்றை இதிலுள்ள வெண்
பாக்கள் புலப்படுத்தும், இதன்
நூலாசிரியா நல்லாதனா இதற்
குப் பழையவுரை யொன்றுண்டு,
13

நிர்த்து - வேறுபடச்செய்து, 256

நிரிதல, 304

நிரபிடகம் - மூன்றாய் பௌத்தா
கமாக்கள். அவை விரயபிடகம்,
சூத்திரபிடகம், அபிதருமபிடகம்
என்பன, 299

நிரிபுரிவாரசடை, 181.

நிரியக்கோடல் - பிரமாண பாசங்க
ளெட்டனு ளொன்று, 308

நிரிவு-சலனம், 307

நிரு, 37, 98

நிருக்காரிக்கரை - ஒருசிவஸ்தலம்,
214

நிருக்குற-தமிழ்ப் பாஷையிற்பிர
சித்தமான நீதி நூல், பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்று தெய
வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனா
அருளிச்செய்தது. அறம்பொரு
ளினபமென்னும் மூன்றன் பகுதி
களே விரித்து விளங்கக் கூறுவது
இதனால் இது முப்பாலென்று
பொய் பெற்றது ஒவ்வொரு
பொருளையும் வற்புறுத்திக் கூறும்
பப்பத்துக்குறள்வெண்பாக்களைத்
தனித்தனியேயுடைய 133 - அதி
காற்றுப்புக ளையுடையது,
இதற்குப் பதினமா உரைசெய
தனரென்பா, அவ்வுரைகளுட்பரி
மேலழ கருரையே சிறந்தது, 31,
33, 59, 67, 70, 78, 86, 88, 106,
108, 114, 120, 127, 130-31, 147,
151, 156-60, 162, 168, 175-6,
178-9, 195, 198, 202, 210, 214,
238, 244, 254, 256, 262, 287,
291, 311, 337, 340, 343, 373
376, 387.

நிருகல் - முருகல், 249

நிருசிறம்பலக் கோவையா - இது
சைவசமயாசாரியரானஸ்ரீ மாணிக
கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட 800 - கட்டளைக்
கலித்துறைகளை யுடையது அகப்
பொருட்பகுதிகளைப் பொருளாக
வுடையது வேறு பொருளுண்
டென்றும் பெரியோர் கூறுவா
இதற்கு டிக்கச் செவவிதாகப் பே
ராசிரியரால் உரை செய்யப்பட
டுள்ளது, திருக்கோவையா ரென
வும் வழங்கும், 152, 156, 169, 258,
298, 310

நிருத்தக தேவா - சீவக சிந்தா
மணி நூலாசிரியா, இவாசை
முனிவா திருத்தகு முனிவ
ரென்றுங் கூறப்படுவா, வஞ்சி
நகரத்திருந்த பொய்யாமொழி

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுரு

யெனபவரால் இவா நன்குமதிக்கப்பட்டவரென்று நச்சினாக கிணியருரைச சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது இவ் காலமும் இருந்த இடமும் ஒருவாற்றினும் புலப்படவில்லை, நரிவீருத்த மெனற ஒரு சிறிய தூவ இவராற செய்யப்பட்டுள்ளது, 160, 257

திருத்தொண்டா, 251
திருந்தடி, 134, 165, 190, 201, 271
திருந்தாநாயுன, 128
திருந்தாவேது, 358

திருந்துமுகங்காட்டல், 157
திருந்தெயிற்றுட்பாறசிறப்புமை, 68, 91

திருநாவுக்கரசுநாயனா புராணம், 214

திருநாறெருசிறை, 189

திருப்பதிசு - இது புத்தனுடைய அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிக்கொண்டு பததுப்பாடலால் வந்திருப்பதொரு தூவென்று மட்டும் ஊகித்தறியப்படுகின்றது மணிமேகலையின் அரும்பதவுரையிற காட்டப்பட்டுள்ள, “எண்ணிகந்த” எனலும் செய்யுள் இந்த தூவின் கண்ணதே, இச்செய்யுள் இந்ததூவின் கண்ண தென்பது, நீலகேசியுரையாலும் சிவஞான சித்தியார பரபக்கம், சொத்திராந்திகன மத்ததுள்ள, “முழுதுணாந்து” எனலும் திருவிருத்தத்திறகு ஸ்ரீ ஞானப் பிரகாசரெழுதிய விசேடவுரையாலும் புலப்படுகின்றது, 365

திருமகள், 33, 172, 258

திருமலா, 168.

திருமால் - இவாபெயர் இநதூலுள்ளே நெடியோன, மன்னுயிர முதலவனனென வழங்கப்படும், 147, 179, 206, 310

திருமால் சாபத்தால் இராமனாக அவதரித்து மயக்கமுற்றிருந்தமை, 179

திருமாலின் தசாவதாரம், 61

திருமாலின் வாமனாவதாரம், 206

திருமுகத்திறை - காவிரிகடலொடு கலக்குற்திறை, 243

திருமுகவாட்டி, 64

திருமுருகாற்றுப்படை - பத்தப பாடடினுள் முதலாவது 317 - அடிகளையுடைய ஓர் அகவரபா டீடு பெற்றுத்தருச்சுமை நச்ச ஓரிரவலனை வீடு பெற்றா நெருவன முருக்க கடவுளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அம் முருக்ககடவுளை மதுரைக்கணக்காயனா மகனா நக்கிரனா பாடியது, இப்பாட்டு முருக்க கடவுளுடைய திருப்பதி

சுருட்சிறாத திருப்பரங்குன்றம் திருச்சுரவேவாய திருவாலிரன குடி திருவேரகம் குன்றுதோறு டல் பழமுதிராசோலை யென்னும் ஆற்றுப்படைட்டிலும் அவரெழுந்தருளி யிருத்தலைப் பாராட்டிக் கூறும், முருக்ககடவுளுடைய திருவருளைப் பெற விரும்புவோர்

இநதூலை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர் சொல்லுவா, 11, 18, 31, 38, 46, 59, 74-5, 77-8, 116, 146, 174, 204, 219, 241, 257, 281, 311 - 2

திருவல்லம் - தொண்டை நாட்டுச் சிவதஸ்தலங்களுள்ளொன்று, 207

திருவள்ளுவமால் - திருக்குறளைச் சிறப்பித்து நாமகளாலும் கடைச்சுவகத்திறந்த 51-புலவர்களாலும் செய்யப்பட்டுள்ள 53-வெண்பாக்களையுடைய ஒரு தமிழ் தூவ இதற்குத் திருத்தணிகைச சரவணப் பெருமாளையராறசெய்யப்பட்ட செவ்விதான உரை ஒன்றுண்டு, 311

திருவள்ளுவா - திருக்குறளியற்றிய ஆசிரியர் இவா பெருமை உலகமறிந்ததே கடைச்சுவகப்புலவர்களாற்சிறப்பிக்கப்பட்டிருத்தலின் இவா அவர்கள் காலத்தினரென்பதும், “தெய்வந்தொழாஅள கொழுந்தரெழு தெழு வாள

பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை
யென்றவ, பொய்யில் புலவன்,
எனது மணிமேகலையிற் சிறப்பிக
கப்பட்டுள்ளவதனால் திருக்குறள்
இந்நூலுக்கு முந்திய தென்பதும்
திருவள்ளுவர் இந் நூலாசிரி
யாககு முற்காலத்தவரென்பதும்
வெளியாகினன, 244, 343

திருவறம், 116

திருவறமூர்த்தி, 366

திருவாசகம் - சைவத்திருமுறை
களுள் ஒன்று. சிவபுராணம் முத
லிய இக-பகுப்புகளை யுடையது
வே. சிவாகமங்களின் சாரமாய்
நின்று சைவத்தி னுண்மையைப்
புலப்படுத்துவது சைவசமயாசா
ரியராகிய ஸ்ரீமாணிக்கவாசக
ஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்
பட்டது. இதன் அருமைபெரு
மைகள் திருவாத ஆரடிகள் புரா
ணம், திருவிளையாடற் புராணம்,
திருப்பெருந்துறைப் புராணம்
முதலியவற்றால் நன்குபுலப்படும்,
18

திருவாதவூர்த்திசுவாதத்தியன், 111

திருவாய்மொழிந்தது, 369

திருவாரூர் சிறப்பு - பெரிய புரா
ணத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று,
252

திருவில, 67

திருவிழைமூதூர், 29

திருவினசெய்யோள், 54, 172

திருவின செலவம், 159

திருவினசெலவி, 183

திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர்,
348.

திருஷ்டிவிஷ்ணுமெனனும் பாம்பு,
105

திரை, 44

திரைச்சீலைமூவகை, 54

திரைதவழ பறவை, 98

திரை தோல, 220

திரையல-வெற்றிலை, 345

திரையிருமபௌவம், 87

திரையுலாம்பரப்பு, 96

திலகம் - மஞ்சாடிமரம், மேலாதல்
40, 297

திலோததவம்-ஒரு தேவகணிகை,
149

திவ-தெய்வலோகம், 181

திவயப்பிரபந்தம், 317

த'வயம் - தேலோகத்திலிருந் துண
டானது, 92

திவவு, 47

திவாகரம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள்
ஒன்று அம்பாநகரத்திருநத
வனும், ஒளவையாரார் புகழப்
பட்டவனுமாகிய சேந்தனென
பவனுடைய வேணுகோளின்
படிதிவாகர முனிவரார்செய்யப்
பட்டது தெய்வப் பெயராத்
தொகுதி முதலிய பன்னிரண்டு
தொகுதிகளையுடையது குடா
மணி நிகண்டிற்கு முந்தியது, 13,
191

திவாகர பன்னிருவா, 16.

திற்பபடல, 113

திற்பபடவுருட்டல, 61

திறம்-இயல்பு, வகை, வரலாறு, 20,
46, 50, 52, 62, 97, 131, 135,
142, 193, 203, 233, 262, 270,
274, 291, 303, 330

தினை - எணவகைக்கூலத்துளொன
று, 9, 330

திஷ்யா-பழைய புத்தாகளுள் ஒரு
வா, 369

தி-நெருப்பு, வீடம், 224, 314.

திக்கதி, 137.

திங்கனிராவலோகருமித்தீவு, 103,
164

திஞ்சொல, 50

திட்டு-திணுதல, 314

திணுதலருத்தூர் தெய்வம், 31.

தித்திறம், 177

தித்தூறு செங்கோல, 186

தித்தொழிலாட்டி, 78, 142.

தித்தொழிலாளன், 295

திதினருக, 249

திதினரோவெனல, 136.

திது - இடையூறு, 241.

திநதண்ணீர், 111

திநதொடை, 88

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுகுள

தீராய-ஒருவகைநாய இதுபெரும்
பாலும் மயானத்திற நிரிவதென
பா, 76

தீநெறிக்கைகமெபனக, 63, 124

தீபபசிமாக்கள, 196

தீப்பாயதல, 293

தீப்பிணி, 72

தீப்பிறப்பு, 217

தீபங்கரா - பழையபுத்தாக்குளொ

ருவா - இவரை கௌதமபுத்தரு
டைய (பண்டைப் பிறப்புக்களு
ள்) ஆதியாசிரியரென்று புத்த
ஜாதக கதை தெரிவிக்கின்றது,
369

தீபசந்தானம் - நாலவகைச்சந்தான
ததுளஒன்று, 371

தீபசாந்தி - இரத்திரலிழவு, 15

தீம்பால, 65, 130, 146

தீமொழிக கடைத்த செவியோய,
126

தீயசாதனம், 365

தீயபக்கம், 354

தீயவெடுத்ததுக்காட்டு, 354

தீயவேது, 354

தீயமுல, 24, 105

தீயினகுணம், 312, 321

தீயுங்கொல்லாத தீ வினையாட்டி,
172

தீயுறுத்தல், 74

தீகக்கநிகாயம் - ஸூத்திரபிட்டுத்தி
ன பேருறுப்புக்களு ளொன்று,
299, 359

தீகக்கென்று, 256

தீரத்தன-பரிசுத்தமுடையவன், 63

தீவகச்சாந்தி, 15, 19, 269

தீவகம், 134, 233, 284

தீவதிலகை - மணிபல்லவத்துள்ள
புத்தபீடிகையை இரத்திரன கட்ட
ளையாற பாதுகாத்திருந்தவளான
ஒரு தெய்வமங்கை மணிபல்ல
வத்துத் தாரியேயிருந்து வருந
திய மணிமேகலையை முதலிற
கண்டு அளவளாவியவள் புண்
ணியராசனுடைய பூர்வசனம்சு
ரம் மணலிற புதைந்தது கிடந்த
தனை அவனுக்குக் காட்டியவள்,
6, 117-20, 124, 126-7, 129, 131,

135, 233, 286-7, 290 333-4,
343, 349

தீவம், 324

தீவிழைவு, 272 373

தீவிளிக்கூட, 73

தீவினை, 259, 272, 316, 318 373

தீவினை பத்துவகை, 273

தீவினை யறுக்கும் செயதஃம், 132

தீவினையாட்டி, 172

தீவினையினிலக்கணம், 272, 373

தீவியுருத்தல், 181, 251

தீவு, 100, 130

துக்கங்கள் ஆறு, 376

துக்காறுடைக்கும் துகளறுமாதவா,
134

துக்க நிவாரணம் - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் மூன்றாவது, இது துகக்
விநாசமென்றும் கூறப்படும்,
அஃதாவது காமதருஷணை, பா
வதருஷணை, விபாவதருஷணை
யெனனும் மூன்று ஆகைகளையும்
இம்மூன்றின் காரணமான பே
தைமையையும் துவரத் துறத்
தல், 25, 378

துக்கநிவாரணமாககம், 25, 381

துக்கம் - நாலவகைச்சத்தியங்களுள்
முதலாவது, 25, 233, 276, 297,
377, 388

துக்கோற்பத்தி - நாலவகைச்சத்தி
யங்களுள் இரண்டாவது அஃது
ஆகை, காமதருஷணை, பாவதரு
ஷணை விபாவதருஷணை யென
மூன்றுவகைப் படுமெனவும், அ
வற்றுள் முதலாவது ஐம்புலங்க
ளின் மீது உண்டாகும் ஆகை
யெனவும், இரண்டாவது 'இந்தி
ரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல்
மனத்திறகு விஷயமாகும் பொ
ருளின்மீது உண்டாகும்'செயெ
னவும், மூன்றாவது 'இந்திரியங்க
ளுக்கும் மனத்திறக்கும் விஷயமா
காத பொருள்களின் மீது உண்
டாகுமாசெயெனவும், இம் மூன்
ற்றுகூ காரணம் பேதைமையெ
னவுங் கூறுவா, 25, 377

துகள், 43, 184

துகில, 39, 41, 96 177

துச்சயன = தூஜயன - பகைவா
களால் வருத்தமுற்று வெல்லப்
படுபவன், இவன் அங்கநாட்டின்
கண்ணதாகிய கச்சய நகரத்தா
சன். தாரை விரை யென்பவாக
ளினகணவன், 93, 113-4, 132,
136

துஞ்சிருள், 148

துஞ்சு துயில், 97, 173

துஞ்சும, 89

துடவை - தோட்டம், 143, 149

துடி - ஒருவகைவாததியம் 89 336

துடிக்கூத்து - புறநாடகம்பற்றின
னறனுள் ஒன்று, 37

துடிதபுரம் - ஒருபுத்தவதலம், 367

துடிதலோகம் = துழிதலோகம் -
உலகம்முப்பத்தொன்றனுள் ஒன்
பதாவது மகாராஜிகலோக முத
லிய தெய்வலோகம் ஆறனுள்
நான்காவது. இதிலுள்ள பிரப
பால நென்னுநதேவனே புத்த
னாக அவதரித்தானென்பா, 3,
138, 367

துடித விமானம் - துழிதலோகத்
துள்ள பெயர்வலிமானம், 367

துடை, 221

துடைத்தல், 45, 180 253, 310

துணி - துண்டம், 231, 259

துணிகயம் - தெளிந்த நீர்நிலை, 270

துணிச சிதா, 130

துணிச்சயதாங்கு, 259

துணிந்துசொல்லல் - நாலவகை வி
டையுள்ளொன்று, 371, 384.

துணிபொருள், 102, 136, 263, 305.

துணிமினம் - துணிமின், அம் சாரி
யை, 315

துணிவு, 20, 194

துணிவுத்தாக்கு - இசைத்தமிழ்தூ
விற்குறிய ஏழு தாக்கினு ளொன்
று, 3-சீரையுடையது, 20

துணை - அளவு, இரண்டு, 179, 203,
270.

துணையிளங்குள்ளி - காஞ்சிநகரத்
திற புத்தாலயங்கு கடவுளித்த ஒரு
சோழன் தொடுகமுற்குள்ளியின்
பின்னவன், 341-2.

துத்தம், 204

துதிமுழக்கம், 73.

துப்பு - பவளம், 336

தும்பி, 42, 65, 196, 207

தும்பை, 301

துயத்தல் - அனுபவித்தல், 323

துயப்பிலன் - உண்ணுதலிலன், 165

துயப்போர், 130.

துயக்கு - தடை, 304, 307.

துயாக்கெடுக்குமநதிரம், 91

துயாநிலையுலகம், 283

துயாநீங்குகிளவி 212

துயாவினையாளன், 252

துயருறுகிளவி, 177

துயரெவவம், 61, 113, 243.

துயலவரல் - அசைதல், 39.

துயில், 94, 152, 193

துயிலெடுப்ப, 95.

துாக்காபுணை, 93

துாக்கை, 196, 225, 241

துாக்கைக்குப்பலிசொடுத்தல், 70.

துாக்கைகோயில், 71.

துரத்ததானை துச்சயன், 93, 132.

துரப்ப - செலுத்த, 262, 293

துராசை, 338

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை, 18

துவக்கநதிரியம், 320.

துவதிகள் - சக்கரவாளக்கோட்டத்
துள்ள கந்திற்பாவையை அதிட
டித்தநின்று முக்காலச் செய்தி
யையும் கூறும் ஒருதேவன், இவன்
சித்திரசேனனுக்கு நண்பன், 92,
225, 236-7, 239, 243, 339

துவாவாய, 37.

துவராபதி - துவாரகாநகரம், 208.

துவாதச நிதானங்கள், 237, 271,

297, 369, 372

துவாரம் - வாயில், 224

துவாரமில்லாதகீழுறை, 51, 202

துழந்தோள் - துழாவிச் சமைத்த
கள், 90

துழாய, 179.

துளக்கம் - நடுக்கம், 230, 240.

துளக்குறுத்தல், 5, 50, 95, 155, 270.

துளப்படுதுடை, 143

துளை, 108, 137, 198

துறறுதல் - உண்ணுதல், 73.

துறக்கம், 35, 165

அருட்பதமுதலிபவற்றின் அகராதி சூகூ

துறக்கவேண்டாத தொல்லையு,
125

துறவறம், 177

துறவி - துறத்தல், 20, 298

துறவிகளுக்குரிய சீலம், 231

துறவோர், 73

துறை - நீர்த்துறை, 18, 78, 98

துறைபோகிய - கைதோந்த, 22

துன்பக்கதி, 298

துன்பமதருவன, 263.

துன்பநோன்பு, 234

துன்பம், 198

துன்பமொழி 106

து ன ன வி னே னு ர் - தைபறகாரா
303

துக்ககுகள ஏழு - இசைத் த மி மு
துலுடகூறிய செருகுகு முதலி
யன, 20

துக்கத்தல் - தொங்கவிடல், 31.

துங்குதுயில், 84, 89.

துங்கெயில், 239.

துங்கெயிலெறிந்த தொடித்தோட்
செம்பியன் - காவிரிமழும்பட்டின்
ததில் முதலில் அகத்தியமூனிவ
ருடைய கட்டையினபடி இநதி
ரலிழா எடுப்பித்த ஒரு சோழ
ன், 11.

துசிப்படை - முறப்படை, கொடிப
படையெனவு கூறப்படும், 213.

துசு, 211

துணம் - அண, 17

துத்தகை - தூயதன்மை, 23.

துதுவா - அரகாக்குரிய ஐம்பெருங்
குழுக்களில் ஒருவகையா, 13.

துபம், 89

தும்பு - சலதாரை, 326.

துமக்கொடி, 72

துமென சோககை, 94,

துமத்தா, 158, 166

துமதல், 108

துவறத்துறத்தல், 282.

துவாமை - உண்ணாமை, 143.

துவுரை, 338

துவெள்ளரிசி, 75.

துவகினமடல், 65, 221.

துவகினதேறல், 34.

துவகு, 35

துயபம், 127, 192

துயவக்கட்டுரை, 260

துயவக்கடினா, 157

துயவக்கண்ணோ - கேவலஞானி
யா, 214

துயவக்கரு, 3, 272

துயவக்கல் - துயவப்படிமத்திற
காக்க கொணருமகல், 301

துயவக்கிளவி, 92, 230, 236

துயவகணம், 236, 245,

துயவங்காட்டுதல், 235, 245

துயவங்கொல்லோ திப்பியங்கொ
ல்லோ, 193

துயவத்தச்சன், 84, 236

துயவத்தை உயா திணையாறகூறல்,
109

துயவத்தகணங்கள் ஆறுவகை, 81,
92

துயவதம், 107, 292, 300

துயவநந்தது, 216

துயவந தொழா அ ன் ன னு ர
திருக்குறள், 244.

துயவப்படிவம், 293

துயவப்பாததிரு, 237

துயவம், 106, 116, 135, 179, 195,
202 - 3, 226, 229, 379

துயவமகள், 79

துயவமயக்கு, 235

துயவயாகன - தேவசீரம், 13,
37.

துயவலோகம் ஆறு, 3, 216

துயவவடிவம், 37

துயவவேடம், 117

துரி த ரு தேறறவுவமை - ஓரலங்
காரம், 154,

துரு, 45

துருமரல், மனக்கவறசி, 110

துருமாலுள்ளம், 147

துருளாது - தெளியாமல், 88.

துவவா, 254

துவனாககாவிரி, 242

துவதிதிலேன, 246.

துவதிதல் - உபேஷாபாவனைவகை
யுளொன்று, 389

துவதகடும்ரி, 148

துவறி - திணை 71, 300,

துவறென - விரைவாக, 295

துவறெனிருத்தம், 310

துவறதல் - சுடுதல், 312

தென்புலத்தார முதலிய நாலவா, 78

தெனமதுரை, 4

தெனறயிழமதுரை, 285

தெனறல், 223

தென்றிசைக்குமரி, 142

தென்றிசைப்பொதியில், 168, 180

தெனனாட்டுப் பௌத்தாகள, 368

தேளம், 254

தேக்கிலை, 181

தேசம், 304

தேசி - ஒளியையுடையது, 318

தேயாமதி - முழுமதி, 313

தோ, 50-51, 196

தோக கொடுஞ்சி, 46

தோத்தானை, 167

தோய்தி, 43-4, 89, 188, 235

தோயுழி, 268, 289

தேராதெளிதல் - பிரமாணபாசங்களைட்டனுள்ளொன்று, 308

தேருக்குமதிவுவமை, 49

தேவகணம் பதினெட்டு, 16

தேவகுலம், 300

தேவா, 31, 194, 200, 220, 225, 272, 279, 373 - 4

தேவா கோட்டம், 235

தேவாகோன, 157, 265

தேவாகோனிட்டு மாமணிப் பீடிகை, 99, 120

தேவாநாடு, 156, 248

தேவா நாலவகையினா, 16

தேவா முப்பத்தமுவா, 16

தேவியா, 253

தேறாறுகொட்டை, 264

தேரூர் - தெளியார், 137

தேற்றல் - கள்ளின், தெளிவு, 35

தேறு - தேற்றாமரம், 264

தேன, 189, 196

தேனாரோதி, 264

தையல், 237

தையற்காரா, 330

தையால், 261

தோகல் - கூடல், 22, 131, 154, 320, 373

தொக்கைக்கும் இயைந்துரைக்கும் உள்ள வேற்றுமை, 383

தொக்கத்திறம், 383

தொகைப்பொருள், 355

தொட்டு - தொடங்கி, 275

தொடா, 46, 221

தொடாச்சி, 383

தொடாப்படுத்தல், 74

தொடாப்பாடு - பந்தம், 234

தொடி - வளை, 39, 118, 209, 247

தொடுகழற்கிள்ளி - காஞ்சிநகரத்திலிருந்த ஒரு சோழன், துணையிளங்கிளையின முன்னோன், 340

தொடுகுழி, 72, 171

தொடுததபாசம், 69

தொடுததல் - கட்டல், 14, 39

தொடுப்பு - விளாக கொண்டுமுதல், 96, 143

தொடை - நரம்பு, 88

தொயயாது வித்தல், 143

தொயயிறகுழம்பு, 210

தொலகாப்பியம் - இஃது அகத்திய முனிவரின் மாணக்கா பன்னிரு வருள் ஒருவரும் இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவருமாகிய தொலகாப்பிய முனிவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட இயற்றமிழிலக்கண நூல் தனித்தனியே ஒன்பது ஒன்பது இயலகையுடைய எழுத்திற்காரம் சொல்லத்காரம் பொருளதிகார மென்னும் 3-அதிகாரங்களை யுடையது. இது உள்ள குத்திரங்களின் தொகை 1612 இடைச் சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும் நூலாக இருந்து விளங்கியது இதற்கு இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் சேனாவையரும் செய்வச் சிலையாரும் நச்சினூக்கினியரும் கல்லாடா முதலியோரும் உரை செய்திருக்கின்றனா, தொலகாப்பியா எனபதற்குத் தொலகாப்பியக் குடையையுடையா ரென்று பொருள் கூறுவா, 2, 10, 27, 47, 76, 140, 143, 146, 174, 209-10, 223, 251, 254, 279, 311, 332, 386 - 7

தொலபதிரகா, 14

தொலயாண்டு, 33

தொல்லோய, 125
தொலவலிமரன, 78
தொலைவிலலாபபகைவன, 179
தொலைவு, 271
தொழு தகை, 343
தொழுதகைமாதவ, 102
தொழுநதகை மரபிற பாததிரம, 124
தொழுவுன, 39
தொழு விளிப்பூசல, 73.
தொனமுது கணிகை, 265
தொனமூதாட்டி, 3
தொனறு - பழைமை, 114, 197, 236, 266
தொன்னிலை, 16
தோட்ட செலி, 198
தோட்டம், 143, 149.
தோட்டலா குழலி, 227
தோட்டாராகுழலி - தோட்டாராகுழலி
யெனபதன விகாரம், 218
தோட்டி - அங்குசம், 200, 306
தோட்டலா கோதை, 198
தோடு - காதணி, 36-7, 64
தோப்பி - நெல்லாற சமைத்தகன, 90
தோம - குற்றம், 16
தோரணகம்பம் - முன் வாயிலில்
நடப்பட்டுள்ள தூண, 64
தோரணங்கள், 72
தோரணயீதி, 16
தோரை - எணவகை கூலத்து
ளொன்று, ஒருவகை நெல்லென
பா நச்சினாகுகினியா, 9, 330
தோலினதுனனா, 330
தோழப்பா - ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா,
இவரியற்பெயா வேங்கடா சாரி
யரென்பது, வைதிக ஸாராவ
பௌமரென்றும் கூறப்படுவா,
ஹாரீத கோத்திரத்திற பிறந்த
வா. அகோபிலமடம் ஸ்ரீ ஆதி
வண சடகோப ஸவராமிகளு
டைய செடியா, இவரது காலம்
ஏறேறக்குறைய 500 - வருடங்
களுக்கு முந்தியதென்பா, இவ
ரது ஊர் மணற்பாக்கம், வட
மொழியில் தூலியற்றுதலிலும்

உரை செயதலிலும் வல்லவா
இவா இயற்றிய தூல்களும் உரை
களும் வருமாறு — ஆபஸ்தம்ப
கிருஹய முதலியவற்றை யனு
சரித்த கிருஹயரத்தனம், கண்ட
பூஷணமென்று பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்யானம், ஆஹரிகத்
தை விளக்குவதாகிய ஸமிருதி
ரத்தஞ்சரம், பாரததுவாஜ ருத்
திரத்தைப் பெரும்பாலும் அனு
சரித்த பித்ராமேதஸாரம், ஸுதீ
விலோசன மெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்யானம், ஸ்ரீஜயந்தி
முதலிய பதது விஷயங்களை
நாணயிப்பதாகிய தசநாணயம்
ஆசௌசத்தைத் தெரிவிப்பதா
கிய ஆசௌசசத்தம், ஆசௌச
நாணயமெனப் பெயாபெற்ற
அதன் வியாக்கியானம் ஆகிய
இவைகளே, இவா சரித்திரம்
ஸ்ரீ ஆதிவண சடகோபஸவாமி
வைபவம் முதலியவற்றிற கூறப்
பட்டுள்ளது, 90.
தோற்குலி, 89
தோற்குலிவாசிப்பா, 95
தோற்றம், 237, 272, 317, 370,
372, 376
தோற்றமூன்று, 371, 379
தோற்றரவு, 298, 351
தோன்றவாமுத்தல, 253.
தோன்றாத்துடவை, 143, 149
தோன்றுவழி விளங்கல, 67
நக்சாரணா, 170, 172-3
நககம் = நகநம் - நிரவாணம், 170
நகா கடலகொளப் பெயாந்த வடி
வேற்றடக்கைவானவன, 289
நகரநம்பியா, 204
நகரமாந்தர - அரசாக்குரிய எண்
பேராயத்துள ஒருவகையா, 13
நகுதக்கனது, 187.
நகுதல, 156, 190
நகுலம் - கீரி, 211
நகுவன்ன-சிரிப்பவன், 150.
நகை - பல, 36, 51, 200, 220
நகைவகையராகிய நட்பினா, 158

நங்கை, 51, 174, 205, 246

நச்சினாககினியா-தமிழூரை யாசிரியா
யாசிரியர் ஒருவா மதுரையிற்
பிராமண வருணத்திற் பாரத
வாஜ கோத்திரத்திற் பிறந்தவா
தொல்காப்பியத்திற்கும் பத்துப்
பாட்டிற்கும் எட்டுத்தொகையுள்
இரண்டாவதான குறுந்தொகை
யில் இருபது பாட்டிற்கும், ஆறு
வதான கலித்தொகைக்கும்,
ஐந்து காப்பியங்களுள் ஒன்றான
சீவகசிந்தாமணிக்கும் இவா
உரை செய்ய திருக்கின்றனா
உரையாசிரியா, பேராசிரியா,
சேனாவரையா, ஆளவந்தபிள்ளை
யாசிரியா முதலியோர் இவராத்
தூதப்பட்டிருத்தலின் அவர்கள்
காலத்திற்கு இவா பிறபட்டவ
ரென்று தெரிகின்றது இவரு
டைய பெருமையைப் புலப்படுத்தி,
“பாரத தொல்காப்பியமும்”
என்றும், “பாறகடல் போல”
என்றும், “பச்சை மாலனைய”
என்றும் மூன்று சிறப்புப்பாயிரச்
செய்யுட்கள் வழங்குகின்றன, 10,
46-7, 64, 74, 140, 204, 251-2,
386

நச்சு - விரும்பி, 213

நச்சுவெட்கை, 262

நாசுவிழியரவு-இது திருவுழிவழி
மெனப்படும, 105, 231, 260

நாட்சத்திரங்களிருத்ததேழு, 122

நடவைமாக்கள், 159

நடவைவருத்தம், 148

நடனசாலை, 87

நாககுறா உம, 73

நடுவகா நா, 134, 271

நடுநட்சத்திரம் விசாக மெனப்பது,
122

நடுநாள், 89, 152

நண்ணா, 242

நந்தாலினக்கு, 154

நப்பினை - நப்பினைப் பிராட்டி
யாரா, இவா கண்ணனுடைய
தேவிமாக்களுள் ஒருவா, இவ

ரை நீளாதேவியின் கூறென்பா,
208

நம்பி, 174

நம்பிபிறந்தான பொலிக நங்கிளை,
144

நம்பியாண்டார நம்பிகள் - இவா
சோழநாட்டில் திருநாரை யூரில்
ஆதிசைவமறையவா குலத்தில்
அவதரித்து அத்தலத்திலெழுந்
தருளிய பொல்லாப்பிள்ளை யா
ருடைய திருவருள்பெற்றுப் பல
பிரபந்தங்கள் இயற்றியவா, அக்
காலத்தருந்த இராசராச அபய
குலசேகர சோழ ராஜனுடைய
வேண்டுகோளாற் பொல்லாப்
பிள்ளையாருடைய பேரருளைத்
தூணையாக்கக்கொண்டு சிதம்பரத்
திற சென்று சைவசம்மாரிய
ராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்
திராயனா முதலிய மூவருடைய
தேவாரத்திருமுறைகளையும் வெ
ளிப்படுத்தியவா, இவரரு
ளிச் செய்த பிரபந்தங்களாவ
ன - திருநாரையூரப் பொல்லாப்
பிள்ளையா திருவிரட்டை மணி
மாலை, கோயிறிறிருப்பண்ணியா
திருவிருத்தம், திருத்தொண்டா
த்ருவந்தாதி, திருஞான சம்பந்த
நா திருச்சுண்பை விருத்தம்,
திருஞானசம்பந்தநா திருவந்தா
தி, திருஞான சம்பந்தநா திரு
மும்மணிக்கோவை, திருஞான
சம்பந்தநா திருவுலாமாலை, திருக்
கலம்பகம், திருஞானசம்பந்தநா
திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு
நாயனா திருவேகாதச மாலை
யென்பன, 111

நம்பி - ஓரிராசகுமாரன், 155

நயங்குள நான்கு, 384

நயம்பாடு, 22.

நயனிலகாலை, 188

நாகசனம், 314

நாகத்தை யடைதற்குரிய தீயவெ
ண்ணம், 258.

நாகம், 306.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சளந

நரகா, 14, 139, 272-3, 273, 372
 நரகா எணவகையா, 82
 நரகாதுயாகெட நடப்போய, 126
 நரகரைப புடைததுண்ணும பூதம், 14
 நரகலோகம், 82, 110, 126
 நரகவேதனை, 80, 217
 நரகு, 175
 நரநதம் - நரநதப்புல, 40
 நரபலி, 93
 நரமபு, 221
 நரமபுவடித்தல, 204
 நரமபுவளாதல, 65
 நரி, 73, 76, 147
 நரிம்கன கேசகம்பளன, 147
 நரிவாஸ, 352
 நரேநதிரன - சுதேநதிரனொருவன, 316
 நரை, 247
 நரைமுடித்தல, 52
 நரைமுதியாக்கை, 134, 271
 நரைமுதுமக்கள் - கிழவா, 52
 நரைமூதாட்டி, 220, 253
 நலாமை - வெணமை, 220
 நலகினை கேள், 137
 நலகூடாதுசுப்பு, 111
 நலகூடமேனி, 148
 நலபககம், 353.
 நலலங்கு, 195
 நலலறச்சாலை, 344
 நலலறம், 76, 121, 130, 137, 141, 175, 198, 238, 248, 274
 நலலுயிர், 155, 165, 260
 நலலுளத்தோர தலைப்பாடு, 381
 நலலுறறம், 381
 நலலேது, 302, 353
 நலவாயுமை, 381
 நலவாரத்தை - நறகுணம பத்தினுள ஒன்று, 374
 நலவாழகை, 381
 நலவினை, 259, 272, 316, 318, 373
 நலவினைபத்து, 381
 நலவினையினிலக்கணம், 273, 374
 நலங்கவீனி, 191
 நலமபலவேததல, 246.
 நலமபாடு, 22
 நலமபாராட்டல, 236

நவகதி - ஆசீவகமத விஷயங் களைக் கூறும் நூலென்று நீலகே சியரையால் தெரிகின்றது; மற் கலி நூலெனவுங் கூறப்படும், 312, 315
 நவத்துவாரம் - (சீர்த்தினுள்ள) ஒன்பதுவழி, 388
 நவரத்தினங்கள் - உச்சயினி நகரத் தாரசனாகிய விக்ரமமாக்கனு டைய அவைக்களத்திருநத் திருநத ஒன்பது பண்டிதர்கள், அவர்களாவார் தனவந்திரி, ஸ்ஷ பணகா, அமரவிஹமா, சங்கு, வேதாலபட்டா, கடகாப்பரா, காளிதாஸா, வராகமிஹிரா, வர ருசியெப்பவர்கள், இவ்வொன்ப தினமருள் அமரவிஹமரால் காவயகலப்பதா, நாமலிங்கானு சாஸனம், தேவகோசங்கண்டு முதலிய நூல்களும், வேதால பட்டரால் நீதீபரதீபம், வேதா லபஞ்சலிமகதி முதலியனவும், கடகாப்பரரால் கடகாப்பரகாவ யமுதலியனவும், காளிதாஸரால் சாருநதலம், மாளவிகாக் கினி மித்திரீயம், விக்ரமமோவசீயம் முதலிய நாடகங்களும், இரகு வம்சம், குமார ஸம்பவம், மேக ஸந்தேசம் முதலிய காவயங் களும், வராகமிஹிரரால் பிரு ஹதஸம்ஹிதை, பிருஹத ஜாத கம், இலகு ஜாதகம் முதலிய ஜயோதிஷ நூல்களும், வரருசியால் பிராகிருத பரகாச முத லிய இலக்கண நூல்களும் இயற் றப்பட்டனவென்பா, 122
 நவிலுதல - கூறியடிப்பதெல, 144, 145
 நவை, 126, 140, 303, 332
 நவையறுநனபொருள், 9
 நள = நளி - செறிவு, 145
 நளளிருள், 87, 145
 நளவெண்பா - வெண்பாப் பாடுத லில திறமைபெற்ற புகழேந திப் புலவரால் இயற்றப்பட்ட நளசரித்திரமாகிய ஒரு நூல், மூன்று காண்டங்களை யுடையது, 2.

நளி - பெருமை, 347

நளிகடல், 73.

நளியிருமபொயகை, 187

நளியிருமுநீர், 139, 170

நளியெரி, 23-4, 294

நற்கடைப்பிடி, 381

நற்கதி, 137

நற்காட்சி, 381

நற்குணம்பதது, 374

நற்செய்கை, 381

நற்பிறப்பு, 217

நற்றவப்பெணமா, 245

நற்றவம், 156, 197, 241, 293

நற்றவவுணாவு, 62

நற்றாய், 246

நற்றிணை - எட்டுத் தொகையுள் முதலாவது கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் முதலிய 401- அகவற்பாக்களை யுடையது, இவற்றுள் முதலாவதாகிய கடவுள் வாழ்த்து, பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாராலும், மற்ற 400-பாக்களும் கபிலர் முதல ஆலங்குடி வங்கனாற்றுதியாகவுள்ள புலவர் பலராலும் இயற்றப்பட்டன, அகப்பொருட்பகுதிகளையே பொருளாகவுடையது. மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் 9- அடிச்சிறுமையும், 12- அடிப்பெருமையு முள்ளவைகள். இத்தொகை தொகுப்பித்தான் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மான்னவமுதி, 159

நற்றிறம், 246

நறுநதாது, 188

நறுமலாக்கோதை, 124, 137

நறுவிரை குடைவோர், 210

நறை, 45, 299.

நனகனம் - நன்றாக, 6, 22, 34, 144, 263, 390

நனபல தானம், 177.

நனபொருள் 12, 303

நனமக்கள், 11

நனமணியிழந்த நாகம், 95, 289

நனமுயற்சி, 381.

நன்று - தருமம், 176, 274

நன்னூல்மயிலைநாதருரை, 317, 393

நன்னூல்விருத்தியுரை, 149 393

நன்னெடுங்கூட தல, 210

நனவு, 87, 97

நனை, 41

நாககடிப்பாக வாயப்பறையறை தல, 279

நாகஇலச்சினை - நாகமுத்திரை

நாக ரென்னும் சாதியாருடைய அடையாளம், 100

நாகநாட்டரசர் - மணி பலலவத்துள்ள புத்த பீடிகையை எடுத்துச் செல்ல முயன்று தம்முட பகைமை கொண்டு போராசெய்த இரண்டரசர், 100, 106.

நாகநாடு - இப்பெயருள்ள நாடுகள் இந்நூலில் இரண்டு வந்துள்ளன (1) புத்த பீடிகையை எடுத்துச் செல்ல முயன்று பகைமை கொண்ட அரசாருடையது, இது கீழ்த்திசையிலுள்ளது, 100, 103 (ii) வீணவண்ணென்னும் அரசனுடையது, 268, 288, 346

நாகபுரம் - புண்ணிய ராசனுடைய இராசதானி, சாவக நாட்டுள்ளது இது சிலாசாசனங்களில் போகவதி புரமென்று வழங்கும், 233, 275

நாகம் - சுரபுனை, பாம்பு, 40, 95, 222

நாகா - மணிதரில் ஒரு சாதியார், வாசுகி முதலிய குலநாகங்களின் பாம்பரையிற் பிறந்து நாகஇலச்சினை யுடையராயிருத்தலின் இவா இப்பெயர் பெற்றது ரென்பார், இவா நகச்சாரணரென்று இந்நூலிற் கூறப்படுவார், இவா உடையிலலாமற் சஞ்சரித்து இழிவான தொழில்கள் பலவற்றைச் செய்து வருதவரென்று தெரிகிறது, 170, 172-3

நாகா குருமகன், 173-5

நாகாபாவை, 173

நாகாமலை, 170, 172-3

நாகன், 176 - 7

நாகானந்தம் - தயையைப் புலப்
படுத்துதலையே பயனாக நினைந்து
நீ ஹாவூ கவி யென்பவராத
செய்யப்பட்டுள்ளதாகிய நாடக
கிரந்தம், ஜீமூதவாகனனென்ப
வனுடைய சரிதமாக வுள்ளது.
இந்த ஜீமூதவாகனன் பிறப்பைக்
கௌதம புத்தருடைய பழம்
பிறப்புகளுள் ஒன்றென்று 'அவ
தானகலப்பலதை' என்னும் வட
நூல் தெரிவிக்கின்றது, 126

நாகு, 262

நாஞ்சினமலை - மலைநாட்டு மலை
களுள் ஒன்று, சேரனுக்குப்
படைத்துணையாய் நின்றவனும,
பிக்கவண்ணமையை யுடையவனு
மாகிய நாஞ்சில வள்ளுவனென
பவன் ஒரு காலத்தில் இம்மலைக்
குத் தலைவனு யிருந்தாடினன்று
புறநானூற்றுல் தெரிகின்றது.
இஃது உழாநாஞ்சிலென்றுங்
கூறப்படும், 205

நாட்டியம், 231.

நாடகக்கணிகை, 47, 118, 186, 191,
266.

நாடக கணிகைகள் பலருடைய
பிறப்பு, 265

நாடகக்காப்பியம், 209

நாடகநூல், 209

நாடகம்-கதைதழுவி வருகூதது,
191, 209

நாடகமகளிரா, 88

நாடகமகளிராக்குரிய கலவி, 22

நாடகமடந்தையா ய்தி, 47

நாடாது - ஆராயாது, 202.

நாடுவறங்கூரல், 153, 285

நாண், 111, 195, 198.

நாண்மீன், 139

நாண்முதிராமதியம், 64

நாண்ணிகளைதல், 127.

நாண்ம, 84, 51

நாணுத்தகவுடைத்து, 254

நாணுத்துறந்தேன், 23

நாததொலைவிலலாய், 271.

நாததொலைவின்றி, 144

நாதன்-புத்தன், 126, 297, 338.

நாதனல்லறம், 333

நாநல்கூடல், 111, 202.

நாநலிலவையம், 144

நாநிமிர்தல், 127

நாநீட்டல், 66

நாப்பண், 168, 248

நாப்புடைபெயாதல், 254

நாப்புடை பெயருமளவிலே உச

சரிககப்படும மந்திரம், 257

நாமகரணப் பிரகரணம் - கிருஹய

ரதநமென்னும் வடநூலுறுப்புக்

களு ளொன்று, 90

நாமசாதிருணக்கிரியைகள், 350.

நாமஞ்செய்த நனளுள், 87

நாமப்பேரூர், 69.

நாமம், 304

நாமருஉமபுகழ், 373.

நாமருபம்-அருவுரு, 369.

நாமாசு, 286

நாய, 389

நாயவால், 352

நாயூன், 128

நாரகலோகம் - நரக லோகம், 82,
373

நாரத்தை, 40

நாரதமுனிவா, 179

நாரதா-பழைய புத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369

நாராசத்திரிவு, 307

நாராசம் - இருப்புச்சலாகை, 137

நாராயணீயம் - வேதாங்கங்களாற
னுள் ஒன்றாகிய சோதிட நூல்
வகையுள்ளொன்று நாராயண
ரென்பவராத் செய்யப்பட்டது,
310

நாரை, 98

நாலடியார்-பதினெண் கீழ்க்கணக்
கினுள் ஒன்று. சைனமுனிவாக
ளால் இயற்றப்பட்டது, கடவுள்
வாழ்த்துளப்பட 401-வெண்பாக
களையுடையது பதமுறரென்ப
வா திருக்குறளிற்போல இதன்
பொருளை அறம்பொருளின்ப
மென்னும் முப்பாற் படுத்தி ஓவ
வொரு பொருளை வற்புறுத்து
வனவாகிய பத்துப் பாடல்க
ளைத் தனித்தனியே தொகுத்து
40-அதிகாரமாகப் பகுத்திருக்
கின்றனா, இதற்கு அப்பதமுற

நும வேறுசிலநும உரை செயதி
 நுக்கினறனா, 18, 53, 67, 127-
 8, 130, 154-5, 159, 179, 186,
 221, 236, 259
 நாவலநதனப்பொழில், 242
 நாவலநதீவு, 19, 83, 103, 130, 164,
 277, 341
 நாவலாகள், 307.
 நாவறபழம், 181
 நாவனமரம், 164
 நாவாய, 46, 120, 171
 நாவீ-மரக்கலவிசேடம், 301
 நாவியனமநதிரம், 257
 நாவுடைப்பாவை, 92, 246
 நாவுளழுநதி, 89.
 நாழம், 182
 நாழிகைக்கணக்கா, 89
 நாழிகைவட்டில்-அடியிற சிறிய
 துவாரத்தையுடையதும் நீரிற
 பெய்யப்பட்டுநாழிகையின வரைய
 றையைத் தெரிவிப்பதுமான ஒரு
 வகை கிணண்ம, 89
 நாள, 82, 327
 நாளவெயிறகாலம் - சூரியோதய
 காலம், 230
 நாளங்காடி - காலக்கடை, 13
 நாளங்காடிப்பூதம், 13
 நாற்சந்தி, 91, 219, 243, 331
 நாற்பால், 256
 நாற்றம்-வாசனை, 27
 நாற்றவிகாரம், 320
 நாற்றதல-தொங்கவிடுதல, 17
 நாற்றெருக்கூடுமிடம், 17
 நாறுதல, 50
 நாதைவகூநதல 247
 நானமறைமாககன, 150
 நானமறைமாககான விளி, 147
 நானமறையநதனா, 80
 நீகண்டவாதம் - சமணசமுயவாதங்
 கள இரண்டனுள் ஒன்று; இது
 நாககந்தவாதமென்றும் திகம்பர
 வாதமென்றும் கூறப்படும், 316
 325
 நீகண்டவாதி-நாககந்தவாதி, 316,
 319, 325
 நிகமனம், 350, 352

நிகா-ஒளி, 28
 நிகழ்காலம், 379-80.
 நிகாயம்-கூட்டம், 299
 நிச்சயம், 305
 நிண்ணீடுபெருங்குடா, 58
 நிணம், 74
 நிணமபடுகுழி, 75
 நிணவிலைஞா, 329
 நித்தத்திறம், 233, 276
 நித்தம், 317, 353, 356, 361
 நித்தாநித்தம், 353, 356
 நித்தியப்பொருள், 110, 320
 நித்தியம், 354
 நித்திலச்சித்திரவிதானம், 190
 நித்திலத்தானம், 190, 212
 நிதானம்-ஆதிகாரணம், 271, 372
 நிதானம் பன்னிரண்டு, 276
 நிதிக்குப்பை, 177
 நிம்பம்-வேம்பு, 317
 நிமித்திகன்-நிமித்தம் சொல்லுவோ
 ன், 268
 நியதம், 305
 நியமம்-கோயில், 100, 124, 153
 நிரத்தேசம் - சூத்திரபிடகத்தின்கிற
 துறுப்பினுள் ஒன்று, 299
 'நிரப்பநதம், 155
 நிரப்பு-வறுமை, 157
 நிரயபுரா-நிறைப்போரா, 263
 நிரம்பாமை, 52.
 நிரயக்கொடுஞ்சிறை, 217
 நிரயக்கொடுமுகள், 258
 நிரயக்கொடுமொழி, 80
 நிரவயவம், 359
 நிரனிறை, 200
 நிரியாசம்-பிசின, 327.
 நிருத்தம் = நிருகதம் - வேதாங்கம்
 ஆறினுள் ஒன்று, வேதத்தி
 லுள்ள சொற்களின் ஆராய்ச்சி
 யைக் கூறுவது, யாஸகா முத
 லிய முனிவர்களால் வட்டமொழி
 யிற செய்யப்பட்டது, 310
 நிருமாணரதிலோகம், 3
 நிருமித்தல, 31, 92
 நிருவண்ணம்-(பொளத்தாகள் கூறும்)
 முததி, 110, 114, 125, 137, 170,
 230, 298, 367, 372

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சுளசுள

நீருவாணமாகிய இனபம், 238
 நிரைத்தாரண்ணல, 283
 நிலத்திறகுளித்தல, 268
 நிலம், 109, 146, 312, 314, 320
 நிலவரையிறந்தோர் முடங்குநா நீட்
 ம், 63
 நிலன, 44, 183
 நிலாசசுதை, 329
 நிலாமணல, 97
 நிலாமுறதம், 135-6
 நிலை-ஸதிதி, 317
 நிலைத்தலை, 76
 நிலைமண்டிலவாகிரியப்பா, 10
 நிலையாமை, 376
 நிலநதோங்குவெண்குடை, 241
 நிலப்பததூக்கு - இசைத்தமிழ் தூலு
 ட்சுடறிய ஏழுமுகைத தூக்கினுள்
 -ஒனது, ஐந்தது சோகளைபுடையது,
 20
 நிழலபோல நீங்காமை, 250
 நிறபுறங்காப்ப, 143
 நிறை-நிறுத்தல, நிறைதல, 56, 195,
 204, 244, 257
 நிறைக்கற்றெற்றி, 71
 நிறைகாக்குங்காப்பு, 195
 நிறைதவம், 250
 நிறைநோப்புள, 89
 நிறையருந்தானை, 103
 நிறையழியானை, 45, 89, 204.
 நினபெயாப்படுத்தேன, 4
 நினமிதி—நிருமாணம் - உணடா
 ககுதல, 371
 நினறெறிபலி, 91
 நின்றேறத்துவார-குதா, 330
 நின்னாங்கு, 112, 123
 நீனெ-நீனெந்து, 241
 நீனெப்பு - பிரமாண பாசங்களுட்ட
 னுள் ஒன்று, 258, 308
 நிஷ்காமலோகங்குள், 3
 நிஷ்டாபரா, 231
 நிஷ்டை பதது - தமயிலும் இழிந்த
 நிலையுள்ளா மாட்டு இரக்கமு
 டைமை, கல்லாரிடத்தும் புலல
 றிவாளரிடத்தும் இரக்கமுடை
 மை, தீயவொழுக்க முன்னோரி
 டத்துக கடுமையின்மை, எளி

யார்க்குத் தானஞ்செய்ய இச்சித்
 தல, அதிரஷ்டவீனாகளுக்கு உத்
 விசெய்தல், எவ்வகை இடைபூறு
 கள் வரினும் விடாமுயற்சி செய
 தல், பொய்யாகளைக் காணிற்பொ
 றுத்தல, உறுப்புக்குறையுடையா
 பால் இரக்க முடைமை, முடா
 களித்ததுப் பொறையுடையரா
 தல, காரணகாரியத் தொடாச்சி
 யறிந்து தமக்கு உண்டாகும் தீங்கு
 களைப் பொறுத்தலென்பன, 343
 நீங்கலுநீங்கா, 100
 நீசமகன, 145
 நீட்டித்தல, 247
 நீடலுநீடம், 100
 நீணமுகநரி, 73
 நீணிலமளந்தோனமகன - காமன,
 37
 நீத்தம், 138
 நீத்தல - துறத்தல, 25, 34, 46, 164
 நீயான - மாலுமி, 44
 நீர்க்குவிட்ட யானையின முன்னும்
 பின்னும் பறையடித்தல, 45
 நீர்க்களினவகை, 328
 நீர்த்துளி, 102.
 நீர்த்துறைகள், 235
 நீரணையின்மை - நீரையுண்ணும் வி
 ருப்பமில்லாமை, தவஞ்செய்வா
 ர்குரிய விரதங்களுட்டினுள்ளா
 னது, 386
 நீரிநககாக்கை, 98
 நீர்ப்பாப்பு, 98
 நீர்ப்புறவைகளின்வகை, 98
 நீர்ப்பூக்கள், 328
 நீரடைக்கரை, 96
 நீரடால், 21
 நீராலியைசுழுந்த வயந்தச்சோலை,
 30
 நீரிற்போகட்ட உப்பு யாக்கைநிலை
 யாமைக்கு உவமை, 388.
 நீரின்குணம், 312, 321
 நீரைவீசுக கருவி விசேடங்கள்,
 326-7
 நீலக்குஞ்சி, 249
 நீலகேசி - ஒரு சைனநூல். இது
 பதிக்கவுரைச்சருக்கம், தரும் வுரை
 சருக்கம், குண்டலகேசி வாத்தச

சருக்கம், அருக்க சூதிரவாத்ச
சருக்கம், மொக்கலவாத்ச சருக்கம்,
புத்தவாத்சசருக்கம், ஆசீ
வகவாத்ச சருக்கம், சாங்கிய
வாத்சசருக்கம், வைசேடிகவாத்ச
சருக்கம், வேதவாத்சசருக்கம்,
பூதவாத்சசருக்கம் மென்னும் பத்
தொரு சருக்கங்களை முறையே
யுடையது. வியநதரமங்கையாகி
ய நீலகேசி யென்பவள பௌத
தமமுதலிய மதங்களைக் கணடித்
துச சைன சமயத்தை நிலைநிறு
த்தியதாஃ இயற்றப்பட்டிருத்த
லின், இப்பெயர் பெற்றது இத்
தரு நீலகேசி விருத்திசமயதிவா
கரமென்ப பெயரிய ஒருரை
யுண்டு, இந்நூலாசிரியர் இன்னொ
ரொன்று விளங்கவில்லை, 9, 40,
60, 71, 73-5, 120, 125, 149, 231,
234, 297, 299, 305, 311-3,
316-21, 324, 365, 367-8, 373-4,
381-2

நீலகேசிவிருத்தி சமயதிவாகரம் -
நீலகேசி வாதத்தின் உரை இது
மிக விரிவாக மணிப்பிரவாள
நடையில் அமைந்துள்ளது, சை
ன மதத்தினராகிய சமயதிவாகர
வாமன முனிபென்பவரால் வியற்
தப்பட்டது இதன் பெருமை
டை, 'மெயநநூ னெறியை விள
க்கி விளங்காப் பிடகமுத்த
பொயநநூ விருள்களைப்போகத்
தூரத்தது பூதலத்தி, வெநநூலு
ம வல்லவரேதத்ச சமயத்திறை
வன கண்ட, செந்நீலகேசி விரு
த்தி சமயதிவாகரமே" எ - ம,
"அருகன நிருவறத் தனபுசெய
வாரு மழிவழக்கார, பெருகுந்
துருநெறிப் பீடழிப் பாருமிப்
பேருலகிற, பொருவினறி நின்ற
தமிழ்ப்புல வோக்கிப் பொரு
னையெல்லாம் திரிவினறிக கா
ட்டுரு சமய திவாகரஞ் சேவிக
கவே" எனவும் வரும் பழைய
செய்யுட்களாலுணாக இந்நூலு
ம் இவ்வரையும் சிவஞானசித்தி

யார் பரபக்கத்தரைகளுள் ஒன்
ருகிய திருவொற்றியூர் ஸ்ரீ ஞா
னப் பிரகாசருரையிற்பயின்று
வருகின்றன, 9, 60, 105, 273,
297, 322-4.

நீலத்தினியலபு, 188

நீலபதி - சீதரன்னென்னுமரசன புத்
திரி அததிபதியென்னுமரசன
மனைவி. இராகுலன்னுடைய தாய்,
104, 258

நீலம், 28, 248

நீலமணிபோலும் நீர், 42

நீலமணிபோன்றசினிலிப் பறவ,
44

நீலமாககடல், 97

நீலமாவவரை, 45

நீலயானை 204-5, 216, 249.

நீலி, 295.

நீளகழலமறவா செல்வழிச செலகெ
ன், 254

நுகாசசி - அனுபவித்தல், 156, 377

நுகாசசியாராமை, 369

நுகாசசியொழுக்கு, 378

நுகாவின்னிலக்கனம், 875-6

நுகாவு, 237, 271, 371-2, 375

நுகுப்பு, 102, 111

நுகுல் - நெற்றி, 36.

நுதலவிழிநாட்டத்திறையோன -
சிவபெருமான, 17.

நுரை, 388

நுவலும், 32, 203

நுழைகோற்பிரமபு, 34

நுழைபு, 42

நுழைவாயில், 68.

நுனனை - உனனை, 283

நுனித்த குணம், 317

நுனித்தல் - கூராத ஆராய்தல், 205,
209.

நூல், 316

நூற்பொருள், 311, 316.

நூற்பொருளுணாகதோர், 205

நூற்றுவரைக்கொல்லி - யாதிரவி
சேடம், இது சதக்கினியென்று
கூறப்படும், 828.

நெஞ்சுகங்குளிர்பித்தல், 59 -

நெஞ்சுகங்கவாரத் தளவி, 197. .

நெஞ்சுநெக்குறூஉ நேரிழைநல்லா
ள், 94

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சங்க

நெஞ்சமறைபோதல, 197
 நெஞ்சிறைகொண்டநீமை, 43.
 நெஞ்சநடுக்குறல, 145, 265
 நெஞ்சநடுக்குறாடக கொண்டிமக
 ளிர், 196
 நெஞ்சுபுகையுயிரத்தல, 100, 189
 நெஞ்சவழிப்பேமலிஞ்சை, 131
 நெஞ்சைக கறபுநெறியில் சிறுததல,
 195
 நெட்டிடை, 30, 97
 நெடுங்கண், 145, 195
 நெடுங்குஞ்சிச்சிரம, 73
 நெடுங்கூவிளி, 89.
 நெடுங்கூவிளித்தல, 94
 நெடுஞ்செழியன் - ஒருபாண்டியன்
 சிலம்பினரிமித்தம் கோவலனைக
 கொலை செயவித்தவன், 24
 நெடுஞ்சேரலாதன் - ஒரு சேரன்,
 335
 நெடுஞதுயர், 183, 229
 நெடுஞதுக்கு - இசைத்தமிழ்தூலுட்
 கூறிய ஏழுதுக்குக்களுளஒன்று,
 ஏழுசோகையுடையது, 20
 நெடுநலவாடை - பத்துப பாட்டினு
 ள ஏழாவது. 188 - அடிகளையு
 டையது, பகைமேற்சென்ற பாண்
 டியன் நெடுஞ்செழியனைப
 பிரிந்து வருந்துந தலைவிக்கு
 அவ்வருத்தந தீருமபடி அவன்
 பகையை வென்று விரைவில்
 வருவானாகவென்று கொற்றவை
 யைப்பரவுவாள் கூற்றாக அவனை
 நக்கீரனா பாடியது. இஃது
 ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களா
 கிய கூடிகாக்காலத்தின் இயல்பை
 யும், தனித்திருக்கும் தலைவியது
 வருத்தமிகுதியையும், படை வீட்
 டில தலைவனிருக்கும் வண்ணத
 தையும் விளங்கக்கூறும், இதற்கு
 நச்சினாகுகினியிரயற்றிய உரை
 மொன்றுண்டு, 47, 64, 88, 177,
 190, 257.
 நெடுநிகழ்ச்சி, 318
 நெடுநிலைக்கரது, 92, 224, 226, 240
 நெடுநிலைக்கோட்டம், 71
 நெடுநிலைமண்ணீடு, 70

நெடுநிலைமனை, 37
 நெடுநிலைவாயில், 226
 நெடுமபுண், 91
 நெடுமுடிகிள்ளி - ஒரு சோழன்,
 இவன் காரியாற்றிற் போரசெய
 து சேரபாண்டியர்களை வென்ற
 வன், கிள்ளிவளவன், மா வண்
 கிள்ளி, வடிவேற்கிள்ளி, வென்
 வேற்கிள்ளியென்றும் இந்நூலிற்
 கூறப்படுவான், 266-8, 277,
 283-9, 346
 நெடுவிளி, 76
 நெடுவேள, 51.
 நெய்தல் - சாப்பறை, 73, 121
 நெய்லோர் குலம், 261
 நெரித்தல, 192-3, 200
 நெருஞ்சி, 137
 நெல் - எண்வகைக்கூலத்துளொன்
 று, 9, 330
 நெல் முதலியவற்றை எழுதிய வா
 யில், 69
 நெல்லாற்சமைத்த கள, 90
 நெல்லி வட்டு, 159
 நெல்லம் பொரியும், 75
 நெல்லித்து, 385
 நெற்றி, 203
 நெண்முனை, 385.
 நேமி, 33, 147
 நோகட்டி - அகிலுறுபபுக்களுளொ
 ன்று, 327
 நோதல் - உடன்படுதல், 12
 நேரடி, 10.
 நையாயிகம் - பழையதாககம், 309
 நைரஞ்சாரநதி - பலகுனிநதி, 367
 நைவம்மொளையதன்லோகம், 3
 நைவதம், 348
 நோசிதவம் - நுண்ணியதவம், 197
 நொடி - விடுகதை, 244
 நொடித்தல் - சொல்லுதல், 146,
 349
 நொடை - வீலை, 329
 நொயம்மை, 322
 நோக்கல் நோக்கம், 249
 நோய, 151, 180, 182
 நோவன் - வருந்துதற்குக் காரண
 மாகிய துன்பங்கள், 146.

நோற்றாணவாமுககை, 197
 நோற்றோ, 183
 நோனபிகள் - விசுதிகள், 33
 நோனபினா, 121
 நோனபு - கனம, 234, 252.
 நோனமை - வலி, 46, 183
 நோனகா, 183
 நோனாது - பொருமல, 88
 ப்ரஜஞாபாரமிதை-உணாசசிரிதை
 தல என்றது மாரகக ஞானபு
 ரணை இது தசபாரமிதைகளு
 ளொன்று, 1800-வருடத்திற்கு
 முன்பு செய்யப்பட்டதும் ப்ரஜ
 ஞாபாரமிதைபென்று பெயா
 பெற்றதுமான ஒரு பெளத்த
 நூலுண்டென்று தெரிகின்றது,
 297
 ப்ரஹமகணங்குளிருபதுவகை, 3
 ப்ரஹமகாயிகலோகம, 3, 81
 ப்ரஹமபுரோஹிதலோகம, 3
 ப்ரஹமலோகங்குளிருபது, 3, 81
 ப்ரஹமலோகங்குளிருவகை - உருப
 ப்ரஹமலோகமும் அருப்பப்ரஹ
 மலோகமும், 81
 ப்ருலதா-புருவகொடி, 36
 பக்கதனமவசனம், 351
 பக்கப்போலி ஒன்பதுவகை 354
 பக்கம், 350
 பக்குவி, 110
 பகாதல, 253, 295, 327
 பகல - சூரியன, 50-51
 பகலரசு - சூரியன, 203
 பகவன - புத்தன, 32, 155, 298,
 340
 பகற்பூ - பகற்காலத்தில் மலரும் பூ,
 328
 பகனறைக்கொடி, 41
 பகசுருதியாகமம் - சினைகமங்கள்
 மூன்றனுள் ஒன்று இது 16 -
 பகுதிகளையுடையது, 316
 பகுதி = பகருதி - மூலம், 370
 பகுதித்தனமை, 170.
 பகுதிப்பொருள் விருதி, 117
 பகுவாய, 184
 பகைநரம்பு, 48
 பகைப்புலம், 46
 பகைமூன்று, 113

பங்கம, 142
 பங்கயப்பீடிகை, 343
 பச்சிலை - அகிலுறுப்புக்களுளொன்
 று, 327
 பச்சிறைச்சி விற்போ, 329
 பச்சைமெய்யாட்டி, 66
 பசி, 141, 169, 181-2, 196, 199,
 203, 206, 219 - 20
 பசித்துன்பம், 143, 152
 பசிப்பிணி, 141, 178, 220.
 பசிப்பிணிமருந்து, 343
 பசிப்பிணியின கொடுமை, 127
 பசிப்பிணியென்னும் பாவி, 127
 பசிப்பு - பசித்தல, 158
 பசியறுக்குமநதிரம், 116
 பசு, 121, 144-5, 252, 306
 பசு ானமுன்னம் பாலசுர நூட்
 டல, 163
 பசுக்கள மேயதற்கு அரசனல்
 விடப்பட்ட நிலம், 146
 பசுகமபளம் கடலுக்கு உவமை,
 347
 பசுகாறகமை, 209
 பசுமபிறப்பு, 314
 பசைஇயவறிவு, 376
 பஞ்சசீலம், 231, 273, 365.
 பஞ்சவாசம் விற்போ, 329
 பஞ்சஸகந்தகுகளின் கூட்டமே
 ஆனமாவென்றல, 382-3.
 பஞ்சஸகந்தம், 371, 381
 பஞ்சாயுதம், 38
 பட்டத்துத்தேவி, 264
 பட்டத்தயாண, 45
 பட்டம், 253
 பட்டவைதுடைத்தல, 253.
 பட்டாங்கு, 307
 பட்டிமண்டபம் - ஓலக்கமண்டபம்,
 வித்தியாமண்டபம், 18.
 பட்டிணப்பாக்கம்-காவிரிப்பூம் பட்
 டினத்தின ஒரு பகுதி, 13, 19,
 332
 பட்டிணப்பால - பததுப் பாட்டி
 னுள் ஒன்பதாவது, 301-அடி
 களையுடையது; வேற்று நாட்
 டிற்குச் செல்லத் தொடங்கிய
 தலைவன தனது நெஞ்சை நோக

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அக

கித தலைவியைப் பிரிந்துவாரே
 னென்று செல்வமுங்கிக் கூறிய
 தாக்க காவிரிப்பூம் பட்டினத்
 தையும் சோழன கரிகாற் பெரு
 வளத்தானது பராக்கிரமத்தை
 யும் அவனது செங்கோலையும்
 பேரழகு பயப்பச் சிறப்பித்துக்
 கடியலூருருத்திரங் கண்ணனா
 பாடியது கடியலூருருத்திரங்
 கண்ணனாக்குப் பதினாறு நூறு
 யிரம் பொன் பரிசளித்து இப்
 பாட்டைக் கரிகாற் பெருவளத்
 தான கொண்டானென்பா, 73,
 172, 281
 பட்டினம், 277
 பட்டினினோனபிகள், 35
 பட்டினி விட்டிருத்தலாகிய விரதம்,
 35, 161, 197
 பட்டு, 37
 பட்டோஜிதீக்ஷிதா - பாணினி
 வியாகரணத்தை அனுசரித்து
 'விரத்தாந்த கௌமுதி', 'மனோ
 ரமா', 'சப்தகௌஸ்துபம்' என
 னும் கிரந்தங்களை இயற்றியவா,
 இவா நூலாசிரியரென்றும் உரை
 யாசிரியரென்றும் கூறப்படுவா,
 310
 பட்டபை - தோட்டக்கூறு, பக்கம்,
 277
 படாதல - செல்லுதல, நினைதல,
 16, 45, 133, 141, 184, 219, 273
 பட்டம், 110
 படாகை - துகிற கொடி, இது
 பதாகையெனலும் வடமொழிச்
 சிதைவு, 16
 படாம், 41
 படாமூரசு, 216
 படிமம் - தெய்வவடிவம், 148, 293.
 படிமவுண்மியன, 57
 படிமை - தெய்வவடிவு, 29-30.
 படிவம் - தவவேடம், தெய்வவடி
 வம், வடிவம், 37, 58, 212, 290
 படிற்றரை, 80, 115, 196, 201, 234.
 படிறு - பொய், 59
 படுகை, 94, 97
 படுதல - அகப்படுதல, செயதல,
 30, 171
 படுதல - ஒழிதல, 243.

படுதயா - மிக்கதுன்பம், 82
 படுநான், 294
 படுபழி, 248
 படுபுல்லாதல, 146
 படுபொருள் - மிக்க பொருள்,
 புதையல, 216
 படைத் தலைவா - சேனாதிபதிகள்,
 13, 306
 படைத்து விளையாடல், 310
 படைநான்கு, 18
 படைவீடு, 98
 பண, 47, 95, 330
 பண்டக்கலம், 295
 பண்டம், 95
 பண்டறி கிளை, 97
 பண்டம் பண்டம், 177, 229
 பண்டோமொழி, 195
 பண்டைப்பிறவியா, 121
 பண்ணமை முழுவ் 210
 பண்ணியம் - செவ்வை செய்யப்
 பட்ட வாத்தியம், பல பண்டங்
 கள், 95
 பண்ணியாழக்காரணம், 21.
 பண்ணியாழத்தீநதொடை, 88
 பண்ணினகிளைகள் இருபத்தொன
 று, 330
 பண்ணுககிளை - பண்ணினவகை, 88
 பண்ணை முறைநிறுப்போ, 209
 பண்பு, 148
 பண்புத்தொகை, 301
 பணித்தல-கட்டளையிடல், 218
 பணிலம், 46
 பணை - கிளை, குதிரைப்பந்தி, பரு
 மை, 37, 44, 203, 298
 பணைநிலைப்புரவி, 94
 பணைநிலைப்புள், 94
 பத்தி - வரிசை, 17
 பத்திக்கீற்று - மாப்பிலவரிவரியாக
 எழுதிய கோலம், 37.
 பத்தின்மை, 188, 242
 பத்தினி இல்லாதவா பலதருமங்
 களைச் செய்தாலும் தேவலோக
 மடையாரென்பது, 247
 பத்தினிக்கடவுள், 294, 299, 301
 பத்திணிப்பெண்டி, 7, 24, 168-9,
 173, 178, 187, 189, 241-2,
 294

பத்தினிபபெண்டிரிடும பிச்சையே
றறல் பெருந்தகவுடைத்தெனல்,
168

பதாராதம் - பொருள், 316
பதி - அரசன், நகரம், 97, 144, 205,
247, 269

பதியிலா - கணவனிலலாதவா, எ
னறது வேசையரை, 189

பதிற்றுப்பத்து - எட்டுத்தொகையு
ள் நான்காவது சேரஅரசர் பதி
னமரைப்பாடியது இதொகை
யால் அக்காலத்திருந்த சேரா
பலருடைய வரலாறுகளும் அவர்
களுடைய வளவனமையும் வீர
மும் புலப்படும இஃது ஒரு
வொரு புலவர் பப்பத்தாரச்ச
செய்த தூறு பாட்டுக்களையுடை
யது. பத்துப்பகுதிகளாகப்படுக
கப்பட்டுள்ளது, இவற்றுள் முதற்
பத்தும் பத்தாமத்தும் பலவி
டத்துப் பிரதிகளிலும் காணப்
படவில்லை, இதனைத் தொகுத்
தோரும் தொகுப்பித்தோரும்
இன்னொன்றொன்று தெரியவி
ல்லை இதற்கு அரும்பதவுரையா
க ஒரு பழைய உரையுள்ளது அவ
வுரையாசிரியர் பெயர் தெரிய
வில்லை, 139, 336

புதுமசதுரம், 99

புதுமபீடம் - புத்தனுடைய பாது
பீடம், 32

புதுமம், 373.

புதுமா - பழையபுத்தார்களுள் ஒரு
வா, 369.

புதுமோத்தரா - பழையபுத்தார்களு
ளொருவா, 369

பந்தம் - கட்டு, 316

பந்தா, 45, 96

பந்தற்றசம்பு, 327

பந்தித்தல், 296

பந்துசனங்கள், 155

பந்தெறி களம், 212

பயங்கெழு மாநகா, 20

பயந்திரமருங்கு, 188

பயம்-பிரயோசனம், 20, 33, 182,
219, 253

பயறு, 317

பயன்கள் நான்கு, 371

பயன்படுசொற்கூறல் - நற்குணம்

பத்தினுள் ஒன்று 374

பயனிலசொல், 126, 156, 273, 374

பயனிலுரைக்கோட்டி, 156

பயிர் - மிருகங்களுள் ஒன்றை மற்
றொன்று அழைக்கும் ஒலச்சுக்
றிப்பு, 65 73, 88, 262

பயிலபூம்பந்தா, 96

பயிலிதழ் - செறிந்த இதழ், 267

பாணசாலை - இலைகளால் வேயப்பட
ட இடம், 72

பாமாதேசத்துப் புத்தனூல், 38

பரசாமாஸியம், 322

பரசுதல், 141, 309

பரசுராமா - திருமாலின் அவதார
மூர்த்திகளுள் ஒருவா, இவா
போசெய்யவந்தபொழுது தான்
காந்தனென்னுஞ் சோழனொரு
வன் ஒளித்துக்கொண்டான், இ
வா மழுவாணெடியோனென்று
இந்நூலிற் கூறப்படுவா, 241-2

பரணிச்செய்யுள், 71

பரத்தமை - பரத்தையை நுகர்வாநு
டைய தன்மை, 88

பரத்தன், 88

பரத்தமைத்தொழில், 24, 270

பரத்தையாக்குரிய கலைகள் அறுபத்
துநான்கு, 21

பரத்தையாக்கு வண்டு உவமை, 188,
196

பரத்தையா நூற்றிருபத்தொருவா,
265

பரதகண்டம், 2, 191

பரதம், 191.

பரதன் - சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசு
வென்பவனுடைய வேலைக்கார
ருள் ஒருவன், இவன் காரணம்
இந்நிச சங்கமென்னெனும் வணிக
னைக்கொல்லுவித்தமை பற்றி
அவனுடைய மனைவியாகிய நீலி
யென்பவளாற் சபிக்கப்பட்டோ
ன். கோவலனாகப் பிறந்தவன்
இவனே, 295

பரதுகத்துக்கன் - புத்தன், 284

பரதேசிகள் - அயலநாட்டினர், 13

பரந்துபடுமனை, 58

பரந்தொருங்குண்டல், 98

பரநிருமிதவசவாததிலோகம், 3

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி சஅந.

பரமத்தியிரபானு - ஒரு தமிழ் நூல், இது புறமதக் கொள்கைகளைக் கூறி மறுத்துச் சைவசித் தாதத் தையே நாட வெது இந்நூலாசிரியர் மறைஞான சம்பந்தரென்று கூறுவர், நூல் முழுவுதும் அகப் பாடமையால் இதைப்பற்றி யா தொன்றும் எழுதக்கூடவில்லை, 381-2

பரமமுத்தி - பஞ்சஸகந்தகங்களின் கேடு, 382

பரமானுக்கள், 313, 316, 358, 360

பரமாதத்தத்துவஞானம் - முடிந்த உண்மைப்பொருளை அறியும் அறிவு, 263.

பரமாதத்தத்துவஞானிகள், 249

பரமாதத்தத்துவம், 324.

பரமேசுவரன், 207.

பரா.அரை, 16

பராந்தகன், 207

பராந்தகம், 359

பராவருமரபு, 105

பரி - செல்வு, 49, 196.

பரிக்குதிரை, 46,

பரிகடோல், 200

பரிகாரம், 117, 308

பரிசிலா, 152

பரிசுல - அறுபடல், 44-5.

பரிதி - சூரியன், 42

பரிபுத்தமாலே, 75

பரிப்புரவி, 46

பரிபாடல் - எட்டுத்தொகையுள் ஐந்தாவது ஒருவகைப்பாவின பெயராகிய பரிபாடலென்பது அப்பாவாலாகிய நூலுக்காயிற்று; கடைச்சுவகையிருந்து தமிழாராயந்த நல்லிசைப்புலவர்கள் அருளிச் செய்த 70-பாடல்களையுடையது, அவற்றுள், 8-திருமாலுக்கும், 31-குமரவேளுக்கும், 1-காடு கிழாளுக்கும், 27-வையையாற்றிற்கும், 4-மதுரைக்குமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன, இந்த 70-பாடல்களுள் இப்போது கிடைத்தவை 24-முழுப்பாடல்களும் சில உறுப்புக்களுமே, மற்றவை பிரதிகளிற காணப்படவில்லை, பரிமேலழகரால் இயற்றப்பெற்ற உரையையுடையது இந்

நூலைத் தொகுத்தாரும் தொகுப்பித்தாரும் இன்னாரினரென்று தெரியவில்லை, 326

பரிபுலம்பினன், 173

பரிமேழலகர் - பழைய தமிழ்நூலுரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், திருக்குறளுக்கும் பரிபாடலுக்கும் உரைசெய்தவர், 33, 130-31, 151, 153, 162, 323

பரியல் - வருந்தாரதே, 136

பரிவாரபாடம் - லினயபிடகத்தின் பேருறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

பரிவுறுமாக்கள், 117

பரிசுதசுபலோகம், 3

பரிததாபலோகம், 3,

பருகுவாரிற் புல்லல், 196

பருந்தினபந்தா, 45

பருந்து, 53, 74

பருவத்தொழுகம், 21

பருவதமுனிவர், 179

பருவம், 121, 267

பருஉப்பெருந்தடக்கை, 203

பலகுனிந்தி - நைரஞ்சாரந்தி, 367.

பலவேறுசமயம், 115, 234

பலதேவன் - கண்ணனுக்குமுன்னவன், 208-9

பலபாரமிதை-பலமநிறைத்தல், தசபாரமிதையுள் ஒன்று, 297.

பலாதொழுபாத்திரம், 287

பலவகைத் தாளத்திலாடுவார், 330

பலி - ஓராசன், 91, 207.

பலிக்கந்தம் - பலியிடுதற்குரிய நூண்கள், 71

பலிபீடம், 73

பலிமுன்றில், 70

பவவம், 348

பவணம் - நாகலோகம், 316

பவணேந்திரர் - நார்பத்திருவர் - நாகலோகத் தலைவர், சதேந்திரரைச் சாராதோர், 316

பவத்திறம் - பிறப்பின்வகை, 390

பவத்தினவகைமுன்று - விலங்காயப் பிறத்தல் பேயாயப் பிறத்தல் நரகாயப்பிறத்தல், 371, 376

பவத்தினிலக்கணம், 376

பவம - கருமத்தொகுதி, 201, 237-8, 272, 285, 369-70, 372, 380

பவமறுமாக்கம், 238

பவழத்தூணம், 190

பவளக்கடிகை, 222.

பவளச்செங்காற்பறவை, 65

பவளத்தூண்டம், 222

பவளப்பாவை, 53, 193

பவளம், 36, 96, 192, 199-200, 212

பழங்காசு, 257

பழஞ்செறுக்கு, 90

பழம்பிறப்பு, 197

பழம்பிறப்புணாச்சி, 365-6

பழமணல், 17

பழமொழி - சங்கமருவியபதினெண்

கீழ்க்கணக்குக்களுள் ஒன்று, முற

காலத்துவழங்கியபழமொ

ழிகளுள் ஒவ்வொன்று இறுதிக

கண் அமைந்த 400-வெண்பாக

கலையுடையது, இந்நூலாசிரியா

சைனமத்ததினராகிய முனறுறை

யரையனா, இந்நூற்குப்

பழையவுரையொன்றுண்டு, 11,

52, 56, 150, 252

பழவினைப்பயன், 57, 136, 179, 219, 296

பழி, 248

பழ்தில் காட்சிமீர், 114, 120, 144

பழ்திலாவாழக்கை - துக்கநிவாரண

மாக்கம் என்றது நற்காட்சி

முதலிய எட்டனோடுங் கூடியிருத்

தல், 381

பழுதினன்னெறி, 141

பழுது - உடம்பு, குற்றம், 133, 278.

பழுதிய - முதிர்ந்த, 29

பழுதியபாடல், 210

பழுமாததீண்டிய பறவை, 154

பழைது - பழையது, 387

பழமைக்கட்டுரை, 220

பழையசேதிடநூல், 122

பள்ளி, 47-8, 172, 186, 190,

211, 218, 250, 300, 333

பள்ளிமாரிய பாடை, 75

பள்ளிவலம்புரிதல் - நற்குணம் பத

தினுளொன்று, 374

பளிக்கறை, 62, 192-3, 212

பளிக்கறைப்பள்ளி, 211

பளிக்கறைபுககப்பாவை, 5

பளிக்கறைமண்டபம் - காவிரிப்பூம்

பட்டினத்தைச்சாரந்த உவவனத்

தினுள்ளது, இதிற் புத்தபாத

பீடிகை யொன்றுண்டு, மணிமே

கலை தன்னை உதயகுமரன் கவர

வந்தபொழுது முதலில் இம்

மண்டபத்திலேதான் ஒளித்துக்

கொண்டான், 32, 50, 55

பளிங்கு, 42, 53 - 4, 99, 192

பளிங்குசெய்மண்டபம், 190

பளிங்குபுத்தெறிந்த பவளப்பா

வை, 193

பளிதம் - கருப்பூரம், 345

பற்றுமாக்கம் - பகைவா, 18

பற்றின பற்றிடம், 52

பற்று, 25, 100, 156, 228, 237, 251,

272, 278, 372, 376 - 7, 380,

389

பறந்தலை - பாழிடம், 73

பறந்துசெல்லல், 275

பறம்பா - தோலவேலை செய்பவா,

330

பறவை 139, 154

பறவைக்கானம், 65

பறவைகளின்வதை, 89, 98

பற அக்குருகு, 205

பறை - பறையடிப்போர் ஆகுபெ

யா, 45, 203

பறையிறசாற்றல், 103.

பறையோசை, 323

பனமலர் சிறந்த நன்னீர்கழி, 64

பனமலாப்பூம்பொழில், 50

பனமை, 247

பனமையொரு மயக்கம், 241, 306,

349

பன்னிரண்டு சாபினுள் ஒன்று

மீள் மறறென்று மீளுமென்பது,

377-8

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ச அரு

பன்னிரண்டு வருடத்திற்கு ஒரு
முறை பழககும் நாவல், 181-2
பன்னிரண்டு வருடத்து வறடகா
லம், 158, 283
பன்னிரு ரிதானம், 239, 276
பன்னிற்புள்ளினம், 98
பனம்பழம், 181
பனி, 308, 356
பனித்துளி, 388
பனிப்பகை வானவன - சூரியன்,
238
பனை, 181, 387
பஸ்பசம் - பட்டோஜி தீக்ஷிதராற
செய்யப்பட்டதான 'சுபதகௌஸ
துபம்' எனலும் வடநூலின
பகுப்புக்களாகிய ஆந்ரிகங்களுள்
முதலாவது, 310
பஸமகவியாதி - யானைத்தீநோய்,
7, 179-80, 182, 220
பாகசாததிரம-மடைநூல், நளபா
கம வீம்பாகமென 'இரண்டு பாக
நூல்கள் வழங்குகின்றன வென
பா "காவெரியூட்டிய கவாக்ணைத்
தூணிப், பூவிரிகசைப்புகழோன
றன்முன, பனிவரை மார்பன
பயந்த நுண்பொருட், பனுவலின்
வழாஅப் பலவே மடிசில" (சீறு
பாண் 238-41) எனபதனால்,
வீமசேனன இயற்றிய மடைநூ
லொன்று உண்டென்று தெரி
கின்றது, 21
பாகத்சசிதைவு - பராகிருதபாவை
யிலிருந்து சுகைநதமொழி, 246
பாகதம், 167
பாகமபடுதல், 52
பாகா, 45-6, 200, 204
பாகின் பிளவையிற பனைமுகம்
துடைத்தல், 45
பாங்கியனல்லறம், 238
பாங்கினம், 98
பாங்கு - உரிய இடம், பக்கம், பகு
த்திரள், முறைமை, 18, 48, 83,
99, 106, 257, 309
பாங்குளி, 113
பாசடை, 43, 340
பாசண்டசசாததன - தொண்ணூற்ற

றுறுவகைச் சமயசாததிரத்தருக்
கக் கோவையில் மிகப்பயின்
றையென்னனுங்கடவுள், 199
பாசம், 69, 219, 243
பாசவா-இலையமுதிடுவோர், 329
பாசறை, 98.
பாசிலைத்திரையல், 345
பாட்டு - இசை, 20
பாடகம், 37, 282
பாடலசாலசிறப்பு, 2, 191
பாடலால் விரும்பாமை-தச்சிலத்து
ளொன்று, 231
பாடலி-ஒருநகரம், 212
பாடி, 98 103
பாடிமிறுவி, 182
பாடி-ஒலி, படுகை, 108, 257
பாடுகிடத்தல், 199
பாடை, 75
பாடை பதினெட்டு, 343
பாடைப் பாடல், 21
பாடைமாக்கள், 13
பாண - இசைப்பாட்டு, 187
பாண்டரக்ககூத்து - புறநாடகம்
பதினென்றனுள் ஒன்று, 37
பாண்டவா, 205
பாண்டிநாடு, 99, 158.
பாண்டியன், 149
பாண்டியனெடுஞ்செழியன், 23
பாண்டு-வெள்ளை, 155
பாண்டுகம்பளம் - இந்நிரனுடைய
ஆசனம் இதனசலனத்தால் இந்
திரன் சிலவற்றையறிந்து கொள்
வான், 155, 347
பாணமகன், 187
பாணகுலம், 207
பாணாமண்டை, 72
பாணாவகை, 330
பாணவமசத்தரசா மகாபவியின்
பரம்பரையைச் சார்ந்தவரென
பது, 207
பாண வித்தியாதரன், 207
பாணன், 207
பாணசுரன், 37
பாணதிராசன், 207
பாணி - இசை, கை, 90, 320

பாணினி-ஒருமுனிவா, இவா தவஞ்
செய்து சிவபெருமான நிருவருள
பெற்று வடமொழி வயாகரணஞ்
செய்தவா, 310

பாணினிய வியாகரணம் - ஒருவட
தூல். இதுபாணினிமுனிவரார
செய்யப்பட்டது பாணினியா
கரணமென்றும் வழங்கும், 310

பாததன், 311

பாததியன் - பாதததிறகு அனபன்,
111

பாததிரதானம், 206

பாததிரம், 123-4, 130, 135, 141
153, 157, 161, 179-180, 203,
266, 276 - 7, 337

பாத்து-பகுத்து, 299

பாத்துன், 7, 169, 178

பாதுங்கயமலை - மகததேசத்தின்
இராசதானியாயிருந்த இராசக
கிருக நகரத்தின் சமீபத்திலுள
ளது, புத்ததேவன் எல்லா உயிர்
களுக்கும் தருமசிறையை உண்
டாகக் கிளைந்து, அவைகளெல்
லாங்கண்டு கேட்கும்படி இதன்
மேலே நின்று தருமோபதேசஞ்
செய்தபொழுது அவன் பாதுச
கூட்டு தங்கப் பெற்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது. இது பாது
ங்கயமென்றும் வழங்கப்படும்
இதனைக் கிருத்திரகூடமென
இக்காலத்திற் கூறுகின்றனர்
114, 136, 141

பாதுட்டிகை - புத்தனுடைய பாதுப
படிமங்களுள்ள பீடம் இஃது
இலங்கைத்தீவு, காவிரிப்பூம்பட
டினம், மணிபல்லவத்தீவம் முத
லிய இடங்களிலிருந்தென்றும்
பண்டைக்காலத்துப் பெளத்த
ரால் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வந்
ததென்றும் தெரிகின்றது இப்
பீடிகை தருமபீடிகையென்றும்,
தாமரைப்பீடிகையென்றும், புத்த
பீடிகை யென்றும், மாமணிப்
பீடிகை யென்றும் இந்நூலில்
வழங்கப்படும், 5, 32, 41, 63,

67, 99-101, 107-8, 116, 118,
120-21, 124, 131, 134, 228,
278, 280, 288, 333, 343, 349

பாதலம், 103

பாயகட்டின் கயிறு, 44

பாயமரம், 44, 170

பாயலகொளநடுநாள், 89

பாயறபள்ளி, 172

பாயுரு, 320

பாத்திபன், 268, 295

பாப்பனி, 142, 242, 293

பாப்பாரா வடிநறுந்தேறலைப் பழித்
துக் கூறுவரொளபது, 35.

பாப்பான், 78, 142, 148

பார்கமடங்கலும், 178

பாரததுவாசம் - இது வேதாங்கமா
கிய கற்பவகையுள்ளொன்று பரத
துவாசமுனிவரார செய்யப்பட
டது, 310

பாரதம், 147

பாரம் - கரை, 297, 348

பாரமிதை, 230, 297, 348

பாராட்டுதல், 61, 66, 220

பாராவாரம் - கடல் 29

பாராஜிகாதிப்பிரதமபாகம் - விரய
பிடகத்தின் சிறுறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299

பாரிசேடம் = பாரிசேஷம் - பத்து
அளவைகளுள் ஒன்று, இஃது
ஒழிபெளஷம் மீட்சியெனவும்
வழங்கும், 304, 307

பால் - பக்கம், பகுதி, 16 45, 143

பால் நிலவிறகுவமை, 67

பாலகா, 91

பாலகுரியன், 108

பாலிகை, 16

பாலூட்டல், 163

பாலேப்பன், 330

பாவகாரி - தவஞ் செய்தலையே
தொழிலாகவுடையவன், 319

பாவங்களபத்து, 25, 272-3, 373-4.

பாவம், 106, 109, 228, 359-60

பாவனை நான்கு, 389

பாவனையைந்து, 387

பாவித்தல், 108

பாவை, 40, 47, 50, 154, 165, 192, 196, 208, 226, 235, 240

பாவைக்கூத்து - புறநாடகம் பதினென்றனுள் ஒன்று, 37, 54

பாவைவிளக்கு, 16

பாழம்பறந்தலை, 191

பாழியிடம், 75

பாளீ பாவை-வடமொழியைப் பகுதியாகவுடைய பாவைகளுள் முந்தியது. கௌதமபுத்தா பேசுவந் தம, பிடகத்திரயங்கள் அமைந்துள்ளதும் இதுவேயென்பா இந்நதப் பாவையிற செய்யப் பட்டுள்ள பெளத்ததூலங்களே சிறந்தவைகளாகச் சொல்லப்படும், 366

பாறப்பரியாயம் - பாலின் நிலைமை, 317

பானமை, 30, 171, 174, 187, 196, 238, 257, 262

பானமையிற பிணித்தல், 196

பிக்குணி = பிஷ்ணுணி - பெளத்த மையஸந்யாவயினி, 166, 189, 365-6

பிக்குணிக்கோலம், 166, 186, 188, 190, 255

பிக்குணிகள் மௌனமாக நின்ற பிச்சை வாங்கவேண்டுமென்பது, 177

பிங்கலம் - தமிழ் நிகண்டுகளுள் ஒன்று, சிறந்த அரும்பதங்கள் பல இதிற் காணப்படும், இது திவாகரமௌனம் நிகண்டிற்குப் பிந்தியதென்றும், சூடாமணிநிகண்டிற்கு முந்திய தென்றும், சூடாமணி நிகண்டின் சிறப்புப் பாயிரத்தால தெரிகின்றது இந்நூலாசிரியர், திவாகரமௌன பவாக்ருச சூரியனுடைய அருளாற்றேனறிய பிங்கலமுனிவா இதினுள்ள பாக்களெல்லாம் நூற்பாக்களே, நனனூல உரிச சொல்லியவில“இன்னதினனுழி” எனனுக்குத்திரத்தில, “பிங்கல முதலா, நல்லோருரிச்சொலியந்தனாகொளலே” என்று வந்திருத்தலால், இந்நூலாசிரியர் காலம் பவணந்தி முனிவரு

டைய காலத்திற்கு முந்திய தென்று தெரிகின்றது, 191

பிச்சை, 168, 177, 186, 205

பிச்சைக்குச்சேறல், 177

பிச்சைப்பாததிரம், 151, 157, 166-7, 178, 188, 199, 215, 342

பிச்சைமாகன், 188

பிச்சையிடுதல், 178

பிச்சைகள் - பூதவாதியாகிய ஓராடவன், 324

பிசி - பிதா, 244

பிஞ்ஞை - நப்பினைப்பிராட்டியார், 209

பிட்டு வானிகா, 329

பிடகத்திரயம் - வின்யபிடகம் சூத்திரபிடகம் அபிதாமபிடகமென்பன, 299, 366

பிடகம் - பெளத்தாகம், 299

பிடமா - பிரமர், 81

பிடவம், 41

பிண்டம், 116, 140

பிண்டி, 31

பிணக்கோட்டம், 84

பிணங்களைக் குழிப்படுப்போர், 72.

பிணங்களைச் சுடுவோர், 72

பிணங்களைச் சுமமாபோகடுவோர் - பார்விகர். இவர்களுக்கு அக்கினி தெய்வமாதலின் பிணங்களைச் சுடுவதிலில் யென்று கூறுகின்றனர், 72

பிணங்களைத் தாழ்வயினடைப்போர், 92

பிணங்களைத் தாழியாற் கவித்தல் இவ்வழக்கம் பண்டைக்காலத்தில் இந்நாட்டிற்கு சில பகுதியாரிடத்து இருந்ததென்பது இந்நூலாலன்றிப் புறநானுற்றிலுள்ள 228, 238, 256-ஆம் பாட்டுக்களாலும் வெளியாகின்றது, இததாழிக் கு முதமக்கட்டாழியென்று பெயர், சிலதாழிகள் குமப்கோணத்தைச் சார்ந்த பட்டச்சரம் திருமேற்றளி முதலிய பூக்களைச் சூழ்ந்த இடங்களில் தோண்டப்பட்ட சிறசில விடத்

துக காணப்பட்டன வென்றும்
அவைகளுக்குப் பெயர் 'மதமதக
கச்சால்' என்று வழங்குகின்ற
தொன்றும் அங்கேயுள்ளார கூறு
வா, 72

பிணங்குதூனமாபன 79

பிணந்தினமாககள, 75

பிணவு - விலங்குகளுட் சிலவற்றின்
பெண்பால் மரபுப்பெயர், 174,
209

பிணி, 41, 44, 46, 151

பிணித்தல், 196

பிணித்தோ - நோயுற்றோ, 343

பிணிநோய், 164, 271

பிணிப்பறுமாச்சுவன, 100, 228, 278

பிணிப்புக்கட்டு, 107

பிணிப்புறுபிறவி, 278

பிணியிருக்கை 52

பிணியினிலக்கணம், 376

பித்தன, 36

பித்தாக்கல், 256

பித்தேறுதற்குக் காரணமான மருந்
து, 256

பித்தை-குடும்பி, 248

பிதா, 244

பிலீகாசநதானம்-எறுமபின் தொ
டாசசிபோன்ற தொடாசசி இது
நாலவலைகச்சந்தானத்துளொ
ன்று, 371

பிரகிருதி-மூலம், 321.

பிரச்சோதனன் - உச்சயினிநகரத்
தரசன், 167

பிரத்தியக்கப்பிரமாணம், 304, 323,
349

பிரத்தியக்கம்=பிரத்தியக்ஷம், 303,
309, 324, 350

பிரத்தியக்கவிருத்தம், 354

பிரத்தியம்-பிரத்தியக்கம், 309

பிரத்தியுமன, 37

பிரதாபருத்திரியம் - வடமொழியி
லுள்ளதோ அலங்காரசாஸ்தி
ரம் இத்திர காவியலக்ஷணங்களும்
நாடக லக்ஷணங்களும் குறைவின
றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளன, இந்
தூலாசிரியர் ஐந்தியாநாதகவி
அவர இலக்கணங்களை யன்றி,
தெலுங்கு தேசத்தரசனும் காக
திசுவததிற் பிறந்தவனும் வீரருத்

திர னென்று பெயாபெற்றவ
னுமாகிய பிரதாபநுத்திர னென்
பவன் புகழையே விஷயமாகக்
கொண்ட உதாரணங்களையும்
சுலோகரூபமாகத் தாமேயியற்றி
இத்திர சோத்திருக்கின்றமையின்
இப்பெயர் பெற்றது, இத்திருகு
ழந் மல்லிநாத ஸூரியின் பிள
ளையும் பெத்தப்பட்டருடைய தம்
பியுமாகிய குமாரஸ்வாமிஸூரி
யெனப்பவராலெழுதப் பட்டுள்ள
ரத்தாபணமென்னும் சிறந்தவுரை
யொன்றுண்டு, 158

பிரதிடடித்தல், 300

பிரதிமைவிளக்கு, 16

பிரதிஸம் பிதாமாக்கம் - குத்திர
பிடகத்தின் சிறுறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 249

பிரபாலா - துயிதலோகத்தில
வயித்த போதிசத்தவா இவ
ரே கௌதமபுத்தராக அவதரித்
தாரென்பா, 138, 367

பிரபுமேரு தேவன், 207.

பிரமபு, 34-5

பிரமசரியம் - விரதவழியே நடக்கும்
நிலை, 231

பிரமசுந்தரயோகி - யுகியின் தந்தை,
167

பிரமதருமன் - ஒரு பௌத்தமுனி
வன் அத்திபதியின் மைத்துனன்
காயங்கரையென்னும் நதிக்கரை
யிலிருந்து நோற்றேன முக்கால
வுணாச்சியுமுள்ளவன் பின் நிக
முந் தீங்களை மேற்கூறிய அத்தி
பதியைக் கு எடுத்துக்கூறினவன்,
இலக்குமிக்கு மறுபிறப்பிலநிகமுரு
செய்திகளைத் தெரிவித்தவன்,
புத்தபீடிகையால் தனது பழம்
பிரப்புணாந்த மணிமேகலை இம்
முனிவன் கூறியதையும் அப் பீடி
கையாலறிந்து இவனை மிகவும்
துதித்துப் பாராட்டினன், 102-3,
107, 230, 278

பிரமம்-வேதாங்கமாறனுள் ஒன்று
எழுத்தாராயசசியைச் சொல்லு
வது சிசையென்றும் சீசை

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. ச அகர

யென்றும் கூறப்படும் அது நார
தா, பாணினி முதலியவர்களாற்
செய்யப்பட்டு நாரதசின்னம், பா
ணினிசின்னம் முதலிய பெயர
களால் வழங்குகின்றது. இன
னும் அருண் சின்னம், கோக
சின்னம், பாரததுவாஜ சின்னம்,
வியாஸசின்னம், ஸாவ ஸமமத
சின்னம், வலித்தாந்தசின்னம் முத
லிய பல சின்னங்களுள்ளனவெ
ன்று கூறுவா, 310
பிரமா, 272-3, 279 373-4
பிரமவாதம், 310.
பிரமவாதி, 234 310, 325
பிரமன் - பரஹ்மா, 3, 105, 125,
147, 149
பிரமாணப்போலி, 308
பிரமாணம், 304
பிரமாணசூனம், 351
பிரமாணவாதம் - அளவைவாதம்,
பிரமாணவாதி, 303 310
பிரமாணபாசங்களுடனும், 304
பிரயோசனம், 182
பிரவகிதல், 105
பிரவிததி, 310
பிரளயம், 320
பிரஸ்தாநப பிரகரணம் - அபிதாம
பிடகத்தன் பகுதிகளுள்ளன, 29
பிரஸாதம், 155
பிரஹ்மதேவா, 225
பிரஹ்மவிகாரபாவனை - ஐகதுபாவ
னைகளுள், அப்ப பாவனையொ
ழிந்த மைத்தநீர் கருணைமுடிதை
உபேசை யென்னும் நான்கு
மாம், 34
பிராணி, 105
பிராதிமுகத்தக வினயவினிச்சயம் - வி
னயதாம் வகைகள் கூறப்பட
டொள் ஒரு பௌத்தனல், 366
பிராயச்சித்தியாதி துவிதீயபாகம் -
வினயபிடகத்தின் சிறுறுப்பினு
ள்ளொன்று, இத்திர பிராயச்சித்தத
தால் விலக்குத்தருநிய குற்றங்கள்
கூறப்பட்டுள்ளன, 249
பிராயம், 246
பிரியதாசி - பழைய புத்தார்களுள்
ஒருவா, 369.

பிருகதபதி - உலோகாயத மதாசாரி
யன், 309
பிருஹதபலலோகம், 3
பிரேதவஸ்து - சூத்திர பிடகத்தின்
சிறுறுப்பினுள்ளொன்று, 299
பிலிற்றல், 15
பிழைமணம், 57
பிழையாது - தப்பாது, 114 203,
260, 275
பிழையாவினியுள் 128
பிளவை - அங்குசத்தாற் பிளக்கப்
பட்டபுணம், 45
பிறபாடு, 138
பிற உடைச்சொல், 201
பிறக்கு - பின், 15 284
பிறகிடு - பிளவைத்தது, 246
பிறகல் - மலை, 173
பிறந்தாரா மூத்தாரா முதலியவா இதற்
தாக்கரண வியபு 271
பிறந்தாரா வாடகை, 84
பிறப்பிறுநாபம், 337
பிறப்பிறப்புக்களின் தன்மை, 113,
175
பிறப்பினிலக்கணம், 376
பிறப்பு, 100 217, 372, 390
பிறப்பு அறுவகை, 314
பிறப்பென்னும் பேதைமை, 130
பிறமாகம், 379
பிறாகதம் அருளும் பெரியோன்,
239
பிறாகதமுடும் பெரியோன், 60,
14
பிறாககுரியான, 60
பிறாக்கேயுறுதிக குற்றதான், 60.
பிறாநெஞ்சு கடுமையெற்றி, 244
பிறாநெஞ்சு புகுதல், 243
பிறவணம், 237
பிறவாதினம் 337
பிறவி, 107, 137, 202, 234, 298
பிறவிப்பிணி மருத்துவன், 106
பிறவிப்பெருங்கடல், 110, 120, 296
பிறவியுமறவியும், 234
பிறவோர் - பிறா, 73
பிறுதல், 44, 196, 221
பிறழாநோன்பினா, 121
பிறைக்கோடு, 203
பிறைதுதல், 36, 220
பிறைவடிவமாகிய ஆபரணம், 38

பின்பனி, 121
 பின்போக்கு, 371
 பின்னா - பின்னே நிற்போரா, 35
 பின்னிடை, 217
 பின்னே - நீளாதேவியின் கூறாகிய
 பின்பினைப் பிராட்டியாரா, 208
 பின்புகள - பெளத்த ஸநயாவளி
 கள், 166, 360
 பீடம், 70
 பீடகை - பீடம் 32-3, 42, 63, 66,
 70, 94, 99-100, 108, 116, 120-
 21, 124, 131, 150, 228, 278
 பீடகைக்கெழு, 45
 பீலி, 2 0
 பிலிமஞ்ஞை, 43
 பீலிவளை - வளைவண்ணென்னும் அர
 சனம்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்
 துள்ள கழிக்கான்ற சேரலையை
 அடைந்து நெடுமுடிக் கிள்ளி
 யோடு ஒருமாதயிருந்து கருவுற்
 துப் பின்பு தன்னுரை யடைந்
 தவன், 263-9, 298, 346
 பீறுண்ணல் 44
 புகில் - உயிர்ப் புகுவிடமாகிய உட
 ம்பு, 176, 233, 259, 276
 புகாசளி, 379
 புகாமுகவாரணம் } 39, 94, 201
 புகாமுக வேழம் }
 புகழ், 121
 புகழ்விப்பவா கண்டன், 207
 புகார - காவிரிப்பூம்பட்டினம், 11,
 66, 152
 புகாராகியமகள், 64, 66.
 புகுந்தது, 95, 169
 புகூடம், 66, 193.
 புகை, 50
 புகைவைவிற்பாரா, 331
 புகை, 45, 186
 புகண்ணியதானம், 187, 290
 புகண்ணியநல்லுரை - தருமபதம், 17
 புகண்ணியநன்னன், 326
 புகண்ணியநன்னீர், 164
 புகண்ணியம் பதது - கொல்லாமை
 முதலியன, 279
 புகண்ணிய முட்டாளன், 172
 புகண்ணியமுதலவன், 165
 புகண்ணியராசன - நாகபுரத்தாசன
 பசுவயிற்றிற் றொன் முட்டையிற

றங்கிப் பிறந்தோன இவன்
 பிறந்த காலத்திற் புத்தன் பிறந்த
 பொழுது நிக்ந்த நற்குறிகளெல்
 லாம் நிகழ்ந்தமையின் அவன்
 பெயராகிய தருமராசனென்பது
 இவனுக்கு இடப்பட்டதென்ற
 கெரிகின்றது தருமசாவகனென்
 னும் புனிவாசிடத்து அறங்கேட்
 டவன், மணிமேகலையோடு மணி
 பல்லவ மண்டபத்து புத்தபீடிகைக்
 காட்சியால் தன் பழம் பிறப்
 புணர்ச்சி, ஆபுத்திரனென்
 னும் சுவகமன்னென்னவும் வழங்
 கப்படுவன், இவனுடைய பூவ
 சன்மநாம சேயம் ஆபுத்திரனென்
 பது, 232-3, 275, 277-8, 280,
 282, 284 6, 290, 333-4
 புண்ணியன், 63
 புணாகுறி, 2 7
 புணரிநளிகடல், 73
 புணை - தெப்பம், 126, 192
 புதகலப்பிரஜனபதி - அபிதாம பிட
 கத்தன்பகுத் தன்னொன்று, 299
 புத்தசயை - இக்காலத்தவா கைய
 யென்று வழங்குமிடத்தின் தெ
 நகே ஐந்துநாழிக் வழிதனாத
 துள்ள ஓர்டம், இதிற கௌதம
 புத்தா ஞானம்பெற்ற அரசமரம்
 இன்னும்ருக்கின்ற தென்பா,
 367
 புத்தசங்கத்தாரா, 6
 புத்தசமயக்கொள்கை, 365-6.
 புத்தசயித்தியம் - புத்தாலயம், 332.
 புத்தசரித்திரம், 125, 263, 365,
 381
 புத்தசரிதகாவயம், 111
 புத்தசரிதமுள்ள இடங்கள், 365
 புத்தசரிதக் கதை - புத்தனுடைய
 பழம் பிறப்புக்களை முறையே
 கூறுமனவ, 60, 126, 369
 புத்தஞாயிறு, 139, 230, 283, 297-8.
 புத்ததருமசங்கம், 299, 366.
 புத்ததருமவொழுக்கம், 155
 புத்தபீடிகை, 5, 108, 110, 113-4,
 118 - 9, 131, 276, 280, 288,
 333, 342, 349, 366.
 புத்தபீடிகை பிறப்புணர்த்தல்,
 101 - 2

புதம் சரணமகச்சாய் ஒரு மந்திரம், 366

புத்தா இருபத்துமூன்று, 369

புத்தா இருபத்தெழுந்து, 369

புத்தா பலா முனடி அவதாரிதா ரென்பது, 369

புத்தவம்சம் - சூத்தரபிடகத்தின் சிறுறுபுகக்கூடில் ஒன்று, 299

புத்தன் - புத்ததேவன், இவனுடைய பெருமை இந்நூலுட்பலவிடத்தாறு கூறப்பட்டுள்ளது, மணிமேகலையிலும் பிறநூல்களிலும் வழங்கப்படும் இவன் பெயர்களை 397, 398 - ஆம் பக்கங்களோடு காண்க, 32, 41, 86, 99, 100, 105 - 7, 111, 113, 116, 120, 122-6, 136-41, 164, 217, 228, 230, 233-9, 268, 276, 278-80, 284, 289, 297, 299, 309, 337-40, 343, 347, 349, 368-9

புத்தன் இரத்தினங்குடி உண்கொடுத்தது, 125

புத்தன் கருணையாற பல பிறப்புக்களை யெடுத்தது, 60, 125

புத்தன் கோயில், 217, 333.

புத்தன் ஞானமபெற்றதினம், 115

புத்தன் தோன்றல்காலத்து நிகழும் நற்குறிகள், 139

புத்தன் பிறந்ததினம், 115, 121, 164

புத்தன் புலியின் பசியைத் தீர்த்தது, 115

புத்தன் மானுரு வெடுத்தது, 6

புத்தன் மீனுருவெடுத்தது, 60.

புத்தன் முயலாகித் தசையீர்த்தது, 60, 125.

புத்தன் யானையாய் மருப்பீர்த்தது, 60.

புத்தனுடைய அருள், 60

புத்தனுடைய புத்திரன் - இராகுலன், 104

புத்தஸ்தலம், 119.

புத்தாவதாரம், 367.

புத்தி, 319, 361

புத்திரசோகம், 255, 264

புத்திரனாகம், 156, 247-8

புத்திரன், 41

புதலவா புத்தேஸ்ரு லக்ஷ்மாராரென்பது, 248

புதலவரைப் பயந்தபுனிற்றுதீர் கயக்கம், 90

புதா - ஒருபறவை, 98

புதா, 244

புதுக்கோள யானை - புதிதாகப் பிடிக்கப்பட்டவந்த யானை, 136, 201, 262, 331

புதுமணல், 17

புதுமலாச்சோலை, 134

புதுமைபற்றிவந்த மருடகை யென்னும் மெய்ப்பாடு, 101

புதுவருவாய், 185

புதுவிராகுவிரா, 109

புதுகோள - புதுயோள, 62

புதையிருள், 152, 217

புயத்து - பிடுங்கி, 146

புரவி, 46

புராணகதை, 194.

புராணம் - பழமை, 310

புராணன் - பழையோன், 63, 311

புரிசை - மதில், 340

புரிநாண்மார்பு, 181, 243, 261

புரிவினமையம், 371, 385.

புரிவு, 375

புருத்தத்துவத்தினிலக்கணம், 320.

புருவம், 36, 200, 220

புரை, 233, 284, 291

புரைதீர் நலநறம், 274

புரைமை, 60

புரையோர் - (பொத்தளில்) உயராதோர், 101, 110, 147, 233, 281, 336

புரோகிதா - எந்தக் கரும்புகளுக்கும முன்னே வைத்துக்கொள்ளப்படுபவா, அரசாக்குரிய ஜம் பெருங் குழுவின் ஒருவகையார், 13

புல - எணவகைக் கூலத்துள் ஒன்று, 9, 330

புல்லலோமபன்மின், 149.

புல்லாநது, 146

புலலுதல் - தழுவுதல், 35, 196

புலவாய், 209.

புலங்கொளல், 304, 306, 308

புலத்தகை, 109.

புலம - அறிவு, 64, 100, 116, 304, 320

புலம்பு - வருத்தம், 109, 144

புலம்பு இருட்டம், 28

புலம்புரிச்சுவகம், 94

புலம்பெயாமாக்கள் - பரதேசிகள், 13

புலமாபொருள் இருபத்தைந்த, 320

புலவரையிறந்த புகார, 64

புலவன்-அறிவுடையேன புத்தன், 63, 217, 230, 279

புலவு - புலால் பறதம், 327

புலவுப்புண, 221

புலவுப்புனிற்று, 90

புலவூண்பொருந்திய குமால் 73

புலவேழம் ஐந்து, 201

புலனன் 375

புலால், 52, 221

புலி, 308

புலிக்கணத்தன்மோ, 91

புலிக்கொன்றை-புலியினது நகங்கள் போன்ற மலர்கள் யுடைய தான், 96

புலிமகன் விளி, 117

புல - அந்தம், 144, 149

புலகுமேவளி, 114

புலமகன், 145, 149

புலனம் - அந்தமுடையது 270

புலி, 307

புலிகுலன், 327

புறம்பெயமண்டை புதுல - ஒருவகைச் சிறுநாடி, 75

புழக்கம், 18

புழக்கள், 313

புழக்கறை - புழுங்கச் செய்யும் அறை, 35, 258

புழுநுப்பிண்டம், 76

புதை - சிறியவழி, 68

பு - கைவளை, பறவை, 74, 94

புள்ளையன், 126

புள்ளருக்குவனோ - வைத்தீசுவரன் கையில், சம்பாதி சடாயு வென்னும் பறவைகள் உடனும் வேதங்களு, முருக்ககடவுளும் சிவப்பருமானைப் பூசித்த ஸ்தல மாதலின் இப் பெயர் பெற்றது, 31.

புள்ளொலி சிறந்த கௌரிசேரம் 4, 64

பு - கல்தேரலியம், 317

புறகலம் 318

புறநகரவு, 52, 222

புறநகை, 222, 224

புறநகை, 307

புறநகை - புறநகை, 326

புறநகை, 330

புறநகை, 127, 130

புறநகை, 267

புறநகை, 191, 279

புறநகை, 143, 253

புறநகை, 156

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

புறநகை, 326

அரும்பதமுதவியவற்றின் அகராதி. சுகந

யவர்களும் இதனமையே, இவர்களுள் அநதனா சிலர் அரசாபலா வணிகாபலா, வேளாளா பலா, பாடியவர்களுட் பெண்பாலாருமுளா. இதனைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பிததோரும் இன்னு ரினனொன்று விளங்கவில்லை, புறத்தே நிகழும் குழக்கமாகிய அறத்தைபும பொருளாயுமே பொருளாக வுடைமையினா, இப்பெயா பெற்றது. இது புறமனவும் புறப்பாட்டுடைய வழுங்கும் பொருளாற நெருக்கப்பட்டது. இதற்குப் பழைய தாள் உரையொன்றுண்டு, அது பூதத்தியாகக் கிடைக்கவில்லை, உரையாசிரியா இன்னொன்று தெய்விலலை, 2, 5, 11, 14-5, 18, 23, 27, 29, 32, 34, 35, 44, 46, 51, 56, 60, 69, 71-4, 77, 80, 83, 94, 96-7, 100, 103, 116, 123, 128-9, 131, 134, 137, 139-40, 143-4, 146, 152-4, 156-7, 159, 164, 166-7, 178, 183, 191, 214-5, 243, 245, 254, 256-7, 262, 274, 276, 279, 283, 287, 301, 336

புறப்படைட்டு, 326

புறப்பொருள வெண்பாமாலை - இது அசாபரம்பரை யினராகிய ஐயனா ரிதனா மென்னும் அசாபாலியற் றப்பட்டது, ஆசிரியாகாதியனா ருடைய மாணக்கா பன்னிருவா களாலுட அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருப ல் மென்னும் துலை முதல் தூலாகவு டயது, தமிழி லக்கணமைந்தனுட் பொருளின பகுதியாகிய அகம்புரமென்னு மிரண்டு திணைகளிற் புறத்தினி லக்கணமாகிய குத்திரங்குளையும், அவற்றினிலக்கியமாகிய வெண்பா க்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப் படுத்திக்கொண்டு ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய கொளுக் களையு முடையது இதில் வெட் டிப்படலமுதற் பெருக திணைப

படலமிறுகியாகவுள்ள பன்னா ரணபுடல் வுறுப்புக்கள அடங், யிருக்கின்றன, இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் 361 இதற்குப் பழைய வுரை ஒன்று உண்டு, 23, 37, 109, 154, 175, 213, 227, 281, 302

புறமறிப்பாரத்தல், 53, 198

புறம் றத்தல், 255

புறவு, 89, 252

புறவுந், 318

புறவீவார - புறத்துள்ளார, 59

புன்கண் - துன்பம், 130, 291

புனமரம் புன்கதல், 127

புன்புறுவல், 192

புள்ளைமரம், 40, 96, 286-7

புனாஜனனம், 318

புரிதருப்பாயதல், 58

புரிற்றுள்ளகுழவி, 346

புரிற்றுதிராகயக்கந தீர்வீனமகளிரா 90

புனையாவோவியம், 177, 245

புனைவன, 52

புடியா - பழைய புத்தார்களுள் ஒரு வர், 369

பூ - பொலியு, 219, 221

பூங்கொடிவல்லி, 16

பூங்கொயதல், 23

பூங்கொடி, 103, 119, 133, 284

பூங்கொடிப் பெயாப்பத - கா, 35

பூங்கொடிமாதா, 140, 161

பூங்கொத்தது, 98

பூங்கொம்பா, 34

பூசல் - ஓசை, 73

பூசனை, 114

பூசை, 114

பூஞ்சோலை, 117

பூடகை - மேற்காள, 32, 61

பூண, 39

பூணுதல், 181

பூத்தவஞ்சி, 213, 300

பூத்தொடுக்கு மண்டபம், 20

பூத்ததுக்கத்தத்தெய்வம், 243

பூத்ததுக்கம், 14, 91, 219

பூத்ததிரட்சி, 314

பூதம் இரண்டு - அங்காடிப் பூதம், சதுக்கப் பூதமென்பன, 13-4, 31,

313

புதமைநது, 309, 323

புதலம், 100

புதவடிவம், 70.

புதவாதம், 234, 319

புதவாதிகள், 234 322, 324 5

புதவாதியின் கொள்கை, 323

புதவிகாரப்புணாப்பு, 234

புதிகாரம், 320

புதவுரு - ஸதநதவமர்தனுள் உரு

வததின் பகுதியிரண்டில் ஒன்று

அது பிறதிலி அப்பு தேபு வயு

என்னும் நான்குமாம், 331

புதி - ஓரநதனை வயனதகோ

டெனனு மூரிலுள்ளவன் ஆபுத

திரனை வளாதகோன டெள புதி

யெனவுவ கூறப்படுக ன் 143,

150

புதிகள் - வேதவாதியாகிய ஓரநத

னை, 311

புததுகில, 39

புநாறுகடாஅம், 204

புநாறுசோலை, 267

புப்பலி, 94

புமபாதா, 211

புமபொதியை, 65

புமபொழில், 110, 260, 275

புமகனே முதலானவமார, 63

புமரம், 50

புமாலே, 243

புடிகந்திரன்-நாகபுடிகந்திரன் ஆம்

புடிகந்திரியின் கணவன், புடிகந்திர

ராசனே வளாததவன், 162, 165,

275, 281, 283

புமிநடுக்குறல், 103

புமியங்கிழவன், 118

பூணசந்திரன், 240

பூவாகமம் - சைனோகம் மூனறனுள்

ஒன்று 14-பகுப்பை யுடையது,

316

பூவானுமானம் - அனுமானவகை

மூனறனுள் ஒன்று, குறகொண்ட

மகத்தைக்கண்டு இது மலழ

பயபுமென்று நிச்சயித்தல், முத

லனுமான மெனவும் காரணனு

மானம்மெனவும் கூறப்படும், 305

பூவோததர விவோதயிலலாத தரு

மலவருபூம், 306

பூண்குமபம், 16, 64

பூருவதேசம் - காந்தார நாட்டின்

ஒரு பகுதியாகவுள்ளது. இதற

காசன அதிபதி யென்பவன்,

102.

பூவண்பபள்ளி, 47

பூவாவளகி, 205, 213, 300

பூவிலைமடந்தையா, 266

பூவம்புகையும், 236.

பூவைசியா, 29

பெட்டாங்கு, 244

பெண்கரடி, 174

பெண்டி, 157, 178, 194-5, 199,

252

பெண்டு - மண்ணி, 174

பெண்ணை - பனை, 181

பெயமமா, 72

பெயா, 129, 156, 194, 252, 290

பெயாதல், 144

பெரியபுராணம் - திருத்தொண்டா

புராணம், சிவாகமங்களிற் கூறப்

பட்டுள்ள சரியைமுதலிய நூற

பாதுகளிலே ஏன்று செயற்கரி

யன் செய்து விடுபெற்ற தனியடி

யார அறபததுமூவரும், தொவக

யடியார ஒன்பதின்மருமாகி

திருத்தொண்டாள் எழுபத்திரு

வருடைய சரித்திரங்களை விரி

துக்கூறுவது, சிவானுக்கிரகம்

பெற்ற தொண்டைநாட்டுக்கு

றத்தாச சேக்கிழார் நாயனாரால்

அருளிச் செய்யப்பட்டது, தேவா

ரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா,

திருப்பல்லாண்டு என்னும் நான்க

னோடு கூட்டித் தொன்றுதொட்டு

வழங்கப்படும் பெருமை யமைய

தது, இதன் செய்யுள் நடையும்,

இதிலமைந்துள்ள கன்னெடுகம்

கரைந்துருகப் புகட்டும் பதச்ச

சுவை முதலியனவும் யாவாலும்

வியக்கத்தக்கவை, 214, 251-2.

பெரியவன் - புததன், 165, 280

பெரியாழ்வார திருமொழி - திவ்யப

பிரபந்த முதலாயிரத்தில முதலி

லுள்ளது, 473-பாசுரங்களை

யுடையது, 39, 182, 317.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. சுகுநு

பெருங்கதை - சொற்களைப் பொருட் கூவைகளில் மிகச்சிறந்த ஒரு தமிழ் நூல். வதஸு தேசத்தாசனாகிய உதயணனுடைய சரிசீர்த்ததை நிரம்பச் செவ்வையாக விரித்துக் கூறுவது நூலாசிரியர் பெயர் கொங்குவேளென்பது சிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களினும் இதனை மிகமேலாக மதித்து அடியார்க்கு நல்லாரா எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார், தனித் தனியே மிகப்பெரிய ஆசிரியப்பா ஒருவரானால் இயற்றப்பட்டுள்ள பல சிறுறுறுப்புக்கள் அமைந்த காண்டமெனவும் பேருறுப்புக்களையுடையது, அவற்றுள் (க) உஞ்சைக்காண்டம் (இ) அ-பகுப்பினையும், (உ) இலாவணகாண்டம் ௨0 - பகுப்பினையும், (ஈ) மகதகாண்டம் ௨௭-பகுப்பினையும், (ச) வத்தவ காண்டம் ௧௭-பகுப்பினையும், (இ) நரவாணகாண்டம் ௯-பகுப்பினையுமுடையன இப்பொழுது கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதியில் முதலும் கட்டையும் பழுதுபட்டுப் போயிருக்கின்றமையால் உஞ்சைக்காண்டத்தில் ஈக - சிறுறுறுப்புக்கள் காணப்படவில்லை, நரவாண காண்டத்தின் மேலுள்ள காண்டங்கள் இவையென்பதும் அவற்றின் சிறுறுறுப்புக்கள் இத்துணையென்பதும் தெரியவில்லை, வீரசோழியம், அலங்காரப் பட்டவத்தில் “ஆக்குதல்கேட்டவாக்கு” (ச) என்னுங் கவித்துறை யுரையில் குண்டல கேசியும் உதயணன்கதைப் முதலாகவுடையவற்றில் தெரியாத சொல்லும் பொருளும் வந்தனவெனின், அகலக்கவி செய்வானாகு அப

பம் யல்லதாகாதென்பது, அன்றியும் அவை செய்த காலத்து அச்சொற்களும் பொருள்களும் விளங்கியிருக்க முன்னாலும் அமையுமெனக் கொள்க, என்று பெருந்தேவனார் முத்தியிருத்தலால், இந்நூலில் அவர் காலத்திலேயே விளங்காத சொல்லும் பொருளும் வந்திருக்கின்றனவென்று தெரிகின்றது “வயாஸ்தநைகதயாஸ்தம் சருதினம் ஜநமீநவலிகேதோ நாபெளநாபவ மச்சயதஸ்யஸுமகத பாஷ்யநரசாபாஷி” என்றாராதாம் நபருஹத்காஸ்சதம் ஸுதராமணி நாஸம் (௧௩) தேவதவத குணபருந்தவாண நமஹமகாததம் கதம் சகநுயா” என்னும் சுலோகத்தால், பிருஹத்கதையின் பெருமையும் அந்நூலாசிரியராகிய குண்டியரின் உயர்வும் நனகுபலப்படும [இது, வடமொழிக் குவலயானந்தத்தில் பரிசுராலங்காரத்திற்கு உதாஹரணமாக ஸ்ரீமத அப்பைய நீகந்தரால் எடுக்கப்பட்ட பட்டிருக்கின்றது இதன் பொருள் ஒன்றாக விருந்த வேதகூட்டத்தைப் புகுதே-னலேன. புறநிலிருந்து பிறந்திலேன, நிருமாலுடைய உருதியிலிருந்து ஜனித்திலேன, நல்லதாகிய மஹா பாஷ்யத்தைச் சொன்னேனலேன விசித்திரங்களான பொருள் களையுடைய பிருஷுத்கதையைச் செய்தேனலேன, இரத்தினனுடைய குருவாக இருந்தேனலேன, ஆதலால் ஸ்வாமீ! தேவரூடைய குணங்கள் கூட்டத்தை வாணிப்பதில் அடியேன எப்படி

ஆற்றலுடையேனவேனென்பது]
இது கதை யெனவும் உதயணன்
கதை யெனவும் வழங்கும் . சை
னாகளுடைய ஆட்சியிலுள்ள
உதயண சமரா கதை வேறு
இது வேறு 13, 15, 21-2 30, 37,
44, 47, 50, 56, 142, 148, 158,
167, 188, 190, 200-201, 211-3,
253, 263, 300, 325

பெருங்குளம், 138

பெருங்கோப பெண்டி - இராசமா
தேவி, 23

பெருஞ்சண்பகம், 41

பெருஞ்சிறப்புக்தை, 158

பெருஞ்சேற்றமலை, 178-9

பெருந்தகை, 168

பெருந்தை, 215

பெருந்தவடு னிவன், 100 216

பெருந்தானம், 156

பெருந்தீவ, 14

பெருந்திவகை நான்கு, 83

பெருந்துருத்தி - மரை வீசங்கருவி
வீச்சேடம், 227

பெருந்தேரு, 68, 166

பெருந்தேவி, 104

பெருநெறி, 137

பெருமபி, 152, 180

பெருமபண நான்கு, 330

பெருமபற்று, 100.

பெருமபாணாற்றுப்படை - பததுப
பாட்டினுள்ள நான்காவது, 500 -
அடிகளையுடைய அகவற்பாவால்
அமைந்துள்ளது, பரிசில் பெறு
தற்கெண்ணிய பாணனொருவனை
அது பெற்றொருவனை தோண்
டைமா னினந்திரைய னிடத்தே
ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவ்வளந
திரையனைக் கடியலூருந்தீரங்
கண்ணூர் பாடியது . இதற்கு
ஆசிரியா நச்சினாகநியா எழு

தியவுரை யொன்றுண்டு, 37, 42-
3, 90, 125, 130, 143, 154, 171,
201, 212, 249, 263, 329

பெருமபிற், 255

பெருமபிண, 224

பெருமபுறக்கடல், 83

பெருமபெயாபபீடிகை, 121

பெருமபெயாப பெண்டி, 194,

பெருமபெயா மரணன், 214 [252

பெருமபேறு, 272, 372

பெருமபொருள், 216

பெருமபொழுது, 121

பெருமகன் - அரசன், 159, 278,

285

பெருமதா மழைக்கண், 209, 245

பெருமனை கிழத்தி - கீகாவலன்

தாய், 95

பெருமைசால் நலமம், 121, 137

பெருமழி, 47, 137

பெருமனம், 63

பெருமழா, 4, 29

பெருநிறலவேந்து, 157

பெற்றி - தன்மை, பேறு, 29, 107,

115, 137, 164, 174, 237, 241,

278, 293, 303, 330.

பெற்றிமை, 237, 286

பெறுதல்முதல் சாதலீருனவை கரு

வீற்றிசாந்த பொழுதேக்கலப்பன்,

315

பெறுதி - இலாபம், 283

பேடி, 39

பேடிக்காலத்தின் இயல்பு, 37

பேடியா, 29, 11

பேடி - புறநாடகம் பதினொன்று

ளானது, 37

பேணுமக்கள், 313

பேணுநா - பாதுகாப்போர், 151,

157

பேது - அறியாமை, 79

பேதைமை, 237, 271 - 2, 369, 372,

377, 380

பேய், 38, 78, 90, 196, 272 - 3,

278, 307, 373 - 4.

பேயமகள், 77, 91

பேயமை, 372

பேரளவியற்றல், 64

பேரமம், 342

பேரறிவாளன் - புத்தன், 138

பேரறிவு, 198, 200.

பேராசிரியா - பழையதமிழ் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர், நுண்ணிய அறிவினரென்று ஆனரேராற் புகழப்பெய்வார், எட்டுத்தொகையில் இரண்டாவதாகிய குறுந்தொகையில் 380-செய்யுளுக்கும், திருச்சிறுநடைபலக கோவையாருக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும் உரைசெய்திருக்கின்றனார், இவற்றுள், குறுந்தொகையில் 380 - செய்யுளுக்கு உரைசெய்திருத்தல், "நல்லறிவுடையதொல்காசினியறியப், பொருடெரி குறுந்தொகையிருபது பாட்டிற, கிதுபொரு னென்றவ னெழுதா தொழிய, இதுபொரு னென்ற தற் கேற்ப வுரைத்தும்" எனனுமநச்சினாகக்கினியருரைசிறப்பப்பாயிரத்தாலும், திருச்சிறுநடைபலககோவையாருக்கு உரைசெய்திருத்தல் பிரயோக விவேகவுரையாலும், கல்லாடத்தில "வெள்ளுறைநழித்தது" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு மயிலேறும் பெருமானிடள்ளை யெழுதிய வுரையாலும், சஞ்சைவாணன் கோவையில், "புயலேசுமநது" எனனுஞ் செய்யுளுக்கு குறைந்தனாரச் சொக்கப்ப நாவலரெழுதிய வுரையாலும், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைசெய்திருத்தல் தொல்காப்பிய வுரையில் நச்சினாகக்கினியர் ஆங்காங்குக் குறிப்பித்திருத்தலாலும் இனிது விளங்கும், இவ்நாச்சினாகக்கினியர் காலத்திற்கு முற்ாலத்தினர், இது, "பேராசிரியரும் யானே மீண்டையேனே" எனனுங் குறுந்தொகைச் செய்யுளில் மீனெறி அண்டில் என்பதனை எவையும மென்றார்" (தொல் அகத கு ௩௬) என்று நச்சினாகக்கினிய ரெழுதியிருத்தலால் உணரப்படும், 10, 298, 310

பேராநதை, 73-4
பேரியாறு, 229, 278, 301.

பேரில் - பெரியவீடு, 250.

பேரூர், 24

பேறு, 164

பை-படம், 222, 224

பைஞ்சேறு - சாணம், 212

பைதல் - துன்பம், 185

பைந்தொழிமகளிர், ௬5

பைமறி - லபயைமறித்தல், அஃதாவது பையின் உட்புறத்தைவெளிப்படுத்தல், 53

பைரவவேடதாரிகள், 70

பைரவன்-ஆரிய அரசர்களுள்ளொருவன், 301

பைலிரித்தல், 224

பொங்கா - கடமேலை, சோலை, மரக்கிளை, 50, 207, 211

பொங்கு நீர்ப்பரப்பு, 2

பொங்குமெல்லமளி, 85, 194

பொச்சாந்தார, 108

பொடித்தல், 189

பொத்தி - மூட்டி, 23 - 4, 171, 204

பொதியறை - துவாரமில்லாத அறை, 51, 202

பொதியில்-அம்பலம், பாண்டிநாட்டுள்ள ஒருமலை, தேவரெல்லாருங்கூடியிருத்தற்கிடமாகத் தலின் இதற்குவந்த பொதுவிலென்னும் பெயர் இக்காலத்துப் பொதியிலென்று மருவிறநென்பா தஞ்சைவாணன் கோவையுரையாசிரியர், இதனவளத்தைக் காணவந்த பொழுதுதான் காயச்சண்டைவிற்குச்சிகன சாபத்தாலயானைத்தீயென்னுந் தீராப்பசியையடைதாள, 11, 17, 168, 180, 182, 218 - 9, 222, 227, 229, 235, 332

பொதியிறகுன்றம், 219

பொது - அனுமான அளவையின் பிரிவுகளில் ஒன்று, 305.

பொதுமபா - இளமரக்கா, 42

பொதுவா - பொதுமகளிர், 331.

பொதுவறிவு, 100, 116

பொதுவனுமானம், 305

பொதுவில - எல்லார்க்கு மொப்ப ஆங்குகூத்து, 20.

பொய், 115, 126, 196, 247, 250, 273, 374.

பொய்க்கரியாளா - பொய்ச் காட்சி
சொல்லுவோர், 14.

பொய் கூருமை-தச்சிலத்துள் ஒன்
று, 231.

பொய்கை, 42, 44, 18, 117, 121,
123, 172, 181, 187, 191

பொய்தீர் பொருள், 321

பொய்நோய் 260

பொய்ப்பழி. 248

பொய்யா நா, 229

பொய்யாறநெழுக்கம், 255, 263

பொய்யில் புலவன்-திருவள்ளுவநா
யனார், 238 244

பொய்யினறுணாந்தோன், 279

பொய்யுரு, 9, 334

பொய்யைத் தவிராகவென்றல், 263

பொய்யேடச்சதார முதலிய அறுவ
கையோர், 219

பொரி, 75

பொருணிகழவு, 316

பொருதல், 307

பொருந்ரதறுப்படை - பத்து ப

பாட்டினுள் இரண்டாவது, 218-

அழகையுடைய அகவற்பாவால்

ஷைந்துள்ளது, பரிசில் பெறக்கரு

திய ஒரு பொருநனைப் பரிசில்

பெற்றருளுருவன் இன்னுசே

சென்னியின் புதலவனாகிய சோ

முன்கரிகாற் பெருவளத்தானிட

ததே ஆற்றப்படுத்தியதாக அக

கரிகாற்பெருவளவனைழுத்தாமா

தகணியார பாடியது, இது கரி

காற் பெருவளவன் கொடையை

யும் அவன் ஈரததையும் அவ

னாட சோழநாட்டினவளத்தை

யும் காலிரிந்தி பயன் படுத்தியும்

நன்றாகக்கூறும், இதற்கு ஆசிரி

யா நச்சினாகுகினிய ரெழுதிய

உரையொன்றுண்டு, 52, 90, 110,

144-5, 151, 162, 203-4, 211,

248, 331

பொருமுகப்பரிசு, 74

பொருமுகவெழிளி மூவகைத்

திரைச்சீலைகளொன்று, அரங்

கில் இடப்படுவது, 54.

பொருவறுசிற்ற்பு, 101.

பொருவறுபுகுகொடி, 108

பொருள் - சத்தியம், தத்துவம், 9,

195, 291, 308, 316, 359

பொருள் இருபத்தைந்து, 320

பொருள் ஒன்பது, 321

பொருள்களின் குணம், 322

பொருள் நான்கு, 113

பொருள் பன்னிரண்டு, 369

பொருள்புரி நெஞ்சிற புலவோன்,

217.

பொருள்வழங்கு செவித்துணை, 108

பொருள் விலையாடும், 62

பொருள் எவை, 306

பொருளுரை - புகழுரை, மெய்

வார்த்தை, 22, 140, 233, 244

பொருளெனக்கொண்டோர் - காரி

யமாகக்கொண்டோர், 263

பொல்லாககாட்சி, 230, 273 - 4,

374

பொலங்கொடி, 109

பொலந்தோட்டுப் பைநுதம்பை,

பொலம் - பொன், 16. [301

பொலம்பிறை, 38.

பொலம்பூங்கா, 156.

பொலம்பூவாடை, 59.

பொலிதல், 144

பொழிந்துணை சுரத்தல், 157

பொழில், 44, 49-51, 111, 136,

165

பொழுது, 121

பொளித்தல், 47

பொற்குளம்பு, 163

பொற்கொடி, 109

பொற்சுவா, 190

பொற்பணி செயலோர், 329

பொற்பூங்கொடி, 54

பொற்றகடு, 163

பொற்றட்டு, 208

பொற்றூர், 331.

பொற்றோச செழியன், 144

பொற்றேரின் மேலுள்ளயானை, 39

பொற்றெழுமாதா, 135

பொற்றெடு, 64.

பொறி, 30

பொறிகள் ஐந்து, 321

பொறியிர வாரணம், 94

பொற்றேன், 64.

அரும்பதமுத்வியவற்றின் அகராதி சக்க

பொறை - பாரம், 102
 பொன் - குரியன், திருமகள், 20,
 79, 170
 பொன்செய்கொல்லா - உருக்குத
 தட்டா, 329
 பொன் நான்குவகை, 47
 பொன்பிறப்பு, 314
 பொன்மண்டபம், 212
 பொன்முட்டை, 163
 பொன்வாகை, 301
 பொன்வாலிகா, 331
 பொன்வாயமணிகசிரல, 44
 பொன் வெள்ளிகளைத் திண்டாமை-
 தச்சிலைதகள் ஒன்று, 231
 பொன்னககெடுவ - முற்றககெடு
 தல, 371-2, 385
 பொன்றிகழறெடுவரை, 1
 பொன்றிகழமோயி யொருத்தி
 193, 203, 229
 பொன்னனினேயி, 147
 பொன்னம்பலம், 332
 பொன்னுண்கோத்த நனமணிக
 கோவை, 38
 பொன்னிற்பொலிந்த நிறத்தான்,
 79
 பொன்னின்கோடு, 163
 பொன்னினுடி, 210
 பொன்னுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
 ஒன்று, 315
 பொன்னுயிரைகாண்போர், 331
 பொன்னாசி, 347
 பொன்னெயிறகாஞ்சி, 237
 பொன்னேரனையாய, 20
 போகதருதவம் - அனுபவிக்கும்
 தனமை, 375
 போகடல், 163
 போகபுவனம், 306
 போகம், 331.
 போகலும் போகுவை, 233
 போகுவா புற்றை, 222, 224
 போசனசாலை, 218
 போத்தந்தியோ, 311
 போத்தம், 39
 போதம் - ஞானம், 122
 போதல் செய்யாயுயிர, 22.
 போதவிழ்செவவி, 183
 போதாயனீயம் - வேதாங்க மாகிய
 கற்பவகையுள் ஒன்று, போதாய

னமுனிவராற செய்யப்பட்டது,
 301.
 போதி - அரசமரம், என்றது, பல்
 குனி நதிக்கரையில் உள்ளது;
 இதன் நிழலிலிருந்து ஆராயாத
 பொழுது நான்குவகைப் பட்ட
 சத்தியங்களை அறிதற்குரிய ஞா
 னமுண்டானமைப்பற்றிப் புத்
 தன் 'போதிமாதவன்' என்று
 சொல்லப்படுவன்; அவனிருந்
 தமைப்பறி இது மகாபோதியெ
 ன்று வழங்கப்படும, 122-6,
 140-41, 338
 போதி ஐந்து கிளைகளையுடையது,
 298, 367
 போதிகை, 212
 போதிசெல்லும்- அறிவாகிய்செல்
 வம், 123
 போதிசத்தவர்-அறிவில் உயர்ந்து
 பின்பு புத்தளை அவதரித்தற்
 குரியவர், இவர் மூலகையினர்,
 347, 367
 போதிதலைவன், 122, 164
 போதித்தானம், 187
 போதிப்பகவன், 340.
 போதிமாதவன், 100, 164.
 போதி மூலத்தனாதன், 347
 போதிமூலம், 367
 போதிமூலம்பொருந்திய சிறப்பி
 னாதன், 140
 போதியின்லறம், 338.
 போதியுரவோன், 141
 போதி வேந்தன் - புத்தன், 368.
 போது - மலர், 44, 164, 207
 போந்து, 291.
 போந்தைக்கண்ணி, 239
 போம் ஏவற்பண்மை, 68, 150
 போயககருவு, 95
 போயபிறவி, 118
 போககளம், 66.
 போலிமூன்று, 354.
 போவல் - போவேன், 34
 போவுழி, 129, 225.
 போழத்தது - பொழுதில்; 103,
 122, 164.
 போழதல், 254
 போழவாயககை, 73.
 போற்றது, 136

போற்றிக்கேண்மின், 274
 போனம் - போலும், 112
 போனகம் நாலவகை, 345
 பௌத்த சங்கத்தாரா, 25
 பௌத்த சந்நியாசி, 59
 பௌத்தசம்பிரதாயம் 166
 பௌத்தசமயமரபு, 32
 பௌத்த தருமம், 335
 பௌத்தனல், 230, 271, 369 384
 பௌத்தம், 309
 பௌத்தமுனிவா, 218
 பௌத்தா, 123, 155, 370 375
 பௌத்தர்கள் பிரமாணப் பூதம்
 350
 பௌத்தரிலுயராதோ, 101
 பௌத்தன், 115, 354 - 5
 பௌத்தாகமம் - வியாபிடகம்
 ஸூத்திரபிடகம் அபிதாமபிட
 கமென்பன, 298 - 9.
 பௌத்தாவதாரம், 61
 பௌணிமை, 115, 121 [289].
 பௌவம் - கடல், 44, 87 191,
 மகக்கருமுதலிய ஆறு - மகக்
 கரு, தெய்வக்கரு, பிரமக்கரு,
 நரக்கரு, விலங்குக்கரு, பேய
 க்கரு என்பன, 272.
 மகன், 1, 13, 147, 154, 165,
 181, 256, 273, 279, 373 4, 379.
 மகன்தேவா, 141, 271 198
 மகன்யாககையினியல்பு, 116,
 மகத் தத்துவம், 319 - 20.
 மகதம் - ஒருநாடு, இது தக்பிண
 மகதம் உத்தரமகதமென இர
 ண்டு வகைப்படும், 114, 296,
 மகதவினோடா, 212. [298
 மகரயாழ - நாலவகையாழினுள்
 ஒன்று, இதற்கு நரமபு பதினே
 ழு, 47, 201, 204.
 மகள் - மனைவி, 7, 228.
 மகளிரா, 52, 204.
 மகளிராகுரிய காவல் மூன்று, 195
 மகளிரா குளனாடரவம், 90
 மகளிரா துமமேந்தல், 90

மகளிரா பிறா நெஞ்சுபுகுதல் குந்
 தம், 243 [65
 மகளிராமாலையில் விளக்கெடுத்தல்,
 மகளிர் விளையாட்டின்வகை, 210
 மகளிரும் யானையும் வீணைக்கு
 வணங்கல், 201
 மகன - கணவன், 228
 மகனதுயா, 264
 மகனை மூறைசெய்த மன்னவன்,
 252
 மகா கண்டகம்-பாளீ பாஷையிலு
 ள்ள ஒரு பௌத்தனால், இதிற
 புத்த சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது,
 366
 மகாதனுஷீபம் நான்கு, 83.
 மகாபிரகிரவாண ஸூத்திரம் - தீரக
 கநிகாயமென்னும் தூலின் பகுப்
 புககளுள் ஒன்று, இதிற புத்த
 சரிதம் கூறப்பட்டுள்ளது 366
 மகாபலி - ஓரச்சன், 206-7
 மகாபோதி, 61, 123, 297, 366-8
 மகாபோதியின் நிறம் பொன்னெ
 பது, 340
 மகாராஜிகலோகம், 3, 31, 153,
 367, 373
 மகாராஷ்டிரதேசம், 93, 212
 மகாவாகம் - வினய பிடகத்தின்
 பகுப்பினு ளொன்று, பாளீபா
 ஷையிலுள்ளது, 299, 366
 மகிழ்ச்சிவினை - புண்ணியம், 374
 மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் - இன்பம்,
 273, 374
 மகிழ்சிறத்தல், 74,
 மகிழ்மரம், 40.
 மகுகளத்திருநாள - வைசாக சுத்த
 பூணிமை, இதத்தினத்தில புத்
 தன் ஞானம் பெற்றமையின்
 இஃது இப்பெயா பெற்றது.
 பௌத்தரால் சிபமபக கொண்
 டாடப்படும், 115,
 மகுகளமொழி, 390.
 மகுகளவெளனை - சந்தனம், 112,
 மகலாபுரம், 112.

மங்களர் - பழைய புத்தர் ஞாள் ஒரு
வா, 369

மங்குஞ்சூழாமாடம், 59

மஞ்சாடிமரம், 40

மஞ்சு - அழகு, வெண்மேகம், 173.

மஞ்சுடை மாஸ்கடல், 173

மஞ்ஞை - மயில், 43, 95, 208

மட்டவிழுவகல, 48.

மடக்கொடி, 215

மடல், 35, 43

மடவரல், 244

மடவாராகற்பு, 252, 261

மடவோர - மகளிர், மூடா, 76, 209

மடப்பூந்தாழை, 96

மடி - ஆடை, 344

மடித்தசெவ்வாய், 69

மடிதல், 130, 158, 248, 252

மடுததல், 144

மடை - சோறு, 74

மடைக்கலம், 231, 259

மடைத்தொழில், 225,

மடைதீயுறுத்தல், 74

மடைநூல், 21.

மடைப்பள்ளி, 218

மடைமாணசெப்பு, 14

மடையன் - சோறுக்குவோன், 231-

2, 259,

மண்கணை முழம், 77

மண்டபம், 190

மண்டலம், 315

மண்டிணிஞாலம், 129

மண்டிலம், 66 - 7, 285, 377

மண்டிலவகை, 370

மண்டை - பிச்சைப்பாததிசம், 72,

75.

மண்டைப்பாணா - பிச்சைப்பாத்தி

ரத்தையுடைய பாணா, 330

மண முகன் - தவளமலையிலிருந்து

தவளுசெய்த ஒரு முனிவன்,

இவனிடத்திருந்த பசுவயிறறிலே

தான் புண்ணியராசன் பிறந்தான்,

162-8, 165, 281

மண்ணுமேணி, 34

மண்ணுவேந்தன், 165.

மண்ணுறசெய்தபாலவ, 235

மண்ணிட்டாளா, 70, 329

மண்ணிடு, 55, 70, 83, 199.

மண்ணோர்முதல்வி, 154.

மண்வளம் பிழையாமை, 283

மண்வளம் பெருகு, 215

மணங்கெழுமுரசம், 14

மணமனைமறுகு, 167

மணல், 97, 117.

மணவாளமாமுனிகள் - தென்கலை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஆசாரியர், இவ

ருடைய ஆசிரியர் திருவாய

மொழிப்பிள்ளையென்பவா இவா

வடமொழி தெனமொழிகளில்

தூல செய்தலிலும் உரை செய

தலிலும் வல்லவா, இவா இயற்றி

யவை ஆர்த்திப் பிரபந்தம், உப

தேச ரத்தினமலை, சீதாதாச

பாயதிபம், ஞானஸார வயாக்யா

னம், ததவதரய வயாக்யானம்,

திருவாயமொழி நூற்றந்தாதி,

திருவாராதனக் கிரமம், நூற்றந

தாதிபுரை, பரமேயஸார வயா

க்யானம், பெரியாழ்வார திரு

மொழி வியாக்யானம், முப்பத

தாறுயிர்ப் படிக்குப் பிரமாணத

திரட்டு, முமுக்ஷுப்படி வயாக்யா

னம், யதிராஜவிமசதி, ஸ்ரீ வசன

பூஷண வயாக்யானம், ஸப்தகா

தை வயாக்யானமெனப்பன இவ

ரார் செய்யப்பட்டுள்ள தனிப

பாடல்கள் பல, இவா ஸ்ஷ்யா

கள் அஷ்டதிகக்கஜங்கு முதலி

யோர, இவா நியமனத்தினுலே

ஸப்தகோத்திர நிபந்தனம் நடந்து

வருகின்றன என்பா, இவருடைய

தமிழ்ச் செய்யுட்கள் சொந்தகை

பொருட்சுவை செறிந்துள்ளவை,

317

மணமருனம், 18, 98, 117, 266.

மணி - மாணிக்கம், 26, 42, 221,

236, 289

மணிக்கொஞ்சி, 191

மணிக்கோவை, 38-9.

மணிக்கிரல், 44

மணித்தோ, 49

மணித்தோய்தி, 34

மணித்தோள், 224

மணி நடுநா நடுகல, 252

மணிப்பீடிகை, 99, 101

மணிப்பூண்கலம், 99.

மணிபகாவோர், 331

மணிபதமம் - புத்தன்பாதம், 32

மணிபலவம் - காலிரிபுழம்பட்டி
னத்திறகுத தெற்கே 30 - யோ
னையளவிலுள்ள ஒரு சிறுதீவு,
தன்னைத் தரிசித்தோராக் குப
பழம்பிறப்பின செய்தியைத்
தெரிவிக்கும் புத்தமிழகையொன
றும் கோமுகி என்னும் பொய்கை
யொன்றும் இதில இருந்தன,
5, 8, 66, 84-7, 90, 101, 106,
110, 113, 117-9, 121, 134, 160-
62, 164-5, 227, 233-4, 239, 269,
274, 276, 278, 284, 288, 334,
342-3, 346, 366

மணிமூன்று, 299

மணிமேகலாதெய்வம் - அரசகா வா
தை பண்ணுதபடி இந்நிரனேவ
லாலே சிலந்நைப பாதுகாத்துக்
கொண்டிருந்ததில் உடைய ஒரு
செய்வம், கோவலன தன் குலத்
தோளொருவனை இத்தெய்வம்
கடலிற் பர்துகாததன் பாரா
ட்டியே தன் புதல்விக்கு மணி
மேகலையென்று பெயரிட்டான்,
மணிமேகலைய நல்வழிப் படுத
தற்கு எண்ணி அவளை உவவனத்
திருந்து மணிபலவங்கொண்டு
சென்று புத்தமிழகைக்
காட்சியாற் பழம்பிறப்பு உணர்
வித்துப் பூர்வஜனம் நாயகன்
இன்னொருவரைத் தெரிவித்த
தன்றிச் சிறந்த மூன்று மந்திரங்
களைப் பின்பு அவளுக்கு உபதே
சித்தது, 5, 54, 63, 66, 84-7, 91,
95, 97, 106, 108-9, 117-8, 131,
134-5, 193, 199, 203, 227, 235,
239, 269, 289-90, 300, 333, 343,
366

மணிமேகலாதெய்வம் சபித்தமை,
348

மணிமேகலை - கோவலனுக்கு மா த
விபாற பிறந்தவன், இக்காபலி
யத் தலைவி, 4-6, 19-20, 27-8, 80,

94, 10-41, 44, 48, 51, 53-4, 62,
66-8, 70-71, 84-7, 93, 97-8, 101,
105, 107-9, 117-9, 124, 131-8,
135-6, 143, 152, 166, 168-9,
177, 179, 180, 184-6, 188-98,
190, 201, 203, 205-6, 215-8,
220, 222-3, 225-7, 229, 231,
233, 236, 239-41, 243-4, 246,
250, 252-3, 255-8, 260-61, 264-
6, 269-70, 274, 276-8, 280, 282,
284, 286-7, 290-93, 300, 316,
323, 324-5, 332, 340-41, 344-6,
349, 365-6, 390

மணிமேகலைதூறு - மணிமேகலை
தூறு, 9

மணியறைப்பீடிகை, 63

மணியிறந்தநாகம், 85

மணியுயிர - ஐவகையுயிரகளுள்
ஒன்று, 315.

மணியைக்கடலில் வீழத்தோர், 26.

மணிவினோளா, 330.

மண்போற பிறக்கும்பிண்டம், 140.

மததபபுகா முக்ககளிற், 201

மததளம் - ஒருவகைத் தோற்கருவி,
[மதது - ஒசைப்பெயர், இசையி
டனாகிய கருவிகட்கெல்லாம் தள
மாதலின், மததளமென்று பெய
ராயிற்று] என்பர் அடியார்க்கு
நல்லார்] இஃது உத்தமக்கருவி
யென்றும் அகமூழ் வென்றும்
கூறப்படும், 83, 210

மத்தியமநிகாயம் - ஸூத்திர பிட
கத்தின் பேருறுப்புக்களுள்
ஒன்று, 299, 350, 366

மதகு, 138

மதசகதி - மதுக்களி, 323

மதயானை, 261

மதாமழைக்கண், 245

மதலை - கொடுங்கை, பறறுக்கோடு,
17

மதலைதூக்கு-இச்சைத்தமிழ் தீர்வீந்
கூறப்படவுள்ள எழுவகைத்துக்
கினுள் ஒன்று, இரண்டு தீர்வீந்
புடையது, 316.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி. இருங்

மதவுநடை நல்லான, 65
மதன் - செருக்கு, மனமதன், 37, 84

மதனிநெஞ்சம், 48
மதி - மாதப, முனாளியுசை, 57, 267, 284

மதி தேருக்குவமை, 49
மதிமருள் வெண்குடை, 14, 251

மதிமாறோநகனை, 284

மதிமுகம், 51, 68, 201

மதியம், 49

மதில், 167

மதிவறுப்புக்கள், 64

மதிவாணா நாடகத்திழ்தால் - கூத்தநூல், 9

மதிநெய்நீரின் வகை, 328

மது, 49, 51, 93, 167, 219, 227

மதுகமழலங்கல், 222

மதுக்களி, 323

மதுக்களியக்கம், 134, 136, 262

மதுமலாததார, 202

மதுராபதி - தெனமதுரையின் அநி தேவதை இந்த தெய்வத்தா லேதான் கண்ணகி கோவலனு டைய முறியறப்பின் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொ ண்டாளா, இவள் மதுரைமா தெய்வமென்றுங் கூறப்படுவாளா 294, 296

மதுரை - ஒருநகரம் இதில் சிறந்தா தேவியின் கோயிலொன்றிருந் தது, ஆபத்திரன் முதலிற் பல நாளிருந்து அறஞ்செய்து இந் நகரத்தேதான், இது நக்கின் மதுரையெனவும் வழங்கப்படும், 24, 121, 150, 241, 246-7, 285, 294, 334

மதுரைக்காஞ்சி - சங்கப் புலவர்கள் அருளியபத்துப்பாட்டுளொருவது 782 - அடிகளையுடையது, தலை யாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபெறு சிமித்தம் நிலையாமை யைச் செவியறிவுறுத்தி மரங்குடி மருதனா பாடியது அப்பாண்டி யனுடைய முன்னோ பெருமையையும் பாண்டிநாட்டின் ஐந் தினை வளங்களையும் மதுரையின்

அழகையும் வேறு பலவற்றையும் இது கூறும், இதற்கு ஆசிரியா நச்சினாக்கினிய ரெழுதிய உரை யொன்றுண்டு, 27, 30 34, 38, 45-6, 48-9, 52, 90, 102, 116, 121, 128, 139, 188, 196, 200, 201, 209, 241, 279, 331

மநதி - பெண்குறவகு, 42

மநதிரச்சுற்றம், 341

மநதிரம், 110, 116, 182, 199, 260, 300

மநதிரம் மூன்று, 6, 135

மநதிரமாககள், 91.

மநதிரவாது, 33

மநதிரஸாதகா - பவித்தற்காக மந திரங்களை உருவேற்றுபவா, 70

மநதிரிகளவீதி, 331

மநசிரியாகிய சோழிகவேனாதி, 240, 252

மமமா, 247, 252.

மயங்கத்தை ஒழித்தற்கு வழி, 389

மயக்கம், 106, 114, 132, 136, 239, 273, 374

மயக்கு, 173, 194

மயக்குறு வெருளி, 228

மயங்கல், 43, 301

மயங்குகால் - சுழல்காற்று, 44

மயரி - மயக்கமுடையவன், 245

மயற்பகை, 256, 258, 260.

மயன் - காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் பளிக்கறையிலுள்ள புத்தபீடிகை யையும், சக்கரவாளக் கோட்டத் தையும், கந்திற் பாவையையும் நிரூபித்த தெய்வத்தச்சன், இவனை அகரத்தச்சனென்றுங் கூறுவா, 33, 33-4, 92, 224, 226, 236

மயானம், 171, 227, 259.

மயானவருணை, 69, 77

மயான வாசினி, 70

மயிச்சாந்து, 47.

மயில, 40, 42-3, 50, 95

மயிலை - மலவிகைவிசேடம், 267

மரக்கலம், 44, 301.

மரககாலாடல் - புறநாடகம் பதி
னென்றனுள் ஒன்று, இதன்
உறுப்புகள் நான்கு, 37.

மரச்சோலை, 50

மாஞ்சோபறவை, 154

மாணத்தினபம், 115

மரத்தாற செய்தபாலை, 235

மரத்தாற செய்தயானை, 39

மரப்பந்தா, 30

மரம் மாலையாகப்பூத்தல், 81

மரவகைகள், 40

மரவுரியுடை, 181

மராமு = மரம் - வெண்கடம்பு,
40, 46, 209

மராட்டக்கம்மா, 212

மரீஇ, 152, 199

மருகன் - மருமான, ஈழித்தோன்
றல், 51-2, 206, 275

மருவகு - குலம், சமம், 146, 161,
188

மருத்துவரிருவா - செய்வவை, விய
ரிருவா, 16

மருத்துவன், 106

மருத்துவி - மருத்து கொடுப்பவன்
180

மருத்தின் நரம்பு, 65

மருத்தநுவா, 59

மருதப்பண், 330

மருதம், 65

மருதி - காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி
ருந்த ஒருபாப்பனி, 212-3, 248

மருந்திலக்கற்றம் - பரிகார மிலலாத
யமன், 279

மருந்து, 35, 100, 123, 180, 256,
258, 308

மருவாப்பாககம் - காவிரிப் பூம்பட்
டினத்தின் ஒருபகுதி, 13

மருள் - அறிவினறி மயங்கியிருப
பது, உவமவுருபு, மயக்கம், 44,
110, 251, 304.

மருளப்பிழுகுமல, 42

மருளறுபுவல், 104

மருஉ, 200

மல்லதேவன் - பாணவம்சத்தற பிற
ந்த ஓரசன், இவனுக்கு ஐந்தேக
மல்லன்னெறம் ஒரு பெயருண்டு,
207.

மல்லன்மா ஞாலத்துமக்கன், 138,
263.

மல்லிகைவிசேடம், 267

மலடி, 354

மலயம், 11

மலா, 51, 199

மலாககணைமைநதன், 211

மலாககூந்தல், 111

மலாகநிர மணடிலம், 66

மலாதலையுலகம், 138.

மலாதொடுத்தல், 21

மலாப்பள்ளி, 97, 190

மலாப்பாணம் ஐந்து - தாமரை, மா,
அசோகம், முல்லை நீலமென்பன்,
267.

மலாப்பொயகை, 117

மலாமண்டபம் - பூத்தொடுக்கு
மண்டபம், 29.

மலாவனம், 44, 48

மலாணையாகிய சேக்கை, 47, 97

மலராற செய்யப்படும அாசனை, 94

மலை, 170, 179, 182, 188

மலைத்தல் - மாறுபடுதல், 152, 213,
254

மலைநாட்டு வழக்கு, 149

மலைநாடு, 231, 301

மலைபடுகடாம் - சங்கப் புலவர்களரு
ளிச செய்த பத்துப்பாட்டினுட்
பந்தாவது. 583-அடிகளையுடைய
அகவற்பாடால் அமைந்தது;
மலையை யாலையாக உருவகித்து
அதன்கட பிறநா ஓர் சமையக் கடை
மெனச சிறப்பித்தமையின, இப்
பாட்டு இப் பெயாபெற்றது, பரி
சில் பெறுதற்குச் சமைந்த கூத்த
ஞெருவனைப் பரிசில் பெற்ற
ஞெருவன் பலகுன்றக் கோட்டத்
துக்குச் செங்கண் மாததுவேள்
நன்னன்செய நன்னனிடத்தே
ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நன்
னை இரணியமுட்டத்துப் பெ
ருங் தள்ளுர்ப் பெருங்குளக்க
னூர் பாடியது, கூத்தாராற்றுப்
படை யெனவும் இது பெயா
பெறும் இந்நில அந்நன்னது
பலவகைச் சிறப்பும், நவீமென்னு
மலைபிற காரியுண்டிக் கடவுளென
னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளி

யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய
மகிளையும் கூறப்படும் இதற்கு
ஆசிரியர் நச்சினாகுகினியர் எழு
திய உரையொன்றை, 46, 91,
109, 143-4, 152, 173, 206, 318
மலையாவதம், 335
மரலை, 39, 42, 51
மழுவாணெடியோன், 241
மழை, 49, 157, 185, 219, 241
மழைக்கண், 245
மழைமருமகம், 296.
மழை மாடங்கட்கு உவமை, 49
மழைவளங்கரத்தல், 127, 158, 237
மழைவளந்தரும் பத்தினிப் பெண்
டா, 163, 172-3, 243
மழைவளந்தருமழைமலோம்பாளன்,
57
மழைவளம், 128
மறகலிதேவன் - ஆசீவக மதகதோ
ருடைய கடவுள், 312, 313
மறலிதூல, 315
மறகூத்து - புறநாடகம் பற்றின
தனுள் ஒன்று, இதன் உறுப்புக்
கள் ஐந்து, 37
மறக்கற்பு - சீறிய கர்பு கோபத்
தால் மதுரையை எரித்த கண்
ணிக் கற்பு இங்ஙனங்கூறப்படும்,
294
மறச்செவி, 106
மறஞ்செய வேலோன், 7
மறத்தல், 203, 291
மறந்தருதுன்பம், 228
மறப்பின் பாலா, 256
மறம், 254
மறலும் - விரோதிப்பான், 30
மறவணம் - பாவத்தன்மை, 25, 113
மறவா - வீரா, 13, 18, 304.
மறவி, 234
மறவிருள், 230, 238
மறவுரை, 106
மறன், 276
மறித்து - மீட்டு, 116
மறிகது, 44
மறு, 67
மறுகி - சுழன்று, 151
மறுகு, 37, 167, 211

மறுதலை, 258
மறுதலையாயினா, 52.
மறுபிறப்பாட்டி, 290
மறுபிறப்பு, 256, 260, 274
மறுமை, 35, 323
மறை - வேதம், 34
மறைஞான தேசிகர் - சிவஞான
சித்தியார் சபக்கத்தின் உரை
யாசிரியர்களுள் ஒருவர், 307
மறைந்தவேடம், 227
மறைநதுரு, 225
மறைநலில் அந்தணர், 34, 144
மறைநன்னூல், 147
மறைமுறை, 148
மறையோம்பாளன், 112 - 3
மறையோர், 155
மனப்பதை - உயிர்ப்பனமைகள், 60,
251
மனபெருநனனாடு, 291
மனபெருமனோடிகை, 124
மனமதன், 282
மனமருங்கு - இராசகுலம், 241
மனமுறையெழுநாள், 244
மனற்பேயமகள், 91
மனற்பொதியில், 222, 227
மனம்-ஊருக்கு நடுவாய் எல்லாரு
யிருக்கும் மறத்தடி, 17, 74-5, 78,
152, 205, 219, 222, 235
மன்று, 65
மன்னகுமரன், 265
மன்னவனெப்படி மன்னுயிர்ப்படி
என்னும் பழமொழி, 291
மன்னுயிர், 85, 128, 140, 154,
158, 161-2, 164-5, 175-6,
230, 237-8, 291
மன்னுயிர் முதலவன், 147, 284
மன்னுயிர்முதலி, 344
மன்னுயிரோம்பும் ஆருயிர் முதல்
வன், 155
மனக்கவறசி, 110
மனக்கினியன், 228
மனத்தால் நிருபித்தல், 322
மனத்திறனோன்றும் பாவமுன்று -
காமம் வெகுளி மயக்க மென்பன
251, 273, 374
மனத்தின்குணம் மூன்று, 374

மனநடுக்குறுகம், 117.
 மனப்பாட்டறம், 132, 238
 மனம், 113, 264, 306, 314, 372
 மனமாசு, 106, 139, 230, 240
 மனமிலலாதிருக்கவும், அறமும்
 பாவமும் உண்டாதல், 33
 மனநிலையுயின் அறமும் பாவ
 மும் சிறிதும் உளவாகா, 33
 மனமவாகக்காயம், 202
 மனுவேந்தன - ஒரு சோழன், 252
 மனுவடியலோகம், 373
 மனுஸமிருதி - மனுஷன் பாவரால்
 அருளிச் செய்யப்பட்ட ஒரு நட
 தூல, 12 - அசுதியாயங்களுமும்
 2684 - சுலோகங்களுமும் உடை
 யது, மற்ற 17 - ஸமிருதி களி
 னுஞ் சிறந்தது, இதில் வாஞ்சு
 சிரம் தாமங்களும பிறவும் கூறப்
 படும. இந்நூற்குத் துல்லுக்கப்
 படியம், கோவிந்தராஜ்யம், மே
 தாதித்யம் முதலிய பல வியாக்கி
 யானவர்கள் உண்டென்று கூறு
 வா, இது மனுதாம் சாஸ்திரமென
 நுவ கூறப்படும, 123, 142
 மனை-மனைவி, வீடு, 118, 177, 247
 மனைத்திறவாழ்க்கை, 333
 மனையரங்கம், 87.
 மனையறம், 243
 மனையுறைமகளிரா, 163
 மஹாநிரயம் - எட்டு நரகங்களுள்
 ஒன்று, 82
 மஹாபரஹமலோகம், 3
 மஹாபரஹமாகுகள், 3, 40, 339.
 மஹாபதான சூத்திரம் - ஒரு பெளத
 ததூல, இந்நூற்புத்தசரிதம் கூறப்
 பட்டுள்ளதென்பா, 366
 மஹாபதி - எணவகை நரகத்து
 ளொன்று, 82
 மஹாவிஹமநாத ஸூத்திரம் - ஒரு
 பெளதத்தூல, இதில் நூதாததே
 யமென்னும் பிரமாணத்தினால்
 கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மஹாஹஸ்திபதோபம் ஸூத்திரம் -
 மத்தியமநிகராய மென்னும
 னுலின் பகுப்புக்களுள் ஒன்று.

இதிற பிரத்தியககசினிலக
 கணம் கூறப்பட்டுள்ளதென்பா,
 350
 மா - எணவகை யெச்சத்துளொன்
 று இது விலங்கு வழுவமாகட்
 டிறப்பது, 103, 154, 177, 267,
 306
 மாககள், 76, 147, 174, 177, 185,
 196, 206, 215, 230
 மாகதா - இருக்கே, துவவா, 330
 மாடலனி, 208
 மாசாத்துவான் - கோவலன் தருதை
 இவன் கோவலன் இறந்த
 தைக் கேள்வியுறுத்த தன்கைய்
 லுள்ள பொருளனைத்தையும் தா
 னஞ்செய்துவிட்டுப் பெளதத்
 மதச்சார்பினையுத் துறவுபுண்டு
 வஞ்சி நகரஞ் சென்று அவஞ்
 செய்தான். அறவணவழிகளைக்
 காணுதற்குக் காஞ்சிநகரஞ் செல
 லுமபடி மணிமேகலையைச் சூ
 ண்டினவன் இவனே, 333, 338
 340
 மாசு-குற்றம், 67, 113
 மாடம், 47 - 8
 மாடலன் - தலையாலங்கானமெனப்படும்
 ஊரிலிருந்த ஓரந்தணன், 333.
 மாடவீதி, 49
 மாண்பு, 239
 மாணிக்கச்சோதி, 32.
 மாணெழில் சிதைத்தல், 127
 மாததிரை - அளவு, 124, 308
 மாதங்கள் பன்னிரண்டு, 121
 மாதா, 27, 43, 218
 மாதவா - பெளதத்தசங்கத்தாரா, 25
 35, 51, 58, 68, 165, 184, 186-
 7, 194, 219, 232, 252, 261,
 266, 270, 327
 மாதவன் 100, 113, 116, 133 - 6
 161 - 6, 168 - 9, 230, 278
 மாதவி - ஒரு நாடகக் கணிகை
 கோவலனுடைய காதற்பாத்தை
 யாயிருந்து மணிமேகலையைப்
 பெற்றாள் கோவலன் கொலை
 புண்டது கேட்டுத் துறந்து அற

அரும்பதமுதலியாவற்றின் அகராதி ௫௦௭

வணங்குகள் பால் சரமங்கிட்டு
அவருடன் காஞ்சிசென்று நோற
நிருந்தான். குருக்கத்தி, 4, 19-
20, 22, 27-8, 33, 40, 48-9,
87, 93, 95, 97, 111, 118,
132-3, 135, 141, 166-7, 186-
90, 205, 232, 237, 250, 265-
6, 270, 273, 289, 326, 339
344

மாதிரம் வளம்படல், 339
மாதியரெவவம், 61, 113, 243
மாந்தா, 236
மாந்தி - உண்டு, 74, 192
மாலிலங்கொழுப்ப, 158
மாலிலம் வளம்படு, 139
மாபத்தினி, 271
மாபெருங்கோயில், 240
மாபெருந்தவக்கொடி, 87
மாபெருந்தானை, 136
மாபெருந்துன்பம், 79
மாபெருந்தேயவம், 80, 91, 135
296
மாபெருந்தேவி, 259, 264, 266
மாபெருமபத்தினி, 24, 291
மாபெருமபாததிரம், 122, 131-2,
141-2, 161
மாமணி, 26
மாமணிவண்ணை, 208
மாமறைமாக்கள், 34, 149
மாமறையாட்டி, 148
மாமுதலாகிய ஐந்து திரவியத்தின்
கூட்டத்தில மதசத்தி பிறத்தல்,
323
மாயவிஞ்சை, 223
மாயன், 179
மாயாத்திரி - கௌதமபுத்தருடைய
தாய், 367
மாயித்திகுருவளை, 192
மாயிருஞாலம், 155, 265
மாயை, 199
மாசசனை, 77
மாபு, 144
மாபு - நற்குண நன்செயல்களை
புகழித தீகருணைம தீசசெயல்க
களை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு

தேவன், இவன் காமனென்றும்
கூறப்படுவான் இவனுக்கு அறு
வகைத்தேவலோகத்திலும் அதி
காரமுண்டு, 61, 124-5, 368
மாரன மகளிர மூலா - காமம் போ
கம் பொன்றியின்மை, 368
மாரஜிதது - மாரனை வென்றவன்,
புத்தன், 368
மாராயம் - வேகத்தை செயயப
படும சிறப்பு, 251.
மாரி, 152, 285
மாருதவேதன் - இந்திரவிழாச சே
லித்ததற்கு க காவிரிபூமபட்டி
னம் வருகையிற சண்பை நகரத்
திற சுரமதியைக் கவாந்துகொ
ண்ட ஒரு விதகியாதரன், 29-
30, 56, 69, 93
மால் - திருமால், 37, 71
மாலவரை, 15
மாலுமி - மீகாமன், 44
மாலை, 29, 65, 190, 203, 230-31
248
மாலைக்காரர், 330
மாவண்கிள்ளி - ஒரு சோழன், உத்
யகுமரன் தந்தை, 8, 214-6,
266, 268, 277, 288, 340, 346
மாவலி - மகாபலி, 206
மாற்றம் - வாரத்தை, 49
மாற்றருங்கூற்றம், 279
மாறுகொண்டோராமன், 264
மான, 145, 211, 319
மானமறி - குட்டிமான, பெண்மான,
262
மானமாலை, 109
மானறு - மயங்கி, 261
மாளுஜா - ஒரு புத்தஸ்தலம், 60,
125
மானிடயாககை, 132
மாணாதி - சிவராமன், 190
மீகப்பெருஞ்செல்வா, 73
மிகைநாலிலவேன், 62
மிச்சில - மீசுசில, 151, 165
மிசை மேல், 191, 225, 373
மிடற்றப்பாடல், 210
மிடைதல், 300
பிரகோதிரன் - சதேந்திரருள் ஒரு
வன், 316.
மலைதல் - குடிதல், 31

மீனை - காவற்காடு, 329
 மிறைக்களச்சூழி 71.
 மின், 357
 மீட்சு, 304, 307, 351
 மீமாஞ்சு, 309
 மீமிச்சு, 99 119, 225
 மீச்சம்பு, 110
 மீளியாகவை, 71
 மீளுதல் - இல்லாமை 370
 மீன்கள், 164, 248
 மீன்விலைஞா, 329
 மீனறிகழுகொடியன், 223
 மீனத்தகவை, 122, 164
 மீனத்தடைசிலை, 122, 164
 முக்காலவுணாச்சி, 163
 முக்காழ, 38-9
 முக்குணம், 320
 முகம், 45 51
 முகில, 102, 110, 305-6
 முகிழ = முகை - உருமபு, 41, 282
 முகுதல் - முகுதல், 347
 முச்சந்தி, 331
 முச்சி - மயிரமுடி, 38 - 9
 முசுருதன் - சூரியசுலத்திற பிறந
 த ஒரு சக்கரவாததி, இவன் கா
 விரிப்பும் படமனத்திலிருந்து
 அரகாண்டவன், 13
 முட்டாவாழகை, 159
 முட்டெல் - குறைதல். வழுவுதல்,
 159, 172
 முட்டுப்பாடு, 35
 முட்டை, 310
 முட்டம் - வளைவு, 41, 96
 முட்டை - முறுக்கு, 171
 முடிபொருள், 249.
 முடிவெய்துகாறும் நனறே நினைந
 தான், 60
 முடுக்கா - முடுக்குததெரு, 89
 முடைநாற்றம், 174
 முண்டகம், 91
 முத்தவகோப்போ, 210, 330
 முகநி, 105
 முத்திறமணி - புத்த தன்ம சுவகவ
 கள், எந்தநற்குமம் செய்யினும்
 இவற்றை முமுமுறை வணங்க
 வேண்டுமென்பா, 66.
 முததீ, 243
 முதது, 51, 102, 212, 220.

முத்துச்சல்லி, 190
 முத்துத்தாமம், 17
 முத்துத் தூக்கு, 190
 முத்து வடம், 138.
 முத்துவினை கழனி, 96
 முத்தை முதலா, 198, 203
 முதல் - அடி இடம், 44 46 49,
 50, 263, 305.
 முதலனுமானம், 305
 முதலுக்கேற்ற அடை, 300
 முதலைச்சாதி விசேடங்கள், 227
 முதற்குலையுடையமகா 91
 முதற்பொது, 322
 முதனமாணக்கன், 239
 முதிதபாவனை - ஐந்து பாவனைகளுள்
 ஒன்று, 388
 முதியான், 227, 237.
 முதியோர், 52, 75
 முதியோன் கோட்டம் 181, 201,
 205, 240
 முதிராக்கிளவி, 250
 முதிராததுன்பம், 66.
 முதுக்குடி, 15.
 முதுக்குறைநங்கை, 51
 முதுக்குறைமுதுமொழி, 200, 218,
 222
 முதுகுடி, 187
 முதுநுலகு, 249
 முதுபேய், 78
 முதுமக்கட்டாழி - பிணங்களை
 யிட்டு மேலே கலிக்குஞ்சாடி
 பண்டைக் காலத்திற பிராயந்
 தால் முதிர்ந்தவர்கள் துன்ப
 மின்றி யிருத்தற்கும் ஆசை
 கா தவம் செய்தற்கும் உப
 யோகிக்கப்பட்டு வந்த தாழி
 களும் இப்பெயரால் வழங்கி
 வந்தனவென்று பின்வருவன
 வற்றால் தெரிவினந்து, "தாழி
 யிற பிணங்களுந் தலைப்படா
 வெறுந்தலை, பாழியிற பிணங்
 களுந் துன்பபெழப் படுத்தியே"
 (தக்கயாகப்பராணி), "பதுமக்
 கடவுள் படைப்படையக்காதத,
 முதுமக்கடசாடி முதலோன்"
 (குலோத்துங்க கோழனுலா),
 "ஒழிமரரி யொளிப்ப முதுமக்
 கட்சாடி வகுத்த தராபதியும்"

விக்கிரம கோமுறுலா) 'சித்த
மகிழந தீனமறச செங்கோ னட
தநம், னுத்தமனென் றநநா
னயிர கொடுபோ காமையினு,
மொயதத முதியோருகு முது
மககட் சாடிபல வைத்தருல
தீபகனே மன்றலோவோ மனனா
வோ" (திருவேங்காட்டேப் புரா
ணம்), 72.

முதுமககள், 52

முதுமறை, 149

முதுமறையநதணிர, 34, 146

முதுமறையோன, 155

முதுமூதாட்டி, 79

முதுமை, 31, 51, 198

முதுமொழி, 200, 218, 222, 284

முதுவேனில, 121.

முநதைப்பிறப்பு, 108, 115

முநநீர், 44, 46, 170, 179

முநதூல, 144

முப்பத்துமூவா, 16

முமமணி, 366

முமமாரி, 15

முமமறவணங்கல, 134, 184,
202, 366

முயல, 211

முயற்கோடு, 272, 308, 351, 373

முரசடிகருங்குலத்தோன, 15

முரசு, 18, 216

முரணைத் திருவாமாதி, 366

முர்த்தல, 96, 200

முருககு, 36, 198

முருகடவுள், 3, 4, 155

முருகச்சுவலி, 55

முருகு, 190, 211

முருங்கல, 16

முருகட்டிளகை, 91

முல்லை, 28, 5, 211

முல்லைப்பாட்டு - சங்கப் புலலா
கள் அருளிச்செய்த பத்துப்பாட்டி
னுள் ஐந்தாவது, இது 103- அடி
களை யுடைய அகவற்பாவால்
அமைந்தது, பகைமேற சென்ற
தலைவன் வருமளவும் தலைவி
ஆற்றியிருந்தவிடத்து அவன்
வந்ததனைக்கண்டு தோழி முத

லியோராகிய வாயில்கள் தம
முட் கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்துப் பொனவாணிக
னா மகனா பட்டினா பாடி
யது, 89, 95, 125, 200

முழந்தாள, 37, 40

முழவு, 43, 77, 88-9, 244

முழுதம் பொயயினுணாந்தோன,
279

முழுவல் - நீர்ப்பறவைவிசேடம், 98

முள்ளுமுருககம்பு, 77

முள்ளெயிறு, 192

முளிமுதிரசெங்கு, 221.

முளியயிர, 171, 187.

முளை, 51

முளைத்தல, 97

முளையெயிறு, 51

முற்பிறப்பு, 107, 131

முற்றல், 250.

முற்றவுணாந்த முதலவன், 68, 230

முற்றவுணாந்தோர், 213

முற்று, 123, 157, 161, 308

முற்றஞ்செவியானை, 213

முறித்தல 44

முறைசெய்தல, 52, 252

முறைமை, 52, 234

முறையுளி, 134

முறைவண்ணநா, 201

முறப்பரி, 121

முறறில, 96, 150.

முன்றுறை, 89

முன்னவா - புத்தன, 338

முன்னிலைப்பற - முன்னினுறை
நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறு
பால கூறுதல, 191, 193

முன்னிலைப்பெயர், 17, 115

முன்னுல, 34, 295

முன்னுண்டோழிபினனும் உறுவிப
பது, 315.

முனிசுத்திரன் - மயானத்திலிருந்து
வருசெய்த ஒருமுனிவன், 74.

முனிதல, 130, 265

முனிவா எழுவா, 194.

முனிவருறைவிடம், 49, 186.

முனிவன், 163, 165, 182, 276.

முககு, 220

முகங்கில, 41, 64, 185, 219.

முககை, 140

முத்தல்-மொய்ததல், 31, 33
முஞ்சி - முகம், 324
முத்தல் 198.
முத்துவிளிதல், 177, 254
முதாட்டி, 220
முதானந்தம், 23
முனா, 4, 11, 29, 105, 191, 215, 219, 235
முப்பு, 31, 52, 254, 376
முடாககன, 35
முடாச்சித்தல், 53
முடாச்சம், 357-8, 368
முரல், 192
முரிவாசிலை, 206,
முலப்பகுதி, 319
முலம், 297
முயத்திறம் 12, 311
முயநடுகருதுதல், 111
முயட்பாடு, 111
முயட்பொருள், 324
முயப்புறத்திடுதல், 32
முயப்பெயாப்பொள், 296
முயமைக்கினவி, 296
முயபயாகுக, 79
முயயுணர்வு, 324
முயயுரை - நறகுணம் பந்தினு
ளொன்று, 374
முயடங்கையின்மை - உணமையின்
மை, 299
முயவருத்தல், 202
முயவைத்தல், 78, 287
முயவளை, 97
முயலித்துகு நெஞ்சினவிடா, 166.
முயகம், 305, 366
முயதங்கரா - பழைய புத்தாகளுள்
நுனா, 369
முயநுத்தரபுராணம் - ஒரு தமிழ்ச்
சுனனூல், இது வைசயநதன்
முயந்ச்சருக்க முத்தல் ஸ்ரீவிகாரச
சருக்கற்றுதியாகிய 12-சருக்க
நங்கனையுடையது இதன் கவித
முதாக்கை 1106 தீர்த்தங்கரரிற்
புனைமூன்றாமவரான விமலதீ
ர்த்தங்கருடைய கணதரர்களா
கிய மேரு மந்தரரெனலும் இருவ
ருடைய சரித்திரங்களை விரித
து கூறுதல்பற்றி, இப்பெயா

பெற்றதெனபா, இந்நூலாசிரி
யா வாமனாசாரியா, இத்திறசைன
மதக்கொள்கைகள் பல காண்ப
படு, 201, 418, 323
மேருமலை - சக்கரவாளத்தின் ஈடு
வேயுள்ள ஒருமலை சுமேருவெ
னறும் கூறப்படும, 1, 74, 83,
194
மேலோரா-மேலிடத்துள்ளோரா, 15-
6, 201
மேற்பாலொருவன், 256
மேலகாயணம் - மேலாசியிலே (சூரி
யன்) செல்லுதல், 122
மைத்திறம் - ஸுடேகம், 387-9
மைத்திரி = மைத்திரிபாவனை,
387, 389
மைத்திருள்கூடம், 139
மைத்துன்ன, 102, 245-6, 248
மைநது, 8
மைநிணவிலுஞா, 329
மையல், 20, 36, 193 246, 261,
308
மையறுபடிவத்து மாதவா, 58
மையுன், 215
மைவிளக்கு, 154
மொசித்தல் - உண்ணல், 215
மொட்டருமலா, 195
மொய்கொணமாககள், 215
மொயம்பு, 241
மொயம்மலா, 260
மொழிப்பெயாத்தேதோ - பரதே
சிகள், 13
மோகம், 388.
மோதிரந்தொடல், 258
மோவாய, 36
மோனம், 177.
யந்திரயானை, 167
யந்திரவாவி, 30
யமகம்-அபிதாமபிடகத்தின் பகுப
புக்களுள் ஒன்று, 299
யவனத்தச்சா, 212
யவனதேசம், 212
யாககை, 84, 53, 95, 105, 116,
132, 175, 181, 198, 247, 271,
280, 309, 372
யாகசாலை, 144

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி நுகக

யாகததலைவன, 309
யாங்கனும், 211, 274
யாங்கனம், 8
யாங்குளா, 134
யாணா-புதுவருவாய, 185
யாததல, 221
யாபபுறை, 32, 243
யாபபு - உறுதி, கட்டு, 6, 32, 57,
206, 217, 235
யாமங்கொளபவா - நாழிகைக்கணக்
கா, 89
யாமம், 87, 193, 251.
யாமலோகம், 3
யாய - தாய, 281.
யாவதம் - சிறிதம், 24, 61, 137,
313
யாழ, 42, 83, 143, 187, 201
யாழக்கரணம் - யாழ்க்குரியசெய
கை, 41.
யாழத்தண்டு, 47
யாழநாலவகை - பேரியாழ, மகர
யாழ, சகோடயாழ, செங்கோட
டியாழ, 17, 204
யாழப்பாணம், 119
யாழப்பாணா - பாணருள் ஒருமை
யா, 330
யாழவரை, 200
யாழவாசினே, 21
யாழாசிரியன் - வைணிகன். பரத
தூலுட கூறப்பட்ட பஞ்சாசாரி
யருள் ஒருவன், 87
யாழினம், 187
யாழிழா-கந்தருவா, 65, 215, 243
யாற்றகட்கரை, 103.
யாணே, 14, 39, 46, 89, 136, 196,
216, 262, 305, 6
யாணேக்குமுனப்புறையடித்தல. 45,
203
யாணேத்தி - தணியாப்பசியவயிலே
விப்பதொருநாய, 7, 178 - 9,
182, 184, 214, 216, 220, 225
யாணேநிறை, 261.
யாணேப்பாகா, 45, 331
யாணேமதம் ஏழிலைப்பாலை மடலின்
மணாவீசல், 204
யாணே-தமவேங்கை மலரினமணம்
வீசுதல, 204
யாணே யாழிறகு வயமாதல், 200

யாணையையடக்குகருவிகள், 200
யாணேவீரா - அரசாக்குரிய எண்பே
ராயத்துள் ஒருவகையா, 13
யாணேவேட்டம், 201.
யுகதி - சோததல, 327
யுத்தவீரன் - இராமன், 368
யுவராஜா - இளவரசன், 214
யுகி - யௌகந்தராயண னென்னுட
ஒரந்தணன், உதயன்னுடைய
மந்திரி, 167
யோகசித்தி, 365
யோகம் - சோககை, மருந்து, 35
யோகி, 105
யோசனே, 104.
நபாருபம், 359
நேளவம் - நரகமளட்டன்னுள்ளன
று, 82
வகி, 181
வருளம் - மகிழ, 10.
வகை - விதம், 52
வகைவரிசெப்பு. 48.
வகைநாவி, 301
வங்கம் - கப்பல, 44, 46, 160-61
169 - 70, 172, 177, 233, 234
292, 346
வங்காக்காவை, 225
வச்சிரககோட்டம் - வச்சிராயுத்த
ருங்கையில் இது முற்காலச்
சிறகாவிரிப்புளம் பட்டினத்திலி
ருந்தது, 14, 64
வசி - மமை, 18, 158, 344
வச - கவிங்கநாட்டுள்ள சிங்கபுரத்
த ஆண்ட ஓர் அரசன், 245
வசக்கனெண்மா, 16
வஞ்சக்களவி, 197
வஞ்சக்களவி, 188
வஞ்சப்புழச்சி, 287
வஞ்சம், 97, 167, 215, 255-6, 260
265
வஞ்சவிஞ்சையன், 69
வஞ்சி-சேரர்களுடைய இராசராஜர்
இஃது ஒருகொடியின் பெயரெய்
பெற்றதென்பா 8, 16, 213, 231
274, 276, 289-90, 292-3, 300,
303, 325-6, 331-5, 338, 349
வஞ்சிநுண்ணிடை, 62
வஞ்சிமலா, 300

வஞ்சியிலைதல், 213, 335.
 வஞ்சிமுற்றம், 288
 வஞ்சினம் - சபதம், 100, 189,
 201-2
 வட்டங்குயினறு, 99
 வட்டணை - வாத்தனை, 88
 வட்டாடல் - ஒருவகை விளையாட்டு,
 அஃதாவது, உண்டையுருட்டல்,
 170
 வட்டிகை = வாத்திகை - எழுதுகோ
 ல், 21, 47
 வட்டு, 169-70
 வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக
 கும உடை, 37
 வடதுலா, 91, 110, 124
 வடமீன, 243
 வடமொழி, 92, 142, 200
 வடமொழியாட்டி-பாரப்பனி, 148
 வடமொழியாளா, 58
 வடிகாது - வடிகதகாது, 221
 வடித்தல் - சுட்டுவிரலும் பெருவிர
 லும் கூட்டி யாழநரம்பை அக
 முழமும ஆராய்தல், பயிற்று
 தல், 204, 331
 வடியாநா, 257
 வடிவு, 234
 வடிவுமறைத்தல், 205
 வடிவேற்கிள்ளி-ஒருசோழன், 288.
 வடிவேற்றடக்கைவானவன், 289
 வடு, 40, 184, 188 - 9
 வண்டு, 31, 42 - 3, 96, 188 - 9,
 191, 195, 204
 வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாமல்
 வடிவை மட்டுங் கோட்டின சித்
 திரம், 245
 வணக்கல், 213.
 வணக்குறுபாததிரம், 135.
 வணிகன், 155
 வதநாட்டு வண்ணக்கம்மா, 212
 வததவன் - வதஸராஜனுசிய உதய
 ணன், 167
 வதஸராஜன கதை, 167
 வதிதல், 89, 150, 152
 வந்தனை, 124, 184
 வம் - வா, 211
 வம்பகக்காட்டி, 159

வம்பப்பரத்தார், 88
 வம்பப்பரத்தை, 109
 வம்பமாககள், 37
 வம்பமாதா, 214
 வம்பலன் - அயலான், 223
 வயக்குற்றமண, 307
 வயந்தகருமரன், 167
 வயந்தச்சோலை, 30
 வயந்தமாலை - மாதவிதோழி, இவ
 ளைக் கூனியென்றும் கூறுவா,
 4, 20, 22, 26-7, 49, 187
 வயலா - வீரா, 213
 வயனங்கோடு - பாண்டிநாட்டுள்ள
 ஓரூர், ஆபுத்திரன் இந்த ஊரி
 லுள்ள பூதி யென்பவனுடைய
 வீட்டிலேதான்வளநாதன், இது
 வயவனங் கோட்டுனவும் வழங்
 கப்படும், 142 - 3
 வயா - வேட்கைநோய், 223
 வயிச்சிரவண்ண - விச்சிரவழுனிவரு
 டையபுத்திரன், குபேரன், 39
 வயிரம், 248, 313
 வயிறற்கம், 163
 வயிறறிமே, 225
 வயிறு, 44, 130, 152, 179 - 80, 183.
 292
 வயிறுகாயபெருமபி, 130
 வாதத்தித்தல், 357
 வரகு-எண்வகைக்கூலத்துளொன
 று, 9, 330
 வரங்குடித்தல், 199
 வரம்பிலறிவன், 312.
 வரம்பினறிப்பெருகியகாமம், 196
 வரலாறு, 135
 வரவு - வரலாறு, 84
 வராகமிசிரா-முற்காலத்திருநத பிர
 விர்த்த ஜயெளதிஷிகா, விகி
 ரமார்க்கனுடைய அவைக்களத்
 திருநத கவி நவரத்தினங்களுள்
 ஒருவா, 122.
 வரி-கீற்று, வரிப்பாட்டு, 207
 வரிககோலம், 37
 வரிசெப்பு, 48.
 வருணம், 71, 210
 வருநதுதயா, 161, 232
 வருபொருள், 230

வருஉ - வருது, 230
 வருஉம, 181
 வரைப்பு - எல்லை, 328.
 வரையாள் - சியதியிலலாள், 261
 வலவாங்கு, 257
 வலவிருள், 69, 152, 161.
 வல்லெயிறு, 14
 வலவினை, 231-2, 259
 வலமபுரிச்சங்கம, 94
 வலமுறை முழுமுறை வருதனைசெய
 தல், 184
 வலிததல் - நினைத்தல், 90, 235
 வலையிடைப்பட்டமான, 145
 வழக்காட்டு - ஊடல், 281
 வழக்கு, 12, 108, 311
 வழக்கு ஆறு, 371, 382
 வழக்கு இருவகை, 9
 வழங்கல் - கொடுத்தல், செல்லல்,
 170, 295
 வழி, 47, 252, 283
 வழித்தோன்றல், 52, 206
 வழிப்படாதல், 65
 வழிப்பொருள், 385
 வழிபடுதெய்வம், 143
 வழிமுறைத்தோற்றம், 377
 வழு, 76.
 வருத்தத்தல், 35.
 வருநீர், 220
 வருவறுதெய்வம், 131
 வருவறுமற்றன், 235
 வருவாய், 132
 வளளி, 125
 வளனைத்தாள, 221
 வளஞ்சரக்கென வாழத்தல், 158
 வளந்தலை மயங்கல், 340
 வளிகலன் வளவல், 170
 வளவலங்கொட்கும், 139
 வீனை, 37, 52, 190, 223, 330
 வீனையு, 83.
 வீனாந்த யாக்கை, 155
 வீனையசந்தரம் - தடமித்தனை
 னும அரசனது பட்டத்து யானை,
 45.
 வீனையோள், 115.
 வீனை வண்ண - நாகநாட்டரசன்,
 வாசமயிலையின் கணவன்; பீலி
 வீனையின் தந்தை, 268, 346
 வற்கடம், 153, 166

வற்கலை, 181
 வறபம் - வண்மை, 312-3
 வறங்குடல், 153
 வறந்தலையுலகம், 108.
 வறம் - வறுமை, 85
 வறனோடுவகு, 165, 237
 வறுமபூததிறக்கும் வண்டு, 196
 வறுமொழியாளர், 88
 வன்னிமன்றம், 74
 வலிவட்டா - ஒரு முனிவா, 149
 வாக்கின்குணம் நான்கு, 374
 வாக்கின மடத்தை - சிந்தாதேவி,
 151
 வாகை - வெற்றி, 268
 வாகை மன்றம், 74
 வாகைமலைதல், 301
 வாங்கா நெஞ்சு, 245
 வாங்குநா - வாங்குவோர், 123
 வாசந்தவை - இராசமாதேவி முத
 லியோராகு மனத்துன்பமுண
 டானபொழுது பல நீதிமொழி
 கள் கூறி அதனைப் போக்கிய
 வன், 253, 255
 வாசமயிலை - வீனாவண்ண மனைவி,
 பீலிவீனையின் தாய், 268
 வாசவா-பஞ்சவாசம் விற்பா, 321
 வாசவன் விழாக்காளர், 269
 வாசினை - வாசித்தல், 21
 வாட்டிறற் குருசில, 194, 198
 வாடாத மலாமாலை, 31
 வாடுபெரியுழந்து, 182
 வாண்ண - பாஞ்சுரன், 67
 வாணிகமரபு, 246
 வாணிகா, 170, 172
 வாமன் - புத்தன், அழகியவனென
 தபடி, 31, 66, 368, 373
 வாமனை, 206
 வாய் - உண்மை, 102, 232, 235
 வாய்ப்புறம், 279
 வாய்புதைத்தல், 111.
 வாயமை நான்கு, 25-6, 115, 131,
 135, 217, 302, 337, 371
 வாயமொழி, 126, 232, 373
 வாய்வதாக, 182, 238.
 வாயவான், 191, 251, 300
 வாயவாளானமை - பேசாதிருத்தல்,
 நால்வகை வினா விடைகளுள்
 ஒன்று, 371, 386-7.

வாயாகின்று, 341
வாயில், 223, 237, 240, 252, 271,
304, 306, 370, 372, 374, 377
வாயில் இரண்டு, 395
வாயில்கள் ஆறு, 375
வாயில்களொன்பது, 388
வாயில் காவலாளர் வீதி, 329
வாயிலுக்கிசைத்தல், 213
வாயுசுந்தானம் - நாலவகைச் சந்தா
னங்களுள் ஒன்று, அது கார
றைப்போன்ற தொடர்ச்சி, 371
வாயெடுத்தழைத்தல், 291
வாக்கமுல், 57,
வாசிசில், 206
வாரணம் - கோழி, யானை, 44
வாரணசிவ்வாரணஸி-காசி இது
வாரணவாசியெனவும் வழங்கும்,
142, 148
வாராகம் - வேதாங்கமாகிய கணித
நூல் வகைகளுள் ஒன்று. வராக
மீகரென்பவாற செய்யப்பட்ட
தாதலின் இப்பெயர் பெற்றது,
310
வாலவெண்கண்ணம், 43
வாலொளி, 180
வாழிய வியங்கோள, 4
வாள, 229, 231, 254, 260, 265
வாளம் - ஒருவகை அரம், 330
வானபிறைக்கோடு, 203
வானபுணை, 192
வானபெருஞ்செல்வம், 248
வானபொருள், 248
வானமீகரமாயணம், 225
வானநற் கற்பு, 168, 248
வானதோப்பாகன, 223
வானத்தமீனிணம் பலவறம், 248
வானத்தவாழ்வாரே வனகணவா,
156
வானம் - ஆகாயம், மழை, மேகம்,
215, 220, 225
வானம் பொய்யாது, 139, 288
வானவா பெருந்தகை, 128
வானவாழ்க்கையா, 220
வானாழிந்தோன, 111
வானாடெழுதல், 131, 182
வானோதலைவி, 154, 200
வானோருண்டொழிமிச்சில், 165

விக்கிரமாதிதன - பாணவமசுத
திற்பிறந்த ஓரசன பிரபுமேரு
தேவனுடைய புத்திரன், 122,
207
விகாரம், 166, 187, 195, 218, 255,
266, 294, 298, 320, 332
விகுதி=விக்ருதி, 104, 370
விசசாதரன், 217
விசசாதரி, 178
விசசை, 52, 218
விசயபாகு - பாணவமசுத்திற பிறந்த
ஓரசன புகழ்விப்பவா கண்ட
னென்ற இரண்டாம் விசயாந்தித
னுடைய புத்திரன், -கிருஷ்ண
ராஜனென்ற அரசனுக்குரியன்,
207
விசயன் - அருசுசுன்னன், ஆரியநாட
டரசருளொருவன் 39, 301
விசயாதிதன, 207
விசாகம் - ஒருநட்சத்திரம், 121-2
விசாகை - ஒருவண் கமாது, மரண
பரியாதம் விவாகமின்றிக் கன
னிமாடத்திலிருந்தே காலங்கழித்
தவன், 245-8
விசித்திரன் - ஆரியவரசர்களுள் ஒரு
வன், 301
விசிபிணிமுழவு, 244
விசுத்திமார்க்கம்-நடுமார்க்கம், 87,
111, 381
விசும்பு, 67, 103, 268
விசுவாமிதசா முனிவா, 127-8.
விசேடவாதி, 322
விஞ்சை, 86, 97, 199, 225-6
விஞ்சைப் பாதத்திரம், 131
விஞ்சைமகன், 169, 215, 222, 251
விஞ்சைமாரகா, 168
விஞ்சையன் - வித்தியாதரன், 29-
30, 41, 56, 69, 180, 182-3, 219,
223 - 4, 226 - 9, 251 - 2, 260,
265.
விஞ்ஞானத்திற காமபீஜம் அடங்கிய
ருத்தல், 385
விஞ்ஞானஸகந்தம் - ஐந்துஸகந்தம்
களுள் ஒன்று, 287, 385.
விஞ்ஞானனாதியாடதன் லோகம்,
3

விட்டேற்றாளா - இகழ்ந்து கடுஞ்

சொற சொல்லுவோர், 158

விட்டேற்றி, 159

விடநாகம் 307

விடா, 154, 166

விடாச்சிலை பொறித்தவேந்தன் - வ
ரு சேரன் இமயவரம்பன் நெடு
ஞ்சேரலாதனைவும் கூறப்படு
வன், கோவலனுக்கு ஒன்பது
தலைமுறை முன்னோனாகிய கோ
வலனுக்குக் காதற்பாங்கன, 336

விடாஅ, 154

விடியல்வருணனை, 94

விடியல்வேலை, 230

விடைய - விடுத்ததொருட்டு, 167

விடுகதை, 214

விடுதலை, 221

விடும, 120

விடுவதற்கானது, 387

விதக்கம், 212.

விதக்கா, 41, 202

விததல, 130

வித்தியவிதது, 344

வித்தியாதரவருகு, 180

வித்தியாமண்டபம், 18

வித்தினவிளைவு, 344

விதது, 113, 226, 344

விதானம் - மேற்கட்டி, 190, 212

விதிமாணடி, 99

விதுப்புறுநெஞ்சு, 186

விந்தாகழிகை ரு தெய்வப்பெண்,
விந்தமலையினமேல் யாரே னுஞ்
செல்லுவாராயின, அவரைச் சா
யையாலிழுத்துத் தனவயிறறிவிடு
பவன், 225

விந்தாசனி, 225

விந்தை - தூக்கை, 37

விந்தம் - ஓர் இராசகுமாரன், 155

விநாகி, 354

விபக்கம், 351, 353

விபக்க வியாபி, 356

விபக்கைகதேசவிருத்தி, 356 - 7

விபங்கத்தின் பகுதி இரண்டு, 299

விபச்சித் - பழையபுத்தாக்குள் ஒரு
வா, 369

விபரீதம் - ஒன்றைமற்றொன்றாகவே

நினைப்பது, 304, 313, 358, 362

விபரீதவெதிரேகம் 360 364

விபரீதாநுபாயம், 360, 362

விபவம், 155

விமபசாரகதை - ஒருதமிழ்ப்பெளத
ததூல, இது கௌதம புத்தரு
டைய மாணுக்கார்களுள் ஒருவனும்
இராஜக்கிருகநகரத்தாரசனுமாகிய
பிம்பஸாரன் எனபவனுடைய
சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவ
தொரு காப்பியமென்று மட்டும்
தெரிகின்றது, இதைப்பற்றிய
வேறொரு வரலாறும் தெரிய
வில்லை, 367

விமபி - பொருமி, 258.

விமானம், 69

விமானவஸது, 299

வியங்கோள, 241-2

வியந்தரேந்திரா முப்பத்திருவா -
வியந்தரலோக வாஸிகள், இவ
ரால் சந்தேகநிரவகையைச் சாரா
தவர்கள், 316

வியப்பு, 206

வியபிச்சரியாமை, 231

வியா - வேலை, 189

வியவகாரத்தை, 375

வியாகரணம், 310

வியாசபாரதம், 194

வியாசா - பிரமாணவாத தூலாசிரி
யார்களுள் ஒருவா, இவா கொண்
ட பிரமாணம் பதது, 303

வியாபயியம், 362

வியாபகம், 362

விரதம், 116, 182, 197, 246

விரதயாககையா, 74

விரதிகள், 33

விரலுதைத்தவெம்மை, 88

விராடநகரம், 205

விராடன, 39

விராயமலாக கூந்தல, 111, 231

விராவற்றன், 247

விரித்தாச செல்வன், 138

விரிசிறைப்பரவை, 98

விரிஞ்சி, 147

விருச்சிகன - பொதியின மலைச்
சாரலில தவளுசெய்து கொண்ட
ருந்த ஒரு முனிவா, காயசண்டி
கையைச் சபித்தவா, 181-2, 219
விருத்தம், 355, 358
விருத்தாட்டயாதல, 75
விருத்திதபாவை, 192
விருப்புவெறுப்பிலலாமை, 388.
விருஷபதீபத்தவகராபுராணம் - சை
ன நூலாகிய ஸ்ரீபுராணத்தின்
பகுப்பினுள்ளொன்று, 155.
விருஷபா-பழைய புத்தகங்களொ
ருவா, 369
விரை, 45
விரைகுடைதல, 210
விரைநீர், 326
விரைப்பூம் பந்தா, 208
விரைப்பூம் பள்ளி, 83
விரைபரிசெடுந்தோ, 196
விரைமரக்கா, 332
விரைமரம், 96, 177
விரைமலா, 108
விரைமலாத தாமரை, 43, 172
விரைவன்ன-விரைபவன, 347
வில, 50, 145, 194
விலங்கும, 330
விலங்கு - குறுக்கு, மருகம், 114,
147, 154, 177, 221, 226, 272-
3, 278, 313, 344, 373-4, 379
விலாவிற நககு, 156
விலோதம-துகிறகொடி விசேடம்,
17
விலோதனம், 54
விழவணிமூதூர், 215
விழவு, 38, 89, 114, 343
விழாக்காலகோள, 39
விழாக்கோள, 12-3, 214, 289
விழாமுரசு, 14
விழாவணிவிருமபல, 62
விழித்தல-உயிரவாழ்தல, 258.
விழுச்சுர், 11, 213
விழுத்தகை, 205
விழுத்துணை, 248
விழித்திக்குப்பை, 177
விழுப்பெருஞ் செலவம், 246
விழுமக்கிளவி, 98, 223
விழுமம் - வருத்தம், 38, 182, 229.
விழையாவுள்ள, 220.

விழைவினகூட்டம், 379
விளரி, 204
விளாககொண்டொழுதல், 96
விளாமரம், 74
விளி, 49, 97, 102, 124, 136, 141,
154, 157, 166, 201, 229-30, 259
261, 266, 295
விளிதல் - இறத்தல, 135, 223 - 9,
265
விளிப்பது - பாடுவது, 43
விளிப்பு-அழைத்தல, ஒசை, 82, 45,
73, 78, 334.
வினையாமழலை, 51
வினையுள், 123
வினைவு - வினைநிலம், 52
விற்புருவம், 220
விற்பொறி, 324, 335
விறலவில், 220
வினையதரும் வகை, 366
வினய பிடகம், 299
வினாஅய, 134
வினாவிடைநான்கு, 371, 386
வினாவின விடுதல - நால்கைவினா
விடைகளுள் ஒன்று, 371, 386-7
வினை-கனமம், போர், 52, 261, 380
வினை இரணம், 113, 296, 373
வினைதலதாக்க, 17, 139-10, 158,
165, 196, 239
வினையபயன், 179, 217, 219, 272-3,
370, 372-3
வினையுருத்தல, 99, 135 - 6, 180,
228, 259
வினையெச்சமுற்று, 110.
விஜ்ஞானம் - உணர்வு, 369, 372,
375-6
விஷ்ணுமாயை, 10
விஷயசம்பந்தம், 372
விஷுவத்தினம், 122
வி, 209
வினாபிணி, 44, 46
வினாபாணசெருத்தல, 65
விட்டியது, 260
விட்டியலடி, 319,
விடு - விடுதல, 8, 121, 195, 241,
315, 379
வினை, 47, 201, 209
வியாவிழுச்சுர், 218, 249.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி நுகள்

வீரசோழியம் - தமிழிலக்கணநூல்களுள்ளொன்று, இதில் எழுத்துச்சொற் பொருள் யாப்பு அர்த்தம் யென்னும் ஐந்திலக்கண விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன, இந்நூலாசிரியர் பெளத்த சமயத்தின் ராகிய பொன்பற்றியூர்புத்தமித்திரனா, அவாகாலத்து அரசாண்ட வீரசோழனென்னும் அரசன் பெயரால் செய்யப்பட்டமையின இப்பெயர் பெற்றது, இதிலுள்ள கவித்துறைகள்-181 இதற்குப் பெருந் தேவனா ரன்பவரால் உரை செய்யப்பட்டுள்ளது, 60, 63, 100, 113, 125-6, 235, 297, 341, 365, 367-8, 373
 வீரவளை, 209
 வீரியபாரமிதை - வீரியம் நிறைந்தல் தசபாரமிதையுள்ளொன்று, 297, 338
 வீரை - இலக்குமி தாரையென்பவரிட சகோதரி, துச்சயன் மனைவி, மதுமயக்கத்தால யானையின் முன்னே சென்று உயிரை விட்டவள சதமத்யாகப் பிறந்தவள இவளே 113, 132 134-6, 262
 வீவிலவ்வம்பசி, 169
 வீழகதிரா, 271
 வீழத்தனை, 88
 வீழதுயர், 80
 வீழபு-சுள்ளி (ஆகுபெயர்), 36
 வீற்றிருந்து - கவலையின்றியிருந்து, 281
 வீற்றுவீற்றுக, 385
 வெண்கல, 230, 273 374
 வெகுளி, 111, 114, 203, 222, 224, 228, 231, 273
 வெங்குணை - விருப்பத்தைச்செய்யும் அமுது, 51
 வெங்குதா - குடியின, 31
 வெங்குநீர்மையம், 111
 வெங்குள், 174
 வெட்டி, 40
 வெட்டபாலை விசேடம், 41
 வெண்கடம்பமரம், 40, 209
 வெண்கலக்கண்ணா, 329
 வெண்களம், 112
 வெண்கிறுகடுகு, 38, 90

வெண்குதை, 38, 69, 212, 290
 வெண்குரைத்தவழுது, 165
 வெண்ணீறு, 36
 வெண்ணெய்க்குன்று, 222
 வெண்பலியரங்கம், 77
 வெண்பிறப்பு, 814.
 வெணமணல், 117, 220
 வெதிரம் - மூங்கில், 41
 வெதிரேகம், 352, 360 364
 வெதுப்பல் - சுடல், 27, 41
 வெந்துருவெண்களா, 112
 வெந்துயரிடுமபை, 27
 வெந்துறுபொன், 274
 வெப்பம் பொறுத்தல், 336
 வெயதுயிராததல், 144, 186, 206, 228
 வெய்யோன், 302
 வெளீஇ, 77
 வெருவருசெல்வு, 203
 வெருஉ-அச்சம், 144.
 வெருஉப்பகை = வெருஉமபகை 114, 139, 144
 வெருஉப்பறை, 203
 வெவவீனை, 135, 228, 261
 வெவவுரை, 279.
 வெள்ளி, 64, 67, 180 308, 329
 வெள்ளிடை, 69, 75, 351
 வெள்ளிமுனைத்த நாளிருள், 145
 வெள்ளியுயிரா - ஐவகையுயிராளுள் ஒன்று, 223
 வெள்ளில் - பாடை, விளாமரம், 74-5
 வெள்ளிவீதியாரா - கடைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவா, 311
 வெள்ளிவெண்குடம் மதிக்கு உவமை, 67
 வெள்ளிவெண்டோடு - சங்கி நூற்செய்த காதணி, 36, 64
 வெள்ளினமன்றம், 71
 வெள்ளுப்புப்பகருநா, 329
 வெள்ளெடசாநது - வெள்ளிய எள்ளாலாகிய விழுது, 24
 வெள்ளெனபுணங்கல், 174
 வெள்ளைக்கோட்டி - பயனிலலாத கூட்டம், 156
 வெள்ளைமகள், 156
 வெறி - ஆடு, 221
 வெறுமபை, 221.

வென் - வெற்றி, 227.
 வெனவேற்கினளி - ஒரு சோமுன, 346
 வேகவெந்தீ நாகம், 222, 224
 வேங்கை - ஒருமரலிசேடம், 41.
 வேசையரில் குடிககுறறப்பட்டாரு கஞ்ச செய்யும் தண்டனை, 189
 வேட்கோவா-சூயவா, 329
 வேட்டம் வாயத்தல், 201.
 வேட்டுவா, 145, 262
 வேணவா, 2, 332
 வேணு, 200
 வேத்தவையாரா, 337.
 வேத்தியல் - அரசாக்காடுங் கூத்து 20
 வேதம், 142, 144
 வேதம்செய்யாமொழி, 321
 வேதவாதி, 310 - 11
 வேதவிதி, 148
 வேதவியாதன, 303.
 வேதனை - நுகாச்சி, பன்னிருநிதா னத்தள் ஒன்று, 369, 372, 381
 வேதாங்கம், 142, 144
 வேதாளிகா, 330 - 31
 வேதிகை - திண்ணை, 17, 190, 209
 வேந்தா முனையிடம், 98
 வேந்தன் - இந்திரன், 210
 வேப்பிலை, 90
 வேயகரிகானம், 185
 வேயங்குழல், 42, 210
 வேயதல், 212, 295,
 வேல், 192, 204, 241, 268
 வேலூர் - நல்லயக்கோட்டுன்னபவ ன முன்னா ஆண்ட ஊர் இதன் வரலாறு சிறுபாற்றைப் படை யால் விளங்கும், 207
 வேலை - பொழுது, 230.
 வேலைக்கடல், 307
 வேழம்பா-கழைக்கூத்தா, 158
 வேழம் வேட்டுமும் வெம்புலி, வேள், 51 [223]
 வேளவி, 144, 179
 வேளைவெந்தை - வெந்தவேளைக்கி னை, 24
 வேற்றுமைநயம், 371, 385
 வேற்றுருவம், 242, 260, 300.
 வேற்றுருவெதுவிக்கும் மந்திரம், 225, 257, 300

வேற்றாண, 159
 வேற்றோணி, 136
 வேறும் - வெல்லுவேம், 201
 வைகறைப்பொழுது - இரவிற்கடை யாமம், 223, 230
 வைகாசி, 122
 வைகிருள், 223
 வைசுவசேவம் - ஒருயஜ்ஞம், 128
 வைசாக சதத பெளாணிமை - இக் கெளசம்புத்தா பிறந்தாரென றும் அவா ஞானம் பெற்றதினம் இதுவே யென்றதுகூறுவா, 115, 121, 161
 வைசியா பெறும்பட்டம், 47-8
 வைசேடகம், 309, 320
 வைசேடிகவாதம், 321-2
 வைசேடிகவாதி, 322
 வைசேடிகன், 354
 வைணவவாதி, 310
 வைத்தியம், 106
 வைத்தனமியதிட்டாந்தம், 351, 353 362
 வைத்தனமியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்துவகை, 360
 வைதாளியாவாரா, 330
 வைதிகச்சொல் - வேதத்திலுள்ள பதங்கள், 310
 வைதிகமாராகம், 303.
 வைராக்கியமாராகம், 113
 வைரி-வைரமுடையபகை, 124
 ஜயெளதிஷம் - கணிதஸகந்தம், ஜாதகஸகந்தம், ஹோராஸகந்த மெனமுன்றுவகைப்படும், வேத ததிற்கு உபயோகமானது கணி தஸகந்தம் ஒன்றே, 122
 ஜயெளதிஷிகா - சோதிடா, 122
 ஜகதேகமல்லன், 207
 ஜயதேவா - கீதகோவிந்தமென்னும் நூல் இயற்றியவா, 61.
 ஜயந்தவாமன - பாணவம்சத்திற பிறந்த ஓரசாசன, இவன் ஆந்திர தேசத்திற்கு மேற்குள்ள நாட்டை ஆண்டவன், 207
 ஜலதாரை - நாதொடாந்தது போகும் வழி, 326, 388.
 ஜனம், 269.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி ருக்க

ஜாதகம் - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றறுப்புக்களுள் ஒன்று, 105, 125-6, 299

ஜிலையம், 34

ஜீமூதவாகனன் - நாகாநந்தமென்னும் வடமொழி நாடகக் கதாநாயகன், 126

ஸ்ரீதேயத்தினிலக்கணம், 350

ஸ்ராவகன் - தரும கேட்பவன், புத்தர்களில் துறவிகளு உரியபெயராகவும் வழங்குகின்றது, 239

ஸ்ரீபூரணம்-ஒரு சைனதூல இசில் விநாயகர் முதல் ஸ்ரீவாததமர்வானா இறுதியாகவுள்ள 24 சீராததங்கராகளுடைய சரித்சிரங்குள மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மணிப பிரவாள நடையாக உள்ளது, இக்காலத்து வழங்காத பறபல தமிழ்ச் சொற்கள் இதிற காணப்படும் இந்நூலைச் சைனா தினநதோதும் பூசித்துப் பாராயணஞ் செய்து வருவா, 7, 155

ஸ்ரீமல்லிநாதஸூரி - சிறந்த வடமொழியின் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவா இவா அருவமசுர, குமாரஸம்பவம், மேகஸந்தேசம், ராகம், கிராதாராஜுனீயம், கைஷதம், பட்டிகாவய முதலிய நூல்களுக்கு வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதாகக் கூறுகின்றனா, 348

ஸ்ரீலக்ஷணபாவன - அசுப்பாவன, 389

ஸ்ரீஹாஷகவி - இப்பெயர் பெற்ற வடமொழிப் பண்டிதர் ஒருவருள் ஒருவா நாகானந்தமென்னும் நூலையியற்றிய ஓரசர், மற்றொருவா நைத தூலாசிரியா, 126, 348

ஷடகதி - அறுவகைப் பிறப்பு, அவை மக்களவகை முதலியன, 373 [372, 375]

ஷடாயதனம் - ஆறுவாயில், 369, ஸகநம் - கூட்டம், தூண், 71, 371

ஸதவிரா - உத்தமபிஷேகங்கள், கௌதமபுத்தருடைய உத்தம மாணககர்களுக்கு ஸாவகரென

பது பெயராக இருந்ததென்றும், அவர்களுக்குப் பிற்காலத்துஸதவிரரென்பது பெயராயிறென்றும் கூறுகின்றனா, 299

ஸதேரகாலை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

ஸதேரா-ஸதவிரா, 299

ஸதேரீகாலை - ஸூத்திரபிடகத்தின் சிற்றுறுப்புக்களுள் ஒன்று, 299

ஸ்பரிசம் - ஊறு, பன்னிருநிதானங்களுள் ஒன்று, 369, 372

ஸ்ரோதஸ - பிரவாகம், 81

ஸ்ரோதாபத்தித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் முதலாவது, இது 24 - பகுப்பையுடையது, 81

ஸவபாவலிங்கம் - இயல்பு, பத்துப் பிரமாணங்களுள் ஒன்று, 303

ஸவயம்பு, 322

ஸவாகாதேவி - அக்கினிதேவன மனைவி, அவனுடைய வேட்கையைத் தீர்த்ததற்கு ஏழுமுனிவர்களின் பத்தினி வடிவத்தைத் தனித்தனி எடுத்தவள், 194

ஸகஸராரசுகாரேகை - கௌதமபுத்தருடைய காலிலிருந்ததென்று புத்தசரித்சிரம கூறுகிறதும், 63 ஸகாமலோகங்கள், 3

ஸ கிருதாகாமித்துவம் - தியானங்கள் ஐந்தனுள் இரண்டாவது இது 12 - பகுப்புக்களையுடையது, 81

ஸங்கம் சரணம் கச்சாமி - ஒருமசிரம், ஸங்கத்தை அடைக்கலமாக அடைக்கிறென்பது இன்னபொருள், 369

ஸஞ்சீவனம் - எணவகை மரகத்துள் ஒன்று, 82

ஸத்தியசதுஷ்டயம் - சத்தியங்கள் நான்கு, 302, 366, 381

ஸததுவம், 322

ஸந்தானம் நான்கு, 374

ஸாந்தனம் - எப்போது 'ருப்பது, 110

ஸப்தரிஷிகள், 194

ஸம்பிரதாபனம் - எண்வகை நரகத்

துள் ஒன்று, 82

ஸம்மியக்கருமம், 381.

ஸம்மியகதிராஷ்டி, 381.

ஸம்மியகவாகு, 381

ஸம்மியகவியாபாமம், 381

ஸம்மியகஸமிருதி, 381

ஸம்மியகஸங்கறபம், 381

ஸம்மியகஸமாதி, 381

ஸம்மியகஜீவம், 381

ஸம்மியகதிராயம் - ஸூத்திரபிட
கத்தின பேருறுபுகளுள் ஒன்று,
299

ஸம்மியகஸங்கறபம், 382

ஸம்ஸகாரம் - செய்கை, பன்னிரு
நிதானத்துளொன்று. 369.

ஸம்ஸந்தம் - எண்வகை நரகத்துள்
ஒன்று, இஃது அவீசியெனறும்
கூறப்படும், 82

ஸம்ஸதி - கூட்டம், 319

ஸாவஜஞ புத்தம், 369

ஸாவஜஞ - புத்தம், 279, 366

ஸாவஜதி தேவி, 6

ஸாவஜகிரகம் - ஒரு பௌத்த
தூல, 366

ஸூத்திரகௌமுதி-ஒரு வடமொ
ழி வியாகரண கிரந்தம், பட
டோஜிதீகித ரெனபவராற் செய
யப்பட்டது, 148

ஸூத்திராததா - பழைய புத்தாக்கு
ள் ஒருவா, 366 - 7, 369

ஸூத்திர - கைகூடுதல், 299

ஸூத்திரமிகை - ஓராக்கி, 225.

ஸூதாசலோகம், 3.

ஸூதர்சிலோகம், 3

ஸூமேதா, 369

ஸூஜாதா, 369.

ஸூத்திரதருமவகை, 366.

ஸூத்திரநிபாதம், 299

ஸூத்திரபிடகம் - பௌத்தாகமம்

மூன்றனுள் இரண்டாவது, 399

ஹனுமான இரத்தினனுடைய வச

சிராயுத்தத்திற்கும் அஞ்ஞாத வ

னுஷ்வயுடையவன், ஹனு - கன

னத்தின் மேலுள்ளமேடு, 225

ஹேதுப்பவதருமம் - காரணத்தி

லிருந்து உண்டாதற்றன்மை.

“ ஏதாமா ஹேதுப்பவா ஹே

துமதோஷம் சதாகத ஆஹதே

ஷாமயோ நிரோத ஏவமவாதி

மஹா பூர்மண ” எனலுரு

சுலோகத்தாற் புத்தனைப் பண

டைக்காலத்திற் பௌத்தா துதி

த்து வந்தார்களென்று தெரிகி

னந்து, 27

க்ஷணிகத்தின் இலக்கணம், 318

க்ஷமாபாரமிதை - க்ஷமைபூரித்தல்,

தசபாரமிதையுளொன்று, 297

க்ஷுத்திரகரிகாயம், 299

க்ஷுத்திரகபாடம், 299

க்ஷுல்லவாககம் - விநயபிடகத்தி

ன் சிறுறுறுபுகளுளொன்று,

இது சுல்லவாககமெனவும் வழங்

கப்படும், 299.

